

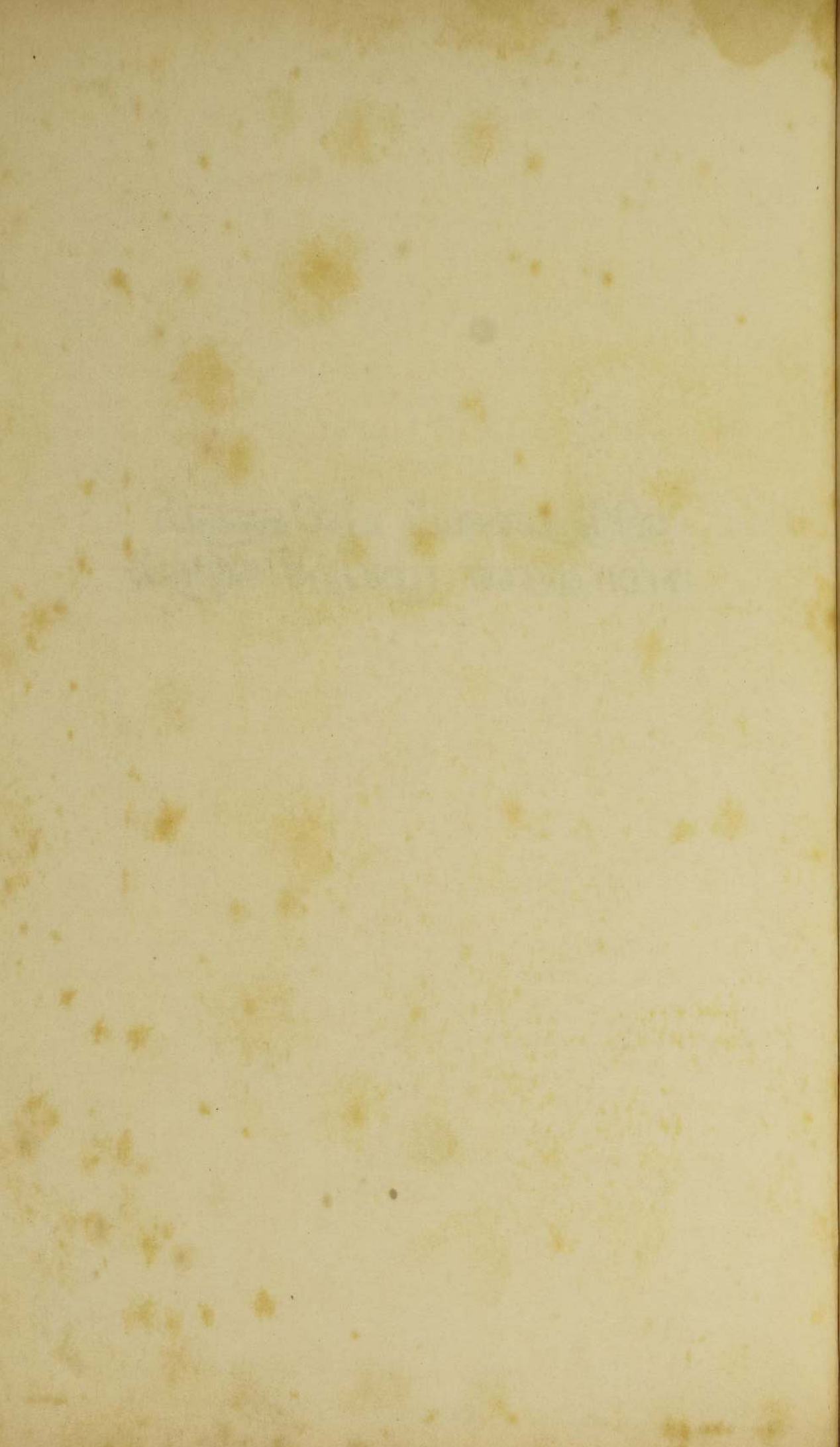

விடுதலைப் புலிகளும்
சமாதான முயற்சிகளும்

தொகுப்பு : கரிகாலன்

விடுதலைப் புலிகளும்
சமாதான முயற்சிகளும்

விடுதலைப் புலிகளும்
சமாதான முயற்சிகளும்

தொகுப்பு : கரிகாலன்

தோட்டைம
வெளியீடு

விடுதலைப் புலிகளும் சமாதான முயற்சிகளும் ■ தொகுப்பு :
கரிகாலன் ■ முதற்பதிப்பு: ஜூலை 2013 ■ தோழமை வெளியீடு,
எண் 10 ஆறாவது தெரு, முதல் பிரிவு, கே.கே.நகர், சென்னை -
600078. கைபேசி : 9940165767, 9444302967 ■ ஒளி
அச்சு & வடிவமைப்பு: ஐசக் ■ மெய்ப்புத்திருத்தம் மே.கா.கிட்டு
■ முகப்பு : விஜயன் ■ பக்கங்கள் : 376

விலை : ரூ. 300/-

பதிப்பாளர் : கு.பூபதி
thozhamaiboopathy@gmail.com

Viduthalai Puligalum Samathana Muyarchigalum
■ Edited by: Karikalan ■ First Edition : July 2013
■ Published by Thozhamai Veliyeedu, No.10, 6th Street,
1st Sector, K.K. Nagar, Chennai - 600078. Mobile :
9940165767, 9444302967 ■ Type Setting & Layout : Isaac
■ Proof Reader : Me.Ka. Kittu ■ Cover Design : Vijayan
■ Pages : 376

Price : Rs. 300/-

ISBN : 978-93-80369-39-6

விடுதலைப் புலிகளுக்கு அரசியல் பார்வை இல்லை
என்று செல்லும் அரசியலாளர்களின் பார்வைக்கு

விடுதலை புலிகளின் சமாதானப் பேச்சுக்கள்

விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்கும் சந்திரிகா குமாரதுங்கா அரசுக்கும் மத்தியிலான சமாதானப் பேச்சுக்கள் 1995 ஏப்ரல் மாதம் முறிவடைந்தபோது, அனைத்துலக அரசுகளும் புலிகள் மீது கண்டனம் தெரிவித்தன. பேச்சுக்கள் தோல்வியில் முடிந்தமைக்கு எமது அமைப்பே காரணகர்த்தா எனக் குற்றம் சுமத்தின. எமது நிலைப்பாட்டை நாம் எடுத்துக் கூறுவதற்கு முன்னரே உலகம் எமக்கு எதிராகத் தீர்ப்பை வழங்கிவிட்டது.

பேச்சுக்கள் இடைநிறுத்தப்பட்ட அன்றைய நாளே போர் நடவடிக்கைகளும் மீளத் தொடங்கின. அன்றைய நாளே ஆயுதப் போருடன் தீவிரமான கருத்துப் போரும் விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. எந்தவிதமான உருப்படியான காரணமுமின்றி, நியாயப்பாடுமின்றித் தமிழ்ப் புலிகள் பேச்சுக்களை முறித்துக் கொண்டது மட்டுமின்றி, முன் எச்சரிக்கை எதுவுமே தராது போரைத் தொடங்கியுள்ளனர் எனச் சிறீலங்கா அரசு எம்மீது பழி சுமத்தியது. இந்தப் பரப்புரைப் போர் முன்னெடுக்கப்பட்ட வேகத்திலும் வீச்சிலுமிருந்து எமக்கு ஒரு சந்தேகம் எழுந்தது. அதாவது, பேச்சுக்கள் முறிந்துபோகும் என ஏற்கனவே எதிர்பார்த்து, அதற்கான பரப்புரை நடவடிக்கைகளை ஏற்கனவே திட்டமிட்டு, அரசு செயற்பட்டது போல எமக்குத் தென்பட்டது. விடுதலைப் புலிகளே சமாதானத்தின் விரோதிகள் என அனைத்துலகச் சமூகத்தையும் நம்பவைக்கும் நோக்கத்துடன் சிறீலங்கா அரசு, தன்வசமுள்ள சகல வளங்களையும் சகல வழிகளையும் கையாண்டு விசமப் பிரச்சாரத்தில் இறங்கியது. பேச்சுக்கள் நிறுத்தப்பட்ட அன்றைய நாளே, கொழும்பிலிருந்த இராஜதந்திரச் சமூகத்தினரையும் வெளிநாட்டு ஊடகவியலாளரையும் மாநாட்டுக்கு அழைத்த வெளிவிவகார அமைச்சர் கதிர்காமர், விடுதலைப் புலிகள் மீது கண்டனம் தெரிவித்துத் தனது பிரச்சாரப் போரை உலக மட்டத்திற்கு விரிவுபடுத்தினார். இத்துடன் கதிர்காமர் நின்றுவிடவில்லை. மேற்குலக நாடுகளின்

தலைநகரங்களுக்கு ஒரு பிரச்சார யாத்திரையை மேற்கொண்ட அவர், விடுதலைப் புலிகளைப் போர் வெறி கொண்டவர்களாகவும் சமாதானத்தின் விரோதிகளாகவும் சித்திரித்துப் பரப்புரை செய்தார். மேற்குலக நாடுகளும் விசாரணையின்றிக் கதிர்காமரின் கருத்துக்களை விழுங்கிக் கொண்டன.

சந்திரிகா அரசுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற சமாதானப் பேச்சுக்களின் முழு விபரத்தையும் இந்த அத்தியாயத்தில் விளக்க முனைகிறேன். முக்கியமாக, இப் பேச்சுக்கள் தோல்வியில் முடிவுற்றதன் காரணங்களையும் இப்பகுதியில் ஆய்வு செய்கிறேன். இந்தச் சமாதானப் பேச்சுக்களிலிருந்து விடுதலைப் புலிகள் விலகிக் கொண்டதற்கு நியாயபூர்வமான காரணங்கள் இருக்கவே செய்கின்றன. அதற்கான புறநிலை நிர்்ப்பந்தங்களும் புலிகளுக்கு ஏற்பட்டன. இந்தச் சமரச முயற்சியில் சிறீலங்கா அரசாங்கம் நேர்மையுடனும் இதய சுத்தியுடனும் நடந்து கொள்ளவில்லை. வாக்குறுதிகளை நிறைவு செய்யவும் அரசு தவறியது. எவ்விதமான முன்னேற்றமும் இன்றி, எவ்விதமான இலக்குமின்றிப் பேச்சுக்கள் ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாக இழுபட்டன. எமது அமைப்பானது அரசாங்கத்தின் மீது எந்தவிதமான நிபந்தனைகளையும் விதிக்கவில்லை. எந்தவிதமான முட்டுக்கட்டைகளையும் போடவில்லை. சிங்கள அரசாங்கம் எமது மக்கள் மீது திணித்திருந்த பொருளாதாரத் தடையையும் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளையும் தளர்த்தி, இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்குமாறே நாம் வேண்டுகோள் விடுத்தோம். ஏனென்றால், பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்த இத்தடைகளால் தமிழ் மக்கள் தாங்கொணாத் துன்பங்களுக்கு ஆளாகி வந்தனர். துன்புற்ற எமது மக்களின் துயரைத் துடைக்குமாறு மட்டுமே நாம் அரசாங்கத்தை வேண்டினோம். ஆனால் சந்திரிகாவின் அரசு ஈவிரக்கம் காட்டாது கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்தது. அரசாங்கம் பொய்யாகப் பரப்புரை செய்ததுபோல, எமது அமைப்பு முன்னறிவித்தல் கொடாது திடீரெனப் பேச்சுக்களை முறித்துக் கொள்ளவில்லை. போர் நிறுத்த உடன்பாடு 72 மணிநேர அவகாசம் விதித்தபோதும் நாம் மூன்று வார கால அவகாசம் கொடுத்தோம். இந்தக் கால அவகாசத்திற்கு முன்னராக எமக்களித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுமாறு நாம் அரசாங்கத்தை வேண்டினோம். ஆயினும் நாம் விதித்த காலக் கெடுவை அரசாங்கம் பாரதூரமானதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகவேதான் வேறுவழியின்றி இந்த வேதனைக்குரிய முடிவை எடுக்க நாம் நிர்்ப்பந்திக்கப்பட்டோம்.

பேச்சுவார்த்தை அரசங்குகளில் எப்பொழுதும் விலகிக் கொள்ளும் தரப்பினர் மீதே பழி சுமத்தப்படுவது இயல்பு. இது

எமக்கு நன்கு புரிந்த விடயம். ஆயினும் நாம் எடுத்த முடிவு தவிர்க்க முடியாதது. மிகவும் சாதாரியமான முறையில் வகுக்கப்பட்ட ஒரு பொறியை நாம் எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. நீண்ட கால யுத்தத்திற்காகத் தயார் செய்யப்பட்ட ஒரு சமாதானப் பொறிக்கு நாம் முகம் கொடுக்க நேர்ந்தது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைக் கைப்பற்றும் நோக்குடன் திட்டமிடப்பட்ட பாரிய படையெடுப்புக்கு உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் முற்கூட்டியே ஆதரவையும் அனுதாபத்தையும் வென்றெடுப்பதே சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் தந்திரோபாயமாக அமைந்தது. சமாதான வழியில் அரசியல் தீர்வுகாணும் நோக்கம் விடுதலைப் புலிகளுக்கு இருக்கவில்லை என்பதை உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டுவதன்மூலமே சர்வதேசச் சமூகத்தின் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது அரசாங்கத்தின் திட்டமாக இருந்தது. அரசாங்கத்தின் இந்தக் கபடநோக்கம் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே அம்பலமாகியது. சந்திரிகா அரசின் 'சமாதானத்திற்கான போர்' என்ற புதிரான கோட்பாட்டின் அசிங்கமான முகம், காலப் போக்கில்தான் தெளிவாகத் தெரியவந்தது. ஆயினும் பேச்சுக்கள் முறிவடைந்த காலக் கட்டத்தில் அரசாங்கம் தனது பரப்புரைப் போரில் வெற்றிகண்டு அனைத்துலகச் சமூகத்தின் ஆதரவைப் பெற்றது. கதிர்காமரின் சூத்திரதார இராஜதந்திரத்தால் உலகம் ஏமாற்றப்பட்ட பொழுதும் விடுதலைப் புலிகளைத் தமிழ் மக்களிடமிருந்து அந்நியப்படுத்தும் அரசாங்கத்தின் திட்டம் வெற்றிபெறவில்லை. பேச்சுக்களின்போது, விடுதலைப் புலிகளின் அணுகுமுறைப்பற்றியும் அவர்கள் முன்வைத்த கோரிக்கைகள் பற்றியும் தமிழ் மக்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர். தமிழ் மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளின் உடனடித் தீர்வுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தே நாம் பேச்சுக்களை நடத்தினோம் என்பதையும் மக்களின் நலனையே நாம் முதன்மைப்படுத்தினோம் என்பதையும் மக்கள் உணர்ந்திருந்திருந்தார்கள். பொருளாதாரத் தடைகள் நீக்கப்பட்டு, வட பகுதிக்குள் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் வந்து குவிந்திருப்பதாக அரசாங்கம் கூறியது அப்பட்டமான பொய் என்பதையும் எமது மக்கள் அறிவார்கள். அரசாங்கம் அரசியல் ஏமாற்றுவித்தை காட்டுகிறது என்பதை உணர்ந்திருந்த தமிழ் மக்கள், பேச்சுக்கள் வெற்றிபெறும் என எதிர்பார்க்கவில்லை. பேச்சுக்கள் தொடங்கிய வேளை மக்களிடையே நிலவிய மகிழ்ச்சியும் எதிர்பார்ப்பும் காலப் போக்கில் ஏமாற்றமாக மாறின. ஆயினும் பேச்சுக்கள் முறிந்தபோது மக்கள் ஏமாற்றமும் அடையவில்லை; ஆச்சரியமும் அடையவில்லை.

சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கும் மத்தியில் சமாதானப் பேச்சுக்கள் இடைநிறுத்தப்

பட்டிருக்கும் இவ்வேளையில், மீண்டும் பேச்சுக்கள் ஆரம்பமாக வேண்டும் என அனைத்துலகச் சமூகம் அழுத்தம் கொடுத்துவரும் இப்புறநிலையில், யாழ்ப்பாணப் பேச்சுக்கள் பற்றிய ஒரு விமர்சனக் கருத்தாய்வை மேற்கொள்வது அவசியமாகிறது. அரசியற் பேச்சுக்கள் பற்றிய விடுதலைப் புலிகளின் அணுகுமுறை, அவர்களின் கோரிக்கைகள், அவர்களின் எதிர்பார்ப்புகள் ஆகியன குறித்து ஆழமாகத் தரிசித்துக் கொள்வதற்கு இத்தகைய ஓர் ஆய்வு முக்கியமாகிறது. நிரந்தரமான அரசியல் தீர்வை எட்டுவதற்கு முன்னராக நெருக்கடி தணித்து, இயல்புநிலை தோன்றி, தமிழ் மக்களின் அவசரமான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் தீர்த்து வைக்கப் பட வேண்டும் என்பதே அன்றும் இன்றும் விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாடாக இருந்து வருகிறது. யாழ்ப்பாணப் பேச்சுக்களின் போதும் இதுவே புலிகளின் பிரதான கோரிக்கையாக அமைந்தது. தமிழ் மக்களின் ஜீவாதாரத் தேவைகளைத் தொட்டு நிற்கும் மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும்படி முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கையைச் சந்திரிகா அரசு தட்டிக்கழித்து, ஏமாற்றி, நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யமுயன்ற மிகவும் கசப்பான வரலாற்று நாடகமாக யாழ்ப்பாணப் பேச்சுக்கள் அமைந்தன. இப்பேச்சுக்கள் பற்றி இனி விரிவாகப் பார்ப்போம்.

இன நெருக்கடிகளைத் தீர்த்து வைக்கும் பேச்சுக்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது, யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற பேச்சுக்கள் சாராம்சத்தில் வித்தியாசமானவை. இரு மட்டங்களில் இப்பேச்சுக்கள் நிகழ்ந்தன. அரசாங்கத்தின் அதிகாரபூர்வமான பிரதிநிதிகளுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் மத்தியிலான நேரடிப் பேச்சுக்களாக ஒரு மட்டத்திலும் அரசு அதிபர் சந்திரிகா குமாரதுங்காவுக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனுக்கும் மத்தியிலான கடிதப் பரிமாற்றங்களாக இன்னொரு மட்டத்திலுமாக இரு பரிமாணங்களில் இப்பேச்சுக்கள் நடைபெற்றன. இந்த இரு பரிமாணப் பேச்சுக்கள் ஆறுமாதங்கள் வரை நீடித்தன. இந்த இரு தரப்புப் பிரதிநிதிகள் மத்தியில் நடந்த பேச்சுக்கள், தடவைக்கு ஒரு நாள் அல்லது இரு நாட்கள் என்ற ரீதியில், மொத்தம் நான்கு அமர்வுகளாக நிகழ்ந்தன. நேரடிப் பேச்சுக்களுக்குக் கால அவகாசம் போதாமையால் பல்வேறு பிரச்சினைகள் விரிவாக, ஆழமாகப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அரசு தரப்பிலிருந்து அதிகாரமுடைய அமைச்சர் எவரும் பங்கு கொள்ளவில்லை. நிர்வாக அதிகாரிகளைக் கொண்ட, முடிவுகள் எடுக்கும் அதிகாரமற்ற கீழ்மட்டக் குழு ஒன்றே சந்திரிகா அரசாங்கத்தைப் பிரதிநிதிப்படுத்தியது. ஆகவே,

நேரடிப் பேச்சுக்கள் வாயிலாக ஆக்கபூர்வமான முன்னேற்றம் எட்டப்படவில்லை. இப்படியான சூழ்நிலையில் அரசு அதிபர் சந்திரிகாவுக்கும் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனுக்கும் மத்தியில் நிகழ்ந்த கடிதப் பரிமாற்றம் மிக முக்கியமானதாக அமைந்தது. சில சமயங்களில், பாதுகாப்பு விவகாரங்கள், மற்றும் போர்நிறுத்தம் சம்பந்தமாக உதவிப் பாதுகாப்பு அமைச்சர் கேணல் ரத்வத்தைக்கும் பிரபாகரனுக்கும் மத்தியில் கடிதப் பரிமாற்றம் நிகழ்ந்தது. அரசுப் பிரதிநிதிகள் குழுவின் தலைவர் பலப்பத்தபென்டிக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் பேச்சுக் குழுவுக்குத் தலைமை வகித்த தமிழ்ச் செல்வனுக்கும் மத்தியில் கடிதங்கள் பரிமாறப்பட்டன. சந்திரிகா குமாரதுங்காவின் அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கும் மத்தியில் பரிமாறப்பட்ட முழுக் கடித விபரங்களையும் கால வரிசையில், பிறநிலைப் பின்னணியின் விளக்கத்துடன் இங்குத் தருகிறோம். சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் அனுசரணையுடன் இந்தக் கடிதங்கள் பரிமாறப்பட்டன.

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுக்களைச் செம்மையாக ஆய்வு செய்வதென்றால் சிறீலங்கா அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் மத்தியில் பரிமாறப்பட்ட கடிதங்களைப் படித்தறிவது அவசியம். ஏனென்றால், இருதரப்புத் தலைமைகளும் எழுத்து வடிவிலேயே தமது நிலைப்பாடுகளை வெளிப்படுத்தின. இந்தக் கடிதங்களை ஆழமாக அலசிப் பார்த்தால் ஓர் உண்மை புலனாகும். அதாவது பேச்சுக்களின் ஆரம்பக் கட்டத்தில் நிலவிய நம்பிக்கையும் எதிர்பார்ப்பும் காலப் போக்கில் மடிந்துபோக, பிற்கட்டத்தில் சிக்கலான பிரச்சினைகள் எழுந்தபோது இருதரப்பினர் மத்தியிலும் கசப்புணர்வும் அவநம்பிக்கையும் மேலோங்கியதைக் காணலாம். இரு தரப்பினரும் தத்தமது நிலைப்பாடுகளை நியாயப்படுத்த முனைந்ததால், கடிதங்களின் உள்ளடக்கம் கடுமையான வாதப் பிரதிவாதங்களைக் கொண்ட சொல்லாடல்களாகவே அமைந்துள்ளது. இருதரப்பும் மீளமீளத் தமது நிலைப்பாடுகளை வலியுறுத்தி வாதாட முயன்றதால், சில கடிதங்களில் சில விடயங்கள் திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படுவதுபோலத் தென்படலாம். சந்திரிகா குமாரதுங்காவும் ரத்வத்தையும் எழுதிய சில கடிதங்கள் குற்றம் சுமத்துவது போலப் பகையுணர்வை வெளிக்காட்டின. பின்னொரு காலத்தில், விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராகப் பரப்புரை செய்யும் நோக்குடன் மிகவும் நுட்பமாக எழுத்தில் செதுக்கியவைபோல் சில கடிதங்கள் வரையப் பெற்றுள்ளன. பேச்சுக்கள் தோல்வியடைந்தால் புலிகள் மீது பழியைச் சுமத்திவிடும் நோக்கத்தில் இக்கடிதங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என நாம் சந்தேகித்தோம். நாம் சந்தேகித்ததுபோலப் பேச்சுக்கள் தோல்வியில்

முடிந்ததும் குறிப்பிட்ட சில கடிதங்களை மட்டும் அரசாங்கம் பிரசுரித்தது. ஆனால் இந்த ஆய்வில், சகல கடிதங்களையும் அவற்றின் புறநிலைப் பின்னணி விளக்கங்களுடன் நாம் வெளியிட்டுள்ளோம். பேச்சில் எழுந்த பிரச்சினைகளின் சிக்கலான பரிமாணங்களை முழுமையாக வாசகர்கள் புரிந்து கொண்டு உண்மை நிலையை அறிந்து கொள்வதற்காகவே முழுக் கடிதப் பரிமாற்றங்களையும் பகிரங்கப்படுத்துகிறோம். சமாதானப் பேச்சுக்கள் கட்டம் கட்டமாகவே முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என விடுதலைப் புலிகள் ஆரம்பத்திலிருந்தே வலியுறுத்தி வந்தனர். முதற் கட்டமாகத் தமிழர் தாயகத்திற் போர் நெருக்கடி தணிந்த சமாதானச் சூழலும் இயல்பு நிலையும் தோன்ற வேண்டுமாயின் தமிழ் மக்கள் மீது சிங்கள அரசு திணித்துள்ள பொருளாதாரத் தடைகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகள் அனைத்தும் அகற்றப்பட வேண்டுமென எமது இயக்கம் வேண்டுகோள் விடுத்தது. இன ஒடுக்குமுறையின் ஒரு கொடூர வடிவமாகத் திணிக்கப்பட்ட இத்தடைகளால் எமது மக்களின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வு பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதுடன், அவர்கள் தாங்கொணாத துன்பத்திற்கு ஆளாகியிருப்பதாகவும் விடுதலைப் புலிகள் வாதாடினர். இப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு பற்றிப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னராகப் போர்நிறுத்தம் செய்து, சமாதானச் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, எமது மக்களின் வாழ்வில் இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்பதையே நாம் விரும்பினோம். சந்திரிகாவின் அரசாங்கம் சமாதானத்திலும் இன ஐக்கியத்திலும் உண்மையான, நேர்மையான ஆவல்கொண்டிருக்குமாயின், அநீதியான முறையில் எமது மக்கள் மீது திணித்துள்ள பொருளாதாரத் தடைகளை நீக்கி, அவர்களது நீண்ட கால அவல வாழ்வுக்கு விடிவு காணவேண்டும் என்பதே எமது நிலைப்பாடாக இருந்தது.

பேச்சு நடைமுறை பற்றி விடுதலைப் புலிகள் முன்வைத்த யோசனைகளுக்கு ஆரம்பத்தில் இணக்கம் தெரிவித்த அரசாங்கம், பொருளாதாரத் தடை நீக்கத்திற்கு இராணுவத் தரப்பிலிருந்து கூடும் எதிர்ப்புக் கிளம்பியதை அடுத்துத் தனது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொண்டது. தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதை விடுத்து, தேசிய இன நெருக்கடிக்குக் காரணமாகவுள்ள அரசியற் பிரச்சினைகள் குறித்துப் பேச்சுக்களைத் தொடங்கலாமென அரசு புதிய ஒரு யோசனையை முன்வைத்தது. எமது மக்கள் எதிர்கொண்டு நிற்கும் பூதாகரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காமற் பேச்சுக்களை இழுத்தடிக்கும் நோக்கில் சந்திரிகாவின் ஆட்சிபீடம்

ஒரு புதிய தந்திரோபாயத்தைக் கடைப்பிடிக்க முனைகிறது என்பது எமக்குப் புலனாகியது. ஆகவே, அரசின் யோசனையை விடுதலைப் புலிகள் நிராகரித்ததுடன், முதற் கட்டப் பேச்சுக்கள் அரசியற் பிரச்சினைகளாக அல்லாமல் தமிழ் மக்களின் அவசர வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் பற்றியதாக அமையவேண்டுமென வற்புறுத்தினர். இந்த முரண்பட்ட நிலைப்பாடு பற்றியே கடிதப் பரிமாற்றங்களில் கடும் வாக்குவாதம் எழுந்தது. இருதரப்பினரும் பரஸ்பரம் ஒருவர் மீது ஒருவர் வாக்குறுதி மீறியதாகக் குற்றம் சுமத்தினர். இறுதிக் கட்டங்களில் அரசாங்கம் கடும் போக்கைக் கடைப்பிடித்தது. தமிழர் மீது திணிக்கப்பட்ட பொருளாதாரத் தடைகளை நீக்கினால் தேசியப் பாதுகாப்புக்குப் பங்கம் ஏற்படும் என வாதித்து; தடைகளை அகற்ற முற்றாக மறுத்தது. தமிழரின் கோரிக்கைக்கு அடிநாதமாக விளங்கும் இந்த முக்கிய விடயத்தில் சந்திரிகா அரசு தொடர்ந்து விட்டுக்கொடாத கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்ததால், வேறு வழியின்றிப் பேச்சுக்களை இடைநிறுத்தும் காலக் கெடுவை விடுதலைப் புலிகள் விதித்தனர்.

பேச்சுக்கள் தொடங்கியதிலிருந்து இறுதிவரை, பல சந்தர்ப்பங்களில் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடைகள் நீக்கப்பட்டுள்ளதாக அரசாங்கம் அறிவித்து வந்தது. ஆனால் உண்மையில் தடை நீக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்ட அத்தியாவசியப் பொருட்கள் எவையுமே மக்களைச் சென்றடையவில்லை. தடை நீக்கப்பட்ட பொருட்கள் எவையுமே தமிழ் மக்களுக்குச் சேராத வகையில் வவுனியா எல்லைக் காவல் படையினர் தடைகளை இறுக்கினர். பல தடவைகள் இப்பிரச்சினை குறித்து விடுதலைப் புலிகளும் பொதுமக்களும் ஆட்சேபம் தெரிவித்தும் அரசாங்கம் உருப்படியான நடவடிக்கை எதையும் எடுக்கவில்லை. பொருளாதாரத் தடையைத் தொடர்ந்து இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிப்பதில் அரசாங்கத்திற்கும் இராணுவத் தலைமைக்கும் மத்தியில் ஓர் இரகசிய இணக்கப்பாடு இருந்தது. ஆயினும் தமிழர்கள் மீது கருணை காட்டுவதுபோல உலகத்தை ஏமாற்றும் நோக்குடன் பல அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடைகளை நீக்கியுள்ளதாகச் சந்திரிகா அரசு பொய்யான பரப்புரையை முடுக்கிவிட்டது. ஒரு பாரிய இராணுவ நடவடிக்கையை முன்னெடுக்கும் நோக்கத்துடன் பொருளாதாரத் தடைகளை நெகிழ்த்தாது இறுக்கமாக வைத்திருந்ததென்பது பின்பு எமக்குத் தெரியவந்தது.

போர்நிறுத்த உடன்பாடு விதிகளும் செம்மையாக, இறுக்கமாக வரையப்படவில்லை. உடன்பாட்டில் தெளிவற்ற தளர்வுகள் இருந்த

காரணத்தினால் அடிக்கடி போர்நிறுத்த மீறல்கள் இடம்பெற்றன. கிழக்கு மாகாணத்தில் போர்நிறுத்த மீறல்கள் பாரிய பிரச்சினையாகத் தலைதூக்கின. சர்வதேசக் கண்காணிப்புக் குழுவினரின் மேற்பார்வையுடன் ஒரு நிலையான நிரந்தரமான போர் நிறுத்தத்தையே விடுதலைப் புலிகள் விரும்பினர். ஆனால் எமது யோசனையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதற்கு மாறாகக் கண்காணிப்பு அற்ற, தற்காலிகமான ஒரு போர் நிறுத்தத்தையே அரசாங்கம் விரும்பியது. இதன் காரணமாக, சர்வதேச நிபுணர்களைக் கொண்ட போர்நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழு நிறுவும் விடயத்தை இழுத்தடிப்புச் செய்தது. உறுதியான நிலைத்து நிற்கக்கூடிய போர் நிறுத்தத்தைச் செய்துகொள்ளத் தயங்கியதிலிருந்து உண்மையான ஒரு சமாதான நோக்கத்துடன் அரசாங்கம் செயற்படவில்லை என்பது எமக்குத் தெளிவாகியது.

சமாதானப் பேச்சுக்கள் நடைபெற்ற காலக் கட்டத்தில் சிறீலங்கா அரசாங்கம் தனது இராணுவ இயந்திரத்தைப் பலப்படுத்த முன்வந்தமையே விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைக்குச் சந்தேகத்தையும் எரிச்சலையும் கொடுத்தது. இருதரப்பும் இராணுவச் சமநிலையைப் பேண வேண்டும் எனப் போர்நிறுத்த ஒப்பந்த விதிகள் வலியுறுத்தியபோதும் அதற்கு மாறாக, அரசாங்கம் தனது ஆயுதப் படைகளை நவீனமயப்படுத்தி, விரிவுபடுத்தியது. விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு மீது பாரிய அளவில் படையெடுப்பை நடாத்துவதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டுச் செயற்படுவதாக எமக்கு ஆதாரமான தகவல்கள் கிடைத்தன. இந்த இராணுவ நடவடிக்கைக்கு ஆயத்தங்கள் செய்யும் கால இடைவெளியைத் தேடிக் கொடுப்பதற்காகவே பேச்சுக்கள் என்ற நாடகத்தை அரசு அரங்கேற்றியது.

வஞ்சகமான, இரண்டக நோக்கத்துடனேயே யாழ்ப்பாணப் பேச்சுக்களை அரசாங்கம் மேடையேற்றியது. தமிழ் மக்களின் நம்பிக்கையையும் நல்லெண்ணத்தையும் பெற்று, அவர்களின் மனிதாபிமான, வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவேண்டுமென்ற நேர்மையான நோக்கமோ அரசியல் உறுதிப்பாடோ அரசாங்கத்திடம் இருக்கவில்லை. அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடைகளை நீக்குவதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்ததிலிருந்து அரசாங்கத்தின் ஈவிரக்கமற்றதும் மனிதாபிமானமற்றதுமான தமிழர் விரோதப் போக்குப் புலனாகியது. தனது குடிமக்களின் நலனையும் வாழ்நிலையையும் மேம்பாடு செய்வது ஒரு அரசினது சட்ட ரீதியான, தார்மீக ரீதியான கடப்பாடாகும். அப்படிப் பார்க்கும்

பொழுது, சிறீலங்கா அரசானது தமிழ் மக்களைத் தனது குடிமக்களாகக் கருதவில்லை என்றே கருத வேண்டும். தமிழ் மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அரசாங்கம் நீதியுடனும் நியாயத்துடனும் பொறுப்புணர்வுடனும் நடந்து கொள்ளத் தவறியது. ஒட்டுமொத்தத்திற் பார்க்கப் போனால் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுக்கள் தமிழ், சிங்கள இனங்கள் மத்தியில் நிலவிய வரலாற்று ரீதியான முரண்பாட்டைத் தணித்து விடவில்லை. மாறாக, வேற்றுமையையும் பகையுணர்வையும் கூர்மைப்படுத்தி, இன நெருக்கடியை மேலும் உக்கிரமடையச் செய்தன.

சந்திரிகாவின் சமரச முயற்சி

1986ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில், சந்திரிகா குமாரதுங்கவை நான் முதல் தடவையாகவும் ஒரே தடவையாகவும் சென்னையில் சந்தித்தேன். அந்தக் கால கட்டத்தில், எமது அரசியல் தலைமைச் செயலகம் சென்னையிலும், இராணுவப் பயிற்சிப் பாசறைகள் தமிழ் நாட்டின் காட்டுப் பிரதேசங்களிலும் இயங்கி வந்தன. சந்திரிகா குமாரதுங்கா, தனது கணவர் விஜய குமாரதுங்காவுடனும் சிறீலங்கா மகாஜனக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒஸ்சி அபயகுணசேகரவுடனும் அடையாறு, இந்திரா நகரிலிருந்த எமது அரசியல் தலைமையகத்திற்கு வருகை தந்திருந்தார். தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டம் பற்றியும் விடுதலைப் புலிகளின் அரசியற் கொள்கைத் திட்டம் பற்றியும் கலந்துரையாடுவதற்கே இவர்கள் எமது காரியாலயத்திற்கு வந்தனர்.

சந்திரிகாவின் கணவரான விஜய குமாரதுங்கா முற்கோக்கான அரசியல்வாதி. தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் குறித்து, அனுதாபமான புரிந்துணர்வுடையவர். போர்க் கைதிகளைப் பரிமாற்றம் செய்வதற்காக இவர் யாழ்ப்பாணம் சென்று, அங்கு எமது மூத்த தளபதி கிருஷ்ணகுமார் கிட்டுவையும் ஏனைய போராளிகளையும் சந்தித்து உரையாடியவர். விடுதலைப் புலிகளின் ஆயுதப் போராட்டத்தில் அனுதாபமும் அக்கறையும் கொண்டவர். இந்தச் சந்திப்பு நிகழ்ந்த கால கட்டத்தில், சந்திரிகா அம்மையார் சிறீலங்கா அரசியலில் ஆழமான ஈடுபாடு கொண்டிருக்கவில்லை. ஆயினும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் கொள்கையிலும் போராட்ட இலட்சியத்திலும் நிறைய அக்கறையும் ஆர்வமும் காட்டினார்.

கிட்டத்தட்ட ஒரு மணிநேரம் வரை, எமது இயக்கத்தின் அரசியற் கொள்கைத் திட்டம் பற்றி நான் ஒரு விரிவான விளக்கத்தைக் கொடுத்தேன். தமிழ் மக்களின் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில், அவர்களது தாயகத்தில், அவர்களுக்கு

அரசியற் சுதந்திரத்தையும் அரசாண்மையையும் பெற்றுக் கொடுக்க நாம் ஆயுதமேந்திப் போராடி வருவதாக விளக்கினேன். மிகவும் ஆர்வமாகவும் பொறுமையாகவும் எனது விளக்கத்திற்குச் செவிமடுத்தார் விஜய குமாரதுங்கா. ஆனால் சந்திரிகாவினால் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை. நான் கூறிய கருத்துக்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு விவாதத்தை தொடங்கி, என்னுடன் சொற்போர் நடத்துவதில் ஆர்வம் காட்டினார். இலங்கையில் வாழும் மக்கள், பல்வேறு இனக் குழுமங்களைக் கொண்ட பல்லினச் சமுதாயம் என வாதாடிய அவர், தமிழ்த் தேசம், தமிழ்த் தாயகம் ஆகிய கோட்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதென நிராகரித்தார். தமிழரின் பிரச்சினை ஒரு சிறுபான்மையினரின் பிரச்சினையே அன்றித் தேசிய இனப் பிரச்சினை இல்லை என்பது அவரது வாதம். தமிழர்கள் ஒரு சிறுபான்மையினர் என்பதால், அவர்களுக்குச் சுயநிர்ணய உரிமையோ அன்றித் தனியரசை அமைக்கும் உரிமையோ இருக்கவில்லை என வாதாடினார் சந்திரிகா. நானும் விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. இலங்கைத் தீவின் வடகிழக்கு மாநிலத்தில் வாழும் தமிழ் மக்கள் ஒரு தனித்துவமான மொழியையும் பண்பாட்டையும் பாரம்பரியத்தையும் தனித்துவமான வரலாற்றையும் தொடர்ச்சியான நிலப்பரப்பையும் தனித்துவமான பொருளாதார வாழ்வையும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தாம் ஒரு தனித்துவமான மக்கள் சமூகம் என்ற விழிப்புணர்வையும் கொண்டிருப்பதால், ஒரு தேசிய இனமாக அமையப் பெற்றிருக்கின்றார்கள் என விளக்கினேன். ஒரு தேசியக் கட்டமைப்பான மக்கள் சமூகத்திற்கு எத்தகைய அகநிலைப் புறநிலைப் பண்பியல்புகள் இருக்க வேண்டுமோ அவையெல்லாம் எமது மக்களிடம் காணப்படுகின்றன என்பதையும் சுட்டிக் காட்டினேன். அடுத்ததாக, தமிழ் மக்கள் பல நூற்றாண்டு காலமாக வடகிழக்கில் வாழ்ந்து வருவதால், அந்த மாநிலம் அவர்களது வரலாற்றுத் தாயகமாகும். அந்நியக் குடியேற்ற வல்லரசுகள் இலங்கையில் ஊடுருவித் தமிழரது இறையாண்மையைப் பறித்தெடுப்பதற்கு முன்னராக, தமிழ் மக்கள் தமது சொந்த இராச்சியத்தில், தமது சொந்த அரசை நிறுத்தி அரசாட்சி புரிந்து வந்தனர். எனவே, தமது சொந்த வரலாற்று மண்ணில், ஒரு தேசிய இனக் கட்டமைப்பாக வாழும் தமிழ் மக்களுக்குச் சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது என விளக்கினேன். சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில், தேசிய இன அமைப்பைக் கொண்ட ஒரு மக்கள் சமூகம் தனது அரசியல் தகைமையையும் தலைவிதியையும் சுதந்திரமான முறையில் தானே நிர்ணயித்துக் கொள்ளும்

உரிமையுடையது என்பதை விளக்கிக் கூறிய நான், சுயநிர்ணய உரிமைக்குச் சட்டரீதியான உரித்தாளர்கள் என்ற ரீதியில் எமது மக்கள் 1997ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த பொதுத்தேர்தலில், இந்த உரிமையைப் பிரகடனம் செய்து தமிழீழத் தனியரசை நிறுவ முடிவு எடுத்தார்கள் எனச் சுட்டிக் காட்டினேன். எனது வாதங்கள் தர்க்க ரீதியாக இருந்தபோதும் அவற்றினை ஏற்றுக்கொள்ளச் சந்திரிகா தயாராக இல்லை. ஓர் ஒற்றையாட்சி அரசு அமைப்பின் கீழ்த் தனியாகப் பிரிந்து சென்று தனியரசை நிறுவும் உரிமை தமிழ் மக்களுக்கு இல்லை என்பது சந்திரிகாவின் நிலைப்பாடு. குறிப்பிட்ட வரலாற்றுப் புறநிலைகளில், தமிழ் மக்களும் சரி, ஒடுக்கப்பட்ட எந்தவோர் இனத்தவரும் சரி, தமது அரசியல் தலைவிதியைத் தாமே நிர்ணயித்துக் கொள்ளலாம். சர்வதேசச் சட்டத்தில் அதற்கு இடமிருக்கிறது. அதாவது, ஒரு மக்கள் இனம் அரசியல் ரீதியாக அந்நியப்படுத்தப்பட்டு, அரசு ஆட்சி நிர்வாகத்திலிருந்து புறக்கணிக்கப்பட்டு, அம்மக்களுக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறை இயந்திரமாக அரசு செயற்பட்டு, இனக்கொலைப் பரிமாணத்தில் தாங்கொணா அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்து விடும்பொழுது, அந்த மக்கள் சமூகம் பிரிந்து சென்று தனியரசை அமைத்துக் கொள்ளலாம். இந்தப் பிரத்தியேகமான வரலாற்றுப் புறநிலையைத் தமிழ் மக்களும் எதிர்கொண்டு நிற்பதால் அவர்களுக்கும் சர்வதேச சட்ட நியமங்களின் பிரகாரம் பிரிந்து சென்று தனியரசை அமைக்கும் உரிமையுண்டு எனச் சந்திரிகாவுக்கு எடுத்து விளக்கினேன். அம்மையார் பெரும் பிடிவாதக்காரி. அவரது கருத்துலகம் வித்தியாசமானது. தனது கருத்துக்களை இலகுவில் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டார். மற்றவர்களது கருத்துக்களையும் இலகுவில் உள்வாங்க மாட்டார். அவரது பார்வையில், சிறீலங்கா பல்லினங்களைக் கொண்ட ஒரு சமுதாயக் கட்டமைப்பு. அங்கு வாழும் சிறுபான்மைக் குழுமங்கள் பெரும்பான்மைச் சமூகமாகிய சிங்கள மக்களுடன் இசைந்து இணங்கி வாழ வேண்டும் என்பது அவரது மாற்ற முடியாத நிலைப்பாடு. தமிழர் பிரச்சினை ஒரு தேசியப் பிரச்சினை என்ற எனது வாதத்தை நிராகரித்த அம்மையார், "தமிழ் மக்களைச் சிங்கள மக்களுடன் சமாதானமாக, ஐக்கியமாக ஒன்றிணைத்து வாழ விடுதலைப் புலிகள் ஊக்குவித்தால் என்ன? இதை விடுத்து நாட்டைப் பிரிப்பதற்காக ஏன் போராட வேண்டும்?" என்று என்னிடம் கேட்டார் சந்திரிகா. எனக்கு என்ன சொல்வது என்று தெரியவில்லை. மேலிட்டு வந்த சினத்தை ஒருவாறு கட்டுப்படுத்திக் கொண்டேன்.

எனது தர்ம சங்கடத்தைப் புரிந்து கொண்ட விஜய குமாரதுங்கா, எமது விவாதத்தில் குறுக்கிட்டுத் தமிழரின்

விடுதலைப் போரட்ட வரலாற்றின் பின்னணியைத் தனது மனைவிக்கு விளக்க முற்பட்டார். “மாறிமாறி ஆட்சிபீடம் ஏறிய சிங்கள அரசுகள் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகக் கொடூரமான அடக்குமுறையைக் கடைப்பிடித்ததால் அவர்கள் பிரிந்து சென்று தனியரசை அமைக்க வேண்டுமென்ற போராட்டத்திற்குத் தள்ளப்பட்டார்கள்” எனக் கூறினார். இடையில் குறுக்கிட்ட நான், சந்திரிகாவின் பெற்றோரது சிங்கள மேலாண்மைவாத அடக்குமுறைக் கொள்கைகளே தமிழரின் தனியரசுப் போராட்டத்திற்குக் காரணமாக இருந்தன என்பதை அம்மையாருக்கு உறைக்கும்படி சுட்டிக் காட்டினேன். இதனையடுத்து, தமிழருக்கு எதிரான அரசு ஒடுக்குமுறைபற்றி விவாதம் வேறு திசையில் திரும்பியது. பிரதான சிங்கள அரசியற் கட்சிகளான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் சாராம்சத்திற் சிங்கள மேலாண்மைவாதக் கருத்தியலிற் புதைந்து கிடப்பதாகக் கூறிய நான், இக்கட்சிகளது பேரினவாதக் கொள்கையையும் பார்வையையும் மாற்றுவது முடியாத காரியமென வாதிட்டேன். எனது கருத்தை ஆதரித்த விஜய குமாரதுங்கா தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதாக இருந்தால் முற்போக்கான, புரட்சிகரமான அரசியல் கொள்கையுடைய புதிய அரசியற் கட்சி ஆட்சிபீடம் ஏறினால்தான் சாத்தியமாகும் என்று கூறினார். கலந்துரையாடல் முடிவடையும் கட்டத்திற்கு வந்தது. “என்றோ ஒருநாள், இலங்கை அரசியலில் நான் ஈடுபட்டே தீருவேன். நான் ஆட்சிக்கு வந்தால் தமிழ்மக்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட ஒடுக்குமுறைகளை அகற்றி, சமாதானத்திற்கும் இன ஒற்றுமைக்கும் வழி சமைப்பேன்” என்று உணர்ச்சிவசமாகப் பிரகடனம் செய்த அம்மையார் எம்மிடமிருந்து விடைபெற்றுச் சென்றார். அதன் பின்பு அவரை நேரிற் சந்திப்பதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை.

சென்னையில் விடுதலைப் புலிகளைச் சந்தித்ததை அடுத்து, சரியாக எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் சந்திரிகா அம்மையார் சிறீலங்கா அரசின் புதிய அதிபராக ஆட்சிபீடம் ஏறினார். அவர் அன்று சென்னையில் எமக்கு உறுதியளித்தது போல, தமிழ் மக்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட ஒடுக்குமுறைச் சுமைகளை இறக்கி வைக்க முயன்றாரா? 1994இல் விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சுக்களை நிகழ்த்திய கால கட்டத்தில் அம்மையாருக்கு ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஆனால் சந்திரிகா குமாரதுங்கா தமிழ் மக்களுக்கு நீதி வழங்க மறுத்து, தனது வாக்குறுதியை நிறைவுசெய்யத் தவறிவிட்டார் என்பதை இந்த ஆய்வு தெட்டத்தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. அது மட்டுமன்றி, இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் அவரது ஆட்சிக்

காலமானது தமிழருக்கு எதிரான மிகக்கொடுமான வரலாற்றுக் கட்டமாக அமைகிறது.

சமாதானமே, சந்திரிகா அம்மையாரின் தேர்தல் பரப்புரையின் மையக் கருத்தாக விளங்கிற்று. தான் ஆட்சிக்கு வந்தால், விடுதலைப் புலிகளுடன் சமாதானப் பேச்சுக்களை நடத்திப் போருக்கு முடிவு கட்டுவேன் என அவர் தேர்தல் மேடைகளில் முழங்கி வந்தார். தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை வழங்கி, வட கிழக்கிலிருந்து சிங்கள ஆயுதப் படைகளைக் கௌரவமாக வரவழைப்பேன் என்றுகூடக் கொழும்பு நகரப் புறத்திலுள்ள நுகேகொட என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டத்திற் பகிரங்கமாகப் பிரகடனம் செய்தார். சமாதானத்தின் தேவதை போலத் தன்னை உருவகித்துக் காட்டிய சந்திரிகா, அமைதிக்கும் இன ஒருமைப்பாட்டிற்கும் வழி வகுப்பேன் என உறுதிமொழி கூறி, விடுதலைப் புலிகளுக்கு நேசக் கரம் நீட்டினார். இரண்டு தசாப்தங்களாக வன்முறைப் புயலில் சிக்கி, பேரழிவைச் சந்தித்து நின்ற மக்களுக்கு சந்திரிகாவின் சமாதானச் செய்தி இலங்கை பூராகவும் நல்லாதரவைப் பெற்றது. பொதுத் தேர்தலில் அவரது மக்கள் கூட்டணி அமோக வெற்றியை ஈட்டியது. 1994 ஆகஸ்ட் 19ஆம் நாள், சந்திரிகா குமாரதுங்கா பிரதம மந்திரியாகச் சத்தியப் பிரமாணம் செய்துகொண்டார்.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியானது பதினேழு ஆண்டுகள் வரை மிகக் கொடுங் கோன்மையான ஒடுக்குமுறை ஆட்சியை நடத்தியது. வடகிழக்கில் கொடுர யுத்தமும் தென்னிலங்கையில் வன்முறைக் கிளர்ச்சியுமாக மிகக் கொந்தளிப்பான அரசியல் வரலாற்றைக் கொண்ட இக்கால கட்டத்தில் தமிழர் தேசமே மிக மோசமான பாதிப்புக்கு ஆளாகியது. அவசரகாலச் சட்டத்தின் இரும்புப் பிடிக்குள் வைத்து தமிழர் தேசத்தை ஆட்சி புரிந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, அரசு பயங்கரவாத அடக்குமுறையைத் தீவிரப்படுத்தியதுடன் இராணுவ அட்டூழியங்களையும் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகக் கட்டவிழ்த்து விட்டது. நாளாந்தச் சீவியத்திற்கே ஆதாரமான அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்குத் தடை விதித்துத் தமிழர் தாயகம் மீது ஒரு பொருளாதார முற்றுகையைத் திணித்தது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி. இந்த அநீதியான நடவடிக்கையின் விளைவாகத் தமிழ்ப் பகுதிகளில் உணவுப் பொருட்களுக்கும் மருந்து வகைகளுக்கும் பெரும் தட்டுப்பாடு நிலவியது. பெட்ரோல், டீசல், மண்ணெய் போன்ற எரிபொருட்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட தடையால் தொழில்துறையும் போக்குவரத்தும் செயலிழந்து முடங்கின. மீன்பிடித் தொழில் மீது திணிக்கப்பட்ட தடை காரணமாக மீனவச் சமுதாயம் வறுமையின் கோரப்பிடிக்குள் தள்ளப்பட்டது. இவை

மட்டுமன்றி வடமாநிலத்துடன் தொலைபேசித் தொடர்புகள் அனைத்தும் துண்டிக்கப்பட்டன. அத்தோடு, மின்பிறப்பாக்கிப் பொறிகள் குண்டு வீசி அழிக்கப்பட்டதால், யாழ்க்குடாநாடு மின்விநியோகமன்றி, புராதன யுகத்து இருளுக்குள் மூழ்கியது. போதாக்குறைக்குப் போக்குவரத்துத் தடைகளையும் விதித்து, பொதுமக்களின் நடமாடும் சுதந்திரத்திற்கும் ஆப்பு வைத்தது அரசாங்கம். இப்படியாக ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆட்சிபீடம், தமிழர் தாயகத்தில் இராணுவப் படையெடுப்புகளை முன்னெடுக்கும் நோக்கத்துடன் இந்த ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகளைத் தீவிரப்படுத்தியது. தமிழரின் ஆயுதம் தரித்த விடுதலை இயக்கத்திற்கு அத்தியாவசியப் பொருட்கள் எட்டக் கூடாது என்ற காரணத்தினால் முழுத் தமிழ் இனத்தினதும் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வினைச் சீரழிவுக்கு ஆளாக்கியது.

இப்படியான அடக்குமுறைகள் நிறைந்த கோரமான புறநிலையில்தான், விடுதலைப் புலிகளுடன் நிபந்தனையற்ற முறையில் பேச்சுக்களை நடத்தி, சமாதானத்தை நிலைநிறுவி, தமிழ் மக்களுக்கு விமோசனம் அளிக்கப் போவதாக சந்திரிகா அம்மையார் உறுதிமொழி அளித்தார். தனது நல்லெண்ணத்தின் வெளிப்பாடாக, தான் பதவியேற்ற இரு வாரங்களுக்குள் சில அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடையை நீக்கியதாகவும் சந்திரிகா அறிவிப்பு விடுத்தார். சந்திரிகாவின் இந்த மனிதாபிமான நல்லெண்ணச் சமிக்கைக்கு விடுதலைப் புலிகளின் தலைமை ஆக்கபூர்வமான பதிலளிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. சந்திரிகாவின் இந்தச் சமாதானச் சமிக்கையை விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் சந்தேகக் கண்கொண்டே நோக்கினார். எதிர்வரும் ஜனாதிபதி தேர்தலில் தமிழ் மக்களின் நல்லாதரவைப் பெறும் நோக்குடனேயே சந்திரிகா அம்மையார் ஓர் அரசியல் நாடகமாடுகிறார் என்பது அவரது கருத்தாக இருந்தது. சந்திரிகாவின் நல்லெண்ணச் சமிக்கைக்கு நாம் ஆக்கபூர்வமான முறையில் பதிலளிக்க வேண்டுமெனப் பிரபாகரனுக்கு நான் ஆலோசனை வழங்கினேன். “இலங்கையின் அரசியல் வானில், முற்போக்கான கருத்துக்களை முன்வைத்து, புதிய தலைவராகச் சந்திரிகா வந்துள்ளார். சந்திரிகாவின் அரசுடன் பேச்சுக்களில் நாம் பங்குகொண்டு, இவரது அரசு தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை நேர்மையான முறையில் அணுகித் தீர்த்து வைக்க முனைகிறதா என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்ப்பதே புத்திசாலித்தனமானது” என்று நான் கூறினேன். பிரபாகரனும் அதற்கு இணங்கினார்.

1994 செப்டெம்பர் மாதம் 2ஆம் நாள், விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் பத்திரிகைகளுக்கு விடுத்த அறிக்கையில்,

சந்திரிகாவின் நல்லெண்ணெய் சமிக் கையை வரவேற்றார். தமது நல்லெண்ணெய் பதில் நடவடிக்கையாகக் காவல்துறைக் கைதிகள் பத்துப்பேரை விடுதலை செய்யத் தான் முடிவெடுத்திருப்பதாகவும் இந்த அறிக்கையில் அவர் அறிவித்தார். தமிழர் தாயகத்தில் இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்காகப் பொருளாதாரத் தடைகளை முற்று முழுதாக நீக்கி விடுமாறும் அவர் சந்திரிகாவிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தார். அத்தோடு, நிரந்தரமான போர்நிறுத்தம் செய்து, நிபந்தனையற்ற பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்குமாறும் கேட்டுக்கொண்டார். இந்த அறிக்கையின் ஒரு பிரதி, சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கப் பிரதிநிதிகள் வாயிலாகச் சந்திரிகாவுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. பிரபாகரனின் கைச்சாத்துடன் பத்திரிகைகளுக்கு வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையின் விபரம் வருமாறு:-

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்,
02.09.1994.

முன்னைய ஆட்சிபீடம், தமிழ் மக்கள் மீது திணித்திருந்த பொருளாதாரத் தடையைச் சிறிய அளவில் தளர்த்திவிடத் திருமதி சந்திரிகா குமாரதுங்காவின் அரசாங்கம் முடிவெடுத்திருப்பதை நாம் மனமார வரவேற்கிறோம். சமாதானமும் நல்லெண்ணெயும் நிலவும் ஒரு சமரசச் சூழ்நிலையை உருவாக்க இந்நடவடிக்கை வழிகோலும் என நம்புகிறோம்.

அரசாங்கத்தின் நல்லெண்ணெய் சமிக் கைக்கு ஆக்கபூர்வமான பதில் நடவடிக்கையாக, போர்க் கைதிகளாக நாம் தடுத்து வைத்திருந்த காவல் துறையினர் பத்துப்பேரை விடுதலை செய்ய நாம் முடிவெடுத்துள்ளோம். தடுத்து வைக்கப்பட்ட கைதிகளின் சிலரை விடுவிக்க நாம் எடுத்த முடிவு எமது நல்லெண்ணெய் புரிந்துணர்வின் சமிக் கையாகக் கருதப்படுமென நாம் நம்புகிறோம்.

முன்னைய அரசாங்கம் எமது மக்கள் மீது திணித்த பொருளாதாரத்தடை, மனிதாபிமானமற்ற அநீதியான நடவடிக்கை என்பதை நாம் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறோம். நாளாந்தச் சீவியத்திற்குத்

தேவையான அத்தியாவசியப் பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் எமது மக்கள் பல வருடங்களாகப் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாகி வந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் பொருளாதாரத் தடையைத் தளர்த்திப் புதிய அரசாங்கம் மேற்கொண்ட ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கையை எமது மக்கள் பெரிதும் வரவேற்பார்கள். தமிழ் பகுதிகளில் இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் நோக்கத்துடன் அரசாங்கம் பொருளாதாரத் தடைகளை முற்று முழுதாக நீக்கி விடும் என நாம் நம்புகிறோம். சிங்கள மக்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பொருட்கள் அனைத்தும் தமிழ் மக்களுக்கும் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் பொழுதுதான் தமிழ் மக்களுக்கு நீதி வழங்கியுள்ளதாகப் புதிய அரசாங்கம் உரிமை கோரலாம்.

போர்நிறுத்தத்திற்கும் நிபந்தனையற்ற பேச்சுக்களுக்கும் தயாரென நாம் இங்கு வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறோம். சமாதானப் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்கு ஏதுவான அமைதியான சூழ்நிலையையும் இயல்பு நிலையையும் உருவாக்குவதற்குப் புதிய அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் சகல முயற்சிகளுக்கும் நாம் ஒத்துழைப்பு வழங்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

வே. பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

சரியாக ஒரு வாரத்தின் பின்பு சந்திரிகா பதிலளித்தார். 1994, செப்டெம்பர் 9ஆம் நாள் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் வாயிலாகத் தலைவர் பிரபாகரனுக்கு அவர் அனுப்பி வைத்த கடிதத்தில், சமாதானப் பேச்சுக்களில் எமது இயக்கம் பங்குகொள்ள முடிவெடுத்ததை வரவேற்றார். தான் தெரிவுசெய்யும் குழுவினருடன் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்கு அதிகாரபூர்வமான பிரதிநிதிகளை நியமிக்குமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தார். முடிந்த அளவுக்கு மின்விநியோகத்தை மீளப்பெறச் செய்வதாகவும், நெடுஞ்சாலைகளையும் நீர்பாசனத் திட்டங்களையும் திருத்தியமைத்துத் தருவதாகவும் உறுதியளித்திருந்தார். பிரபாகரனுக்குச் சந்திரிகா அனுப்பிய கடித விபரத்தைக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்.

09 செப்டெம்பர் 1994.

திரு.வே. பிரபாகரன்,
 தலைவர்,
 தலைமைச் செயலகம்,
 தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
 யாழ்ப்பாணம்.

அன்பான திருபிரபாகரன் அவர்கட்கு,

முன்னைய அரசாங்கம் திணித்து விட்ட பொருளாதாரத் தடைகளை அகற்றி, வடபுலத்திலும் யாழ்ப்பாணத்திலுமுள்ள மக்களுக்கு நாம் காட்டியுள்ள நல்லெண்ணச் சமிக் கையை நீங்கள் வரவேற்றுள்ளதையிட்டு நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். பல வருடங்களாக விடுதலைப் புலிகளின் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த காவல்துறைக் கைதிகள் பத்துப்பேரை விடுதலை செய்வதற்கு நீங்கள் எடுத்த முடிவை நாம் பாராட்டுகிறோம். வடக்கிலும் கிழக்கிலுமுள்ள பிரச்சினைகளைப் பேச்சுக்கள் வாயிலாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்ற உங்களது ஆக்கபூர்வமான நோக்கின் நல்லெண்ண வெளிப் பாடாகவே இந்த நடவடிக்கையை நாம் கருதுகிறோம்.

சமாதானப் பேச்சுக்களுக்குத் தயாராக உள்ளதாக, நீங்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையை மிகவும் ஆர்வத்துடன் நாம் பரிசீலனைக்கு எடுத்தோம். இந்த விடயம் குறித்து விபரமாகக் கலந்துரையாட நாம் விரும்புகிறோம். நான் நியமிக்கவிருக்கும் குழுவுடன் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்கு உங்களது பிரதிநிதிகளை நியமிக்குமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன். தடைகள் நீக்கப்பட்ட பொருட்கள் காலதாமதமின்றி யாழ்ப்பாண மக்களுக்குக் கிடைக்கப்பெற வேண்டும் என்பதை நாம் உறுதிப்படுத்த விரும்புகிறோம். இந்த விடயத்திலுள்ள சிக்கல் என்னவென்றால், பொருட்களை நேரடியாக விநியோகிப்பதற்குப் பருத்தித்துறை மட்டுமே எமக்கு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. எனினும் யாழ்ப்பாண மக்களை இந்தப் பொருட்கள் சென்றடைய வேறு வழிகளைத் தேடவும் நாம் முயற்சிப்போம்.

குடிமக்களின் இயல்பு வாழ்க்கையை மேம்பாடு செய்யும் நோக்குடன், முடிந்த அளவுக்கு மின் விநியோகத்தை மீளப் பெறச்செய்யவும் முக்கிய நெடுஞ்சாலைகளையும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் ஒரு பகுதியையும் திருத்தியமைக்கவும் எமது அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது.

வடக்கிலும் கிழக்கிலும் அமைதியையும் இயல்பு நிலையையும் நிலைநாட்டுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைப்புத் தருவதாக நீங்கள் தெரிவித்திருப்பதை நாம் வரவேற்கிறோம். நாம் மேற்குறிப்பிட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களைத் திருத்தியமைக்கும் வேலைகளில் ஈடுபடும் எமது தொழினுட்ப அதிகாரிகளுக்குச் சகல ஒத்துழைப்புகளையும் செய்வீர்களென நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

நான் தெரிவித்தது போன்று எனதும் உங்களதும் பிரதிநிதிகள் பேச்சுக்களை நடத்தும் பொழுது இவ்வேலைத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் வழிமுறைகள் பற்றி முடிவுகள் எடுக்கலாம்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா.

தமிழ் மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டிருக்கும் பொருளாதாரத் தடைகளை முற்றுமுழுதாக நீக்கி விடுமாறு பிரபாகரன் விடுத்த கோரிக்கை குறித்து, சந்திரிகா தனது கடிதத்தில் எதுவுமே குறிப்பிடவில்லை. போர்நிறுத்தம் குறித்து நாம் தெரிவித்த யோசனை பற்றியும் அவர் எதுவும் கூறவில்லை. பேச்சுக்களுக்கு எமது பிரதிநிதிகளை நியமிக்குமாறு சந்திரிகா வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார். அரசு தரப்புப் பிரதிநிதிகளைத் தான் நியமிக்கப் போவதாகக் கூறியிருந்தார். ஆனால் அரசு தரப்புப் பிரதிநிதிகளின் தகைமை, படிநிலைபற்றி எதுவுமே அவர் தெரிவிக்கவில்லை. ஆயினும் நாம் எமது பிரதிநிதிகளை நியமிக்கத் தீர்மானித்தோம். உதவி அரசியல் பொறுப்பாளராக அப்பொழுது பணிபுரிந்த திருகரிகாலன் உட்பட நான்கு மூத்த உறுப்பினர்களை நாம் எமது அதிகாரபூர்வப் பிரதிநிதிகளாக நியமிக்க முடிவெடுத்தோம். அரசு பிரதிநிதிகளுடன் நடைபெறவிருக்கும் ஆரம்பக் கட்டப் பேச்சுக்களின்போது, முழுமையான பொருளாதாரத் தடை நீக்கம்,

மற்றும் எமது மக்கள் எதிர்கொண்ட அவசரப் பிரச்சினைகள் பற்றி விவாதிப்பதெனவும் தீர்மானித்தோம். சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கு முன்னராக, போர்நிறுத்தம் செய்து கொள்வது பற்றி அரசாங்கம் அக்கறை காட்டாதது குறித்துப் பிரபாகரன் அதிருப்தி கொண்டார். ஆயுத மோதல்கள் தொடர்ந்தும் இடம்பெற்று வந்ததால், திடீரென ஒரு பாரதூரமான வன்முறைச் சம்பவம் வெடித்துச் சமாதானப் பேச்சுக்களுக்குப் பங்கம் விளைவித்து விடலாம் என நாம் அஞ்சினோம்.

1994, செப்டெம்பர் மாதம் 12ஆம் நாள் அன்று, சந்திரிகா அம்மையாருக்குப் பிரபாகரன் ஒரு கடிதம் அனுப்பி வைத்தார். அக்கடிதத்தில், விடுதலைப் பேச்சுக் குழுப் பிரதிநிதிகளை அவர் அறியப்படுத்தியதுடன் போர் நிறுத்தம் குறித்துத் தான் தெரிவித்த யோசனையை அரசாங்கம் புறக்கணித்ததையிட்டுக் கவலையும் தெரிவித்தார். இயல்பு நிலையை உருப்பெறச் செய்வதற்கும் சமாதான, நல்லெண்ணப் புறநிலையைக் கட்டி எழுப்புவதற்கும் ஆயுத மோதல்களுக்கு ஓய்வு கொடுத்து, அமைதி பேணுவதன் அவசியத்தையும் பிரபாகரன் வலியுறுத்தினார். அவரது கடிதத்தின் முழு விபரம் வருமாறு:-

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.
12.09.1994.

கனம் சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா,
பிரதம மந்திரி,
சிநீலங்கா.

அன்பின் பிரதம மந்திரி அவர்கட்கு,

1994, செப்டெம்பர் 9ஆம் நாளன்று திகதியிடப் பட்ட உங்களது மடல் கிடைக்கப் பெற்றதையிட்டு நாம் மகிழ்ச்சியடைந்தோம். தடுப்புக் காவலிலிருந்த பத்துக் கைதிகளையும் விடுதலை செய்த எமது நல்லெண்ணச் சமிக்கையை நீங்கள் வரவேற்றுள்ளதையிட்டு நாம் சந்தோசப்படுகிறோம்.

தடை நீக்கப்பட்ட பொருட்கள் காலதாமதன்றி யாழ்ப்பாண மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் எனத் தாங்கள் கொண்டுள்ள நேர்மையான அக்கறையை

நாம் பாராட்டுகிறோம். இந்த விடயத்தில் எமக்கும் அதே அக்கறையுண்டு. எனவே, இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண நீங்கள் மேற்கொள்ளவிருக்கும் முயற்சிகளுக்கு உதவி வழங்க நாம் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம்.

மின் விநியோகத்தை மீளமைக்கவும், நெடுஞ்சாலைகளையும் நீர்பாசனத் திட்டங்களையும் திருத்தியமைக்கவும் நீங்கள் மேற்கொண்ட முடிவை நாம் வரவேற்கிறோம். இந்தச்சீரமைப்பு வேலைகளில் ஈடுபடும் அரசுத்தொழிலுட்ப அதிகாரிகளுக்குச் சகல உதவிகளையும் ஒத்துழைப்பையும் நாம் வழங்குவோமென உங்களுக்கு உறுதியளிக்கிறோம்.

சமாதானப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்க நாம் விடுத்த வேண்டுகோளுக்குச் சாதகமான முறையில் நீங்கள் பதிலளித்ததையிட்டு நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஆரம்பக் கட்டப் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்கு எமது பிரதிநிதிகளை நியமிக்குமாறு நீங்கள் எமக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தீர்கள். அதற்கமைய, ஆரம்பப் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்குக் கீழ்க் கண்டவர்களை எமது அதிகாரபூர்வப் பிரதிநிதிகளாக நியமித்திருக்கிறோம். அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் சீரமைப்பு வேலைகள் சம்பந்தமாக எமது பிரதிநிதிகள் உங்களது பிரதிநிதிகளுடன் பேச்சுக்களை நடத்துவார்கள். நாம் நியமித்துள்ளவர்களின் பெயர் விபரம் வருமாறு:-

1. திரு. கே. கரிகாலன்,
உதவி அரசியல் பொறுப்பாளர்.
2. திரு. எஸ். இளம்பரிதி,
அரசியல் பொறுப்பாளர்,
யாழ்ப்பாண மாவட்டம்.
3. திரு. ஏ. ரவி,
பொறுப்பாளர், பொருண்மிய
மேம்பாட்டு நிறுவனம்.
4. திரு. எஸ். டொமினிக்,
பொறுப்பாளர்,
பொது நிர்வாகப் பிரிவு.

போர் நிறுத்தம் சம்பந்தமாக நாம் தெரிவித்த யோசனைக்கு உங்களது கடிதத்தில் எதுவுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. இது குறித்து எமது வருத்தத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம். மக்களின்

இயல்பு வாழ்க்கைக்கும், அமைதியும் நல்லெண்ணமும் நிலவும் சூழ் நிலையைக் கட்டி எழுப்புவதற்கும் பகை நடவடிக்கைகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் அவசியத்தை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்வீர்கள். இவ்விடயத்தைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்வீர்கள் என நம்புகிறோம்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
வேபிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

ஒரு வார காலமாகச் சந்திரிகாவிடமிருந்து எவ்வித பதிலும் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இதற்கிடையில், விடுதலைப் புலிப் போராளிகளுக்கும் அரசு ஆயுதப் படைகளுக்கும் மத்தியில், தரையிலும் கடலிலும் பயங்கரச் சண்டைகள் நடைபெற்றன. சிறீலங்கா வான் படையின் போர் விமானங்கள் வழமைபோலக் குண்டுத் தாக்குதல்களை நிகழ்த்திப் பொதுமக்களுக்கு உயிர்ச்சேதத்தை விளைவித்தன. 1994, செப்டெம்பர் 19ஆம் நாளன்று மன்னார்க் கடலில் நிகழ்ந்த உக்கிரமான கடற் சமரின்போது ஒரு பாரதூரமான சம்பவம் நிகழ்ந்தது. சிறீலங்காக் கடற்படைக்குச் சொந்தமான 'சாகரவர்த்தனா' எனப்படும் போர்க் கப்பல், மன்னார்க் குடாவில் கடற்புலிகளின் தாக்குதலுக்கு இலக்காகி மூழ்கடிக்கப்பட்டது. இந்தச் சம்பவத்தில் கடற்படையினர் இருபத்து நான்கு பேர் கொல்லப்பட்டனர். போர்க் கப்பலின் தளபதியும் மற்றுமொரு கடற்படை அதிகாரியும் கடலிலிருந்து மீட்கப்பட்டுப் போர்க் கைதிகளாகச் சிறைப் பிடிக்கப்பட்டனர். இந்தச் சம்பவம் புதிய அரசாங்கத்தைக் குழப்பிவிடலாமென நாம் அஞ்சினோம். ஆயினும், அரசாங்க அமைச்சர் ஒருவர் விடுத்த அறிக்கையில், ஆயுத மோதல் சம்பவங்கள் சமாதான முயற்சிகளுக்குப் பங்கம் விளைவிக்கப் போவதில்லை எனத் தெரிவித்தமை எமது அச்சத்தைப் போக்கியது.

இந்தக் கடற் சம்பவத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் கழித்து, 1994 செப்டெம்பர் 21ஆம் நாளன்று, பிரபாகரனுக்குச் சந்திரிகா ஒரு கடிதம் அனுப்பினார். மிகச் சுருக்கமான அக்கடிதத்தில், அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளின் பெயர்களும் பேச்சுக்கான நாட்களும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. அக்கடிதம் வருமாறு:-

திரு.வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திரு. பிரபாகரன் அவர்கட்கு,

எம்முடன் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்கு உங்களது பிரதிநிதிகளை நியமித்து, 1994, செப்டெம்பர் 12ஆம் நாளன்று திகதியிட்டு நீங்கள் அனுப்பிய கடிதத்திற்கு நன்றி. கீழ்க் கண்டவர்களே அரசாங்கத் தரப்புப் பிரதிநிதிகளாவர்.

1. திரு. கே. பலப்பத்தபென்டி,

பிரதம மந்திரியின் செயலர், சட்டத்தரணி.

2. திரு. லயனல் பெர்னான்டோ,

உல்லாசப் பிரயாணத்துறை, தகவல் அமைச்சுச் செயலர்.

3. திரு. ஆர். ஆசீர்வாதம்,

இலங்கை வங்கியின் அதிபர்.

4. திரு. என். எல். குணரெட்னா,

அதிபர், திட்ட அமைப்பு இணையம், கட்டிடக் கலைநிபுணர்.

1994 அக்டோபர் 3ஆம் நாளிலிருந்து 6ஆம் நாள் வரை அல்லது, அக்டோபர் 12ஆம் நாளிலிருந்து 15ஆம் நாள்வரை, இரண்டு நாட்களுக்கு ஆரம்பப் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்கு இந்தப் பேச்சுக் குழு யாழ்ப்பாணம் வரவுள்ளது.

உங்களது வசதிப்படும் நாட்களையும் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்கான இடத்தையும் மற்றும் விபரங்களையும் தயவுசூர்ந்து அறியத் தருவீர்களாக.

நன்றியுடன்

உங்கள் நேர்மையுள்ள

சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கா,

பிரதம மந்திரி.

அதிகாரமற்ற அரசப் பிரதிநிதிகள் குழு

பேச்சுக்களுக்காகச் சந்திரிகா நியமித்த அரசப் பிரதிநிதிகளின் பெயர்ப் பட்டியலைப் பார்த்தபோது நாம் ஆழமான ஏமாற்றமடைந்தோம். சட்டத்தரணி ஒருவர், அரச அதிகாரி ஒருவர், வங்கி அதிபர் ஒருவர், கட்டிடக் கலை நிபுணர் ஒருவர் ஆகியோரைக் கொண்டதாகவே இக்குழு அமையப் பெற்றிருந்தது. அரசாங்கத்தின் பேச்சுக் குழுவில் தமிழரின் இனப் பிரச்சினை பற்றிய ஆழமான அறிவும் அனுபவமும் படைத்த மூத்த அரசியல்வாதிகள் எவருமே இருக்கவில்லை என்பது எமக்குப் புதிராக இருந்தது. அரச பிரதிநிதிகள் அனைவருமே சந்திரிகாவுக்கு வேண்டியவர்கள்; அவரது நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்கள். ஆனால் இவர்கள் எவருக்குமே அரசியற் பேச்சு வழிமுறைகள் பற்றிய அனுபவம் இருக்கவில்லை. அத்துடன் முடிவுகள் எடுக்கும் அதிகாரமும் இவர்களிடம் இருக்கவில்லை. விடுதலைப் புலிகளின் போராட்ட வரலாறு பற்றியோ ஆயுதப் போராட்டத்தின் தார்ப்பரியம் பற்றியோ இவர்களிடம் போதுமான அறிவும் இருக்கவில்லை. இன நெருக்கடிக்குத் தீர்வுகாணும் நிபுணத்துவமோ புதிய சிந்தனைகள் வழிமுறைகளைக் கையாளும் அனுபவமோ இவர்களிடம் இருக்கவில்லை. கொழும்பிலுள்ள உயர் மட்டத்திற்குத் தகவல்களைக் காவிச் செல்லும் சாதாரண நபர்களாகவே இவர்கள் செயற்பட்டார்கள் என்பது எமக்குப் பின்பு தெரியவந்தது.

விடுதலைப் புலிகளுடன் நேர்மையான முறையிற் பேச்சுக்களை நடத்தி, தமிழர்களின் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் உண்மையான, நேர்மையான அக்கறை சந்திரிகாவிடம் இருக்கவில்லை என அரசப் பிரதிநிதிகளின் பெயர்ப் பட்டியலைப் பார்த்துவிட்டுக் கூறினார் பிரபாகரன். தமிழர் தேசத்தைப் பிரதிநிதப்படுத்தும் ஒரு தேசிய விடுதலை இயக்கமாக விடுதலைப் புலிகளைப் பார்க்காது, இலங்கையின் அரசியல் அமைப்புக்குப் புறம்பாக இயங்கும் ஒரு புரட்சிகர அமைப்பாகவே சந்திரிகா அரசு எம்மை அணுக முயல்கிறது என்றார் பரிபாகரன்.

பேச்சுவார்த்தை மேசையில் இரு தரப்பினர் மத்தியிலும் சமத்துவம் நிலவப் போவதில்லை என்பது எமக்குத் தெளிவாகியது. அரசியல் அதிகாரமும் அனுபவமும் அற்ற ஒரு கீழ்மட்டக் குழுவைத் தெரிவுசெய்ததைப் பார்க்கும் பொழுது நேரடிப் பேச்சுக்களுக்கு அரசாங்கம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை என்பது எமக்குப் புலனாகியது. நாம் ஏமாற்றம் அடைந்தபோதும் பேச்சுக்களில் பங்குகொள்ளத் தீர்மானித்தோம். பேச்சுவார்த்தை முன்னேற்றம் அடைந்து செல்லும் கட்டத்தில், மூத்த அமைச்சர்களை அரசாங்கம் அனுப்பி வைக்கலாம் என நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம்.

பேச்சுக்களுக்கான இடம், நாட்கள் மற்றும் நடைமுறைப் பிரச்சினைகள் குறித்துச் சந்திரிகாவுக்கும் பிரபாகரனுக்கும் மத்தியில் பரிமாறப்பட்ட கடிதங்கள் சிலவற்றைக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம். பேச்சுக்களுக்கான நிகழ்ச்சி நிரல் குறித்துப் பிரதம மந்திரியின் செயலர் திருபலப்பத்தபென்டி தலைவர் பிரபாகரனுக்கு எழுதிய கடிதமும் இங்குத் தரப்படுகிறது.

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.
23.09.1994.

கனம். சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா,
பிரதம மந்திரி,
சிறீலங்கா.

அன்பின் பிரதம மந்திரி அவர்கட்கு,

ஆரம்பக்கட்டப் பேச்சுக்களுக்கான அரசுப் பிரதிநிதிகளை நியமித்து 1994 செப்டெம்பர் 21ஆம் நாளன்று எழுதப்பெற்ற உங்கள் கடிதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதில் மகிழ்ச்சி.

1994 அக்டோபர் 12-15ஆம் நாட்களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் உங்களது பிரதிநிதிகள் யாழ்ப்பாணம் வருகை தரலாம் என அறியத் தருகிறோம். இருந்தபோதும், அக்டோபர் 13ஆம் 14ஆம் நாட்களே எமக்கு மிகுந்த வசதியான நாட்களாக இருக்கும்.

உங்களது பிரதிநிதிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியிருக்கும் வேளையில் அவர்களது பாதுகாப்புக்கான முழுப் பொறுப்பும் எம்முடையதாக இருக்கும் என்பதை உங்களுக்கு உறுதிப்படுத்துகிறோம். பேச்சுக்கள் நடைபெறும் இடத்தையும் மற்றும் விடயங்களையும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஊடாக உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவோம்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

திரு.வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் பிரபாகரன் அவர்கட்கு,

1994, செப்டெம்பர் 23ஆம் நாளன்று திகதியிடப்பட்ட உங்களது கடிதத்திற்கு நன்றி. அக்டோபர் 13ஆம் 14ஆம் நாட்களில் எமது பிரதிநிதிகள் யாழ்ப்பாணம் வருகை தருவதற்கான சகல ஒழுங்குகளையும் நாம் செய்துள்ளோம்.

உலங்குவானூர்திமூலம் பலாலி விமானத் தளத்தில் வந்திறங்கும் அவர்கள், இரவு அங்குத் தங்குவார்கள். பலாலித் தளத்திலிருந்து பேச்சுக்கள் நடைபெறும் இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லவும், மீண்டும் அழைத்து வரவும் நீங்கள் ஒழுங்குகளைச் செய்தால் நாம் நன்றியுடையவர்களாக இருப்போம். அவர்களது பறப்பு விபரங்கள் அக்டோபர் 10ஆம் நாளன்று உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். அவர்கள் வரும்பொழுது பேச்சுக்களுக்கு நாம் தயாரித்த நிகழ்ச்சி நிரலைக் கொண்டுவருவார்கள். அக்டோபர் 10ஆம் நாள் எமது நிகழ்ச்சி நிரல் உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். அதற்கு முன்னராக, உங்களது நிகழ்ச்சி நிரலை நீங்கள் தயாரித்து விடுவீர்கள் என நாம் கருதுகிறோம்.

எமது பிரதிநிதிகள் யாழ்ப்பாணம் விஜயம் செய்து சில முக்கியஸ்தர்களைச் சந்திப்பதற்கு வசதியளித்தால் அதை வரவேற்போம். அக்டோபர் 10ஆம் நாளன்று இது பற்றிய விபரங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்போம். எமது பிரதிநிதிகள் குழுவுடன் ஒரு புகைப்பட நிபுணர் வருவது உங்களுக்குச் சம்மதமா? அல்லது உங்களால் ஒருவரை ஒழுங்கு செய்யமுடியுமா?

அன்புடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா,
பிரதம மந்திரி.

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

8 அக்டோபர் 1994.

கனம்.சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா,
பிரதம மந்திரி,
சிறீலங்கா.

அன்பின் பிரதம மந்திரி அவர்கட்கு,

அக்டோபர் 13ஆம் 14ஆம் நாட்களில் உங்களது பிரதிநிதிகள் குழு யாழ்ப்பாணம் வருகை தருமென உறுதிப்படுத்தி அக்டோபர் 6ஆம் நாளன்று திகதியிடப்பட்ட உங்களது கடிதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதில் மகிழ்ச்சி.

யாழ்ப்பாணத்தில் உங்களது பிரதிநிதிகளை வரவேற்க நாம் சகல ஒழுங்குகளையும் செய்துள்ளோம். இது பற்றிய விபரங்களைச் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மூலமாக நாம் உங்களுக்கு ஏற்கெனவே அறியத் தந்துள்ளோம்.

அக்டோபர் 13ஆம் நாளன்று காலை, உங்கள் பிரதிநிதிகள் உலங்குவானூர்தி மூலமாக யாழ்ப்பாணம் வந்திறங்கலாமென நாம் யோசனை கூறியுள்ளோம். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு முன்புறமாகவுள்ள திடலை (இந்துக் கோவிலுக்கும் இராமநாதன் வீதிக்கும் மத்தியில்) உலங்குவானூர்தி இறங்கு தளமாகப் பயன்படுத்தலாம். உலங்குவானூர்தியினதும் அதன் ஓட்டுநர்களதும் பாதுகாப்பை நாம் பொறுப்பெடுக்கிறோம். மிக வசதியானதும் காலத்தைச் செமிக்கக் கூடியதுமான இந்த ஆகாயப் போக்குவரத்து ஒழுங்கில் ஏதாவது சிக்கல் இருக்குமாயின் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் உதவியை நாடுவதே சாலச் சிறந்தது. உங்களது பிரதிநிதிகள் குழுவினரை, செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் காங்கேசன்துறையிலிருந்து கடல் மார்க்கமாகப் பருத்தித்துறைக்குக் கொண்டுவந்தால், விடுதலைப் புலிகள் அவர்களை அங்கு வரவேற்பார்கள்.

யாழ்ப்பாண மருத்துவமனைப் பாதுகாப்பு வலயத்தில் அமையப் பெற்றிருக்கும் சுபாஸ் விடுதியில் உங்களது பிரதிநிதிகள் தங்கியிருக்கலாம். சுண்டுக் குழியில் அமைந்திருக்கும் எமது அரசியற் செயலகத்தில் பேச்சுக்கள் இடம்பெறும். அவ்விடத் திற்கு உங்களது பிரதிநிதிகள் பாதுகாப்பாக அழைத்துச் செல்லப்படுவர்.

செப்டெம்பர் 23ஆம் நாளன்று, நான் எழுதிய கடிதத்திற் குறிப்பிட்டதுபோல் உங்களது பிரதிநிதி களுக்கு விடுதலைப் புலிகள் முழுப் பாதுகாப்பும் வழங்குவர். உங்களது பிரதிநிதிகள் தங்கியிருக்கும் இடத்தில் அவர்கள் யாரையாவது சந்திக்கலாம். அவர்கள் புகைப்பட நிபுணரையும் அழைத்து வரலாம்.

உங்களது பிரதிநிதிகளின் போக்குவரத்து ஒழுங்குகளை உறுதிப்படுத்தவும்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
வேபிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

திரு.வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திரு.பிரபாகரன் அவர்கட்கு,

அக்டோபர் 6ஆம் நாளன்று திகதியிடப்பட்ட எமது பிரதம மந்திரியின் கடிதத்திற்குப் பதிலாகத் தாங்கள் அக்டோபர் 8ஆம் நாளன்று எழுதிய கடிதத்திற்கு நன்றி கூற விரும்புகிறேன். நீங்கள் தெரிவித்த ஆலோசனைக்கு அமைய எமது பிரதிநிதிகள் குழு, உலங்குவானூர்தி மூலமாக, அக்டோபர் 13ஆம் நாள், காலை 9 மணியளவில் யாழ்ப்பாணம் வந்திறங்கும்.

உலங்குவானூர்தி வந்திறங்கும் இறங்கு தளத்தில், வெள்ளை நிறத்தில் 'U' என்ற பெரிய எழுத்தில், அடையாளச் சின்னத்தைப் பொறித்து விடுமாறு கேட்கிறோம்.

பேச்சுவார்த்தைக்கான நிகழ்ச்சி நிரல் வருமாறு:-

1. அத்தியாவசியப் பொருட்களின் போக்குவரத்து, மிகக் குறைந்த விலையில் இப்பொருட்களின் விநியோகம்.
2. மின்சார விநியோகம், வீதிகள், நீர்பாசன வசதிகள், பாடசாலைகள், மருத்துவமனைகளின் சீரமைப்பு.
3. யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் புனர்நிர்மாணம்.
4. போர்நிறுத்தத்திற்கு வழிசெய்யும் வகையிற் பகைமை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவது பற்றி ஆராய்தல்.
5. மற்றும் முக்கிய விடயங்கள்.

நாங்கள் புறப்படுவதற்கு முன்னராக உங்களது நிகழ்ச்சி நிரல் கிடைக்கப்பெற்றால் வரவேற்போம். யாழ்ப்பாணத்தில் உங்களைச் சந்திப்பதற்கு ஆவலாக இருக்கிறோம்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
கே.பலப்பத்தபென்டி.
பிரதம மந்திரியின் செயலர்.

மையப் பிரச்சினையாகப் பொருளாதாரத் தடை

அரசாங்கத்தின் நிகழ்ச்சி நிரலில் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விநியோகம், போக்குவரத்துப் போன்றவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் பொருளாதாரத் தடையை நீக்குதல் சம்பந்தமான மையப் பிரச்சினை மிகவும் சாதாரியமாகப் புறக்கணிப்பட்டிருந்தது. சந்திரிகாவின் புதிய அரசாங்கம் சில பொருட்கள் மீதான தடையை நீக்கியிருந்தபோதும் அவை, வடபுலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களை வந்தடையவில்லை. வவுனியா, தாண்டிக்குளம் எல்லைக் காவல் நிலைகளில் பணிபுரிந்த சிங்கள இராணுவத்தினர், இத்தடைநீக்கிய பொருட்கள் மீது தமது தடையை விதித்துத் தடுத்தனர். அறுபதுகளின் ஆரம்பக் காலத்தில் பியாவ்ராப் பிரதேசம் மீது நையீரியா அரசு திணித்த கொடூரமான பொருளாதார முற்றுக்கை போன்று இத்தடையும் அமையப் பெற்றதால், எமது மக்களின் பொருளாதார வாழ்வு சீர்குலைந்து, நாளாந்தச் சீவியம் படுமோசமான நிலையை எட்டியது. நாளாந்த வாழ்வுக்கு அத்தியாவசியமான சாதாரண பொருட்களுக்கும் உதாரணமாக, சவர்க்காரம், சமையல் எண்ணெய், தீப்பெட்டி ஆகியனவற்றிற்கும் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. மின்சாரமின்றி இருளில் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட எமது மக்களுக்கு மெழுகுவர்த்திகள், மின்விளக்குகள் கூடப் பயன்படுத்த அனுமதியில்லை.

சிங்கள இராணுவத்தின் 'பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல்' விளைவிக்கும் பொருட்களுக்கே தடை விதிக்கப்பட்டதாக ஓர் அர்த்தமற்ற, விசித்திரமான விளக்கம் கூறப்பட்ட பொழுதும், நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தடைப் பொருட்களுக்கும் படைத்துறைக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை. உதாரணமாக, குடைகள், சப்பாத்து மெழுகு, துவாய்கள், காற்சட்டைகள், மேலங்கிகள், அச்சுத் தாள், மரப் பலகைகள், அச்சுப்பொறிகள், மிதிவண்டிகள், பள்ளிக்கூடப்பைகள், மோட்டார் வாகன உதிரிப் பாகங்கள், மின்சார அடுப்புகள் - இப்படியாகப் படைத் துறைக்குப் பங்கம் விளைவிக்க முடியாத பயன்பாட்டுப் பொருட்களுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. பெட்ரோல், டீசல், மண்ணெய், ஆகிய எரிபொருட்களுக்கும் இயந்திர எண்ணெய் போன்ற உராய்வு நீக்கிகளுக்கும் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. விடுதலைப் புலிப் படையணிகளின் அசைவியக்கத்தை முடக்கிவிடவே இவற்றுக்குத் தடைபோடப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டது. ஆனால் இத்தடையால் புலிப் போராளிகளின் போக்குவரத்து எவ்வகையிலும்

பாதிக்கப்படவில்லை. உண்மையில் பாதிக்கப்பட்டது பொதுமக்களே. எரிபொருட்களின் தட்டுப்பாட்டினால் விவசாயம், கைத்தொழில், மீன்பிடி, வாகனப் போக்குவரத்துப் போன்றன பெருமளவிற்கு பாதிக்கப்பட்டுத் தமிழ்த் தேசத்தின் பொருளாதாரக் கட்டுமானம் சீர்குலைந்தது. வெடியும் (Nitrogen), மூத்திரை (Urea) போன்ற மூலப் பொருட்கள் சேர்ந்த உரவகைகள் அனைத்தும் தடைக்கு ஆளாகின. விடுதலைப் புலிகள் இப்பொருட்களிலிருந்து வெடிமருந்துகளை உற்பத்தி செய்யலாமெனச் சிங்களப் படைத்துறைக் கருதியது. ஆனால் புலிகள் வசம் எப்பொழுதுமே பெருமளவில் அதிகத்தி வாய்ந்த வெடிமருந்து இருந்துள்ளது. எனவே, உர வகைகள் மீதான தடை வேளாண்மைத் துறையை ஆழமாகப் பாதித்தது. தமிழ் விவசாயச் சமூகம் பேரவலத்திற்கு ஆளாகியது. கடற்புலிகளின் நடமாட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற காரணத்தைக் கற்பித்து, வடகிழக்குக் கடலில் மீன்பிடிக்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டது. ஆனால் இத்தடையாற் கடற்புலிகளின் நடமாட்டத்தையோ அவர்களது அபாரமான போராற்றலையோ கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ஆனால் தமிழ் மீனவச் சமூகமே இத்தடையாற் பெரும் துன்பத்தைச் சந்தித்தது. தமிழரின் மீன்பிடித்துறை முடங்கியதுடன், தடையை மீறித் தொழிலுக்குச் சென்ற மீனவர்கள் நூற்றுக்கணக்கானோர் கடலில் கொன்றொழிக்கப்பட்டார்கள். புலிகள் பாதுகாப்பு அரண்களை நிறுவுவதைத் தடுப்பதற்காகச் சீமெந்து, இரும்புக் கம்பி போன்ற கட்டிடப் பொருட்களுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது. விடுதலைப் புலிப் போராளிகள் எப்படியோ தங்களது பாதுகாப்பு அரண்களை நிறுவவே செய்தார்கள். ஆனால் யுத்தத்தினால் பேரழிவுக்கு ஆளான பொதுக் கட்டிடங்கள், வீடுகள் போன்றவற்றைச் சீமெந்து, இரும்பு இன்றி மீளக் கட்டியமைப்பது முடியாத காரியமாயிற்று.

படைத்துறையின் பாதுகாப்பு என்ற காரணம் காட்டி, தமிழர் தேசம் மீது திணிக்கப்பட்ட பொருளாதாரத் தணிக்கை, தமிழ்ப் பொதுமக்களைத் தாங்கொணாத் துயரத்தில் ஆழ்த்தியது. இத்தடைகள் புலிப் படையின் போர் வலுவைப் பாதிக்கவில்லை. ஆனால் பொதுமக்களின் நாளாந்தச் சீவியத்தை ஆழமாகப் பாதித்தது. தமிழ் மக்களின் விடுதலை உணர்வை மழுங்கடித்து, அவர்களது அரசியல் உறுதிப்பாட்டை உடைத்துவிடும் தந்திரோபாய நோக்குடனேயே முந்திய அரசாங்கம் இந்த ஒடுக்குமுறை வடிவத்தை ஈழத் தமிழினம் மீது திணித்தது. எனவே, புதிய அரசாங்கத்துடன் சமரசப் பேச்சுக்களை நடத்தி, எமது மக்களை இப் பேரவலத்திலிருந்து மீட்டெடுக்கலாமென எண்ணினோம்.

பல ஆண்டுகளாகத் தொடந்த பொருளாதார முற்றுகையினால், தாங்கமுடியாத அளவுக்கு எமது மக்கள் துன்பங்களை அனுபவித்து வருவதனால், பேச்சுக்கான நிகழ்ச்சி நிரலில் இந்த விடயத்தையே மையப் பிரச்சினையாக முன்வைக்க முடிவெடுத்தோம். அரசியற் பேச்சுக்களுக்கு முன்னதாகப் பொருளாதாரத் தடைகள் முற்றுமுழுதாக நீக்கப்பட வேண்டுமென அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்கப் பிரபாகரன் விரும்பினார். எமது மக்களின் துன்பத்தைத் துடைப்பதில் சந்திரிகாவுக்கு உண்மையான, நேர்மையான அக்கறை இருக்குமானால் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சியாளர்கள் புரிந்த கொடுமையை அவர் முற்றாக நீக்கிவிட வேண்டும் என்பது பிரபாகரனின் நிலைப்பாடு.

எரிபொருட்களுக்கும் உரப் பொருட்களுக்கும் விதிக்கப்பட்ட தடையை நீக்கச் சந்திரிகா முயன்றால் சிங்கள இராணுவத் தலைமைப் பீடத்திலிருந்து அவருக்குக் கடும் எதிர்ப்புக் கிளம்பலாமென நாம் கருதினோம். இராணுவத் தலைமையைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்குப் போர்தான் அதிமுக்கியமான விவகாரம். தமிழருக்கு எதிரான போரை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்குப் பொருளாதாரத் தடைகள் அனுகூலமாக அமைந்துள்ளதாகவே இராணுவத் தரப்புக் கருதியது. ஆகவே, இராணுவத்தின் எதிர்ப்பைத் தவிர்த்துப் பொருளாதாரத் தடைகளை நீக்குவதாயின் போருக்கு முடிவுகட்டும் வகையில் ஒரு நிரந்தரமான போர்நிறுத்தத்தைக் கொண்டு வருவதே சாலச் சிறந்த வழி என நாம் கருதினோம். எனவேதான், போர்நிறுத்தத்தையும் எனது நிகழ்ச்சி நிரலில் முக்கிய விடயமாக உள்ளடக்கினோம்.

எமது மக்கள் எதிர்கொண்ட சிக்கலான பிரச்சினைகளை இரு மட்டங்களாக வகுத்தோம். ஒன்று வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள்; மற்றையது அரசியல் பிரச்சினை. எமது மக்கள் முகம்கொடுத்து நின்ற வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் பொருளாதாரத் தடைகளின் விளைவாக எழுந்தவை. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு அவசரமாகவும் உடனடியாகவும் தீர்வு காணப்பட வேண்டுமென்பதே எமது நிலைப்பாடு. அரசியற் பிரச்சினை ஆழமானது, அடிப்படையானது. இது எமது மக்களின் அரசியல் உரிமைகள், அபிலாசைகள் சம்பந்தப்பட்டது. தமிழரின் அரசியற் பிரச்சினை ஆழமாகப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய விடயம். இதற்குக் கால அவகாசம் தேவை. சமாதானப் பேச்சுக்களைப் படிப்படியாக, கட்டம் கட்டமாக முன்னெடுத்துச் செல்வதே எமது தந்திரோபாயமாக அமைந்தது. பேச்சுக்களின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் எமது மக்கள் எதிர்கொள்ளும் வாழ்க்கைப்

பிரச்சினைகள் பற்றி விவாதித்து அவற்றிற்குத் தீர்வுகாண வேண்டுமென நாம் முடிவெடுத்தோம். அத்துடன் ஆரம்பக் கட்டப் பேச்சுக்களின் போது, ஒரு நிலையான போர் நிறுத்த உடன்பாட்டைச் செய்து, போருக்கு ஓய்வு கொடுக்க வேண்டும் எனவும் தீர்மானித்தோம். மிகவும் முக்கியமான எமது அரசியற் பிரச்சினை குறித்துப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னராக அமைதியும் இயல்பு நிலையும் நிலவும் ஒரு நல்லெண்ணச் சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதே எமது நிலைப்பாடாகும். எமது இயக்கத்தின் இந்த நிலைப்பாடும் பேச்சுக்களுக்கான எமது தந்திரோபாய அணுகுமுறைமையும் விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகளுக்குத் தெளிவாகவும் செம்மையாகவும் விளங்கப் படுத்தப்பட்டது.

1994, அக்டோபர் 13ஆம் நாட் காலை ஒன்பது மணியளவில், அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளை அதிகாரபூர்வமாக வரவேற்பதற்காக நானும் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் தமிழ்ச்செல்வனும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் திடலில் காத்து நின்றோம். ஆர்வமும் மகிழ்ச்சியும் பொங்கப் பெருந்தொகையான சனத்திரள் அங்குக் குழுமி நின்றது. சரியாக ஒன்பது மணிக்கு அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளுடன் வந்த உலங்குவானூர்தி, சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட இறங்கு தளத்தில் இறங்கியது. அரசுப் பிரதிநிதிகளை விடுதலைப் புலிகள் சார்பில் நானும் தமிழ்ச்செல்வனும் வரவேற்றோம். பொதுமக்களும் குதூகல வரவேற்பளித்தனர். உடனடியாகவே, அரசு தூதுக் குழுவினர் புலிகளின் ஆயுதம் தரித்த வாகன அணிகள் புடைசூழ, சுண்டுக்குளியிலுள்ள எமது அரசியல் தலைமைச் செயலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அரசியல் செயலகத்தில் வைத்து எமது அதிகாரபூர்வமான பிரதிநிதிகளை அரசாங்கக் குழுவினருக்கு நாம் அறிமுகம் செய்து வைத்தோம். பேச்சுக்கள் ஆரம்பமாகின. எமது பிரதிநிதிகளுக்கு ஆலோசனை வழங்கி, வழிநடத்த வசதியாக நான் அரசியல் செயலகத்தில் தங்கியிருந்தேன்.

விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளுக்கும் மத்தியில் முதற் கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்கள் 1994 அக்டோபர் 13, 14ஆம் நாட்களில் நடைபெற்றன. நல்லெண்ணச் சூழ்நிலையில் நிகழ்ந்த இப்பேச்சுக்களின் போது இரு தரப்பினரும் பரஸ்பரம் தமது நிலைப்பாடுகளை எடுத்து விளக்கினர். முன்னைய அரசினால் தமிழர் தாயகம் மீது திணிக்கப்பட்ட பொருளாதாரத் தடைகளின் விளைவாக எமது மக்கள் எதிர்கொண்டு நிற்கும் கோரமான வாழ்வியற் பிரச்சினைகளையும் துன்ப துயரங்களையும் விரிவாக

எடுத்து விளக்கிய எமது பிரதிநிதிகள், இந்தப் பொருளாதார முற்றுகையை முற்றுமுழுதாக நீக்கி விடுமாறு வேண்டினார்கள். போர் நெருக்கடிக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்துக் கொள்வதற்காகப் போர்நிறுத்த உடன்பாடு செய்யும் அவசியத்தையும் அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். பொருளாதாரத் தடைகளை நீக்கி, போருக்கு முடிவு சுட்டினால், தமிழர் தேசத்தில் அமைதியும் இயல்பு நிலையும் உருவாகும் எனவும் கூறினார்கள். தமிழ் மக்களின் அடிப்படையான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கண்டு, ஒரு நல்லெண்ணச் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினாலேயே சமாதானப் பேச்சுக்கள் வெற்றிகரமாக முன்னகர்ந்து செல்வது சாத்தியம் என்பதையும் வலியுறுத்தினார்கள்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்து வன்னி மாநிலத்திற்குப் பயணிப்பதில் எமது மக்கள் எதிர்கொள்ளும் இடையூறுகளை எடுத்து விளக்கிய புலிகளின் பிரதிநிதிகள், சங்குப்பிட்டி - கேரதீவுப் பாதையைத் திறந்துவிடுமாறு அரசாங்கத்திடம் ஒரு கோரிக்கையை முன்வைத்தனர். சங்குப்பிட்டி - கேரதீவுப் பாதை செம்மையாகச் செயற்படுவதாக இருந்தால் பூநகரியில் அமைந்திருக்கும் இராணுவ முகாம் அகற்றப்பட வேண்டும் என்பதையும் எமது பிரதிநிதிகள் சுட்டிக் காட்டினர்.

விடுதலைப் புலிகளின் விளக்கங்களுக்கும் யோசனைகளுக்கும் அரசுப் பிரதிநிதிகள் அனுதாபத்துடனும் பொறுமையுடனும் செவிமடுத்தனர். தமிழ் மக்களின் அவல நிலையையும் புலிகளின் கருத்துக்களையும் கொழும்பு உயர்மட்டத்தில் எடுத்துக்கூறி ஆவண செய்வதாக அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்தனர். முதலாம் கட்டப் பேச்சுக்களின் போது உருப்படியாக எவ்வித முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. இரண்டாவது சுற்றுப் பேச்சை அடுத்த பத்து நாட்களுக்குள் நடத்துவதென்று மட்டும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அரசு - புலிகள் கூட்டறிக்கை

விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகளும் அரசு தூதுக் குழுவும், 1994 அக்டோபர் 13, 14ஆம் நாட்களில் நடத்திய முதலாவது சுற்றுப் பேச்சுக்களின் முடிவில் கீழ்க் கண்ட கூட்டறிக்கையை வெளியிட்டனர்.

“தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கும் மத்தியிலான முதலாவது சுற்றுப் பேச்சுச் சினேகபூர்வமான நல்லெண்ணச் சூழ்நிலையில் நடைபெற்றது. பேச்சுக்கள் ஆக்கபூர்வமானதாக அமைந்தன.

விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகள் குழுவுக்குத் தலைமை வகித்த திரு.கரிகாலன் தனது ஆரம்ப உரையில், தமிழ்த் தேசியப் பிரச்சினைக்கு அமைதி வழியில் தீர்வு காணவும் சமாதானத்தை நிலை நிறுத்தவும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் உறுதி பூண்டுள்ளது எனக் கூறினார். “1990 ஜூன் மாதம் போர் மீண்டும் வெடித்ததிலிருந்து போர் நிறுத்தம் செய்து சமாதானப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்குமாறு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் கோரிக்கை விடுத்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் போர் நிறுத்தம் செய்து, சமரசப் பேச்சுக்களைத் தொடங்குவதற்கு முந்திய அரசாங்கம் எந்த விதமான உருப்படியான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கவில்லை. ஆயினும் சந்திரிகா குமாரதுங்காவின் புதிய அரசாங்கம் சமாதான நல்லெண்ணச் சூழ்நிலையை உருவாக்க ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருவதையிட்டு நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். சமாதான வழிமூலம் அரசியல் தீர்வு காண்பதில் அவர் உண்மையாக உறுதி பூண்டிருப்பது எமக்கு மகிழ்வைத் தருகிறது” என்று குறிப்பிட்டார்.

“இந்தப் போருக்கும் இந்தப் போர் நெருக்கடியின் விளைவாக எழுந்த நீண்ட கால அவல வாழ்வுக்கும் ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும் என்பதே தமிழ் மக்களின் ஒட்டுமொத்த அபிலாசையாகும். எமது மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட இந்த யுத்தமானது பாரிய துன்பச் சூழலை எமது மக்கள் மீது சுமத்தியுள்ளது. மிகவும் அவசரமான, உடனடியான பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு எமது மக்கள் மூலம் கொடுத்து நிற்கிறார்கள். ஆரம்பக் கட்டப் பேச்சுக்களின்போது, இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்பதே எனது கருத்தாகும். உடனடியாக நடவடிக்கைகளை எடுத்து, உங்களது அரசாங்கம் எமது மக்களின் துன்பங்களைத் துடைத்துவிட வேண்டும் என்பதே எமது அமைப்பினது அபிலாசையாகும்” என்றார் கரிகாலன்.

தமிழ் மாநிலத்தில் இயல்புநிலைத் திரும்புவதற்கும் அமைதியான சூழ்நிலை உருவாகுவதற்கும் போர் நிறுத்தம் அவசியம் என்பதைக் கரிகாலன்

வற்புறுத்தினார். ஆயுத மோதல்களுக்கு முடிவு கட்டினாலே சமாதானப் பேச்சுக்களை முன்னெடுத்துச் செல்லலாமெனவும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

அரசுப் பிரதிநிதிகளை வரவேற்ற கரிகாலன், விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் திறந்த மனதுடன் இப்பேச்சுக்களில் பங்குகொள்கிறது எனத் தெரிவித்ததுடன், சமாதானப் பேச்சு வெற்றியடைவதற்கு அரசாங்கத்திற்குச் சகல ஒத்துழைப்புக்களையும் வழங்க விடுதலைப் புலிகள் தயாராகவுள்ளனர் எனவும் கூறினார். அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள் குழுவின்தலைவர் திரு.பலப்பத்தபென்டி பேசும்பொழுது, பிரதம மந்திரியின் தனிப்பட்ட வேண்டுகோளுக்கு அமையவே தாமும் ஏனைய பிரதிநிதிகளும் இங்கு வருகை தந்திருப்பதாகக் கூறினார். “உங்களுக்கும் வடக்கில் வாழும் சகல மக்களுக்கும் பிரதம மந்திரி தமது நல்லாசியைத் தெரிவிக்குமாறு எம்மைக் கேட்டுக் கொண்டார். அத்தியாவசியப் பொருட்களைப் போதுமான அளவுக்கு விநியோகிப்பதுடன், பாதிப்படைந்த பொதுக் கட்டுமானங்களைச் சீரமைத்து, நாளாந்தம் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் இன்னல்களை எவ்விதம் செம்மையான முறையில் தீர்த்து வைக்கலாமென உங்களோடு கலந்தாலோசிக்குமாறு அவர் எம்மைப் பணித்துள்ளார். ஒரு போர் நிறுத்தத்திற்கு வழிகோலும் வகையில், ஆயுத மோதற் சம்பவங்களை எவ்வாறு குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது பற்றி உங்களுடன் பேசவும் எமக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது” என்றார்.

வடக்கில் நிலவும் சூழ்நிலை ஒரு தேசியப் பிரச்சினையாக உருப்பெற்றுள்ளதென்றும் அதற்கு ஒரு திண்ணியமான தீர்வு காணப்பட வேண்டுமென்றும் அவர் கூறினார். கூடிய சீக்கிரமாக அமைதியை நிலைநாட்டும் சமாதானப் பேச்சுக்கான நடைமுறையைத் தொடங்கி வைக்க வேண்டுமெனப் பிரதம மந்திரி விரும்புவதாகவும் அவர் சொன்னார்.

“இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எமது நோக்கம் இரு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு மட்டத்தில், வடக்கில் வாழும் சகல மக்களுக்கும் அத்தியாவசிய ஜீவாதாரப் பொருட்களைப் போதுமான அளவுக்குச் சமத்துவமான முறையில் அரசாங்கம் எவ்விதம்

விநியோகம் செய்யலாம் என்பது பற்றி உங்களுடன் கலந்துரையாடுவது. அடுத்ததாக, சமூகத்தின் மேம் பாட்டுக்கு அவசியமான பொதுநலச் சேவைகளைச் சகல குடிமக்களுக்கும் வழங்கும் ஓர் அரசின் பொறுப்பை எவ்விதம் சிறப்பான முறையில் நிறைவு செய்யலாம் என்பது பற்றியும் உங்களுடன் பேசுவது” என்று விளக்கினார் திருபலப்பத்தபென்டி.

“பேச்சுக்கள் வாயிலாக அரசியல் தீர்வை எட்டும் விவகாரத்தைப் பொறுத்தவரை, தேசிய அரசியலமைப்பு எத்தகைய வடிவத்தில் அமையப் பெறவேண்டுமென விடுதலைப் புலிகளும் வடக்கில் வாழும் மக்களும் கருத்துக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை அறிந்து கொள்வதும் எமது பணியாகும். நிபந்தனையற்ற முறையில் எமது தேசியப் பிரச்சினைக்குச் சமாதான வழியில் தீர்வு காணும் எமது பிரதம மந்திரியின் இலட்சியத்தை விடுதலைப் புலிகளும் தமிழ்ச் சமூகமும் சாதகமாக வரவேற்றுள்ளமை பிரதம மந்திரியை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியிருக்கிறது. ஆயுத மோதலைத் தவிர்க்கும் ஒரு கண்காணிப்பு நடைமுறையைச் செயற்படுத்துவதன் மூலம் இந்தச் ‘சமாதான நல்லுணர்வை’ மேலும் நீடித்து, நிலைக்க வைக்கலாம் என அவர் நம்புகிறார்.

எமது கூட்டுச் சமரச முயற்சியில் பெரும் எதிர்பார்ப்புகள் நிலவுவதால் நாம் பொறுமையாக, புரிந்துணர்வுடன் பரஸ்பரம் விட்டுக் கொடுத்துப் பேச்சுக்களை நகர்த்த வேண்டும். இந்தக் குறிக்கோளை அடைவதற்கு எம்மாலானவரை நாம் முயற்சிப்போம் என நாம் உங்களுக்கு உறுதி தருகிறோம். நீங்கள் அவ்விதம் செய்வீர்களென நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். தேவைப்படும் அளவுக்கு, பலதரப்பட்ட விடயங்கள் குறித்து நானும் எனது குழுவினரும் உங்களுடன் பேசுவதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கிறோம். தமிழ் மக்களும் முழு நாடுமே நன்மைபெறும் வகையில் எமது பேச்சுக்கள் நடைமுறைச் சாத்தியமான இணக்கப்பாடுகளைக் கண்டு ஆக்கபூர்வமாக அமைய வேண்டுமென நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்” என்று குறிப்பிட்டார் திருபலப்பத்தபென்டி.

இந்தப் பேச்சுக்கள் அரசு தரப்பும் பிரதிநிதிகள் தயாரித்த நிகழ்ச்சி நிரலின் அடிப்படையில்

நடைபெற்றன. வடக்கில் வாழும் மக்கள் எதிர் கொண்ட பல்வேறு பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கியதாகவே இந்த நிகழ்ச்சி நிரல் தயாரிக்கப்பட்டது.

அத்தியாவசியப் பொருட்களைக் குறைந்த விலையில் விநியோகிக்கும் விவகாரம் விவாதத்திற்கு எடுத்தபோது, தாண்டிக்குளத்தில் வாகனப் போக்குவரத்தில் எழும் சிக்கல்கள், தாமதங்கள் பற்றி விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகள் விரிவாக எடுத்து விளக்கினர். கடல் மார்க்க விநியோகத்திலும் பொருட்களின் விலை அதிகரித்துள்ளதாகவும் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினர். தாண்டிக்குளத்தில் வாகனப் போக்குவரத்து நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கும் கப்பற் கட்டணங்களைக் குறைப்பதற்கும் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாக அரசுப் பிரதிநிதிகள் வாக்களித்தனர்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கும் பெருநிலப் பரப்புக்கும் மத்தியில் ஒரு தரைப் பாதையை அமைக்கும் பிரச்சினை விவாதத்திற்கு வந்தபொழுது சங்குப்பிட்டிப் பாதையைத் திறந்து விட வேண்டுமென வலியுறுத்திய விடுதலைப் புலிகள், அதற்கு வசதியாகப் பூநகரியில் நிலைகொண்டுள்ள இராணுவத்தினரை விலக்கிக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டனர். இந்தத் தரைப் பாதையைத் திறந்து விட்டால் பொதுமக்களது பயன்பாட்டுப் பொருட்களும் போக்குவரத்தும் இலகுவாக்கப்படுமென்றும் இது யாழ்ப்பாண மக்கள் மீதான நல்லெண்ண நடவடிக்கையாகக் கருதப்படும் எனவும் புலிகளின் பிரதிநிதிகள் சுட்டிக் காட்டினர். புலிகளின் கருத்துக்களை அனுதாபத்துடன் செவிமடுத்த அரசுப் பிரதிநிதிகள் இவ்விவகாரம் பரிசீலனைக்கு எடுக்கப்படும் எனக் கூறினர்.

வடக்கின் பொருளாதாரப் புனர்நிர்மாணம் பற்றிய பிரச்சினைகள் விவாதத்திற்கு வந்தபோது, பிரதமர் சந்திரிகா குமாரதுங்காவின் புதிய நிர்வாகம் மின்சார விநியோகத்தை மீளமைக்கவும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், வீதிகள், பாடசாலைகள், மருத்துவ மனைகள் போன்றவற்றைத் திருத்தியமைக்கவும் உடன் நடவடிக்கை எடுக்கத் தீர்மானித்திருப்பதாக அரசுப்

பிரதிநிதிகள் கூறினர். அவசரமாகப் புனர்நிர்மாணம் செய்ய வேண்டிய கட்டுமானங்களின் விபரங்களைப் பலிகளின் பிரதிநிதிகள் அரச தரப்பிடம் கையளித்தனர். பொருளாதாரப் புனர்நிர்மாண வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப்படும் அரச நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கும் தொழினுட்ப நிபுணர்களுக்கும் முழு ஒத்துழைப்பு வழங்கப்படும் எனப் பலிகளின் பிரதிநிதிகள் உறுதியளித்தனர்.

விடுதலைப் பலிகளின் பிரதிநிதிகளது வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, யாழ்ப்பாண நூல்நிலைய அழிவு குறித்து விசாரித்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஒரு விசாரணைக் குழுவை நிறுவுவதென அரச தரப்பு இணங்கியது. நூல்நிலையத்தை மீளக் கட்டிய மைக்கவும் அரசப் பிரதிநிதிகள் இணக்கம் தெரிவித்தனர்.

ஒரு சமாதான, நல்லெண்ணச் சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்குப் போர் நிறுத்தத்தின் அவசியத்தை விடுதலைப் புலிப் பிரதிநிதிகள் வலியுறுத்தினர். போர் நிறுத்தம் பிரகடனம் செய்யப்படுவதற்கு முன்னராகப் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவது பற்றி ஆராயப் பட வேண்டும் என அரசப் பிரதிநிதிகள் வாதாடினர். இறுதியில் இவ்விவகாரம் குறித்துப் பாதுகாப்பு அதிகாரப் பீடத்துடன் கலந்தாலோசிக்க அரசப் பிரதிநிதிகள் இணங்கினர்.

இரண்டாவது சுற்றுப் பேச்சுக்களை அடுத்த பத்து நாட்களுக்குள் தொடங்குவதென இரு தரப்பினரும் முடிவெடுத்தனர்.

கே.கரிகாலன்,

கே.பலப்பத்தபென்டி,

தலைவர்,

தலைவர்,

விடுதலைப் பலிகளின் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள்.

பிரதிநிதிகள்.

தமிழீழ விடுதலைப் பலிகளாலும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களாலும் தனது பிரதிநிதிகளுக்குக் குதூகலமான, நல்லெண்ண வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது குறித்துச் சந்திரிகா பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். 1994, அக்டோபர் 21ஆம் நாளன்று தலைவர் பிரபாகரனுக்கு அவர் எழுதிய கடிதத்தில், தனது பிரதிநிதிகளுக்கு

அளிக்கப்பட்ட நல்வரவேற்புக்கும் விருந்துபசாரத்திற்கும் நன்றி தெரிவித்தார். இரண்டாம் கட்டச் சுற்றுப் பேச்சை 1994 அக்டோபர் 24ஆம் திகதி நடத்த முடிவெடுத்திருப்பதாகவும் சந்திரிகா அக்கடிதத்தில் மேலும் தெரிவித்திருந்தார். அக்கடிதத்தின் விபரம் வருமாறு:-

21 அக்டோபர் 1994.

திரு.வேபிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
தலைமைச் செயலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திருபிரபாகரன் அவர்கட்கு.

1994 அக்டோபர் 13, 14ஆம் நாட்களில் எமது பிரதிநிதிகள் யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்தபோது உங்களது அமைப்பு அவர்களுக்கு அளித்த நல்லெண்ண வரவேற்புக்கும் விருந்துபசாரத்திற்கும் நான் நன்றி கூற விரும்புகிறேன்.

பேச்சுக்கள் சினேகபூர்வமாக நிகழ்ந்ததையிடும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் புனர்நிர்மாணம் குறித்துச் சில முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டதை அறிந்தும் நாம் மகிழ்ச்சியடைந்தோம். இரண்டாவது சுற்றுப் பேச்சுக்களை 1994 அக்டோபர் 24ஆம் நாளன்று நடத்துவதற்கு நாம் இணக்கம் தெரிவிக்கிறோம்.

எமது செயலர் திரு.கே. பலபத்தபென்டி தலைமையிலான அரசப் பிரதிநிதிகள் அன்றைய நாள் யாழ்ப்பாணம் வருவர். அத்தியாவசியப் பொருட்களின் போக்குவரத்திற்கும் பொதுமக்களின் பயன்பாட்டுக்குமாக யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு வசதியான பாதையைத் திறப்பது பற்றியும் மற்றும் முக்கிய விடயங்கள் குறித்தும் மேலும் பேச்சுக்களைத் தொடரலாம்

எமது மக்கள் எல்லோரும் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கும் அமைதியையும் நீதியையும் நல்வாழ்வையும் அடையும் வகையில் நாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தீர்வுகளை எட்டலாமென நான் நம்புகிறேன்.

உங்களது சமாதான முயற்சிக்கு எமது முழு ஆதரவும் உண்டு என்பதை உறுதியளிக்க விரும்புகிறேன்.

எமது பிரதிநிதிகளை ஏற்றி வரும் உலங்குவானூர்தி, காலை 8:15 அளவில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் திடலில் வந்திறங்கும். அரச குழுவுடன் திருபவித்த விஜயசிங்கா, திருசரத் தர்மசிநீ ஆகிய இரு புகைப்பட நிபுணர்களும் வருவார்கள். அன்றைய நாளே (1994, அக்டோபர் 24ஆம் நாள்) மாலை 5 மணியளவில் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து திரும்புவர்.

நன்றியுடன்

உங்கள் நேர்மையுள்ள

சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா,
பிரதம மந்திரி.

1994 அக்டோபர் 23ஆம் நாளன்று, இரண்டாம் கட்டச் சுற்றுப் பேச்சு நடைபெறுவதற்கு முந்திய நாள், எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஜனாதிபதி வேட்பாளருமான திரு.காமினி திசநாயக்கா, கொழும்பில் நடைபெற்ற தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டமொன்றில் தற்கொலைக் குண்டுதாரி ஒருவரால் கொல்லப்பட்டார். ஐக்கிய தேசியக் கட்சித் தலைவர்கள், இந்த அரசியற் கொலைக்கு விடுதலைப் புலிகள் மீது பழி சுமத்தினர். சந்திரிகா அரசாங்கம் அவசரப்பட்டுப் புலிகள் மீது குற்றம் சுமத்தவில்லை. ஆயினும் இக்கொலை குறித்து விசாரணை நடத்த அரசு உத்தரவு பிறப்பித்தது. விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் இக் கொலைக்கு உரிமை கோரவுமில்லை. அதேவேளை மறுத்துரைக்கவுமில்லை. இந்தக் கொலைக்குப் பின்னணியில் அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளும் இணைந்த ஒரு கூட்டுச் சதி உள்ளதாகக் குற்றம் சுமத்திக் கொழும்பு நகரப்புறங்களில் சுவரொட்டிகள் காணப்பட்டன. யாழ்ப்பாணப் பொது நூல்நிலையத்தைத் தீ வைத்துக் கொளுத்தித் தமிழரின் விலை மதிக்க முடியாத வரலாற்று நூல்களையும் ஏடுகளையும் நெருப்பில் நாசம் செய்த அந்தப் பண்பாட்டுப் படுகொலை நிகழ்வுக்குப் பிரதான சூத்திரதாரியாக விளங்கிய காரணத்தினாலேயே காமினி திசநாயக்கா விடுதலைப் புலிகளின் பழிவாங்கல் நடவடிக்கைக்கு ஆளாகி இருக்கலாமெனத் தமிழ் அரசியல் வட்டாரங்களில் பேசப்பட்டது.

காமினியின் கொலைக்குக் காரண கர்த்தாக்கள் எனப் புலிகளைப் பகிரங்கமாகக் குற்றம் சுமத்தியதுடன், கூட்டுச் சதி என்ற குற்றச்சாட்டை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி முன்வைத்ததால் பேச்சுக்களை இடைநிறுத்தச் சந்திரிகா அரசாங்கம் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. ஆனால், ஜனாதிபதித் தேர்தலில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்த சந்திரிகா அம்மையார், சமாதான முயற்சிகளுக்கு ஒரேயடியாக மூடுவிழா நடத்தி, அமைதிவேண்டி நின்ற ஆதரவாளர்களைப் பகைத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆகவே, அவர் நிரந்தர அமைதியை நிலைநாட்டி, போருக்கு முடிவுகட்டப் போவதாகவும் விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்ந்து பேச்சுக்களை நடத்துவதற்குச் சகல தரப்பு மக்களிடமிருந்தும் மனுக் கேட்டும் தேர்தல் களத்தில் குதித்தார். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஜனாதிபதி வேட்பாளராக, காமினியின் மனைவி சிறீமா திசநாயக்கா தேர்தலில் போட்டியிட்டார்.

1994, நவம்பர் 9ஆம் நாள் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில், 62 விழுக்காட்டு வாக்குகளைப் பெற்றுச் சந்திரிகா குமாரதுங்கா அமோக வெற்றி பெற்றார். சந்திரிகா அம்மையாரின் சமாதானக் கொள்கைக்குப் பெரும்பான்மையான மக்கள் ஓர் உருப்படியான ஆணையை வழங்கினார்கள். புதிய அரசு அதிபராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட சந்திரிகா, நாட்டு மக்களுக்கு விடுத்த செய்தியில், “சமாதானம் மீது எமது மக்களுக்கு இருந்த ஆழமான அபிலாசைகளையும் உறுதிப்பாட்டையும் இத்தேர்தல் முடிவுகள் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி எடுத்துக் காட்டுகின்றன” எனக் குறிப்பிட்டார்.

சிங்கள இராணுவத்தின் அடாவடித்தனம்

1994 நவம்பர் 12ஆம் நாள்ன்று, புதிய ஜனாதிபதியாகச் சந்திரிகா உறுதிப் பிரமாணம் செய்து கொண்டார். புதிய அரசு அதிபராகச் சந்திரிகா பதவியேற்றமைக்கு ஒரு நல்லெண்ணச் சமிக் கையாக விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் 1994 நவம்பர் 12 தொடக்கம் 19ஆம் நாள்வரை, ஒருவார காலத்திற்கு ஒருதலைப்பட்சமாகப் போர்நிறுத்தப் பிரகடனம் செய்தது. எமது முடிவைச் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஊடாக அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்தோம். ஆனால் அரசாங்கத்திடமிருந்து பதில் எதுவும் வரவில்லை.

போர் நடவடிக்கைகளை முற்றாக நிறுத்தி, விடுதலைப் புலிப் போராளிகள் அமைதி பேணி வந்த நேரத்தில், சிங்கள ஆயுதப் படைகள் எமக்கெதிராகப் பல இராணுவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டன. குடிமனைகள் மீது விமானக் குண்டுத்

தாக்குதல்களும் பிரங்கி எறிகணைத் தாக்குதல்களும் நடைபெற்றன. இதன் விளைவாகப் பொதுமக்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர்; பலர் படுகாயம் அடைந்தனர். விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆத்திரமூட்டும் ஒரு கோரச் சம்பவமும் வன்னியில் நிகழ்ந்தது. வன்னியிலுள்ள நெடுங்கேணிப் பகுதியில், சிங்கள இராணுவத்தினர் விடுதலைப் புலிகள் மீது பதுங்கியிருந்து தாக்குதலை நடத்தினர். இத்தாக்குதலில், சிங்கள இராணுவத்தினர் எமது இயக்கத்தின் மூத்த தளபதிகளில் ஒருவரான லெப்டினன்ட் அமுதன் அவர்களைச் சுட்டுக் கொன்றதுடன் அவரது தலையையும் வெட்டியெடுத்துச் சென்றனர். அமுதனது துண்டிக்கப்பட்ட தலையைத் திருப்பி ஒப்படைக்குமாறு நாம் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம்மூலம் விடுத்த வேண்டுகோளையும் சிங்கள இராணுவம் நிராகரித்தது. சிறீலங்காப் படையினரின் இந்த அடாவடித்தனம் பிரபாகரனுக்குக் கடும் சினத்தை ஏற்படுத்தியது. எமது போராளிகள் படை நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி அமைதி காத்த சூழ்நிலையில் சிங்கள இராணுவத்தினர் இவ்விதம் மிருகத்தனமாக நடந்து கொண்டது புலிகளின் தலைமைப் பீடத்திற்கு ஆத்திரத்தையும் ஆழமான ஏமாற்றத்தையும் கொடுத்தது.

1994 நவம்பர் 19ஆம் நாளன்று, பாதுகாப்பு உதவி அமைச்சர் திரு. அனுருத்த ரத்வத்தை தலைவர் பிரபாகரனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் உடனடியாகவே இரு வாரங்களுக்குப் போர் நிறுத்தம் செய்துகொள்ள அரசாங்கம் தயாராக இருப்பதாக அறிவித்தார். இது தொடர்பாக ரத்வத்தைக்கும் பிரபாகரனுக்கும் மத்தியில் பரிமாறப்பட்ட கடிதங்களைக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்.

19 நவம்பர் 1994,

அன்பின் திருபிரபாகரன் அவர்கட்கு,

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் ஏழு நாட்களுக்கு, நவம்பர் 12-19ஆம் நாள்வரை, பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்தியிருப்பதாக அறிந்தோம். இந்த முடிவை நீங்கள் எமக்கு நேரடியாகத் தெரியப்படுத்தவில்லை என்பதையிட்டு வருந்துகிறோம். சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம், நவம்பர் 16ஆம் நாளன்று, வேறு வழியில் இது பற்றி எமக்குத் தெரியப்படுத்தியது.

நீங்கள் பகை நடவடிக்கையை நிறுத்தி அமைதி பேணத் தயாராக இருந்தால், இன்றிலிருந்து உடனடியாகவே முதற்கட்டமாக இரு வாரங்களுக்குப் போர் நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொள்ள எமது அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

இதுபற்றி உடனடியாகப் பதில் எழுதினால் நன்றியாக இருக்கும்.

அன்புடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
அனுருத்த ரத்வத்தை.
பாதுகாப்பு உதவி அமைச்சர்.
நீர்ப்பாசன, மின்சக்தி அமைச்சர்.

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.
20.11.1994.

கேணல். அனுருத்த ரத்வத்தை,
பாதுகாப்பு உதவி அமைச்சர்,
நீர்ப்பாசன மின்சக்தி அமைச்சர்,
சிநீலங்கா.

அன்பின் கேணல் ரத்வத்தை அவர்கட்கு.

1994, நவம்பர் 19ஆம் நாள் திகதியிடப்பட்ட உங்கள் கடிதத்திற்கு நன்றி. இரண்டு வாரங்களுக்குப் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதாக நீங்கள் தெரிவித்த யோசனையை நாம் மிகவும் ஆர்வமாகவும் கவனமாகவும் பரிசீலனை செய்து வருகிறோம் என்பதை உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மக்கள் முன்னணி அரசாங்கம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதற்கு எமது நல்லெண்ணத்தைத் தெரிவிக்கும் முகமாக, நவம்பர் 12-19ஆம் நாள்வரை, இரு வாரங்களுக்கு நாம் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொண்டதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நாங்கள் எமது முடிவைப் பகிரங்கப்படுத்த முன்னரே, நாம் ஒரு தலைப்பட்டசமாக அமைதி

பேணவுள்ளோம் என்ற செய்தியை உங்களது அரசாங்கப் புலனாய்வுத் துறையினர் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு ஊடகங்களுக்குக் கசியவிட்டுள்ளனர். அடுத்ததாக, எமது சமாதான முயற்சி சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஊடாக உங்களுக்கு உறுதியாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

அமைதி பேணவேண்டிய இந்த வாரத்தில், எமது இயக்கம் சகல போர் நடவடிக்கைகளையும் நிறுத்திக் கொண்டுள்ள நேரத்தில், எமது போராளிகளுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் எதிராக அரசு படைகள் தொடர்ச்சியான பகை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டன. இது எமக்கு ஏமாற்றத்தையும் கவலையையும் தருகிறது. நெடுங்கேணிப் பகுதியில் நடைபெற்ற ஒரு பதுங்கித் தாக்குதற் சம்பவத்தில் எமது மூத்த தளபதிகளில் ஒருவரான லெப.கேணல் அமுதன் (மல்லி) கொல்லப்பட்டதுடன், அவரது தலை துண்டாடப்பட்டது. அவரது தலையை ஒப்படைக்குமாறு, சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஊடாக நாம் விடுத்த வேண்டுகோளையும் உங்களது படைகள் நிராகரித்துள்ளன. இச்சம்பவமானது எமது சமாதான நல்லெண்ண முயற்சிக்குப் பங்கம் ஏற்படுத்தும் பாரதூரமான ஆத்திரமூட்டும் செயலாகும். ஆகவே, இச்சம்பவம் குறித்து உடன் விசாரணை நடத்தி, விபரங்களை எமக்கு அறியத் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

நெடுங்கேணிச் சம்பவம் குறித்து உங்களிடமிருந்து தகவல் கிடைத்ததும், போர் நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவது சம்பந்தமான எமது முடிவை உங்களுக்கு அறியத் தருவோம்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
வேபிரபாகரன்.
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

திரு.வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

அன்பின் திரு.பிரபாகரன் அவர்கட்கு,

1994 நவம்பர் 20ஆம் நாளன்று எழுதிய கடிதத்திற்குப் பதிலாக இதனை எழுதுகிறேன்.

நீங்கள் உங்களது கடிதத்தில் தெரிவித்தது போன்று நவம்பர் 18ஆம் நாள் நெடுங்கேணியில் நிகழ்ந்த சம்பவத்தை அறிந்து நான் மிகவும் கலக்கம்டைந்தேன்.

நவம்பர் 18ஆம் நாள், திரு.தமிழ்ச்செல்வன் அனுப்பிய செய்தி சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஊடாகப் பாதுகாப்புச் செயலருக்கு கிடைத்தது. அச்செய்தி விபரம் வருமாறு:-

"1994 நவம்பர் 17 அன்று, வியாழக்கிழமை காலை, முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலுள்ள கோடக் கானல் என்னுமிடத்திற்கு அருகில் விடுதலைப் புலிப் போராளிகள் இருவர், சிறீலங்கா இராணுவத்தினரால் பதுங்கியிருந்து தாக்கப்பட்டனர்.

இத்தாக்குதற் சம்பவத்தில் எமது மூத்த உறுப்பினரான லெப்.கேணல் மல்லி கொல்லப் பட்டார். சிறீலங்கா இராணுவத்தினர் அவரது உடலைக் கண்டம் துண்டமாகச் சிதைத்ததுடன் தலையை வெட்டியெடுத்துச் சென்றுள்ளனர். இந்தச் சம்பவம் குறித்து விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் ஆழ்ந்த கவலையும் ஆத்திரமும் அடைந்துள்ளது.

கௌரவமான முறையில் ஈமக் கிரிகைகளை நடத்துவதற்காகத் திரு.மல்லியின் தலையைத் திருப்பி ஒப்படைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்வதுடன், இச்சம்பவம் குறித்துத் தகுந்த விளக்கம் தருமாறும் கேட்டுக் கொள்கிறோம்."

அன்றைய நாளே, பாதுகாப்புச் செயலர் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மூலமாக பதில் அனுப்பினார். அவர் அனுப்பிய பதில் வருமாறு:-

“அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு.தமிழ்ச் செல்வனிடமிருந்து அனுப்பப்பட்ட செய்தி தொலைப் பதிவு மூலம் 1994 நவம்பர் 18ஆம் நாள் கிடைத்தது.

இந்த மிருகத்தனமான செயல் குறித்து நாம் ஆழமாக வருந்துகிறோம். தலையைத் திருப்ப ஒப்படைப்போம், அல்லது தகனம் செய்து அஸ்தியை அனுப்பி வைப்போம்.”

உங்களது கடிதத்திற் குறிப்பிடப்பட்ட தலை, அழுகிப் போன நிலையில் இருந்ததால் உரிய முறையில் தகனம் செய்யப்பட்டது. வவுனியாவிலுள்ள சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஊடாக அஸ்தியைக் கையளிப்பது குறித்து ஒழுங்குகள் செய்யப்படுகின்றன.

இச்சம்பவம் குறித்துத் தகவல் பெறப்பட்டதும் இதுபற்றி விசாரிப்பதற்காக, இராணுவச் சட்டத்தின் கீழ் இராணுவ நீதிமன்றம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. விசாரணையும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நீதிமன்றம் தகுந்த ஒழுங்கு நடவடிக்கையை எடுக்கும்.

இப்போதைக்கு, இவ்விவகாரம் சம்பந்தமான எமது கடிதப் பரிமாற்றங்களை இரகசியமாக வைத்துக் கொள்வது புத்திசாலித்தனமானது எனக் கருதுகிறேன்.

அனுருத்த ரத்வத்தை,
உதவிப் பாதுகாப்பு அமைச்சர்.
நீர்பாசன, மின்சக்தி அமைச்சர்.

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.
25.11.1994.

கேணல். அனுருத்த ரத்வத்தை,
உதவிப் பாதுகாப்பு அமைச்சர்
நீர்ப்பாசன, மின்சக்தி அமைச்சர்
சிறீலங்கா.

அன்பின் கேணல் ரத்வத்தை அவர்களுக்கு,

1994, நவம்பர் 22ஆம் நாளன்று திகதியிடப்பட்ட
உங்களது கடிதத்திற்கு மிகவும் நன்றி.

நெடுங்கேணிச் சம்பவம் பாரதூரமானது என்பதை உணர்ந்து, அதனை இராணுவ நீதிமன்ற விசாரணைக்கு உள்ளாக்கி, உடன் நடவடிக்கை எடுத்தமைக்கு நன்றி. இந்தக் கொடூரச் செயலைப் புரிந்தவர்களுக்கு நீதிமன்றம் தகுந்த ஒழுங்கு நடவடிக்கையை நீதிமன்றம் எடுக்குமென நம்புகிறோம்.

இரண்டு வாரங்களுக்கு இரு தரப்புப் போர் நிறுத்தம் செய்வதென நீங்கள் தெரிவித்த யோசனையை நாம் ஆழமாகப் பரிசீலனை செய்தோம். உங்களது நல்லெண்ணச் சமீக்கையை வரவேற்கும் அதேவேளை, ஒரு நிலையான அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்குத் தற்காலிகமான போர்நிறுத்தம் பயன்தராது என்பதே எமது கருத்தாகும். போர் நிறுத்தத்தை மிகவும் கண்டிப்பான முறையிற் கண்காணிப்பதற்குத் தகுந்த நடைமுறைகள் வகுக்கப்பட்டாலேயே நிலையான அமைதியைப் பேணலாம். எனவே, போர் நிறுத்தம் பற்றியும் அதிகாரபூர்வமாக அறிவிப்பதற்கு முன்னர், பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவது பற்றியும் அதன் நடைமுறைகள் பற்றியும் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் விரிவாகக் கலந்துரையாடுவது அவசியமென நினைக்கிறோம். எமது இந்த யோசனையை நீங்கள் சாதகமாகப் பரிசீலனை செய்வீர்களென நம்புகிறோம்.

அன்புடன்

உங்கள் நேர்மையுள்ள

வே.பிரபாகரன்.

தலைவர்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு மட்டும் கடைப்பிடிக்கும் தற்காலிகப் போர் நிறுத்தத்தைப் பிரபாகரன் விரும்பவில்லை. சர்வதேசக் கண்காணிப்புக் குழுவால் மேற்பார்வை செய்யப்படும் ஒரு நிலையான, நிரந்தரமான போர் நிறுத்தத்தையே அவர் விரும்பினார். இதன் காரணமாகவே, போர் நிறுத்த வழிமுறைகள் பற்றி விரிவான முறையிற் பேச்சுக்களை நடத்த விரும்பினார்.

ரத்வத்தையின் ஆத்திரமூட்டும் கடிதம்

1994 டிசம்பர் 7 ஆம் திகதி, பிரபாகரனுக்கு கேணல் ரத்வத்தை எழுதிய கடிதத்தில், பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதற்கும்

(Cessation of hostilities) போர் நிறுத்தம் (Cease-fire) செய்வதற்கும் மத்தியிலான வேறுபாட்டினை விளக்கினார். போர்நிறுத்தம் செய்வதற்கு முன்னர் பகை நடவடிக்கைகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் பகை நிறுத்த நடவடிக்கையானது போர் நிறுத்தத்தைவிட நெகிழ்வானதும் இறுக்கமற்றதுமான நடைமுறையெனவும் விளக்கிக் காட்டினார். ரத்வத்தையின் இவ்விளக்கத்திலிருந்து எமக்கு ஓர் உண்மை புலனாகியது. அதாவது, சந்திரிகா அரசாங்கம் ஒரு நிலையான நிரந்தரமான போர் நிறுத்தம் செய்யத் தயாரில்லை என்பதும் ஒரு தற்காலிகமான பகை நடவடிக்கை நிறுத்தத்தையே விரும்புகிறது என்பதும் எமக்குப் புலனாகியது. பகை நடவடிக்கையை நிறுத்திக் கொள்வதையும் அரசியற் பேச்சுக்களுடன் தொடர்புபடுத்திய ரத்வத்தை, அரசியற் பேச்சுக்கள் உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார். ரத்வத்தை எழுதிய கடிதத்தின் பின்பகுதி மிகவும் நுட்பமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட பிரச்சார ஆவணமாக அமையப் பெற்றிருந்தது. சந்திரிகா அம்மையாரைச் சமாதானத் தேவதையாகவும் துணிவுமிக்கத் தலைவராகவும் போற்றிப் பாராட்டி, 'சிங்கள மக்களின் தலைவர்களையும் தமக்கு எதிரான தமிழ்த் தலைவர்களையும் படிப்படியாகக் கொன்றொழிக்கும்' தீவிரவாத அமைப்பாக விடுதலைப் புலிகளைச் சாடினார் ரத்வத்தை. இப்படியான கொலைக் குற்றங்களைப் புரியும் ஒரு அமைப்புடன் 'மிகவும் இளக்காரமாக' நடந்து கொள்வதாகச் சந்திரிகா மீது குற்றம் சுமத்தப்படுவதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார். விடுதலைப் புலிகளுடன் மீளப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற் பாரிய இடர்களை அரசாங்கம் எதிர்கொண்டு நிற்பதாகத் தெரிவித்த ரத்வத்தை, எதிர்கட்சியின் இனவாத அழுத்தங்களை எல்லாம் எதிர்த்து நிற்கும் சிங்கள மக்களின் பெருந்தன்மையைப் புகழ்ந்துரைத்தார். பிரபாகரனுக்கு ரத்வத்தை எழுதிய நீண்ட கடிதம் வருமாறு:-

7 டிசம்பர் 1994.

வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திருபிரபாகரன் அவர்கட்கு,

1994 டிசம்பர் 25ஆம் நாளன்று நீங்கள் எழுதிய கடிதத்திற்குப் பதிலாக இக் கடிதத்தை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்.

சமாதானப் பேச்சுக்களைத் தொடங்கி வைத்து அதனை முன்னெடுத்துச் செல்ல அரசாங்கம் மேற்கொண்ட முயற்சி தொடர்பாக நிகழ்ந்த சம்பவங்களை முதலில் நான் இங்கு நினைவு மீட்க விரும்புகிறேன்.

1994 ஆகஸ்ட் மாதம் எமது கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற இரு வாரங்களுக்குள், கனம். சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா 28 பொருட்கள் மீதான தடையை நீக்க முடிவெடுத்தார். இதனையடுத்து, உங்களுடன் கடிதத் தொடர்பைத் தொடங்கி வைத்துக் கலந்துரையாடலை ஆரம்பித்தார். இருவருக்கும் மத்தியிற் பல கடிதங்கள் பரிமாறப்பட்டன. இறுதியில் 1994 அக்டோபர் 13, 14 ஆம் நாட்களில், அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட குழு யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்தது. விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் பொதுமக்களுமாக அரசு தூதுக் குழுவினருக்கு அளித்த நல்லெண்ணக் குதூகல வரவேற்பை நாம் பாராட்டினோம். வடக்குக் கிழக்கில் போரினாற் சிதைவுற்ற பகுதிகளைப் புனரமைத்துச் சீர்செய்வது, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து போகவும் வரவும் ஒரு பாதையைத் திறப்பது போன்ற விடயங்கள் முதற் கட்டச் சுற்றுப் பேச்சில் கலந்துரையாடப்பட்டதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

புனர்நிர்மாணம் செய்ய வேண்டிய, விசேட திட்ட விபரங்களை விடுதலைப் புலிகள் எமக்குக் கையளித்தனர். அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவிருந்த புனரமைப்புத் திட்ட விபரங்களை இரண்டாவது சுற்றுப் பேச்சின்போது, எமது பிரதிநிதிகள் விடுதலைப் புலிகளிடம் சமர்ப்பிக்க இருந்தனர். நீங்கள் சிபாரிசு செய்த திட்டங்களே இதில் அடங்கும்.

எமது பிரதிநிதிகள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தரவிருந்த ஆறு மணி நேரத்திற்கு முன்னராக எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் எதிர்க் கட்சியின் ஜனாதிபதி வேட்பாளருமான திருகாமினி திசநாயக்கா கொலை செய்யப்பட்டார். இதனால் பேச்சு நிகழ்வை ஒத்திப் போடக் கடமைப்பட்டோம். இதனையடுத்து, ஜனாதிபதி தேர்தலிலும் மற்றும் அரசு நிர்வாக அலுவல்களிலும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டி இருந்ததென்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

நவம்பர் 12ஆம் நாளன்று, சந்திரிகா குமாரதுங்கா ஜனாதிபதியாக உறுதிப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்ட தினத்திலிருந்து ஒரு வார காலத்திற்குப் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொண்டதாக நாம் அறிந்தோம். இது பற்றி எமக்கு உத்தியோகபூர்வமாக அறியத் தரப்படாததால், நவம்பர் 16ஆம் நாளன்று சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தைத் தொடர்பு கொண்டு விசாரித்தபோது அவர்கள் அதனை உறுதிப்படுத்தினார்கள். அதிகார பூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டாலேயன்றி, மற்றவர்கள் கூறும் வதந்திகளைக் கொண்டு அரசாங்கம் முடிவுகள் எடுப்பதில்லை என்பதை உங்களுக்கு மீண்டும் அறியத் தருகிறோம்.

நவம்பர் 19ஆம் நாள், உங்களுக்கு நாம் எழுதிய கடிதத்தில், ஆரம்பக் கட்டமாக இரண்டு வாரங்களுக்குப் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொள்வதென யோசனை கூறினோம். இதற்கு நீங்கள் எழுதிய பதிக் கடிதத்தில், நெடுங்கேணியில் உங்களது இராணுவத் தளபதி அமுதன் சிறீலங்கா இராணுவத் தாற் கொல்லப்பட்ட துர்ப்பாக்கிய சம்பவம் குறித்து அரசாங்கம் விசாரணை நடத்திய பின்பு உங்களது முடிவை அறிவிப்பதாகச் சொன்னீர்கள். நவம்பர் 20ஆம் நாள் திகதியிடப்பட்ட உங்களது கடிதம் 22ஆம் நாளே எமக்குக் கிடைத்தது. அன்றைய நாளே நெடுங்கேணிச் சம்பவம் குறித்து விசாரணை நடத்துமாறு ஓர் இராணுவ நீதிமன்றத்தை நாம் நிறுவினோம்.

நவம்பர் 22ஆம் நாளன்று நீங்கள் அனுப்பிய கடிதத்தில் எமது யோசனைக்குச் சாதகமாகப் பதிலளித்த நீங்கள், போர் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தும் விடயம் பற்றியும் அதன் செயல்முறைகள் பற்றியும் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் விரிவாக விவாதிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அதன் பின்னரே அதிகார பூர்வமான அறிவிப்பு வெளியிடப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டீர்கள்.

பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்தும் செயல் முறைகள் பற்றி விவாதிப்பதற்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அதற்கு முன்பாக, சில அடிப்படை விடயங்கள் குறித்து உங்களது

கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம். இவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் பகை நடவடிக்கைகள் பற்றி விரிவாகக் கலந்துரையாடுவதில் அர்த்தமில்லை. நாம் தெரிந்து கொள்ள விரும்பும் விடயங்கள் வருமாறு:-

(1) பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொள்வதற்கு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் கொள்கையளவில் இணங்குகிறதா?

(2) நெருக்கடியை முடிவுக்குக் கொண்டுவரவும் போருக்குக் காரணமாயிருந்த பிரச்சினைகளுக்கு அரசியல் தீர்வு காணவும் அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் மத்தியில் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாக பகை நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்றே நாம் கருதுகிறோம்.

(3) பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதைப் போர்நிறுத்தத்துடன் இணைத்துக் குழப்பக்கூடாது. போர் நிறுத்தத்திற்கு முற்செயலாகவே பகை நடவடிக்கை நிறுத்தம் ஏற்பட வேண்டும்.

போர் நிறுத்தத்தைவிடப் பகை நடவடிக்கை நிறுத்தம் நெகிழ்வானது, இறுக்கமான கட்டுப்பாடற்றது.

பகை நடவடிக்கை நிறுத்தத்தின்போது, இரு தரப்பும் ஆயுதம் தரித்தவாறு, உசாராகத் தத்தம் நிலைகளிற் செயற்படாது முடங்கி இருக்க வேண்டும்.

இருதரப்பும் இணங்கும் பட்சத்தில் பகை நடவடிக்கை நிறுத்தத்தைக் கண்காணிப்பதற்கு நடுநிலையான பார்வையாளர்களை அழைக்கலாம். நாம் மேலே குறிப்பிட்ட விடயங்களுக்கு இணக்கப் பாடு கண்டதன் பின்னர் பகை நடவடிக்கை நிறுத்தத்தைச் செம்மையாகக் கண்காணிப்பது பற்றிப் பேச்சுவார்த்தை மேசையிற் கலந்துரையாடலாம்.

(4) சமாதானப் பேச்சுக்கள் நீடிக்கும் காலக் கட்டத்தில் இலங்கைத் தீவு அடங்கிலுமாக அரசியற் படுகொலைகளைச் செய்வதைத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(5) அடுத்த இரண்டு வார காலத்தினுள் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொள்வது குறித்து நாம்

ஒரு இணக்கப்பாட்டிற்கு வரலாமென நம்புகிறோம். அதன்பின் உண்மையான சமாதானப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்கலாம்.

(6) யாழ்ப்பாணத்தில் உங்களுடன் பேசியதற்கு இணங்கப் புனரமைப்பு வேலைகள் சிலவற்றைத் தொடங்க நாம் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம். இந்த வார இறுதியில் இது சம்பந்தமான விரிவான அறிக்கை ஒன்றை அனுப்பி வைப்போம். இது பற்றி உங்களது பதிவை எதிர்பார்க்கிறோம்.

இக்கடித முடிவுரையாக நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், எமது அரசாங்கம் சமாதான வழிமுறையை ஆரம்பித்த காரணத்தாலேயே சிங்களத் தலைவர்களைக் கொன்றொழிக்கும் வாய்ப்பு விடுதலைப் புலிகளுக்குக் கிட்டியதாக ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிலுள்ள சில சக்திகளும் மற்றும் எமது எதிராளிகளும் பிரச்சாரம் செய்து இனவெறியைத் தூண்டிவிடப் பகீரத முயற்சி எடுத்தனர். முழு நாட்டுக்கும் முன்பாகவே, எமது தலைவி திருமதி. குமாரதுங்காவின் தனிப்பட்ட நம்பகத்தன்மை மீது கேள்விக் குறி எழுப்பப்பட்டது. சிங்கள மக்களின் தலைவர்களையும் தமக்கு எதிரான தமிழ்த் தலைவர்களையும் படிப்படியாகக் கொன்றொழிப்பதற்குப் பொறுப்பான ஒரு அமைப்புடன் திருமதி. சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா மிகவும் இளக்காரமாக நடந்து கொள்வதாக ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பிரச்சார மேடைகளிற் குற்றம் சுமத்தப்பட்டது. விடுதலைப் புலிகளுடன் பேசுவதால் மக்கள் கூட்டணி அரசாங்கம் சிங்கள மக்களுக்குத் துரோகம் இழைப்பதாகவும் வசைபாடப்பட்டது. சமாதானப் பேச்சுக்களைத் தடுத்து நிறுத்திவிட மேற்கொள்ளப்பட்ட சகல அழுத்தங்களுக்கும் முகம் கொடுத்த திறமை எமது அரசாங்கத்தையே சாரும். எமது நாட்டிற்கு உகந்த சமாதானம் பற்றி எமக்கு ஒரு தெளிவான, உறுதியான தரிசனம் இருக்கிறது. எமது மக்கள் எல்லோரும் சுதந்திரமாக, கௌரவமாக, சமத்துவமாக வாழக் கூடிய ஒரு தேசத்தை கட்டி எழுப்ப வேண்டும் என்ற ஆழமான அபிலாசையும் எமக்குண்டு. அத்தோடு இந்த இலட்சியத்தை, எல்லாவித இடர்களையும் எதிர்கொண்டு

நேர்மையுடனும் துணிவுடனும் நடைமுறைப்படுத்தும் உறுதியும் எமக்குண்டு.

சமரசப் பேச்சுக்கள் தற்காலிகமாக இடைநிறுத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளன என்றும் சமாதான வழிமுறை மீளத் தொடரும் எனவும் நாம் தொடர்ந்து கூறி வருவதால், அரசியல் ரீதியாகவும் தனிப்பட்ட முறையிலும் பெரும் ஆபத்துக்களை நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. இனவாத அழுத்தங்களுக்கு அடிபணியாது எதிர்த்து நின்ற சிங்கள மக்களின் பெருந்தன்மையை நாம் பாராட்ட வேண்டும். இனவெறிக்கு எதிராகவும் சமாதானத்திற்குச் சாதகமாகவும் எமது அரசுக்கும் எனது ஜனாதிபதிக்கும் எமது மக்கள் ஏகோபித்த ஆணையை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

வடக்கிலும் கிழக்கிலுமுள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்குமாறு, சிறீலங்காவிலுள்ள தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் சிங்கள மக்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே குரலில் எமது அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டதுடன் எம்மீது நம்பிக்கையும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

பேச்சுக்கள் இடைநிறுத்தப்பட்ட மூன்று வாரத்திற்குள், அக்டோபர் 23ஆம் நாள் இரவு 53 பேர் படுகொலை செய்யப்பட்டதால் எழுந்த கொந்தளிப்பான சூழ்நிலையின் மத்தியில் உங்களுடனும் விடுதலைப் புலிகளுடனும் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்க நாம் துணிந்தோம். இதனால் எமக்கு ஏற்படக் கூடிய பாரதூரமான விளைவுகள் பற்றியும் நாம் நன்கறிவோம். சமாதான இலட்சியத்தில் எமக்குள்ள உறுதிப்பாட்டையே இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. நீங்களும் இதே உறுதிப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பீர்களென நாம் நம்புகிறோம். நாம் ஒன்று சேர்ந்து இந்த அவலமான யுத்தத்திற்கு முடிவு கட்டி, எமது மக்களுக்குச் சமாதானத்தையும் வளமான வாழ்வையும் பெற்றுக் கொடுக்க முடியுமென நம்புகிறோம்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
கேணல். அனுருத்த ரத்வத்தை,
உதவிப் பாதுகாப்பு அமைச்சர்.

கேணல் ரத்வத்தையின் கடிதம் வக்கிரமானதாக, வகைப் பாங்கானதாக, ஆத்திரமுட்டுவதாக அமையப் பெற்றதால் பிரபாகரன் கடும் சினம் கொண்டார். காரசாரமான, உறைப்பான கடிதம் ஒன்றை ரத்வத்தைக்கு எழுதவேண்டுமெனப் பிரபாகரன் விரும்பினார். அறுபதாயிரம் அப்பாவித் தமிழர்களைக் கொன்று குவித்து இனக்கொலை புரிந்ததாகச் சிங்களத் தலைவர்கள் மீது குற்றம் சுமத்திக் கடுமையான கடிதம் ஒன்றை ரத்வத்தைக்கு வரையவேண்டுமெனப் பிரபாகரன் வாதாடினார். இறந்துபோன சிங்களத் தலைவர்களும் உயிரோடு இருப்பவர்களும் தமிழினப் படுகொலைக்குக் காரணமாக இருந்துள்ளனர் என்றும் போர் என்ற போர்வையில் இதனையே இப்பொழுதும் செய்துவருவதாகவும் இந்த அரசியல் உண்மையை ரத்வத்தைக்குப் புரிய வைக்க வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார். உணர்ச்சி வசப்படாமல், அரசியற் சாணக்கியத்துடன் இவ்விவகாரத்தை அணுகவேண்டுமென நான் கூறிய ஆலோசனையைத் தலைவர் ஏற்றுக்கொண்டார்.

ரத்வத்தையின் கடிதத்திலிருந்து விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைக்கும் ஒரு விடயம் தெட்டத் தெளிவாகப் புலனாகியது. அதாவது, குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளில் சந்திரிகாவின் அரசு இறுக்கமான, நெகிழ்வற்ற போக்கைக் கடைப்பிடிக்கத் தீர்மானித்துள்ளது என்பது தெரியவந்தது. ஒரு நிலையான நிரந்தரமான போர் நிறுத்தத்தை அரசாங்கம் விரும்பவில்லை. மாறாக, தற்காலிக பகை நடவடிக்கை நிறுத்தத்தையே விரும்பியது. விடுதலைப் புலிகள் யோசனை தெரிவித்தது போன்று, பேச்சுக்களைப் படிப்படியாக, கட்டம் கட்டமாக முன்னகர்த்திச் செல்வதை அரசாங்கம் விரும்பவில்லை. இன்னொரு விதத்தில் சொல்வதாயின், விடுதலைப் புலிகள் விரும்பியது போல, தமிழ் மக்களின் அவசர, அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு முதலில் தீர்வு காண்பதில் அரசாங்கம் நாட்டம் கொள்ளவில்லை. மாறாக, அரசியல் பிரச்சினைகள் பற்றி உடன் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்கவே விரும்பியது. பொருளாதாரத் தடைகளை நீக்குவதிலும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வன்னிக்கு ஒரு தரைப்பாதையைத் திறப்பதிலும் மீன்பிடித் தடையை நீக்குவதிலும் அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டுவதிலிருந்து ஓர் உண்மை புலனாகியது. அதாவது, புதிய அரசாங்கத்தில் இராணுவவாதம் மேலோங்கியுள்ளது என்பது வெளிப்படையாகவே தெரிந்தது. தமிழ்க் குடிமக்களின் வாழ்வியல் அவலங்களை அசட்டை செய்து, இராணுவக் கேந்திர நலன்களுக்கே சந்திரிகாவின் ஆட்சிபீடம் முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. அரசாங்கத்தின் அணுகுமுறையிலும் கொள்கை நிலைப்பாட்டிலும்

ஏமாற்றமும் விரக்தியும் அடைந்த விடுதலைப் புலிகள், தமது நிலைப்பாட்டிலும் இறுக்கமான, கடும்போக்கைக் கடைப்பிடிக்க முடிவெடுத்தனர். 1994 டிசம்பர் 8ஆம் நாளன்று தலைவர் பிரபாகரன் கீழ்க்கண்ட கடிதத்தை ரத்வத்தைக்கு அனுப்பினார்.

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.
08.12.1994.

கேணல். அனுருத்த ரத்வத்தை,
நீர்ப்பாசன, மின்சக்தி அமைச்சர்
உதவிப் பாதுகாப்பு அமைச்சர்
சிநீலங்கா.

அன்பின் கேணல் ரத்வத்தை அவர்கட்கு,

1994 டிசம்பர் 7ஆம் திகதியிடப்பட்ட உங்களது கடிதம் கிடைக்கப்பெற்றது. நன்றி.

சமாதான நடைமுறை சம்பந்தமாகவும் பேச்சுவார்த்தை மற்றும் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவது பற்றியும் உங்களது அரசாங்கம் கொண்டுள்ள நிலைப்பாட்டை உங்கள் கடிதம் விபரமாக விளக்குகிறது.

சமாதானப் பேச்சுக்களுக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் வகையில் இனவாதச் சக்திகளால் எழுப்பப்பட்ட சவால்களுக்கு உங்களது அரசாங்கம் முகம் கொடுத்து எதிர்த்து நின்ற பாங்கினை நாம் பாராட்டுகிறோம். விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராக விசமப் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டபோதும், சமாதானத்தை முன்னெடுக்கவும் சமாதான வழியில் இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணவும் பரந்துபட்ட சிங்கள மக்கள் உங்களது அரசாங்கத்திற்கு ஏகோபித்த ஆணையை வழங்கியிருப்பது எமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

எமது மக்கள் எதிர்கொண்டு நிற்கும் அவசரமான, உடனடியான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு முதற்கட்டப் பேச்சுக்களில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் ஆரம்பத்திலிருந்தே

வலியுறுத்தி வந்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்தப் பிரச்சினைகள் என்னவென்பதை எமது பிரதிநிதிகள் முதற்கட்டச் சுற்றுப் பேச்சில் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். முந்திய அரசாங்கம் முன்னெடுத்த இராணுவவாத அணுகுமுறை காரணமாகவே பெரும்பாலான இப்பிரச்சினைகள் தோற்றம் கொண்டன. 'உங்களது மக்கள் நாளாந்தம் அனுபவித்து வரும் துன்ப துயரங்களுக்குத் தீர்வு காணப்படும்' என அரசுப் பிரதிநிதிகள் உறுதியளித்த போதும் எமது மக்களின் குறைகளைத் தீர்க்க எவ்வித நடவடிக்கைகளும் இதுவரை எடுக்கவில்லை.

எமது மக்களின் அவசரமான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை 'சில புனர்நிர்மாணச் சீரமைப்பு வேலைகளுக்குள்' முடக்கிவிட முடியாது. போரினாற் சீரழிந்த பகுதிகளில் மிகக் கோரமான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் உள்ளன. இவற்றிற்குத் தீர்வு காணாமல் சாதாரண மக்களின் வாழ்வில் உண்மையான சமாதானச் சூழ்நிலையும் இயல்பு நிலையும் தோன்றப் போவதில்லை.

எமது மக்கள் எதிர்கொள்ளும் அவசரப் பிரச்சினைகள் என்னவென்பதை உங்களது அரசாங்கம் நன்கறியும். இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணும் முழுமையான அதிகாரமும் உங்களிடம் உண்டு. ஆனால் இது குறித்து எவ்வித ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளையும் எடுப்பதற்குத் தயக்கம் காட்டுகிறீர்கள். இவ்விடயத்தில் உங்களது அரசாங்கம் எதற்காகத் தயக்கம் காட்டுகிறது என்பதையும் எம்மால் ஊகிக்க முடிகிறது. உங்களது இராணுவத்தின் ஒட்டுமொத்தமான மூலோபாயத் திட்டத்திற்கு முரணான வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு உங்களது அரசு விரும்பவில்லை. குடிமக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைக்கு மேலாக இராணுவ நலன்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் உங்களது அணுகுமுறையால் தமிழ் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் அவசர வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் இடையூறுகள் ஏற்படும். பொருளாதாரத் தடைகளை முழுமையாக நீக்குவதிலும் சங்குப்பிட்டிப் பாதையைத் திறப்பதிலும் மீன்பிடி வலயத் தடையை

நீக்குவதிலும் காட்டப்படும் தயக்கம் இதனைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

வெகுசீக்கிரத்தில், இரண்டாம் கட்டச் சுற்றுப் பேச்சு ஆரம்பமாகும் பொழுது, எமது பிரதிநிதிகள் இவ்விவகாரத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள இருப்பதால், இப்பிரச்சினைகளை நான் இங்கு விரிவுபடுத்த விரும்பவில்லை. எமது மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு நாம் அதிமுக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். தமிழரின் தேசிய நெருக்கடிக்கு அடிப்படையாகவுள்ள அரசியற் சிக்கல்கள் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னர், எமது மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் அவசரமாகத் தீர்த்து வைக்கப்பட வேண்டும்.

உங்களது கடிதத்திற் சில குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளுக்கு நீங்கள் விளக்கம் கேட்டுள்ளீர்கள். நேரடிப் பேச்சுக்களின் போதே இவற்றைத் தெளிவுபடுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும். போர் நிறுத்தம் எனப்படும் பொழுது, பகை நடவடிக்கைகளை முற்றாக நிறுத்திக் கொள்வது என்ற அர்த்தத்திலேயே முன்பு கடிதங்களை எழுதினேன். ஆனால் ஒரு நிலையான போர் நிறுத்தத்திற்கு முன்னராகப் பகை நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் பகை நடவடிக்கைகளின் நிறுத்தம் ஈற்றில் போர் நிறுத்தமாகப் பரிமாணம் பெறு மென்றும் நீங்கள் ஒரு விளக்கம் தந்துள்ளீர்கள். இதுபற்றிய கோட்பாட்டு ரீதியான விவாதத்தைத் தவிர்த்து, நீங்கள் முன்வைக்கும் வேறுபாட்டினை ஏற்றுக் கொள்வதென நாம் முடிவெடுத்துள்ளோம்.

பகை நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொள்கிறது. உங்களது யோசனைக்கு இணங்க, முதற் கட்டமாக இரண்டு வார காலத்திற்கு பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதாக அரசாங்கம் அதிகாரபூர்வமாகப் பிரகடனம் செய்தால், விடுதலைப் புலிகளும் அதற்கு இசைவாக அமைதி பேணுவார்கள். பகை நடவடிக்கை நிறுத்தத்தைச் செயற்படுத்தும் வழிமுறைகள் பற்றிப்

பேச்சுவார்த்தை மேசையிற் கலந்துரையாடி முடிவுகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கு முன்னதாக அமைதி பேணப்பட வேண்டும் என்பதே எமது நிலைப்பாடாகும்.

நாம் சமாதானத்தில் உறுதியூண்டு நிற்கிறோம். ஒரு நிரந்தரமான அமைதிக்கும், இன நெருக்கடியின் தீர்வுக்கும் சமாதானப் பேச்சுக்கள் வழிகோலுமென நாம் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறோம்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
வே.பிரபாகரன்.
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

1994, டிசம்பர் 13ஆம் நாள், பிரபாகரனுக்கு ரத்வத்தை எழுதிய கடிதம் சுருக்கமானதாகவும் இணக்கப்பாடானதாகவும் அமையப்பெற்றிருந்தது. தமிழ் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்படுமென ரத்வத்தை உறுதியளித்தார். 1995, ஜனவரி 1ஆம் நாளிலிருந்து இரண்டு வாரங்களுக்குப் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்த அரசாங்கம் விரும்புவதாகவும் அவர் தெரிவித்தார். இரண்டாம் கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்களிற் கலந்து கொள்ள, டிசம்பர் 21, 22ஆம் நாட்களில் அரசுப் பிரதிநிதிகள் யாழ்ப்பாணம் வருவார்களென்றும் அவர் அறிவித்தார். ரத்வத்தையின் கடிதத்தையும் அதற்குப் பிரபாகரன் அளித்த பதிலையும் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்.

13 டிசம்பர் 1994.

திரு.வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திரு.பிரபாகரன் அவர்கட்கு,

1994 டிசம்பர் 8ஆம் திகதியிடப்பட்ட
கடிதத்திற்கு நன்றி.

சமாதானம் குறித்தும் இனப்பிரச்சினை இராணுவ மயமாக்கப்பட்டது குறித்தும் தமிழ் மக்களின் நல்வாழ்வு குறித்தும் நீங்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களை மிகவும் அக்கறையுடன் கருத்துக்கு எடுத்தோம். தமிழ் மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளில் எமக்கு ஆழமான அக்கறை உண்டென்பதையும் உங்களது ஒத்துழைப்புடன் அவற்றைத் தீர்த்து வைக்க எம்மாலான முயற்சிகளை எடுப்போம் என்பதையும் உங்களுக்கு உறுதியளிக்க விரும்புகிறேன். இது பற்றிய முழு விபரங்களையும் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் விவாதித்துக் கொள்ளலாம்.

பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதாக அரசாங்கம் அறிவித்தால் நீங்களும் பதிலுக்கு அமைதி பேணுவீர்களெனத் தெரிவித்திருப்பது எமக்கு மகிழ்வைத் தருகிறது.

1995 ஜனவரி 1ஆம் நாளிலிருந்து, முதற் கட்டமாக, இரண்டு வாரங்களுக்குப் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதாக நாம் அறிவிக்க விரும்புகிறோம். இந்த அறிவிப்பை ஊடகங்களுக்குத் தெரிவிக்கும்போது உங்களுக்கும் எழுத்துமூலம் அறிவிப்போம். பதிலுக்கு நீங்களும் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதாகப் பகிரங்கமாக அறிவிப்பதுடன் எமக்கும் எழுத்தில் அறியத்தரவும்.

மேற்படி எமது யோசனைக்கு நீங்கள் இணங்கும் பட்சத்தில், போர்நிறுத்த நடைமுறைகளைச் செயற்படுத்துவது குறித்துக் கலந்துரையாடுவதற்கு அரசுத் தூதுக் குழுவை யாழ்ப்பாணம் அனுப்பி வைக்க ஆயத்தமாக இருக்கிறோம்.

டிசம்பர் 21 புதன்கிழமை அல்லது டிசம்பர் 22 வியாழக்கிழமை எமது தூதுக் குழு யாழ்ப்பாணம் வருகை தரவுள்ளது. சமாதானப் பேச்சுக்கு முன்னர் 'அமைதி நிலை' பேணப்பட வேண்டுமென நீங்கள் உங்களது கடிதத்தில் எழுதியிருந்தீர்கள். அமைதி நிலை என நீங்கள் குறிப்பிடுவது பகை நடவடிக்கையின் நிறுத்தத்தையே என நாம் கருதுகிறோம். பகை

நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்தபடி அரசாங்கம் பேச்சுக்களை நடத்த முடியாது என்பதில் எமக்குக் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது.

சமாதானத்தில் நீங்கள் உறுதி பூண்டு நிற்பதை நாம் பாராட்டுகிறோம். சமாதானத்தில் எமக்குள்ள உறுதிப்பாட்டை நாம் தொடர்ச்சியாக வலியுறுத்தி வருகிறோம் என்பதை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள்.

சமீபமாக எமது பேச்சுக்களில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம்பற்றி நாட்டு மக்களுக்கு அறிவிக்கும் காலம் கனிந்து விட்டது என நாம் நம்புகிறோம். இந்தக் கடிதம் உங்களுக்குக் கிடைக்கப் பெற்றதும் சில முக்கியமான தகவல்களை நாம் பத்திரிகைகளுக்கு வெளியிடலாமெனக் கருதுகிறோம்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
கேணல். அனுருத்த ரத்வத்தை.
உதவிப் பாதுகாப்பு அமைச்சர்.
நீர்ப்பாசன மின்சக்தி அமைச்சர்.

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்,

15 டிசம்பர் 1994.

கேணல். அனுருத்த ரத்வத்தை,
உதவிப் பாதுகாப்பு அமைச்சர்,
நீர்ப்பாசன மின் சக்தி அமைச்சர்,
சிறீலங்கா.

அன்பின் கேணல் ரத்வத்தை அவர்கட்கு,
1994 டிசம்பர் 13 ஆம் நாள் திகதியிடப்பட்ட கடிதம்
பெற்றுக் கொண்டேன் நன்றி.

தமிழ் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் அவசரப் பிரச்சினை
களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்துத் தீர்த்து வைப்பதாக
நீங்கள் உறுதியளித்திருப்பது எமக்கு ஊக்கத்தைத்

தருகிறது. இயல்பு நிலையையும் சமாதானச் சூழ்நிலையையும் உருவாக்க இது அவசியமானது. ஜனவரி முதல் திகதியிலிருந்து, முதற் கட்டமாக இரு வாரங்களுக்குப் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைக்க முடிவு செய்திருப்பதை நாம் வரவேற்கிறோம். நீங்கள் இதனை அதிகாரபூர்வமாகப் பகிரங்கப்படுத்தி, எமக்கு எழுத்தில் தெரிவிப்பதை அடுத்து நாமும் பதிலுக்கு இக்கால கட்டத்தில் அமைதி பேணுவோம்.

பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதென அறிவிப்பதற்கு முன்னராக, போர் நிறுத்த வழிமுறைகளைச் செயற்படுத்துவது குறித்து இரு தரப்பும் விபரமாகப் பேசுவதன் அவசியத்தை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். இது குறித்துப் பேச அரசுப் பிரதிநிதிகளை நீங்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பி வைப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சி. அரசுப் பிரதிநிதிகள் யாழ்ப்பாணம் வரலாம். அவர்கள் வரும் நாட்களையும் பெயர் விபரங்களையும் தயவு கூர்ந்து உறுதிப் படுத்தவும்.

நன்றியுடன்,
உங்கள் நேர்மையுள்ள
வே.பிரபாகரன்.

கேணல் ரத்வத்தை 1994 டிசம்பர் 19 ஆம் திகதி பிரபாகரனுக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பி வைத்தார். பகை நடவடிக்கை நிறுத்தப் பட்டதும் உடனடியாகச் சமாதானப் பேச்சுக்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென அக்கடிதத்தில் வலியுறுத்தியிருந்தார். விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை அரசியற் பேச்சுவார்த்தைகளிற் பங்கு கொள்ளச் செய்வதற்கு வழங்கப்படும் ஒரு நல்லெண்ணச் சமிக் கையாக அல்லது ஒரு சலுகையாகவே அரசாங்கம் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொள்கிறது என்பது ரத்வத்தையின் கடிதம் சுட்டிக் காட்டியது. அதாவது, போர் நிறுத்த நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதை அரசியற் பேச்சுக்களுடன் இணைபிரியாத அங்கமாகத் தொடர்புபடுத்தச் சந்திரிகா அரசாங்கம் முனைகிறது என்பது இப்பொழுது தெளிவாகியது. ஆகவே, போர் நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொண்டதும் அரசியற் பேச்சுக்களைத் தொடங்குவதற்கு விடுதலைப்புலிகள் தயாராக இருக்கிறார்களா என்பதை உறுதிப்படுத்துமாறு கேணல். ரத்வத்தை பிரபாகரனைக் கேட்டுக் கொண்டார். ரத்வத்தையின் கடிதம் வருமாறு.

திரு. வே. பிரபாகரன்
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திரு. பிரபாகரன் அவர்கட்கு,

1994 டிசம்பர் 16 ஆம் நாளிடப்பட்டு நீங்கள் அனுப்பிய கடிதத்திற்கு அரசுப் பிரதிநிதிகளை நீங்கள் யாழ்ப்பாணம் வரவழைத்ததற்கும் நன்றி.

1994 டிசம்பர் 13 ஆம் நாளன்று நான் உங்களுக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில் போர் நிறுத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்துவது பற்றிக் கதைப்பதற்காக அரசுப் பிரதிநிதிகள் குழுவை யாழ்ப்பாணம் அனுப்புவதற்கு நாம் தயாரெனத் தெரிவித்திருந்தேன்.

1994 டிசம்பர் 7 ஆம் நாளன்று நான் எழுதிய கடிதத்திற் பல முக்கிய விடயங்கள் குறித்து உங்களது நிலைப்பாடு பற்றிக் கேட்டிருந்தேன். சிலவற்றிற்கு மட்டும் பதில் தந்துள்ளீர்கள். இரண்டாவதாகவும் ஐந்தாவதும் நான் குறிப்பிட்ட விடயங்களுக்கு நீங்கள் இன்னும் பதில் தரவில்லை. சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கு முன்னோடியாகவே பகை நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்பதை இப்பகுதிகளில் நாம் வலியுறுத்தியிருந்தோம். பகை நடவடிக்கைகளின் நிறுத்தம் அறிவிக்கப்பட்ட உடனேயே பேச்சுக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்டியிருந்தேன். இவ்விடயத்தில் உங்களது நிலைப்பாட்டை அறிந்து கொள்ளாமற் போர் நிறுத்த நடைமுறைகள் பற்றிப் பேசுவதில் அர்த்தமில்லை என்பதையும் எனது கடிதத்தின் இரண்டாம் பக்கத்தில் வலியுறுத்தியிருந்தேன்.

பகை நடவடிக்கை நிறுத்தம் அறிவிக்கப்பட்ட உடனேயே, ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு முடிவு கட்டி, அரசியல் தீர்வு காணும் இலக்கிற் சமாதானப் பேச்சுக்களைத் தொடங்க நீங்கள் தயாராக இருப்பதாக உத்தரவாதம் தருவீர்களானால் நன்றியாக இருக்கும். இவ்விடயம் குறித்து உங்களது பதிலை அறிந்ததும் அரசுப் பிரதிநிதிகள் குழு, டிசம்பர் 22 ஆம் நாள் அல்லது டிசம்பர் 27 இற்கும் 30 இற்கும் இடைப்பட்ட நாட்களில் யாழ்ப்பாணம் வருகை தரும்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
அனுருத்த ரத்வத்தை,
நீர்ப்பாசன மின்சக்தி அமைச்சர்
உதவிப் பாதுகாப்பு அமைச்சர்.

இடைக்காலப் போர் நிறுத்தத்துடன் அரசியற் பேச்சுவார்த்தை களைத் தொடர்புபடுத்தும் அரசாங்கத்தின் தந்திரோபாயம் தலைவர் பிரபாகரனுக்கு அதிருப்தியையும் ஏமாற்றத்தையும் கொடுத்தது. கேணல் ரத்வத்தைக்கு எழுதிய காரசாரமான கடிதத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாட்டைப் பிரபாகரன் இறுக்கமாக வலியுறுத்தினார். 'எமது மக்களுக்கு எதிராக ஏவி விட்ட இராணுவத் தாக்குதல்களின் நேரடி விளைவாக' எழுந்திருக்கும் அவசர வாழ்வியற் பிரச்சினைகளுக்கு ஆரம்பக் கட்டப் பேச்சுக்களில் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் எனப் பிரபாகரன் மீண்டும் வலியுறுத்தினார். அரசுப் பிரதிநிதிகளின் தலைவர் திரு. பலபத்தபென்டியினதும் கேணல். ரத்வத்தையினதும் மேற்கோள்களை எடுத்துக் காட்டிய அவர். எமது மக்களின் மிகவும் அவசரமான, அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைக் கைவிட்டுப் பேச்சுக்களை வேறு திசைக்கு மாற்றிச் செல்ல முனைவதாகவும் அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சுமத்தினார். புதிய அரசாங்கம் தமது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணுமெனத் தமிழ் மக்களிடையே பரவலாக நம்பிக்கையும் எதிர்பார்ப்பும் நிலவுவதைச் சுட்டிக் காட்டிய அவர், இப்பிரச்சினை களை அரசாங்கம் ஓரங்கட்ட முயன்றால் அதனை ஒரு நம்பிக்கைத் துரோகச் செயலாகத் தமிழ் மக்கள் கருதுவார்கள் எனவும் எச்சரித்தார். பிரபாகரனது கடிதத்தைக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்.

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

கேணல். அனுருத்த ரத்வத்தை,
உதவிப் பாதுகாப்பு அமைச்சர்,
நீர்ப்பாசன மின் சக்தி அமைச்சர்,
சிறீலங்கா.

அன்பின் கேணல் ரத்வத்தை அவர்கட்கு,

1994 டிசம்பர் 19 ஆம் நாளிடப்பட்ட உங்களது கடிதம் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஊடாக மறு நாள் எமக்குக் கிடைத்தது. மிகவும் நன்றி.

1994 டிசம்பர் 8 ஆம் நாளும் 15ஆம் நாளும் நாம் எழுதிய கடிதங்களில் நீங்கள் வினவிய விடயங்களுக்குப் பதிலளித்தோம். பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவது பற்றி நீங்கள் தெரிவித்த யோசனைக்கு நாம் சாதகமான முறையிற் பதிலளித்ததுடன், போரை நிறுத்துவதற்கு முன்னராகப் பகை நடவடிக்கைகளின் நிறுத்தத்தைச் செயற்படுத்துவதன் வழிமுறைகள் பற்றிப் பேசுவதற்கும் இணங்கினோம். பேச்சுக்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் அமைதியான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதன் அவசியத்தையும் நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டீர்கள். எமது நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்ட நீங்கள், டிசம்பர் 13ஆம் நாள் எனக்கு எழுதிய கடிதத்திற் போர் நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்தவாறு சமாதானப் பேச்சுக்களில் ஈடுபட முடியாதென்பதை ஏற்றுக் கொண்டீர்கள்.

சமாதானத்தில் உறுதி பூண்டு நிற்கிறோம் என்பதை வலியுறுத்திய நாம், பேச்சுக்கள் இன்னொருக்கடியின் தீர்வுக்கும் நிரந்தர அமைதிக்கும் வழிகோலும் என ஆழமாக நம்புவதாகத் தெரிவித்தோம் (1994 டிசம்பர் 8 ஆம் நாளை எமது கடிதத்தைப் பார்க்கவும்.)

பகை நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட்டதை அடுத்துப் பேச்சுக்கள் ஆரம்பமாக வேண்டும் என்பதையே நாம் எதிர்பார்த்தோம். ஆரம்பக் கட்டப் பேச்சுக்கள், தமிழ் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் அவசிய, அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் குறித்தே பேசப்பட வேண்டும் என்பதை நாம் ஆரம்பத்திலிருந்தே திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம்.

எமது நிலைப்பாட்டை மேலும் தெளிவு படுத்தவும் உங்களது ஞாபக சக்தியைப் புதுப்பிக்கவும் 1994 டிசம்பர் 8 ஆம் நாளன்று நான் உங்களுக்கு எழுதிய கடிதத்திலிருந்து சில பந்திகளை இங்கு மேற்கோள் காட்ட விரும்புகிறேன். அவை வருமாறு:-

“எமது மக்கள் எதிர்கொண்டு நிற்கும் அவசரமான, உடனடியான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு முதற்கட்டப்பேச்சுக்களில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை விடுதலைப் புலிகள் ஆரம்பத்திலிருந்தே வலியுறுத்தி வந்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்தப் பிரச்சினைகள் என்னவென்பதை எமது பிரதிநிதிகள் முதற்கட்டச் சுற்றுப் பேச்சில் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். முந்திய அரசாங்கம் முன்னெடுத்த இராணுவவாத அணுகுமுறை காரணமாகவே பெரும்பான்மையான இப்பிரச்சினைகள் தோற்றம் கொண்டன. “உங்களது மக்கள் நாளாந்தம் அனுபவித்து வரும் துன்ப துயரங்களுக்குத் தீர்வு காணப்படும்” என அரசுப் பிரதிநிதிகள் உறுதியளித்த போதும் எமது மக்களின் குறைகளைத் தீர்க்க எவ்வித நடவடிக்கைகளும் இதுவரை எடுக்கப்படவில்லை.”

“போரினாற் சீரழிந்த பகுதிகளில் மிகக் கோரமான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் உள்ளன. இவற்றிற்குத் தீர்வு காணாமல் சாதாரண மக்களின் வாழ்வில், உண்மையான சமாதானச் சூழ்நிலையும் இயல்பு நிலையும் தோன்றப் போவதில்லை.”

எமது மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு நாம் அதிமுக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். தமிழரின் தேசிய நெருக்கடிக்கு அடிப்படையாகவுள்ள சிக்கல்கள் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னர், எமது மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் அவசரமாகத் தீர்த்து வைக்கப்படவேண்டும்.

முதலாவது சுற்றுப் பேச்சுக்கள் எமது மக்களின் பிரச்சினைகள் பற்றியதாகவே அமைந்தன என்பதையும் நான் இங்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அரசுப் பிரதிநிதிகளின் தலைவர் திரு. பலப்பத்தபென்டி பேசும் பொழுது, எமது மக்கள் நாளாந்தம் அனுபவித்து வரும் துன்பங்களை எவ்வழிகளில் திறமையாகத் தீர்த்து

வைக்கலாம் என்பது குறித்து எம்முடன் பேசுவதற்குப் பிரதம மந்திரி தமக்கு மனு அளித்ததாகச் சொன்னார். தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வை வளப்படுத்தச் சகலவிதமான நலன்புரிச் சேவைகளும் பயன்படுத்தப்படுமென அரசுப் பிரதிநிதிகள் உறுதியளித்தும் எமது மக்களின் குறைபாடுகளைத் தீர்க்க எவ்வித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. இரண்டாவது சுற்றுப் பேச்சுக்களிலாவது இந்த விவகாரம் விவாதத்திற்கு எடுக்கப்படுமென நம்பியிருந்தோம்.

1994 டிசம்பர் 13 ஆம் நாளன்று, நீங்கள் எழுதிய கடிதத்தில், தமிழ் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் நாளாந்தப் பிரச்சினைகள் குறித்து அரசாங்கம் ஆழ்ந்த கரிசனை கொண்டிருப்பதாகவும், எமது முழு ஒத்துழைப்புடன் இப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண உங்களது அரசு உறுதி பூண்டு இருப்பதாகவும் தெரிவித்தீர்கள். எமது நிலைப்பாடு பற்றி விபரமாகக் கேட்டறிந்த பின்னர், பேச்சுக்களின் போது எமது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு முதலுரிமை கொடுக்கப்படுமென எமக்கு உறுதியளித்த பின்னர், டிசம்பர் 19 ஆம் நாள் நீங்கள் எழுதிய கடிதத்தில் ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு முடிவு கூட்டும் நோக்குடன் போருக்கு மூலமான காரணங்கள் பற்றியதாகவே பேச்சுக்கள் அமைய வேண்டுமென வற்புறுத்தியுள்ளமை எமக்கு ஏமாற்றத்தைத் தருகிறது. நீங்கள் இப்பொழுது வற்புறுத்துவதைப் பார்த்தால், உங்கள் நிலைப்பாட்டில் வேண்டுமென்றே ஓர் அடிப்படையான மாற்றத்தைச் செய்துள்ளதுபோல எமக்குத் தோன்றுகிறது. எமது மக்களின் அவசர வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதைக் கைவிட்டுப் பேச்சுக்களை வேறு திசையிற் கொண்டு செல்ல முனைவது போலத் தெரிகிறது.

ஆயுதப் போராட்டம் தோற்றம் கொள்ளக் காரணமாகவிருந்த பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, தேசிய நெருக்கடியைத் தீர்த்து வைக்கும் நோக்குடன் சமாதான வழிமுறை அமையப் பெற வேண்டும் என்பதில் எமக்கு ஒரு தெளிவான பார்வையுண்டு. இந்த அடிப்படையான விடயத்திற் கருத்து வேறுபாடு எமக்கில்லை என்பதை நாம் உறுதிபடக் கூறுவோம். இங்கு நாம் வலியுறுத்த விரும்புவது பேச்சுக்கள் படிப்படியாக, கட்டம் கட்டமாக முன்னகர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதையேயாகும். இயல்பு நிலையையும்

அமைதியான சூழ்நிலையையும் உருவாக்கும் நோக்குடன் ஆரம்பக் கட்டப் பேச்சுக்களில் எமது மக்களைத் திணறடிக்கும் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்பதையே நாம் இங்கு மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறோம். புதிய அரசாங்கம், தமது வாழ்வியல் நெருக்கடிகளுக்குப் பரிகாரம் காணுமென நம்பிக் காத்திருக்கும் எமது மக்களின் ஒன்றுபட்ட அபிலாசையும் இதுவாகும். முதலாவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சில் இப்பிரச்சினைகள் குறித்து விவாதிக்கப்பட்டதாலும் அரசாங்கம் உறுதியளித்ததை நிறைவு செய்து வைக்குமென எமது மக்கள் எதிர்பார்த்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள். எனவே இப்பிரச்சினைகளைத் தட்டிக் கழித்து, சுற்றி வளைத்துத் திசை திருப்ப அரசாங்கம் முனையுமானால் அதனை ஓர் அரசியல் நம்பிக்கைத் துரோகமாகவே எமது மக்களும் நாங்களும் கருதுவோம்.

எமது நிலைப்பாட்டைப் போதுமான அளவுக்கு நாம் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளாம் என நான் நினைக்கிறேன். எமது நிலைப்பாடு சரியானது, நியாயமானது, நடைமுறைச் சாத்தியமானது என்பதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள் என நினைக்கிறேன்.

சமாதானத்தில் நாம் உறுதியூண்டு நிற்கிறோம் என்பதையும் சமாதானத்திற்காக எமது கதவுகள் திறந்து கிடக்கின்றன என்பதையும் நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

உங்களது வசதிக்கேற்ப ஒரு நாளில் அரசப் பிரதிநிதிகள் யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்தால் நாம் அவர்களை வரவேற்கக் காத்திருப்போம்.

நன்றியுடன்,

உங்கள் நேர்மையுள்ள

வே, பிரபாகரன்,

தலைவர்,

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

பிரபாகரனின் உறைப்பான கடிதத்திற்குப் பதிலளித்த கேணல் ரத்வத்தை, தமிழ் மக்களின் நெருக்கடியான அவசரப் பிரச்சினைகளை அரசாங்கம் தட்டிக் கழிக்கவில்லை என்று வாதாடி, நாம் குற்றம் சுமத்தியது போல அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாட்டில் அடிப்படை மாற்றம் எதுவும் நிகழவில்லை என வற்புறுத்தினார். இது ஒரு தவறான வியாக்கியானம் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். வடக்குக் கிழக்கில் இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்காக, குடிமக்களின் அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் உண்மையில் உறுதியூண்டுள்ளதாகவும் அவர் தெரிவித்தார். சமாதான வழி முறை கட்டம் கட்டமாக முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் ஆரம்பக் கட்டப் பேச்சுக்கள் தமிழ் மக்களின் அவசர வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு முதன்மை அளிக்க வேண்டுமென்ற விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாட்டையும் அவர் ஏற்றுக் கொண்டார். நல்லிணக்க மானதாக அமைந்த அவரது கடிதத்திற் போர் நிறுத்த நடைமுறைகள் பற்றிப் பேசுவதற்கான நாளும் குறிப்பிடப்பட்டது இக்கடித விபரம் வருமாறு.

29 டிசம்பர் 1994.

திரு. வே. பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திருபிரபாகரன் அவர்கட்கு,

1994 டிசம்பர் 21ம் நாளிடப்பட்ட உங்களது கடிதம் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்க வாயிலாகக் கிடைக்கப் பெற்றது. நன்றி.

டிசம்பர் 19ஆம் நாளன்று நான் உங்களுக்கு எழுதிய கடிதத்திற் பேச்சுக்களை மீளத் தொடங்குவது சம்பந்தமாகச் சில முக்கிய விடயங்களுக்கு விளக்கம் கோரியிருந்தேன். கீழ்க்கண்ட காரணங்களுக்காகவே அவ்வாறு விளக்கம் கேட்டிருந்தேன்.

(அ) டிசம்பர் முதல் வாரத்தில் நான் எழுதிய கடிதத்தில் பல விடயங்கள் குறித்து உங்களது

கருத்தைக் கேட்டிருந்தேன். பல விடயங்களுக்கு விடையளித்த நீங்கள், சமாதானப் பேச்சுக்கள் குறித்து எமது அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடு பற்றிய இரண்டாம், ஐந்தாம் விடயங்களுக்குப் பதிலளிக்க வில்லை. பகை நடவடிக்கைகளின் நிறுத்தம் பற்றி அறிவிக்கப்பட்டதை அடுத்து, உடனடியாகவே சமாதானப் பேச்சுக்கள் ஆரம்பமாக வேண்டும் என்பதே அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடாகும்.

நீங்கள் இந்த முக்கிய விடயத்திற்குப் பதில் அளிக்காததால் எமது அரசாங்கத்திற்கு அது கவலையைக் கொடுத்தது. சமாதானப் பேச்சுக்கள் அரசியற் பேச்சுக்களுக்கு வழி கோல வேண்டும் என்பதும் அந்த அரசியற் பேச்சுக்களின் இறுதி இலக்கு, இனப் பிரச்சினைக்கு அர்த்தமுள்ள தீர்வைக் காணுவதாக அமையவேண்டும் என்பதும் அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடாகும். தற்போது நிலவும் யுத்த நெருக்கடியின் மூல காரணங்களை ஆராய்ந்து ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு முடிவு கட்டுவதாக இந்த அரசியல் தீர்வு அமைய வேண்டும்.

(ஆ) எமது இந்த நிலைப்பாடானது, அரசுப் பிரதிநிதிகளின் தலைவர் திரு. பலப்பத்தபென்டி கூறியது போன்று, வடக்கு கிழக்கு மக்கள் நாளாந்தம் அனுபவித்து வரும் துன்ப துயரங்களைப் போக்குவதில் எமது அரசாங்கத்தின் உறுதிப்பாட்டினை மாற்றிவிடப் போவதில்லை.

இதன் காரணமாகவே எமது அரசாங்கம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று இரண்டு வாரங்களுக்குள் வடக்கில் வாழும் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படும் 28 பொருட்கள் மீதான தடையை நீக்கியது.

எமது இந்த நிலைப்பாடு காரணமாகவே எமது பிரதிநிதிகள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு முதல் தடவையாக விஜயம் செய்த போது தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை வளப்படுத்துவது பற்றிப் பேசினார்கள். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் புனரமைத்தல், வீதிகளைத் திருத்துதல், பாடசாலைகள் மருத்துவ மனைகளைச் சீரமைத்தல், மின் விநியோகம் செய்தல், யாழ்ப்பாணத்திற்கான போக்குவரத்துப் பாதையைத்

திறத்தல் போன்ற விடயங்கள் பற்றிக் கலந்துரையாடினார்கள்.

உங்களது பிரதிநிதிகள் சில திட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தார்கள். உடனடியாகவே அரசாங்கம் செயற்படுத்தக் கூடிய திட்டங்களை இரண்டாவது சுற்றுப் பேச்சில் நாம் உங்களுக்குச் சமர்ப்பிக்க இருந்தோம். இரண்டாவது சுற்றுப் பேச்சுத் தாமதமாகியதற்கான காரணங்கள் எமது சக்திக்கு அப்பாற்பட்டவை என்பதை நாம் முன்பு எழுதிய ஒரு கடிதத்திற் சுட்டிக் காட்டியிருந்தோம். கொழும்பில் எதிர்க்கட்சித்தலைவர் உட்பட 50 பேருக்கு மேற்பட்டோர் கூட்டாகக் கொலை செய்யப்பட்ட காரணத்தினால் விடுதலைப் புலிகளுடனான பேச்சுக்களை இடைநிறுத்த நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டோம்.

இப்படியான யதார்த்த நிலையை நீங்கள் நன்கறிந்தும், தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைத் தட்டிக் கழிக்கும் நோக்கத்துடன் எமது நிலைப்பாட்டை நாம் வேண்டுமென்றே மாற்றிக் கொண்டதாகக் குற்றம் சுமத்துவது உண்மைக்கு மாறானது. இப்படி நீங்கள் கருதியது எமக்கு ஆச்சரியத்தையும் கவலையையும் தருகிறது. வடக்கில் வாழும் மக்களின் குறைபாடுகளைப் போக்க எமது அரசாங்கம் எவ்வித நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கவில்லை என்றும் கூறியுள்ளீர்கள்.

வடக்கு கிழக்கிலும் சரி, சிறீலங்கா முழுவதும் சரி, குடிமக்களின் வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான தேவைகளை வழங்க அரசாங்கம் உறுதி பூண்டு நிற்கிறது என்பதையும் இந்த நிலைப்பாட்டில் எவ்வித மாற்றமும் தளர்வும் ஏற்படவில்லை என்பதையும் உங்களுக்கு மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, உங்களது குற்றச்சாட்டு நியாயமற்றது என்பதுடன், மிகவும் சிரமத்துடன் நாம் கட்டியெழுப்ப முயலும் பரஸ்பரப் புரிந்துணர்வுக்கும் இது பங்கம் விளவிக்கலாம்.

(இ) போருக்கு முடிவு கட்டி, இந்நாட்டில் நிரந்தர அமைதியைத் தோற்றுவிக்கவும், இந்நாட்டில் வாழும் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம், பறங்கிய சமூகங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் அனைவரும் சமமான

குடிகளாக, கௌரவமாக சமாதானமாக, ஒற்றுமையாக வாழ வழி வகுக்கவும் இனப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காண்பதே எமது அடிப்படை நோக்கமாகும். அரசியல் தீர்வு காண வேண்டும் என்றால் நாம் பேச வேண்டும் பேச்சுக்களைத் தொடங்க வேண்டும்.

(ஈ) தமிழ் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதும் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொள்வதும் அவசியமானவை; பூர்வாங்கமாக முற்கூட்டியே செய்யப்பட வேண்டியவை. எனினும் இவை, தமிழ் மக்களின் இனப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காணும் பிரதான குறிக்கோளுக்கு வழிகோல வேண்டும். இந்த முக்கிய விடயம் குறித்து உங்களது நிலைப்பாடு தெளிவாக இல்லாத காரணத்தாலேயே நாம் அதற்கு விளக்கம் கேட்டோம்.

ஆயினும் டிசம்பர் 22ஆம் நாளன்று நீங்கள் எழுதிய கடிதத்தில் உங்களது நிலைப்பாட்டைச் சரிவரத் தெளிவுப்படுத்தி இருக்கிறீர்கள். சமாதானப் பேச்சுக்கள் கட்டம் கட்டமாக முன்னேற வேண்டும் என்றும் முதற் கட்டப் பேச்சுக்கள் தமிழ் மக்களின் உடனடிப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதாக அமைய வேண்டும் என்றும் விளக்கம் கொடுத்துள்ளீர்கள்.

இவ்விடயத்தில் எமக்கு மத்தியிற் கருத் தொற்றுமை நிலவுவதால், எதிர்காலப் பேச்சுக்கள் சம்பந்தமான எமது யோசனைகள் வருமாறு:-

(1) ஒரு நாள் பேச்சுக்களை நடத்தும் நோக்கத்துடன் எமது பிரதிநிதிகள் குழு, 1995 ஜனவரி 2ம் ஆம் நாள் யாழ்ப்பாணம் வருகை தரும்.

(2) கீழ்க்கண்ட முக்கிய விடயங்கள் குறித்துப் பேச்சுக்கள் நடைபெறும்.

1995 ஜனவரி 8 அல்லது 9 ஆம் நாளிலிருந்து முதற்கட்டமாக இருவாரங்களுக்குப் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொள்வது. அமைதி பேணும் வழி முறைகள் பற்றி இரு தரப்பும் பேசி இணக்கம் காண்பது.

வடக்கு கிழக்கு மக்களின் நாளாந்த வாழ்வை மேம்படுத்தும் நோக்கில் புனரமைப்பு வேலைகள், பாதைத் திறப்பு ஆகியன பற்றிப் பேசுவது.

இரண்டாவது கட்டப் பேச்சுக்கான நாட்களைத் தீர்மானிப்பது. அதாவது தமிழ் மக்களின் இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காணும் பேச்சுக்களை உதாரணமாக, அரசியல், அதிகாரம், நிர்வாக அலகு மற்றும் தொடர்புடைய விடயங்களைப் பற்றிப் பேசுவது.

பிறக்கப் போகும் 1995 புத்தாண்டில் எமது நாட்டில் அமைதியும் நல்வாழ்வும் நிலவ வேண்டுமென உங்களுக்கு வாழ்த்துக் கூறுகிறேன்.

நன்றியுடன்,
உங்கள் நேர்மையுள்ள,
அனுருத்த ரத்வத்தை

தமிழரின் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு நியாயமான ஓர் அரசியல் தீர்வைக் காண்பது தான் சமாதானப் பேச்சுக்களின் இறுதியான இலட்சியமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் நன்கறிவோம். போர் நெருக்கடிக்கு அடிப்படையாகவுள்ள அரசியல் பிரச்சினைகளைப் பேசித் தீர்க்க வேண்டும் என்பதில் நாம் மிகவும் தெளிவாகவே இருந்தோம். ஆயினும், விடுதலைப் புலிகள் அரசியற் பேச்சுக்களை வேண்டுமென்றே தவிர்த்து வருகிறார்கள் என்ற ஒரு தவறான பார்வை அரசாங்க வட்டத்தில் நிலவியது. இது ஒரு பிழையான மதிப்பீடு. ஒரு நிலையான, உறுதியான அத்திவாரத்திலிருந்தே அரசியற் பேச்சுக்கள் நடைபெற வேண்டுமென விடுதலைப் புலிகள் விரும்பினர். தமிழ்ப் பகுதிகளில் இயல்பு நிலையும் சமாதான சமரசச் சூழ்நிலையும் நிலவும் ஒரு உறுதியான புறநிலையில் அரசியற் பேச்சுக்களை நடத்துவதே சாலச் சிறந்தது என நாம் கருதினோம். தமிழ் மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டுள்ள பொருளாதாரத் தடைகள், கட்டுப்பாடுகளை முற்றாக நீக்கி, சர்வதேசக் கண்காணிப்பாளரின் மேற்பார்வையுடன் ஒருநிலையான போர் நிறுத்தத்தைப் பிரகடனம் செய்தால் அமைதியான சூழ்நிலை பிறக்கும் என்பதே எமது நிலைப்படாகும். பொருளாதாரத் தடைகளை நீக்கி, யுத்தத்தை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தால் துன்புறும் எமது மக்களின் துயர் துடைக்கப்படுவது மட்டுமன்றி, அரசியற் பேச்சுக்களுக்கு இசைவான ஒரு நல்லெண்ணச் சூழ்நிலையும் பிறக்குமென நாம் கருதினோம். ஒரு நிரந்தரமான அரசியல் தீர்வானது தமிழ் மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்வதுடன், சிங்கள மக்களின் தப்பான அச்சங்களையும் நீக்குவதாக அமைய வேண்டும். இது ஒரு சிக்கலான பிரச்சினை என்பது எமக்குத் தெரியும். இதற்குத் தீர்வு

காண்பதாயின், நீண்ட காலம் பேச்சுக்களைத் தொடர வேண்டியிருக்கும். இதன் காரணமாகவே, ஆரம்பக் கட்டப் பேச்சுக்களில் எமது மக்களின் அவசர வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டும் என நாம் வற்புறுத்தினோம். தலைவர் பிரபாகரன் ரத்வத்தைக்கு எழுதிய கடிதத்தில், ஒரு சுதந்திரமான, நெருக்குவாரங்கள் அற்ற புறநிலையில் அரசியற் பேச்சுக்கள் நடைபெறுவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். பிரபாகரனது கடிதம் வருமாறு.

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்,
1 ஜனவரி 1995.

கேணல். அனுருத்த ரத்வத்தை,
நீர்ப்பாசன, மின் சக்தி அமைச்சர்,
உதவிப் பாதுகாப்பு அமைச்சர்.

அன்பின் கேணல் ரத்வத்தை அவர்கட்கு,

1994 டிசம்பர் 29 ஆம் நாளன்று நீங்கள் அனுப்பிய கடிதத்திற்கு நன்றி.

சமாதானப் பேச்சுக்கள் கட்டம் கட்டமாக முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும், பேச்சுக்களை நடத்தும் வழிமுறைகள் பற்றிய எமது நிலைப்பாட்டை அதாவது முதற்கட்டப் பேச்சுக்கள் எமது மக்களின் ஜீவாதாரப் பிரச்சினைகள் பற்றியதாக அமையவேண்டும் என்ற நிலையை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டதையிட்டு மகிழ்ச்சி.

எமது மக்களின் வாழ்நிலையை மேம்படுத்தவும் தமிழ்த் தேசிய நெருக்கடிக்குப் பேச்சுக்கள் வாயிலாகத் தீர்வு காண்பதற்கும் உங்களது அரசாங்கம் கொண்டிருக்கும் உறுதிப்பாட்டை நாம் பாராட்டுகிறோம். எமது மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகளை நிறைவு செய்யும் அர்த்தமுள்ள ஓர் அரசியல் தீர்வு காண்பதுதான் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையில் அடிப்படையான அபிப்பிராயமும் இருந்ததில்லை.

முன்னைய அரசாங்கம் கடைப்பிடித்த கடும்போக்கான இராணுவ அணுகுமுறையாலும் போரின் விளைவுகளாலும் வடகிழக்கில் வாழும் தமிழ்

மக்கள் மிகவும் கொடுமான இடர்களைச் சந்தித்து நிற்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் நன்கறிவீர்கள். யுத்தத்தினாற் சிதைவுற்ற பகுதிகளில் இயல்புநிலை திரும்ப வேண்டுமாயின் எமது மக்களை அழுத்தும் துன்பச் சமைகள் நீங்க வேண்டும். ஒரு சுதந்திரமான, நெருக்குவாரங்கள் அற்ற நல்லெண்ணச் சூழ்நிலையில் சமாதானப் பேச்சுக்கள் நடைபெறவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பேச்சுக்கள் வெற்றி பெறும். பல தசாப்தங்களாக, உடன்பாடுகள் நிறைவேற்றப்படாத காரணத்தினால் கசப்புணர்வுடன் விரக்தியடைந்திருக்கும் எமது மக்களுக்கு நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணுவதற்கு இப்படியான நல்லெண்ண முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியமானது. இதன் காரணமாகவே தமிழ் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு அதிமுக்கியத்துவம் கொடுத்து அவற்றைத் தீர்த்து வைக்குமாறு நாம் வலியுறுத்தினோம்.

இரண்டாவது சுற்றுப் பேச்சின் பொழுது, விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகள் எமது மக்களின் பிரச்சினைகளை விரிவாகவும் ஆழமாகவும் எடுத்துரைப்பார்கள். இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க உங்களது அரசாங்கம் உருப்படியான நடவடிக்கைகளை எடுக்குமென நாம் நம்புகிறோம்.

1995 ஜனவரி 2ஆம் நாளன்று, இரண்டாவது சுற்றுப் பேச்சிற் பங்கு கொள்ள யாழ்ப்பாணம் வருகை தரவிருக்கும் உங்களது பிரதிநிதிகளுக்கு நல்வரவேற்பு அளிக்கப்படும்.

அமைதியான, ஆனந்தமான, நல்வாழ்வு தரும் ஆண்டாக இப்புத்தாண்டு அமைய வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

நன்றியுடன்

உங்கள் நேர்மையுள்ள

திரு. வே. பிரபாகரன்,

தலைவர்,

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

1995 ஜனவரி இரண்டாம் நாளன்று, யாழ்ப்பாணம் சுண்டிக்குழியிலுள்ள விடுதலைப்புலிகளின் அரசியற் செயலகத்தில்

இரண்டாம் கட்டச் சுற்றுப் பேச்சு இடம் பெற்றது. இம்முறை அரசு தூதுக் குழுவிற்கு புதிதாகப் படைத்துறை அதிகாரிகள் இருவர் பங்கு கொண்டனர். மூத்த இராணுவ அதிகாரியான பிரிகேடியர் ஏ.எஸ்.பீரிஸ், கடற்படை அதிகாரியான கப்டன் பிரசன்னா இராஜரத்தினா ஆகியோரே அவ்விருவருமாவர். விடுதலைப் புலிகளின் தூதுக் குழுவிற்கு அரசியல் துறைப்பொறுப்பாளர் திரு.சு.ப. தமிழ்ச்செல்வன் தலைமை வகித்தார்.

பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொள்வது பற்றியும் அமைதி பேணும் வழிமுறைகள், நடைமுறைகள், கண்காணிப்பு போன்ற அம்சங்கள் பற்றியும் இரண்டாவது சுற்றுப் பேச்சில் முக்கியமாகப் பேசப்பட்டது. போர் நிறுத்தக் காலத்தில் எல்லையில் நிலை கொண்டுள்ள இருதரப்புப் படையணிகளும் தம்மிடையே 600 மீற்றர் இடைவெளியைச் சூன்யப் பிரதேசமாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் சகலவிதமான போர் நடவடிக்கைகளையும் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் முடிவெடுக்கப்பட்டது.

கடல் தளங்களையும் கரையோர இராணுவ முகாம்களையும் அண்மித்த கடற்குதிகளைத் தவிர்ந்த, ஏனைய கடற் பிராந்தியத்தில் மீன்பிடித் தொழிலை வளமைபோலச் செய்யலாமென அரசுப் பிரதிநிதிகள் தெரிவித்தனர். வடகிழக்கிலுள்ள தமிழ் மாவட்டங்களில் போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுக்களை நிறுவவும் வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை அக்குழுமக்களின் தலைவர்களாக நியமிக்கவும் இணக்கம் காணப்பட்டது. போர் நிறுத்தத்தைக் கைவிடுவதானால் 72மணி நேரக் காலக்கெடு கொடுக்கப்பட வேண்டுமெனவும் முடிவாகியது. போர் நிறுத்த விதிகள், கடப்பாடுகளைக் கொண்டதாக ஏழு அம்ச ஆவணம் ஒன்றும் தயாரிக்கப்பட்டது.

பகை நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப் பிரகடனத்தில் ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்காவும் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வே. பிரபாகரனும் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் அனுசரணையின் பேரில் ஒரே நேரத்திற் கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் கைச்சாத்திட்டனர். 1995 ஜனவரி 8ம் ஆம் நாளிலிருந்து போர் நிறுத்தம் நடைமுறைக்கு வந்தது. இப்போர் நிறுத்தப் பிரகடனத்தின் விபரம் வருமாறு.

பகை நடவடிக்கை நிறுத்தப் பிரகடனம்

ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திற்கு அரசாங்கத்திற்கும், விடுதலைப் புலிகளுக்கும் மத்தியில் இணக்கம் காணப்பட்ட பகை நடவடிக்கை நிறுத்த அமுலாக்க நடைமுறைகள் வருமாறு:-

(1) இந்தக் கால கட்டத்தில் இரு தரப்பினரும் எவ்வித போர் நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளக் கூடாது. அப்படியான போர் நடவடிக்கை இந்த உடன் பாட்டை மீறுவதாகக் கருதப்படும்.

(2) பாதுகாப்புப் படைகளும் விடுதலைப் புலிப் படையணிகளும் 600 மீற்றர் இடை வெளியே விடுத்துத் தங்களது தற்போதைய கள நிலைகளில் தரித்து நிற்க வேண்டும். ஆயினும், இருதரப்புப் படைகளும் தத்தம் காவலணி நிலையிலிருந்து 100 மீற்றர் வரை நடமாடலாம். ஆனால் குறைந்தது 400 மீற்றர் இடைவெளியைத் தம்மிடையே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தடை செய்யப்பட்ட பகுதிக்குள் எந்தத் தரப்பினராவது பிரவேசித்தால் அது பகை நடவடிக்கையாகவே கருதப்படும்.

(3) அந்நிய ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக, நாட்டின் இறையாண்மையையும் பிரதேச ஒருமைப்பாட்டையும் பாதுகாக்கும் தமது சட்டபூர்வமான செயற்பாடுகளிற் கடற்படையும் வான்ப்படையும் ஈடுபட்டிருக்கும் அதே வேளை, விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராகப் படை நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாமலும் குறிப்பிட்ட கடற் பிரதேசங்களில் சட்டபூர்வமான மீன் பிடிப்புக்கு இடையூறு விளைவிக்காமலும் செயற்படும்.

(4) எந்தவோர் அரசியற் கட்சிக்கோ, குழுவுக்கோ தனிப்பட்ட நபருக்கோ எதிராக நாசகார வேலைகள், வெடிகுண்டு வெடித்தல், கடத்தல், கொலை புரிதல் போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டால் அதுவொரு பகை நடவடிக்கையாகக் கருதப்படும்.

(5) (அ) மேற்கண்ட உடன்பாட்டு விதிகள் மீறப்படும் சம்பவங்களை விசாரிப்பதற்காகக் கண்காணிப்புக் குழுக்கள் நிறுவப்படலாம். யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, முல்லைத்தீவு, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை ஆகிய பகுதிகளிலும், தேவை எழும் வேறு இடங்களிலும் இந்தக் குழுக்கள் நியமிக்கப்படலாம்.

(ஆ) இருதரப்பிலிருந்தும் புகார்கள் செய்யப்படும் போது, சம்பவங்களை விசாரித்துப் பிணக்குகளைத் தீர்த்து வைக்க உடன் நடவடிக்கை எடுப்பது இக்குழுக்களின் பொறுப்பாகும்.

(இ) கனடா, நெதர்லாந்து, நோர்வே ஆகிய நாடுகளிலிருந்தும் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்க அமைப்பிலிருந்தும் தெரிவு செய்யப்படும் பிரதிநிதிகளும் மற்றும் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகள், அரச அதிகாரிகள், மதத் தலைவர்கள், முத்த குடிமக்கள் ஆகியோரும் இக்குழுக்களில் அங்கத்துவம் பெறலாம்.

(ஈ) ஒவ்வொரு குழுவிலும் ஐவைந்து அங்கத்தவர் அடங்குவர். அரசாங்கத்தின் சார்பாக இருவர்.

விடுதலைப் புலிகள் சார்பாக இருவர். வெளி நாட்டுப்பிரதிநிதி ஒருவர். வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதியே குழுவின் தலைவராகச் செயற்படுவார்.

(உ) இந்தக் குழுவினர் தமது பணிகளைச் செய்வதற்கான நடமாட்டச் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்துவது ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட இரு தரப்பினரதும் பொறுப்பாகும்.

(ஊ) நடுநிலையாகவும், துரிதமாகவும் இந்தக் குழுக்கள் செயற்படுவதற்கான வசதிகளை வழங்குவது குறித்து இருதரப்பும் பேசி இணக்கம் காண வேண்டும்.

(எ) உள்ளூரில் உடனுக்குடன் பிரச்சினைகளுக்கு இணக்கம் காணும் நோக்கில், பாதுகாப்புப் படை அதிகாரிகளுக்கும் விடுதலைப்புலிகளின் பிரதேசத் தளபதிகளுக்கும் மத்தியில் தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இரு தரப்பினரில் ஒருவர் உடன்பாட்டிலிருந்து விலகுவதாக அறிவித்தல் கொடுக்கும் வரை போர் நிறுத்தம் தொடரும். விலகும் அறிவிப்புக்கு 72 மணி நேர கால அவகாசம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

வே. பிரபாகரன், சந்திரிகாபண்டாரநாயக்கமாரதுங்கா, தலைவர், ஜனாதிபதி, சிறீலங்கா, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள். ஆயுதப்படையின் தளகர்த்தா.

5 ஜனவரி 1995.

(கைச்சாத்திட்ட நாள்)

1995 ஜனவரி 8ஆம் நாளிலிருந்து பகை நடவடிக்கை நிறுத்த உடன்பாடு நடைமுறைக்கு வந்ததை அடுத்து, உடன்பாட்டை நடைமுறைப்படுவதிலும் கண்காணிப்புச் செய்வதிலும் சிக்கல்கள் எழுந்தன. சமாதானக் குழுக்களிற் பணிபுரிவதற்கு அனுபவம் வாய்ந்த அதிகாரிகள் தம்மிடம் இருக்கவில்லை எனச் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அறிவித்தது. செஞ்சிலுவைச் சங்கம் கொழும்பில் விடுத்த அறிக்கையில் கீழ்க்கண்டவாறு தெரிவித்தது:-

1995 ஜனவரி 8ஆம் நாளிலிருந்து பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொள்வதெனச் சிறீலங்கா அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பும் முடிவெடுத்துள்ளன. சிறீலங்கா அரசாங்கத்தையும் விடுதலைப் புலிகளையும் வெளிநாடுகளையும் சார்ந்த பிரதிநிதிகள் அடங்கியதாகப் போர்நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுக்களை நிறுவுவதெனவும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

இந்தச் சமாதானக் குழுக்களில் ஒன்றுக்குத் தலைமை தாங்கும்படி சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தை இருதரப்பினரும் கேட்டுக் கொண்டனர். இந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதெனச் சிறீலங்காவிலுள்ள சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அறிவித்தது. போர் நிறுத்தத்தைக் கண்காணிப்பதற்கு இராணுவ அனுபவம் வாய்ந்த நிபுணர்கள் தேவை. சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தை நிறைவு செய்யும் பொது நல அமைப்பு என்ற ரீதியில், எம்மிடம் இராணுவ நிபுணத்துவம் பெற்றவர்கள் இருக்கவில்லை. எனினும், சமாதான வழிமுறைக்கு எமது ஆதரவு உண்டென்றும் நடுநிலையாளராக நின்று, சமாதானக் குழுக்களின் பணிக்கு உதவி புரிவோமென்றும் இரு தரப்பினருக்கும் நாம் அறிவித்துள்ளோம்.

வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் பற்றி இழுபறி

வடகிழக்கிலுள்ள ஆறு பகுதிகளுக்குமாக ஆறு சமாதானக் குழுக்கள் நிறுவப்பட்ட போதும் மேற்குலக நாடுகள் மூன்றிலிருந்து வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் நால்வரே வந்து சேர்ந்தனர். நோர்வேயிலிருந்து ஓடன் ஹோம், ஜோகன் கபிரியல்சன், ஒல்லாந்திலிருந்து லெப்.கேணல் போல்ஹென்றி, கனடாவிலிருந்து மேஜர் ஜெனரல் மில்னர் ஆகியோரே இந்நால்வரும் ஆவர்.

1995 ஜனவரி 19 ஆம் நாளன்று விடுதலைப் புலிகளுக்கு எவ்வித அறிவித்தலும் கொடுக்காமல், வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் இருவரைத் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு - அம்பாறைப் பகுதிகளுக்கான சமாதானக் குழுக்களுக்குத் தலைமை தாங்க அரசாங்கம் அனுப்பி வைத்தது. விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையுடன் கலந்தாலோசிக்காமல் வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் இருவரைக் கிழக்கு மாகாணத்திற்கு அனுப்பி வைத்ததைக் கடுமையாக ஆட்சேபித்து, அரசுப் பிரதிநிதிகளின் தலைவர் திரு. பலப்பத்தபென்டிக்குத் திரு. தமிழ்ச் செல்வன் ஒரு சுருக்கமான கடிதம் அனுப்பி வைத்தார். சிறீலங்கா அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளுமாக இணைந்து, நடுநிலைக் கணிகாணிப்பாளராக வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை அழைத்திருப்பதால் அவர்கள் தமது பணிகளைப் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னர், விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப் பீடத்துடன் கலந்துரையாடுவது அவசியமெனத் தமிழ்ச்செல்வன் வலியுறுத்தினார். தமிழ்ச்செல்வன். அனுப்பிய கடிதம் வருமாறு :-

13.01.1995

திரு.கே. பலப்பத்தபென்டி,
ஜனாதிபதியின் செயலர்.

வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள், சமாதானக் குழுக்களின் தலைவர்களாகத் தமது பணிகளைப் பொறுப்பேற்க முன்னராகப் பகை நடவடிக்கைகளின் நிறுத்தம் குறித்து விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப் பீடத்துடன் கலந்துரையாடுவது மிகவும் அவசியமான தென விடுதலைப் புலிகள் கருதுகின்றனர். நடுநிலையாளர் என்ற தகைமையுடன் அவர்கள் தமது கடமையைச் சரிவரச் செய்வதற்கு இது முக்கியம்.

விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையுடன் கலந்தாலோசிக்காது திருகோணமலை, மட்டு-அம்பாறைச் சமாதானக் குழுக்களுக்குத் தலைவர்களாக இவர்கள் அனுப்பப்பட்டமைக்கு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் கடும் ஆட்சேபம் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறது.

திரு.சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன்
பொறுப்பாளர்,
அரசியற் பிரிவு.

திரு.சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன்,
பொறுப்பாளர்,
அரசியல்துறை,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

ஜனவரி 13 ஆம் நாள், சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஊடாக நீங்கள் அனுப்பிய செய்தியைப் பெற்றுக்கொண்டோம்.

விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாட்டை ஜனாதிபதி அவர்கள் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டார். பகை நிறுத்த மீறல்களைக் கண்காணிக்கும் சமாதானக் குழுக்களின் தலைவர்கள் விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப் பீடத்தைச் சந்தித்து கலந்துரையாடுவதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் தமது கடமைகளைப் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னராக இந்தச் சந்திப்பு இடம்பெறும். இதன்படி திருகோணமலை, மட்டு-அம்பாறைச் சமாதானக் குழுக்களின் செயற்பாட்டை இடைநிறுத்தி வைத்துள்ளோம்.

அரசாங்கத்தின் அழைப்பின் பேரில் இங்கு வருகை தந்துள்ள சமாதானக் குழுத் தலைவர்களை, ஜனவரி 17 ஆம் நாளன்று யாழ்ப்பாணம் அனுப்பி வைக்கிறோம். இவர்களது நலனுக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள அரசாங்க அதிகாரி ஒருவரும் அவர்களுடன் யாழ்ப்பாணம் வருவார். பயண விபரங்களைச் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஊடாக உங்களுக்கு அறியத்தருவோம்.

கே.பலப்பத்தபென்டி,
ஜனாதிபதியின் செயலர்.

இது இவ்வாறிருக்க, கிழக்கு மாகாணத்தில் அரச ஆயுதப் படைகளுக்கும் விடுதலைப் புலிப் போராளிகளுக்கும் மத்தியில் நிகழ்ந்த சில சம்பவங்கள் காரணமாக முறுகல் நிலை எழுந்தது. இராணுவக் காவல் நிலைகள் பலவற்றில் எமது போராளிகள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டதுடன், ஆயுதங்களைத் தரித்துச் செல்லக்கூடாதெனவும் கடுமையாக எச்சரிக்கப்பட்டனர்.

வடபுலத்தில் இத்தகைய பிரச்சினைகள் எழவில்லை. இங்கு இராணுவத்தினர் தமது முகாம்களுக்குள் முடங்கியிருந்தனர். ஆனால் கிழக்கில் இராணுவப் பாதுகாப்பு முறைமை வித்தியாசமானது; சிக்கலானது. கிழக்கு மாகாண நகரங்களிலும் பட்டினங்களிலும் சிங்கள ஆயுதப் படைகள் பெருந்தொகையிற் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் இராணுவக் காவலரண்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இங்கு இராணுவத் தினருக்கும் போராளிகளுக்கும் மத்தியில் பாதுகாப்பான இடைவெளி இருக்கவில்லை. இதனால் எமது போராளிகள் சுதந்திரமாக நடமாட முடியவில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் புலிப்படை வீரர்கள் இராணுவத்தினராற் பல மணி நேரமாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டு இம்சைகளுக்கு ஆளாகினர். கிழக்கு மாகாணத்தில் எழுந்துள்ள பாதுகாப்புச் சிக்கல்களைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள் பகை நிறுத்த உடன்பாட்டில் இருக்கவில்லை. உடன்பாட்டில் வரையப்பட்ட விதிகளும் கடப்பாடுகளும் கிழக்கு மாகாண கள நிலைக்கு உகந்ததாக அமையவில்லை. இதற்கிடையில் சிறீலங்கா அரசாங்கம், ஜனவரி 9ஆம் நாள் விடுத்த ஒருதலைப்பட்சமான பிரகடனத்தில் பல்வேறு கடற் பிராந்தியங்களில் மீன்பிடிக்குத் தடை விதித்தது. அத்தோடு, வடகிழக்குக் கடலில் இரவு நேர மீன்பிடிக்கும் பொதுவாகத் தடை விதிக்கப்பட்டது. வழமையான, சட்டபூர்வமான மீன்பிடிக்கு அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்புப் படைகள் இடையூறு விளைவிக்கக் கூடாது எனப் பகை நிறுத்த ஒப்பந்தத்தில் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடல் தளங்கள், கடலோர இராணுவ முகாம்களுக்கு அண்மித்த கடற் பகுதிகளில் மட்டுமே மீன்பிடிப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என இரண்டாம் சுற்றுப் பேச்சில் இரு தரப்பினர் மத்தியிலும் இணக்கம் காணப்பட்டது. நிலைமை அப்படியிருக்க, அரசாங்கம் தன்னிச்சையாக மீன்பிடிக்கு இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளை விதித்திருப்பது போர்நிறுத்த நல்லெண்ணத்தை மீறுவதாக அமைந்துள்ளதென்றே நாம் சுருதினோம். எனவே, இந்தப் பாரதூரமான பிரச்சினைகளை அடுத்த கட்ட நேரடிப் பேச்சுக்களின்போது விவாதத்திற்கு எடுக்க முடிவு செய்தோம்.

1995 ஜனவரி 14ஆம் நாளன்று, மூன்றாவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வழமையான இடத்தில் நிகழ்ந்தன. சென்ற கட்டப் பேச்சிற் கலந்து கொண்ட அரசுப் பிரதிநிதிகளே இம்முறையும் பேச்சிற் பங்குபற்றினர்.

மோதல்களைத் தவிர்த்து, அமைதி நிலையைச் செம்மையாகப் பேணும் வகையிற் பகை நிறுத்தச் செயற்பாட்டு விதிகள் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு விரிவாக்கம் செய்யப்பட வேண்டும் என விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகள் பேச்சுக்களின் போது வலியுறுத்தினர். கிழக்கு மாகாணத்தில் மோதல் நிலை ஏற்படும் ஆபத்தான சூழ்நிலை உருவாகியிருப்பதாக எடுத்து விளக்கிய புலிகளின் பிரதிநிதிகள், எமது கெரில்லா அணிகளின் நடமாட்டச் சுதந்திரத்திற்கு அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும் என வற்புறுத்தினர். பகை நிறுத்தத்தைச் சமாதானக் குழுக்கள் சரிவரக் கண்காணிப்பதற்கு ஏதுவாகவும் களநில யதார்த்தத்தைக் கருத்திற் கொண்டும் உடன்பாட்டு விதிகளும் கடப்பாடுகளும் மாற்றியமைக்கப்பட்டு விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டுமென எமது பிரதிநிதிகள் அரச குழுவினரை வேண்டிக் கொண்டனர். போர் நிறுத்தச் செயற்பாட்டு விதிகளை விரிவுபடுத்தி, அவற்றை ஒரு தனி ஆவணமாக அல்லது உடன்பாட்டின் துணை ஆவணமாக வரையவேண்டுமெனவும் அவர்கள் வற்புறுத்தினர்.

விடுதலைப் புலிப் பிரதிநிதிகளின் கோரிக்கையை அரசாங்கம் சாதகமாகப் பரிசீலனை செய்யுமென உறுதியளித்த திரு.பலப்பத்தபென்டி, கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலவும் பிரச்சினைகளைத் தமக்கு விபரமாக எழுதி அனுப்பி வைக்குமாறு தமிழ்ச்செல்வனை வேண்டிக்கொண்டார்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்து வன்னிப் பெருநிலப் பரப்புக்கு ஒரு தரைவழிப் பாதையைத் திறப்பதற்குப் பூநகரி இராணுவ முகாமை அகற்ற வேண்டுமென்ற புலிகளின் கோரிக்கையை அரசுப் பிரதிநிதிகள் நிராகரித்தனர். பூநகரி கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடமென்பதாற் பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக அங்குள்ள இராணுவ முகாமை அகற்ற முடியாதென அவர்கள் வாதிட்டனர். பொதுமக்களின் போக்குவரத்திற்கு வசதியாக, இராணுவ முகாமின் முன்னணி நிலைகளை 600 மீற்றர் தூரம்வரை மட்டும் பின்தள்ளலாம் என யோசனை தெரிவித்த அரசுப் பிரதிநிதிகள், பூநகரி ஊடாகச் செல்லும் பயணிகள் அனைவரும் சோதனைக்கு ஆளாக்கப்படுவர் எனத் தெரிவித்தனர். முன்னணி நிலையைச் சிறிது தூரம் பின்தள்ளும் யோசனை புலிகளுக்கு ஏற்படையதாக இல்லை. கிளாலி நீரேரியைக் கடந்து வன்னிக்குச் சென்று வருவதில் எமது மக்கள் சந்திக்கும் பேராபத்துக்களை விபரமாக எடுத்து விளக்கியபோதும் அரசுப் பிரதிநிதிகள் தமது நிலைப்பாட்டில் இறுக்கமாக நின்றனர்.

கடல் தளங்களுக்கும் கரையோர இராணுவ முகாம்களுக்கும் அண்மித்த கடற் பகுதிகளைத் தவிர்ந்த ஏனைய பிராந்தியங்களில் எமது மக்கள் சுதந்திரமாக மீன்பிடிக்க அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்றும் அப்பிராந்தியங்களில் மீன்பிடிக்குத் தடை விதிப்பது பகை நிறுத்த உடன்பாட்டை மீறுவதாக அமையுமென்றும் எமது பிரதிநிதிகள் வாதாடினர். கடற் புலிகளின் நடமாட்டத்தைக் கண்காணிக்கவே இத்தடைகள் விதிக்கப்பட்டிருப்பதாக அரசுத் தரப்புப் பிரதிநிதிகள் கூறினர். சில முக்கிய விடயங்களில் விட்டுக்கொடாத கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்த அரசு குழுவினர், எல்லாவற்றிற்கும் தேசியப் பாதுகாப்பைக் காரணமாகக் காட்டினர்.

இறுதியாக, பொருளாதாரத் தடை நீக்கப் பிரச்சினை விவாதத்திற்கு எடுக்கப்பட்டபொழுது, வெகு சீக்கிரத்தில் மேலும் சில பொருட்களுக்கு அரசாங்கம் தடை நீக்கம் செய்யுமென்ப பலப்பத்தபென்டி அறிவித்தார். சில பொருட்களுக்கு தடை நீக்கம் செய்திருப்பதாக வர்த்தமானி அறிவித்தல்கள் தெரிவித்தபோதும் இந்தப் பொருட்கள் எதுவுமே எமது மக்களைச் சென்றடைய வில்லை எனப் புலிகள் புகார் செய்தனர். வவுனியா எல்லையில் நிலைகொண்டு நிற்கும் அரசு படைகள் தடை நீக்கம் செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்குத் தடை விதிப்பதாகவும் குற்றம் சுமத்தினர். இந்தப் பிரச்சினையைத் தாம் கவனத்தில் எடுப்பதாக அரசு தரப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டது.

1995 ஜனவரி 15ஆம் நாள் மூன்றாம் கட்டச் சுற்றுப்பேச்சுக்கள் முடிவுற்ற மறுநாள், கிழக்கு மாகாணக் கள நிலைமைகளை விளங்கப்படுத்தி, திரு.தமிழ்ச்செல்வன் ஜனாதிபதியின் செயலர் திருபலப்பத்தபென்டிக்கு கீழ்க்கண்ட கடிதத்தை அனுப்பி வைத்தார்.

அரசியல் தலைமைச் செயலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.
15.01.1995.

திரு.கே.பலப்பத்தபென்டி,
ஜனாதிபதியின் செயலர்,
சிறீலங்கா.

போர் நிறுத்தத்தைச் சமாதானக் குழுக்கள் சீரான முறையில் கண்காணிப்பதற்கு ஏதுவாக, பகை நிறுத்த உடன்பாட்டின் செயற்பாட்டு விதிகளையும்

கடப்பாடுகளையும் மாற்றியமைத்து, விரிவுபடுத்த வேண்டுமெனக் கடைசிச் சுற்றுப் பேச்சில் நாம் இணக்கம் கண்டோம். இத்திருத்தங்களைத் தொகுத்து ஒரு தனி ஆவணமாக, அல்லது உடன்பாட்டின் துணை ஆவணமாக நாம் தயாரித்துக் கொள்ளலாம்.

கிழக்கு மாகாணக் கள நிலைவரம் மோசமடைந்து வருவதாலும் அங்கு அமையப் பெற்றிருக்கும் அரசுப் படைகளின் பாதுகாப்புக் கட்டமைப்பு மிகவும் இறுக்கமானதாக, சிக்கலானதாக இருப்பதாலும் எமது கெரில்லா அணிகளின் சுதந்திரமான நடமாட்டத்திற்கு உறுதியளிக்கும் வகையில் சில ஒழுங்குகள் செய்யப்படுவது அவசியமாகிறது. இது குறித்துக் கீழ்க் கண்ட யோசனைகளை நாம் முன்வைக்க விரும்புகிறோம்.

1) திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை ஆகிய மாவட்டங்களில் தமது சொந்தப் பாதுகாப்புக்காக எமது போராளிகள் ஆயுதங்களைத் தரித்துச் செல்ல அனுமதிக்க வேண்டும்.

2) வீதி ஓரமாக அமைந்திருக்கும் பல்வேறு காவற் சாவடி நிலைகளில் எமது போராளிகள்தடுத்து வைக்கப்பட்டுச் சோதனை செய்யப்படுவதை நிறுத்த வேண்டும்.

3) பொதுமக்கள் மீது ஆயுதப் படைகள் விதிக்கும் பொருளாதாரத் தடைகள் உடனடியாக நீக்கப்பட வேண்டும்.

4) வீதித் தடைகளையும் சோதனை நிலைகளையும் அகற்றுவது பற்றி ஆயுதப் படைகள் பரிசீலனை செய்வதுடன் சாதாரண பயணிகளைக் கடும் சோதனைக்கு உட்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

5) பகை நிறுத்தக் கால கட்டத்தில், வடகிழக்கில் அரசாங்க ஆதரவுடன் நடைபெறும் குடியேற்றத் திட்டங்களை நிறுத்த வேண்டும்.

6) கிராமங்களைச் சுற்றி வளைத்தல் மற்றும் தேடும் நடவடிக்கைகளையும் காடுகளிற் பதுங்கி நிலையெடுப்பதையும் அரசு ஆயுதப் படைகள் நிறுத்த வேண்டும்.

7) கிழக்கு மாகாண நீரேரிகளில் இடையூறுகள் இல்லாது மீன்பிடிக்க அனுமதிக்க வேண்டும்.

சிறீலங்கா அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளும் கைச்சாத்திட்ட பகை நிறுத்த உடன்பாட்டின் விதிகளுக்கு அமைவாக, வடகிழக்குக் கடற் பிரதேசங்களில் வழமையான, சட்டரீதியான மீன்பிடிக்கும் அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும். கரையோர இராணுவ முகாம்களுக்கும் கடற்படைத் தளங்களுக்கும் அண்மையில் மீன்பிடியைத் தவிர்ப்பதற்கு நாம் இணங்கினோம். மீன்பிடி வலயங்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளையும் இரவு மீன்பிடித் தடையையும் அரசாங்கம் நீக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

நாம் தெரிவித்த விடயங்களை அவசரமாகப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்வீர்களென நம்புகிறேன்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன்,
பொறுப்பாளர்,
அரசியல்துறை,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

1995 ஜனவரி 21ஆம் நாள், ஜனாதிபதியின் செயலர் திரு.பலப்பத்தபென்டி அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு.தமிழ்ச்செல்வனுக்குப் பதிலனுப்பினார். எமது கெரில்லாப் படையணிகளின் நடமாட்டப் பிரச்சினையாற் கிழக்கு மாகாணத்தில் உருவாகிவரும் நெருக்கடி நிலை குறித்துத் திரு. பலப்பத்தபென்டி எவ்வித விளக்கமும் தரவில்லை. அரசு படைகளினதும் விடுதலைப் புலிகளதும் களத் தளபதிகள் மத்தியில் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தத் தகுந்த ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டு இருப்பதாக மட்டுமே அவர் தெரிவித்தார். அவரது பதிற் கடிதம் வருமாறு:

21 ஜனவரி 1995

திரு.சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன்,
பொறுப்பாளர்,
அரசியல்துறை,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஊடாக, 1995 ஜனவரி 16ஆம் நாள் நீங்கள் அனுப்பி வைத்த செய்தி கிடைத்தது. நன்றி.

1,2,4,6 என்ற எண்களின் கீழ் நீங்கள் குறிப்பிட்ட விவகாரங்கள் சம்பந்தமாக, சிறீலங்கா இராணுவத்தின் களத் தளபதிகளும் விடுதலைப் புலிகளின் பிரதேசத் தலைவர்களும் கலந்துரையாடித் தகுந்த ஒழுங்குகளைச் செய்துள்ளனர்.

மூன்றாவது எண்ணின் கீழ்க் குறிப்பிட்ட விடயத்தைப் பொறுத்தவரை, எமது கடைசிச் சந்திப்பின் போது தெரிவிக்கப்பட்டது போல் மேலும் சில பொருட்களுக்குத் தடை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இது பற்றிய அரசு வர்த்தமானியின் பிரதி ஒன்று உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

ஐந்தாவது எண்ணின் கீழ் நீங்கள் குறிப்பிட்ட விடயத்தைப் பொறுத்தவரை கிழக்கு மாகாணத்திற் சமீபமாக எதுவித குடியேற்றங்களும் இடம் பெறவில்லை. எனினும், ஆண்டான்களும், சம்மாந்துறை, உகனப் பகுதிகளிற் சிங்கள, தமிழ்க் குடும்பங்களின் மீள் குடியேற்றம் இடம் பெற்றிருக்கிறது. 1992ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்த மீள் குடியேற்றத் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் இப் பகுதிகளில் 1060 தமிழ்க் குடும்பங்கள் மீள் குடியேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஏழாவது எண்ணின் கீழ் நீங்கள் குறிப்பிட்ட விடயத்தைப் பொறுத்தவரை, மீன்பிடிப் பிரதேசங்களில் தற்போது நிலவும் நடைமுறைகளில் மாற்றம் ஏற்படாது. எனினும் இக்கட்டுப்பாடுகளைப் படிப்படியாகத் தளர்த்துவது பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துவருகிறது.

நீங்கள் கொடுத்த அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதனை நடைமுறைப் படுத்துவது பற்றிய திட்டத்தை வெகுவிரைவில் உங்களுக்குச் சமர்ப்பிப்போம்.

கே. பலப்பத்தபென்டி,
ஜனாதிபதியின் செயலர்.

ஜனாதிபதியின் செயலரது கடிதம் சுருக்கமாக, பூடகமாக, உப்புச் சப்பற்றதாக இருந்ததால் விடுதலைப் புலிகளுக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை. பதிற் கடிதத்தில் தனது ஏமாற்றத்தைத் தெரிவித்த தமிழ்ச்செல்வன், பகை நிறுத்த உடன்பாட்டை விரிவுபடுத்தி, செம்மையான செயன்முறைத் திட்டமாக உருவாக்கும் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். அப்படிச் செய்யாதுபோனால் போர் நிறுத்த உடன்பாட்டை நடைமுறை செய்வதிற் பாரதூரமான சிக்கல்கள் எழக்கூடும் என்றும் எச்சரிக்கை செய்தார். தமிழ்ச்செல்வன் எழுதிய பதிற் கடிதம் கீழே தரப்படுகிறது.

அரசியல் தலைமைச் செயலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.
22 ஜனவரி 1995.

திரு.கே. பலப்பத்தபென்டி,
ஜனாதிபதியின் செயலர்,
சிறீலங்கா.

அன்பின் திருபலப்பத்தபென்டி அவர்கட்கு,

1995 ஜனவரி 21ஆம் நாளிடப்பட்ட உங்களது கடிதம் கிடைத்தது. நன்றி.

கிழக்கு மாகாணத்திற் பகை நிறுத்த நடைமுறை குறித்து நாம் எழுப்பிய வினாக்களுக்கு நீங்கள் தந்த பதில் மிகவும் சுருக்கமானதாக, தெளிவற்றதாக, திருப்தியற்றதாக அமையப் பெற்றதால் நாம் மிகவும் ஏமாற்றமடைந்தோம்.

நீங்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, அரசப்படைகளின் களத் தளபதிகளுக்கும் எமது பிரதேசப் பொறுப்பாளர் களுக்கும் மத்தியில் கலந்துரையாடல்கள் நடைபெற்றுப் பொருத்தமான ஒழுங்குகள் எதுவுமே செய்யப்படவில்லை. இவ்விதம் ஒழுங்குகள் செய்யப் படாத காரணத்தினாலேயே கடந்த நேரடிப் பேச்சுக்களின்போது நாம் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பினோம். அப்பொழுது இப்பிரச்சினைகளை எழுத்தில் அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டீர்கள். ஜனவரி 15ஆம் நாள், நான் உங்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், கிழக்கு மாகாணத்தில் எமது போராளிகளின் நடமாட்டச் சுதந்திரம் பற்றிய

பிரச்சினையை எழுப்பியிருந்தேன். தனிப்பட்ட பாதுகாப்புத் தேவை இருப்பதால் எமது போராளிகள் ஆயுதம் தரித்திருப்பது அவசியம் என்பதையும் இராணுவக் காவற் சாவடிகளில் எமது போராளிகள் தடுத்து வைக்கப்பட்டுக் கடும் சோதனைக்கு ஆளாக்கப்படுவதை நிறுத்த வேண்டும் என்றும் தெரிவித்திருந்தேன். எமது போராளிகள் ஆயுதங்களுடன் நடமாடுவதற்குக் கிழக்கு மாகாண இராணுவக் களத் தளபதிகளே கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறார்கள். நிலைமை அப்படியிருக்கும் பொழுது இந்தப் பாரதூரமான விவகாரம் குறித்து இருதரப்பிலும் இணக்கம் காணப்பட்டுள்ளதாக நீங்கள் கூறுவது எமக்கு ஆச்சரியத்தையும் ஏமாற்றத்தையும் தருகிறது.

கிழக்கு மாகாணத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் தமிழ்க் குடிமக்கள் மீது அரசாங்கத்தின் ஆயுதப் படைகளே பொருளாதாரத் தடைகளைத் திணித்து வருகின்றன. உணவுப் பொருட்கள் உட்படப் பல அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கு இராணுவத்தினர் தன்னிச்சையான முறையிற் கடும் தடைகளை விதித்துள்ளனர். திருகோணமலையிலும் மட்டக்களப்பிலுமுள்ள கிராமப் பிரதேசங்களில் அரசுப் படைகள் பங்கீட்டு முறையில் உணவுப் பொருட்களைக் கட்டுப்படுத்தி விநியோகிக்கின்றனர். இந்நடவடிக்கைகள் எமது மக்களின் நாளாந்தச் சீவியத்தை ஆழமாகப் பாதித்து வருகின்றன. கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலவும் அநீதியான பொருளாதார ஒடுக்குமுறைகளை நீக்கும்படி நாம் உங்களிடம் வேண்டுகோள் விடுக்க நீங்கள் வடக்கிலுள்ள பொருளாதாரத் தடை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறீர்கள்.

வழமையான, சட்டரீதியான மீன்பிடிக்குப் பகை நிறுத்த உடன்பாடு அனுமதிக்கும் போது, மீன்பிடி வலயத்தில் தடைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் விதிப்பது அமைதி உடன்பாட்டைப் பாரதூரமாக மீறும் செயலென உங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பகை நிறுத்த உடன்பாட்டில் விளக்கமாக விபரிக்கப்படாத சில முக்கிய விடயங்கள் குறித்து

ஒரு நடைமுறைச் செயற்பாட்டை, இருதரப்பினதும் இணக்கப்பாட்டுடன் வகுக்க வேண்டும். இல்லாது போனால் பகை நிறுத்த உடன்பாடும் சமாதானக் குழுக்களும் சரிவர இயங்காது பாரதூரமான சிக்கல்களை எதிர்நோக்க வேண்டி வரும்.

ஆகவே, இந்தப் பாரதூரமான விவகாரங்களுக்கு அவசர, முக்கிய கவனம் செலுத்தி, அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாட்டை விளக்கமாக எழுத்தில் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன்,
பொறுப்பாளர்,
அரசியல் பிரிவு,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

உறுதியற்ற சமாதான உடன்பாடு

நாம் எழுதிய முக்கிய விடயங்கள் எதிலுமே சந்திரிகா அரசாங்கம் விட்டுக் கொடுத்து இணக்கப்பாடு காணத் தயாராக இல்லை என்பது இப்போது எமக்கு நன்கு தெளிவாகியது. கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலவிய இறுக்கமான பாதுகாப்புக் கட்டமைப்பை எவ்வகையிலும் தளர்த்துவதை இராணுவ உயர்பீடம் விரும்பவில்லை. அதனால் எமது கெரில்லா அணிகள் ஆயுதம் தரித்தவாறு சுதந்திரமாக நடமாடுவதை இராணுவம் எதிர்த்தது. வடகிழக்குக் கரையோரக் கடலிற் கடற்புலிகள் நடமாடுவதைச் சிறீலங்காக் கடற்படை வன்மையாக எதிர்த்தது. அதனால் மீன்பிடிக்கட்டுப்பாடுகள் தொடர்வதையே கடற்படை விரும்பியது. ஆயுதப் படைகளின் அழுத்தம் காரணமாக இந்த விடயங்களிற்கும்போக்கைக் கடைப்பிடிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதால், பகை நிறுத்த உடன்பாட்டைத் திருத்தியமைத்து விரிவுபடுத்த அரசாங்கம் தயாராக இல்லை. கிழக்கு மாகாணத்தில் முறுகல் நிலையைத் தணிப்பதற்கும் போர் நிறுத்த ஆவணத்தில் திருத்தங்கள் செய்வதற்கும் மூன்றாம் கட்டப் பேச்சுக்களின் போது இணக்கம் தெரிவித்த அரசுப் பிரதிநிதிகள், கொழும்பு சென்றதும் தமது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக்கொண்டனர். கிழக்கு மாகாணப்

பிரச்சினைகள் குறித்து எழுத்து வடிவத்தில் விபரம் தருமாறும் அவை குறித்து எமது இயக்கத்தின் யோசனைகளைத் தெரிவிக்குமாறும் தமிழ்ச்செல்வனைக் கேட்டுக்கொண்ட பலப்பத்தபென்டி, பின்னர் தமது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொண்டு கடும் போக்கைக் கடைப்பிடித்தார்.

அடுத்ததாக, போர் நிறுத்தத்தைக் கண்காணிக்க வந்திருக்கும் வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்துக் கலந்துரையாட நாம் விரும்பினோம். இனப் பிரச்சினை பற்றியும் தமிழரின் ஆயுதப் போராட்டம் பற்றியும் முக்கியமாக வடகிழக்குக் கள நிலைவரங்கள் குறித்தும் அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூற விரும்பினோம். போரில் ஈடுபட்ட இரு தரப்பும் அதாவது சிறீலங்கா அரசும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளும் கூட்டாக இணைந்தே வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை இங்கு அழைத்துள்ளதால், இவர்கள் சமாதானக் குழுக்களின் தலைமைப் பதவிகளைப் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னராக விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையைச் சந்திப்பதுதான் முறையான இராஜதந்திர நியமம். இதை நாம் சுட்டிக் காட்டி அவர்களைச் சந்திப்பதற்கு வேண்டுகோள் விடுத்த போது அரசாங்கம் அதற்கு இணங்கியது. ஆயினும் அந்தச் சந்திப்பை வேண்டுமென்றே தள்ளிப்போட்டு வந்தது.

பகை நிறுத்த உடன்பாடு மிகவும் சுருக்கமானதாகவும் மிகவும் வரையறுக்கப்பட்டதாகவும் தெளிவற்றதாகவும் இருந்ததால், அமைதி காக்கும் பணியைப் பொறுப்பேற்கும் அந்நிய நாட்டவர்க்கு இந்த ஆவணம் போதுமானதாக அமையவில்லை என்பதே எமது கருத்து, அதுவும், சிக்கலான கள நிலைப்பற்றியும் தமிழர் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகள் பற்றியும் எதுவுமே அறியாத வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள், போதாக் குறையான போர்நிறுத்த ஆவணத்துடன் நடுநிலையான கண்காணிப்பை மேற்கொள்வது மிகவும் சிரமமானது. இதன் காரணமாகவே தெளிவான விதிகள், வரையறைகள், கடப்பாடுகளைக் கொண்டதாகப் பகை நிறுத்த உடன்பாடு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அப்படிச் செய்வதால் மட்டுமே சிறப்பான முறையிற் பாரபட்சம் அற்றதாக, அமைதி பேணப்படுவது சாத்தியமாகும் என்றும் நாம் கருதினோம். எமது நிலைப்பாடு பற்றித் தெளிவாக அரசுப் பிரதிநிதிகளுக்கு விளக்கம் அளிக்கப்பட்டது. எமது நிலைப்பாட்டிலுள்ள நியாயப்பாடுகளை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இப்பிரச்சினை பற்றி அரசு உயர் மட்டத்திற் கதைப்பதாக உறுதியளித்தார்கள். ஆயினும் கொழும்பு சென்றதும் அவர்கள் தமது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொண்டார்கள்.

ஜனாதிபதியின் செயலர் பலப்பத்தபென்டி தமிழ்ச்செல்வனுக்கு எழுதிய பதிற் கடிதம் கசப்புணர்வு மிக்கதாக இருந்தது. தமிழ்ச்செல்வன் இப்பொழுது எழுப்பும் பிரச்சினைகள், பகை நிறுத்த ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடுவதற்கு முன்னராக, விவாதிக்கப் பட்டு இணக்கம் காணப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது அவரது வாதம். விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் புதிதாகப் பிரச்சினைகளை எழுப்பினால் பகைநிறுத்த உடன்பாட்டைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்தும் முயற்சிக்குப் பாரதூரமாக இடையூறுகள் ஏற்படலாம் என்றும் அவர் எச்சரித்தார். பலப்பத்தபென்டியின் கடிதத்தைக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்.

26 ஜனவரி 1995.

திரு.சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன்,
பொறுப்பாளர்,
அரசியல் பிரிவு,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
தமிழீழம்.

1995 ஜனவரி 22ஆம் நாளிடப்பட்ட உங்களது கடிதம் கிடைக்கப் பெற்று அரசாங்கத்தின் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. கீழ்க் கண்ட முறையில் உங்களுக்குப் பதிலெழுதுமாறு நான் பணிக்கப்பட்டுள்ளேன்.

உங்களது கடிதத்தில் தரப்பட்டுள்ள உள்ளடக்கத்தை எமது அரசாங்கம் மிகவும் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்தது. பகை நிறுத்த உடன்பாடு திருத்தப்பட்டு, விரிவுபடுத்தப்பட்டு, செயல்முறைத் திட்டமாக உருவாக்கம் பெறாவிடில் போர் நிறுத்த அமுலாக்கம் பாரதூரமான விளைவுகளைச் சந்திக்க நேருமென நீங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளது எமக்கு ஆச்சரியத்தையும் ஏமாற்றத்தையும் தருகிறது.

அமைதி பேணும் நடைமுறை ஒழுங்குகளில் இணக்கம் கண்டு, அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் எழுத்து வடிவில் செய்து கொள்ளப்பட்ட

ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலேயே பகை நிறுத்தம் ஆரம்பமாகியது. அமைதி பேணும் காலத்தில், போர் நிறுத்த மீறல்களைக் கண்காணித்து, தகராறுகளைத் தீர்த்துவைப்பதற்கான சமாதானக் குழுக்கள் உடனடியாக நிறுவப்பட வேண்டுமென இருதரப்பும் இணங்கின. இரு தரப்பினரதும் பரஸ்பர இணக்கப்பாட்டிலேயே சமாதானக் குழுக்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் பொருட்டு மேற்குலக நாடுகள் முன்றிலிருந்து வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் நால்வர் வரவழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் இந்நாட்டுக்கு வருகை தந்து இரு வாரங்கள் ஆகியும் உங்களது எதிர்ப்புக் காரணமாக இன்னும் செயற்பட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை நியமிப்பது குறித்தும் கண்காணிப்புக் குழுக்களில் அவர்களது பணியைத் தொடங்குவது பற்றியும் நாம் இணக்கம் கண்டபோதும் உங்களது நிலைப்பாடு காரணமாக இக்குழுக்கள் இன்னும் செயற்படாமல் இருக்கின்றன. பகை நிறுத்தம் அமுலுக்கு வந்ததை அடுத்து இந்தக் குழுக்கள் நிறுவப்பட்டன. உங்களது சமீபத்திய கடிதங்களில் எழுப்பப்படும் பிரச்சினைகளுக்குப் புறம்பானதாகவே இக்குழுக்கள் இயங்கவுள்ளன. இரு தரப்பினருக்கும் மத்தியிற் பகை நிறுத்தம் கைச்சாத்திடப்பட்ட வேளையில் விவாதிக்கப்படாத பிரச்சினைகளை நீங்கள் இப்பொழுது எழுப்புவது எமக்கு ஏற்புடையதன்று. உங்களது இந்தப் போக்குத் தொடருமானால் பகை நிறுத்தத்தைத் தொடர்வதிற் பாரதூரமான இடையூறுகள் ஏற்படுவது மட்டுமன்றி, அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் மத்தியில் தோன்றிவரும் பரஸ்பர நம்பிக்கைக்கும் பங்கம் ஏற்படலாம். இந்த பிரச்சினையுடன் தொடர் புடையதான சில சம்பவங்களைக் கால வரிசையில் திருப்பிக் கூற விரும்புகிறேன்.

1) 1995 ஜனவரி 3இல் நிகழ்ந்த சந்திப்பின்போது சமாதானக் குழுக்களை நியமிப்பது என்றும் அக்குழுக்களின் தலைவர்களாக வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை வரவழைப்பதென்றும்

முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. இதற்கு நீங்கள் நிபந்தனையற்ற ஆதரவு தெரிவித்தீர்கள். இந்தக் குழுக்களில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகளின் பட்டியலைக்கூட அனுப்பி வைத்தீர்கள். அரசாங்கமும் தனது பிரதிநிதிகளின் பட்டியலை உங்களுக்கு அனுப்பி வைத்தது.

2) வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகை தந்த பிரதிநிதிகளில் இருவரைத் திருகோணமலைக்கும் மட்டக்களப்புக்கும் அனுப்பி வைத்தோம். அங்குக் கண்காணிப்புக் குழுக்கள் உடனடியாக இயங்குமென எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையைச் சந்திப்பதற்கு முன்னர் இந்தக் குழுக்கள் இயங்கக் கூடாதென நீங்கள் திடீரென அரசாங்கத்திற்கு அறிவித்தீர்கள். உங்களது அறிவிப்பாற் பலருக்கு வசதியீனங்கள் ஏற்பட்ட போதும், நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இசைவாக, உங்களைச் சந்திப்பதற்காக வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை யாழ்ப்பாணம் அனுப்பி வைக்க அரசாங்கம் இணங்கியது.

3) 1995 ஜனவரி 16ஆம் நாளிடப்பட்ட உங்களது கடிதத்தின்படி, மேலும் உங்களது நிலைப்பாட்டில் ஒரு மாற்றம் தென்பட்டது. அதில் ஏழு கோரிக்கைகளை முன்வைத்த நீங்கள், கண்காணிப்புக் குழுக்கள் செயற்பட ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் உங்களது கோரிக்கைகள் நிறைவு செய்யப்பட வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டீர்கள். உங்களது கோரிக்கையைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையில், 1995 ஜனவரி 21ஆம் நாள் அரசாங்கம் உங்களுக்கு ஒரு பதிற் கடிதத்தை எழுதியது.

1995 ஜனவரி 22ஆம் நாள், நீங்கள் எழுதிய கடிதத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களைப் பார்க்கும்போது, எந்தச் சூழ்நிலையிலும் இந்தக் குழுக்கள் செயற்படுவதை நீங்கள் அனுமதிக்கப் போவதில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

ஜனவரி 16இல் நீங்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைகள் குறித்துச் சிறீலங்கா ஆயுதப் படைகளின் களத்தளபதிகளுக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் பிரதேசத் தலைவர்களுக்கும் மத்தியில்

இணக்கப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு பகுதிகளில் இரு தரப்பினர் மத்தயிலும் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையின் பிரதிகளை இத்துடன் இணைத்துள்ளோம்.

நீங்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைகள் பலவற்றிற்கு அரசாங்கம் தீர்வு கண்டுள்ளது. பகை நிறுத்த உடன்பாட்டின் மூலஆவணத்தை மாற்றுவது அவசியமில்லை என்பதே அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடு. அமைதி நிலை தொடர்ந்து, கண்காணிப்புக் குழுக்கள் இயங்கும் அதேவேளை, புதிய பிரச்சினைகள் எழும்போது அவற்றைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம்.

ஜனவரி 27 ஆம் நாளிலிருந்து 30 ஆம் நாள்வரை, உங்களுக்கு வசதியான ஒரு தினத்தை அறிவித்தால் வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை யாழ்ப்பாணம் அனுப்பி வைக்க அரசாங்கம் ஒழுங்குகளைச் செய்யும்.

உணவுப் பொருட்கள் உட்படப் பல அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்குக் கடும் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருப்பதாக நீங்கள் தெரிவித்த புகாரை அடுத்து, உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விநியோகத்திற்கும் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கக் கூடாதென அரசு ஆயுதப் படைகளுக்குக் கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொருளாதாரத் தடைகளைத் தளர்த்துவது குறித்துக் கடந்த பேச்சுக்களில் விடுக்கப்பட்ட கோரிக்கைக்கு இசைவாக மேலும் சில பொருட்களுக்குத் தடைநீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பொருட்களின் பட்டியலை இத்துடன் இணைத்துள்ளோம்.

பகை நிறுத்த உடன்பாடு வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு, மீன்பிடிக் கட்டுப்பாடுகள் மீறப்படாத பட்சத்தில் மீன்பிடித் தடைகளைத் தளர்த்துவது குறித்து அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும்.

பகை நிறுத்த உடன்பாடு அமுலுக்கு வந்ததிலிருந்து நீங்கள் பெரும் தொகையிற் போர்நிறுத்த மீறல்களைச் செய்திருப்பதாக எமது படைகள் புகார் செய்துள்ளன. இந்தப் போர்நிறுத்த மீறற் சம்பவங்கள் அடங்கிய பட்டியல் ஒன்றும் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் போர் நிறுத்த மீறல்கள் பற்றி நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். இந்தச் சம்பவங்களில்

பெரும்பாலானவை, எமது களத் தளபதிகளுக்கும் உங்களது பிரதேசப் பொறுப்பாளர்களுக்கும் மத்தியில் நிகழ்ந்த சந்திப்புகளின்போது சுமுகமாகப் பேசித் தீர்க்கப்பட்டுள்ளன.

உங்கள் நேர்மையுள்ள
கே.பலப்பத்தபென்டி,
ஜனாதிபதியின் செயலர்.

சில பொருட்களுக்குத் தடைநீக்கம் செய்துள்ளதாகத் தெரிவித்துப் பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயற்பாட்டுத் தலைமையகம் வெளியிட்ட அறிக்கையும் இக்கடிதத்துடன் இணைக்கப் பட்டிருந்தது. அந்த அறிக்கை வருமாறு:-

செயற்பாட்டுத் தலைமையகம்,
பாதுகாப்பு அமைச்சு,
செய்தி ஆணையாளர்,
21 ஜனவரி 1995.

அறிக்கை 01

**வடக்குக் கீழ்க்கு மாகாணங்களுக்கான
தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்கள்**

வட மாகாணத்திற் கீழ்க் கண்ட பொருட்களுக்கான தடை நீக்கப்பட்டுள்ளது.

1. விளையாட்டுத் துப்பாக்கிகள்
2. மின்சாரக் கம்பிகள்
3. மின்சார / மின்னியக்கக் கருவிகள்
4. மின்சார / மின்னியக்க விளையாட்டுப் பொருட்கள்
5. அலுமினியப் பாத்திரங்கள்
6. சாக்குகள்
7. நுண்ணிய உருள் குண்டுகள்
8. மோட்டார் வாகன உதிரிப் பாகங்கள்
9. அச்ச இயந்திரங்கள்
10. தங்கம்
11. இரசாயனப் பொருட்கள்
12. சிறு மின்கலங்கள் (Penlight Batteries) தவிர்ந்த ஏனைய மின் கலங்கள்

ஜே.கே.என்.ஜெயக்கொடி,
பிரிகேடியர்,
தலைமை அதிகாரி.

சமாதானக் குழுக்களின் செய்பாட்டை நாம் வேண்டுமென்றே தடுப்பதாகப் பலப்பத்தபென்டி முன்வைத்த குற்றச்சாட்டைத் தமிழ்ச்செல்வன் முற்றாக நிராகரித்தார். இந்தக் குற்றச்சாட்டுத் தவறானது என்றும் விடுதலைப் புலகளின் நிலைப்பாட்டைச் சரிவரப் புரியாததால் எழுந்த தப்பிப்பிராயம் என்றும் தமிழ்ச்செல்வன் தனது பதிற் கடிதத்தில் விளக்கினார். இப்படியான பாரதூரமான விடயங்களை அடுத்த சுற்றுப் பேச்சில் நேரடியாகக் கதைத்துத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். அவரது கடிதத்தின் விபரம் வருமாறு:-

தலைமைச் செயலகம்,
அரசியல் துறை,
யாழ்ப்பாணம்.

03.02.1995.

திரு.கே.பலப்பத்தபென்டி,
ஜனாதிபதியின் செயலர்,
கொழும்பு,
சிநீலங்கா.

அன்பின் திரு.கே.பலப்பத்தபென்டி அவர்கட்கு,

1995 ஜனவரி 27 ஆம் நாளிடப்பட்ட
கடிதத்திற்கு நன்றி.

கண்காணிப்புக் குழுக்களின் செயற்பாடு பற்றிய எமது நிலைப்பாடு குறித்துத் தவறான கருத்து எழுந்துள்ளதால் முதலில் அது குறித்துத் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

இன நெருக்கடியிற் சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்பினர் என்ற ரீதியில், சிநீலங்கா அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் இணைந்தே, பகை நிறுத்த கண்காணிப்புக் குழுக்களுக்குத் தலைமை தாங்குவதற்கு மேற்குலக நாடுகள் மூன்றிலிருந்து வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை வரவழைத்தோம். ஒரு முக்கியமான பணியைப் பக்கச் சார்பின்றிச் செயற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில், நாம் இரு

தரப்பினருமாக இணங்கி, நடுநிலைக் கண்காணிப் பாளராக இவர்களை வரவழைத்தோம். அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்ட இந்த வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள், தமது பணிகளைப் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னராகத் தம்மை வரவழைத்த இரு தரப்புப் பிரதிநிதிகளையும் சம்பிரதாயப்பூர்வமாகச் சந்திப்பார்கள் என நாம் எதிர்பார்த்தோம். அவர்களது நடுநிலைத் தகைமையை உறுதிப்பாடு செய்யவும் எமது நெருக்கடி சம்பந்தமான புரிந்துணர்வை வளர்க்கவும் இந்தச் சந்திப்பு முக்கியமானது என நாம் கருதினோம். தொலைத்தொடர்பு மற்றும் போக்குவரத்து வசதிகளையுடைய உங்களுடைய அரசு இந்தச் சந்திப்புக்கான ஒழுங்குகளைச் செய்வதே பொருத்தமான இராஜதந்திர ஒழுங்கு மரபு என நாம் கருதினோம். ஆனால் உங்களது அரசாங்கத்தின் தலைவர்கள், இந்த வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்த பின்னர், எமக்கு அந்த நல்வாய்ப்பினைத் தராது, உடனடியாகவே பணிகளைப் பொறுப்பேற்கத் திருகோணமலைக்கும் மட்டக்களப்பிற்கும் அவர்களை அனுப்பி வைத்துள்ளனர். இது குறித்தே நாம் எமது ஆட்சேபனையைத் தெரிவித்ததுடன் வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளைச் சந்திப்பதற்கு வேண்டுகோள் விடுத்தோம். எமது வேண்டுகோள் சரியானதும் நியாயமானதும் என்றே நாம் கருதுகிறோம்.

இதனை அடிப்படைக் காரணமாகக் கொண்டே நாம் கண்காணிப்புக் குழுக்கள் இயங்குவதற்கு முட்டுக்கட்டை போடுவதாக எம் மீது அபாண்டமான குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தியுள்ளீர்கள். இந்தப் பார்வை தவறானது; எமது நிலைப்பாடு பற்றிய முற்றிலும் தவறான கண்ணோட்டத்திற் பிறந்தது.

போர் நிறுத்தம் செம்மையான முறையிற் சிறப்பாக இயங்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினாலேயே கண்காணிப்புக் குழுக்கள் செயற்படுவதற்கு முன்னராகச் சில முக்கிய விடயங்கள் குறித்து அரசாங்கத்திடம் விளக்கம் கேட்டோம். நடந்த பேச்சுக்களின்போது இப்பிரச்சினைகளுக்கு நான் உங்களிடம் விளக்கம் கோரியபொழுது, இவற்றைத் தெளிவாக எழுத்தில் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டீர்கள். உங்களது கோரிக்கைக்கு இணங்கவே,

பிரச்சினைகளை வரிசைப்படுத்தி எழுதியனுப்பினேன். அதற்கு நீங்கள் பதிலளிக்கையில் நாம் எமது நிலைப் பாட்டை மாற்றிவிட்டதாகவும் புதிய கோரிக்கைகளை முன்வைப்பதாகவும் குற்றம் சுமத்துகிறீர்கள்.

அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையும் இணைந்து இறுதி முடிவுகளை எடுக்கும் வரை, தற்காலிகமாக, உள்ளூர் மட்டத்தில் அவசர பிரச்சினைகளையும் தகராறுகளையும் பேசித் தீர்ப்பதென திருகோணமலையிலும் மட்டக்களப் பிலும் எமது பிரதேசத் தலைவர்களும் இராணுவக் களத் தளபதிகளும் சந்தித்து முடிவெடுத்துள்ளனர் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். பகை நிறுத்த உடன்பாட்டிற் குறிப்பிட்டிருப்பது போல, உள்ளூர் மட்டத்தில் இரு தரப்புக் களத் தளபதிகளும் கலந்துரையாடிச் சில தகராறுகளுக்குத் தீர்வு காண்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆயினும் இவை தற்காலிகமாக, பிராந்திய மட்டத்தில் செய்யப்படும் ஒழுங்குகள். போர் நிறுத்தச் செயற்பாட்டு ஒழுங்கில் கையாளப்பட வேண்டிய பொதுவான பிரச்சினைகள் அரசாங்கத்தினதும் விடுதலைப் புலிகளினதும் உயர்மட்டத்திற் பேசி இணக்கம் காணப்பட வேண்டியவை. ஆகவேதான் பல பொதுவான விடயங்கள் மேலும் விவாதிக்கப்பட்டு, தெளிவுபடுத்தப்பட்டு, இணக்கம் காணப்பட வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறோம். இவ்விதம் இரு தரப்பும் பிரச்சினைகளுக்கு நல்லிணக்கம் கண்டுகொள்ளும்பொழுதுதான் பகை நிறுத்தம் சிறப்பான முறையிற் செயல்படுத்துவது சாத்தியமாகும்.

இப்படியான பாரதூரமான விடயங்களைப் பற்றி அடுத்த சுற்று நேரடிப் பேச்சுக்களின் போது கலந்துரையாடி நல்லிணக்கம் காண்பதுதான் உகந்தது எனக் கருதுகிறோம்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன்,
அரசியல் பொறுப்பாளர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள்- புலிகள் சந்திப்பு

நீண்ட நாட்களாக இழுத்தடித்த பின்பு, இறுதியில் வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் நால்வரையும் விடுதலைப் புலிகளைச் சந்திப்பதற்காக யாழ்ப்பாணம் அனுப்பி வைக்க சந்திரிகாவின் அரசு முடிவெடுத்தது. விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகளைச் சந்திக்க ஆவல் தெரிவித்து இவர்கள் நால்வரும் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஊடாக எமக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பியிருந்தார்கள். இந்தச் செய்தி வருமாறு:-

கொழும்பு,

31 ஜனவரி 1995.

அன்புடையீர்,

பகை நிறுத்த உடன்பாட்டுக்கு அனுசரணையாகச் சிறீலங்கா அரசாங்கமும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளும் அமைத்துள்ள சமாதானக் குழுக்களின் சர்வதேசத் தலைவர்களாகிய நாம் நால்வரும் விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகளைச் சந்திப்பதற்கான காலமும் தகுந்த சூழலும் ஏற்பட்டள்ளதாகவே கருதுகிறோம்.

விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகளையும் கண்காணிப்புக் குழுக்களுக்கு விடுதலைப் புலிகளால் நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களையும் சந்தித்து, எம்மை அறிமுகம் செய்து கொண்டால் எல்லோருக்கும் அது அளப்பரிய நன்மை பயப்பதாக அமையும்.

வெகு விரைவில் உங்களது பிரதிநிதிகளை நாம் சந்திப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

உங்கள் நேர்மையுள்ள,
ஜோகன் கபிரியல் சென், ஓடன் ஹோம்,
போல் ஹோஸ்கிங், கிளைவ் மில்னர்.

எமது அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு.தமிழ்ச்செல்வன், வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்குக் கீழ்க் கண்ட பதிவை அனுப்பி வைத்தார்.

தலைமைச் செயலகம்,
அரசியற் பிரிவு,
யாழ்ப்பாணம்.
01.02.1995.

கண்காணிப்புக் குழுத் தலைவர்கள்,
கொழும்பு,
சிநீலங்கா.

அன்புடையீர்,

சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஊடாக 1995 ஜனவரி 31ஆம் நாளன்று நீங்கள் அனுப்பி வைத்த செய்திக்கு மிகவும் நன்றி:

1995 பெப்ரவரி ஐந்தாம் நாள் உங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் வரவேற்க நாம் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறோம். இது தொடர்பான ஒரு கடிதத்தை ஜனாதிபதியின் செயலர் திரு. பலப்பத்தபென்டிக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன்
பொறுப்பாளர்,
அரசியற் பிரிவு.

நோர்வே நாட்டைச் சேர்ந்த ஓடன் ஹோம், ஜோகன் கபிரியல்சென், நெதர்லாந்தைச் சேர்ந்த லெப்.கேணல் போல் ஹென்றி ஹோஸ்ரிங், கனடாவைச் சேர்ந்த மேஜர் கிளைவ் மில்னர் ஆகிய வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள், பெப்ரவரி ஐந்தாம் நாட் காலை பத்து மணியளவிற் சிநீலங்கா இராணுவ உலங்கு வானூர்தி மூலம் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார்கள். சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி மைதானத்தில் வந்திறங்கிய இவர்கள், சுண்டிக் குழியிலுள்ள எமது அரசியல் தலைமைச் செயலகத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டார்கள். தலைவர் பிரபாகரனும் நானும் தமிழ்ச்செல்வனும் இவர்களை வரவேற்று ஒரு மணி நேரம் வரை இவர் இவர்களுடன் கலந்துரையாடினோம், விடுதலைப் புலிகளின் தலைவரும் இராணுவத் தளபதியுமான பிரபாகரனை நேரிற் சந்திக்க வாய்ப்புக் கிட்டியதையிட்டு வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை வரவேற்றுப் பேசிய தலைவர் பிரபாகரன், விடுதலைப் புலிகளுக்கும் சிநீலங்கா அரசாங்கத்திற்கும் மத்தியிற் செய்யப்பட்ட பகை நிறுத்த உடன்பாட்டைக்

கண்காணிப்பதற்காக நிபுணர்களை அனுப்பி வைத்தமைக்காக நோர்வே, நெதர்லாந்து, கனடா ஆகிய நாடுகளின் அரசாங்கங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்தார். போர் நிறுத்த உடன்பாட்டைச் சிறப்பாகக் கண்காணிக்கும் வகையிற் சமாதானக் குழுக்களுக்குச் சகல விதமான ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் வழங்குமென்ப பிரபாகரன் உறுதியளித்தார்.

பகை நிறுத்தச் செயற்பாட்டு விதிகளைக் கொண்ட ஆவணம் மிகவும் சுருக்கமானது, மட்டுப்படுத்தப்பட்டது, தெளிவற்றது என்பதுடன் பல சிக்கலான களப் பிரச்சினைகளைக் கையாளக் கூடிய போதுமான வழிமுறைகள் அதில் இருக்கவில்லை என்பதைக் கண்காணிப்புக் குழுக்களின் தலைவர்களுக்கு நாம் தெளிவாக எடுத்து விளக்கினோம். வடகிழக்குப் போர்க் களத்தின் யதார்த்தத்தை அவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்திய நாம், அமைதி உடன்பாடு அமுலுக்கு வந்த பின்னர், இரு தரப்பிலிருந்தும் போர் நிறுத்த மீறல் குற்றச்சாட்டுகள் அதிகரித்து வருவதாகவும் சொன்னோம். இரு தரப்பினரதும் இணக்கப்பாட்டுடன் பகை நிறுத்தச் செயற்பாட்டு விதிகள் திருத்தப்பட்டு, விரிவுபடுத்தப்பட்டு ஒரு முழுமையான ஆவணமாக நெறிப்படுத்தப்படாமல், கண்காணிப்புக் குழுக்கள் அமைதியைக் காப்பது மிகவும் கடினமான பணியாக இருக்கும் என்பதையும் விளக்கிக் கூறினோம்.

அமைதி உடன்பாட்டின் குறைபாடுகள் பற்றி நாம் முன்வைத்த ஆக்கபூர்வமான விமர்சனத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொண்ட வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள், தனியாகக் கூடித் தமக்குள்ளே மந்திராலோசனை நடத்தினர். எமது விமர்சனத்தின் அடிப்படையில் பகை நிறுத்த உடன்பாட்டின் மூலப்பிரதியை எடுத்து, பகுதி பகுதியாக மீளாய்வு செய்தனர். இறுதியாக, உடன்பாட்டு ஆவணம் பல குறைபாடுகளைக் கொண்டிருப்பதாகவும் பல சிக்கலான களப் பிரச்சினைகளைக் கையாளக் கூடிய வழிமுறைகள் அதில் இருக்கவில்லை என்றும் ஏகமனதாக முடிவெடுத்தனர். இரு தரப்பும் விரைவில் கூடி, பிரச்சினைகளை விவாதித்து, ஒரு முழுமையான ஆவணத்தைத் தயாரித்து உடன்பாட்டு மூலப் பிரதியின் துணைப் பிரதியாக அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென ஆலோசனை தெரிவித்தனர். வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்குத் துணையாக வருகை தந்த அரச அதிகாரியான பிரிகேடியர் பீரிஸ் கண்காணிப்புக் குழுத்தலைவர் களது மதிப்பாய்வை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களது சிபார்சை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிப்பதாகவும் உறுதியளித்தார்.

வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளுடனான சந்திப்பு புலிகளின் நிலைப்பாட்டுக்குச் சாதகமான முறையில் அமைந்தது. போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்பில் அனுபவம் பெற்ற நிபுணர்களின் கருத்தையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தது. அமைதி உடன்பாட்டை விரிவுபடுத்திச் சீரமைக்க மறுத்து, கண்காணிப்புக் குழுக்கள் செயற்படுவதை வேண்டுமென்றே அரசாங்கம் இழுத்தடித்த வேளையிற் கிழக்கில் நிலைமை மோசமாகியது. பாரதூரமான போர் நிறுத்த மீறல்கள் நடைபெற்றதாக இரு தரப்பிலிருந்தும் பரஸ்பரம் குற்றச் சாட்டுகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

போர்நிறுத்த மீற்ற குற்றச்சாட்டுகள்

1995 ஜனவரி 23ஆம் நாள், விடுதலைப் புலி போராளிகள் ஏழுபேர் சென்று கொண்டிருந்த கடற்புலிப் படகு ஒன்று, இயந்திரக் கோளாறு காரணமாக, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கற்குடாக் கரையோரமாக வந்தடைய நேர்ந்தது. கற்குடாக் காவல்துறை நிலையத்திற்கு அண்மித்த பகுதியில் எமது போராளிகள் தரை இறங்கிய காரணத்தினால் அவர்கள் அனைவரும் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்களிடமிருந்து ஆயுதங்களும் (ஓர் இயந்திரத் துப்பாக்கி, தானியங்கித் துப்பாக்கிகள்) தொலை தொடர்புக் கருவிகளும் படகும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. பின்னர் கடற்புலிப் போராளிகள் விடுதலை செய்யப்பட்டபோதும் அவர்களது ஆயுதங்களும் படகும் தொலைத் தொடர்புக் கருவிகளும் கையளிக்கப்படவில்லை.

இந்தச் சம்பவம் பகை நிறுத்த உடன்பாட்டை மீறிய பாரதூரமான விடயமென இரு தரப்பும் பரஸ்பரம் குற்றம் சுமத்தின. கற்குடாக் கரையில் தரையிறங்க நேர்ந்தது தற்செயலான நிகழ்ச்சியென விடுதலைப் புலிகள் வாதாடினர். இயந்திரக் கோளாறு காரணமாகத் தரையிறங்க நேர்ந்தவர்களைக் கைதுசெய்து, காவலில் வைத்துத் துன்புறுத்தி, அவர்களது ஆயுதங்களையும் படகையும் பறிமுதல் செய்தது ஒரு பகை நடவடிக்கை என்றும் அது போர் நிறுத்த நல்லெண்ணத்திற்கு விரோதமானது என்றும் புலிகள் தரப்புக் குற்றம் சுமத்தியது. கிழக்கு மாகாணத்தில் நிகழ்ந்த பாரதூரமான போர் நிறுத்த மீறலாக இச்சம்பவத்தை திரிவுபடுத்திக் காட்டியது அரசுத் தரப்பு. படகில் கனரகப் பீரங்கியுடன், கற்குடாக் காவல்துறை நிலையத்தை நோக்கி புலிகளின் தாக்குதல் அணி ஒன்று நெருங்கி வந்ததாக அரசாங்கம் குற்றம் சுமத்தியது. இந்நிகழ்வு குறித்துத் திரு.பலப்பத்தபென்டி எமது அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் தமிழ்ச்செல்வனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், கண்காணிப்பு குழுக்கள் நிறுவப்பட்டிருந்தால் இத்தகைய

சம்பவங்கள் இலகுவில் தீர்த்து வைக்கப்படலாம் எனக் குறிப்பிட்டார்.

07 பெப்ரவரி 1995.

சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன்
பொறுப்பாளர்,
அரசியற் பிரிவு,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

அன்பின் திரு.தமிழ்ச்செல்வன் அவர்கட்கு,

அமைதி பேணும் காலக் கட்டத்தில் நிகழ்ந்து வரும் போர் நிறுத்த மீறல்கள் பற்றி, மிகவும் கவலையுடன் உங்களுக்கு அறியத் தர விரும்புகிறேன். இவற்றில் சில மீறற் சம்பவங்கள் பாரதூரமானவை யாகும்.

1995 ஜனவரி 8ஆம் நாளிலிருந்து நடைபெற்ற போர்நிறுத்த மீறற் சம்பவங்களை அரசப்படைகள் அவதானித்துப் பட்டியலிட்டுத் தந்துள்ளன. அவற்றை இத்துடன் இணைத்துள்ளேன். இந்தப் பட்டியலைப் பார்க்குமிடத்து, கிழக்கு மாகாணத்திலேயே பல பாரதூரமான போர் நிறுத்த மீறற் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதைக் காணலாம். கடற்புலிகளின் படகு ஒன்று, கனரகப் பீரங்கியுடன் கற்குடாக் கரையோரத்தில் அமைந்திருக்கும் காவல்துறை நிலையத்தை நோக்கிச் சென்ற சம்பவம் மிகவும் பாரதூரமானது. இச்சம்பவம் அமைதி ஒப்பந்த விதிகளுக்கு மாறானதாகும்.

கோராவள்ளிக்குளம், ஏராளகுளம் ஆகிய பகுதிகளில் விடுதலைப் போராளிகள் புதிய படை முகாம்களை நிறுவுவது அவதானிக்கப்பட்டது. ஆரம்பக் கட்டத்தில் இது குறித்துப் புலிகளின் பிரதேசத் தளபதிகளிடம் முறைப்பாடு செய்ததையடுத்து முகாம்கள் அகற்றப்பட்டன. ஆயினும் மீண்டும் இந்த முகாம்கள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன.

மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள முருங்கன் என்னுமிடத்தில் ஒரு காவல்துறை நிலையத்தையும்

நட்டுக்குழி என்னுமிடத்தில் ஒரு புதிய படைத் தளத்தையும் விடுதலைப் புலிகள் அமைந்துள்ளதாக அரசாங்கத்திற்கு தகவல் கிடைத்துள்ளது.

நித்தம்புவ என்ற பட்டினத்தில் காலம் சென்ற திரு. எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா அவர்களது சமாதி அமையப்பெற்ற இடத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவம் அரசாங்கத்திற்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது.

திரு.அல்பிரட் பொன்னையா ஜீவரத்தினம் என்பவர் இந்தச் சமாதியைப் பல கோணங்களில் வைத்துப் புகைப்படம் எடுக்கும்பொழுது கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். கிளிநொச்சியிலுள்ள புலிகளின் பொறுப்பாளர்களான செந்தூரன், கண்ணன், ஜான் ஆகியோரது பணிப்பின் பேரில் தான் செயற்பட்டதாக அவர் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அளித்திருக்கிறார். எமது ஜனாதிபதி அடிக்கடி இவ்விடத்திற்குச் சென்று வருவதனால், இது அவரது பாதுகாப்புக்கு எழுந்துள்ள பாரதூரமான அச்சுறுத்தல் என்றே அரசாங்கம் கருதுகிறது.

அமைதி ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தானதில் இருந்து, விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக் கிழக்கு மாகாணத்திற்கு பெரும் அளவிலான ஆட்சேர்ப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு வருவதாக அரசுப் படைகள் அவதானித்துள்ளனர். இந்த ஆட்சேர்ப்பு நடவடிக்கை, கிழக்கில் ஒரு போரைத் தொடங்குவதற்கான முயற்சியாக இருக்கலாமென எமது அரசாங்கம் சந்தேகிக்கிறது.

போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுக்கள் செயற்பட்டிருக்குமானால் இத்தகைய மீற்ற சம்பவங்களை விசாரித்துச் சுமுகமான முறையில் உடனடியாகவே இத்தகராறுகளைத் தீர்த்து வைத்திருக்கலாம் அல்லவா? ஆதலாற் கண்காணிப்புக் குழுக்கள் உடனடியாகச் செயற்பட வேண்டுமென அரசாங்கம் கண்டிப்பாக வற்புறுத்துகிறது. வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளிடம் நீங்கள் தெரிவித்ததுபோல, எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு காணப்படும் வரை கண்காணிப்புக் குழுக்களின் செயற்பாட்டைப் பிற்போடுவது அவசியமில்லை என்றே அரசாங்கம்

கருதுகிறது. நீங்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைகளை விவாதிக்கும் அதே சமயத்தில், கண்காணிப்புக் குழுக்களும் செயற்படுவதே சாலச் சிறந்த வழி என நாம் கருதுகிறோம்.

மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் குறித்து உங்களிடமிருந்து விரைவில் ஒரு தெளிவான பதிலை எதிர்பார்க்கிறேன்.

உங்கள் உண்மையுள்ள
கே.பலப்பத்தபென்டி,
ஜனாதிபதியின் செயலர்.

அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு.தமிழ்ச்செல்வன், ஜனாதிபதியின் செயலருக்கு எழுதிய பதில்கடிதத்தில் கண்காணிப்புக் குழுக்கள் செயற்படுவதில் எழுந்துள்ள தாமதத்திற்கு அரசாங்கத்தின் போக்கும் அணுகுமுறையும் காரணமெனச் சுட்டிக் காட்டினார். திரு.பலப்பத்தபென்டி எழுப்பிய மற்றும் சில பிரச்சினைகளுக்கும் அவர் விரிவான பதிலளித்தார். தமிழ்ச்செல்வனின் பதிற் கடிதத்தை இங்குத் தருகிறோம்.

தலைமைச் செயலகம்,
அரசியல் பிரிவு,
யாழ்ப்பாணம்.
13.02.1995.

திரு.கே.பலப்பத்தபென்டி,
ஜனாதிபதியின் செயலர்,
கொழும்பு,
சிநீலங்கா.

திரு.கே.பலப்பத்தபென்டி அவர்கட்கு,

1995 ஜனவரி 10 ஆம் நாளிடப்பட்ட உங்களது கடிதத்திற்கு நன்றி.

வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளின் பங்களிப்புடன் கண்காணிப்புக் குழுக்கள் செயற்படுவதில் எழுந்துள்ள தாமதம் குறித்து நாம் உண்மையாகவும் ஆழமாகவும் கவலை அடைந்துள்ளோம். இந்தத் தாமதத்திற்குத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் எந்த வகையிலும் பொறுப்

பானவர்கள் அல்லர் என்பதை நாம் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறோம். பகை நிறுத்த உடன்பாட்டைச் சிரிய முறையிற் செயற்படுத்தச் சமாதானக் குழுக்கள் செயற்படுவது அத்தியாவசியம் என்பதே எமது நிலைப்பாடாகும். அரசாங்கத்தின் போக்கும் அணுகுமுறையுமே இந்தத் தாமதத்திற்குக் காரணம் என நாம் கருதுகிறோம்.

1995 ஜனவரி 14ஆம் நாளன்று, யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற சுற்றுப் பேச்சுக்களின்போது, பகை நிறுத்த உடன்பாட்டிலுள்ள குறைபாடுகள் பற்றிச் சுட்டிக் காட்டிய நாம், அமைதி ஒப்பந்தத்தின் செயற்பாட்டு விதிகளில் திருத்தங்களையும் மாற்றங்களையும் செய்ய வேண்டுமென வலியுறுத்தினோம். கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலவும் பிரச்சினைகளைத் தெளிவு படுத்தி ஜனவரி 15ஆம் நாளன்று உங்களுக்கு விரிவான கடிதம் ஒன்றை நான் அனுப்பி வைத்தேன். கிழக்கில் விடுதலைப் புலிப் போராளிகள் நடமாடுவதில் எழுந்துள்ள சிக்கல்களைச் சுட்டிக் காட்டி, இது பற்றி நாம் கலந்துரையாடி, இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் வகையில் உடன்பாட்டு நடைமுறை விதிகளை விரிவுபடுத்தி, அவற்றைத் தொகுத்து மூல நகலுக்கு இணை ஆவணமாகச் சேர்க்க வேண்டுமென ஆலோசனை கூறினோம். கண்காணிப்புக் குழுக்கள் தமது பணிகளை இலகுவாகவும் சிறப்பாகவும் செய்ய வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடனேயே இந்த யோசனையைத் தெரிவித்தோம். ஆயுதம் தரித்த எமது போராளிகளின் நடமாட்டம், கரையோரக் கடற்பிராந்தியத்தில் எமது போராளிகளின் அசைவியக்கம், மீன்பிடிக்கான தடைகள், இப்படியாகப் பல முக்கிய பிரச்சினைகள் அமைதி உடன்பாட்டு வரையறைக்குள் வரவில்லை. அதனால்தான் இப்பிரச்சினைகள் பற்றி அரசும் விடுதலைப் புலிகளும் பேச்சுக்கள் நடத்தி, இணக்கப்பாட்டுக்கு வரவேண்டுமென நாம் வற்புறுத்தினோம். ஆக்கப்பூர்வமான, நடைமுறைச் சாத்தியமான எமது யோசனைகளுக்கு எதிர் மறையாகவும் பகையுணர்வுடனும் நீங்கள் அளித்த பதில்களும் நான்காவது சுற்றுப் பேச்சுக்களை

வேண்டுமென்றே நீங்கள் இழுத்தடிப்பதுமே கண்காணிப்புக் குழுக்கள் செயற்படுவதில் தாமதத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன.

விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையை வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் சந்திப்பதை அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே இழுத்தடித்தது. இரண்டு இனங்களுக்கும் மத்தியில் எழுந்த போர் நெருக்கடிக்கு மத்தியஸ்தம் வகிக்க வரவழைக்கப்பட்ட வெளி நாட்டுப் பிரதிநிதிகள், நெருக்கடியிற் சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்புத் தலைமைகளையும் சந்திப்பதே சரியான ஒழுங்கு மரபாகும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் இன நெருக்கடியின் தார்ப்பரியத்தைப் புரிந்து நடுநிலை வகித்துப் பணியாற்ற முடியும். நாம் எவ்வளவோ அழுத்தங்கள் கொடுத்ததற்குப் பின்புதான் நீங்கள் அவர்களைச் சந்திக்க அனுமதித்தீர்கள். இதனையடுத்துச் சென்றவாரம் நாம் அவர்களைச் சந்தித்தோம். நாம் அவர்களைச் சந்தித்தபோது கண்காணிப்புக் குழுக்களின் வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் பங்கு கொள்வதை வரவேற்றதுடன், சமாதானக் குழுக்கள் விரைவில் செயற்படச் செய்யவேண்டும் என்ற எமது ஆவலையும் வெளிப்படுத்தினோம். அமைதி உடன் பாட்டிலுள்ள குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டிய நாம், உடன்பாட்டு விதிகள் திருத்தியமைக்கப்பட்டு விரிவாக்கம் செய்யப்பட வேண்டுமென வற்புறுத்தினோம். அவர்களும் தனியே கூடி, மந்திராலோசனை நடத்தி நாம் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கு ஏகமனதாக இணக்கப்பாடு தெரிவித்தனர். வெகுவிரைவாக அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளும் சந்தித்து, பிரச்சினைகளை விவாதித்து, உடன்பாட்டு விதிகளை மேலும் விரிவுபடுத்தி, அவற்றை ஒரு முழுமையான ஆவணமாகத் தொகுத்து, மூலப் பிரதியின் இணைப்பாகச் சேர்க்க வேண்டுமென யோசனை தெரிவித்தார்கள். இவ்விதம் செய்தால், கண்காணிப்புக் குழுக்கள் திறமையாகச் செயற்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்குமென்பது அவர்களது நிலைப்பாடு. இந்தச் சந்திப்பில் அரசுப் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்ட பிரிகேடியர் பீரிஸ் வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளின் முடிவை ஏற்றுக்கொண்டு, அதனை அரசாங்கத்திற்குத்

தெரியப்படுத்துவதாகச் சொன்னார். இது பற்றிக் கதைத்து முடிவு எடுப்பதற்காக மிகவிரைவில் நான்காவது சுற்றுப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமெனத் தாம் அரசாங்கத்தைக் கேட்கப் போவதாகவும் தெரிவித்தார்.

வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளின் நிலைப்பாட்டை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். சிக்கலான பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் நோக்கில் நாம் விரைவிற்கு சந்தித்துப் பேசவேண்டும். கண்காணிப்புக் குழுக்கள் செயற்படுவதற்கு இது வழிவகுக்கும். இந்தக் குழுக்கள் செயற்படுவதற்கு முன்னர், இருதரப்பும் இணக்கம் கண்ட, முழுமையான போர்நிறுத்தச் செயற்பாட்டுத் திட்டம் உருவாக்கப்படுவது அவசியமாகும். கண்காணிப்புக் குழுக்கள் இயங்கிவரும் அதேவேளையில், போர் நிறுத்த நடைமுறைப் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசலாம் என நீங்கள் தெரிவித்த கருத்து எமக்கு ஏற்புடையதன்று. தாமதமின்றி, இழுபறியின்றி பேச்சுக்களைத் தொடர்ந்திருந்தால் இப்பிரச்சினைகளுக்கு எப்பொழுதோ தீர்வு கண்டிருக்கலாம். எனவே, இச்சிக்கலுக்குத் தீர்வு கண்டு, கண்காணிப்புக் குழுக்களைத் தாமதமின்றி இயக்கிவிடும் நோக்குடன் நாம் விரைவில் சந்திக்க வேண்டும்.

பகை நிறுத்த உடன்பாட்டு விதிகளுக்கு அமைவாக, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, முல்லைத்தீவு, திருகோணமலை, மட்டு-அம்பாறை ஆகிய ஆறு மாவட்டங்களிலும் ஆறு கண்காணிப்புக் குழுக்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். எம்முடன் கலந்தாலோசிக்காது, நான்கு கண்காணிப்புக் குழுக்களை மட்டும் நியமிப்பதற்கே அரசாங்கம் விரும்புவது போலத் தெரிகிறது. உடன்பாட்டில் இணங்கியதுபோல ஆறு குழுக்கள் நிறுவப்படல் வேண்டுமென்றும் கனடாவிலிருந்தும் நெதர்லாந்திலிருந்தும் ஒவ்வொருவராக வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் இருவர் மேலதிகமாகக் காலதாமதமின்றி வரவழைக்கப்பட வேண்டும் எனவும் நாம் வற்புறுத்துகிறோம்.

அரசு ஆயுதப் படைகளின் ஆத்திரமட்டும் நடவடிக்கைகளின் மத்தியிலும், பகை நிறுத்த

உடன்பாட்டு விதிகளை மீறாது விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் மிகவும் கண்டிப்பான முறையில் அமைதியைப் பேணி வருகிறது. போர் நிறுத்த மீறல்களென நீங்கள் அனுப்பி வைத்த பட்டியலில் தெரிவிக்கப்படும் சம்பவங்கள் திரிவுபடுத்தப்பட்ட கட்டுக் கதைகள். கிழக்கு மாகாணத்தில் அரச ஆயுதப் படைகளின் அத்துமீறல்கள் அடங்கிய பட்டியல் ஒன்றை இத்துடன் அனுப்பி வைக்கிறோம். மிகவும் பாரதூரமான போர் நிறுத்த மீறலாக நீங்கள் சித்திரித்துக் காட்டிய சம்பவம் குறித்து நாம் ஏற்கனவே கேணல்.ரத்வத்தையுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளோம். இந்தச் சம்பவம் ஜனவரி 23ஆம் நாள் மட்டக்களப்பிலுள்ள கற்குடாவில் நிகழ்ந்தது. எமது போராளிகள் ஏழு பேரை ஏற்றிச் சென்ற கடற்புலிப் படகு ஒன்று, இயந்திரக் கோளாறு காரணமாகக் கற்குடாக் கரையோரம் தரையிறங்க நேர்ந்தது. இது முற்றிலும் எதிர்பாராமல் நிகழ்ந்த சம்பவம். பகை நிறுத்த உடன்பாட்டை மீறும் நோக்கம் எதுவும் எமது போராளிகளுக்கு இருக்கவில்லை. நீங்கள் கூறியதுபோல எமது போராளிகள் கனரகப் பீரங்கியைக் கொண்டு செல்லவில்லை. ஒரு இயந்திரத் துப்பாக்கியையே அவர்கள் வைத்திருந்தார்கள். எமது போராளிகள் கைது செய்யப்பட்டுப் பின்பு விடுதலை செய்யப்பட்டனர். ஆனால் அவர்களது ஆயுதங்களும் தொலைதொடர்புக் கருவிகளும் அவர்கள் சென்ற படகும் இன்னும் கையளிக்கப்படவில்லை. இந்தப் பொருட்களை மீட்பதற்கு நாம் எத்தனையோ முயற்சிகளை எடுத்தும் இப்பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. இந்தச் சம்பவம் தற்செயலாக நடைபெற்றது என்பதாலும் போர் நிறுத்தத்தை மீறும் நோக்கம் எமக்கு இருக்கவில்லை என்பதாலும் இப்பொருட்களை எம்மிடம் திருப்பி ஒப்படைக்கு மாறு அப்பிரதேச இராணுவத் தளபதிக்கு உத்தரவிடுமாறு உங்களை வேண்டுகிறோம். பகை நிறுத்த உடன்பாடானது ஆயுதங்களைப் பறிமுதல் செய்வதை அனுமதிக்கவில்லை என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். எனவே, இந்த ஆயுதங்கள் எம்மிடம் திருப்பி ஒப்படைக்காத பட்சத்தில், போர் நிறுத்த நல்லெண்ணத்திற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும்

பகைமையான சமிக் கையாகவே இதனை நாம் கருதுவோம்.

நித்தம்புவாவில் நிகழ்ந்த சம்பவத்திற்கும் எமது இயக்கத்திற்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை. இந்தச் சம்பவத்தில் தொடர்புடையதாக நீங்கள் குறிப்பிட்ட நபர் விடுதலைப் புலிகளின் உறுப்பினர் அல்லர். விடுதலைப் புலிகளால் ஜனாதிபதிக்குப் பாரதூரமான பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டுள்ளதாக உருவகித்துக் காட்டுவது எமக்கு ஆச்சரியத்தையும் கவலையையும் அளிக்கிறது. இது ஆதாரமற்ற புனை கதையாகும்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் நாம் பெருமளவில் ஆட்சேர்ப்பில் இறங்கியிருப்பதாகவும் புதிய படை முகாம்களை நிறுவிவருவதாகவும் கிழக்கில் ஒரு போருக்குத் தயார் செய்து வருவதாகவும் நீங்கள் முன்வைக்கும் குற்றச்சாட்டுகளில் எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை. எமது அரசியற் போராளிகள், சுதந்திரமான முறையில் எமது மக்கள் மத்தியில் அரசியல் வேலைகள் செய்வதில் உங்களுக்கு ஆட்சேபம் இராது என நினைக்கிறேன்.

விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசமான முருங்கனில், குடி மக்களின் நிர்வாகத்தைப் பேணுவதற்காக நாம் ஒரு காவல்துறை நிலையத்தை நிறுவியது உண்மைதான். இது எவ்வகையிலும் பகை நிறுத்த உடன்பாட்டை மீறவில்லை.

உங்களது கடிதத்தில் நீங்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைகளைத் தெளிவுபடுத்தி விளக்கம் தந்துள்ளோம். பேச்சுக்களை விரைவில் தொடங்கினால் ஏனைய முக்கிய பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசி, சுமுகமான தீர்வு காணலாம் என நம்புகிறோம்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன்,
பொறுப்பாளர்,
அரசியல்துறை,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

சந்திரிகாவின் பிரஞ்சு மத்தியஸ்தர்

1995 பெப்ரவரி 16ஆம் நாளிலிருந்து 24ஆம் நாள்வரை, ஒருவார காலத்திற்குள் சந்திரிகா அரசிடமிருந்து விடுதலைப் புலிகளுக்கு மூன்று கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டன. இதில் இரண்டு கடிதங்களை ஜனாதிபதி சந்திரிகா, தலைவர் பிரபாகரனுக்கு எழுதினார். மூன்றாவது கடிதத்தை ஜனாதிபதியின் செயலர், தமிழ்ச்செல்வனுக்கு எழுதியிருந்தார். சந்திரிகாவின் முதற் கடிதம் யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டிய புனர்நிர்மாண வேலைகள் பற்றியது. மிகவும் சுருக்கமான இக்கடிதம் புனர்மைப்புப் பணிகளில் ஈடுபட யாழ்ப்பாணம் வரவிருக்கும் தொழினுட்ப அதிகாரிகளுக்குப் பாதுகாப்பு வசதிகளை வழங்குவது சம்பந்தமானது. பெப்ரவரி 20ஆம் நாள் எழுதப்பட்ட சந்திரிகாவின் கடிதம் ஒரு பிரஞ்சு மத்தியஸ்தர் பற்றியது. அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் மத்தியில், பிரஞ்சு இராஜதந்திரி ஒருவரின் மத்தியஸ்துவம் ஊடாக இரகசியப் பேச்சுக்களை நடத்தும் சந்திரிகாவின் திட்டம் பற்றியது. மூன்றாவது கடிதத்தைத் திரு.பலப்பத்தபென்டி எழுதினார். பொதுமக்களின் போக்கு வரத்துக்காகப் பூநரி-சங்குப்பிட்டி வீதியையும் ஆனையிறவு நெடுஞ்சாலையையும் திறந்து விடுவதற்கு அரசாங்கம் ஒரு தலைப்பட்சமாக முடிவெடுத்துள்ளதாக அவர் தெரிவித்தார். இக்கடிதங்களை முதலிற் கால வரிசையிற் பிரசுரிக்கிறோம். இதனையடுத்துக் கடிதங்களின் உள்ளடக்கம் பற்றிய எமது ஆய்வையும் பதிற் கடிதத்தையும் தருகிறோம்.

16 பெப்ரவரி 1995.

திரு.வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திரு. பிரபாகரன் அவர்களுக்கு,

நாங்கள் உங்களது அமைப்புடன் கலந்துரை யாடி இணக்கம் கண்ட புனர்மைப்புத் திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக உள்ளது என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கீழ்க் கண்ட புனரமைப்பு வேலைகளை உடனடியாகவே ஆரம்பிக்கலாம்.

-யாழ்ப்பாணத்திற்கு மின்சாரம் வழங்குவது.

-யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பிரதான வீதிகளைத் திருத்துவது.

-யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகத்தைப் புனரமைப்பது.

-பொதுமருத்துவமனையைத் திருத்துவது.

புனரமைப்பு வேலைகள் 1995 மார்ச் முதல் நாளிலிருந்து ஆரம்பிக்கலாம்.

எமது தொழினுட்ப அதிகாரிகள் 1995 பெப்ரவரி 20ஆம் நாள், திங்கட்கிழமையிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களை வரவேற்று அவர்கள் பணியில் ஈடுபடுவதற்கான வசதிகளை ஒழுங்கு செய்தால் நன்றியாக இருப்பேன்.

கடந்த இரு வாரங்களாக அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கும் மத்தியிற் கலந்துரையாடப்பட்ட ஏனைய விடயங்கள் பற்றி அடுத்த இரண்டு நாட்களில் நான் உங்களுக்கு எழுதுவேன்.

உங்களிடமிருந்து விரைவான பதில் கிடைத்தால் நன்றியாக இருக்கும்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா.

20 பெப்ரவரி 1995,

திரு.வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திரு.பிரபாகரன் அவர்களுக்கு,

இனப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வுகாணும் விடயங்கள் சம்பந்தமாக நாம் பேச்சுக்களைத் தொடங்கும் காலம் வந்துவிட்டது.

எமது பேச்சுக்கள் மிக இரகசியமாகவும் நம்பகமாகவும் இருப்பதற்காக, எமது அரசாங்கத் திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் மத்தியில் நடுவராகச் செயற்படும் வகையிற் சிக்கல் இல்லாத நடுநிலையாளரான ஒருவரை நாம் பணிக்கு அமர்த்த வேண்டும் என நான் உங்களுக்கு யோசனை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இனப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காண்பதற்காக நாம் பரஸ்பரம் ஒருவருக்கு ஒருவர் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்பும் கருத்துகள், யோசனைகள், விளக்கங்களை இவர் மூலம் நேரடியாக இரு தரப்பினரும் பரிமாறிக் கொள்ளலாம். இரகசியத்தைப் பேணி, நம்பத்தன்மையோடு அரசியல் தீர்வை நோக்கி எம்மை முன்னகர்த்திச் செல்வதற்கு இவர் எமக்கு உதவுவார்.

இந்த நபரை எனக்கும் அரசாங்கத்திலுள்ள சிலருக்கும் மட்டுமே தெரியும். நீங்கள் ஏற்பதாக இருந்தால் இந்த யோசனையை நான் உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த விடயமாகப் பிரஞ்சு அரசாங்கத்தை நான் அணுகிய போது, மதிப்பு மிக்க பிரஞ்சு நாட்டவர் ஒருவரை எமக்குத் தந்துதவ பிரான்ஸ் இணக்கம் தெரிவித்தது. திரு. பிரான்சுவா மிசேல் எனப்படும் இவர், எதியோப்பியா, ஹெயிட்டி ஆகிய நாடுகளில் பிரான்ஸ் நாட்டின் தூதுவராகப் பணிபுரிந்தவர். இவர் இப்பொழுது ஓய்வு பெற்றிருக்கிறார். நீங்கள் இணக்கம் தெரிவிப்பதோடு இரு தரப்புமாக நாம் அவரது பாதுகாப்புக்கு உறுதி அளித்தால் அவர் இந்துப் பணியைச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்.

இவர் எமக்கு மத்தியில் நடுவராகச் செயற்படுவாரே அன்றி, எமது கருத்துப் பரிமாற்றத்திற் பிரஞ்சு அரசாங்கத்தை எவ்வகையிலும் ஈடுபடுத்த மாட்டார் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அத்தோடு இந்தக் கருத்துப் பரிமாற்றத்தில் அவர் தனது சொந்தக் கருத்துக்களையும் திணித்து விடப் போவதில்லை. இந்த நடுவரின் சேவை தேவையில்லை யென எப்பொழுதாவது நானோ நீங்களோ முடிவு எடுத்தால் அவர் தனது பணியை நிறுத்திக்கொள்வார்.

இந்த நடுவரைத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டி ஏற்படுகின்றபோது நான் அவரைக் கொழும்பிற் சந்தித்துக் கொள்ளுவேன். நீங்கள் விரும்பும் இடத்தில் அவரைச் சந்திக்க ஒழுங்கு செய்யலாம்.

திரு. மிசேல் இப்பொழுது கொழும்பில் தங்கியிருக்கிறார். மிகவும் தவிர்க்க முடியாத தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காகப் பெப்ரவரி 27ஆம் நாளிலிருந்து மார்ச் 14ஆம் நாள்வரை, அவர் பிரான்ஸ் நாட்டுக்கு திரும்பிச் செல்ல வேண்டியுள்ளது. அவரது பணி குறித்து உங்களிடமிருந்து சாதகமான பதில் கிடைக்குமாயின், பெப்ரவரி 27இல் அவர் கொழும்பிலிருந்து புறப்படுவதற்கு முன்னராக, அரசாங்கத்தின் யோசனைத் திட்டத்துடன் அவர் யாழ்ப்பாணம் வருவதற்குத் தயாராக உள்ளார்.

இவரது பணி மிகவும் முக்கியமானது என்பதாலும் இரகசியமானது என்பதாலும் இவரை நீங்கள் நேரடியாகச் சந்திப்பது உகந்ததெனக் கருதுகிறேன்.

எனது நல்லாசிகள்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா.

இதற்கிடையில் ஜனாதிபதியின் செயலர் பலப்பத்தபென்டி எமது அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர். தமிழ்ச்செல்வனுக்குச் சுருக்கமான கடிதம் ஒன்றை அனுப்பி வைத்தார்.

24 பெப்ரவரி 1995

திரு. சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன்,
பொறுப்பாளர்,
அரசியல்துறை,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திரு.தமிழ்ச்செல்வன் அவர்கட்கு,

வடக்கிற் பொதுமக்களின் இயல்பான போக்குவரத்திற்கு வசதியாகப் பூநரி-சங்குப்பிட்டி

வீதியையும் ஆணையிறவு வீதியையும் திறந்து விடுவதற்கு அரசாங்கம் முடிவெடுத்துள்ளது. இந்த முடிவுக்கு அமைய, வீதியிலிருந்து 500 மீற்றர் வரை முகாம்களின் பாதுகாப்பு முன்னணி நிலைகள் பின்னகர்த்தப் பட்டுள்ளன. இதனால் மக்களும் வாகனங்களும் சுதந்திரமான முறையிற் போக்குவரத்துச் செய்ய வசதியாக இருக்கும்.

வடக்கில் வாழும் மக்களின் துன்பத்தைத் துடைக்கும் நோக்கில் அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்தி வரும் பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். இராணுவத் தேவைக்கான பொருட்களைத் தவிர்ந்த ஏனைய பொருட்கள் அனைத்தினதும் பொருளா தாரத் தடை நீக்கம், யாழ்ப்பாணத்திற்கு இலவச உணவும் மருந்துப் பொருட்களும் அனுப்பியமை, பெப்ரவரி 20ஆம் நாளிலிருந்து புனரமைப்பு வேலைகளை மேற்கொள்ள அரசு முடிவெடுத்தமை, மக்களதும் வாகனங்களதும் போக்குவரத்திற்காக இரு வீதிகள் திறந்து விட்டமை - இவை யாவும் வடக்கில் வாழும் மக்களின் வாழ்நிலையை வளப்படுத்தவும் இயல்புநிலையைத் தோற்றுவிக்கவும் அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்தும் திட்டங்களின் ஒரு பகுதியாகும்.

திறந்துவிடப்பட்ட இந்த வீதிகள் ஊடாகப் போக்குவரத்தை நடத்த அனுசரணையாக எதைச் செய்ய வேண்டுமென்பது உங்களிடம்தான் உள்ளது.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
கே.பலப்பத்தபென்டி,
ஜனாதிபதியின் செயலர்.

அரசாங்கத்தின் கடிதங்களில் தெரிவிக்கப்பட்ட விடயங்களுக்கு குறிப்பாக அரசியற் பேச்சுக்களுக்காக ஒரு நடுவரைப் பணிக்கு அமர்த்தும் சந்திரிகாவின் யோசனைக்கு நாம் கூர்மையான கவனம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு அனுசரணையாளராக ஒரு தனி நபரை - ஓய்வு பெற்ற பிரஞ்சு இராஜதந்திரியைப் பணிக்கு அமர்த்தச் சந்திரிகா அம்மையார் விரும்புவது ஏன்? ஏன் இந்த விடயத்தை மிகவும் அந்தரங்கமான

முறையில் அவர் கையாள விரும்புகிறார்? இரு தரப்புத் தகவற் பரிமாற்றத்திற்குப் பின்வாயில் வழியாகத் தொடர்பை வைத்துக் கொள்ள அவர் விரும்புவது ஏன்? அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் மத்தியில் நேரடிப் பேச்சுக்கள் ஏற்கனவே ஆரம்பமாகி நடைபெற்று வரும்போது மூன்றாவது தரப்பை அவர் நாடுவதன் நோக்கமென்ன? இப்படியான கேள்விகளை நாம் ஆழமாகப் பரிசீலனை செய்தோம்.

முதலாவதாக, சமாதானப் பேச்சுக்களில் மூன்றாம் தரப்பினரை இவ்விதம் தலையீடு செய்ய அனுமதிப்பது தவறானதாக எமக்குத் தென்பட்டது. மூன்றாம் தரப்பு மத்தியஸ்தர் நடுநிலையாளராகவும் இரு தரப்பினராலும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கவராகவும் இருத்தல் அவசியம். இந்தப் பிரஞ்சு இராஜதந்திரியைப் பற்றி எமக்கு எதுவுமே தெரியாது. அவரது அனுபவம், வாழ்க்கைப் பின்னணி, உலகப் பார்வை ஆகியன பற்றி எமக்கு எதுவும் தெரியாது. ஆனாலும் இவர் சந்திரிகாவுக்கு நன்கு பழக்கமானவர் போலவே எமக்குத் தென்பட்டது. பிரான்ஸ் நாட்டில் உயர்கல்வி கற்றபோது சந்திரிகாவுக்கு இவரைத் தெரிந்திருக்கலாம். ஆகவே இந்தப் பிரஞ்சு இராஜதந்திரி சுத்தமான நடுநிலையைப் பேணக் கூடிய தகைமை உள்ளவர்போல எமக்குத் தென்படவில்லை. இரண்டாவதாக, மூன்றாம் தரப்பு அனுசரணைக்கோ மத்தியஸ்துவத்திற்கோ நாம் எதிரானவர் அல்லர். அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் மத்தியில் சமரசப் பேச்சுக்கள் முறிவடைந்து, இரு தரப்பினர் மத்தியில் தொடர்பு அறுந்த சூழ்நிலையில்தான் மூன்றாம் தரப்பின் உதவியை நாம் நாடவேண்டும் என்பது எமது நிலைப்பாடாக இருந்தது. அடுத்ததாக, மூன்றாம் தரப்பு எனும்பொழுது நாம் ஒரு வெளிநாட்டு அரசாங்கத்தின் அனுசரணையை அல்லது மத்தியஸ்தையே விரும்பினோம். நிச்சயமாக, தனி நபரின் தலையீட்டை நாம் விரும்பவில்லை. சந்திரிகா தெரிவு செய்த நபர், பிரஞ்சு அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியாக அல்லாமல் தனி நபர் என்ற தகைமையில்தான் பணியாற்ற விரும்பினார்.

மூன்றாவதாக, சமாதானப் பேச்சுக்களை அந்தரங்கமாக நிகழ்த்த நாம் விரும்பவில்லை. தமிழரின் தேசியப் பிரச்சினை சர்வதேசக் கவனத்தை ஈர்த்திருப்பதால், நாம் பேச்சுக்களை வெளிப்படையானதாக, எமது மக்களும் சர்வதேசச் சமூகமும் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய முறையில் பகிரங்கமானதாக நடத்துவதையே விரும்புகிறோம்.

நான்காவதாக, அப்பொழுது நடைபெற்று வந்த பேச்சுக்கள் சந்திரிகாவுக்கு ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்றே நாம் கருதினோம். சமாதானப் பேச்சுக்கள் எவ்வித முன்னேற்றமும் இன்றி ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே முடங்கிப் போயிருந்தன. விடுதலைப் புலிகளின் கோரிக்கைகள் நியாயமானதாகவும் தமிழ் மக்களின் அத்தியாவசியத் தேவைகளைப் பிரதிபலிப்பதாகவும் இருந்தபோதும், இராணுவ அழுத்தங்கள் காரணமாக அரசாங்கம் விட்டுக் கொடாத கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்ததால் பேச்சுக்கள் முன்னோக்கி நகரமுடியாத நிலை எழுந்தது. தமிழ் மக்களின் இந்த அத்தியாவசிய வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணாமல் அரசியற் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேச்சுக்களை நடத்த விடுதலைப் புலிகள் விரும்பவில்லை. இந்த முரண்பாட்டினால் இழுபறி நிலை ஏற்பட்டது. நேரடிப் பேச்சுக்களில் நிகழ்ந்த இந்தச் சிக்கல் நிலை காரணமாக, ஒரு வித்தியாசமான புதிய பாதையில் அரசியற் பேச்சுக்களை நகர்த்திச் செல்ல சந்திரிகா முயற்சி எடுப்பது போல எமக்குத் தென்பட்டது.

இப்படியாகச் சந்திரிகாவின் யோசனையைப் பல கோணங்களிற் பரிசீலனை செய்த பின்னர், தலைவர் பிரபாகரன் கீழ்க்கண்டவாறு அம்மையாருக்குப் பதில் எழுதினார்.

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.
25 பெப்ரவரி 1995.

கனம். சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா,
சிநீலங்காவின் ஜனாதிபதி,
ஜனாதிபதியின் தலைமைச் செயலகம்,
கொழும்பு.

கனம் ஜனாதிபதி அவர்கட்கு,

1995 பெப்ரவரி 20ஆம் நாளிட்டு எழுதிய கடிதத்திற்கு மிகவும் நன்றி.

இருதரப்படும் பரஸ்பரம்கருத்துக்களையும் யோசனைகளையும் விளக்கங்களையும் பரிமாற்றம் செய்து கொள்வது மூலம் சமாதான முயற்சி முன்னேற்ற கரமாக முன்னகர்த்தப் படலாமென நேர்மையுடன் நீங்கள் கருதுவதை நான் வரவேற்கிறேன். இதனைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு,

பக்கச்சார்பற்ற நடுவர் ஒருவரைப் பணிக்கு அமர்த்தலாமென நீங்கள் யோசனை தெரிவித்துள்ளீர்கள்.

உங்களது யோசனையை ஆழமாகப் பரிசீலனை செய்தோம். அரசாங்கத்தினதும் விடுதலைப் புலிகளினதும் அதிகாரபூர்வமான பிரதிநிதிகள் மத்தியிலேயே சமாதானப் பேச்சுக்கள் நடைபெறவேண்டும் என்பது எமது கருத்தாகும். ஒரு பகிரங்கமான பேச்சரங்கில், எமது பிரதிநிதிகளின் பரிசீலனைக்கு உங்களது பிரதிநிதிகள் தமது கருத்துக்களையும் யோசனைகளையும் முன்வைக்கலாம். சமாதானப் பேச்சுக்கள் உள் நாட்டிலும் சர்வதேச உலகிலும் பெரும் ஆர்வத்தையும் அக்கறையையும் உண்டுபண்ணி இருப்பதால், விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் விடயங்களும் பேச்சுக்களில் ஏற்படும் முன்னேற்றங்களும் பகிரங்கமாக அமைவதையே நாம் விரும்புகிறோம்.

இதுவே எமது நிலைப்பாடாக இருப்பதால், இரு தரப்புக் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்காக பக்கச்சார்பற்ற நடுவரைப் பணிக்கு அமர்த்தும் உங்களது யோசனை இந்தக் காலகட்டத்தில் எமக்கு ஏற்புடையதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது குறித்து எமது நிலைப்பாட்டைப் புரிந்து கொள்வீரென நினைக்கிறேன்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

அன்றைய நாளே, 1995 பெப்ரவரி 25 அன்று, இன்னொரு விரிவான கடிதத்தையும் திரு. பிரபாகரன் அரச அதிபர் சந்திரிகா அம்மையாருக்கு அனுப்பி வைத்தார். பெப்ரவரி 16ஆம் நாள் ஜனாதிபதி அனுப்பிய கடிதத்திற்கும் பெப்ரவரி 25ஆம் நாள் ஜனாதிபதியின் செயலர் தமிழ்ச்செல்வனுக்கு அனுப்பிய கடிதத்திற்கும் பதிலளிப்பதாக இக்கடிதம் அமைந்தது.

பாரிய புனரமைப்பு வேலைகளை மேற்கொள்ளும் அரசாங்கத்தின் திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிட்ட பிரபாகரன்,

எரிபொருட்கள் மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடைகள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்றும் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்புக்குத் தரைப் பாதை திறக்கப்பட வேண்டுமென்றும் போர் நிறுத்தம் பலப்படவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தியதுடன் இவை நிறைவுசெய்யப்பட்ட பின்புதான் புனர்நிர்மாணப் பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சொன்னார். அத்தியாவசியப் பொருட்கள் அனைத்திற்கும் தடைநீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளதாகப் பலப்பத்தபென்டி தெரிவித்த கூற்றை அபாண்டமான பொய் என நிராகரித்த பிரபாகரன், தமிழ் மக்களின் நாளாந்தச் சீவியத்திற்கு அத்தியாவசியமான பொருட்கள் அனைத்தும் இராணுவப் பயன்பாட்டுப் பொருட்களாக முத்திரை குத்தப்பட்டுத் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்தார். தடைநீக்கம் செய்யப்பட்ட சில பொருட்களும் வவுனியா எல்லையில் இராணுவத்தினரால் தடை செய்யப்படுவதாகவும் கூறினார். பிரபாகரனின் கடிதத்தைக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்.

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.
25 பெப்ரவரி 1995.

கனம். சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா,
சிநீலங்காவின் ஜனாதிபதி,
ஜனாதிபதியின் தலைமைச் செயலகம்,
கொழும்பு.

அன்பின் ஜனாதிபதி அவர்கட்கு,

பெப்ரவரி 16ஆம் நாளிடப்பட்ட உங்களது கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றேன். நன்றி.

பெப்ரவரி 13ஆம் நாள், உங்களது செயலர் திரு. பலப்பத்தபென்டி அவர்களுக்கு நாம் எழுதிய முக்கிய கடிதம் ஒன்றின் பதிலுக்காகக் காத்து இருந்தமையால் உங்களுக்குப் பதிலெழுதத் தாமதமாகியது. அதையிட்டு மன்னிக்கவும்.

1995 பெப்ரவரி 25ஆம் நாள் திரு. பலப்பத்த பென்டி, தமிழ்ச்செல்வனுக்கு எழுதிய கடிதத்திற் போர் நிறுத்த நடைமுறைகள், கண்காணிப்புக் குழுக்களை நிறுவுதல், பேச்சுக்களை மீளத் தொடங்குதல் போன்ற

நாம் எழுப்பிய பாரதூரமான பிரச்சினைகள் எதற்குமே பதில் தராது, வடக்கில் வாழும் தமிழ் மக்கள் அனுபவிக்கும் துன்ப துயரங்களை எல்லாம் நீக்கி விடுவதற்கான சகல நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் எடுத்துள்ளதாக விசித்திரமான முறையில் உரிமை கொண்டாடியிருக்கிறார்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கும் வடமாநிலத் திற்கும் பாதை திறப்பது சம்பந்தமாக விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாடு என்னவென்பதை அரசாங்கம் நன்கறியும். இந்த முக்கியமான விவகாரத்தில் எமது கருத்தை முற்றாக உதாசீனம் செய்து, தரைப் பாதைகள் (பூநகரி, ஆனையிறவு) திறக்கப்பட்டுள்ளதாக அரசாங்கத்தின் பழைய நிலைப்பாட்டை ஒரு தலைப்பட்சமாகப் பிரகடனம் செய்திருக்கிறார் திருபலப்பத்தபென்டி. இப்படியான அறிவிப்புகளைத் தவறான பரப்புரைகளுக்குப் பயன்படுத்தலாமே தவிர, சமாதான வழிமுறையை இவை மேம்பாடு செய்யப் போவதில்லை. இது எமக்கு ஆழ்ந்த ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கிறது. இந்த ஒருதலைப்பட்சமான முடிவு ஓர் உண்மையைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது. அதாவது உங்களது அரசாங்கம் தமிழ்க் குடிமக்களின் அவசர வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு மேலாக, ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தின் கேந்திர நலனுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது என்பது புலனாகிறது.

பொருளாதாரத் தடைகள் முற்றாக நீக்கப் படவில்லை என்ற உண்மையை நீங்கள் நன்கறிவீர்கள். எமது மக்களின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வுக்கு அத்தியாவசியமான பெட்ரோல், டீசல், மோட்டார் வாகனங்கள், வாகன உதிரிப்பாகங்கள், மின்கலங்கள், உரவகைகள் போன்ற பல்வேறு பொருட்கள் இன்னமும் இராணுவப் பயன்பாட்டுப் பொருட்கள் என்ற சாக்கில் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன. தடை நீக்கம் செய்யப்பட்ட பொருட்கள்கூட, வவுனியா இராணுவத்தினரின் தடையால் இன்னும் மக்களை வந்தடையவில்லை. இதுதான் மெய்நிலை. இந்த யதார்த்த நிலையை வடக்கில் வாழும் எமது மக்கள் நன்கறிவார்கள். நிலைமை இப்படி இருக்கும்பொழுது, சகல விதமான அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கும் தடை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளதாகத் திரு. பலப்பத்த

பென்டி எமக்கு எழுதுகிறார். இது உண்மைக்கு முற்றிலும் மாறானது. இப்படியான அபாண்டமான பொய்க் கூற்றுகள் பிரச்சாரச் சாதனமாகப் பயன்படலாம். ஆனால் இவை எமது மக்களின் துன்பத்தை நீக்கிவிடப் போவதில்லை. அத்தோடு சமாதானத்தின் நலனையும் பேணப் போவதில்லை.

தற்போதைய பகை நிறுத்தத்தை, ஒரு நிலையான முழுமையான போர்நிறுத்த உடன்பாடாக மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் எவ்வித உருப்படியான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கத் தயங்குவது எமக்கு விசனத்தைத் தருகிறது. பகை நிறுத்தச் செயற்பாட்டு விதிமுறைகள் சம்பந்தமாக விரிவான செயற்பாட்டு விளக்கங்களைக் கோரி நாம் பல தடவைகள் கடிதங்களை எழுதியபோதும், இவை சம்பந்தமாக ஆக்கபூர்வமான முறையில் அரசாங்கம் பதிலளிக்காதது எமக்கு ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கிறது. அரசாங்கத்தின் இந்த அக்கறையற்ற போக்குக் காரணமாகவே வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளின் தலைமையில் கண்காணிப்புக் குழுக்களை நிறுவுவதில் தாமதம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இது ஒரு பாரதூரமான விடயம். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் தவறுமானால் சமாதானச் சூழ்நிலையை இது பாரதூரமாகப் பாதிக்கும்.

வடக்கில் பாரிய புனர்நிர்மாண, அபிவிருத்தி வேலைகளை மேற்கொள்வதாக இருந்தால், எரி பொருள் மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்குத் தடை நீக்கம் செய்யப்பட்டு, யாழ்ப்பாணத்திற்கான பாதை திறக்கப்பட்டு, போர்நிறுத்த உடன்பாட்டை நிலைப்படுத்திப் பலப்படுத்துவது அத்தியாவசியமானதாகும். ஆகவே, இந்த முக்கியமான பிரச்சினைகள் குறித்து எம்முடன் பேச்சுக்களை நடத்தி இணக்கப்பாடு காணுமாறு அரசாங்கத்தை நாம் கேட்டுக்கொள்கிறோம். இவற்றிற்குத் தீர்வு காணப்பட்டால் போரால் அழிவுற்ற பிரதேசங்களிற் பாரிய புனரமைப்புத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவது நடைமுறைச் சாத்தியமாகும். புனரமைப்பு வேலைகளைத் திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்த அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளையும் விடுதலைப் புலிகளையும் அங்கத்தவர்களாகக் கொண்ட ஓர் அதிகாரசபை நிறுவப்பட வேண்டுமெனக் கடந்த சுற்றுப் பேச்சுக்

களின் போது எமது பிரதிநிதிகள் ஆலோசனை தெரிவித்தனர். இதனை அரசு தரப்புப் பிரதிநிதிகளும் ஏற்றுக் கொண்டனர். சமாதானப் பேச்சுக்களின்போது எடுக்கப்பட்ட இந்த முடிவை அரசாங்கம் நடைமுறைப் படுத்தினால் புனரமைப்புத் திட்டங்களைச் சீராகத் துரித கதியில் செயற்படுத்த அது வழிகோலும்.

எமது யோசனைகளை நீங்கள் ஆழமாகப் பரிசீலனை செய்வீர்களென நாம் நம்புகிறோம்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

பிரஞ்சு நடுவர் பற்றிய சர்ச்சை

பிரஞ்சு இராஜதந்திரி ஒருவரை நடுவராகப் பணிக்கு அமர்த்துவது சம்பந்தமாக ஜனாதிபதி சந்திரிகாவுக்கும் தலைவர் பிரபாகரனுக்கும் மத்தியிற் பரிமாறப்பட்ட கடிதங்கள் பத்திரிகைகளுக்குக் கசிந்துள்ளதை அடுத்துக் கொழும்பு அரசியல் வட்டாரங்களில் பெரும் சர்ச்சை எழுந்தது. மிகவும் அந்தரங்கமானதாகக் கருதப்பட்ட இவ்விவகாரத்தை அரசு வட்டாரங்கள் எதற்காகப் பத்திரிகை உலகிற்குக் கசிய விட்டன என்பது எமக்குப் புரியாத புதிராக இருந்தது. மூன்றாம் தரப்புச் சர்வதேச மத்தியஸ்துவத்திற்கு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் எதிராக நிற்கிறது என்ற பிரச்சாரத்தை மேற்கொள்ளும் நோக்கத்துடனேயே பிரஞ்சு இராஜதந்திரியின் விவகாரம் பகிரங்கப்படுத்தப்பட்டது என்ற உண்மை எமக்குப் பின்புதான் தெரியவந்தது. இந்தப் பொய்யான பரப்புரையை மறுத்துரைத்து, உண்மை நிலையை எமது மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், பிரஞ்சு நடுவர் பற்றிய கடிதங்களை நாம் வெளியிட முடிவெடுத்தோம். சந்திரிகாவுக்கும் பிரபாகரனுக்கும் மத்தியில் இவ்விவகாரம் குறித்துப் பரிமாறப்பட்ட கடிதங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டோம். இவ்விவகாரத்தை யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைகள் முக்கியம் கொடுத்துப் பிரசுரித்தன. இவ்விடயம் 'புலிகளின் குரல்' வானொலியிலும் ஒலிபரப்பாகியது.

1995 மார்ச் 6 ஆம் நாளன்று, யாழ்ப்பாணத்திற் பத்திரிகையாளர் மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டிய நான், ஜனாதிபதி

சந்திரிகாவின் யோசனையை நாம் நிராகரித்ததன் காரணத்தை விளக்கிக் கூறினேன். பிரஞ்சு நடுவரை அந்த நாட்டு அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்தபோதும், அவர் பிரஞ்சு அரசாங்கத்தின் அதிகாரபூர்வமான பிரதிநிதி அல்லர் என்றும் இராஜதந்திரச் சேவையிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற தனி நபர் என்றும் விளக்கினேன். இந்தப் பிரஞ்சு இராஜதந்திரி சந்திரிகாவுக்கு நன்கு பழக்கமானவர் என்றும் விடுதலைப் புலிகளுக்கு அவரைப் பற்றி எதுவுமே தெரியாது என்றும் கூறிய நான், இப்படியான ஒருவர் நடுநிலையாளராகப் பாரபட்சமின்றிச் செயற்படுவது கடினம் என்றும் சுட்டிக் காட்டினேன். விடுதலைப் புலிகள் மூன்றாம் தரப்பு அனுசரணைக்கோ மத்தியஸ்துவத்திற்கோ எதிரானவர்கள் அல்லர் என வற்புறுத்திக் கூறிய நான், அரசுக்கும் புலிகளுக்கும் மத்தியிலான பேச்சுக்கள் முறிவடைந்தால் மூன்றாம் தரப்பை ஈடுபடுத்துவது பற்றி நாம் பரிசீலனை செய்வோம் என விளக்கினேன்.

பத்திரிகையாளர் மாநாட்டில் நான் தெரிவித்த கருத்துக்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சந்திரிகா - பிரபா கடிதங்களையும் ஒன்று சேர்த்து, பிரஞ்சு நடுவர் விவகாரத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் அதிகாரபூர்வமான நிலைப்பாடாக ஒரு பத்திரிகை அறிக்கையை, மார்ச் 7ஆம் நாளன்று அரசியற் பிரிவு வெளியிட்டது. தமிழில் வெளியிடப்பட்ட இந்த அறிக்கையை லண்டனிலுள்ள, புலிகளின் அனைத்துலகத் தலைமைச் செயலகம் மீண்டும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துப் பத்திரிகை அறிக்கையாக வெளியிட்டது. இவ்விதம் பிரஞ்சு இராஜதந்திரி பற்றிய சந்திரிகா - பிரபா கடிதங்களின் மூலப் பிரதிகள் முதலில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, பின்னர் அதே விடயம் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதால் இறுதி வடிவமானது மூலப்பிரதியின் சொற் பிரயோகத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக அமைந்தது.

ஜனாதிபதி சந்திரிகா மார்ச் 9ஆம் நாள் தலைவர் பிரபாகரனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இலண்டன் பத்திரிகை அறிக்கையில் ஒரு பத்தியை மேற்கோள்காட்டி, அது தனது கடிதத்தின் மூலப் பிரதிக்கு மாறுபட்டதாக இருப்பதாய்க் குற்றம் சாட்டினார். மொழிபெயர்ப்புகளால் ஏற்பட்ட வேறுபாடுகள் பற்றி எதுவுமறியாத சந்திரிகா அம்மையார், கடிதங்களின் உள்ளடக்கத்தை விடுதலைப் புலிகளின் அரசியற் பிரிவு வேண்டுமென்றே திரித்து, உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்துக்களை வெளியிட்டிருப்பதாகக் கண்டனம் தெரிவித்தார். பிரஞ்சு இராஜதந்திரியை ஒரு தனிப்பட்ட நபராகவும் தனது நண்பராகவும் சித்திரித்துக் காட்ட முனைவது

உண்மைக்கு மாறானதென வாதிட்ட அவர், அந்த இராஜதந்திரி பிரஞ்சு அரசாங்கத்தினால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டவர் என்றும் அவருக்குப் பிரஞ்சு அரசாங்கத்தின் ஆதரவு உண்டு என்றும் குறிப்பிட்டார். அரசியற் பேச்சுக்களுக்கு முன்னராக, தமிழ் மக்களின் அத்தியாவசிய வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட வேண்டுமென்ற விடுதலைப் புலிகளின் கோரிக்கை பற்றிக் குறிப்பிட்ட சந்திரிகா, தேசியப் பாதுகாப்புக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் கோரிக்கைகளை வழங்கினால் இராணுவ ரீதியாகவும் பாரதூரமான விளைவுகள் ஏற்படலாமென எச்சரித்தார். சந்திரிகாவின் கடிதத்தில் விட்டுக் கொடுக்காத கடும்போக்குத் தொனித்தது. கட்டம் கட்டமாகப் பேச்சுக்களை முன்னகர்த்தும் விடுதலைப் புலிகளின் அணுகுமுறையை நிராகரித்த அவர், தமிழ் மக்களின் அவசர வாழ்க்கைப் பிரச்சினை பற்றியும் அரசியற் பிரச்சினை பற்றியும் ஒரே நேரத்தில் சமநிலையாகப் பேச வேண்டுமென வற்புறுத்தினார். இறுதியாகத் தனது கடித முடிவுரையில், ஏப்ரல் 2 இலிருந்து 10ஆம் நாள் வரையான கால கட்டத்தில் அரசியல் தீர்வுக்கான பேச்சுக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் எனத் தெரிவித்தார். சந்திரிகாவின் கடிதத்தைக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்.

9 மார்ச் 1995.

திரு.வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திரு. பிரபாகரன் அவர்கட்கு,

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளது அனைத்துலகத் தலைமையகம் மார்ச் 7ஆம் நாளன்று வெளியிட்ட பத்திரிகை அறிக்கையைப் படித்தபோது, அரசாங்கத் திற்கும் புலிகளுக்கும் மத்தியிலான பேச்சுக்கள் குறித்து இரண்டு முக்கிய பிரச்சினைகள் எழுப்பப் பட்டிருக்கின்றன.

முதலாவது, 1995 பெப்ரவரி 25இல் நீங்கள் எனக்கு எழுதியதாக இப் பத்திரிகை அறிக்கையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் கடிதத்தின் விபரம் இவ்வாறு தரப்படுகிறது:-

“சிநீலங்கா அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் மத்தியிலான பேச்சுக்கள் இரகசியமானதாக அல்லாது பகிரங்கமானதாக நடைபெறுவதையே நாம் விரும்புகிறோம். அரசாங்கத்துடனான எமது பேச்சுக்களின் முன்னேற்றம் குறித்து எமது மக்களும் சர்வதேசச் சமூகமும் உன்னிப்பாகக் கவனம் செலுத்துவதால், ஒரு தனிப்பட்ட நபர் மூலம் இரகசியமாகக் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்வது பொருத்தமானதாகவோ சரியானதாகவோ எமக்குத் தோன்றவில்லை. உங்களது கடிதத்தில் நீங்கள் எழுப்பிய கேள்விகளை நாம் மிகவும் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்தோம். சிநீலங்கா அரசாங்கத்தின் சார்பில் நீங்கள் நியமித்த பிரதிநிதிகளுக்கும் எமது பிரதிநிதிகளுக்கும் மத்தியிலேயே பேச்சுக்கள் நடைபெறுவதை நாம் விரும்புகிறோம். உங்களது பிரதிநிதிகள் அரசாங்கத்தின் கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்த, எமது பிரதிநிதிகளும் எமது சார்பில் அவ்வாறே செய்வார்கள். இவ்விதம் பேச்சுக்கள் அமைந்தால் அது பயனுள்ளதாக இருக்கும். எமது பிரச்சினை இப்பொழுது சர்வதேசக் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. தமிழரின் இனப் பிரச்சினையில் தமிழ் மக்களுடன் அனைத்துலகச் சமூகமும் உன்னிப்பாகக் கவனம் செலுத்தி வருகின்றது. இரு தரப்புப் பேச்சுக்களின் முன்னேற்றம் குறித்துத் தமக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென எமது மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இப்படியான சூழ்நிலையில் தனிநபர் ஒருவர் மூலம் இரகசியமாக உங்களுடன் நான் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்வது உகந்தது அன்று.”

1995 பெப்ரவரி 25ஆம் நாளன்று நான் உங்களிடமிருந்து ஒரு கடிதம் மட்டுமே பெற்றுக் கொண்டேன். அந்தக் கடிதத்தில் மேற்குறிப்பிட்ட பந்தி இருக்கவில்லை. பெப்ரவரி 25இல் நீங்கள் எழுதிய கடிதத்தின் உள்ளடக்கம் என்னவென்பது விடுதலைப் புலிகளின் அனைத்துலக அரசியற் பிரிவினருக்குத் தெரியவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் குறிப்பிட விரும்புகிறோம். அதனால்தான் நீங்கள் எழுதிய

கடிதத்தின் உள்ளடக்கம் இங்குத் திரித்துக் கூறப் பட்டுள்ளது.

1995 பெப்ரவரி 20 ஆம் நாளன்று நான் உங்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளேன் என்பதை உங்களது கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். “இந்த விடயமாகப் பிரஞ்சு அரசாங்கத்தை நான் அணுகிய போது மதிப்புமிக்க பிரஞ்சு நாட்டவர் ஒருவரை எமக்குத் தந்துதவப் பிரான்ஸ் இணக்கம் தெரிவித்தது... இவர் பிரான்ஸ் நாட்டின் தூதுவராகப் பணி புரிந்தவர்... நீங்களும் இணக்கம் தெரிவித்து, இரு தரப்புமாக நாம் அவரது பாதுகாப்புக்கு உறுதி அளித்தால் அவர் இந்தப் பணியைச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார். இவர் எமக்கு மத்தியில் நடுவராகச் செயற்படுவாரே அன்றி, எமது கருத்துப் பரிமாற்றத்திற் பிரஞ்சு அரசாங்கத்தை எவ்வகையிலும் ஈடுபடுத்த மாட்டார் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.”

ஆகவே, நடுவராக நான் சிபாரிசு செய்த நபர் பிரஞ்சு அரசினால் தெரிவு செய்யப்பட்டவர் என்பதும் பிரஞ்சு அரசின் ஆதரவு பெற்றவர் என்பதும் நன்கு புலனாகிறது. எனினும், இவர் பிரஞ்சு அரசாங்கத்தின் தலையீடு இன்றி, எனது அரசாங்கத்தினதும் உங்களது அமைப்பினதும் விருப்பத்திற்கு இசைவாக பணியாற்ற இருந்தார்.

பிரஞ்சு அரசாங்கத்தினாற் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடுவர் ஒருவரைத் தனிப்பட்ட நபர் என்றும் எனது நெருங்கிய நண்பர் என்றும் சித்திரிப்பது முற்றிலும் தவறானதாகும். உண்மையில் இவர் யார் என்பது எனக்குத் தெரியாது. இவர் பிரஞ்சு அரசாங்கத்தினால் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். இவர் கொழும்புக்கு வந்த பின்புதான், முதன்முதலாக நான் இவரைச் சந்தித்தேன், ஆகவே இல்லாத ஒரு கடிதத்தைக் கற்பித்து அதன் அடிப்படையில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் உண்மைகளைத் திரித்துக் கூறி இருப்பதையிட்டு எமது அரசாங்கம் வேதனையடைகிறது.

இரண்டாவதாக, விடுதலைப் புலிகள் பேச்சுக்களுக்குத் தயாரென லண்டனில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையில் கூறப்படுகிறது. ஆனால் பெப்ரவரி

25இல் நீங்கள் எழுதிய கடிதத்திற் பேச்சுக்கள் பற்றி எதுவுமே குறிப்பிடப்படவில்லை.

அரசியற் பேச்சுக்களுக்கு விரைவாக ஒரு நாளை நிர்ணயிக்குமாறு நான் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கு நீங்கள் இதுவரை ஒரு பதிலும் தரவில்லை. புனர்நிர்மாண வேலைகள் குறித்து ஏற்கனவே நடைபெற்று வரும் பேச்சுக்களை மீண்டும் ஆரம்பிப்பதற்கு நீங்கள் சில முன் நிபந்தனைகளை விதித்துள்ளீர்கள். இந்த நிபந்தனைகள் வருமாறு:-

- i) பூநரி இராணுவ முகாமை அகற்றுவது.
- ii) வட கிழக்குக் கடலில் மீன்பிடித் தடையை முற்றாக நீக்குவது.
- iii) கிழக்கு மாகாணத்தில் ஆயுதம் தரித்த புலிப் போராளிகளுக்கு நடமாட்டச் சுதந்திரம் வழங்குவது.
- iv) பொருளாதாரத் தடைகளை முற்றாக நீக்குவது.

நிரந்தரமான, நிலையான சமாதானத்திற்குப் புறம்பாக இக்கோரிக்கைகள் வழங்கப்பட்டாற் பாரதூரமான இராணுவ விளைவுகள் ஏற்படும். தேசியப் பாதுகாப்புக்குப் பங்கம் ஏற்படாத வகையில், எவ்வளவு கூடுதலான சலுகைகளை உங்களுக்கு விட்டுக் கொடுக்க முடியுமோ அவற்றை எல்லாம் நாம் உங்களுக்கு வழங்கிவிட்டோம்.

இந்த விவகாரங்களைப் பற்றிக் கதைப்பதற்காக அரசியற் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதைப் பிற்போடத் தேவையில்லை. இரண்டு விடயங்களும் ஒரே சமயத்தில் இணைவாகப் பேசப்படலாம். இதுதான் அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடாக இருந்து வருகிறது. ஒன்றன் பின் ஒன்றாகப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்குப் பதிலாக, வடக்கில் வாழும் மக்களின் அவசர நாளாந்தப் பிரச்சினைகளையும் இன நெருக்கடிக்கான அரசியல் தீர்வுப் பிரச்சினையையும் ஒரே சமயத்தில் இணைவாக வைத்துப் பேசலாம் என்பதே அரசாங்கத்தின் யோசனையாகும்.

பெப்ரவரி 25ஆம் நாள் நீங்கள் எழுதிய கடிதத்திற் குறிப்பிட்டதுபோல, 'அரசாங்கத்தினதும் விடுதலைப் புலிகளதும் அதிகாரப்பூர்வமான

பிரதிநிதிகள் மத்தியிலேயே பேச்சுக்கள் நடைபெற வேண்டும்' என்ற யோசனையை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

இனப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காணும் பேச்சுக்கள் ஏப்ரல் 2 இலிருந்து 10 ஆம் நாள் வரையிலான கால இடைவெளியில் ஆரம்பமாக வேண்டும். ஆரம்பக் கட்டமாக இரண்டு நாட்கள் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்காக எமது பிரதிநிதிகளை நாம் யாழ்ப்பாணம் அனுப்பி வைப்போம். இதற்கு முன்னர், அரசியல் தீர்வுக்கான எமது யோசனைத் திட்டத்தை உங்களுக்கு அனுப்பி வைப்போம்.

உடன் பதில் அனுப்பி வைத்தால் நன்றியாக இருப்பேன்.

அன்புடன்,
உங்கள் நேர்மையுள்ள,
சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா.

தமிழ் மக்களின் அன்றாட ஜீவாதாரப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணுமாறு விடுதலைப் புலிகள் முன்வைத்த நியாயமான, யதார்த்தமான கோரிக்கையைச் சந்திரிகா அரசு பிடிவாதமாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் பரிசீலனை செய்ய மறுத்து வந்தபோது அதற்கு ஒர் அடிப்படையான காரணம் இருக்க வேண்டுமென நாம் கருதினோம். அதாவது, சிங்கள இராணுவத்தின் கேந்திர நலன்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் நோக்குடனேயே அரசாங்கம் இந்த இறுக்கமான கடும்போக்கைக் கடைப்பிடிக்கிறது என நாம் எண்ணினோம். ஆனால் இப்போதான் முதல் தடவையாக ஜனாதிபதி சந்திரிகா தமது அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாட்டைத் தெட்டத் தெளிவாக, எவ்வித மூடி மறைப்பும் இன்றிப் பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொண்டார். விடுதலைப் புலிகளின் கோரிக்கைகளை வழங்கினால், பாரதூரமான இராணுவ விளைவுகள் உருவாகலாம் என்றும் 'தேசியப் பாதுகாப்பு' விவகாரத்தில் நெகிழ்ந்து கொடுக்க முடியாது என்றும் அவர் அரசாங்கத்தின் உண்மையான நிலைப்பாட்டைத் தெரிவுபடுத்தினார். வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளில் தொடங்கி, அரசியற் பிரச்சினை வரைக்கும் படிப்படியாகக் கட்டம் கட்டமாகப் பேச்சுக்களை முன்னகர்த்திச் செல்லும் விடுதலைப் புலிகளின் அணுகுமுறையையும் சந்திரிகா திட்டவாட்டமாக நிராகரித்தார். ஒட்டுமொத்தத்திற் பார்த்தால், அரசியற்

பேச்சுக்களுக்கு முன்னதாக இயல்புநிலையும் நிலையான அமைதியும் உருவாக வேண்டும் என்ற புலிகளின் அடிப்படையான யோசனையை அரசாங்கமும் சிங்கள இராணுவத் தலைமையையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது சந்திரிகாவின் கடிதம் மூலமாகத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. சிறீலங்கா அரசாங்கம் தனது அணுகுமுறையையும் கொள்கை நிலைப்பாட்டையும் தெளிவுபடுத்தி, விடுதலைப் புலிகளின் கோரிக்கைகளை முற்றாக நிராகரித்துள்ளதால் நாமும் எமது நிலைப்பாட்டை மறுபரிசீலனை செய்ய நிர்பந்திக்கப்பட்டோம்.

முதலாவதாக, தமிழர் தாயகம் மீதான பொருளாதார முற்றுகையைத் தளர்த்துவதற்குப் பதிலாகச் சந்திரிகா அரசு இறுக்கிக் கொண்டே வந்தது. பல்வேறு பொருட்களுக்குத் தடை நீக்கம் செய்துள்ளதாகக் காலத்திற்குக் காலம் அரசாங்கம் அறிக்கைகளை வெளியிட்ட பொழுதும், அப்பொருட்கள் மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. எரிபொருட்கள், உர வகைகள், சீமெந்து, இரும்புக் கம்பிகள் ஆகியன இராணுவப் பயன்பாட்டுப் பொருட்களாகக் கருதப்பட்டு நிரந்தரத் தடைக்கு இலக்காகி இருந்தன. பேச்சுக்களின் போதும் கடிதப் பரிமாற்றங்களிலும் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடையை நீக்குமாறு எமது இயக்கம் மீண்டும் மீண்டும் வேண்டுகோள் விடுத்தும் அரசாங்கம் நெகிழ்ந்து கொடுக்கவில்லை. விடுதலைப் புலிகள் ஒரு புறமிருக்க, தமிழ் மாவட்ட அரசு அதிபர்கள், குடிமக்கள் குழுக்கள், பொதுசனச் சம்மேளனங்கள், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கம், சர்வதேச அமைப்புகள் ஆகியன தொடர்ச்சியாக, மன்றாட்டமாக விடுத்த வேண்டுகோளுக்கும் அரசாங்கம் செவிசாய்க்கவில்லை. இறுதியாக, இந்த வெகுசன அமைப்புகள் மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில், சர்வதேச மனித உரிமை நிறுவனங்களிடம் கடும் ஆட்சேபம் தெரிவித்தன. ஆயினும், அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடைகள் நீக்கப்பட்டுள்ளதாக அரசாங்கம் மேற்கொண்ட தீவிரப் பொய்ப் பிரச்சாரம் உலகத்தின் மனச்சாட்சியை மௌனிக்கச் செய்தது. இரண்டாவதாக, சர்வதேசக் கண்காணிப்புக் குழுவின் மேற்பார்வையில் ஒரு நிலையான, நிரந்தரமான போர்நிறுத்தம் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென நாம் விடுத்த வேண்டுகோளையும் அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே நிராகரித்து வந்தது. ஒரு நிலையான போர் நிறுத்தத்திற்குப் பதிலாக, ஒரு நிலையற்ற தற்காலிக பகை நிறுத்தத் தையே அரசாங்கம் விரும்பியது. இந்தப் பகை நிறுத்த உடன்பாட்டிற்கும் விரிவான, விளக்கமான விதிகளைக் கொண்ட நடைமுறைத் திட்டத்தை வகுக்கவும் நாம் தொடர்ச்சியாக விடுத்து வந்த வேண்டுகோளையும் அரசாங்கம் நிராகரித்துள்ளது.

இதிலிருந்து, ஒரு நிலையான சமாதானத்தையும் இயல்பு நிலையையும் தோற்றுவிப்பதில் அரசாங்கத்திற்கு நேர்மையான அக்கறை இருக்கவில்லை என்றே எமக்குத் தென்பட்டது.

முன்றாவதாக, கடற்புலிகளின் நடமாட்டத்தை முற்றாக முடக்கி, வடகிழக்குப் பிரதேசக் கடலில் முழுமையான கடலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதே சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருந்தது. இதன் காரணமாகவே மீன்பிடிக்கு இறுக்கமான தடைகளை விதித்தது. இந்தத் தடைகளால் தமிழ் மீனவச் சமூகம் தாங்கொணாத் துன்பங்களை அனுபவித்து வருவதாக அரசாங்கம் அறிந்திருந்தபோதும் தடைகளைத் தளர்த்த மறுத்து வந்தது.

நான்காவதாக, கிழக்கு மாவட்டங்களில் ஆயுதம் தரித்த எமது போராளிகள் சுதந்திரமாக நடமாடுவதை இராணுவத் தலைமைப்பீடம் விரும்பவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையைச் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைக்குமாறு திரும்பத் திரும்ப நாம் விடுத்த வேண்டுகோளைப் பரிசீலனை செய்யக்கூட அரசாங்கம் தயாராக இல்லை. இந்தச் சிக்கலான பிரச்சினைக்கு இணக்கப்பாடு காணப்படுமென அரசுத் தரப்புப் பிரதிநிதிகள் வாக்குறுதி வழங்கியதன் அடிப்படையிலேயே நாம் பகை நிறுத்த உடன்பாட்டிற் கைச்சாத்திட்டோம். ஆனால், பின்பு இந்தப் பிரச்சினை பற்றி விவாதிப்பதற்கே அரசாங்கம் மறுப்புத் தெரிவித்தது. கிழக்கு மாவட்டங்களில், பகை நிறுத்த உடன்பாட்டுக்கு முன்னராக எமது போராளிகள் நடமாடும் கெரில்லா அணிகளாகச் செயற்பட்டு வந்தனர். பகை நிறுத்த உடன்பாட்டிற் கிழக்கின் கள நிலைவரங்கள் குறித்து எவ்விதமான மோதல் தவிர்ப்பு விதிகளும் இல்லாத காரணத்தினால், எமது போராளிகளின் நடமாட்டம் சிக்கலுக்கு உள்ளாகியது. மோதல்கள் எழக்கூடிய ஆபத்தான சூழ்நிலை எழுந்தும் அரசாங்கம் இப்பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க முனையவில்லை. சிங்கள இராணுவத் தலைமை வேண்டுகோள் ஒன்று நெருக்கடி நிலையைக் கிழக்கில் நீடிக்கச் செய்ததுடன், விடுதலைப் புலிகள் போர் நிறுத்த உடன்பாட்டை மீறுவதாகவும் தொடர்ந்து குற்றம் சுமத்தி வந்தது.

ஐந்தாவதாக, பூநகரி இராணுவ முகாமை அகற்றி வன்னிக்குத் தரைப்பாதை திறப்பதை அரசாங்கம் வன்மையாக எதிர்த்து வந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட இராணுவக் கேந்திர நோக்கத்திற்காகவே பூநகரிப் படைமுகாமை அகற்ற அரசாங்கம் மறுத்து வருகிறது என்பது எமக்குப் புலனாகியது. யாழ்க்குடாநாட்டைச் சுற்றி வளைத்து முற்றுகையிடும் நோக்குடன் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம்

1992இற் பூநகரியில் இந்த இராணுவ முகாமை நிறுவியது என்பது எமக்குத் தெரியும். பின்பு, கிழக்கு மாகாணத்தை முழுமையாகத் தனது இராணுவ ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரும் படை நடவடிக்கைகளில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியதால், யாழ்க் குடாநாடு மீதான படையெடுப்புத் திட்டம் பிற்போடப்பட்டது. ஆயினும், சந்திரிகாவின் அரசு ஐக்கிய தேசியக் கட்சி கைவிட்ட யாழ்ப்பாணப் படையெடுப்புத் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைப்படுத்தத் துணியலாமென நாம் அஞ்சினோம். பூநகரி முகாமை அகற்றமுடியாதென அரசாங்கம் அடம் பிடித்து நின்றமை எமது சந்தேகத்தையும் அச்சத்தையும் மேலும் வலுப்படுத்தியது. இறுதியாக, விடுதலைப் புலிகளுக்கு அங்கலாய்ப்பை ஏற்படுத்திய முக்கியமான விடயம் சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் இராணுவ விரிவாக்கத் திட்டமாகும். சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை என்ற போலித் திரைக்குப் பின்னால், அரசு ஆயுதப் படைகளை நவீனமயப்படுத்திப் பலப்படுத்தும் பாரிய விரிவாக்கத் திட்டம் ஒன்றை அரசாங்கம் செயற்படுத்தி வந்தது. பேச்சுக்கள் நடைபெற்ற காலத்திற் புதிய ஆயுதத் தளபாடங்களை அரசாங்கம் வாங்கிக் குவித்தது. 'சூப்பர்சோனிக், போர் விமானங்கள், போருக்கான உலங்கு வானூர்திகள், போர்க்கப்பல்கள், நவீன டாங்கிகள், கவச வாகனங்கள், கனரகப் பீரங்கிகள் ஆகியனவற்றை வெளிநாடு களிலிருந்து அரசாங்கம் வாங்கியது. இது ஒரு புறமிருக்க, ஆயுதப் படைகளுக்குப் பல்லாயிரக்கணக்கில் இளைஞர்கள் திரட்டப்பட்டுப் பயிற்றப்பட்டனர். இப்படியாக, ஒருபுறம் சமாதானப் பேச்சுக்கள் என்ற ஒரு போலி அரசியல் நாடகத்தை அரங்கேற்றி உலகத்தை ஏமாற்றிக் கொண்டு, மறுபுறம் போர் ஆயுத்த வேலைகளில் ஈடுபட்டது சந்திரிகா அரசு. அத்துடன் பேச்சுக்களின்போதும் விடுதலைப் புலிகளது நியாயமான, யதார்த்தமான கோரிக்கைகளை நிராகரித்து இறுக்கமான கடும்போக்கை அரசாங்கம் கடைப்பிடித்து வந்ததும் எமது சந்தேகத்தை மேலும் வலுப்படுத்தியது. சந்திரிகாவின் அரசாங்கம் நேர்மையுடன் நடந்து கொள்ளவில்லை என்றும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு மீது பாரிய படையெடுப்பை மேற்கொள்ளும் நோக்குடன், பேச்சுக்கள் என்ற சாக்கில் காலத்தை இழுத்தடித்துப் போருக்கான தயாரிப்பு வேலைகளிலேயே ஈடுபட்டு வருவதாகவும் பிரபாகரன் முழுமையாக நம்பினார். அவரைப் பொறுத்தவரை, இந்தச் சமாதானப் பேச்சுக்கள் சிங்கள அரசாங்கத்தின் ஏமாற்று வித்தையாகவே இருந்தன.

விடுதலைப் புலிகள் விடுத்த காலக்கெடு

அன்றைய வரலாற்றுச் சூழ்நிலையின் சகல பரிமாணங்களையும் மிகவும் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தபின்பு, அரசாங்கம்

தனது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக்கொள்ளும் பொருட்டு ஒரு காலக்கெடுவை விதிக்கப் புலிகளின் தலைமை முடிவெடுத்தது. விடுதலைப் புலிகள் அடைந்துள்ள விரக்தியையும் ஏமாற்றத்தையும் சந்திரிகா அம்மையாருக்கு எடுத்து விளக்கிய பிரபாகரன், ஒரு காலக் கெடுவை விதித்து, அந்தக் கால இடைவெளிக்குள் அரசாங்கம் தனது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொள்ளாது போனால் பேச்சுக்களை இடை நிறுத்தும் 'வேதனைக்குரிய முடிவை' விடுதலைப் புலிகள் எடுப்பார்கள் என எச்சரித்தார். சந்திரிகாவுக்குக் கீழ்க் கண்ட கடிதத்தைப் பிரபாகரன் எழுதினார்:-

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.
16.03.1995.

கனம். சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா,
சிறீலங்காவின் ஜனாதிபதி,
கொழும்பு.

அன்பின் ஜனாதிபதி அவர்கட்கு,

1995 மார்ச் 9 ஆம் நாளிடப்பட்ட உங்களது கடிதத்திற்கு மிகவும் நன்றி.

ஒரு நடுநிலையான மத்தியஸ்தர் குறித்து நீங்கள் தெரிவித்த யோசனை தொடர்பாக, லண்டன் அனைத்துலகச் செயலகம் வெளியிட்ட பத்திரிகை அறிக்கையில் முரண்பாடுகள் இருப்பதாக உங்களது கடிதத்தின் முற்பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். இந்த விடயத்தில், நான் உங்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் அனுப்பிய கடிதத்தை மேற்கோள் காட்டப் பயன்படுத்துவதே பொருத்தமாக இருக்குமெனக் கருதுகிறேன்.

சமாதானப் பேச்சுக்களை முன்னெடுப்பதற்கு அமைதியான சூழ்நிலையும் இயல்பு நிலையும் தோன்றுவது அத்தியாவசியமென்பதை நாம் தொடக்கத்திலிருந்தே வலியுறுத்தி வந்தோம் என்பதை நீங்கள் நன்கறிவீர்கள். சில முக்கிய காரணங்களுக்காகவே நாம் இந்த நிலைப்பாட்டை எடுத்தோம்.

மிகவும் சிக்கல் நிறைந்த இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் பேச்சுக்களை முன்னெடுக்க நீண்ட காலம் பிடிக்கும் என்பதால், ஒரு நிரந்தரமான போர் நிறுத்தம் மூலம் ஒரு நிலையான, சமாதானச் சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பது எமது கருத்தாகும். நிலையற்ற போர் நிறுத்தங்களாலும் அவை மீறப்பட்டதாலும் முன்னைய பேச்சுக்கள் முறிவடைந்ததையும் போர் மீள ஆரம்பிக்கப்பட்டதையும் நீங்கள் நன்கறிவீர்கள். எனவே, இந்த விடயத்தில் நாம் கொண்டுள்ள கருத்தை நீங்கள் பாரதூரமாக எடுக்கவில்லை என்பது எமக்குக் கவலையைத் தருகிறது. போர் நிறுத்தத்தை அதன் முழுமையான அர்த்தத்தில் ஏற்க மறுத்து, 'பகை நடவடிக்கை நிறுத்தம்' என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒரு தற்காலிக மோதல் தவிர்ப்பையே நீங்கள் விரும்புவதிலிருந்து உங்களது நிலைப்பாடு எமக்குத் தெளிவாகிறது. பகை நிறுத்த உடன்பாட்டின் விதிகளை விரிவுபடுத்திச் செயன்முறைத் திட்டம் ஒன்றை உருவாக்குவதிலும் உங்களது அரசு அக்கறை காட்டவில்லை. இவற்றிலிருந்து, சமாதானச் சூழ்நிலையை நிலைப்படுத்திப் பலப்படுத்த உங்களது அரசு அக்கறை காட்டவில்லை என்பது நன்கு புலனாகிறது.

தமிழரின் இனப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முன்னைய அரசு, ஈவிர்க்கமற்ற இராணுவ அணுகு முறையைக் கடைப்பிடித்தது என்பதையும் அந்த அரசு முன்னெடுத்த இனவாத அடக்குமுறைக் கொள்கைகளின் விளைவாக வடகிழக்கில் குடிமக்களின் இயல்பான வாழ்நிலை பாரதூரமாகப் பாதிக்கப்பட்டது என்பதையும் நீங்கள் நிச்சயம் அறிந்திருப்பீர்கள். தமிழர் தாயகத்தில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கு வசதி செய்யும் வகையில், முன்னைய அரசினால் திணிக்கப்பட்ட பொருளாதார முற்றுகைகள், தடைகள், கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக எமது மக்கள் பெரும் துன்பத்திற்கும் இடர் பாடுகளுக்கும் ஆளாகினர்; அவர்களது சமூகப் பொருளாதார வாழ்வும் சீர்குலைக்கப்பட்டது. சமாதானத்திற்கு ஆணைபெற்று ஆட்சிபீடம் ஏறிய புதிய அரசாங்கம், எமது மக்களின் துன்பங்களைத்

துடைத்து இயல்பு நிலையும் அமைதியும் நிலவும் ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்குமென விடுதலைப் புலிகளும் தமிழ் மக்களும் நம்பினார்கள். இந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே, எமது மக்கள் எதிர்கொண்டு நிற்கும் அவசரமான நாளாந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு முதற்கட்டப் பேச்சுக்களில் முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டுமென நாம் வற்புறுத்தினோம். ஆரம்பப் பேச்சுக்களின்போது எமது மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் என்ன வென்பதைத் தெளிவுபடுத்தி, அவற்றிற்குத் தீர்வுகாணு மாறு அரசாங்கத்தை வேண்டினோம். இப்பிரச்சினைகள் விடுதலைப் புலிகளின் கோரிக்கைகள் அல்ல என்றும் மாறாக, இவை ஒடுக்கப்படும் எமது மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பாரதூரமான மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகள் என்றும் நாம் விளக்கினோம். போரினாற் பாதிப்புக்கு உள்ளாகிய பகுதிகளில் அமைதியையும் இயல்பு நிலையையும் உருவாக்கு வதாயின் எமது மக்கள் எதிர்கொள்ளும் அத்தியாவசிய வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு முதலில் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினோம்.

'நாளாந்த வாழ்க்கையில் எமது மக்கள் அனுபவிக்கும் இடர்பாடுகளை நீக்குவதாக' உங்களது அரசாங்கம் ஆரம்பக்கட்டப் பேச்சுக்களின்போது உறுதியளித்தது. எனினும் காலப்போக்கிற் பேச்சுகள் தொடர்ந்து சென்றபோது, மக்களின் அவசர வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைக் கை நழுவவிட்டு, இனப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான அரசியற் பிரச்சினைக்கு முக்கியம் கொடுக்க உங்களது அரசாங்கம் முனைந்தது. இது பற்றி நாம் எமது கடிதங்களிற் சுட்டிக் காட்டியிருந்தோம். இராணுவத் தலைமைப்பீடத்தை திருப்திபடுத்தும் நோக்கத்திற் காகவே எமது மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க அரசாங்கம் பின்னடிப்பதாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டிய நாம், குடிமக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு மேலாக இராணுவத்தின் கேந்திர நலன்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தாற் சமாதான முயற்சிகள் பாரதூரமாகப் பாதிக்கப்படுமெனவும் எச்சரிக்கை விடுத்தோம். விடுதலைப் புலிகள்

முன்வைக்கும் கோரிக்கைகள் வழங்கப்பட்டால் பாரதாரமான இராணுவ விளைவுகள் ஏற்படும் என உங்களது கடைசிக் கடிதத்தில் தெரிவித்திருந்தீர்கள். இதிலிருந்து இராணுவ நலனுக்கே நீங்கள் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறீர்கள் என்ற எமது சந்தேகம் உறுதியாகியது. பூநகரி இராணுவ முகாமை அகற்றி யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு தரைப் பாதையைத் திறப்பது, அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடையை நீக்குவது, மீன்பிடி மீதான கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்துவது போன்ற எமது மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யவும் எமது கோரிக்கைகள் தேசியப் பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகள் என்பதால் விட்டுக் கொடுக்க முடியாதவை என்பது உங்களது நிலைப்பாடு. இன்னொரு வகையிற் சொல்லப் போனால், தமிழ் மக்களின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வு மீது இராணுவத்தினால் திணிக்கப்பட்ட தடைகளும் கட்டுப்பாடுகளும் தேசியப் பாதுகாப்பைப் பேணுவதற்கு அவசியமானவை என நீங்கள் நியாயப்படுத்த முனைகிறீர்கள்.

எமது மக்களின் வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும் இந்த முக்கிய விடயத்தில் நீங்கள் எடுத்துள்ள நிலைப்பாடு எமக்கு ஆழமான வேதனையையும் ஏமாற்றத்தையும் தருகிறது. மக்கள் சமூகம் ஒன்றின் உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் தேசியப் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலாகக் கருதும் உங்களது பிறழ்வுபட்ட பார்வையானது இராணுவ வாதத்தையும் பேரினவாதத்தையும் வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

தமிழ் மக்களைப் பீடித்து நிற்கும் மிகவும் அவசரமான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை, விட்டுக்கொடுக்க முடியாத பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகளாகச் சித்திரித்து, அவற்றிற்குத் தீர்வுகாண மறுக்கும் உங்களது நிலைப்பாடு ஓர் உண்மையை எமக்குப் புலப்படுத்துகிறது. அதாவது, தமிழ் மக்கள் மீது இராணுவ, பொருளாதார நெருக்குவாரங்களைத் தொடர்ந்து இறுக்கி, அவற்றைப் பேச்சுவார்த்தை மேசையிற் பேரம் பேசும் துருப்பாக வைத்து அரசியல் இலாபம் பெறமுனைகிறீர்கள். இதனால்தான் மக்களின்

வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை ஒட்டுமொத்த அரசியல் தீர்வுடன் தொடர்புபடுத்தக் கங்கணம் கட்டி நிற்கிறீர்கள். இந்த நிலைப்பாட்டை நாம் ஒருபொழுதும் ஏற்கப் போவதில்லை. எமது மக்கள் எதிர்கொள்ளும் நாளாந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள், இன முரண்பாட்டினால் எழுந்த அரசியற் சிக்கல்கள் அல்ல. வரையறுக்கப்பட்ட கேந்திரக் குறிக்கோள்களை அடைவதற்காக இராணுவத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட பிரச்சினைகள் இவை. எமது மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட இந்தத் தடைகளும் கட்டுப்பாடுகளும் முந்திய அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இராணுவ அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் என்பதே எமது கருத்தாகும். இவை அநீதியானவை; மனிதாபமானவற்றவை. இப்பிரச்சினைகள் மனிதாபமானத்தின் அடிப்படையில் தீர்வு காணப்பட வேண்டியவை; பிளவுபட்டு நிற்கும் இரு தேசங்கள் மத்தியில் நல்லெண்ணத்தையும் உண்மையான சமாதானத்தையும் கட்டியெழுப்பும் உன்னத இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் தீர்வு காணப்பட வேண்டியவை.

கடந்த ஆறு மாத காலமாக உங்களுக்கு எழுதிய பல கடிதங்களிலும் நேரடிப் பேச்சுக்களிலும் எமது மக்களின் அவசரமான ஜீவாதாரப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணப்பட வேண்டும் என்பதையே நாம் தொடர்ச்சியாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். இதனால் இனப் பிரச்சினைக்கு அடிப்படையான அரசியற் சிக்கல்களைத் தட்டிக் கழித்துவிட நாம் முயல்வதாகத் தவறாக எடை போடக் கூடாது. அரசியற் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசுவதற்கு நாம் ஒருபோதும் மறுத்ததில்லை. எமது மக்களின் தேசிய அபிலாசைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உகந்ததான ஓர் அரசியற் கட்டமைப்புப் பற்றியும் நாம் யோசனை தெரிவித்தோம். தற்போதைய பேச்சுக்கள் முடங்கிய தற்கும் அரசியற் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லை. இராணுவ விளைவுகள் ஏற்படலாமென அஞ்சி, உடனடியான அவசரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உங்களது அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டுவதாலேயே பேச்சுக்கள் தடைபட்டு நிற்கின்றன.

உண்மையான உறுதிப்பாடு இருக்குமானால், உங்களால் இலகுவில் தீர்த்து வைக்கக் கூடிய எமது மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காது கடும் போக்கை உங்களது அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்காது. ஆகையால், மிகவும் சிக்கலானதும் கடினமானதுமான தேசிய இனப் பிரச்சினையை உங்களது அரசாங்கத்தால் தீர்த்து வைக்க முடியுமா என்ற சந்தேகம் எமக்கு எழுகிறது. ஆகவே, சமாதான இலட்சியத்திற்காக உங்களது முடிவுகளை மீள் பரிசீலனை செய்யுமாறு நாம் உங்களை மீண்டும் வேண்டிக்கொள்கிறோம். 1995 மார்ச் 28ஆம் நாளுக்கு முன்னராக உங்களிடமிருந்து சாதகமான பதில் எதுவும் கிடைக்காத பட்சத்தில், இந்தச் சமாதான நடைமுறையைத் தொடர்வதா இல்லையா என்பது பற்றி வேதனைக்குரிய ஒரு முடிவை எடுப்பதற்கு நாம் நிர்ப்பந்திக்கப்படுவோம்.

உங்களிடமிருந்து விரைவான பதிலை எதிர் பார்க்கிறோம்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
வேபிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

அரசாங்கம் தனது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக்கொள்வதற்குக் காலக்கெடு கொடுத்துப் பிரபாகரன் எழுதிய காரசாரமான கடிதம் சந்திரிகா அம்மையாரைத் திகைப்பில் ஆழ்த்தியது. சந்திரிகாவிடமிருந்து உடனடியாகப் பதில் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. பாதுகாப்புச் செயலர் திருசந்திரானந்த டீ சில்வா, யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் மூலமாகப் பிரபாகரனுக்கு ஒரு தகவல் அனுப்பியிருந்தார். 1995 மார்ச் 21ஆம் நாள், அரசாங்க பேச்சுக்குழு யாழ்ப்பாணம் வருவதற்கு அனுமதி கேட்பதாக இத்தகவலில் தெரிவிக்கப்பட்டது. தொலைபேசியில் தெரிவிக்கப் பட்ட இத்தகவலை, யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் திரு. பொன்னம்பலம் தமிழில் சிறு குறிப்பாக வரைந்து பிரபாகரனுக்கு அனுப்பியிருந்தார். இத்தகவலுக்குப் பதிலளித்துப் பாதுகாப்புச் செயலருக்குக் கீழ்க்கண்ட கடிதத்தைத் திரு.தமிழ்ச்செல்வன் அனுப்பி வைத்தார்.

தலைமைச் செயலகம்,
அரசியற் பிரிவு,
யாழ்ப்பாணம்.
21.03.1995.

சந்திரானந்த டீ சில்வா,
பாதுகாப்புச் செயலர்,
கொழும்பு.

அன்புடையீர்,

1995 மார்ச் 20ஆம் நாளன்று எமது தலைவர் திரு.வே. பிரபாகரன் அவர்களுக்கு நீங்கள் அனுப்பிய செய்திக்கு மிகவும் நன்றி.

1995 மார்ச் 16ஆம் நாளன்று, திருபிரபாகரன் ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பி வைத்த கடிதத்தில் எமது நிலைப்பாட்டைத் தெளிவாக விளக்கியிருப்பதாக உங்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படி தலைமைப் பீடம் எனக்குப் பணித்துள்ளது. நாம் ஏற்கனவே விளக்கிக் கூறியிருப்பது போல எமது மக்களின் அவசரமான பிரச்சினைகள் குறித்து அரசாங்கம் ஆக்கப்பூர்வமான முடிவுகளை எடுக்குமென நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். இந்த முடிவுகள் பகிரங்கமாக அறிவிக்கப்பட்டு, அவற்றை உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தால் நாம் அதைப் பெரிதும் வரவேற்போம்.

உங்கள் நேர்மையுள்ள
சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன்
பொறுப்பாளர்,
அரசியற் பிரிவு,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

1995 மார்ச் 21ஆம் நாள், தலைவர் பிரபாகரனுக்கு ஜனாதிபதி சந்திரிகா எழுதிய கடிதத்திற் பல பிரச்சினைகள் குறித்துத் தப்பிப்பிராயம் எழுந்துள்ளதாகவும் பேச்சுக்கள் மேலும் தொடர்ந்தால், 'ஆக்கப்பூர்வமான முடிவுகள்' எடுப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்குமெனவும் தெரிவித்தார். இம்முறை பேச்சுக்கு வரும் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள் குழுவில் திரு. பலப்பத்தபென்டியுடன் வணக்கத்திற்குரிய ஆயர் கென்னத் பெர்னாண்டோ, கலாநிதி

ஜெயதேவா உயாங்கொட, திரு.சி. அபயசேகரா ஆகியோரும் அடங்குவர் எனத் தனது கடிதத்திற் சந்திரிகா அம்மையார் தெரிவித்திருந்தார். அவரது சுருக்கமான கடிதத்தின் உள்ளடக்கம் வருமாறு:-

21 மார்ச் 1995.

திரு.வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திரு.பிரபாகரன் அவர்கட்கு

1995 மார்ச் 16 ஆம் நாளைய உங்களது கடிதம் குறித்து இதனை எழுதுகிறேன். பல்வேறு பிரச்சினைகளில் தப்பிப்பிராயம் நிலவுவதுபோலத் தெரிகிறது.

நேரடிப் பேச்சுக்களை நடத்துவதன் மூலமே ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளை எடுக்க ஏதுவாக இருக்குமென நான் நம்புகிறேன். கீழ்க் கண்ட பிரதிநிதிகளை நான் அனுப்பி வைக்கிறேன். இவர்கள் உங்களது பிரதிநிதிகளைச் சந்திப்பதுடன், சில முக்கிய விடயங்கள் குறித்து உங்களையும் நேரிற் சந்தித்துப் பேச வேண்டுமென நான் விரும்புகிறேன். இவர்கள் மார்ச் 23, 24, 25ஆம் நாட்களில் ஒரு நாள் யாழ்ப்பாணம் வருகை தருவர்.

வணக்கத்திற்குரிய ஆயர் கெனத் பெர்னாண்டோ

திரு.கே.பலப்பத்தபென்டி

கலாநிதி. ஜெயதேவா உயாங்கொட

திரு.சி.அபயசேகரா

உங்கள் நேர்மையுள்ள ஜனாதிபதி.

தலைவர் பிரபாகரன் விடுத்த காலக்கெடுவை ஜனாதிபதி சந்திரிகா பாரதூரமான விடயமாகக் கருதாதது எமக்கு ஏமாற்றத்தைத் தந்தது. ஏதோ தப்பிப்பிராயத்தில் எழுந்த ஓர்

அற்ப விடயமாக அவர் அதைத் தட்டிக் கழித்தார். சந்திரிகா பின்பு எழுதிய கடிதங்களிலிருந்து நாம் விதித்த காலக்கெடு அவருக்குச் சினத்தை ஏற்படுத்தியது என்பது புலனாகியது. எமது காலக்கெடுவை ஒரு 'இறுதி எச்சரிக்கையாக' அவர் கணிப்பிட்டார். சனநாயக வழிமுறையில் உருவாக்கம் பெற்ற ஓர் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு புரட்சி இயக்கம் சட்டரீதியாக இறுதி எச்சரிக்கை விட முடியாது என்பது சந்திரிகாவின் நிலைப்பாடு. அப்படியான எச்சரிக்கையை அரசாங்கம் கருத்தில் எடுக்கக்கூடாது என்பதும் அவரது நிலைப்பாடு. சந்திரிகாவின் இந்த நிலைப்பாடுதான் இறுதியிற் சமாதானப் பேச்சுக்கள் முறிந்து போவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. சந்திரிகாவுக்கு அனுப்பிய பதிற் கடிதத்திற் காலக்கெடுவை மீண்டும் வலியுறுத்திய பிரபாகரன், அரசாங்கம் உருப்படியான முடிவுகளை எடுத்து, அவற்றைக் கால தாமதமின்றி நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டார். பிரபாகரனது கடிதம் வருமாறு:-

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.
22.03.1995.

கனம். சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா,
சிநீலங்காவின் ஜனாதிபதி,
ஜனாதிபதியின் தலைமைச் செயலகம்,
கொழும்பு.

அன்பின் ஜனாதிபதி அவர்கட்கு,

1995 மார்ச் 16ஆம் நாளன்று நீங்கள் அனுப்பிய கடிதத்திற்கு நன்றி.

தற்போதைய சமாதானப் பேச்சுக்கள் சம்பந்தமாக மார்ச் 16ஆம் நாள் நாம் எழுதிய கடிதத்தில், எமது மதிப்பாய்வு பற்றியும் நிலைப்பாடு பற்றியும் தெளிவுபடுத்தி விளக்கியிருந்தோம்.

சமாதானச் சூழ்நிலையை நிலைப்படுத்திப் பலப்படுத்தி, எமது மக்கள் எதிர்கொள்ளும் மிக அவசரமான உடனடிப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் நோக்கம் இல்லாத பட்சத்தில், சமாதான

வழிமுறை எவ்விதமான அர்த்தமுள்ள இலக்கையும் அடையப் போவதில்லை என்பதே எமது நேர்மையான கருத்தாகும். இதன் அடிப்படையிலேதான் 1995 மார்ச் 28ஆம் நாளுக்கு முன்னராக உங்களது நிலைப்பாட்டை மறுபரிசீலனை செய்து ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளை எடுக்குமாறு நாம் வேண்டிக் கொண்டோம்.

எமது நிலைப்பாட்டை நாம் தெட்டத் தெளிவாக உங்களுக்கு எடுத்துக் கூறி இருப்பதால், நீங்கள் குறிப்பிட்டதுபோலப் 'பல்வேறு பிரச்சினைகளில் எழுந்துள்ள தப்பிப்பிராயங்கள்' பற்றிப் பேச்சைத் தொடர்வது அவசியமில்லை என்றே நாம் கருதுகிறோம். இந்தப் பிரச்சினைகள் குறித்து, கடந்த ஆறு மாதங்களாக நாம் நேரடிப் பேச்சுக்களிலும் கடிதப் பரிமாற்றங்களிலும் கலந்துரையாடியுள்ளோம். ஆகவே, அரசு அதிபர் என்ற ரீதியில் இப்பிரச்சினைகள் குறித்து ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளை எடுத்துக் கால தாமதமின்றி அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் காலம் கனிந்து விட்டது என்றே நாம் கருதுகிறோம். ஆகையாற் சமாதான வழிமுறையின் எதிர்காலம் உங்களது கைகளிலேயே தங்கியுள்ளது எனக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
வேபிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

1995 மார்ச் 24ஆம் நாளன்று, ஜனாதிபதி சந்திரிகாவிடமிருந்து எமக்கு இரண்டு கடிதங்கள் கிடைக்கப்பெற்றன. முதலாவது கடிதம் முற்றிலும் வேறுப்பட்ட ஒரு விடயம் பற்றியது. அரசாங்கத்தின் தூதுவர்கள் அல்லது பிரதிநிதிகள் என்ற சாக்கில் சில நபர்கள் விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்புகொண்டு, தவறான தகவல்களைப் பரிமாறி, சமாதானப் பேச்சுக்களை குழப்பிவிட முயல்வதாகத் தெரிவித்த சந்திரிகா, தனது அனுமதியின்றி வருபவர்களை அதிகாரபூர்வமான பிரதிநிதிகளாக ஏற்க வேண்டாமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார். இக்கடிதத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பதாவது:-

திரு.வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திரு.பிரபாகரன் அவர்கட்கு,

1995, மார்ச் 16ஆம் நாளன்றும் 22ஆம் நாளன்றும் நீங்கள் அனுப்பி வைத்த கடிதங்களுக்கு இன்று பிற்பகல் பதில் அனுப்பி வைக்கிறேன்.

இதற்கிடையில், குழுக்களாகச் சில நபர்கள் தனிப்பட்ட நோக்கங்களுக்காகவும் அரசியற் காரணங்களுக்காகவும் நாம் மேற்கொண்டுள்ள சமாதான முயற்சியைக் குழப்பிவிட முயல்வதாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்துள்ளது. உங்களுக்குத் தவறான தகவல்களைத் தந்து, எமக்கு மத்தியிலான உறவைப் பாழடிப்பதே இவர்களது குறிக்கோள்.

உங்களுக்கு முற்கூட்டியே அறிவித்தல் தந்த பின்னரே எமது அரசுப் பிரதிநிதிகள் அல்லது தூதுவர்கள் உங்களது பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்துப் பேசுவார்கள். மற்றவர்கள் யாராக இருப்பினும் என்னுடனோ அரசாங்கத்துடனோ நெருக்கமான வர்கள் என்றோ என்னைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்து பவர்களாகவே உரிமை கொண்டாடினாலும் அவர்களை அதிகாரமற்றவர்களாகவே கொள்ள வேண்டும்.

உங்கள் நேர்மையுள்ள
சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா,
ஜனாதிபதி.

அதிகாரபூர்வமற்ற தூதுவர்கள் என ஜனாதிபதி சந்திரிகா குறிப்பிடும் நபர்கள் யார் என்பது எமக்குப் புதிராகவே இருந்தது. பேச்சுக்கள் நிகழ்ந்த கால கட்டத்தில், தென்னிலங்கையில் இருந்து தனிநபர்களாகவும் குழுக்களாகவும் பல பிரமுகர்கள் யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்து விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்துள்ளனர். இவர்களில் அனேகமானவர்கள் பத்திரிகை

யாளர்கள், அரசியல் ஆய்வாளர்கள், இராஜதந்திரிகள், மத குருமார் மற்றும் சமாதான முயற்சிக்கு ஆதரவானவர்கள். இவர்களில் எவருமே அரசுப் பிரதிநிதிகள் என்றோ ஜனாதிபதியின் நண்பர்கள் என்றோ உரிமை கோரவில்லை. சந்திரிகாவுக்கு நன்கு தெரிந்தவர்கள் எனக்கூறி, யாழ்ப்பாண அரசியல் நிலைப்பற்றிப் படித்தறிய வந்தவர்களில் இருவரை மட்டும் எம்மால் இனம் காண முடிந்தது. ஒருவர் வசந்த ராஜா - ரூபவாகினி தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தின் அதிபர். மற்றவர் 'ராவய' சிங்கள வார இதழின் ஆசிரியரான விக்டர் ஐவன். இவர்கள் இருவரும் தங்களை அரசுப் பிரதிநிதிகளாகவோ ஜனாதிபதியின் நண்பர்களாகவோ அறிமுகம் செய்துகொள்ளவில்லை.

வசந்த ராஜாவை எனக்கு ஏற்கனவே நன்கு தெரியும். இவர் யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது என்னையும் தமிழ்ச்செல்வனையும் சந்தித்து நீண்ட நேரம் கலந்துரையாடினார். யாழ்ப்பாணத்தில் தொலைக்காட்சிக் கலைக்கூடம் ஒன்றை அமைக்கும் திட்டத்துடன் இவர் அப்பொழுது வந்திருந்தார். வடக்கில் நடந்தேறும் சமூக, அரசியல், பண்பாட்டு நிகழ்வுகளைத் தென்னிலங்கைச் சிங்கள மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்றும் அதேபோன்று சிங்கள மக்களின் வாழ்நிலையைத் தமிழ் மக்களுக்கு அறியச் செய்ய வேண்டுமெனவும் விரும்பினார். வடக்கில் வாழும் தமிழர்களுக்கும் தெற்கில் வாழும் சிங்களவர்களுக்கும் மத்தியிற் பரஸ்பர நல்லெண்ணத்தையும் புரிந்துணர்வையும் ஏற்படுத்துவதே இவரது இலட்சியமாக இருந்தது. இவரது திட்டத்தை நாம் வரவேற்று ஏற்றுக் கொண்டோம். ஆனால் சந்திரிகா அம்மையார் இவரது திட்டத்தை ஏற்க மறுத்துவிட்டார் எனப் பின்பு அறிந்தோம்.

விக்டர் ஐவன் ஒரு முற்போக்கான பத்திரிகையாளர், புரட்சிகர அரசியற் சிந்தனையாளர். விடுதலைப் புலிகள் வட்டாரத்தில் இவருக்கு நல்ல மதிப்புண்டு. எழுத்தாளர்கள் குழுவுடன் இவர் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். அப்பொழுது பேச்சுக்கள் முன்னேற்றமின்றி முடங்கிப் போயிருந்த கால கட்டம். யாழ்ப்பாணத்தில் என்னைச் சந்தித்த விக்டர், சமாதானப் பேச்சுக்கள் பற்றிக் கலந்துரையாடினார். விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாடு பற்றி வினவினார். எமது கோரிக்கைகள் சிலவற்றை விட்டுக்கொடுத்து அரசாங்கத்துடன் சமரசம் காண முடியுமா எனக் கேட்டார். நாங்கள் கோரிக்கைகள், நிபந்தனைகள் எதையும் முன்வைக்கவில்லை, எமது மக்களின் நாளாந்த ஜீவாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்குமாறே அரசாங்கத்தை வேண்டி

நிற்கிறோம் என விளக்கப்படுத்தினேன். தமிழர் தேசம் மீது திணிக்கப்பட்ட அநீதியான பொருளாதார முற்றுகைகள், தடைகள், கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக எமது மக்களின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வியக்கம் பாரதூரமான பாதிப்பை அடைந்துள்ளதாக எடுத்துக் கூறிய நான், சந்திரிகாவின் அரசு இராணுவ நலனுக்கே முன்னுரிமை கொடுத்து வருவதாகக் கூறினேன். யாழ்க் குடாநாடு மீது படையெடுக்கும் அந்தரங்கத் தந்திரோபாயத்துடன் அரசு செயற்படுகிறது என்ற எனது குற்றச்சாட்டை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார் விக்டர் ஐவன். சந்திரிகாவை ஒரு முற்போக்கான சோசலிசவாதியாகக் கருதி, அவருக்கு ஆரம்பத்தில் ஆதரவு தெரிவித்த எழுத்தாளர்களில் விக்டர் ஐவனும் ஒருவர். காலப் போக்கிலே சந்திரிகாவின் உண்மை முகத்தை, அவரது சர்வாதிகார இராணுவவாதப் போக்கைக் கண்டு கொண்ட ஐவன், ஏமாற்றமடைந்து அரசுக்கு எதிராகத் திரும்பினார்.

அன்று (24 மார்ச் 1995) மாலை, சந்திரிகாவின் இரண்டாவது கடிதமும் எமக்குக் கிடைத்தது. அதிகாரத் தோரணையில் எழுதப்பட்ட அக்கடிதத்தில் விடுதலைப் புலிகளால் விடுக்கப்பட்ட 'இறுதி எச்சரிக்கையை' அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாது எனச் சந்திரிகா வலியுறுத்தினார். இப்படி எச்சரிக்கை விடுவது ஒரு பகைமையான செயல் என்றும் சமாதான முயற்சியை இது பாழடித்துவிடும் என்றும் எச்சரித்த அவர், ஆயுதங்களைக் களைய வேண்டும் என்ற முன்னிபந்தனை எதுவுமின்றி ஆயுதம் தரித்த புரட்சி இயக்கம் ஒன்றுடன் பேசுவதற்கு இணக்கம் தெரிவித்ததே விடுதலைப் புலிகளுக்கு அரசாங்கம் வழங்கிய சிறப்புரிமை எனக் குறிப்பிட்டார். இப்படியாகக் கடும் வார்த்தைகளைப் பிரயோகித்து, தனது வெறுப்பை வெளிக்காட்டிய சந்திரிகா எரிபொருட்கள் மீதான தடையையும் மீன்பிடி மீதான கட்டுப்பாடுகளையும் நீக்கிவிடும் ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளை அரசாங்கம் எடுத்துள்ளதாகவும் சிங்கள-தமிழ் புத்தாண்டுக்கு (14 ஏப்ரல் 1995) முன்னராக இத்தீர்மானங்கள் நடைமுறை செய்யப்படும் எனவும் உறுதியளித்தார்.

சந்திரிகாவின் கடிதத்தைக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்:-

திரு.வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திரு.பிரபாகரன் அவர்கட்கு,

1995, மார்ச் 16, மார்ச் 22 ஆம் நாட்களில் நீங்கள் எழுதிய கடிதங்கள் கிடைக்கப்பெற்றேன். நன்றி.

உங்களது கடிதங்களில் எழுதப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்குப் பதில் அளிப்பதற்கு முன்னராகக் கடந்த சனியன்று கைதிகள் 16 பேரை விடுதலை செய்தமைக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் உங்களுக்கும் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்கும் எனதும் எனது அரசாங்கத்தினதும் நன்றியை இச்சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எமது அரசாங்கத்துடன் பேச்சுக்களைத் தொடர விரும்பும் உங்களது ஆவலின் வெளிப்பாடான உங்கள் முடிவை நாம் பாராட்டுகிறோம்.

நீங்கள் எழுப்பியுள்ள பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரை முதலில் நான் எடுத்துக் கூற விரும்புவது என்னவென்றால், விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தால் விடுக்கப்படும் இறுதி எச்சரிக்கைகளை எமது அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை என்பது தான். சமாதான வழிமுறைக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் பகைமையான நடவடிக்கையாகவே இதனை நாம் கருதுகிறோம் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

இனப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு காணவேண்டும் என்ற இலட்சியத்திற்காக, சமாதான முயற்சியின் ஓர் அங்கமாக, வேறு எந்த அரசாங்கமும் எடுக்கத் துணியாத பல நடவடிக்கைகளை எமது மக்கள் கூட்டணி அரசாங்கம் எடுத்துள்ளது என்பதை நீங்கள் நன்கறிவீர்கள்.

1) சனநாயக முறைமையில் நிறுவப்பட்ட அரசுகள், ஆயுதம் தரித்த இயக்கங்களுடன்

பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னராகக் குறைந்தது குறியீட்டு அடையாளமாக ஆயுதக் களைவைக் கோருவது வழமையான மரபு. உலகம் முழுவதிலும் இந்த மரபைக் காணலாம். எமது அரசாங்கம் இப்படியான பிரச்சினையை எழுப்பாதது மட்டுமன்றி யாழ்ப்பாணத்தில் உங்களது தலைமைச் செயலகத்திற்கு வருவதற்கும் இணங்கியது.

2) பகை நிறுத்த காலத்திற் கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் உங்களது போராளிகள் ஆயுதங்களுடன் நடமாடுவதற்கு நாம் இணக்கம் தெரிவித்தோம். இதுவும் உங்களுக்கு அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட இன்னொரு சிறப்புரிமையாகும்.

இத்துடன் மேலதிகமாக நாம்,

3) பல பொருட்கள் மீதான தடையை நீக்கினோம்.

4) பகை நிறுத்த உடன்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்தினோம்.

5) மீன்பிடித் தடையைப் பகுதியாக நீக்கினோம்.

6) யாழ்ப்பாணத்திற்கு மாற்றுப் பாதைகளைத் திறந்துவிடத் தீர்மானித்தோம்.

நிர்வாக மற்றும் முட்டுக்கட்டைகள் காரணமாகத் தடைநீக்கம் செய்யப்பட்ட பொருட்கள் போதுமான அளவுக்கு வடக்கே வந்தடையவில்லை என்பது குறித்து வருந்துகிறோம். இந்த நிலைமை எமக்குத் தெரிய வந்ததுமே பூனேவா என்னுமிடத்தில் ஒரு புதிய சோதனைச் சாவடியை நிறுவி, வடக்கிற்குப் பொருட்கள் சென்றடையும் தடைகளை நீக்கினோம். பொருட்களைத் தடையின்றி விநியோகம் செய்யும் நோக்குடனேயே ஆனையிறவு, சங்குப்பிட்டிப் பாதைகளைத் திறந்துவிட விரும்பினோம் என்பதையும் நாம் இங்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறோம்.

இவை எல்லாம் எமது அரசாங்கம் சிந்தித்து எடுத்த முடிவுகள். கடந்த காலங்களிற் குறிப்பாகக் கடந்த யு.என்.பி ஆட்சிக் காலத்திற் சிதைக்கப்பட்ட உறவுகளை மீண்டும் சுட்டி எழுப்பி, தமிழ் மக்களுக்கும் புலிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் பரஸ்பர நம்பிக்கையையும் நல்லெண்ணத்

தையும் சகோதரத்துவ மனப்பான்மையையும் வளர்ப்பதையே நாம் உண்மையாக விரும்புகிறோம்.

நாம் முன்பு கூறியதுபோல நீங்கள் விடுத்த இறுதி எச்சரிக்கையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. எனினும் நீங்கள் மார்ச் 16ஆம் நாள் எழுதிய கடிதத்திற் குறிப்பிட்ட மூன்று பிரச்சினைகள் எமது தொடர்ச்சியான பரிசீலனையில் இருந்து வந்தன. இப்பிரச்சினைகள் குறித்து நாம் ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளை எடுத்துள்ளோம். ஆயினும், இந்த முடிவுகளை நடைமுறைப் படுத்துவது சம்பந்தமாக மேலும் விபரமாகக் கலந்துரையாட வேண்டும்.

சிங்கள-தமிழ்ப் புத்தாண்டுடன் இம்முடிவுகளை அறிவிப்பதே உகந்ததென எண்ணியிருந்தோம். ஏப்ரல் 2-7 வரையில் அரசியற் பேச்சுக்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னராக, இவ்வாரம் இம்முடிவுகள் பற்றி நேரடியாக உங்களுடன் பேசுவதற்கு விரும்பினோம். ஆயினும் நீங்கள் பேச்சுக்களை விரும்பவில்லை.

மார்ச் 16 ஆம் நாள் நீங்கள் எழுதிய கடிதத்தின் மூன்றாம் பக்கத்திற் குறிப்பிடப்பட்ட மூன்று விடயங்கள் குறித்து நாம் கீழ்க்கண்ட முடிவுகளை எடுத்துள்ளோம்.

அ) மீன்பிடித் தடையை நீக்குதல்.

கரையோரமாகவுள்ள பாதுகாப்புப் படைகளின் முகாம்களிலிருந்து இரண்டு மைல் தூரக் கடற் பரப்பைத் தவிர்ந்த ஏனைய கடற் பிரதேசங்களில் மீன்பிடிப்பதற்கு தடை இராது.

ஆ) அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடை நீக்கம்.

எரிபொருட்கள் மீதான தடை நீக்கப்படும். ஏனைய அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடைகள் ஏற்கனவே அகற்றப்பட்டுள்ளன.

இ) பூநகரி முகாமை அகற்றுதல்.

வீதியிலிருந்து 600 மீற்றர் வரைக்கும் முகாம் அகற்றப்பட்டிருக்கிறது. 1993இல் அகதிகளுக்கான ஐ.நா. நிறுவனம் மூலம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்திடம் நீங்கள் முன்வைத்த கோரிக்கைக்கு இது இசைவானது.

1995 சிங்கள-தமிழ்ப் புத்தாண்டுக்கு முன்னராக இந்த முடிவுகளை நடைமுறைப்படுத்த நாம் விரும்புகிறோம். இரு தரப்பும் கூடிக் கலந்தாலோசனை நடத்தினால் நடைமுறைப்படுத்தல் சீராக அமையும் என்பதே எமது கருத்து.

“போர் நிறுத்தத்திற்கும் நிபந்தனையற்ற பேச்சுக் களுக்கும் நாங்கள் தயார் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்” என நீங்கள் 1994 செப்டெம்பர் 2ஆம் நாள் எனக்கு எழுதிய முதற் கடிதத்தில் தெரிவித்த உற்சாகமூட்டும் வாசகத்தைக் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். “இனப் பிரச்சினைக்கு மூலமான அடிப்படை அரசியற் பிரச்சினைகள்” (மார்ச் 16இல் எழுதிய கடிதத்தைப் பார்க்கவும்) உட்படச் சமாதானப் பேச்சுக்களைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்குத் தேவையான கால அட்டவணை நிகழ்ச்சி முறை குறித்து நாம் இணக்கப்பாடு காண்பது அதிமுக்கியமானது என்பதையும் நாம் வற்புறுத்த விரும்புகிறோம்.

எமது நல்லாசிகள்
உங்கள் நேர்மையுள்ள,
சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா.

சந்திரிகாவின் கடிதத்திற் கசப்பான வார்த்தைப் பிரயோகங்களும் அரசு மேலாண்மைவாதக் கருத்துக்களும் நிறைந்திருந்த போதும், விட்டுக் கொடுக்கும் அம்சங்களும் இருக்கத்தான் செய்தன. நாங்கள் எழுப்பிய நான்கு விடயங்களில் இரண்டு கோரிக்கைகளை, அதாவது எரிபொருட்கள், மீன்பிடி மீதான தடைகள் போன்றவற்றை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் இணங்கியது. நாங்கள் விடுத்த காலக்கெடுவின் அழுத்தத்திற்குப் பணிந்தே மிகவும் தயக்கத்துடன் இந்த முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆயினும் இந்த முடிவுகள், கால தாமதமின்றி நடைமுறைக்கு வரவேண்டும் என்பதையே நாம் விரும்பினோம். உறுதிப்பாடுகளைக் கொடுத்தும் உடன்பாடுகளைச் செய்தும் பின்பு அவற்றை நிறைவேற்றத் தவறிக் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகச் சிங்கள அரசுகள் இழைத்த நம்பிக்கைத் துரோகங்களின் கசப்பான வரலாற்று அனுபவம் எமக்குண்டு. எனவே, சந்திரிகாவின் வாக்குறுதியை நம்பி, நாம் எமது காலக் கெடுவை விலக்கிக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

எடுத்த முடிவுகளை நிறைவு செய்யக் கால அவகாசம் அளித்து எமது காலக்கெடுவை மேலும் மூன்று வாரங்களுக்கு நீடித்தோம்.

நிர்வாகச் சீர்கேடுகளினாலும் மற்றும் இடையூறுகளினாலும் தடை நீக்கப்பட்ட பொருட்கள் தமிழ் மக்களைச் சென்றடைய வில்லை என்பதை இம்முறைதான் முதல் தடவையாகச் சந்திரிகா ஒப்புக்கொண்டார். இதற்குத் தீர்வாக வவுனியா எல்லையில் ஒரு புதிய இராணுவக் காவற் சாவடியை நிறுவியுள்ளதாகத் தெரிவித்தார். இப்புதிய காவல் சாவடியும் வடக்கில் பொருள் விநியோகத்திற்கு இன்னொரு இடையூறாக மாறியது.

திரு. பிரபாகரன் தனது பதிற் கடிதத்தில் சந்திரிகா கொண்டிருந்த அபிப்பிராயங்களைத் தெளிவுபடுத்தினார். பேச்சுக்கள் ஆக்கபூர்வமான பயன்தராது, முன்னேற்றமின்றி, முடங்கிப் போகும் சூழ்நிலையில், நெருக்கடியில் சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்பினரில் ஒருவர் பேச்சுக்களிலிருந்து விலகிக் கொள்ள முடிவெடுத்து, காலக்கெடு விதிப்பது தவறன்று என்றும் எமது அமைப்புக்கு அந்த உரிமையுண்டு என்றும் பிரபாகரன் விளக்கினார். விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை ஆயுதம் தரித்த குழு எனச் சந்திரிகா சித்திரிக்க முயன்றதையும் பிரபாகரன் கண்டித்தார். விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பானது தமிழ்த் தேசத்தின் எழுச்சி வடிவமாக, தமிழ் மக்களோடு சங்கமித்து நிற்கும் ஒரு தேசிய விடுதலை இயக்கம் என்பதை அவர் சுட்டிக் காட்டினார். சந்திரிகாவுக்குப் பிரபாகரன் எழுதிய கடிதத்தைக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்.

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.
28 மார்ச் 1995.

கனம். சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா,
சிறீலங்காவின் ஜனாதிபதி,
ஜனாதிபதியின் தலைமையகம்,
கொழும்பு.

அன்பின் ஜனாதிபதி அவர்கட்கு,

1995 மார்ச் 24ஆம் நாளன்று நீங்கள் எழுதிய கடிதத்திற்கு மிகவும் நன்றி.

உங்களது கடிதத்தின் உள்ளடக்கத்தை மிகவும் கவனமாகவும் ஆழமாகவும் பரிசீலனை செய்தோம்.

நாங்கள் எழுப்பிய சில பிரச்சினைகளுக்கு இணக்கப் பாடு காணும் ஆக்கபூர்வமான அம்சங்களையும் அதில் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இதன் அடிப்படையில் எமது காலக்கெடுவை 1995 ஏப்ரல் 19 ஆம் நாள் வரை நீடித்துள்ளோம். உங்களது முடிவுகளை விரைவிற் செயற்படுத்த இக் கால இடைவெளி வசதியாக அமையும்.

நாங்கள் விதித்த காலக் கெடுவை 'இறுதி எச்சரிக்கை' எனச் சித்திரித்து, அதற்கு உங்களது கடிதத்தில் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளீர்கள். எமது நிலைப்பாடு தவிர்க்க முடியாதது. ஏனென்றால், எமக்கும் சில நிர்ப்பந்தங்கள் உள்ளன. சமாதான வழிமுறையானது எமது மக்களின் நலனை மேம்பாடு செய்யும் ஒரு ஆக்கபூர்வமான முயற்சியாக அமைவதை நாம் உறுதி செய்ய வேண்டும். எவ்வித உருப்படியான பயனுமின்றிச் சமாதானப் பேச்சுக்கள் முடங்கிப் போய் விட்டதாக நாம் கருதினால், நெருக்கடியிற் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு தரப்பினர் என்ற ரீதியில் பேச்சுக்களை இடைநிறுத்தும் காலக்கெடுவை விதிப்பதற்கு எமக்கு உரிமையுண்டு. எமது மக்களின் வாழ்நிலையை ஆழமாகப் பாதித்த சில அவசரப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வின்றிப் பேச்சுக்கள் முடங்கிப் போன காரணத்தினாலேயே காலக்கெடு விதிக்க நாம் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டோம். ஆயினும் நாங்கள் எழுப்பிய சில பிரச்சினைகளுக்கு நீங்கள் சாதகமான பதில் அளித்திருப்பதால் நாம் எமது காலக்கெடுவை மூன்று வாரங்களுக்கு நீடித்துள்ளோம். உங்களது முடிவுகளைச் செயற்படுத்தி, சமாதான வழிமுறையை ஆக்க பூர்வமான பாதையில் முன்னெடுத்துச் செல்ல இது வழிகோலும் என நம்புகிறோம்.

எரிபொருட்கள் உட்படப் பொருளாதாரத் தடைகளை நீக்கவும் மீன்பிடி மீதான கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தவும் நீங்கள் எடுத்த ஆக்கபூர்வமான முடிவுகள் குறித்து நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். நீங்கள் எடுத்த நல்ல முடிவுகளை நாம் வரவேற்கும் அதே வேளை, கால தாமதமின்றி இம்முடிவுகளை நடைமுறைப்படுத்த அவசரமான உடன் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் நாம்

வற்புறுத்த விரும்புகிறோம். முடிவுகளையும் உறுதிப்பாடுகளையும் திண்ணியமான முறையிற் செயற்படுத்தத் தவறினால் அவற்றில் எவ்வித அர்த்தமும் இல்லை. எடுத்த முடிவுகள் கால தாமத மின்றி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே காலக்கெடுவை நாம் விதித்திருக்கிறோம். சில பொருட்கள் மீது தடையைத் தளர்த்தி நீங்கள் ஏற்கனவே எடுத்த முடிவு, இராணுவத்தின் முட்டுக்கட்டை காரணமாக இன்னும் நிறைவு செய்யப்படவில்லை என்பதையும் இங்கு நாம் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

நீங்கள் எடுத்த முடிவுகளைச் செயற்படுத்த இரு தரப்பினரும் கூடி, அவற்றின் சிக்கல் பற்றிப் பேச வேண்டுமென யோசனை தெரிவித்தீர்கள். உங்களது யோசனையை நாம் வரவேற்கிறோம். அதன்படி, முற்கூட்டிய ஒரு திகதியில் - 1995 ஏப்ரல் முதலாம் நாள் பேச்சுக்களை நடத்தலாமென யோசனை கூறுகிறோம்.

நாம் எழுப்பிய மற்றும் சில முக்கிய பிரச்சினைகளுக்கு உங்களது கடைசிக் கடிதத்தில் திருப்திகரமான பதில் கிடைக்காததால் ஏமாற்றமடைந்தோம். யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு பாதை திறப்பது எமது மக்களுக்கு எத்தகைய முக்கியமான விடயம் என்பதை நீங்கள் நன்கறிவீர்கள். பூநகரி இராணுவ முகாமை அகற்றிவிட்டால் சங்குப்பிட்டிப் பாதை ஊடாக, எவ்வித இடையூறுமின்றி வசதியாக எமது மக்கள் போக்குவரத்தைச் செய்யலாம். பூநகரிப் படை முகாமின் முன்னணிப் பாதுகாப்பு அரண்களை 600 மீற்றர் தூரத்திற்குப் பின்னகர்த்தும் பழைய திட்டத்தையே நீங்கள் திருப்பிக் கூறுகிறீர்கள். கிழக்கு மாகாணத்தில் ஆயுதம் தரித்த எமது போராளிகளின் சுதந்திரமான நடமாட்டம் குறித்து ஓர் இணக்கப் பாடான முடிவை உங்களது அரசாங்கம் இன்னும் எடுக்கவில்லை. சமாதானச் சூழ்நிலையைப் பலப்படுத்தி, இயல்பு நிலையை நிலைநாட்டி, சமாதானப் பேச்சுக்களை முன்னெடுப்பதற்கு இப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்படுவது அவசியமானதாகும்.

விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்கு உங்களது அரசாங்கம் வழங்கிய சிறப்புரிமைகளாகச் சில நடவடிக்கைகளை நீங்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளீர்கள். ஆயுதக் களைவுக்கான நிபந்தனை எதுவும் விதிக்காது எம்முடன் பேச்சுக்களை ஆரம்பித்தமை, பகை நிறுத்த உடன்பாடு செய்தமை, அரசப் பிரதிநிதிகள் குழு யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்தமை ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிட்டீர்கள். இந்த நடவடிக்கைகளை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட சிறப்புரிமைகளாக நீங்கள் கருதுவது தவறானதாகும். ஏனென்றால் சமாதான முயற்சியை முன்னெடுப்பதற்கு இந்நடவடிக்கைகள் மிகவும் அவசியமானவை. விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பை ஓர் ஆயுதக்குழு என நீங்கள் கருதுவதும் ஒரு தவறான மதிப்பீடாகும். எமது அமைப்பானது தமிழினத்தின் அபிலாசைகளின் வெளிப்பாடாக, தமிழ் மக்களோடு சங்கமித்து நிற்கும் ஒரு தேசிய விடுதலை இயக்கமாகும். நிபந்தனையின்றி எம்முடன் பேசுவதற்கு உங்களது அரசு முன்வந்த மையை எமது அமைப்பின் முக்கியத்துவத்திற்கு வழங்கப்பட்ட அங்கீகாரமாகவே நாம் கருதுகிறோம். எனவே, நெருக்கடியோடு சம்பந்தப்பட்ட மறுதரப் பினருடன் பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தைச் சிறப்புரிமையாக நீங்கள் கற்பிப்பது தவறானதாகும்.

நீங்கள் எடுத்த ஆக்பூர்வமான முடிவுகளை உடன் செயற்படுத்தி, ஏனைய பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு கண்டால், இன நெருக்கடிக்கான அரசியற் பேச்சு உட்படச் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் நிச்சயமாக முன்னேற்றமடையுமென இறுதியாக நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

நன்றியுடன்
 உங்கள் நேர்மையுள்ள,
 வே.பிரபாகரன்,
 தலைவர்,
 தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

நான்காவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சு

தலைவர் பிரபாகரன் தெரிவித்த யோசனைக்கு இணங்க, நான்காவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்கள் ஏப்ரல் மாதம் முதலாம் நாள் நடைபெறவில்லை. முற்கூட்டிய திகதியில் பேச்சுக்களை முன்னகர்த்த சந்திரிகா விரும்பவில்லை. நேரடிப் பேச்சுக்களை அவர் வேண்டுமென்றே பிற்போட்டார். தான் மேற்கொண்ட 'ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளைச் செயற்படுத்தாமல் தள்ளிப் போடவும் விடுதலைப் புலிகள் விதித்த காலக்கெடுவைச் செல்லாதது ஆக்குவதற்கும் பேச்சுக்களை தள்ளிப் போடும் தந்திரோபாயத்தைச் சந்திரிகா கடைப்பிடித்தார். பிரபாகரனுக்கு அனுப்பி வைத்த சுருக்கமான கடிதத்தில், நான்காவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்களை ஏப்ரல் 8-10 வரையான நாட்களில் நடத்தவே அவர் விரும்பினார். சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கு எதிராகச் சர்வதேச அரங்கில் விடுதலைப் புலிகள் தவறான பரப்புரை செய்வதாகவும் சந்திரிகா தனது கடிதத்திற்கு குற்றம் சாட்டினார். உதவி வழங்கும் நாடுகளிடமிருந்து கடனுதவிகளைப் பெற்று, அதனை இராணுவ விரிவாக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தும் நோக்குடனேயே பேச்சுவார்த்தை நாடகத்தை அரசாங்கம் மேடையேற்றி வருவதாகப் புலிகள் இயக்கம் விசமப் பிரச்சாரம் செய்வதாக அவர் சாடினார். அரசாங்கம் பெறவிருக்கும் கடனுதவியிற் பெரும் பங்கு போரினாற் சிதைந்த தமிழ்ப் பகுதிகளின் புனர்நிர்மாணத்திற்கும் அபிவிருத்திக்கும் ஒதுக்கப்படுமெனவும் குறிப்பிட்டார். அவரது கடிதம் வருமாறு:-

1 ஏப்ரல் 1995.

திரு. வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பின் திரு.பிரபாகரன் அவர்கட்கு,

1995 மார்ச் 28ஆம் நாளிடப்பட்ட கடிதம், மார்ச் 30ஆம் நாள் நான் இந்தியாவிலிருந்து திரும்பிய அன்று கிடைக்கப்பெற்றேன். நன்றி.

எமது பிரதிநிதிகள் குழு ஏப்ரல் 8,9 அல்லது 10ஆம் திகதிகளில் ஒரு நாள் யாழ்ப்பாணம் வருகை தர முடியும். இதில் உங்களுக்கு வசதியான நாளை

அறியத்தரவும். சிறீலங்காவுக்குக் கடனுதவி பெறுவதற்கு அனுகூலமான வகையில் உதவி வழங்கும் நாடுகளின் பாரிஸ் மாநாட்டிற்கு ஒத்திசைவாக, நான்காவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்களை நடத்த எமது அரசாங்கம் முனைவதாக விடுதலைப் புலிகளின் பிரச்சார அறிக்கைகளில் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தப்படுகிறது. பொருளாதார அபிவிருத்திக் கெனப் பயன்படுத்தவும் அரசாங்கம் முயல்வதாக நீங்கள் பிரச்சாரம் செய்கின்றீர்கள்.

நான் உங்களுக்கு அழுத்திச் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால்,

அ) சமாதான வழிமுறையில் எமக்குள்ள நேர்மையான உறுதிப்பாட்டை சிறீலங்காவில் வாழும் மக்களுக்கோ சர்வதேசச் சமூகத்திற்கோ நாம் நிரூபித்துக் காட்டுவது அவசியமில்லை.

ஆ) உதவி வழங்கும் நாடுகள் எமக்கு வழங்கவுள்ள கடனுதவித் தொகை ஏற்கனவே நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

விடுதலைப் புலிகளுடன் நாம் நடத்தும் பேச்சுக்களுக்குப் புறம்பாக, சுயாதீனமான முறையில் இம்முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

இ) ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக வழங்கப்படும் கடனுதவியை வேறு திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்த முடியாதவாறு கண்டிப்பான சர்வதேசக் கண்காணிப்பு முறைகள் உள்ளன.

ஈ) போரினால் அழிவுற்ற வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் புனர்நிர்மாணத்திற்கும் அபிவிருத்திக்கும் கடனுதவியிற் கணிசமான பங்கு ஒதுக்கப்படும்.

இந்த விவகாரத்தில் உங்களுக்குச் சந்தேகம் இருக்குமானால் பாரிஸ் மாநாடு முடிவடையும் வரை எமது பிரதிநிதிகளின் யாழ்ப்பாண வருகையை ஒத்திவைக்கவும் நான் தயார். எனினும் எமது பிரதிநிதிகள் நாம் குறிப்பிட்ட திகதிகளில் ஒரு நாள் யாழ்ப்பாணம் வருவதற்குத் தயாராக உள்ளனர்.

நன்றியுடன்
உங்கள் நேர்மையுள்ள,
சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா.

மிகவும் நுட்பமான முறையில் அரசாங்கம் தனது பிரச்சார இயந்திரத்தை முடுக்கிவிட்டிருந்தது. இன ஒற்றுமையைப் பேணி, சமாதானத்தைக் கட்டி எழுப்பும் உன்னத நோக்கத்துடன் வடகிழக்கில் திணிக்கப்பட்டிருந்த பல்வேறு தடைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் அரசாங்கம் முற்றாக நீக்கிவிட்டதாகச் சர்வதேச அரங்கிற் பரப்புரை செய்யப்பட்டது. இவ்வாறான நல்லெண்ண நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு தமிழ்ப் பகுதிகளில் அமைதியையும் இயல்பு நிலையையும் தோற்றுவித்த பொழுதும் இன நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் அரசியற் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசுவதற்கு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் மறுத்து வருவதாகவும் எமக்கு எதிரான கருத்தையும் உலகரங்கில் அரசாங்கம் விதைத்து வந்தது.

தமிழர் தாயகத்தில் நிலவிய உண்மையான யதார்த்தப் புறநிலையைத் தமிழ் மக்களும் விடுதலைப் புலிகளுமே நன்கறிவர். அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடை நீக்கப்பட்டுள்ளதாகக் காலத்திற்குக் காலம் அரச வர்த்தமானியில் அறிவிக்கப்பட்டபோதும் சந்திரிகாவின் கடிதங்களில் உறுதியளிக்கப்பட்ட போதும், தடைகளும் கட்டுப்பாடுகளும் தொடர்ந்து இறுக்கமான நடைமுறையில் இருந்தன. வடகிழக்கு மாநிலத்திற்கு அத்தியாவசியப் பொருட்கள் எவ்வித தடைகளும் இன்றி விநியோகிக்கப்படுமென அரசாங்கம் எமக்கு மாறிமாறி உறுதிமொழி தந்தபொழுதும், இப்பொருட்கள் எமது மக்களை வந்தடையாமற் செய்வதில் சிங்கள இராணுவமும் பாதுகாப்பு அமைச்சும் உறுதிபூண்டு ஒன்று சேர்ந்து செயற்பட்டன.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் தனது நிலைப்பாட்டில் உறுதி தளராது, இறுக்கமான போக்கைக் கடைப்பிடித்தது. எமது மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக, நாம் முன்வைத்த கோரிக்கைகளுக்குச் சாதகமான முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு, அவை நடைமுறையில் நிறைவு காணப்பட வேண்டும் என்றும் அல்லாத பட்சத்தில் பேச்சுக்களிலிருந்து விலகிவிடப் போவதாகவும் நாம் அரசாங்கத்தை எச்சரித்து வந்தோம். நான்காவது கட்டப் பேச்சு அண்மித்த போது பேச்சுக்கான நிகழ்ச்சி நிரலைத் தயாரிக்க நாம் முடிவெடுத்தோம். சந்திரிகா மேற்கொண்ட 'ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளை' நிறைவு செய்யும் நடைமுறைச் சாத்தியமான வழிமுறைகள் பற்றியும் மற்றும் விடுதலைப் புலிகள் எழுப்பிய ஏனைய முக்கிய பிரச்சினைகள் பற்றியும் பேசப்பட வேண்டும் எனப் பிரபாகரன் வலியுறுத்தினார். ஏப்ரல் ஆறாம் நாளன்று ஜனாதிபதி சந்திரிகாவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தனது நீடிக்கப்பட்ட

காலக்கெடுவை (19 ஏப்ரல், 1995) நினைவுபடுத்திய பிரபாகரன், இக்கால இடைவெளிக்குள் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் அமுலாக வேண்டும் என்றும் ஏனைய பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார். அரசியல் தீர்வுக்கான உயர் கட்டப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னராக, இயல்பு நிலை உருவாக்கப்பட்டு, சமாதானச் சூழ்நிலையை வலுப்படுத்துவது அவசியமென்று குறிப்பிட்டார். பிரபாகரனின் கடிதத்தை கீழே பிரசுரிக்கிறோம்.

தலைமைச் செயலம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

6 ஏப்ரல் 1995.

கனம். சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா,
சிறீலங்கா ஜனாதிபதி,
ஜனாதிபதியின் தலைமையம்,
கொழும்பு.

அன்பின் ஜனாதிபதி அவர்கட்கு,

ஏப்ரல் முதலாம் நாளிடப்பட்ட உங்களது கடிதம் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் வாயிலாக ஏப்ரல் இரண்டாம் நாள் எமக்கு கிடைக்கப்பெற்றது. நன்றி.

அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள் குழு ஏப்ரல் 10ஆம் நாள் யாழ்ப்பாணம் வருகை தருவதை நாம் வரவேற்கிறோம். பேச்சுக்களிற் பங்குகொள்ளும் உங்கள் பிரதிநிதிகளின் பெயர் விபரங்களைத் தயவு கூர்ந்து அறியத்தரவும்.

உங்களது ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளை நடைமுறைப்படுத்துவது பற்றியும் மார்ச் 28ஆம் நாளை எமது கடிதத்தில் எழுப்பப்பட்ட முக்கிய இரு பிரச்சினைகளைப் பற்றியுமே பேச்சுக்களின் நிகழ்ச்சி நிரல் அமையும். 1995 மார்ச் 24ஆம் நாள் நீங்கள் எழுதிய கடிதத்திற்கு இசைவாகவே எமது நிகழ்ச்சி நிரல் அமையப்பெற்றுள்ளது. எரிபொருட்கள் மீதான தடையை நீக்கி, மீன்பிடி மீதான கட்டுப்பாடுகளை அகற்றிவிடும் ஆக்கபூர்வமான

முடிவுகளை எடுத்துள்ளதாக இக்கடிதத்தில் நீங்கள் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். அத்தோடு இம்முடிவுகளைச் சிறப்பான முறையிற் செயற்படுத்த எமக்கு மத்தியில் கலந்துரையாடல் அவசியம் என்பதையும் வலியுறுத்தினீர்கள். மார்ச் 28ஆம் நாள் நாள் உங்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், பூநகரி இராணுவ முகாம் அகற்றப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு தரைப் பாதை திறக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கிழக்கு மாகாணத்தில் எமது போராளிகள் சுதந்திரமாக நடமாட வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தியிருந்தேன். ஆகவே, இப்பிரச்சினைகள் குறித்தும் உங்களது முடிவுகளை நடைமுறைப்படுத்துவது குறித்துமே பேச்சுக்கள் நடைபெறும். உங்களது முடிவுகளைச் செயற்படுத்தவும் தமிழ்ப் பகுதிகளில் அமைதியையும் இயல்பு நிலையையும் தோற்றுவிப்பதற்கு அவசியமான மற்றைய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணவும் கால இடைவெளியை உங்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் வகையில், நாம் எமது காலக்கெடுவை 1995 மார்ச் 28ஆம் நாளிலிருந்து 1995 ஏப்ரல் 19ஆம் நாள் வரை நீடித்துள்ளோம்.

எமது மக்கள் எதிர்கொள்ளும் அவசரமான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு முதலில் தீர்வு காணப்பட வேண்டியது மிகவும் முக்கியமானது என்பதைப் பேச்சுக்கள் தொடங்கியதிலிருந்து கடந்த ஆறு மாதங்களாக நாம் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தி வருகிறோம் என்பதை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். பேச்சுக்களின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் இப்பிரச்சினை களுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டாலேயே, இனநெருக் கடிக்கு அடிப்படையான அரசியற் பிரச்சினைகள் பற்றிய பேச்சுக்களில் முன்னேற்றம் ஏற்படுமென நாம் தொடர்ச்சியாக வாதாடி வருகிறோம். எமது நிலைப்பாட்டில் அரசாங்கம் எவ்வித அக்கறையும் காட்டாமலும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காமலும் இழுத்தடித்து வந்ததால், பேச்சுக்கள் முடங்கிவிட்ட நிலை ஏற்பட்டது. இனிமேல் பேச்சுக்களால் பயனெதுவும் ஏற்படாதென நாம் உணர்ந்து கொண்ட போதுதான் சமாதான முயற்சியை இடைநிறுத்தும் காலக்கெடுவை விதிக்க நாம் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டோம். எனது கடைசிக் கடிதத்திற் குறிப்பிட்டது போலப் பேச்சுக்கள் பயனற்றுப் போகின்றன என்றும்

பேச்சுக்களின் மூலம் எமது மக்களின் நலன்களைப் பேணமுடியாது என்றும் நாம் கருதுகின்றபோது இப்பேச்சுக்களின் ஒருபகுதியினராகிய எமக்குப் பேச்சுக்களை நிறுத்திக் கொள்வதற்குக் காலக்கெடு விதிக்கும் உரிமையுண்டு. ஆயினும் நீங்கள் நல்லிணக்கச் சமிக்கையைக் காட்டியதால் உங்களது முடிவுகளை நிறைவேற்றவும் ஏனைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவும் உடன் நடவடிக்கை எடுப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் நாம் எமது காலக்கெடுவை ஏப்ரல் 19ஆம் நாள் வரை நீடித்திருக்கிறோம். ஆகவே, உங்களது முடிவுகளை நிறைவு செய்யும் வழிமுறைகள் பற்றியும் மற்றும் நாம் எழுப்பிய இரு பிரச்சினைகள் பற்றியுமே நான்காவது சுற்றுப் பேச்சுக்கள் அமையப்பெற வேண்டுமென வலியுறுத்துகிறோம்.

எமது மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குக் காலம் தாமதியாது தீர்வு காணப்பட வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை நாம் மீண்டும் வலியுறுத்துவதுடன், இப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட்ட பின்னரே இன நெருக்கடிக்கு அடிப்படையான அரசியற் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசமுடியும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம். பொருளாதார முற்றுகை, மற்றும் தடைகள், சுட்டுப்பாடுகள் போன்றவற்றை முற்றாக நீக்கி, இயல்பு நிலையை நிலைநாட்டுவதுடன் போர் நிறுத்த உடன்பாட்டைப் பலப்படுத்தி, அமைதியான சூழ்நிலையை நிலைப்படுத்த வேண்டும். அதன் பின்னரே அடிப்படை அரசியற் பிரச்சினைகள் பற்றிய உயர்கட்டப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பது எமது நிலைப்பாடாகும். ஆகவே தற்போதைய சூழ்நிலையில் அரசியற் பேச்சுக்கான கால வரையறைகளையோ நிகழ்ச்சி ஒழுங்கு முறைகளையோ தயாரிக்கும் யோசனையை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

எமது நல்லாசிகள்
உங்கள் நேர்மையுள்ள
வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

1995 ஏப்ரல் 10ஆம் நாட் காலை, பிரதிநிதிகள் அறுவரைக் கொண்ட அரசுத் தூதுக்குழு யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்தது. கொழும்புத் திருச்சபையைச் சேர்ந்த வண.ஆயர் கெனத் பெர்னாண்டோ, ஜனாதிபதியின் செயலர் திரு.கேபலப்பத்தபென்டி, கொழும்புப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் கலாநிதி ஜெயதேவ உயாங்கொட, இனங்களிடையே நீதிக்கும் சமத்துவத்திற்குமான இயக்கத்தின் தலைவர் திருசார்ள்ஸ் அபயசேகரா, பிரிகேடியர் பீரிஸ் (இராணுவம்), கேப்டன் இராஜரெத்தினா (கடற்படை) ஆகியோரே அரசுச் சார்புப் பிரதிநிதிகளாவர்.

நான்காம் கட்டச் சுற்றுப் பேச்சைத் தொடக்கிவைத்துப் பேசிய திரு. தமிழ்ச்செல்வன், அரசாங்கம் எடுத்த ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளை நடைமுறைப்படுத்தும் வழிமுறைகள் பற்றியும் மற்றும் வன்னி மாநிலத்திற்குத் தரைப்பாதை திறத்தல், கிழக்கு மாகாணத்தில் விடுதலைப்புலிப் போராளிகளின் சுதந்திர நடமாட்டம் பற்றியும் பேச்சுக்கள் அமையப்பெற வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடையைத் தளர்த்திக் காலத்திற்குக் காலம் அரசாங்கம் வெளியிட்டு வந்த வர்த்தமானி அறிவிப்புகளை ஒரு கேலிக் கூத்தாக வர்ணித்த தமிழ்ச்செல்வன், தடை நீங்கிய பொருட்கள் தமிழ் மக்களை வந்தடைவதில்லை என்றார். கடந்த ஆறு மாதங்களாக விடுதலைப் புலிகள் எழுப்பிய பிரச்சினைகள் எதுவும் தீர்த்து வைக்கப்படாத தால் பேச்சுக்கள் முன்னேற்றம் காணாது முடங்கிப் போனதாகத் தெரிவித்த அவர் அதன் காரணமாகவே விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் பேச்சுக்களை இடைநிறுத்தம் காலக்கெடுவை விதிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது என்றார். அவ்வேளை குறுக்கிட்ட ஆயர் கெனத் பெர்னாண்டோ, காலக்கெடு என்பதை அரசுக்கு விடப்பட்ட இறுதி எச்சரிக்கையாகக் கருத முடியுமா என வினவினார். காலக்கெடு என்ற பதத்தையே விடுதலைப் புலிகள் பயன்படுத்த விரும்புவதாகக் கூறிய தமிழ்ச்செல்வன், பேச்சுக்களும் போர் நிறுத்த உடன்பாடும் முடிவுறும் கால வரம்பை இது குறிப்பாகச் சுட்டிகாட்டினார். இந்தக் கால வரம்பு ஏப்ரல் 19ஆம் நாள் வரை நீடிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்த அவர், இந்தக் கால இடைவெளிக்குள் அரசாங்கம் எடுத்த முடிவுகள் நிறைவேற்றப்படாத பட்சத்தில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் பேச்சுக்களிற் பங்குபற்றுவதை நிறுத்திக் கொள்ளும் என எச்சரித்தார்.

புதிதாகப் பேச்சுக்களில் கலந்து கொண்ட அரசு தரப்புப் பிரதிநிதிகளான ஆயர் பெர்னாண்டோ, கலாநிதி உயாங்கொட,

திரு.அபயசேகரா ஆகியோர் ஜனாதிபதி சந்திரிகாவுக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்களாக இருந்தபோதும் அவர்களிடம் முடிவுகள் எடுக்கும் அதிகாரம் இருக்கவில்லை. விடுதலைப் புலிகளால் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களைப் பொறுமையுடன் செவி சாய்த்த அவர்கள், நாம் தெரிவித்த விடயங்களை ஜனாதிபதி சந்திரிகாவிடம் எடுத்துக் கூறுவதாக மட்டும் உறுதியளித்தனர். முதல் நாட்பேச்சுக்கள் முடிந்ததும் திரு.பலப்பத்தபென்டி, பிரிகேடியர் பீரிஸ், கப்டன் இராஜரெத்தினா ஆகியோர் கொழும்புக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். புதிய பிரதிநிதிகள் இரண்டாம் நாட்பேச்சுவார்த்தையிற் கலந்து கொண்டனர். தலைவர் பிரபாகரனைச் சந்தித்துப் பேசுவதற்கு ஆயர் பெர்னாண்டோ விரும்பினார். அவ்வேளை பிரபாகரன் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கவில்லை என்பதால் சந்திப்பை ஒழுங்கு செய்ய முடியவில்லை.

வழமைபோல நான்காவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்களும் எவ்வித உருப்படியான தீர்மானங்களும் எடுக்கப்படாது முடிவுற்றன. பேச்சுக்களிற் பரிமாறப்பட்ட கருத்துக்களை அரசுத் தரப்புப் பிரதிநிதிகள் ஜனாதிபதி சந்திரிகாவிடம் எடுத்துக் கூறுவார்கள் என்பதும் அதற்கான பதிலுரையை அவர் கடிதம் வாயிலாக எமக்குத் தெரியப்படுத்துவார் என்பதும் நாம் அறிந்ததே.

சந்திரிகாவின் வாக்குறுதிகள்

1995 ஏப்ரல் 12ஆம் நாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகா நீண்ட கடிதம் ஒன்றைத் தலைவர் பிரபாகரனுக்கு அனுப்பி வைத்தார். விடுதலைப் புலிகள் முன்வைத்த கோரிக்கைகளுக்குப் பதிலுரைப்பதாக அக்கடிதம் அமையப் பெற்று இருந்தது. இவ்விடயங்கள் குறித்து, அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாட்டை விளங்கப்படுத்தியதோடு, எத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவுள்ளன என்பதையும் சந்திரிகா தெளிவுபடுத்தினார். அவர் பிரபாகரனுக்கு எழுதிய கடிதம் வருமாறு.

12 ஏப்ரல் 1995.

திரு. வே. பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

அன்பின் திருபிரபாகரன் அவர்கட்கு,
ஏப்ரல் 6ஆம் நாள் நீங்கள் எழுதிய கடிதத்திற்
குறிப்பிட்ட விடயங்களை நாம் பரிசீலனைக்கு

எடுத்தோம். யாழ்ப்பாணத்தில் ஏப்ரல் 10,11 ஆம் நாட்களில் நிகழ்ந்த பேச்சுக்களின் போதும் இந்த விடயங்கள் குறித்தே கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. உங்களது கடிதத்திற் குறிப்பிடப்பட்ட காலக்கெடுவானது ஒரு இறுதி எச்சரிக்கை அன்று என்றும் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களை நிறைவு செய்வதற்கு விதிக்கப்பட்ட காலவரம்பு என்றும் திரு.தமிழ்ச்செல்வன் தனது ஆரம்ப உரையில் தெளிவுபடுத்தினார் என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

நீங்கள் குறிப்பிட்ட நான்கு பிரச்சினைகள் பற்றி இனி விபரமாகப் பார்ப்பதுடன், இவை குறித்து எமது நிலைப்பாட்டையும் நாம் எடுக்கவிருக்கும் நடவடிக்கைகளையும் இங்கு விளக்கிக் கூற விரும்புகிறேன். இப்பிரச்சினைகள் அடிப்படையில் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமானவை. இவற்றிலுள்ள சில பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் ஏற்கனவே கணிசமான முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது. வடக்கில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தும் வகையில் மேலும் ஆக்க பூர்வமான முடிவுகளை எடுக்க நாம் தீர்மானித்திருக்கிறோம். சில பிரச்சினைகள் இராணுவ ரீதியான விளைவுகளை உண்டு பண்ணக் கூடியவை என்பதால், போருக்கு முடிவு கட்டும் அரசியற் பேச்சுக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு இசைவாக இவற்றிற்குத் தீர்வு காணவேண்டும்.

1. பொருளாதாரத் தடை

கீழ்க் கண்ட பொருட்கள் மட்டும் இப்பொழுது தடை விதிக்கப்பட்ட பட்டியலில் உள்ளன.

ஆயுதங்கள் / ரவைகள்

வெடிமருந்துகள்

தொலை இயக்கிகள்

இரட்டைத் தொலைநோக்கிகள்

தொலைநோக்கிகள்

திசையறி கருவிகள்

சீருடைத் துணிகள்

சிறு மின்கலங்கள்

இவற்றைத் தவிர ஏனைய பொருட்கள் அனைத்தும் தடையின்றி வடக்கிற்குக் கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப்படும். ஏப்ரல் 13ஆம் நாள், இது குறித்து அரசாங்கத்தின் பிரகடனம் வெளியிடப்படும். இதைத் தொடர்ந்து மேற்குறிப்பிட்ட எட்டுப் பொருட்களையும் தடைசெய்யும் அரச வர்த்தமானியும் வெளியாகும்.

ஏற்கனவே தடைநீக்கம் செய்யப்பட்ட அறிவிப்புகள் நிறைவு செய்யப்படவில்லை என நீங்கள் குறிப்பிட்டதை நாம் கவனத்தில் எடுத்தோம். சில இடையூறுகள் காரணமாகவே தடை நீங்கிய பொருட்களின் விநியோகம் சீராக இருக்கவில்லை. இந்தப் பொருட்கள் எவ்விதத் தடையுமின்றி வடக்கில் விநியோகம் செய்யப்படுவதற்குக் கண்டிப்பான நடவடிக்கைகளை நாம் ஏற்கனவே எடுத்துள்ளோம். இந்த முயற்சியின் ஓர் அங்கமாக வவுனியாக் காவற் சாவடிகளில் குடிமக்கள் குழுக்களை நியமிக்க இருக்கிறோம். தடைகள் பற்றிப் புகார்கள் செய்யவும் உடன் தீர்வு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் இக்குழுக்கள் உதவிபுரியும்.

2. மீன்பிடி மீதான தடைகள்

முன்பு ஒரு தடவை நான் எடுத்த நடவடிக்கை காரணமாக மீன்படி தடை கணிசமான அளவு தளர்த்தப்பட்டுள்ளது. எமது தூதுக் குழுவினருக்கு நீங்கள் தெரிவித்த யோசனைகளின் அடிப்படையில் மீன்பிடித் தடைகள் மேலும் தளர்த்தப்பட்டுள்ளன. கீழ்க் கண்ட விதி விலக்குகளைத் தவிர, ஏனைய எல்லா நேரத்திலும் மீன்பிடித்தல் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

i) தலைமன்னாரிலிருந்து பேய்முனை வரை கரையிலிருந்து ஐந்து மைல் தூரத்திற்கு மட்டுமே மீன்பிடிக்கு அனுமதியுண்டு.

ii) கரையோரமாக அமைந்திருக்கும் பாதுகாப்புப் படைகளின் முகாம்களிலிருந்து, பக்கவாட்டாக இருபுறமும் ஒரு மைல் தூரம் வரையும், கரையிலிருந்து கடலை நோக்கியதாக இரு கடல் மைல்கள் தூரம் வரையும் மீன்பிடிப்பதற்கு அனுமதியில்லை.

iii) கரையோரமாகவுள்ள துறைமுகங்கள், குடாக்கள், சுழிமுகங்கள் போன்றவற்றில் மீன்பிடிக்கு அனுமதியில்லை. இது குறித்துக் கிழக்கில் எழக்கூடிய பிரச்சினைகள் பற்றி உள்ளூர் மட்டத்திற் பேச்சுக்கள் நடத்தி இணக்கம் காணப்படவேண்டும்.

தொண்டைமானாற்றிலிருந்து பேய்முனை வரையும் யாழ்ப்பாண நீரேரியிலும் வழமைபோல மீன்பிடிக்கு அனுமதியுண்டு. பேய்முனையிலிருந்து தலைமன்னார் வரை விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் மூன்று மாதத்திற்குள் மீள் பரிசீலனை செய்யப்படும். இந்தக் கால இடைவெளிக்குள் சிறீலங்காவின் கடற்பிரதேசம் எங்கும் மீன்பிடிக்க அனுமதிக்கும் உடன்பாடுகளைச் செய்துகொள்ள அரசாங்கம் சகல முயற்சிகளையும் எடுக்கும்.

வடக்கில் வாழும் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் துன்பங்களை நீக்கி அவர்களது வாழ்வில் இயல்பு நிலையை ஏற்படுத்தும் குறிக்கோளுடனேயே, பெட்ரோல், டீசல் உட்பட மக்களின் பயன்பாட்டுப் பொருட்கள் மீதான தடையையும் மீன்பிடி மீதான கட்டுப்பாடுகளையும் அகற்றியுள்ளோம். இதுவே, எமது ஆரம்பக் கூட்டு முயற்சியாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் நாம் இணக்கப்பாடு கண்டிருக்கிறோம்.

இனி, மற்றைய இரு பிரச்சினைகள் பற்றிப் பார்ப்போம்.

3. பூநகரி முகாம்

சங்குப்பிட்டி வீதியைப் பொதுமக்களின் போக்குவரத்திற்குத் திறந்து விடுவதானாற் பூநகரி இராணுவ முகாம் அகற்றப்பட வேண்டும் என்பது உங்களது கோரிக்கை. இந்த இராணுவ முகாமின் வெளிப்புற எல்லையை 600 மீற்றர் வரை பின்னகர்த்தியுள்ளோம். வீதியிற் சோதனைகள் நடைபெறாது என்றும் எவ்வித தடையுமின்றிக் குடிமக்கள் அந்த வீதியைப் பயன்படுத்தலாம் என்றும் நாம் உறுதியளித்திருக்கிறோம். நாம் இதனை நடைமுறைப்படுத்துவோம்.

எனினும் இந்நேரத்தில், இந்த இராணுவ முகாமை அகற்றி விடுவது பற்றி எம்மால் முடிவுகள்

எதுவும் எடுக்க முடியாது. இப்படைமுகாம் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அத்தோடு, பகை நிறுத்த உடன்பாட்டின் விதிகளின்படி இராணுவச் சமநிலை பேணப்பட வேண்டும் என்பதும் இரு தரப்பினரில் எவராவது மற்றவரின் இராணுவ வலுவைப் பாதிக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கக் கூடாது என்பதும் கடப்பாடுகளாக உள்ளன. இருப்பினும், நாம் கட்டியெழுப்ப முயலும் அமைதியும் இயல்பு நிலையும் ஈற்றில் இராணுவத்தின் இருத்தலைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதால் உங்களது கோரிக்கை தொடர்ந்து எமது பரிசீலனையில் இருக்கும். மூன்று மாத காலத்திற்குள் அல்லது அரசியற் பேச்சுக்கள் தொடங்கிய பின்னர் இப்பிரச்சினை பற்றி மீண்டும் பேசுவோம்.

4. கீழ்க்கில் ஆயுதம் தரித்த புலிப் போராளிகளின் நடமாட்டம்

பகை நிறுத்த உடன்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே இப்பிரச்சினை பேசித் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என நாம் கருதுகிறோம். இந்தப் பிரச்சினை பற்றியும் மற்றும் இருதரப்பும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நடைமுறைகள் பற்றியும் சமாதானக் குழுக்களை இயக்குவது பற்றியும் நாம் பேச்சுக்களை நடத்தி, இணக்கப்பாடு கண்டு, அதனை அமைதி உடன்பாட்டின் இணை ஆவணமாகச் சேர்த்துச் செம்மையாக நடைமுறைப்படுத்தத் தயாராக இருக்கிறோம்.

இந்த நான்கு விவகாரங்கள் குறித்து நாம் எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப் போகும் நடவடிக்கைகளும் உங்களுக்குத் திருப்தியை ஏற்படுத்தும் என்று நாம் நம்புகிறோம். இதன் அடிப்படையில் இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் வரை பேச்சுக்களை நாம் தொடர்ந்து நடத்தலாம்.

அடுத்த கட்டப் பேச்சுக்களிற் கீழ்க்கண்ட விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென யோசனை தெரிவிக்கிறோம்.

i) பகை நிறுத்த உடன்பாட்டுக்கு ஓர் இணை ஆவணம் தயாரிப்பது குறித்துப் பேசுவது.

ii) புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாணம் பற்றிக் கூட்டு அதிகாரச் சபையை நிறுவுதல்.

iii) எதிர்காலப் பேச்சுக்களை வடிவமைத்தல்.

இவை சம்பந்தமான பேச்சுக்களை, மே மாதம் 5 முதல் 10 ஆம் திகதிகளுக்கு இடையிலான நாட்களில் நடத்தலாமென நாம் கருதினோம்.

உங்கள் நேர்மையுள்ள,
சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா.

நல்லெண்ணத் தொனியிலும் நம்பிகையூட்டும் வகையிலும் சந்திரிகா அம்மையார் உறுதிமொழிகளைத் தந்தபோதும், எடுத்த முடிவுகளையும் கொடுத்த உறுதிகளையும் நிறைவு செய்வதில், வழமைபோலச் சிங்கள அரசு இழுத்தடிப்புத் தந்திரத்தையே கையாண்டது. எரிபொருட்கள் மீதான தடை நீக்கப்பட்டுள்ளதாக சந்திரிகாவின் கடிதத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட போதும் டீசல், பெட்ரோல் போன்றவற்றை வடக்கிற்கு வரவிடாது இராணுவம் தடைகளை இறுக்கியது. அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடைகள் தொடர்ந்தும் செயன்முறையில் இருந்து வந்தன. தடை நீக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்ட பொருட்களுள் எதுவுமே வவுனியா எல்லையிலுள்ள இராணுவ இரும்புச் சுவர்களைத் தாண்டி வரமுடியவில்லை. சந்திரிகா அம்மையார் உறுதிமொழிகள் வழங்கிப் பக்கம் பக்கமாகக் கடிதங்கள் எழுதியபோதும் நடைமுறையதார்த்தம் வேறாகவே இருந்தது. எதிரிகள் குடிக்கொண்டுள்ள யுத்த பூமியாகவே தமிழர் தாயகத்தைப் பாதுகாப்பு அமைச்சு நிர்வாகிகளும் இராணுவ உயர் அதிகாரிகளும் கருதினர். இவர்களது கூட்டுச் சதியாற் பொருளாதார முற்றுகை மேலும் மேலும் இறுகியதே தவிரத் தளர்த்தப்படவில்லை. இதனால் வர்த்தமானி அறிவிப்புகள் வவுனியா எல்லையைத் தாண்டிவர முடியவில்லை.

மீன்பிடித் தடைகளும் வழமை போலவே தொடர்ந்து அமுலில் இருந்தன. வடகிழக்குக் கடற்பரப்பிற் சிறீலங்காவின் கடற்படையினர் தன்னிச்சையாக ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சியை நடத்தினர். பகை நிறுத்த உடன்பாட்டு விதிகளையோ மீன்பிடிக்கூட்டுப்பாட்டுத் தளர்வுகளையோ கடைப்பிடிக்காது, மீனவர் மீதும் கடற்புலிகள் மீதும் கடற்படையினர் தாக்குதல்களை நடத்தினர். கடற்படையின் தொடர்ச்சியான வெறியாட்டத்தால் அரசாங்கத்தின் உறுதிமொழிகள் அர்த்தமிழந்து போயின.

கிழக்கு மாகாணத்தில் நெருக்கடி நிலை தொடர்ந்தது. விடுதலைப் புலிப் போராளிகளின் நடமாட்டத்தை அனுமதிக்க இராணுவம் மறுத்தது. வீதிச் சோதனைச் சாவடிகளில் எமது போராளிகள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு இம்சைக்கு ஆளாகினர். மட்டக்களப்பு மண்டூர்ப் பகுதியில் எமது மூத்த போராளி ஒருவர் இராணுவத்தினரால் வீதியில் மறித்துக் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டார். பொதுமக்கள் முன்னிலையில் அவமானத்திற்கு ஆளாகியதால் சைனைட் குப்பியை விழுங்கித் தற்கொலை செய்துகொண்டார். சில சந்தர்ப்பங்களில் எமது போராளிகள் கைது செய்யப்பட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டனர். அவர்களது ஆயுதங்களும் பறிக்கப்பட்டன. கிழக்கின் சில பகுதிகளில் அங்குமிங்குமாக துப்பாக்கிச் சண்டைகளும் வெடித்தன. பகை நிறுத்த உடன்பாடு சம்பந்தமாகக் கிழக்கில், எமது போராளிகள் மத்தியில் குழப்பநிலை நிலவியது. தெளிவாக வரையறுக்கப்படாத பகை நிறுத்த உடன்பாட்டைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திய இராணுவம், எமது போராளிகளின் நடமாட்டத்தையும் நடவடிக்கைகளையும் கட்டுப்படுத்த முனைந்ததால் நிலைமை படுமோசமாகியது.

சிங்கள ஆயுதப் படைகள் வலுமிக்க சக்தியாகத் துரிதகதியிற் கட்டி எழுப்பப்பட்டமை விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைக்குச் சந்தேகத்தையும் அங்கலாய்ப்பையும் கொடுத்தது. நவீன ஆயுதங்களை வாங்கிக் குவித்து, தரைப் படைக்கான ஆட்சேர்ப்பையும் பயிற்சித் திட்டங்களையும் செயற்படுத்தி, வான் படைக்கும் கடற்படைக்குமாகக் குண்டுவீச்சு விமானங்களையும் போர்க் கப்பல்களையும் வாங்கியதிலிருந்து ஓர் உண்மை எமக்குப் புலனாகியது. அதாவது, சிறீலங்காவின் முப்படைகளையும் பாரிய அளவில் விரிவாக்கம் செய்து, நவீனமயப்படுத்துவதில் சந்திரிகாவின் அரசு தீவிரமாகச் செயற்பட்டு வருகிறது என்பதே அது. சமாதானமும் இன ஒற்றுமையுமே தனது இலட்சியம் எனப் பறை சாற்றி, ஒரு புறத்தில் விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நாடகத்தை அரங்கேற்றியவாறு, மறுபுறத்தில் ஒரு பிரமாண்டமான போர் இயந்திரத்தைக் கட்டி எழுப்பும் சந்திரிகா அரசின் தந்திரோபாயத்தில் எமக்கு ஆழமான சந்தேகம் எழுந்தது. படைச் சமவலு பேணப்பட வேண்டும் என்ற போர் நிறுத்த உடன்பாட்டின் நியமத்திற்கு முரணாக அரசாங்கம் செயற்பட்டதும் எமக்குச் சந்திரிகா மீதான நம்பிக்கையைத் தளர்த்தியது.

மேற் கூறிய மெய்ந்நிலைமைகளைப் பரிசீலனை செய்தபொழுது, சந்திரிகா அரசுடன் பேச்சுக்களைத் தொடர்வதா

பேச்சுக்களிலிருந்து விலகிக்கொள்வதா என்ற ஒரு கடினமான முடிவு எடுக்க வேண்டிய சங்கடமான நிலைக்குள் நாம் தள்ளப்பட்டோம். பேச்சுக்களிலிருந்து விலகும் எதிர்மறையான முடிவை நாம் எடுப்போமானால், சர்வதேச ரீதியில் எமது விடுதலை இயக்கத்தின் நம்பகத் தன்மையை அது பெருமளவிற்கு பாதிக்கும் என்பது எமக்கு நன்கு தெரியும். அதே சமயம், அர்த்தமற்றதான பயன்தராத, மக்களின் நலன்பேணாத பேச்சுக்களின் காலத்தை வீணாக்குவோமானால், இராணுவ ரீதியாகப் பாரதூரமான பின்னடைவுகளை நாம் எதிர்கொள்ள நேரும். சமாதான முயற்சியில் சந்திரிகா அரசு இதய சுத்தியுடன் நேர்மையாக நடந்து கொள்ளவில்லை எனப் பிரபாகரன் உறுதியாக நம்பினார். ஓர் அந்தரங்க இராணுவத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்குக் கால அவகாசம் தேவைப்பட்டதால், பேச்சுவார்த்தை என்ற நாடகத்தை மேடையேற்றி விடுதலைப் புலிகளின் கவனத்தைத் திசை திருப்ப முனைகிறது சந்திரிகா அரசு எனப் பிரபாகரன் என்னிடம் கூறினார். எந்த விதப் பயனுமின்றி அர்த்தமற்றதாகத் தொடர்ந்து இழுபடும் பேச்சுக்களில் தளபதிகளும் போராளிகளும் நம்பிக்கை இழந்தனர். இலக்கின்றிப் பேச்சுக்கள் இழுபடுவதால் போராளிகளின் மனவுறுதி தளர்ந்து வருவதாகக் களத் தளபதிகள் பிரபாகரனிடம் முறையிட்டனர். பகை நிறுத்த உடன்பாட்டு விதிகளும் கடப்பாடுகளும் அரசு ஆயுதப் படைகளுக்கே சாதகமாக அமைந்திருப்பதாக எமது போராளிகள் மத்தியிற் பரவலாக ஒரு கருத்து நிலவியது. இந்த உடன்பாடு அமைதியையும் இயல்பு நிலையையும் தோற்றுவிக்கத் தவறியதுடன் எமது போராளிகளின் செயற்பாடுகளையும் வெகுவாகக் கட்டுப்படுத்தியது. அத்துடன் அரசு படைகளுக்கும் விடுதலைப் புலிப் போராளிகளுக்கும் மத்தியில் பகையுணர்வும் முறுகல் நிலையும் வளர்ந்து வந்தது. போர் நிறுத்தத்தைக் கண்காணிக்கும் சமாதானக் குழுக்கள் செயற்படாததால் முரண்பாடுகள் முற்றி, மோதல் வெடிக்கும் கொந்தளிப்பான நிலை உருவாகியது.

கிழக்கில் எமது கெரில்லா அணிகளின் நடமாட்டம் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டதால், அவர்களது இருப்புக்கே பேராபத்து எழுந்தது. போராளிகளின் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, போராட்ட இலட்சியத்தில் அவர்களுடைய உறுதிப்பாடு ஆகிய பண்புகளில் அதிசிரத்தை காட்டும் பிரபாகரனுக்குப் புலி வீரர்கள் விரக்தியடைந்து மனவுறுதி தளர்வதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. கிழக்கு மாகாணத்தில், சிங்கள இராணுவத்தின் ஆத்திரமூட்டும் நடவடிக்கைகளுக்கு முகம் கொடுத்து எமது போராளிகள்

அனுபவித்து வந்த அவமானமும் அவலநிலையும் பிரபாகரனுக்குச் சினத்தை மூட்டியது. அடுத்ததாக, சமாதானப் பேச்சுக்கள் குறித்து தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட ஆழமான ஏமாற்றத்தையும் நம்பிக்கையினத்தையும் நாம் கருத்தில் எடுக்க வேண்டியிருந்தது. பேச்சுக்கள் தொடங்கிய ஆரம்பக் காலத்தில் எமது மக்களுக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி, நம்பிக்கை, எதிர்பார்ப்பு எல்லாமே காலப்போக்கிற் படிப்படியாக மறைந்து இப்பொழுது விரக்தியாக, வெறுப்பாக, நம்பிக்கையினமாக உருவெடுத்திருந்தன. தமது நாளாந்தச் சீவியத்திற்கு அடிப்படையான ஜீவாதாரத் தேவைகளைக்கூட இப்பேச்சுக்கள் நிறைவு செய்யவில்லை என மக்கள் ஏமாற்றமடைந்தனர். சந்திரிகா அரசு ஏமாற்று வித்தை காட்டி, நயவஞ்சகமாக நடந்து கொள்கிறது என்பதை எமது மக்கள் நன்கு உணர்ந்தனர். இதனால், பயனற்ற இப்பேச்சுக்களைத் தொடர்வதில் அர்த்தமில்லை என்பதையும் இவர்கள் புரிந்துகொண்டார்கள்.

நாம் விதித்த காலக்கெடு நெருங்கியது. ஒரு தீர்க்கமான முடிவு எடுக்க வேண்டிய கட்டம் வந்தது. காலக்கெடுவின் கடைசி நாளிற்கூட சந்திரிகாவின் 'ஆக்கபூர்வமான முடிவுகள்' எதுவுமே நடைமுறைக்கு வரவில்லை. பேச்சுக்களைத் தொடர்வதில் அர்த்தமில்லை என்பது தெளிவாகியது. பேச்சுவார்த்தையில் இருந்தும் பகை நிறுத்த உடன்பாட்டில் இருந்தும் விலகிக் கொள்வதென விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப் பீடம் உறுதியான முடிவை எடுத்தது. இந்த முடிவை அறிவித்து, 1995 ஏப்ரல் 18ஆம் நாள் கீழ்க் கண்ட கடிதம் ஜனாதிபதி குமாரதுங்காவுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
யாழ்ப்பாணம்.

18 ஏப்ரல் 1995.

கனம். சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா,
சிறீலங்காவின் ஜனாதிபதி,
ஜனாதிபதியின் தலைமையகம்,
கொழும்பு.

அன்பின் ஜனாதிபதி அவர்கட்கு,
உங்களது 1995 ஏப்ரல் 12ஆம் நாளிடப்பட்ட
கடிதத்திற்கு மிகவும் நன்றி.

உங்களது கடிதத்தின் உள்ளடக்கத்தை மிகவும் கவனமாகவும் ஆழமாகவும் பரிசீலனை செய்தோம். நாம் எழுப்பிய முக்கியமான பிரச்சினைகளுக்கு நீங்கள் அளித்த பதில்கள், எமது எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவு செய்யத் தவறியதால், எமக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை என்பதைக் கவலையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

கடந்த ஆறு மாதங்களாகத் தொடர்ந்து பேச்சுக்களில் எத்தனையோ தடவைகள் உங்களுடன் வாதாடி உங்களை இணங்க வைக்க நாம் எடுத்த பகீரத முயற்சியின் பயனாக, ஈற்றில் எரிபொருட்களுக்கும் வேறு சில பொருட்களுக்கும் தடைகளைத் தளர்த்தி ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளை எடுத்தீர்கள். இம்முடிவுகள் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டு, 1995 மார்ச் 24ஆம் நாளை உங்களது கடிதத்தில் எமக்கு அறிவிக்கப்பட்ட போதும் எமது காலக் கெடுவை முறியடிக்கும் நோக்கத்துடன் முடிவுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் வேண்டுமென்றே தாமதங்களை உண்டுபண்ணப்பட்டன என்பதை நாம் ஏமாற்றத்துடன் தெரிந்துகொண்டோம்.

மற்றைய பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரை உங்களது பதில்கள் அரைகுறையாகவும் மழுப்பலாகவும் பிடிமானம் அற்றதாகவும் எதிர்காலப் பேச்சுக்களில் தீர்மானிக்க வேண்டியதாகவும் அமைந்திருந்தன. மார்ச் 14ஆம் நாள் நீங்கள் எழுதிய கடிதத்தில் மீன்பிடியில் விதிக்கப்பட்ட சகல தடைகளும் நீக்கப்படுமென உறுதிமொழி தரப்பட்டபோதும் பெரும் அளவிலான மீன்பிடி வலயங்களில் மீன்பிடிப்பதற்குத் தடை இருந்து வருகிறது.

பூநகரி இராணுவ முகாமை அகற்றி யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பாதை திறப்பது, கிழக்கு மாகாணத்தில் எமது போராளிகளின் நடமாட்டச் சுதந்திரம் போன்ற முக்கிய பிரச்சினைகளுக்கு நீங்கள் எடுத்துள்ள முடிவுகள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை. ஏனென்றால், எதிர்காலப் பேச்சுக்களில் அவை மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட உள்ளன.

முக்கியமான பிரச்சினைகளை நீங்கள் தட்டிக் கழிக்கும் போக்கினைப் பார்க்குமிடத்து, அமைதியையும் இயல்பு நிலையையும் தோற்றுவிக்க உங்களது அரசாங்கம் நேர்மையுடன் நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதும் இராணுவத்தின் நலனைப் பேணுவதிலேயே அக்கறை காட்டுகிறது என்பதும் தெளிவாகின்றன. அத்துடன், போர் நிறுத்தத்தை வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்தி ஆயுதப் படைகளின் போர் வலுவைக் கட்டிவளர்ப்பதில் உங்களது அரசாங்கம் சகல முயற்சிகளையும் செய்துவருகிறது என்பதை நாம் நன்கறிவோம். இராணுவச் சமவலு பேணப்பட வேண்டும் என்ற அமைதி உடன்பாட்டுக் கடப்பாடுகளை மீறுவதாகவே உங்களது செயற்பாடுகள் அமைகின்றன.

எமது காலக்கெடு முடிவடையும் திகதியாகிய 1995 ஏப்ரல் 19ஆம் நாளுக்கு முன்னராக, எமக்குத் திருப்தி அளிக்கும் வகையில் மேற்குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்படாததால் பேச்சுவார்த்தைகளிலிருந்தும் பகை நிறுத்த உடன்பாட்டிலிருந்தும் விலகிக் கொள்வதென்ற வேதனைக்குரிய முடிவை எடுப்பதைத் தவிர எமக்கு வேறு வழி இருக்கவில்லை.

இப்படியான துரதிர்ஷ்ட நிலை எழுந்தமைக்கு வருந்துகிறோம்.

உங்கள் நேர்மையுள்ள
வே.பிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

தலைவர் பிரபாகரனின் இந்தக் கடிதத்துடன் சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் மத்தியில் நிகழ்ந்த சமாதானப் பேச்சுக்கள் முடிவுக்கு வந்தன. காலக்கெடு முடிவடைந்த ஏப்ரல் 19ஆம் நாளன்று யுத்தம் மூண்டது. அன்றைய நாளில் கடற்புலி அதிரடிப் படை வீரர்கள் திருகோணமலைத் துறைமுகத்தினுள் தரித்து நின்ற இரு போர்க் கப்பல்களைத் தாக்கிக் கடலில் மூழ்கடித்தனர். இந்தச் சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து, சில இராணுவ ஆய்வாளர்கள் எழுதியது போன்று மூன்றாம் ஈழப் போர் ஆரம்பமாகியது.

ஆயுதப்போர் தொடங்கிய அடுத்த கணமே, சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் பிரச்சார இயந்திரம் விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராக விசமத்தனமான கருத்துப் போரையும் கட்டவிழ்த்து விட்டது. விடுதலைப் புலிகளைச் சமாதானத்தின் விரோதிகளாகச் சித்திரித்துக் காட்டிய சிங்கள அரசு, எமது அமைப்பின் நெகிழ்வற்ற கடும்போக்குக் காரணமாகவே சமாதானப் பேச்சுக்கள் முறிவடைந்து போனதாகப் பழி சுமத்தியது. அமைதி உடன்பாட்டு விதிகளுக்கு மாறாக, போதிய கால அவகாசம் வழங்காமற் பகை நிறுத்தத்தை முறித்துக் கொண்டமைக்கும் புலிகள் மீது கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டது. நாம் கொடுத்த மூன்று வாரக் காலக் கெடுவை அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே இருட்டடிப்புச் செய்தது. சமாதான வழி முறையிலான அரசியல் தீர்வில் விடுதலைப் புலிகளுக்கு நம்பிக்கையில்லை என்பதை அனைத்துலகச் சமூகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டி, தமிழரின் ஆயுதம் தரித்த விடுதலை இயக்கத்தை இராணுவ ரீதியாக ஒழித்துக் கட்டுவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்ற கருத்தை முதன்மைப்படுத்துவதாக அரசாங்கத்தின் பரப்புரை அமைந்தது. பேச்சுக்கள் தோல்வியடைந்தமைக்கு விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பே காரணமென உலகச் சமூகத்தை நம்பவைக்கும் பிரச்சாரத்தில் சந்திரிகா அரசு வெற்றியீட்டியது.

பேச்சுக்கள் தோல்வியடைந்ததன் உண்மையான காரணத்தைக் கூறி, எமது நிலைப்பாட்டை உலக ஊடகங்களுக்கு எடுத்து விளக்கும் வாய்ப்பு எமக்கு இருக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் வன்னிக் காடுகளிலும் இயங்கி வந்த எமது அமைப்பு நாகரீக உலகிலிருந்து முற்றாகத் தொடர்பு அறுந்த நிலையில் இருந்தது. பேச்சுவார்த்தைகள் முறிவடைந்த கணத்திலிருந்தே யாழ்ப்பாணத்துடனான தொலைபேசித் தொடர்புகளையும் அரசாங்கம் துண்டித்தது. அத்துடன் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு ஊடகவியலாளரை விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்திற்கு வரவிடாது தடுத்தது. கொழும்பிலுள்ள அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டு ஊடகங்கள் ஒருதலைப் பட்சமாக நின்று அரசாங்கத்தின் ஊதுகுழல்களாக இயங்கின. இந்திய ஊடகங்கள் புலிகள்மீதும் ஈவிரக்கமற்ற விரோத நிலைப் பாட்டைக் கடைப்பிடித்தன. உலக ஊடகங்களும் தமிழர் பிரச்சினையில் நடுநிலை வகிக்காது அரசாங்கத்தின் பரப்புரைக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. இப்படியான ஒரு புற நிலையில், அரசாங்கத்தின் திட்டமிட்ட பொய்ப் பிரச்சாரத்திற்கு எதிராகச் செம்மையான முறையிற் பரப்புரையை முன்னெடுக்க எம்மால் முடியவில்லை.

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுக்கள் தோல்வியடைந்தது ஏன்?

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுக்கள் நடைபெற்ற விசித்தரமான முறைமை பற்றி அனைத்துலகச் சமூகம் சரிவர அறிந்திருக்கவில்லை. சிறீலங்கா அரசாங்கத்தினதும் விடுதலைப் புலிகளதும் தலைவர்கள் மத்தியிற் கடிதப் பரிமாற்ற வடிவிலேயே பேச்சுக்கள் நிகழ்ந்தன. எழுத்து வடிவிலான பேச்சுக்கு முன்னுரிமை வழங்கி நேரடிப் பேச்சுக்களின் முக்கியத்துவத்தை அரசாங்கம் சிறுமைப்படுத்தியது.

இரு தரப்பினரும் இணக்கப்பாடு கண்ட ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலில் பேச்சுக்கள் நெறிப்படுத்தப் படவில்லை. பேச்சுக்கள் படிப்படியாகக் கட்டம்கட்டமாக முன்னகர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதும் முதற்கட்டப் பேச்சுக்கள் தமிழ் மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பது பற்றியும் பின்கட்டப் பேச்சுக்கள் இன நெருக்கடிக்கு அரசியல் தீர்வு காண்பது பற்றியும் அமைய வேண்டும் என்பதுவுமே விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாடாக இருந்தது. தமிழர் தாயகத்தைச் சிங்கள இராணுவம் ஆக்கிரமித்து நின்றமையும் தமிழ் மக்கள் மீது அரசாங்கம் திணித்திருந்த பொருளாதாரத் தடைகளும் முக்கியமான சமூக, பொருளாதார, மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்தன. இப் பிரச்சினைகள் மக்களின் வாழ்நிலையைப் பாரதூரமாகப் பாதித்ததால் அவற்றிற்குப் பரிசாரம் காண்பது அத்தியாவசிய தேவையாக எழுந்தது. அதனால் முதலில் எமது மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கண்டு, தமிழ்ப் பகுதிகளில் அமைதியும் இயல்பு நிலையும் உருவாக வேண்டும் என விடுதலைப் புலிகள் வற்புறுத்தினர். போர் நெருக்கடியைத் தணித்து, இயல்பு நிலையை உண்டுபண்ணினாலேயே போரினாற் பிளவுபட்டு நிற்கும் இரு தேசிய சமூகங்கள் மத்தியிலும் பரஸ்பர நம்பிக்கையையும் நல்லெண்ணத்தையும் உருவாக்கலாம் என நாம் கருதினோம். சமாதானப் பேச்சுக்களை வெற்றிகரமாக முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும் இப்படியான நல்லெண்ணமும் நல்லுறவும் நிலவுவது முக்கியம் எனவும் நாம் எண்ணினோம்.

சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கு நாம் வகுத்த தந்திரோபாயத்தையும் அதற்கான காரணங்களையும் சந்திரிகா அரசாங்கம் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளத் தவறியது. இதனால் எமது மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டிருந்த ஒடுக்குமுறைகளை அகற்றிவிட மறுத்தது. பொருளாதார முற்றுகையாக, தடைகளாக, கட்டுப்பாடுகளாகத் தமிழர் தாயகம் மீது திணிக்கப்பட்ட ஒடுக்குமுறை வடிவங்கள் தமிழரது சுதந்திர இயக்கத்தின் உறுதிப்பாட்டை உடைத்து விடும்

என்றும், தமிழரின் தேசியத் தலைமையைப் பணிய வைப்பதோடு விட்டுக்கொடுக்கவும் தூண்டும் என்றும் சந்திரிகாவின் ஆட்சிப்பீடம் தவறான மதிப்பீடு செய்திருந்தது. இந்தப் பிழையான மதிப்பாய்வை முழுமையாக நம்பியதால் தமிழர் மீதான ஒடுக்குமறை வடிவங்களைத் தளர்த்தவோ கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவு செய்யவோ அரசாங்கம் தயாராக இருக்கவில்லை. இதன் காரணமாக அரசாங்கம் நேர்மையாகவும் உண்மையாகவும் நடந்து கொள்ளவில்லை என்றும் தமிழரின் அவசர மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் அரசியல் உறுதிப்பாடும் அதனிடம் இருக்கவில்லை என்றும் விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப்பீடம் கணிப்பிட்டது. இன்னொரு விதத்திற் சொல்வதானால் அரசாங்கம் நம்பிக்கைத் துரோகம் இழைத்ததாக விடுதலைப் புலிகள் கருதினர்.

ஆறு மாத காலத்தைக் கொண்ட இந்தச் சமாதான முனைப்பில், நாளுக்குச் சில மணி நேரம் நீடித்த நான்கு சுற்றுப் பேச்சுக்களே நடந்தேறின. விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பிரச்சினைகளின் சிக்கலான பரிமாணங்களைப் பார்க்கும் பொழுது, நேரடிப் பேச்சுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட கால அவகாசம் மிகவும் சொற்பமானதாக இருந்தது. சில சிக்கலான பிரச்சினைகள் குறித்து விடுதலைப் புலிகள் விளக்கங்களை நாடிய பொழுதெல்லாம் அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே சந்திப்புக்களைப் பிற்போட்டு, பேச்சுக்களில் நீண்டதும் அர்த்தமற்றதுமான கால இடைவெளிகளை ஏற்படுத்தியது.

ஆற்றலும் அனுபவமும் அதிகாரமும் கொண்ட மூத்த அரசியல்வாதிகள் எவரையும் பேச்சுக்களிற் பங்குகொள்ள ஜனாதிபதி சந்திரிகா அனுமதிக்கவில்லை. குறைந்த தர நிர்வாகிகளையும் படை அதிகாரிகளையுமே அரசத் தரப்புப் பிரதிநிதிகளாக அவர் நியமித்தார். இவர்களுக்குத் தமிழ் மக்களது பிரச்சினைகளின் ஆழம், அகலம் எதுவுமே தெரியாது. அத்தோடு அவற்றைத் தீர்த்து வைக்கும் அரசியல் அதிகாரமும் அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. தகைமை குறைந்த பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்ததில் இருந்து, நேரடிப் பேச்சுக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை அரசாங்கம் விரும்பவில்லை என்றே நாம் கருதினோம். பேச்சுக்கள் முறிந்து போகும் தறுவாயில், கடைசிக் கட்டப் பேச்சுக்கு அரசதரப்பின் தலைவராக, எவ்வித அரசியல் அனுபவமும் அதிகாரமும் அற்ற கிறிஸ்தவக் குருவானவர் ஒருவரையே சந்திரிகா அம்மையார் அனுப்பி வைத்தார். இவ்விதம் நேரடிப் பேச்சுக்களின் தரம் குறைக்கப்பட்டதைப் பார்க்கும் பொழுது, விடுதலைப்

புலிகளுடனான சமரசப் பேச்சுவார்த்தையை சந்திரிகாவின் அரசாங்கம் நேர்மையானதாகவும் பாரதூரமானதாகவும் எடுக்கவில்லை என்றே தோன்றியது. நேரடிப் பேச்சு வடிவத்தைச் சிறுமைப்படுத்திய அரசாங்கம், எழுத்து மூலமான கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது. கடிதப் பரிமாற்றமான எழுத்து வடிவத்திலேயே மிக முக்கியமான விடயங்கள் குறித்துக் கருத்துப் பரிமாற்றங்கள், விவாதங்கள் நடைபெற்றதுடன் முடிவுகளும் எடுக்கப்பட்டன. ஆறு மாத காலமாக நீடித்த பேச்சுக்களின் போது சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் மத்தியில் எழுபதிற்கும் மேற்பட்ட கடிதங்கள் பரிமாறப்பட்டன. இன நெருக்கடியிற் சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்பினரதும் அதிகாரம் படைத்த தலைவர்கள் மத்தியிலேயே பெரும்பான்மையான கடிதங்கள் பரிமாறப்பட்டன. அப்படியிருந்தும், எழுத்து மூலமான இக்கருத்துப் பரிமாற்றங்கள், தப்பான அபிப்பிராயங்களையும் சந்தேகங்களையும் போக்கிப் பரஸ்பர நல்லெண்ணத்தையும் நம்பிக்கையையும் தோற்றுவிக்கத் தவறின. மாறாக, இக்கடிதப் பரிமாற்றங்கள் படிப்படியாகச் சந்தேகத்தையும் கசப்புணர்வையும் விரோத மனப்பான்மையையும் தோற்றுவித்து, இரு தரப்பினரதும் நிலைப்பாட்டைக் கடுமையானதாக இறுகச் செய்து பெரிய இடைவெளியை உண்டு பண்ணின.

கடிதப் பரிமாற்றம் அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் மத்தியிலான சமச்சீரற்ற உறவு நிலையைப் பிரதிபலித்துக் காட்டியது. எஜமான் அடிமை என்ற தோரணையில், சிறீலங்கா அரசு தன்னை உயர்நிலையில் நிறுத்திப் புலிகளைத் தாழ்த்தப்பட்ட தரப்பாகவே அணுகியது. இதனால் சந்திரிகாவின் கடிதங்களில் அரசு அதிகார இறுமாப்புத் தொனித்தது. சிறீலங்கா அரசு தன்னைச் சட்ட ரீதியான உயர் அதிகார பீடமாகக் கருதியது. விடுதலைப் புலிகளைச் சட்ட விரோதமான புரட்சி அமைப்பாக நோக்கியது. இதனால் சமத்துவத் தகைமையுடன் சந்திரிகா அரசு புலிகளை அணுகவில்லை. இப்படியான சமச்சீரற்ற அணுகுமுறையும் அரசின் ஆணவப் போக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்குச் சினத்தையும் எரிச்சலையும் மூட்டியது. தன்மானமுள்ள தமிழர் தேசத்தின் அதிகாரமுடைய பிரதிநிதிகளாகவே விடுதலைப் புலிகள் பேச்சுக்களிற் கலந்து கொண்டனர். இரு தேசங்கள் மத்தியிலான யுத்தத்தில், சம வலுவுடைய சமத்துவமாகப் போரிடும் தரப்பாக, தேச விடுதலை இயக்கமொன்றின் தலைமைத்துவமாக விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புத் தன்னை ஓர் உயர்நிலையில் நிறுத்தி, சிறீலங்கா அரசைச் சம பங்காளியாக அணுகியது. இப்படியாக இரு தரப்பினரும்

ஒருவரை ஒருவர் இனம் கண்ட தன்மையும் அதன் அடிப்படையில் எழுந்த பகை முரண்பாடுகளும் நல்லிணக்கத்திற்கு முட்டுக் கட்டையாக அமைந்தன.

ஜனாதிபதி சந்திரிகாவும் அவரது மாமனாராகிய கேணல் ரத்வத்தையும் கைச்சாத்திட்டு எழுதிய கடிதங்கள், நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல மிகவும் நுட்பமாக எழுத்திற் செதுக்கப்பட்ட பிரச்சாரக் கருத்துரைகளாகவே அமைந்தன. விடுதலைப் புலிகள் எழுப்பிய முக்கிய பிரச்சினைகளுக்கு விளக்கமளிப்பதற்கு மாறாக, தமது நிலைப்பாட்டை நியாயப்படுத்திச் சிங்கள மக்களுக்குத் திருப்தியளிக்கும் நோக்குடனேயே இக்கடிதங்கள் வரையப்பட்டன. உள்ளடக்கத்திற் பிரச்சாரக் கருத்தியலின் ஆதிக்கம் இருந்ததால், வளமற்ற, உயிரற்ற, புதுமையற்ற, வறண்ட மொழி நடையையும், உப்புச் சப்பற்ற வாதப் பிரதிவாதங்களையும் கொண்டவையாகவே கடிதங்கள் அமையப்பெற்றன. நேரடிப் பேச்சுக்களைக் சிறுமைப்படுத்திக் கடிதப் பரிமாற்ற கருத்துரையாடலுக்குச் சந்திரிகா அரசு முன்னுரிமை வழங்கியமையே யாழ்ப்பாணம் பேச்சுக்களின் தோல்விக்கு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாகும்.

சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கும் மத்தியிற் சமாதானப் பேச்சுக்கள் நடைபெறுவதைச் சிங்களப் படைத்துறை ஆரம்பத்திலிருந்தே விரும்பவில்லை. விடுதலைப் புலிகள் முன்வைத்த நியாயமான மனிதாபிமானக் கோரிக்கைகள் குறித்து அரசு படைத்தரப்பு மிகவும் இறுக்கமானதும் விட்டுக்கொடாததுமான கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்தது. பொருளாதாரத் தடைகளைத் தளர்த்துவதற்குச் சிங்கள இராணுவம் கடும் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தது. மக்களின் நாளாந்த வாழ்வுக்கு அவசியமான பொருட்கள் அனைத்தையும் இராணுவப் பயன்பாட்டுப் பொருட்களாகச் சித்திரித்துக் காட்டியது. சில அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடைகள் நீக்கப்பட்டுள்ளதாகக் காலத்திற்குக் காலம் அரசாங்கம் வெளியிட்ட வர்த்தமானி அறிவிப்புகள் அர்த்தமற்ற கேலித் கூத்தாகவே மாறின. வடக்கின் எல்லைப் பிரதேசங்கள் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் இருந்ததால், வவுனியா எல்லைகள் ஊடாகப் பொருட்களைக் கொண்டு செல்ல முடியாதவாறு இராணுவம் தடைபோட்டது.

அரசு படைகளின் இந்த அநீதியான நடவடிக்கை பற்றி எத்தனையோ தடவைகள் எழுத்திலும் நேரடிப் பேச்சுக்களிலும் முறையிட்டபோதும் உருப்படியான நடவடிக்கைகள் எவையுமே எடுபடவில்லை. இந்தப் பிரச்சினை பற்றி ஜனாதிபதி சந்திரிகா

நன்கறிந்தபோதும் இது பற்றி அவர் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. சந்திரிகாவைப் பொறுத்தவரை, அவர் ஆயுதப் படைகளின் கேந்திர நலனுக்கும் தேசியப் பாதுகாப்புக்குமே அதிமுக்கியத்துவம் கொடுத்தார். இதனால், இராணுவத்தினரின் அட்டுழியங்களிலும் தன்னிச்சையான நடவடிக்கைகளிலும் அவர் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. ஆனால் எமது மக்களைப் பொறுத்த மட்டிற் பொருளாதாரத் தடையானது அவர்களது இருப்பு நிலைக்கே அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தும் பூதாகரப் பிரச்சினையாக விஸ்வரூபம் எடுத்தது. எமது மக்களை ஜீவமரணப் போராட்டத்தில் தள்ளிவிட்ட இந்த அநீதியைப் போக்கிவிட ஆறு மாத காலமாக எம்மால் இயன்றளவு முயன்றும் முடியவில்லை. தமிழ் மக்களின் அவல நிலையைவிட இராணுவத்தின் நலனுக்கே முன்னுரிமை கொடுத்து, இந்தப் பொருளாதார ஒடுக்குமுறையை நீக்கிவிட சந்திரிகா அரசு மறுத்து வந்தமையும் பேச்சுக்களின் தோல்விக்கான அடுத்த முக்கிய காரணமாகும்.

சர்வதேசக் கண்காணிப்புக் குழுவின் மேற்பார்வையுடன் ஒரு நிலையான, நிரந்தரமான போர் நிறுத்த உடன்பாட்டைச் செய்துகொள்ளச் சிறீலங்காவின் இராணுவத் தலைமைப்பீடம் விரும்பவில்லை. உதவிப் பாதுகாப்பு அமைச்சரான கேணல், ரத்வத்தை, தலைவர் பிரபாகரனுக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் அரசாங்கம் ஒரு நிரந்தரமான போர் நிறுத்தத்தை விரும்பவில்லை என்றும் அதிகாரப்பூர்வமற்ற, இறுக்கமற்ற, தற்காலிகமான பகை நிறுத்தத்தையே விரும்புவதாகவும் சுட்டிக் காட்டினார். இதிலிருந்து ஓர் உண்மை புலனாகியது. விடுதலைப் புலிகளுடன் சமாதானப் பேச்சுக்களை நடத்தியபோதும் இராணுவ அணுகுமுறையையும் இராணுவத் தீர்வையும் அரசாங்கம் கைவிடவில்லை என்பதே அதுவாகும். இரு தரப்பினரும் கைச்சாத்திட்ட இத்தற்காலிகப் பகை நிறுத்த உடன்பாட்டையும் செம்மையாகச் செயற்படுத்த முடியாதவாறு அரசுப் படைகள் ஒப்பந்த விதிகளைத் தொடர்ச்சியாக மீறி வந்தன. கிழக்கு மாகாணத்தில் அரசுப் படைகளின் அடாவடித்தனத்தால் எமது போராளிகள் சுதந்திரமாக நடமாட முடியாது முகாம்களுக்குள் முடங்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள்.

பூநகரிப் படை முகாமை அகற்றி, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கும் வன்னி மாநிலத்திற்கும் ஒரு தரைப் பாதையை திறந்து விடுமாறு விடுதலைப் புலிகள் முன்வைத்த கோரிக்கையை இராணுவத் தலைமைப் பீடம் கடுமையாக எதிர்த்தது. புவியியல் ரீதியாகப் பார்த்தால் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் கழுத்தை

நெரித்து நிற்கும் சங்கலிக் கோர்வையாகவே பூநகரிப் படை முகாமும் ஆனையிறவு இராணுவப் பெருந்தளமும் அமையப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். சன நெரிசல் நிறைந்த குடாநாட்டைத் தனிமைப்படுத்தி, வன்னிப் பெருநிலப் பரப்புடன் உள்ள தொடர்பைத் துண்டித்து வைக்கும் நோக்குடனேயே இப்படைத் தளங்கள் அமைக்கப்பட்டன. கடற்படையின் சண்டைப் படகுகள் இரவு பகலாக நடமாடும் கிளாலி நீரேரியைப் பொதுமக்கள் கடந்து செல்வது மிகவும் ஆபத்தானதாக இருந்தது. இந்நீரேரியிற் கடற்படையினரது வெறியாட்டத்திற்கு ஏராளமான அப்பாவிப் பொதுமக்கள் பலியாகியுள்ளனர். எனவேதான், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வன்னிக்குச் சென்றுவர ஒரு பாதுகாப்பான போக்குவரத்துப் பாதையை எமது மக்கள் கோரி நின்றனர். மக்களின் அத்தியாவசியத் தேவையின் அடிப்படையிலேதான் பூநகரிப் படைமுகாமை அகற்றிவிட்டுச் சங்குப்பிட்டி - பூநகரிப் பாதையைத் திறக்குமாறு விடுதலைப் புலிகள் அரசாங்கத்தைக் கோரினர். எமது மக்களின் முக்கியமான இப்போக்குவரத்துப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து, அமைதியையும் இயல்பு நிலையையும் தோற்றுவிப்பதற்குச் சந்திரிகா அரசாங்கம் உண்மையான உறுதிப்பாடு கொண்டிருந்தால், பூநகரிப் படைமுகாமைப் பிறிதொரு இடத்திற்கு மாற்றியிருக்கலாம். ஆனால் விடுதலைப் புலிகளின் யோசனைக்கு இராணுவம் கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததால், அரசாங்கம் இப்பிரச்சினையிற் கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்தது. ஆயினும் பின்னர் 1996 இல் முல்லைத்தீவுப் பெரும் தளம் விடுதலைப் புலிகளிடம் வீழ்ச்சியடைந்ததைத் தொடர்ந்து, பூநகரி முகாம் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறி அம்முகாமைச் சந்திரிகா அரசு மூடியது. சிறிலங்காப் படைத்துறையினரது விட்டுக் கொடுக்காத கடும்போக்கும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த பகையுணர்வுமே யாழ்ப்பாணப் பேச்சுக்கள் முறிவடைந்தமைக்கு இன்னொரு காரணமாகும்.

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவார்த்தை தோல்வியடைந்ததை அடுத்துக் கட்டவிழ்ந்த சம்பவங்கள் அரசாங்கத்தின் அந்தரங்க இராணுவத் திட்டம் பற்றி நாம் கொண்டிருந்த சந்தேகத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக அமைந்தன.

பேச்சுக்கள் முறிவடைந்த குறுகிய காலத்தினுள் இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக அதிகாரப் பரவலாக்கத் திட்டம் ஒன்றை அரசாங்கம் வெளியிட்டது. நிதி, சட்டம் ஒழுங்கு, நில உரிமை, கல்வி போன்ற விடயங்களிற் கணிசமான அதிகாரங்களை வழங்கும் பிரதேசச் சுயாட்சித் திட்டமாக இப்புதிய யோசனைகள்

அமையப்பெற்றன. சந்திரிகா ஆட்சிப்பீடத்தின் இந்த அதிகாரப் பகிர்வுத் திட்டத்தை முற்போக்கானது என்றும் புரட்சிகரமானது என்றும் 'தமிழர்கள் கனவிற் காண முடியாத அளவுக்கு' ஆட்சியதிகாரம் அதில் உள்ளதென்றும் அரசுக் கட்டுப்பாட்டு ஊடகங்கள் புகழ்ந்துரைத்தன. சமாதானப் பேச்சுக்கள் நடைபெற்ற வேளையில் வெளியிடாத இத்தீர்வுத் திட்டத்தைப் போர் வெடித்த பின்பு அரசாங்கம் அறிவித்ததன் அந்தரங்க நோக்கம் என்னவென்பதைத் தமிழ் மக்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதே சமயம், சர்வதேசச் சமூகம் சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் அதிகாரப் பகிர்வுத் திட்டத்திற்கு அமோக ஆதரவை வழங்கியது. ஆசியாவின் மிகச் சிக்கலான இனப் பிரச்சினைக்கு ஒரு புரட்சிகரமான தீர்வுத் திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சர்வதேசச் சமூகம் அரசாங்கத்தின் யோசனையைப் பாராட்டியது.

தான் முன்வைத்திருக்கும் புதுமையான தீர்வுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தி, ஒரு நிரந்தர சமாதானச் சூழ்நிலையை நிலைநாட்டுவதாயின் 'சமாதானத்தின் விரோதிகளை' நசுக்கிவிட வேண்டும் என்றும் அதற்கு யுத்தம் தவிர்க்க முடியாதது என்றும் சந்திரிகா அரசு ஒரு விபரீதமான சிந்தனையை முன்வைத்தது. சமாதானத்தின் எதிரிகள் என விடுதலைப் புலிகள் மீது அரசாங்கம் ஏற்கனவே பழி சுமத்தியிருந்தது. அமைதி வழியில் அரசியல் தீர்வு காண்பதற்கு எதிரானவர்கள் என்பதைச் சமாதானப் பேச்சுக்களை முறித்துக் கொண்டதன் மூலம் விடுதலைப் புலிகள் நிரூபித்துவிட்டார்கள் என்பது அரசாங்கத்தின் வாதம். ஆகவே, விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமே சமாதான வழிமுறைக்கும் அரசியல் தீர்வுக்கும் பெரும் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கின்றது என்பதும் அவர்களது கருத்து. ஆகவே நிலையான சமாதானத்தை நிறுவி, தமிழரின் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான தீர்வு காண்பதாக இருந்தால், ஒரு பாரிய யுத்தம் மூலம் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புப் பூண்டோடு அழிக்கப்பட வேண்டும் எனச் சந்திரிகா அரசு பரப்புரை நிகழ்த்தியது. இப்படியாகச் சமாதானம் என்ற உன்னத இலட்சியத்தை அடைவதற்காகப் போர் என்ற அழிவு நடவடிக்கை அவசியமாகிறது என்ற விபரீதமான கோட்பாடு முன்வைக்கப்பட்டது. 'சமாதானத்திற்கான போர்' என்ற சந்திரிகாவின் இந்தக் கருத்தியல் வித்தையை உலக நாடுகளும் விசாரணையின்றி விழுங்கிக்கொண்டன.

பிரதேசச் சுயாட்சி அதிகாரங்களைக் கொண்ட தனது 'முற்போக்கான' திட்டம் மூலம் தமிழ் மக்களைத் தன்பக்கம் கவர்ந்து இழுத்து விடலாம் என்றும் இதன்மூலம் விடுதலைப் புலிகளைத்

தமிழ் மக்களிடமிருந்து அந்நியப்படுத்திவிடலாம் என்றும் அரசாங்கம் தப்புக் கணக்குப் போட்டது. சிங்கள மேலாதிக்கவாதத்தின் நயவஞ்சக அரசியல்பற்றிக் கசப்பான வரலாற்று அனுபவங்களைப் பெற்றிருந்த எமது மக்கள் சந்திரிகாவின் தீர்வுத்திட்டத்தில் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. சந்திரிகா உறுதியளித்த நிரந்தரமான அமைதியிலும் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கவில்லை. ஓர் உண்மை மட்டும் எமது மக்களுக்கு நிச்சயமாகப் புலப்பட்டது. அதாவது, பேரழிவுகளை உண்டுபண்ணும் கொடிய யுத்தம் ஒன்று தம்மீது திணிக்கப்படவிருக்கிறது என்ற யதார்த்தத்தை அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டனர்.

அமைதியை நிலைநாட்டப் போர் அவசியம் என்ற தனது விசித்திரமான கொள்கைக்குச் சர்வதேசச் சமூகத்திடமிருந்து நிதி உதவியும் அரசியல் ஆதரவும் பெற்றுக்கொண்ட குமாரதுங்கா அரசு, பிரமாண்டமான அளவிற்கு போர் ஆயுதங்களைச் செய்தது. முப்படைத் தளபதிகளின் விருப்புக்கு ஏற்பப் பெருந் தொகையிற் பணத்தைக் கொட்டி, உலகெங்குமிருந்து நவீன ஆயுதங்கள் பெறப்பட்டன. பலாலி இராணுவப் பெருந்தளத்திற் பெருமளவிற்கு படைகள் குவிக்கப்பட்டன. இலங்கைத் தீவு அடங்கிலுமிருந்து ஐம்பதினாயிரம் துருப்புகள் அணிதிரட்டப்பட்டன. யாழ்ப்பாணம் மீதான பாரிய படையெடுப்பு, பெரும் வன்முறைப் புயலாகக் கோரமான அழிவுகளுடன் கட்டவிழ்ந்தது. யாழ்ப்பாணப் பேச்சுக்களின்போது விடுதலைப் புலிகளின் தலைமை சரியாகச் சந்தேகித்த அரசின் அந்தரங்க இராணுவத்திட்டம் நிதர்சன வடிவம் எடுத்துப் போர் அரக்கனாக எமது மக்களைத் தீண்டியது. ஒரு ஆக்கிரமிப்புப் போருக்கான முன்னேற்பாடுகளைச் செய்யும் அரசியல் நாடகமாகவே சந்திரிகா அரசு யாழ்ப்பாணப் பேச்சுக்களை அரங்கேற்றியது என்பதை இன்று உலகறிந்த உண்மையாகிவிட்டது.

நோர்வேயின் சமாதான முயற்சி

சூரியக் கதிர் (ரிவி ரச) என்ற குறியீட்டுப் பெயருடன், பிரமாண்டமான அளவில் ஒரு படையெடுப்பை நிகழ்த்தி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வலிகாமப் பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றிய போது சிங்கள இராணுவத்திற்கு மிகவும் தலைகுனிவான பெரிய ஏமாற்றமே காத்திருந்தது. ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட தமிழ் மண்ணிலும் அதன் தலைநகரான யாழ்ப்பாணத்திலும் பொதுசனங்கள் எவருமே இருக்கவில்லை. சன சஞ்சாரமற்ற ஒரு பேய் நகரத்தையும் வெறிச்சோடிய கிராமங்களையும் கொண்ட ஒரு சூன்யப் பிரதேசத்தையே சிங்கள இராணுவம் கைப்பற்ற முடிந்தது. விடுதலைப் புலிகளின் அறிவுறுத்தலுக்குச் செவிசாய்த்து, வலிகாமத்தின் ஒட்டுமொத்தச் சனத் தொகையாகிய ஐந்து இலட்சம் மக்களும் தென்மராட்சிக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர். ஒரு குறுகிய கால இடைவெளிக்குள் பேரவலங்களை அனுபவித்தவாறு வலிகாம மக்கள் சன சமுத்திரமாக இடம்பெயர்ந்து செல்வார்களெனச் சந்திரிகாவின் அரசும் அவரது ஆக்கிரமிப்புப் படைகளும் கனவிலும் எதிர்பார்க்கவில்லை. விடுதலைப் புலிகளின் பிடியிலிருந்து யாழ்ப்பாண மக்களை விடுதலை செய்யும் நோக்குடனேயே யாழ்ப்பாணம் மீதான படையெடுப்பு நடைபெறுவதாக உலகடங்கலும் சிறீலங்கா அரசு பரப்புரை செய்தது. ஆனால் யாழ்ப்பாண நகரவாசிகள் உட்பட வலிகாமத்தின் ஒட்டுமொத்தமான சனத்தொகையும் சிங்கள ஆக்கிரமிப்பாளரின் பிடிக்குள் சிக்க விரும்பாது விடுதலைப் புலிகளுடன் சேர்ந்து தென் மராட்சிக்கு இடம்பெயர்ந்தது சிங்களப் பேரினவாதிகளைத் தலைகுனிய வைத்தது.

சிங்கள ஆக்கிரமிப்பு இராணுவம் அடுத்ததாகத் தென்மராட்சி மீது படையெடுப்பை நிகழ்த்தும் என்பது விடுதலைப் புலிகளின்

தலைமைக்கு நன்கு தெரியும். சிங்கள இராணுவத்துடன் தென்மராட்சியில் மோதுவதைத் தலைவர் பிரபாகரன் விரும்பவில்லை. அகதிகளாக இடம்பெயர்ந்துள்ள பெருந்திரளான மக்களுக்கு அது பேராபத்தாக முடியும். அத்துடன் பிரபாகரனுக்குத் தூர நோக்குடைய எதிர்காலப் போரியல் திட்டங்களும் இருந்தன. வன்னியை மையத் தளமாகக் கொண்டே எதிர்காலச் சுதந்திரப் போர் அமைய வேண்டுமெனக் கருதிய அவர், தந்திரோபாயப் பின்வாங்கலாகத் தனது படையணிகளை வன்னி நோக்கி நகர்த்தினார்.

வன்னி மாநிலம் தனக்கே உரித்தான சிறப்புமிகு வரலாற்றைக் கொண்டது. வணங்கா முடிகளான வன்னி மன்னர்கள் ஆட்சி புரிந்த வீர மண் அது. வளமான நிலங்களும் நீர் தேங்கும் குளங்களும் அடர்ந்த பெரும் காடுகளும் நிறைந்த வன்னி நாடு வடதமிழீழத்தின் இதய பூமியாக விளங்கி வருகிறது. பிரபாகரனின் தலைமையில் புலிப் படை வீரர்கள் பயின்று வளர்ந்த மண்ணும் இதுதான். உலகத்தின் மிகப் பெரிய இராணுவம் ஒன்றை விடுதலைப் புலிகள் எதிர்த்து நின்று வென்றதும் இங்குதான். தமிழரின் விடுதலைப்போரிலே காட்டுப் புறக் கெரில்லாப் போருக்கும் சரி மரபு வழிப் பெரும் சமர்களுக்கும் சரி இந்த மண் உகந்த மண் என்பது பிரபாகரனுக்கு நன்கு தெரியும். புவியியல் அமைப்பைப் பொறுத்த வரை, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும் தென்தமிழீழப் பிரதேசத்தையும் விட, தரை வழிப் போருக்குத் தகுந்த இடம் வன்னி என்பதை அவர் நன்கறிவார். ஆகவேதான், வன்னி மாநிலத்தில் நிலைகொண்டு நின்று, அந்த நிலத்தைப் பாதுகாத்து, அங்கு மையமான ஒரு பெரும் தளத்தை கட்டி எழுப்பத் திட்டமிட்டார் பிரபாகரன்.

1995 ஆம் ஆண்டின் கடைசிப் பகுதியில் வன்னிக்கு இடம் மாறியதிலிருந்து, தனது படைத்துறையைப் பலப்படுத்துவதில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் மும்முரமாகச் செயற்பட்டது. விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு யாழ்ப்பாணச் சமரில் தோல்வியடைந்து சிதைந்து விட்டது எனச் சந்திரிகா அரசு பரப்புரை செய்துவந்த வேளையில், வன்னியில் பலம் பொருந்திய ஒரு தேசிய விடுதலை இராணுவத்தைக் கட்டி எழுப்பும் பணியில் வெகு தீவிரமாக உழைத்து வந்தார் பிரபாகரன். இந்தக் குறிக்கோளை அடைவதற்குப் பரந்த அளவில் ஆட்சேர்ப்பும் நடைபெற்றது. புதிய படையணிகளை நிறுவி, அவற்றை விரிவுபடுத்தியதோடு, போர் பயிற்சித் திட்டங்களும் மும்முரமாக முடுக்கி விடப்பட்டன. 1996 ஜூலை மாதம் வன்னியிலுள்ள ஒரு பாரிய சிங்களப் படைத் தளம் மீது தாக்குதலை நடத்துவதற்குப் பிரபாகரன் திட்டமிட்டார்.

அப்பொழுது நானும் எனது மனைவி அடேலும் கிளிநொச்சியிலிருந்து பத்து மைல் தொலைவிலுள்ள இராமநாதபுரம் என்ற கிராமத்தில் வசித்து வந்தோம். ஜூலை மாத நடுப்பகுதியில் ஒரு நாள், அதிகாலையில் எனது வீட்டுக்கு வருகை தந்தார் திரு. பிரபாகரன். அவர் மிகவும் களைத்துப் போய் இருப்பதையும் அவரது கண்கள் சிவந்து இருப்பதையும் அவதானித்தேன். தூக்கமற்ற பல இரவுகளைத் தனது தளபதிகளுடன் கழித்து வருவதாகச் சொன்னார். பெரியதொரு வலிந்து தாக்கும் போர் நடவடிக்கையைத் திட்டமிட்டு, அதனைச் செயற்படுத்தும் நுணுக்கங்கள் பற்றித் தளபதிகளுக்கு விளங்கப் படுத்தி வருவதாகச் சொன்னார். வழமையாகவே தாக்குதல் விபரங்கள் பற்றி நான் அவரிடம் கேட்டறிந்து கொள்வதில்லை. தாக்குதல் நடவடிக்கைகள் முடிவடைந்ததும் முழு விபரங்களுடனும் பிரபாகரன் என்னிடம் வருவார். தாக்குதல் சம்பவங்களைப் பத்திரிகை அறிக்கையாகத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தயாரிப்பது என்னுடைய பொறுப்பாக இருந்தது. எந்த இராணுவ முகாம், எப்பொழுது தாக்குதலுக்கு ஆளாகப் போகின்றது என அவர் சொல்லவுமில்லை; நான் கேட்கவுமில்லை. நடைபெறவிருக்கும் தாக்குதல் பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தும் என்று மட்டும் சொன்னார். ஆயினும் முல்லைத்தீவுப் பெரும் தளமே விடுதலைப் புலிகளின் தாக்குதலுக்கு இலக்காகப் போகின்றது என்பதை வேறு வழிகளில் அறிந்து கொண்டேன்.

வேவு நடவடிக்கையின் மூலம் பெறப்படும் தகவல்களின் அடிப்படையில்தான் எதிரியின் இராணுவ இலக்கு ஒன்று மீது தாக்குதல் திட்டத்தைப் பிரபாகரன் வகுப்பது வழக்கம். ஆழம் தெரியாது காலை வைக்கக் கூடாது என்ற பழமொழிக்கு ஒப்ப எதிரியின் பலத்தையும் பலவீனத்தையும் நன்கறிந்தே தாக்குதலில் இறங்க வேண்டும் என்பதில் அவர் மிகவும் கண்டிப்பாக இருந்தார். இதனால் வேவு நடவடிக்கைகளுக்கு அவர் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். ஒரு படைத் தளத்தின் புவியியற் கட்டமைப்பு, பாதுகாப்பு வேலிகள், காவலரண்கள், கண்ணிவெடிப் பகுதிகள், படைத் தளத்தின் உட்கட்டமைப்பு, எதிரியின் ஆட்பலம், ஆயுத பலம், பீரங்கி, மோட்டார்த் தளங்கள் - இப்படியாகச் சகல தகவல்களையும் பெற்றதன் பின்னரே தாக்குதல் திட்டத்தை நெறிப்படுத்துவார் பிரபாகரன். முல்லைத்தீவுப் பெரும் தளம் மீது கிட்டத்தட்ட ஆறு மாதங்கள் வரை வேவு பார்க்கப்பட்டது. ஆபத்துகள் நிறைந்த இந்த வேவு நடவடிக்கைக்குக் கேணல் தீபன் பொறுப்பாக இருந்தார். அச்சொட்டான வேவுத் தகவல்களின்

அடிப்படையில் மிகவும் நுட்பமாக நெறிப்படுத்தப்பட்ட தாக்குதல் திட்டத்தைத் தயாரித்து முடித்தார் பிரபாகரன். விடுதலைப் புலிகளின் போரியல் வரலாற்றில் பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய முல்லைத்தீவுச் சமருக்கான நாளும் குறிக்கப்பட்டது.

முல்லைத்தீவுப் படைத்தளம் எட்டுச் சதுரக் கிலோமீற்றர் பரப்பளவை கொண்டது. கடலோரம் அமையப் பெற்றிருந்த முல்லைத்தீவு நகரையும் அதன் சுற்றுப்புறக் கிராமங்களையும் உள்ளடக்கியதாக விஸ்தரிக்கப்பட்டிருந்த இப் பாரிய படைத்தளம் மிகவும் இறுக்கமான பாதுகாப்பைக் கொண்டிருந்தது. இயற்கைச் சூழலும் படைத் தளத்தின் பாதுகாப்புக்கு வலுச்சேர்த்தது. ஒரு புறம் இந்து மாகடல். மறுபுறம் நந்திக் கடல். இன்னொரு புறத்தில் வட்டவாகல் ஆறு. இவ்விதம் கடலும் நீரேரியும் ஆறுமாக மூன்றுபுறமும் இயற்கையின் பாதுகாப்பும், ஒரு புறம் மட்டும் தரையுமாக இப்படை முகாம் அமையப் பெற்றிருந்தது. முகாமின் வெளிப் பாதுகாப்பு வேலி பத்துக் கிலோமீற்றர் சுற்றளவைக் கொண்டது. அப்பாதுகாப்பு வேலி உறுதியான காவல் அரண்களாலும் கண்ணிவெடித் திடல்களாலும் பலம் பெற்று இருந்தது. வெளிப்பாதுகாப்பு வலயத்தின் மையப் பகுதியிற் கடலோரமாக, மூன்று கிலோ மீற்றர் சுற்றளவைக் கொண்ட உட்பாதுகாப்பு வலயம் ஒன்றும் அமையப் பெற்றிருந்தது. இது இரும்புக் கோட்டை போன்ற அதி உயர் பாதுகாப்பைக் கொண்டது. தாக்குதல் நிகழ்ந்த அன்றைய தினம், இரண்டு 'பற்றாலியன்' (Battalion) படையினரும் பீரங்கி, மோட்டார் அணிகளுமாக மொத்தம் ஆயிரத்து அறுநூறு (1600) துருப்புக்கள் படை முகாமில் இருந்தனர்.

1996 ஜூலை 18ஆம் நாள் அதிகாலை முல்லைத்தீவுப் பெரும் தளம் மீதான தாக்குதல் ஆரம்பமானது. மிக உக்கிரமானதாக வெடித்த இப்பெரும் சமரில், இரு தரப்புச் சுடு கலன்களினதும் வெடிச் சக்தியால் முல்லைத்தீவுப் பிரதேசமே அதிர்ந்து கொண்டிருந்தது. சண்டை தொடங்கிய சில மணி நேரத்திற்குள் எட்டு முனைகளில் வெளிப் பாதுகாப்பு வேலியை உடைத்துக் கொண்டு புலிப் படை அணிகள் முகாமிற்குள் நுழைந்தன. கடலோரமான இரு முனைகளிற் காவலரண் வரிசையை உடைத்தெறியும் பிரபாகரனின் புதுமையான அதிரடித் தாக்குதல் திட்டம் கடற்புலிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. மயிர்க் கூச்செறியும் இந்த வீரச் சாதனையை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி முடித்தனர் கடற்புலிகள்.

முல்லைத்தீவுப் படைத் தளத்திற்குப் பேராபத்து எழுந்துள்ளது என்பதை அறிந்ததும் வெற்றிலைக்கேணியில் இருந்தும் பின்பு திருகோணமலையிலிருந்தும் சிறீலங்காக் கடற்படை அணிகள் பொருது களத்துக்கு விரைந்தன. கடற்படை 'பராக்கிரம' என்ற தலைமைப் போர்க் கப்பலுடன் ஏழு 'டோரா' அதிவேகச் சண்டைப் படகுகள், இரண்டு தரையிறங்கு கலங்கள் உட்பட மொத்தம் 15இற்கும் மேற்பட்ட கடற்கலங்களைக் களத்திற்கு அனுப்பி வைத்தது. கடல் வழியான உதவிகளையும் தரையிறக்கத்தையும் தடுத்து நிறுத்தவும் பிரபாகரன் திட்டம் வரைந்திருந்தார். இதன்படி, கரையிலிருந்து நான்கு கிலோமீற்றர் தொலைவிலும் ஐந்து கிலோமீற்றர் அகலத்திலுமாக வியூகம் வகுத்து, அக்கடற்பரப்பிற் கடற்புலிக் கலங்கள் சுற்றுக் காவலில் விடப்பட்டிருந்தன. இதனால் கடற்புலிகளின் பாதுகாப்பு வலயத்தை உடைத்து, உதவிப் படைகளைத் தரையிறக்கச் சிங்களக் கடற்படையினர் மேற்கொண்ட பகீரத முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை. குண்டுவிச்சு விமானங்கள், போர் உலங்குவானூர்திகள் போன்றவற்றின் தாக்குதல்களுக்கு முகம் கொடுத்து, கடற்படையின் பீரங்கிப் படகுகளுடன் போராடி, கடல் வழியாகத் துருப்புக்களைத் தரையிறக்கும் முயற்சிகளை முறியடித்தனர் கடற்புலிகள்.

முல்லைத்தீவுப் பெருந்தளத்தின் வெளிப்புறக் காப்பு வியூகத்தை உடைத்தெறிந்து, தரை வழியாகவும் கடல் வழியாகவும் உட்புகுந்த விடுதலைப் புலிகளின் படையணிகள் ஆங்காங்கே அமையப் பெற்றிருந்த உப - முகாம்களையும் உட்காவலரண்களையும் தாக்கி அழித்தன. காலை 9.00 மணியளவில், சரியாக எட்டு மணி நேரமாக நிகழ்ந்த பயங்கரச் சண்டையின் பின்பு பிரதான முகாம் பகுதிக்குள் புயலாக நுழைந்த புலி வீரர்கள் தளத்தின் கட்டளைப் பணிமனை, பீரங்கி, மோட்டார் ஏவு தளங்கள், தொலைத் தொடர்பு நிலையம், போர்த் தளபாடக் களஞ்சியம் ஆகியனவற்றைக் கைப்பற்றினர். முகாமின் மையமாக அமைந்த கட்டிடப் பகுதிக்குள் எஞ்சிய சிங்களப் படைகள் முடக்கப்பட்டிருந்தன. அத்துடன் தாக்குதல் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டது. காயமடைந்தவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கவும் களைப்படைந்த தாக்குதல் அணிகளை மீளமைக்கவும் சிறு கால இடைவெளியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார் பிரபாகரன்.

படைத் தளத்தினுள் நிகழ்ந்த சண்டை தற்காலிகமாக ஓய்வடைந்த வேளையிற் பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில், முகாமுக்குத் தென்புறக் கரையோரமாக மூன்று கிலோ மீற்றர் தொலைவில் அமையப் பெற்றிருந்த சிலாவத்தைப் பகுதியில், வான் வழிமூலம் மீட்புப் படைகள் தரையிறக்கப்பட்டன. கடற்கரை

மணற்பரப்பில் 300 மீற்றர் விட்ட நிலப் பரப்பில் எம்.ஐ.17 இராட்சத உலங்குவானூர்திகள் மூலம் சிறப்பு அதிரடிப் படையினர் தரையிறக்கப்பட்டனர். ஒரு புதிய போர் முனை திறக்கப்பட்டது. இந்த மீட்புப் போர் நடவடிக்கைக்கு 'திரிவிட பஹர்' (மும்முனைத் தாக்குதல்) எனப் பெயரிடப்பட்டது. மீட்புப் படைகள் இறங்கிய பகுதியைச் சூழ்ந்து கொண்ட புலிகளின் படையணிகள், எதிரியை நகரவிடாது முடக்கி வைத்துக் கடும் சண்டையில் ஈடுபட்டன. மீட்புப் படைகள் மீளமுடியாத ஒரு மரணப் பொறிக்குட் சிக்கிக் கொண்டன. தரையிறங்கிய படையினரை இறுக்கமான முற்றுகைக்குட் சிக்க வைத்த பின்னர், அன்றிரவே படைமுகாம் சமர் தீவிரமாக முடுக்கி விடப்பட்டது.

ஜூலை 18ஆம் நாள் நள்ளிரவுடன் முல்லைத்தீவுப் பெருந்தளம் முழுமையாகப் புலிகளிடம் வீழ்ச்சியடைந்தது. எனினும் கடல் வழியாலும் வான் வழியாலும் மீட்புப் படைகளைத் தொடர்ந்து அனுப்பி வைக்கும் முயற்சிகளைச் சீறிலங்காவின் படைத்துறைத் தலைமை கைவிடவில்லை. 20, 21, 22, 25ஆம் நாட்களில், கடல் வழியாலும் வான் வழியாலும் மீட்புப் படைகளைத் தரையிறக்கும் முயற்சிகள் முறியடிக்கப்பட்டன. தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்த கடற்சமரில், சிறீலங்காக் கடற்படையின் இரண்டு பிரங்கிப் படகுகள் மூழ்கடிக்கப்பட்டன. கடற்படைக் கலங்கள் பல சேதமாக்கப்பட்டன. தரை இறங்கிய மீட்புப் படைகளின் கதி படுமோசமாகியது. புலிகளின் போர் அணிகளால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டு மோட்டார்கள், இயந்திரத் துப்பாக்கிகளால் உக்கிரமான தாக்குதலுக்கு ஆளாகி வந்ததால் இறக்கப்பட்ட துருப்புக்களுக்குப் பலத்த உயிர்சேதம் ஏற்பட்டது. மீட்புப் படைகளை மீட்டெடுப்பதே சிங்களப் படைத் தலைமைக்குப் பெரும் சவாலாக அமைந்தது. இறுதியாக, ஜூலை 26ஆம் நாளன்று, புலிகளின் கடுமையான எதிர்த் தாக்குதலுக்கு மத்தியில் மீட்புப் படையணிகள் அவசர அவசரமாக மீட்டெடுக்கப்பட்டன. அத்துடன் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முல்லைத்தீவுச் சமர் முடிவுக்கு வந்தது. முல்லைத்தீவுச் சமருக்கு 'ஓயாத அலைகள் I' எனப் பெயரிட்டார் பிரபாகரன். இத்தாக்குதல் நடவடிக்கையின் பிரதான கட்டளைத் தளபதியாக கேணல் பால்ராஜும் தாக்குதல் ஒருங்கிணைப்புத் தளபதியாகக் கேணல் தீபனும் பணியாற்றினர். சார்ள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப் படையணி, மகளிர் படைப் பிரிவு, கடற் புலிகள் அணி ஆகியவற்றுடன் வேறு அணிகளும் இச்சமரிற் பங்குபற்றின.

முல்லைத்தீவுச் சமரில் சிறீலங்கா இராணுவம் பாரிய உயிரிழப்பைச் சந்தித்தது. படை முகாம் சண்டையில் 1200 இராணுவத்தினரும், தரையிறக்கப் பகுதியில் 300 பேருமாக, மொத்தம் ஆயிரத்து ஐநூறு (1500) படையினர் முல்லைத்தீவுச் சமரிற் களப்பலியாகினர். எமது தரப்பில் ஆண்களும் பெண்களுமாக 315 போராளிகள் உயிரிழந்தனர். இச்சமரில், கனரக பீரங்கிகள் உட்படப் பெருந்தொகையான ஆயுதங்களை விடுதலைப் புலிகள் கைப்பற்றினர். இரண்டு 122 எம்.எம். பீரங்கிகள், நான்கு 120எம்.எம். மோட்டார்கள், 1000 பீரங்கி எறிகணைகள், 1000 சிறு ரக இயந்திரத் துப்பாக்கிகள், பல இலட்சம் வெடிப்பொருட்கள் எனப் பெருந்தொகை ஆயுதங்கள் புலிகள் வசமாகின. விடுதலைப் புலிகளிடம் சிக்கிய ஆயுதத் தளபாடங்களின் பெறுமதி இருநூறு கோடி ரூபாவுக்கு அதிகமாகும் என அரசத் தரப்பு இராணுவ ஆய்வாளர் ஒருவர் மதிப்பீடு செய்தார். முல்லைத்தீவுச் சமரிற் சோகமான அம்சம் என்னவென்றால், களத்தில் பலியாகி சிங்களப் படையினரின் உடல்களைப் பொறுப்பெடுக்கச் சந்திரிகா அரசு மறுத்தமையாகும். இராணுவத்தினரின் உடல்களை ஒப்படைப் பதற்குச் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் மேற்கொண்ட பகீரத முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை. இறுதியில், அமுகாத நிலையிலிருந்த ஐம்பது உடல்களை மட்டும் வவுனியாவில் வைத்து இராணுவம் பொறுப்பெடுத்தது. அமுகிய நிலையிலிருந்த ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான இராணுவத்தினரின் உடல்கள், முறிகண்டிக் காட்டுப் புறத்தில் மலையாகக் குவிக்கப்பட்டு, இராணுவ மரியாதை அளிக்கப்பட்ட பின்னர், தகனம் செய்யப்பட்டன.

இரும்புக் கோட்டை போன்ற இறுக்கமான பாதுகாப்புடைய முல்லைத்தீவுப் பெருந்தளம் ஒரு நாட் சமரில் தாக்கி அழிக்கப்பட்டமை; என்றுமில்லா பெரும் தொகையாக ஆயிரத்து ஐநூறு படையினர் கொல்லப்பட்டமை; முதல் தடவையாக கனரகப் பீரங்கிகள் விடுதலைப் புலிகளிடம் சிக்கியமை; முல்லைத்தீவுப் பெருநிலப்பரப்பும் கேந்திர முக்கியத்துவமான கடற்பரப்பும் தமிழரிடம் வீழ்ந்தமை ஆகிய இந்தப் பெரும் பின்னடைவுகள் சந்திரிகா அரசுக்கு ஒரு புறம் திகைப்பையும் மறுபுறம் தலைகுனிவையும் ஏற்படுத்தின. யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிப் புலிப்படையின் முதுகெலும்பை முறித்துவிட்டதாகப் பறைசாற்றிப் பெருமிதம் கொண்டாடிவந்த அரசாங்கத்திற்கு, முல்லைத்தீவில் விடுதலைப் புலிகள் ஈட்டிய மகத்தான இராணுவச் சாதனை பேரிடியாக விழுந்தது. இனப் பிரச்சினையின் தீர்வுக்கு

இராணுவ அணுகுமுறையை வலியுறுத்தி நின்ற 'சமாதானத்திற்கான யுத்தம்' என்ற சந்திரிகாவின் கோட்பாடும் அர்த்தமிழந்து அடிபட்டுப் போனது. முல்லைத் தீவிற் சந்தித்த பேரிழப்பினால் சிங்கள ஆயுதப் படைகளின் மனவுறுதி ஆட்டம் கண்டது. உயிரிழப்பு விபரங்கள் தெரிய வந்ததும் சிங்கள மக்கள் திகிலடைந்தனர்.

மனமுடைந்த மக்களையும் உறுதி தளர்ந்த படைகளையும் திசை திருப்பித் திருப்திப்படுத்தும் நோக்குடன் சந்திரிகாவின் அரசாங்கம், திடீரென முல்லைத்தீவுச் சமர் முடிவுக்கு வந்த அன்றைய நாளே புதிய போர் முனையைத் திறந்தது. ஜூலை 26ஆம் நாளன்று தரையிறங்கிய மீட்புப் படைகளை விரட்டியடித்து, முல்லைத்தீவுச் சமருக்கு முடிவுசட்டிவிட்டுப் படைமுகாமிற் கைப்பற்றிய ஆயுதத் தளபாடங்களை எமது போர் அணிகள் அகற்றிக் கொண்டிருந்த சந்தர்ப்பத்தைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திய சிங்கள அரசு புதிய படை நடவடிக்கையை முடுக்கிவிட்டது. ஆனையிறவுப் பெருந்தளத்திலிருந்து மின்னல் வேகத்தில் முன்னேறிய சிங்களப் படையணிகள் ஒரு கிலோ மீற்றர் தொலைவிலிருந்த பரந்தன் பகுதியைப் கைப்பற்றின. 'சத் ஜெய' எனப் பெயரிடப்பட்ட இப்படை நடவடிக்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பரந்தனின் வீழ்ச்சியை அபாரமான இராணுவச் சாதனையாகப் பரப்புரை செய்தது அரசாங்கம். பரந்தனைக் கைப்பற்றிய மறுவாரமே 1996 ஆகஸ்ட் நாலாம் நாளன்று 'சத் ஜெய 2' என்ற பெயரில் சிங்கள இராணுவம் கிளிநொச்சி மீது படையெடுப்பை நிகழ்த்தியது. கிளிநொச்சியை நோக்கி முன்னேறிய இராணுவத்தினரை எதிர்த்து விடுதலைப் புலிகளின் படையணிகள் மூர்க்கமாகப் போரிட்டன. எமது போராளிகளின் கடும் எதிர்த் தாக்குதல் காரணமாக, இராணுவத்தினரின் தந்திரோபாயக் குறிக்கோள் முழுமையாக நிறைவுபெறவில்லை. கிளிநொச்சி நகரத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே இராணுவம் கைப்பற்ற முடிந்தது. முல்லைத்தீவில் எதிர்கொண்ட பேரழிவுக்குப் பழிவாங்கும் நோக்கத்துடன் பல நாட்களாகத் தொடர்ந்த கிளிநொச்சிச் சமரின்போது, பீரங்கிகளாலும் விமானங்களாலும் குண்டுமாரி பொழிந்து, கிளிநொச்சி நகரையும் அதன் சுற்றுப் புறங்களையும் சிங்களப் படைகள் தரைமட்டமாக்கின.

முல்லைத்தீவுப் படைமுகாமை இழந்து கிளிநொச்சியில் முன்னேற முடியாது முடக்கப்பட்டபோதும் சிறீலங்காவின் படைத்துறைத் தலைமை தனது ஆக்கிரமிப்புப் போர்த் திட்டங்களை கைவிடப் போவதில்லை என்பது புலிகளுக்கு நன்கு

புலனாகியது. 'அமைதிக்கான போர்' என்ற அசட்டுத்தனமான போரியல் தந்திரத்தைச் சந்திரிகாவோ போர்வெறிகொண்ட அவரது மாமனாரோ இலகுவில் விட்டுவிடப் போவதில்லை என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

விடுதலைப் புலிகளைத் தேடி அழிக்கும் நோக்குடன் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பில், விரைவிற் பொருது களங்களைச் சிங்கள அரசு திறந்து விடுமெனப் பிரபாகரன் சரியாகவே எடைபோட்டார். மரபுவழிப் போர் முறையிற் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் பெற்ற பலம்பொருந்திய விடுதலை இராணுவமாகப் புலிப் படையை கட்டி எழுப்புவதன் மூலமே எதிரியின் எதிர்காலப் படையெடுப்புக்களை முறியடிக்க முடியுமெனவும் அவர் கருதினர். சிங்கள இராணுவத்தின் பெரும் படைத் தளங்களை வலிந்து தாக்கி அழிப்பதற்கும் மரபுவழிப் போரியல் வடிவம் இன்றியமையாதது என்பதும் அவரது அபிப்பிராயம்.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் போரியல் வளர்ச்சியில் முல்லைத்தீவுச் சமர் ஒரு வரலாற்றுத் திருப்பு முனையாக அமைந்தது. இந்தச் சமரில் ஈட்டிய வெற்றியானது புவியியற் கேந்திர அனுகூலங்களுடன் கடற் புலிகளின் அபாரமான வளர்ச்சிக்கும் மரபுவழி இராணுவ கட்டமைப்பான புலிகளின் தரைப் படையணிகளது விரிவாக்கத்திற்கும் வழிகோலியது. முல்லைப் படைமுகாமிற் களரக ஆயுதத் தளபாடங்களுடன் பிரங்கி, மோட்டார்ப் படைப் பிரிவுகளைக் கட்டியெழுப்பினார் பிரபாகரன். விமான எதிர்ப்புப் படையணி, கவச எதிர்ப்புப் படையணி போன்ற புதிய படைப் பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டு, விரிவாக்கப்பட்டன. தகவல் தொடர்பு, மருத்துவம், விநியோகம், போக்குவரத்துப் போன்றனவும் விரிவாக்கம் கண்டன. போர் அறிவியல் நுட்பம் பயின்ற, நவீன ஆயுதங்கள் தரித்த சிறப்புப் படைகளாகத் தாக்குதல் அணிகள் நவீனமயம் பெற்றன. ஒரு வலுமிக்க மரபுவழி இராணுவமாகப் புலிப் படையை வளர்த்தெடுத்த பிரபாகரன், தனது போர் அணிகளைக் கடும் பயிற்சியிற் புடம்போட்டு எடுத்தார். தென்னிலங்கையிற் போர்வெறி பிடித்த பேரினவாத ஆட்சிப்பீடம் தமிழரின் சுதந்திர இயக்கத்தைப் பூண்டோடு அழிக்கத் திட்டம் தீட்டிய வேளையில் வன்னியில் தமிழரின் விடுதலை இராணுவம் வரலாறு காணாத வளர்ச்சிப் போக்கில் வீறு நடைபோட்டது.

'ஜெயசிக்குறுச்' சமர்: மரணத்தின் நெடுஞ்சாலை

விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப்பீடம் எதிர்பார்த்தது போலவே சந்திரிகாவின் அரசு வன்னியிற் புதிய பொருது

களங்களைத் திறந்தது. ஈழத் தமிழரின் எழுச்சி வடிவமான புலிகள் இயக்கத்தை அழித்து, தமிழரின் தாயக நிலங்களைச் சிங்கள அரசாட்சியின் கீழ் அடிமை கொள்ள வேண்டும் என்ற வெறியுடன் புதிய படையெடுப்புக்கள் முடுக்கிவிடப்பட்டன. இப்படை நடவடிக்கைகளில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றது. 'ஜெயசிக்குறு'ச் (வெற்றி நிச்சயம்) சமராகும். இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் பின்பு மிகவும் நீண்ட சமராக (Longest Battle) இராணுவ ஆய்வாளர்களாற் கருதப்படும் இப்போர் நடவடிக்கை பதினெட்டு மாதங்கள் வரை நீடித்தது. ஜெயசிக்குறுச் சமரின் முழுப் பரிமாணங்களையும் விபரிப்பதானால் ஒரு பெரிய நூல் எழுதவேண்டி வரும். அது எமது நோக்கமன்று. இங்குத் தரப்படுவது ஒரு சுருக்கமான வரலாற்றுப் பதிவாகும். ஜெயசிக்குறுச் சமரின் மூலோபாயக் குறிக்கோள் வவுனியாவிலிருந்து கிளிநொச்சி வரை, 70 கிலோ மீற்றர் நீட்சியுடைய, ஏ-9 நெடுஞ்சாலையைத் திறந்து, வடக்கையும் தெற்கையும் இணைப்பது என அரசுத் தரப்பிற் கூறப்பட்டது. எனினும் இப்படை நடவடிக்கையின் உண்மையான குறிக்கோள் வேறு. வன்னி மண்ணின் மார்பை இரண்டாகப் பிளந்து, விடுதலைப் புலிகளை நேரடி மோதலுக்கு வலிந்து இழுத்து, அவர்களது மையத் தளங்களை அழித்து, யாழ்ப்பாணப் படை முகாம்களுக்கு விநியோகப் பாதையை அமைத்து, தமிழரின் வரலாற்றுத் தாயகத்தைச் சிங்கள இராணுவத்தின் நிரந்தரக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வருவதே இச்சமரின் இலக்கு. நாற்பதாயிரம் துருப்புகளைக் குவித்து, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைத் தனது இரும்புப் பிடிக்குள் இறுக்கி வைத்திருந்தது சிங்கள அரசு. இந்தப் பெரும் ஆக்கிரமிப்புப் படைக்குப் பெரும் செலவில், பெரும் சிரமத்துடன் கடல் வழியாகவும் வான் வழியாகவும் விநியோகம் வழங்கப்பட்டு வந்தது. முல்லைக் கடலிற் கடற்புலிகளின் திடீர்த் தாக்குதல்களும் விமான எதிர்ப்புப் படைப் பிரிவின் ஏவுகணைத் தாக்குதல்களும் கடல்-வான் விநியோகத்திற்குப் பெரும் அச்சுறுத்தல்களாக எழுந்தன. எனவே தான் தரை வழிப் பாதை விநியோகம் அரசுக்கு அவசியத் தேவையாக எழுந்தது. எனவே, ஒருபுறம் வன்னியை ஊடறுத்துச் செல்லும் ஏ-9 நெடுஞ்சாலையைத் திறந்து தரை வழி விநியோகத்தை நிறுவுவதுடன் மறுபுறம் முன்னேறும் பாதையிற் புலிகளையும் தீர்த்துக் கட்டலாமெனச் சிங்களப் படைத் தலைமை திட்டம் தீட்டியது. எனவே, கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த வன்னிப் பெரும் சமருக்குச் சந்திரிகா அரசு முக்கியத்துவம் வழங்கியதுடன் இப்போர் நடவடிக்கையை வெற்றிப் பாதையில் இட்டுச் செல்ல

வேண்டுமென்ற உறுதிப்பாட்டுடன் பெரிய அளவில் பல மாதங்களாகப் போராயத்தங்களைச் செய்தது. இச்சமருக்காகத் தென்னிலங்கையின் பல மாவட்டங்களில் இருந்தும் குறிப்பாகக் கிழக்கில் இருந்து படையணிகளைத் தருவித்து, இருபதாயிரம் துருப்புக்களைக் கொண்ட பெரியதோர் ஆக்கிரமிப்புப் படை திரட்டப்பட்டது. தரைப் படைக்கு வலுச் சேர்க்கப் பெருந்தொகையில் டாங்கிகள், கவச வாகனங்கள், பீரங்கிகள், கனரக ஆயுதங்கள் போன்றனவும் குவிக்கப்பட்டன சிங்கள-பௌத்த நாட்குறிப்பேட்டின்படி நற்சகுன நாளும் தெரிவாகிப் படையெடுப்புக்குத் திகதியும் குறிக்கப்பட்டது.

1997 மே மாதம் 13ஆம் நாளன்று ஜெயசிக்குறுச் சமர் ஆரம்பமானது. போர் விமானங்களும் பீரங்கிகளும் குண்டுமழை பொழிந்து முன்னரங்குகளைத் தாக்கி அழிக்க, டாங்கின் அனல் கக்கி முன்னேற, அதன் பின்னாற் கவச வாகனங்களிலும் கால் நடையாகவும் வரிசை வரிசையாக ஆயுதம் தரித்த ஆக்கிரமிப்புத் துருப்புகள் வன்னி மண்ணை ஊடறுத்து இரு களமுனைகளில் முன்னேறின.

வவுனியாவிலிருந்து நொச்சிமோட்டை ஊடாக ஓமந்தை வரை நகர்ந்து அங்கிருந்து கிளிநொச்சி நோக்கி முன்னேறுவது ஒரு களமுனையின் இலக்கு. டொலர்-கென்ட் பண்ணைப் பகுதியூடாக முன்னேறி நெடுங்கேணியைக் கைப்பற்றி, அங்கிருந்து புளியங்குளம் வரை நகர்ந்து முதல் அணியுடன் இணைந்து கொள்வது இரண்டாவது களமுனையின் நோக்கு. பின்பு இரு களமுனைப் படைகளையும் இணைத்துப் புலிகளின் தளங்களைத் தேடி அழித்தபடி கிளிநொச்சி வரை முன்னேறிச் செல்வதே ஜெயசிக்குறுவின் மூலோபாயக் குறிக்கோள். 45 மைல் தூரமுடைய, கிளிநொச்சி வரையிலான இந்நெடுஞ்சாலையை நான்கு மாதங்களில் அதாவது மாரி மழை காலத்திற்கு முன்னராகக் கைப்பற்றி விடுவதே சிங்களப் படைத் தலைமையின் திட்டமாக இருந்தது.

இரு முனைகளிலிருந்தும் இராணுவத்தினர் வன்னியின் எல்லைப் பிரதேசத்தை ஊடுருவி முன்னகரத் தொடங்கியதும் விடுதலைப் புலிகளின் போர் அணிகள் மூர்க்கமான எதிர்த்தாக்குதலை மேற்கொண்டன. வன்னி மீதான படையெடுப்பை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த பிரபாகரன் உடனடியாகவே பீரங்கி, மோட்டார் படைப் பிரிவுகளைக் களத்தில் இறக்கினார். புலிகளின் கடும் எதிர்ப்புக் காரணமாகச் சிங்கள ஆக்கிரமிப்புப் படைகளின் முன்னேறும் வேகம் குறைந்தது. இப்போதுதான் முதல் தடவையாகச் சிறீலங்கா இராணுவம் புலிகளின் பீரங்கி எறிகணைகளுக்கு முகம்

கொடுத்துப் போரிட நேரிட்டது. இதனால் அரசுப் படைகளுக்கு உயிர்ச் சேதம் அதிகரித்தது. எல்லைப் புறக் கிராமங்களாகிய ஓமந்தையையும் நெடுங்கேணியையும் கைப்பற்றுவதற்கு இரண்டு வாரங்கள் வரை கடும் சமர் புரிய வேண்டியிருந்தது. இச்சண்டையில் 125 படையினர் கொல்லப்பட்டதுடன் 500 பேர் வரை காயமடைந்தனர். அத்துடன் நான்கு டாங்கிகள் அழிக்கப்பட்டன. மிகவும் துல்லியமாக, அச்சொட்டாக நடத்தப்பட்ட புலிகளின் பீரங்கி, மோட்டார் தாக்குதல்களின் விளைவாகப் படுகாயமடையும் படையினரின் விகிதாசாரம் நாளுக்கு நாள் உயர்ந்து வர நகர்ச்சி வேகமும் நாளுக்கு நாள் படிப்படியாகக் குறைந்தது.

வன்னியை ஆக்கிரமிக்கத் துணிந்த ஜெயசிக்குறுப் படைகளுக்கு ஓர் அதிர்ச்சி வைத்தியம் கொடுக்கத் திட்டமிட்டார் பிரபாகரன். இதன்படி, சிங்கள இராணுவம் சற்றிலும் எதிர்பாராத இடத்தில், ஒரு வலிந்து தாக்குதல் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டார். வவுனியாவின் வாசலிலுள்ள தாண்டிக்குளத்தில் ஜெயசிக்குறுப் படைகளின் கட்டளைத் தலைமையகம் அமைந்திருந்தது. வன்னிப் பெருஞ் சமருக்குத் தேவையான வெடிமருந்துகளும் மருத்துவப் பொருட்களும் தாண்டிக்குளப் பகுதியில் மிகவும் பாதுகாப்பாகக் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இங்கிருந்த ஆயுதக் கிடங்குகளிற் பல்லாயிரக் கணக்கில் பீரங்கி, மோட்டார் எறிகணைகள், டாங்கிக் குண்டுகள் குவிந்திருந்தன. இப்பகுதியிலேயே இராணுவ வாகனங்களும் எரிபொருட் குதங்களும் இருந்தன. ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தின் ஆயுத வெடிச் சக்தியின் மையமாக இப்பகுதி விளங்கியது. இங்குதான் அதிர்ச்சியூட்டும் திடீர்த் தாக்குதலை நடத்தத் திட்டமிட்டார் பிரபாகரன்.

1997 ஜூன் மாதம் 10ஆம் நாள் நள்ளிரவு, தாண்டிக்குளம் வெளிப்பாதுகாப்பு வலயத்தை ஊடுருவி உட்புகுந்த புலிகளின் சிறப்பு அதிரடிப் படையணிகள் கட்டளைத் தலைமையகம் மீதும் ஆயுதக் களஞ்சியங்கள் மீதும் தாக்குதலைத் தொடுத்தனர். வெடிமருந்துக் கிடங்குகள் தீப்பற்றி எரிமலையாக வெடித்தன. பல்லாயிரம் எறிகணைகளும் டாங்கிக் குண்டுகளும் வெடித்துச் சிதற அப்பிரதேசமே தீப்பற்றி எரிந்தது. இராணுவ வாகனங்கள் பல எரிந்து சிதைந்தன. அங்குமிங்குமாகச் சிதறியோடிய இராணுவத்தினர் புலிகளின் ரவைகளுக்குப் பலியாகினர். 24 மணி நேரமாகத் தாண்டிக்குளத்தை நிலைகுலைய வைத்துப் பேரழிவை ஏற்படுத்திய பின்னர் எமது படையணிகள் அங்கிருந்து விலகின. இத் தாக்குதலில் படையினர் 400 பேர் கொல்லப்பட்டனர். 570 பேர் காயமடைந்தனர். இரண்டு டாங்கிகளும் அழிக்கப்பட்டன.

நொச்சிமோட்டைப் பாலமும் எமது வீரர்களால் குண்டு வைத்துத் தகர்க்கப்பட்டது. இச்சண்டையில் எமது தரப்பில் மூன்று கரும்புலிகள் உட்பட 85 போராளிகள் வீரச்சாவடைந்தனர். வன்னி மண்ணில் ஆக்கிரமிப்புக் கால்பதித்த ஜெயசிக்குறுப் படைகளுக்கு விழுந்த முதலாவது மரண அடி இதுவாகும். சிங்கள அரசுக்கு இது ஒரு பேரிடியாக விழுந்தது.

தாண்டிக்குளத்தில் நிகழ்ந்த அதிரடித் தாக்குதலை அடுத்துச் சரியாக இரு வாரங்களின் பின்பு ஜூன் 24ஆம் நாளன்று, பெரியமடுப் பகுதியில் ஜெயசிக்குறு படைகளின் முன்னரங்கு நிலைகள் மீது விடுதலைப் புலிகள் துணிகரத் தாக்குதலை நிகழ்த்தினர். படையினரின் பீரங்கி, மோட்டார்த் தளங்கள், வழங்கல் மையம், கட்டளைப் பீடம் ஆகியன புலிகளின் உக்கிரமான தாக்குதலுக்கு இலக்காகிச் சிதைந்தன. இத்தாக்குதலின்போது ஒரு 120 எம்.எம் பீரங்கியையும் நூற்றுக்கணக்கான எறிகணைகளையும் புலிகள் கைப்பற்றினர். இச்சண்டையில் படையினர் 185 பேர் கொல்லப்பட்டனர். 200 பேர் வரை படுகாயமடைந்தனர். எமது தரப்பில் 94 போராளிகள் வீரச்சாவடைந்தனர். இந்தத் தாக்குதலின் விளைவாகப் புளியங்குளம் பழையவாடி வரை முன்னேறிய இராணுவ பழைய நிலைகளுக்குப் பின்வாங்கியது.

இதற்கிடையில் புளியங்குளத்தில் பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்தி, ஜெயசிக்குறுப் படையணிகளுக்கு எதிராகக் காத்திரமான மறிப்புச் சண்டையை நிகழ்த்தப் பிரபாகரன் தீர்மானித்தார். தலைவரின் அறிவுறுத்தலுக்கு இணங்கப் புளியங்குளம் இறுக்கமான பாதுகாப்பு அரண்களைக் கொண்ட புலிகளின் படைத் தளமாக மாற்றப்பட்டது. புலிப் படை புளியங்குளத்தில் நிலைகொண்டு நின்று, மறிப்புச் சமருக்குத் தயாராகி வருவதை அறிந்ததும் சிங்கள ஆயுதப் படைகள் தமது சுடுகலச் சக்தி முழுவதையும் இப்பகுதிக்குக் குறிவைத்து ஏவியது. பீரங்கிகளும் கிபிர்ப் போர் விமானங்களும் தொடர்ச்சியாகப் புலிகளின் நிலை மீது குண்டுமாரி பொழிந்தன. அப்படியிருந்தும் புலிகளின் பாதுகாப்பு அரண்களை எதிரியால் அசைத்துவிட முடியவில்லை. இவ்விதம் புளியங்குளத்தில் ஜெயசிக்குறுச் சமர் உக்கிரமடைந்த வேளையில் இன்னுமொரு வலிந்த தாக்குதற் போர் நடவடிக்கையைப் பிரபாகரன் திட்டமிட்டார். ஜெயசிக்குறுப் படைகளின் வழங்கல் மையமாகத் திகழ்ந்த ஓமந்தைப் படைத்தளம் மீது 1997 ஆகஸ்ட் முதலாம் நாள் புலிகளின் படையணிகள் மின்னல் வேகத் தாக்குதலை நடத்தினர். இத்தாக்குதலில் இராணுவத்தினர் 135 பேர் கொல்லப்பட்டனர்.

ஜெயசிக்குறுப் படை நடவடிக்கை தொடங்கி மூன்று மாத காலம் நிறைவடைவதற்கு முன்னர், மறிப்புச் சண்டையையும் தீவிரப்படுத்தி, மூன்று வலிந்து தாக்குதற் சண்டைகளையும் அரங்கேற்றி, சிறீலங்கா இராணுவத்திற்குப் பெருந்தொகையில் உயிர்ச் சேதத்தையும் பெரும் அளவில் ஆயுத தளபாட அழிப்பையும் ஏற்படுத்திய புலிகளின் போர் நுட்பம் படைத் தலைமையைத் திகைப்பில் ஆழ்த்தியது. விடுதலைப் புலிகளின் படைப் பலத்தைக் குறைவாக மதிப்பிட்டுக் களத்திற் குதித்த சிங்கள இராணுவம் நிலை குலைந்தது. முன்னரங்கிலும் பின்னரங்கிலுமாகப் புலி வீரர்கள் நிகழ்த்திய துணிகரத் தாக்குதல்களும் பீரங்கி, மோட்டார் போன்ற கனரக ஆயுதங்களை அவர்கள் கையாளும் நுட்பமும் படைத் தரப்புக்கு ஆச்சரியத்தையும் அச்சத்தையும் கொடுத்தன. நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வந்த உயிரிழப்புக்களையும் காயமடைதலையும் தவிர்ப்பதற்கு விரும்பிய இராணுவத்தினர் படைநகர்வு வேகத்தைக் குறைக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். ஓமந்தையிலிருந்தும் நெடுங்கேணியிலிருந்தும் வீறுநடையுடன் அணிவகுத்து வந்த ஜெயசிக்குறுப் படைகள், புலிகளின் எதிர்த் தாக்குதல் தீவிரமடையப் புளியங்குளம் நோக்கித் தவழ ஆரம்பித்தன.

புளியங்குளம் மறிப்புச் சண்டைகள் ஐந்து மாதங்களுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்தன. புளியங்குளத்தில் அமையப் பெற்றிருந்த புலிகளின் படைத் தளத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு ஜெயசிக்குறுப் படையணிகள் எத்தனையோ தந்திரோபாய நகர்வுகளை மேற்கொண்டும் பலனளிக்கவில்லை. சில தடவைகள் இராணுவத்தினரின் போர் டாங்கிகளும் கவச வாகனங்களும் புலிகளின் புளியங்குளப் பாதுகாப்பு வியூகத்தை உடைத்து உள்நுழைந்த போதும் அவை எமது போராளிகளால் அழிக்கப்பட்டன.

புளியங்குளம் சந்தியை இரும்புக் கோட்டையாக மாற்றி, அந்தச் சிறிய போர் அரங்கில் உறுதியாக நிலையெடுத்து நின்று, பெரியதோர் ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தைப் பல மாதங்களாக வழிமறித்துப் போராடிய புலிப் படை வீரர்களின் அபாரமான துணிவும் உறுதிப்பாடும் எதிரியைக் கலங்க வைத்தன. புளியங்குளத்தில் புலிகளின் படைத் தளத்தை உடைக்க முடியாது என உணர்ந்த சிங்கள இராணுவம், புளியங்குளத்தைச் சுற்றிச் சென்று முன்னேறத் திட்டமிட்டது. புளியங்குளத்தைத் தனிமைப்படுத்தித் துண்டாடும் தந்திரோபாய நோக்கத்துடன் 1997 செப்டெம்பர் 10ஆம் நாளன்று, இரவோடு இரவாக, அடர்ந்த

காடுகளுடாக, நெடுஞ்சாலையின் கிழக்குப் புறமாக நகர்ந்து சென்ற இராணுவத்தின் சிறப்புக் 'கொமாண்டோ' அணி ஒன்று, புளியங்குளத்திற்கு வடக்கே ஐந்து கிலோமீற்றர் தூரத்தில் அமைந்திருந்த புதார்ச் சந்தியைக் கைப்பற்றியது. இந்தத் திடீர் நகர்வால் புளியங்குளத் தளத்திற்கான வழங்கற் பாதைக்கு அச்சுறுத்தல் எழுந்தது. புதார்ச் சந்தியிலிருந்து இராணுவத்தினரை விரட்டியடிக்காது போனால் புளியங்குளத்திலிருந்து பின்வாங்க வேண்டிய நிலை புலிகளுக்கு ஏற்பட்டது. எனவே, அன்றைய இரவே, புதார்ச் சந்தியில் நிலைகொண்ட சிங்கள இராணுவச் சிறப்புப் படையணிகள் மீது ஒரு முறியடிப்புத் தாக்குதலை எமது போராளிகள் தொடுத்தனர். விடுதலைப் புலிகளின் பீரங்கி, மோட்டார்ப் பிரிவுகளின் துல்லியமான எறிகணைத் தாக்குதல்கள் புதார்ச் சந்தியை ஆக்கிரமித்து நின்ற படையினரைச் சிதறடித்தன. இதனையடுத்து எமது படையணிகள் அப்பகுதிகளுக்குள் நுழைந்து, இராணுவத்தினருடன் கடும் சண்டையிட்டு அவர்களை அங்கிருந்து விரட்டியடித்தனர். இரவிரவாக நிகழ்ந்த இப் பயங்கரச் சண்டையில் 200 படையினர் பலியாகினர். 500 பேர் வரை காயமடைந்தனர். இந்த வெற்றி காரணமாகப் புளியங்குளத் தளம் புலிகளின் அசைக்க முடியாத பாதுகாப்பு அரணாகத் தக்க வைக்கப்பட்டது. இதனால், ஜெயசிக்குறுப் படைகள் புளியங்குளத்தைச் சுற்றிச் செல்லும் இன்னொரு முயற்சியையும் மேற்கொண்டனர். செப்டெம்பர் 30ஆம் நாளன்று, காடுகளுடாகக் கனகராயன் குளத்தை நோக்கிப் படையினர் மேற்கொண்ட நகர்வையும் புலிகளின் படையணிகள் முறியடித்தன. இவ்விதம் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட பின்னடைவுகள் காரணமாக ஏ-9 நெடுஞ்சாலையில் அமைந்த புலிகளின் புளியங்குளத் தளத்தைத் தவிர்த்து, வேறொரு களமுனையைத் திறக்கச் சிங்கள இராணுவம் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது.

புளியங்குளத்தை வெற்றிகொள்ள முடியாத இரும்புக் கோட்டையாக மாற்றி, மறிப்புச் சண்டைகளையும் விடுதலைப் புலிகள் வெற்றிகரமாக நடத்தி வந்ததால் ஜெயசிக்குறுச் சமர் பெரும் நெருக்கடிக்குள் தள்ளப்பட்டது. குறித்த கால வரையறைகளை மீறியதாக, முடிவில்லாத தொடர்கதையாக, சமர் நீண்டு செல்வது அரசாங்கத்திற்குப் பெரும் சங்கடத்தைக் கொடுத்தது. அடுத்ததாகப் பொருது களங்களில் உயிரிழந்த, காயமடைந்த படையினரின் தொகை பெருகி வந்தது. இதனால் சிங்கள மக்கள் மத்தியிற் போருக்கு எதிரான வெறுப்புணர்ச்சி மேலோங்கி வளர்ந்ததுடன் அரசாங்கத்தின் இராணுவ அணுகுமுறையிலும் மக்களுக்கு நம்பிக்கை தளர்ந்தது. சிங்களப் படைத் தலைமையை விரக்திக்கு உள்ளாக்கிய இன்னொரு விடயம் என்னவென்றால், சமர்

தொடங்கிப் பல மாதங்கள் ஆகியபோதும் இராணுவத்திற்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் குறிப்பிடத்தக்க கள வெற்றிகளை ஈட்ட முடியாது இருப்பதாகும். இப்படியான கள யதார்த்தத்தை நன்கு பரிசீலித்த படைத் தலைமை ஜெயசிக்குறுவின் போர்த் தந்திரோபாயத்தை மாற்றியமைக்க முடிவு செய்தது. வன்னி நெடுஞ்சாலையைக் கைப்பற்றும் குறிக்கோளுடன் ஒரே பாதையால், ஒரே முனையிற் படைகளைக் குவிக்காது, புதிதாக வேறு களமுனைகளைத் திறந்து போரிட முடிவு எடுக்கப்பட்டது. கள முனைகளை விரிவாக்கம் செய்தால், விடுதலைப் புலிகளின் படையணிகளைச் செறிவாக்கி, அவர்களது தாக்குதல் வலுவைக் குறைத்து இராணுவத்தின் வெற்றிக்கு வழி சமைக்கலாமெனப் படைத் தலைமை சிந்தித்தது. இத்தந்திரோபாயத்திற்கு அமைய ஒரு புதிய களமுனையைத் திறப்பதென முடிவாகிற்று. ஏ-9 வன்னி நெடுஞ்சாலையின் கிழக்குப் புறமான பிரதேசத்தைத் தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரச் சிங்கள இராணுவம் முடிவு எடுத்தது. நெடுங்கேணியிலிருந்து கரிப்பட்டமுறிப்பு வரையிலான பகுதியைக் கைப்பற்றினால், புலிகளின் பிரதான வழங்கற் பாதைகளில் ஒன்றான முல்லைத்தீவு - மாங்குளம் வீதியைத் துண்டிப்பதுடன் மாங்குளத்தை நோக்கிப் படைகளை நகர்த்தவும் ஏதுவாக அமையும் என இராணுவத் தலைமை எண்ணியது. இத்திட்டத்திற்கு அமையக் கரிப்பட்டமுறிப்பைக் கைப்பற்றும் நோக்குடன் கரப்புக்குத்தி, விஞ்ஞானகுளப் பகுதிகளை வழங்கல் மையமாக்கி, அங்குப் படைகளைக் குவித்தது சிறீலங்கா இராணுவம். புதிய களமுனை திறக்கும் ஜெயசிக்குறுப் படையினரின் தந்திரோபாய நகர்வைப் புரிந்து கொண்ட விடுதலைப் புலிகள், இந்த நகர்வை முறியடிக்கும் நோக்குடன் கரப்புக்குத்தி, விஞ்ஞானகுளப் பகுதிகளிலுள்ள இராணுவத்தின் வழங்கல் மையம் மீது பெரியதொரு வலிந்து தாக்குதலை நடத்தத் திட்டமிட்டனர். எனினும் எமது தாக்குதலுக்குக் குறிப்பிட்ட தினத்திற்கு முதல் நாளே படையினர் கரிப்பட்டமுறிப்பைக் கைப்பற்றினர். 1997 அக்டோபர் 4ஆம் நாளன்று, பத்துக் கிலோ மீற்றர் தூரம்வரை, இரவின் இருளிற் காட்டுப் பாதைகளுடாக நடந்து சென்ற படையினர் தமது இலக்கை அடைந்தனர். மறுநாள், அக்டோபர் 5ஆம் நள்ளிரவு, ஏற்கனவே திட்டமிட்டபடி கரப்புக்குத்தி - விஞ்ஞானகுள வழங்கல் மையம் மீது விடுதலைப் புலிப் படையணிகள் பாரிய தாக்குதல் ஒன்றை நிகழ்த்தினர். வழங்கல் மையத்தைக் கைப்பற்றிய புலிகள் அங்கிருந்த வெடிபொருட் களையும் இராணுவ தளபாடங்களையும் வாகனங்களையும் தம்வசமாக்கினர்.

கரிப்பட்டமுறிப்புச் சந்தியும் அதன் சுற்றுப்புறங்களும் படையினரிடம் வீழ்ச்சியடைந்தமை ஜெயசிக்குறுச் சமரில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. மாங்குளத்திற்குக் கிழக்கே ஐந்து மைல் தூரத்தில் ஜெயசிக்குறுப் படைகள் நிலையெடுத்துக் கொண்டமை புலிகளுக்கு ஒரு புதிய சவாலாக அமைந்தது. இதனால் எதிர்ப்புச் சமரின் தந்திரோபாயத்தில் சில மாற்றங்களைச் செய்யப் பிரபாகரன் முடிவெடுத்தார். இராணுவம் புதிதாகத் திறக்கும் கள முனைகளுக்குப் படைகளை நகர்த்திப் போராடப் புலிகளிடம் பெரிய அளவு ஆட்பலம் இருக்கவில்லை. புலிகளின் எதிர்ப்புச் சக்தி பரவலாக்கப்பட்டு பலவீனப்படுவதையே எதிரி விரும்புகிறான் என்பதும் பிரபாகரனுக்குத் தெரியும். புதிய நிலையிலிருந்து மாங்குளத்தைக் கைப்பற்றுவதே படையினரின் குறிக்கோள் என்பதால், சில தந்திரோபாயப் பின்வாங்கல்களைச் செய்து மாங்குளத்தைப் பலப்படுத்த பிரபாகரன் முடிவெடுத்தார். இதன்படி, புளியங்குளத்தில் நிலைகொண்டிருந்த படையணிகளைக் கனகராயன்குளம் வரை பின்வாங்கச் செய்ததுடன் மாங்குளப் பகுதியை மிக இறுக்கமான பாதுகாப்புப் படைத்தளமாக மாற்றி அமைத்தார்.

விடுதலைப் புலிகளின் படை விலகலைத் தொடர்ந்து புளியங்குளத்தில் நிலைகொண்ட படையினர், கனகராயன் குளத்தைக் கைப்பற்றப் பல்வேறு படை நகர்வுகளை மேற்கொண்டனர். இவற்றையெல்லாம் புலிப் படையணிகள் தீரமுடன் போராடி முறியடித்தன. இம்முறியடிப்புச் சண்டைகளிற் கனகராயன் குளத்திற்குச் சமீபமாகவுள்ள மன்னங்குளத்தில் நிகழ்ந்த மோதல் முக்கியமானது. இப்பகுதியில் முன்னேறிய படையினரை எமது போராளி அணிகள் வழிமறித்து நிகழ்த்திய மூர்க்கமான தாக்குதலில், அமெரிக்காவிற் பயிற்சி பெற்ற 300 சிறப்பு அதிரடிப் படையினர் கொல்லப்பட்டனர். எமது தரப்பில் 37 போராளிகள் களப்பலியாகினர்.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் கேந்திர மையமாக மாங்குளம் விளங்கியது. இதனைக் கைப்பற்றும் நோக்குடன் ஜெயசிக்குறுப் படைகள் பெரும் படையெடுப்புகளை நிகழ்த்தலாமெனக் கருதிய புலிகளின் தலைமை, மாங்குளத்தை மறிப்புத் தாக்குதலுக்கான பெரும் தளமாக மாற்ற முடிவு எடுத்தது. அத்துடன் இத்தளத்திற்குப் படைவலுச் சேர்க்கும் பொருட்டுக் கனகராயன் குளத்தில் நிலைகொண்டிருந்த புலிப்படை அணிகளை மாங்குளத்திற்கு பின்னகரச் செய்தது.

1998ஆம் ஆண்டின் உதயத்துடன் பல மாதங்கள் வரை மாங்குளத்தைக் கைப்பற்றும் தந்திரோபாயக் குறிக்கோளுடன்

சிங்களப் படையணிகள் மேற்கொண்ட பல்வேறு படை நடவடிக்கைகளை எமது போராளிகள் அபாரமான துணிவுடன் எதிர்த்துப் போராடி முறியடித்தனர். புதிய வியூகங்களை அமைத்துப் பெரிய எடுப்பில் நிகழ்த்தப்பட்ட தாக்குதல்களும் தோல்வி கண்டன. சிங்கள ஆயுதப் படைகள் தமது அசுர பலத்தைப் பிரயோகித்தும் மாங்குளம் படைத் தளத்தை அசைத்து விட முடியவில்லை.

ஜெயசிக்குறுச் சமர் ஓராண்டைப் பூர்த்தி செய்தது. 365 நாட்கள் வரை தொடர்ச்சியாக முழுப் பலத்தையும் பிரயோகித்துப் போராடியும் 35 கிலோ மீற்றர் நீளப் பாதையையே அரசு படைகளாற் கைப்பற்ற முடிந்தது. ஓராண்டுச் சமரில் 1350 படையினரைப் பலிகொடுத்ததாக அரசாங்கம் இராணுவத்தின் உயிரிழப்பைக் குறைத்துக் கூறியது. மூவாயிரம் படையினருக்கும் மேல் கொல்லப்பட்டதாக விடுதலைப் புலிகள் விடுத்த அறிக்கையை நம்பகமானதென உலக இராணுவ நிபுணர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். வன்னி நெடுஞ்சாலைப் பாதுகாப்புச் சமரில், தமது தரப்பில் 1300 போராளிகள் களப் பலியாகினர் என விடுதலைப் புலிகள் அறிவித்தனர். ஓராண்டு காலமாக, ஓயாத தாக்குதல்களை மேற்கொண்ட போதும் நெடுஞ்சாலை மீதான புலிகளின் அழுங்குப் பிடியை இராணுவத்தினரால் அசைக்க முடியவில்லை. கிளிநொச்சியின் தென்புறப் பகுதியிலிருந்து மாங்குளம் சந்தி வரையான நெடுஞ்சாலை புலிகளின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தது. இந்த ஓராண்டுச் சமரில் சிங்கள இராணுவத்தின் சிறப்புப் படையணிகள் சிதைவுற்றன. 'ஏயர் மொபைல்' அதிரடிப் படைகளையும் வெளிநாடுகளிற் பயிற்சி பெற்ற சிறப்புப் படையணிகளையும் கொண்ட 53 ஆவது 'டிவிசன்' படைப் பிரிவு பாரிய இழப்புக்களைச் சந்தித்தது.

ஜெயசிக்குறுச் சமரானது விடுதலைப் புலிகளின் போரியல் வளர்ச்சிக்கு வளம் சேர்த்தது என்றே சொல்லலாம். பெரும் படை நகர்வுகளைச் செய்து, பல்வேறு படையணிகளை ஒருங்கிசைவாகச் செயற்பட வைத்து, பீரங்கி போன்ற கனரக ஆயுதங்களை மிக நுட்பமாகக் கையாளச் செய்து, மரபு வழிப் போர்முறையிற் புலிப் படை வீரர்களுக்குப் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் பெற ஜெயசிக்குறுச் சமர் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. இந்த வன்னிப் பெரும் சமரின் ஓராண்டு நிறைவில் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட போராளிகளைக் களப்பலி கொடுத்தபோதும் புலிகள் இயக்கத்தின் போர் வலுக்குன்றிவிடவில்லை. அந்த ஓர் ஆண்டுக் காலத்தில் ஆட்சேர்ப்பும் போர்ப்பயிற்சியும் முடுக்கிவிடப்பட்டு எமது இயக்கம் ஆட்பலத்தைப் பெருக்கியது. ஆயுதப்பலமும் பல மடங்கு

அதிகரித்தது. பீரங்கிகள், பெருந்தொகையில் மோட்டார்கள் (81 எம்.எம், 60 எம்.எம். மோட்டார்கள்), நூற்றுக்கணக்கான இயந்திரத் துப்பாக்கிகள், ஆயிரக்கணக்கில் தானியங்கித் துப்பாக்கிகள், பெருந்தொகையில் பீரங்கி, மோட்டார் எறிகணைகள், உந்துகணை செலுத்திகள், கைக்குண்டுகள் எனப் பேரளவான ஆயுதங்களை இச் சமரிற் புலிகள் கைப்பற்றினர். இவ்விதம் ஆட்பலமும் ஆயுதப்பலமும் மனப்பலமும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகக் கள அனுபவமும் பெற்று விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் வலு மிக்க போராட்டச் சக்தியாக எழுச்சி பெற்றது.

வன்னி மாநிலத்தில் பெரிய அளவு நிலப்பரப்பை ஜெயசிக்குறுப் பூதம் விழுங்கியுள்ளபோதும் விடுதலைப் புலிகளின் தலைமை அதுபற்றிப் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. வன்னியில் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை திரும்பவும் மீட்டெடுக்கலாம் என்பதற் பிரபாகரன் நம்பிக்கையுடன் இருந்தார். கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து குறிப்பாக மட்டு-அம்பாறை மாவட்டத்தில் இருந்து பெருந்தொகையான படைகளை வன்னிக் களத்தில் அரசாங்கம் குவித்திருந்தது. இதனால், கிழக்கின் பெரும் பகுதிகளை விடுதலைப் புலிகள் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வந்தனர். கிழக்கில் இராணுவ நெருக்குவாரத்தைக் குறைத்து அங்குப் புலிகளின் விரிவாக்கத்திற்கு ஜெயசிக்குறுச் சமர் வழிகோலியது எனலாம்.

இருபதாயிரம் படையினரைக் கொண்ட, மூன்று 'டிவிசன்' படைப் பிரிவுகளுடன் ஜெயசிக்குறுச் சமரை ஆரம்பித்த சந்திரிகா அரசு, முதல் மூன்று மாதங்களுக்குள் விடுதலைப் புலிகளின் உக்கிரமான மறிப்புச் சண்டைகள், வலிந்து தாக்குதல்கள் காரணமாக இன்னொரு 'டிவிசன்' துருப்புக்களைக் கூட்டி, மொத்தம் 36,000 படையினரைக் களத்தில் இறக்கியது. சிறீலங்கா இராணுவத்தின் 53, 54, 55, 56 ஆவது 'டிவிசன்' களுடன் பின்னர் ஆயுதம் தரித்த காவல்துறையினர் நாலாயிரம் பேரும் சமரில் இணைந்தனர். இராணுவத்தின் முழுப் பலத்தையும் வன்னியில் குவித்துப் புலிகளைப் பூண்டோடு அழித்துவிடச் சிங்கள மேலாண்மைவாத ஆட்சியாளர் துணிந்தபோது அந்தச் சவாலை எதிர்கொள்ளப் பிரபாகரனும் திடசங்கற்பம் பூண்டார். ஜெயசிக்குறுப் படையெடுப்பைத் தமிழீழத் தேசிய இனத்தின் சுதந்திர இயக்கத்திற்கு எழுந்த பெரியதோர் அச்சுறுத்தலாகக் கருதிய அவர், இப்படையெடுப்பை முழுப் பலத்துடன் எதிர்கொண்டு முறியடிப்பதென முடிவெடுத்தார். வன்னி எல்லைப் பிரதேசங்களில் மறிப்புச் சமர் முனைப்புற்ற சமயத்தில், தென் தமிழீழம் உட்பட

எல்லா மாவட்டங்களிலிருந்தும் புலிகளின் படையணிகளை ஒன்றிணைத்துத் தமிழரின் தேசிய விடுதலை இராணுவமாகப் போர்க் களத்தில் இறக்கினார். இவற்றில் ஜெயந்தன் படையணியும் அடங்கும். போர்க் கலையில் ஆற்றலும் அபாரமான துணிவுமுடைய ஜெயந்தன் படையணி வீரர்கள் ஏனைய எமது படையணிகளுடன் இணைந்து ஜெயசிக்குறுச் சமர்க் களத்தில் வீரசாதனைகளைப் படைத்தனர். தமிழீழத்தின் மையக் களமான வன்னி மண்ணில் வைத்தே சிங்கள இராணுவத்தின் முதுகெலும்பை முறித்தால், கிழக்கிலும் ஏனைய மாவட்டங்களிலும் அரசப் படைகளின் ஆதிக்கத்தைக் குறைத்து விடலாமென்ப பிரபாகரன் எண்ணினார்.

ஜெயசிக்குறுச் சமர், தென்னாசியாவின் நீட்சிபெற்ற சமராக ஒரு வருட காலத்தை விழுங்கிய போதும் தனது மூலோபாயக் குறிக்கோளை அடைய முடியாது திணறியது. சமரில் பேரிழப்புக்களைச் சந்தித்த போதும் 'வெற்றி நிச்சயம்' இல்லை எனத் தெளிவாகத் தெரிந்தபோதும் சந்திரிகாவும் அவரது மாமனாராகிய கேணல் ரத்வத்தையும் மற்றும் போர் வெறி கொண்ட தளபதிகளும் படையெடுப்பை நிறுத்திக் கொள்ள விரும்பவில்லை. அப்படிப் பின்னடிப்பது அரசியல் ரீதியான தலைக்குனிவாக அமையும் என்பது மட்டுமன்றி, ஆயுதப் படைகளுக்கும் மனமுறிவை ஏற்படுத்துமென ஆட்சியாளர்கள் கருதினர். எனவே, ஓராண்டு கழிந்தும் ஜெயசிக்குறுச் சமர் தொடர்ந்தது. மாங்குளப் பகுதியை மைய இலக்காகக் கொண்டே பல மாதங்களாகப் பயங்கரச் சண்டைகள் தொடர்ந்தன. புதிய களமுனைகளைத் திறந்து, மாங்குளத்தை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்ற அரசப் படைகள் மேற்கொண்ட அனைத்துப் படை நடவடிக்கைகளையும் விடுதலைப் புலிகள் முறியடித்தனர்.

மாங்குளச் சந்தியை மையமாகக் கொண்டு இறுக்கமான பாதுகாப்பு அரண்களுடன் எவருமே நெருங்க முடியாத இரும்புக் கோட்டை போல நிமிர்ந்து நின்றது புலிகள் படைத் தளம், கிளிநொச்சியை நோக்கிச் சென்ற பெரு வீதியில், எதிரிப் படைக்கு ஒரு தடைக் கல்லாக, நந்தி போல அது குந்தி இருந்தது. மாங்குளம் படை முகாமிலும் அதைச் சூழவும் நிலைகொண்டிருந்த புலிகளின் படை அணிகள் உருக்கை ஒத்த உறுதியுடன் களமாடின. புளியங்குளத்திற் புலிகள் காட்டிய தீவிரமான எதிர்ப்பைவிட மாங்குள மறிப்புச் சமர்கள் மிகவும் மூர்க்கமானதாக அமைந்தன. எப்படியாவது, எந்த விலைகொடுத்தாவது மாங்குளத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டுமெனச் சிங்கள அரசு வெறிகொண்டு நின்றது. சிங்களப்

படைகளின் இடைவிடாத கடும் எதிர்ப்புமாக மாங்குளப் பிரதேசம் ரண களமாக மாறியது. பாதுகாப்புப் போர்க் கலையில் எமது போராளிகள் வெளிக்காட்டிய நுட்பமான போர்த் திறன் காரணமாக, ஜெயசிக்குறுப் படைகளின் பாதை பிடிக்கும் நகர்வு மாங்குளம் பகுதியில் ஒன்பது மாதங்கள் வரை முடக்கி வைக்கப்பட்டது. மாங்குளத்திற்குக் கிழக்கே ஒலுமடுவிலும் மேற்கே மல்லாவி வீதியிலுள்ள மூன்று முறிப்புச் சந்தியிலும் புதிய முனைகளைத் திறந்து, மாங்குளத்தை முக்கோணத்தில் முற்றுகையிட்டுத் தொடுக்கப்பட்ட பெரும் தாக்குதலையும் புலிப் படைகள் முறியடித்தன. இறுதியாக எமது விடுதலை இயக்கத்தின் ஓர் அபாரமான இராணுவச் சாதனையே மாங்குளச் சண்டைகளுக்கும் முற்றுப் புள்ளி வைத்து, ஜெயசிக்குறுச் சமருக்கு முடிவு கட்டியது. 1998 செப்டெம்பர் 27ஆம் நாளன்று, பாரிய வலிந்து தாக்குதல் நடவடிக்கை மூலம் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கிளிநொச்சி நகரைக் கைப்பற்றி வரலாற்றுச் சாதனை படைத்தனர் விடுதலைப் புலிகள். இந்தப் பெரும் சமருக்காக மாங்குளத்தில் நிலைகொண்டிருந்த புலிகளின் படையணிகளும் அணி சேர்க்கப்பட்டன. மாங்குளத்திலிருந்து புலிகள் விலகியதால் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை நிரப்பிக் கொண்ட சிங்கள இராணுவம், மாங்குளத்தைப் போராடி வெற்றி கொண்டதாகச் செப்டெம்பர் 29ஆம் நாள் அறிவித்தது. கிளிநொச்சியின் வீழ்ச்சியுடன் ஜெயசிக்குறுவின் போர்க் கனவு கலைந்தது. ஜெயசிக்குறுச் சமர் முடிவுக்கு வந்துள்ளதாக 1998 டிசம்பர் 4ஆம் நாளன்று பாதுகாப்பு அமைச்சு அதிகாரபூர்வமாக அறிவித்தது. விழுந்தவன் மீசையில் மண் ஒட்டவில்லை என்பதுபோல, 'மாங்குளத்தைக் கைப்பற்றும் ஜெயசிக்குறுச் சமரின் மூலோபாயக் குறிக்கோள் வெற்றிகரமாக நிறைவேறியுள்ளது' என இந்த அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நான்கு மாத கால வரையறையுடன் ஆரம்பமான 'வெற்றி நிச்சயம்' சமர், 18 மாதங்கள்வரை இழுபட்டுத் தனது இராணுவக் குறிக்கோளையும் நிறைவு செய்ய முடியாது இடைநடுவே தோல்வியில் முடிவு கண்டது. இந்தச் சமரில் ஆறாயிரம் படையினர் கொல்லப்பட்டனர். 15,000 பேர் காயமடைந்தனர். பெருந்தொகையான படையினர் ஏ-9 நெடுஞ்சாலையிற் கொல்லப்பட்டதால் அப்பாதையை 'மரணத்தின் நெடுஞ்சாலை' என இராணுவ ஆய்வாளர் ஒருவர் வர்ணித்தார். இச்சமரை அடுத்து பெருந்தொகையான இராணுவத்தினர் படையிலிருந்து விலகினர். இச்சமரில் சிங்களத்தின் பல சிறப்புப் படையணிகள் சிதைவுற்றன. எமது தரப்பில் மூவாயிரம் போராளிகள் களப் பலியாகினர்.

ஓயாத அலைகள் II : கிளிநொச்சிச் சமர்

முல்லைத்தீவைப் புலிகளிடம் பறிகொடுத்த சிறீலங்கா இராணுவம், கிளிநொச்சி நகரைக் கைப்பற்றி அதனை ஒரு பாரிய படைத் தளமாகக் கட்டியெழுப்பி, பரந்தன் ஊடாக ஆணையிறவுப் பெருந்தளத்துடன் இணைத்து வைத்திருந்தது. பரந்தன் - கிளிநொச்சி பிரிகேட் தலைமையகக் கட்டிடம், இரு பெரிய படைமுகாம்கள், பதினைந்து உப-முகாம்கள் பதினாறு கிலோமீற்றர் சுற்று வட்டத்திலான முன்னரங்கக் காவலரண்கள் இவற்றை உள்ளடக்கிய பெருந்தளமாகக் கிளிநொச்சி விளங்கியது. புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தின் மையத்தில் அமைந்து இருந்ததால் இப்படைத் தளத்தின் பாதுகாப்பு மிக இறுக்கமானதாக இருந்தது. 'ஜெயசிக்குறு' படையெடுப்பின் பிரதான இலக்கும் கிளிநொச்சிப் படைமுகாமுடன் இணைந்ததாகப் பாதை அமைப்பதாகும்.

வன்னி மாநிலத்தில் கிளிநொச்சியின் புவியியல் - கேந்திர முக்கியத்துவத்தை நன்குணர்ந்த தலைவர் பிரபாகரன், அங்கு அமையப் பெற்ற சிங்களப் படை முகாமைத் துவம்சம் செய்யத் திட்டம் தீட்டினார். கிளிநொச்சியைக் கைப்பற்றினால் ஜெயசிக்குறுப் படையெடுப்புக்கும் முடிவு கட்டலாம் எனவும் சரியாகவே மதிப்பீடு செய்தார். மாங்குளத்தில் மோதல்கள் தீவிரம் பெற்று வந்த வேளையில் கிளிநொச்சிப் படைமுகாம் மீதான வேவு நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகின. எத்தனையோ ஆபத்துக்கள் மத்தியில் நுட்பமாகத் தரவுகள் எடுத்த வேவுப் புலிகள், படைத் தளத்தின் பாதுகாப்பு வேலிகள், உட்கட்டுமானங்கள், பெரிய சிறிய முகாம்கள், பீரங்கி - மோட்டார்த் தளங்கள் ஆகியன பற்றிய விபரங்களுடன் வரை படங்கள் தயாரித்துப் பிரபாகரனிடம் ஒப்படைத்தனர். இத்தரவுகளை வைத்து, அவர் ஒரு நேர்த்தியான தாக்குதல் திட்டத்தைத் தயாரித்தார்.

கிளிநொச்சிப் படைத் தளத்தின் முன்னணிக் காவலரண்களைத் தகர்த்தெறிந்து கைப்பற்றி, தளத்தின் பிரதான வலயத்தில் அமைந்த பிரிகேட் தலைமையகத்தையும் மற்றும் முக்கிய முகாம்களையும் கைப்பற்றும் பெரும் பொறுப்பைக் கேணல் தீபனிடம் கையளித்திருந்தார் தலைவர் பிரபாகரன். ஆணையிறவு இராணுவப் படைத் தளத்திலிருந்து உதவிகளைத் தடுத்து நிறுத்தி கிளிநொச்சியைத் தனிமைப்படுத்தும் பொறுப்புக் கேணல் பால்ராஜிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

1998 செப்டெம்பர் மாதம் 27ஆம் நாள் அதிகாலை 1:20 மணிக்குக் கிளிநொச்சிப் படைமுகாம் மீதான தாக்குதல் தொடங்கியது. படை முகாமின் முன்னரங்க நிலைகள் மீது மின்னல்

வேகத் தாக்குதல் நிகழ்த்திய புலிகளின் படையணிகள், பல இடங்களில் வெளிப் பாதுகாப்பு வேலியை உடைத்து உட்புகுந்தனர். முன்னரங்க நிலைகள் புலிகளிடம் வீழ்ச்சிடைந்ததால் திகிலடைந்த இராணுவத்தினர் கடுமையாகப் போராடிச் சில நிலைகளை மீளக் கைப்பற்றினர். ஆனால் புலிப்படை வீரர்கள் தீவிரமாகப் போராடி அந்நிலைகளை மீண்டும் தம் வசப்படுத்தினர். அன்று பகல் முழுதாகச் சண்டை உக்கிரமடைந்தது. இதற்கிடையில் புலிகளின் பீரங்கிப் படையணி, கிளிநொச்சிப் படை முகாமில் அமைந்திருந்த கனரக மோட்டார் ஏவு தளங்கள் மீது குண்டுகளைப் பொழிந்து நாசம் விளைவித்தது. ஆனையிறவிலிருந்த இராணுவத்தினரின் பீரங்கித் தளமும் புலிகளின் எறிகணைத் தாக்குதலுக்கு இலக்காகியது. அங்கிருந்த வெடிமருந்துக் களஞ்சியம் எறிகணைக்கு இலக்காகி வெடித்துச் சிதறியது.

கிளிநொச்சிப் படைத் தளத்தின் முன்னரங்கப் பாதுகாப்பு நிலைகளைத் தம் வசமாக்கிய புலிகளின் படையணிகள் மிகவும் இறுக்கமான பாதுகாப்பரண்களைக் கொண்ட உள்ளக வேலியை உடைத்தெறிய முயன்றனர். ஆனால் இங்கு புலி வீரர்கள் எதிரியின் மூர்க்கமான தாக்குதலை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. 27ஆம் திகதி மாலை, இரண்டாம் கட்டமாக நிகழ்ந்த இச்சண்டையிற் புலிகளின் படையணிகள் புயல்வேகத் தாக்குதல்களை நிகழ்த்தி உள்ளகப் பாதுகாப்பு நிலைகளை உடைத்துப் படை முகாமின் மையப் பகுதிக்குள் நுழைந்தனர். அங்குப் பிரிகேட் தலைமையகத்தைச் சூழவிருந்த உப-முகாம்கள் ஒவ்வொன்று ஒவ்வொன்றாகப் புலிகளிடம் வீழ்ந்தன. இறுதியிற் பிரதான முகாம்களும் தலைமையகமும் விடுதலைப் புலிகளின் அதிதீவிரத் தாக்குதலுக்கு இலக்காகின. தொலைத்தொடர்பும் விநியோகமும் துண்டிக்கப் பட்டதாற் கட்டளைத் தலைமைப்பீடம் நிலைகுலைந்தது. இதற்கிடையில் சிதறியோடிய படைகளை மிகவும் சிரமத்துடன் ஒருங்கிணைத்த தலைமையகம், புதிய பாதுகாப்பு வியூகங்களை அமைத்துப் புலிகளுடன் ஜீவமரணப் போராட்டத்திற் களமிறக்கியது. 27ஆம் திகதி மாலை தொடங்கிய இரண்டாம் கட்டத் தாக்குதல்கள் மறு நாள் மாலை வரை நீடித்தன. புலிப் படையணிகளின் சுற்றி வளைப்புச் சண்டையில் முக்கிய படை நிலைகள் ஒவ்வொன்றாக வீழ்ச்சி காண மையப் பகுதி சுருங்கியது. சுருங்கிய பகுதிக்குள் நெருங்கி நின்ற இராணுவத்தினர் மீது புலிகள் மோட்டார்க் குண்டுகளைப் பொழிந்து பெரும் உயிர்ச்சிதைவை ஏற்படுத்தினர். நிலைமை மோசமடையப் பிரிகேட் தலைமையகம் ஆனையிறவுப் பெருந்தளத்திலிருந்து அவசர உதவியை நாடியது. 28ஆம் நாட் காலை 10 மணியளவில், பரந்தனிலிருந்து உதவிக்கு

வந்த படைகள், டாங்கிகள், கவச வாகனங்கள் சகிதம் கரடிப்போக்குப் பகுதி ஊடாக கிளிநொச்சிப் படை முகாமுக்குள் பிரவேசிக்க முனைந்தன. உதவிப் படை வருமென எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த புலிகளின் கவச எதிர்ப்புப் படையணி, பரந்தனுக்கு அருகில் வைத்தே உக்கிரமான மறிப்புத் தாக்குதலைத் தொடங்கியது. இத்தாக்குதலில் இரண்டு டாங்கிகள் அழிக்கப்பட்டன. ஒரு டாங்கி பலத்த சேதத்திற்கு ஆளானது. புலி வீரர்களின் மும்முரமான தாக்குதல்களுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாது உதவிப் படைகள் சிதறி ஓடின. ஆணையிறவுத் தரைப் பாதைத் தொடர்பிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டுக் கிளிநொச்சிப் படைத் தளம் தனிமைப்பட்டது. உதவியும் தடைபட்டு, தனிமைப்பட்டுக் கடைசிக் கட்டத்தில் நின்று போராடிக் கொண்டிருந்த இராணுவத்தினர் தமது ஆயுள் நெருங்கி வருவதை உணர்ந்து கொண்டனர். தப்பியோடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை எனக் கண்டு கொண்ட படைதளப் பொறுப்பதிகாரியான பிரிகேடியர் உபாலி எதிரிசிங்க தந்திரோபாயப் பின்வாங்கல் ஓட்டத்திற்குத் தயாரானார். 28ஆம் நாள் மாலை 4:30 மணியளவில் சிறீலங்கா இராணுவத்தினரின் பின்வாங்கி ஓடும் படலம் ஆரம்பமானது. படை முகாமிலிருந்த எரிபொருட் களஞ்சியத்தையும் சில ஆயுதத் தளபாடங்களையும் தீமூட்டி எரித்து விட்டு, பரந்தன் சந்தியை நோக்கிப் பாய்ந்தோடினர் படையினர். விடுதலைப் புலிகளின் மறிப்பு அணிகளையும் உடைத்துக் கொண்டு, கும்பல் கும்பலாக ஓட்டம் பிடித்த இராணுவத்தினர் மீது எமது போராளிகள் தாராளமாக ரவைகளைத் தீர்த்த போது விழுந்தவர்களை விட்டு விட்டு ஏனையோர் ஓடிப் பிழைத்தனர். கரடிப் போக்குச் சந்திக்குக் கிழக்குப் புறமான பகுதியிலிருந்து பரந்தன் சந்திவரை இராணுவத்தினர் தலைதெறிக்க ஓடிய பாதை நெடுகிலும் பிணக் குவியல்களாகக் காணப்பட்டன.

சரியாக 40 மணிநேரக் கடும் சமரின் பின்பு 'ஓயாத அலைகள் இரண்டு' முடிவுக்கு வந்தது. தமது போரியல் வரலாற்றில் ஒரு மகத்தான சாதனையை நிலைநாட்டி விடுதலைப் புலிகள் கிளிநொச்சி நகரை மீட்டெடுத்தனர். இந்தப் பெருந் தாக்குதலில் ஆயிரத்து இருநூற்று ஐம்பது (1250) படையினர் கொல்லப்பட்டனர். எமது தரப்பில் 398 போராளிகள் களப் பலியாகினர்.

வண்ணி மீட்புச் சமர்: ஓயாத அலைகள் III

கிளிநொச்சிப் பெருந்தளம் வீழ்ச்சியடைந்து கிளிநொச்சி நகரும் அதன் சுற்றுப்புறங்களும் முழுமையாக விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. கண்டி-யாழ்ப்பாணப்

பெருவீதியைக் கைப்பற்றும் முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டுச் சிங்கள இராணுவம் மாங்குளத்துடன் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. அப்படி இருந்தும் வன்னி நெடுவீதியின் கிழக்குப் புறமாகவும் மேற்குப் புறமாகவும் கணிசமான நிலப்பரப்புச் சிறீலங்கா இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தது. 1998 டிசம்பர் ஆரம்பப் பகுதியிற் சிங்கள இராணுவத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட 'ரிவிபல்' படை நடவடிக்கையில் ஒட்டுசுட்டான் பட்டணம் படையினரிடம் வீழ்ச்சியடைந்தது. இதனையடுத்து, நெடுங்கேணி-ஒட்டுசுட்டான் வீதியோடு கரிப்பட்டமுறிப்புப் பகுதி இணைக்கப்பட்டுப் பெரியதொரு நிலத்துண்டை இராணுவம் விழுங்கியது. இதற்கிடையில் வவுனியா மாவட்டத்தின் மேற்குப் புறமாகவும் மன்னார் மாவட்டத்திலும் 'போர் முழக்கம்' (ரணகோச) என்ற தொடர் இராணுவ நடவடிக்கையை மேற்கொண்ட மூன்று முறிப்பு, இரணை இலுப்பைக்குளம், பூவரசம் குளம், பாலம்பிட்டி, மடு, பெரிய மடு, பாப்பா மோட்டை ஆகிய பெருநிலப் பரப்புகளை இராணுவம் கைப்பற்றியது. இவ்விதம் வன்னி மாநிலத்தின் அரைவாசிப் பகுதி, கிட்டத்தட்ட 1200 சதுர மைற் பிரதேசம் இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது.

கிளிநொச்சிப் பெருந்தளத்தை அழித்து கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்தை மீட்டெடுத்த தலைவர் பிரபாகரன் அடுத்த பெரும் வலிந்து தாக்குதலுக்கான ஆயத்தங்களைச் செய்துவந்தார். முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தை மையத் தளமாகக் கொண்டு இயங்கி வந்த விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்கு, முல்லைத்தீவின் வாசலில் - கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதியில் அமைந்திருந்த ஒட்டுசுட்டான் வரை சிங்கள ஆக்கிரமிப்பு இராணுவம் முன்னகர்ந்திருப்பது பெரும் அச்சுறுத்தலாக அமைந்தது. ஒட்டுசுட்டானிலிருந்தும் நெடுங்கேணியிலிருந்தும் கிழக்கு நோக்கிய பொருது களங்களை இராணுவம் திறந்தால், அங்கிருந்து 15 மைல் தொலைவிலுள்ள புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவுப் பகுதிகளுக்குப் போராபத்து எழலாம் எனப் புலிகளின் தலைமை கருதியது. இந்த ஆபத்தைத் தடுக்கும் நோக்குடனும் வன்னி மாநிலத்தை இராணுவ ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து மீட்கும் குறிக்கோளுடனும் ஒரு பாரிய படை நடவடிக்கையைத் திட்டமிட்டார் பிரபாகரன்.

இம்முறை புலிகளின் மீட்புப் போருக்குக் குறியான பிரதேசம் பிரமாண்டமானது. வன்னி நெடுஞ்சாலைக்குக் கிழக்குப் புறமாக, ஒட்டுசுட்டானிலிருந்து மாங்குளம் வரையும் நெடுங்கேணியிலிருந்து புளியங்குளம் வரையும் அடங்கலான பிரதேசத்துடன் மணலாற்றுப் பகுதியையும் உள்ளடக்கிய, கிட்டத்தட்ட ஐந்நூறு சதுர மைல்

சுற்றளவான நிலப்பரப்பை மீட்டெடுப்பதற்குப் பிரபாகரன் திட்டம் தீட்டினார். சிங்கள ஆயுதப் படைகளின் ஆக்கிரமிப்பின் கீழிருந்த இப்பிரதேசம் ஒரு பாரிய இராணுவ வலயமாக மாற்றப்பட்டு இருந்தது. இந்த இராணுவ வலயத்தின் வெளிப்புற, உட்புறப் பாதுகாப்புக் கட்டமைப்புச் சிக்கலானது; இறுக்கமானது. வெளிப் பாதுகாப்பு வேலியைச் சுற்றிக் கண்ணிவெடி வயல்கள், மூன்று தொடக்கம் ஏழு நிரைகளைக் கொண்ட முட் கம்பி வேலிகள், அதன் பின்னால் பத்து அடி உயரத்திற்கு மண் அணைகள், அவற்றிற்கு இடையே சராசரியாக 30 மீற்றருக்கு ஒரு காவலரண் - இவற்றைக் கொண்டதுதான் முன்னணிப் பாதுகாப்பு வேலி (Front Defence Line). இந்த வெளிப் பாதுகாப்பு வேலிக்கு 100 மீற்றர் தூரத்திற்குப் பின்னால் இரண்டாம் நிலைப் பாதுகாப்பு அரங்கு. மிகவும் வலுப்படுத்தப்பட்ட காவலரண்கள், அவதானிப்பு நிலைகள் கொண்டதாக உட்பாதுகாப்பு வேலி அமைந்திருந்தது. இவற்றிற்கு அப்பால் எண்ணற்ற சிறு முகாம்கள். அவற்றிற்கு மத்தியில், ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்குமான உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் இருந்தன. இங்கு தான் பிராந்தியத்தின் பிரதான தளங்கள், மோட்டார்ப் பீரங்கி ஏவு தளங்கள், தொலைத் தொடர்பு நிலைகள், கட்டளைப் பீடங்கள் ஆகியன அமையப் பெற்றிருந்தன. இந்த முழு இராணுவ வலயத்திற்குமான உயர் கட்டளை மையம் கனகராயன் குளத்தில் அமையப் பெற்று இருந்தது. சிறீலங்கா இராணுவத்தின் 55, 56 ஆவது டிவிசன்களின் தலைமைச் செயலகங்கள், சிறப்பு அதிரடிப் படைகளின் இரண்டாவது 'பட்டாலியன்', உணவு, வெடிப்பொருள், மருந்து ஆகியவற்றுக்கான களஞ்சிகள், பீரங்கி ஏவு தளங்கள் ஆகியனவற்றைக் கொண்ட பாரிய தளமாக இது இயங்கியது. இப்படியான பிரமாண்டமான இராணுவ வலயத்தைக் கட்டி எழுப்ப அரசாங்கத்திற்கு இரண்டரை ஆண்டுகள் பிடித்தன. 70 ஆயிரம் வன்னியர்களை அகதிகளாக இடம்பெயர வைத்து, கிழக்கு வன்னியின் வளமான நிலத்தை ஆக்கிரமித்து நின்ற இந்த இராணுவ வலயத்திற்குள் இருபதினாயிரம் படையினர் குடியிருந்தனர்.

ஒரு வருடத்திற்கு மேலாகப் பெறப்பட்ட வேவுத் தரவுகளைப் பரிசீலித்துப் பார்த்தபொழுது, இப்பாரிய இராணுவ வலயத்தின் விஸ்வரூபப் பரிமாணங்களைப் பிரபாகரனால் எடைபோட முடிந்தது. இவ்வலயத்தில் அமையப் பெற்ற இராணுவக் கட்டமைப்புகளின் பலத்தையும் பலவீனத்தையும், இறுக்கத்தையும் ஈடாட்டத்தையும், அவராற் கண்டறிய முடிந்தது. கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்தை மீட்டதன் பின்பு, இந்த இராணுவ வலயம் மீது பாரிய வலிந்து தாக்கும் படை நடவடிக்கையைத் திட்டமிட்டார்

பிரபாகரன். தாக்குதல் திட்டத்தைத் தயாரித்த அதேவேளை, புலிப் படையணிகளை அணிதிரட்டி, கடும் பயிற்சிகள் கொடுத்து இந்த வன்னிப் பெரும் சமருக்குத் தயார்படுத்தினார். தாக்குதல் நாளும் குறித்தாகியது.

1999 நவம்பர் மாதம் இரண்டாம் நாள் அதிகாலை 12:30 மணியளவில் விடுதலைப் புலிகளின் போரணிகள் ஒட்டுசுட்டானில் முதற் களமுனையைத் திறந்தன. இதுவரை விடுதலைப் புலிகளின் போரியல் வரலாற்றில் நிகழ்ந்திராத மாபெரும் சமரை, எல்லாச் சமர்களையும் மிஞ்சிய தாய்ச் சமரை, எமது இயக்கம் ஆரம்பித்தது. தளபதி கேணல் ஜெயத்தின் வழி நடத்தலில், சார்ள்ஸ் அன்ரனிச் சிறப்புப் படையணியும் மாலதி படையணியும் புயல் வேகத்திற் பாய்ந்து இராணுவத்தினரின் முன்னரங்கப் பாதுகாப்பு நிலைகளை உடைத்தெறிந்து உட்புகுந்தன. இரண்டாம் நிலைப் பாதுகாப்பு அரண்களையும் தகர்த்து முன்னேறிய எமது படையணிகள் கடுகதியில் சிறு முகாம்களைக் கைப்பற்றிப் பிரதான தளம் மீது மும்முரமான தாக்குதலைத் தொடுத்தன. விடுதலைப் புலிகளின் மின்னல்வேக நகர்வும் சாவுக்கும் அஞ்சாத துணிவும் படையணிகளின் ஒன்றிணைந்த தாக்குதல் வியூகமும் சிங்கள ஆயுதப் படைகளைத் திக்குமுக்காட வைத்தன. பதற்றமும் பீதியுமடைந்த படையினர் எதிர்த்துப் போராடத் திராணியற்றுத் திகைத்து நின்றனர். ஒட்டுசுட்டான் படைத்தளத்தின் கட்டளை மையம் நிலைகுலையப் படைகள் சிதறி ஓடின. தாக்குதல் தொடங்கிய சில மணி நேரங்களுக்குள் படைத்தளம் புலிகள் வசம் வீழ்ந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து ஒட்டுசுட்டான் வெளிப்புறச் சிறு முகாம்கள் தாக்கியழிக்கப்பட்டன. காலை புலர்ந்த வேளை ஒட்டுசுட்டான் பட்டணமும் அதன் சுற்றுப் புறங்களும் விடுதலைப் புலிகளின் முழுமையான கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. ஒட்டுசுட்டானில் நிலையெடுத்து அதன் பாதுகாப்பை உறுதிசெய்ததும் அன்று காலையே இரு பெரும் படையணிகளாகப் புலி வீரர்கள் நெடுங்கேணியை நோக்கியும் கரிப்பட்ட முறிப்பை நோக்கியும் முன்னேறிச் சென்றனர்.

இதற்கிடையில் ஜெயந்தன் படையணியும் சோதியா படையணியும் நவம்பர் இரண்டாம் நாட் காலை நெடுங்கேணிப் படைத்தளம் மீது பெரிய எடுப்பிலான தாக்குதலைத் தொடுத்தன. அப்படைத் தளத்தின் முன்னரங்க, உள்ளரங்கப் பாதுகாப்பு நிலைகளைத் தகர்த்தெறிந்து, சிறு முகாம்களைத் தாக்கியழித்த புலிகள் நெடுங்கேணியின் பிரதான தளம் மீது பீரங்கி, மோட்டார் குண்டுகளைப் பொழிந்து உக்கிரத் தாக்குதலை நிகழ்த்தினர். புலிப்

பாய்ச்சலின் வேகமும் சுடுகல சக்தியும் இராணுவத்தைத் திணற வைத்தன. பல மணி நேரமாகப் பயங்கரச் சண்டை தொடர்ந்தது. புலிகளின் அச்சொட்டான எறிகணைத் தாக்குதல்கள் படைத் தரப்பில் பெரும் உயிர்ச் சேதத்தை விளைவித்ததால் மனவுறுதி தளர, எஞ்சிய படையினர் சிதறியோடினர். நெடுங்கேணிப் பிரதான தளம் புலிகளிடம் வீழ்ந்தது. ஒட்டுசுட்டானிலிருந்து முன்னேறிய புலிப் படையணிகள் ஒட்டுசுட்டான்-நெடுங்கேணி வீதி ஓரமாக அமைந்திருந்த சிறு முகாம்களைத் தாக்கி அழித்த பின் நெடுங்கேணியிற் களமிறங்கிய படைப் பிரிவுடன் இணைந்து கொண்டன. நவம்பர் இரண்டாம் நாள் மாலைப் பொழுதுக்குள் ஒட்டுசுட்டான் நெடுங்கேணிப் பிரதேசத்தைத் தமது முழுக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வந்த புலிப் படை திகைப்பூட்டும் போரியல் வரலாற்றைப் படைத்தது. ஒட்டுசுட்டான், நெடுங்கேணி ஆகிய இரு சமர் முனைகளுக்கும் ஒருங்கிணைப்புத் தளபதியாக வழி நடத்தினார் எமது இயக்கத்தின் மூத்த தளபதி கேணல் சொர்ணம்.

ஓயாத, தொடர்ச்சியான, மின்னல்வேகத் தாக்குதல்களை நிகழ்த்தி எதிரிக்குத் திகைப்பூட்டி நிலைகுலையச் செய்வதையே 'ஓயாத அலை' மூன்றின் தந்திரோபாய உத்தியாகக் கையாண்டார் பிரபாகரன். விடுதலைப் புலிகளின் படைப்பலம், சுடு கல வலு, நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட விசேட படையணிகள், அவற்றின் ஒருங்கிணைவான அசைவியக்கம், தாக்குதல் தந்திரங்கள் - இவை குறித்துத் தவறான மதிப்பீடுகளைக் கொண்டிருந்த சிங்கள இராணுவ உயர்பீடத்திற்கு, 'ஓயாத அலை' மூன்றின் வலிந்து தாக்குதற் பரிமாணம் ஆச்சரியத்தையும் திகைப்பையும் கொடுத்தது.

ஒரு நாட் சமருடன் ஒட்டுசுட்டான் நெடுங்கேணிப் பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றியதோடு பிரபாகரன் சண்டைக்கு ஓய்வு கொடுக்கவில்லை. ஓயாத அலையாகப் போர் தொடர்ந்தது. ஒட்டுசுட்டானிலிருந்து கரிப்பட்ட முறிப்பை நோக்கி முன்னேறிய புலிப் படையணிகள், இராணுவ நிலைகளையும் சிறு முகாம்களையும் தாக்கியழித்து 13 கிலோ மீற்றர் வரையான வீதியைத் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வந்து பகல் வேளை மணவாளன் பட்டமுறிப்பு என்னுமிடத்தை நெருங்கினார். இத்துடன் முதல் நாள் சமர் முடிவுக்கு வந்தது.

1999 நவம்பர் மூன்றாம் நாள், விடுதலைப் புலிகளின் அணி இன்னொரு படைத் தளம் மீது பாரிய தாக்குதல் ஒன்றைத் தொடுத்தது. வெளிப் பாதுகாப்பு நிலைகளைத் தாக்கியழித்து முகாமின் மையப் பகுதிக்குள் ஊடுருவிச் சென்ற புலிப்படை

வீரர்கள் அம்பகாமம் பிரதான தளத்தை முற்றுகையிட்டுத் தாக்கினர். புலிகளின் வீராவேசத் தாக்குதலை எதிர்கொள்ள முடியாத படையினர் சிதறியோடப் படைமுகாம் புலிகளின் வசம் வீழ்ந்தது. அம்பகாமத்தைத் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வந்த பின்பு அங்கிருந்து முன்னேறிய எமது படையணிகள், ஒட்டுசுட்டானிலிருந்து முன்னேறி வந்த படைப் பிரிவுடன் ஒன்றிணைந்து, மணவாளன் பட்டமுறிப்பில் அமைந்திருந்த இராணுவத்தின் பெரும் தளத்தை முற்றுகையிட்டுத் தாக்கினர். இச்சமர் முனையைத் தளபதி கேணல். தீபன் வழிநடத்த, லெப்கேணல் சேகரின் தலைமையிற் சார்ள்ஸ் அன்ரனிச் சிறப்புப் படையணியும் ஜெயந்தன் படையணியும் சண்டையிற் பங்கு கொண்டன. பல மணி நேரமாகக் கடும் சண்டை நிகழ்ந்தது. இறுதியிற் படைத் தளம் புலிகளின் வசம் வீழ்ந்தது. மணவாளன் பட்டமுறிப்புப் பகுதிகளை எமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டுவந்த பின்பு புலிப் படையணிகள் அங்கிருந்து நான்கு கிலோ மீற்றர் தொலைவிலிருந்த கரிப்பட்டமுறிப்பு நோக்கி முன்னேறினர்.

இது இவ்வாறிருக்க, நெடுங்கேணியில் எமது பாதுகாப்பு நிலைகளை உறுதிப்படுத்திய பின்பு, கேணல் சொர்ணத்தின் தலைமையில் நைனாமடு நோக்கி முன்னேறிய புலிப் படையின் ஒரு தொகுதி இராணுவத்தின் வீதியோரக் காவலரண்களைத் துடைத்தெறிந்தது. அத்தொகுதி குளவிசுட்டான் பிரதான தளப்பகுதியை நெருங்கிய பொழுது எதிரியின் மூர்க்கமான எதிர்ப்பைச் சந்தித்தது. இரு தரப்பும் சரமாரியாகப் பீரங்கி, மோட்டார்க் குண்டுகளைப் பரிமாறி மோதிக்கொண்டன. எதிரியின் பிரதான தளப்பகுதி எமது துல்லியமான பீரங்கி எறிகணைகளுக்கு இலக்காகிச் சிதைவுற்றது. எமது தாக்குதலின் வேகத்திற்கும் வீச்சுக்கும் முகம் கொடுக்க முடியாது இராணுவத்தினர் பின்வாங்கி ஓட்டம் பிடித்தனர். குளவிசுட்டானும் அதற்கு அருகிலிருந்த குறிசுட்ட குளமும் புலிகளிடம் வீழ்ந்தன.

நெடுங்கேணியிலிருந்து புளியங்குளம் நோக்கியும் ஒட்டுசுட்டானிலிருந்து மாங்குளம் நோக்கியும் இரு கள முனைகளிற் புயல் வேகத்தில் புலிப் படைகள் முன்னேறிச் சென்று இராணுவத்தின் படை முகாம்களை நிர்மூலம் செய்து கொண்டிருந்த வேளையில் இம்ரான்-பாண்டியன் படையணி உள்ளிட்ட புலிகளின் இன்னொரு படைத் தொகுதி நெடுங்கேணியிலிருந்து வேறு திசையில் ஒதியமலை நோக்கி முன்னேறியது. தலைவரின் போர்த் திட்டத்திற்கு அமைய, அவரது

விசேட பணிப்பின் பேரில் மணலாற்றுச் சிங்களக் குடியேற்றத்தின் பாதுகாப்புத் தளமாக இயங்கிய ஒதியமலையைக் கைப்பற்றும் நோக்குடனேயே எமது படையணி அப்பகுதியை நோக்கி நகர்ந்தது. எமது வீரர்கள் ஒதியமலையை அடைந்ததும், இரு பகுதியினருக்கு மத்தியிலும் உக்கிரமான சண்டை வெடித்தது. தலைவரின் விருப்பை நிறைவேற்ற வீராவேசத்துடன் போராடிய புலிப் படை, இராணுவத்தின் கடும் எதிர்ப்பையும் முறியடித்து மணலாற்றுப் பிரதேசத்தின் நுழைவாயிலில் அமைந்த ஒதியமலைப் பகுதியைத் தன் வசப்படுத்தியது.

நவம்பர் 4ஆம் நாளன்று, இரு களமுனைகளிலும் புலிப்படை அணிகள் மீளமைக்கப்பட்டன. கைப்பற்றிய பிரதேசங்களின் பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்தியதுடன் புதிய அணிகளை இணைத்து ஒழுங்கமைத்து, அடுத்த கட்ட நடவடிக்கைகளுக்கான தயாரிப்பு வேலைகள் நடைபெற்றன. மூத்த தளபதி கேணல் பானுவின் தலைமையில் இயங்கிய கிட்டிப் பீரங்கிப் படையணிகள் இச்சமர்களில் அலாதியான திறமையைக் காண்பித்தன. குறி தவறாத, நேர்த்தியான எறிகணைத் தாக்குதல்களை நிகழ்த்தி, எதிரியைத் திகைப்பில் ஆழ்த்தின. முன்னேறிய எமது படையணிகளின் நகர்வுகளுக்கு இசைவாக, கடுகதி வேகத்திற் சுடுகலச் சக்தியைப் பிரயோகித்து, எதிரியின் எதிர்த் தாக்குதல் வியூகங்களைத் தகர்த்தெறிந்து இந்த வன்னிப் பெரும் சமரின் மகத்தான சாதனைகளுக்கு முதுகெலும்பாக நின்றது எமது பீரங்கிப் படையணி. ஒரு நாள் இடைவெளியில் தயார் நிலை எடுத்ததன் பின்பு, நவம்பர் 5ஆம் நாள், கேணல் தீபன் தலைமையிற் சார்ள்ஸ் அன்ரனிச் சிறப்புப் படையணி, இம்ரான்-பாண்டியன் படையணி ஆகிய விடுதலைப் புலிகளின் படையணிகள் கரிப்பட்ட முறிப்பின் பிரதான தளம் மீது தாக்குதலைத் தொடுத்தன. முன்னணிப் பாதுகாப்பு அரண்களையும் இடைநிலைத் தடைகளையும் உடைத்தெறிந்து உள்நுழைந்த புலி வீரர்கள் படைத் தளத்தைச் சுற்றி வளைத்து முற்றுகைக்கு உள்ளாக்கினர். கரிப்பட்டமுறிப்புப் புலிகள் வசம் வீழ்ச்சியடைந்தால், கேந்திர முக்கியத்துவம் பெற்ற மாங்குளப் பெருந்தளத்திற்குப் பேராபத்து எழலாம் என அச்சம் கொண்டது சிறீலங்காப் படைத் தலைமை. இதனால், கரிப்பட்டமுறிப்பைக் கைவிடக் கூடாதெனப் படைத்தள அதிகாரிகளுக்குக் கட்டளை பிறப்பித்தது. இதன் காரணமாக இத்தளத்தில் நிலைகொண்டிருந்த அரசப் படையணிகள் மிகவும் மூர்க்கமான தற்காப்புச் சமரிற் குதித்தன. ஆயினும் குறிதவறாத எறிகணைகளை ஏவிய வண்ணம், அலை அலையாக ஆவேசத்துடன் முன்னேறிய புலிகளின்

படையணிகளைச் சிங்கள ஆயுதப் படைகளால் எதிர்கொள்ள முடியவில்லை. சிங்களப் படைகள் சிதறி ஓடின. காட்டுப் பாதையாற் கனகராயன்குளம் நோக்கி ஓட்டம் பிடித்த படையினரைப் புலிகளின் படையணி ஒன்று விரட்டிச் சென்றது.

கரிப்பட்டமுறிப்பைக் கைப்பற்றியதும் உடனடியாகவே எமது படையணிகள் ஒலுமடுவை நோக்கி முன்னேறின. குறிதவறாது பீரங்கிக் குண்டுகளைப் பொழிந்த வண்ணம் புலிப்படை நிகழ்த்திய மின்னல் வேகத் தாக்குதலை ஒலுமடுவில் குலைநடுக்கத்துடன் நின்ற இராணுவத்தினரால் எதிர்கொள்ள முடியவில்லை. துணிந்தவர்கள் போராடி வீழ், ஏனையோர் படை முகாமிலிருந்து ஓடோடித் தப்பினர்.

ஒலுமடு புலிகளிடம் வீழ்ந்ததைத் தொடர்ந்து, ஒரு கிலோ மீற்றர் மேற்குப் புறமாக இருந்த மாங்குளம் தனிமைப் படுத்தப்பட்டது. இறுக்கமான பாதுகாப்புடன் அமையப் பெற்ற மாங்குளப் பெருந்தளத்தைத் தாமதமின்றித் தாக்கியழிக்க முடிவெடுத்தார் பிரபாகரன். மாங்குளத் தாக்குதலுக்கு மூன்று முனைகளிலிருந்து ஒரே நேரத்தில் களமுனைகள் திறக்கப்பட்டன. கிளிநொச்சி வீதியூடாகப் பனிக்கன் குளத்திலிருந்தும் மல்லாவி வீதியூடாக மூன்று முறிப்புச் சந்தியிலிருந்தும் ஒலுமடு வீதியூடாகவும் மும்முனைகளிலிருந்தும் எமது படையணிகள் முன்னோக்கிப் பாய்ந்தன. மூன்று களமுனைகளிலிருந்தும் பீரங்கி, மோட்டார்க் குண்டுகள் மழையெனப்பொழிய, கிளிநொச்சிப் பாதையால் முன்னேறிய எமது படையணிகள் மாங்குளத்தின் முன்னரங்கப் பாதுகாப்பு அரண்களை உடைத்தெறிந்து, படைமுகாமின் மையப் பகுதிக்குள் நுழைந்தபோது பயங்கரச் சண்டை வெடித்தது. இதற்கிடையில், கிழக்கு மேற்காக இரு முனைகளிலிருந்தும் முன்னேறிய எமது மற்றைய படையணிகளும் பொருது களத்தில் இறங்கச் சண்டை மும்முரமாகியது. தொடர்ச்சியான தோல்விகள் பற்றிக் கேட்டறிந்து, மனமுடைந்து, உறுதி தளர்ந்திருந்த அரசப் படையினருக்குப் புலிகளின் சூறாவளித் தாக்குதலை எதிர்கொள்ள முடியவில்லை. கட்டளைக் கட்டுப்பாட்டுக் கட்டமைப்புச் சீர்குலையச் சிங்களத்தின் சிறப்புப் படையணிகள் பின்வாங்கி ஓடத் தொடங்கின. கண்டி வீதியாற் கனகராயன்குளம் நோக்கித் தலைதெறிக்க ஓடிய இராணுவத்தைப் பின்தொடர்ந்து தாக்கியவாறு முன்னேறிச் சென்றது புலிப் படை. 1999 நவம்பர் 5ஆம் நாள் பிற்பகல் 3 மணியளவில் மாங்குளம் சந்தியும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளும் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தன.

மாங்குளத்திலிருந்து கண்டி வீதியால் புலிகளின் ஒரு படைத் தொகுதியும் கரிப்பட்ட முறிப்பிலிருந்து காட்டுப் பாதையால் இன்னொரு போரணியுமாகக் கனகராயன்குளம் நோக்கி முன்னேறின. ஏற்கனவே கனகராயன்குளப் பெரும் தளம் எமது பீரங்கித் தாக்குதலுக்கு இலக்காகி நிலைகுலைந்து இருந்தது. இரு நாட்களுக்கு முன்பு (நவம்பர் 3ஆம் நாள்) எமது போராளிகள் இத்தளம் மீது பாரிய பீரங்கித் தாக்குதலை நிகழ்த்தினர். பீரங்கிக்குண்டுகளுக்கு இலக்கான வெடிமருந்துக் கிடங்குகள் எரிமலை போல வெடித்துப் பரவிய தீயில் பல கட்டிடங்கள் எரிந்து நாசமாகின. இச்சம்பவத்தில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட படையினர் பலியாகினர், 300இற்கும் மேற்பட்டோர் படுகாயமடைந்தனர். இத்தாக்குதலால் ஏற்கனவே நிலை தளம்பியிருந்த இப்படை முகாமில், பல்வேறு களமுனைகளிலிருந்தும் பின்வாங்கி ஓடிய படையினர் தஞ்சமடைந்து இருந்தனர். இப்படியான சூழ்நிலையில் மீண்டும் இந்தப் படைத் தளம் புலிப் படையணிகளின் இரு முனைத் தாக்குதலுக்கு இலக்காகியது. சிறீலங்கா இராணுவத்தின் இரு படைப் பிரிவுகளின் (டிவிசன்) தலைமையகங்களையும் சிறப்புப் படையணிப் 'பட்டாலியனை'யும் பீரங்கி, மோட்டார் ஏவுதளங்களையும் கொண்டதான உயர்நிலைப் பாதுகாப்பு வலயமாக விளங்கிய இப்பெரும் தளமானது, அரசப் படைகளினதும் புலிப் படைகளினதும் பலப் பரீட்சைக்குக் களமாக மாறியது. இரு தரப்பும் மூர்க்கமாகப் பொருதின. புலிகளிடமிருந்த அலாதியான உறுதிப்பாடும் சாவுக்கு அஞ்சாத துணிவும் போராற்றலும் சிங்களப் படையினரிடம் இருக்கவில்லை. தப்பிப் பிழைக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடனேயே சிங்களப் படை களமாடியது. இறுதியில் உறுதிதான் வென்றது. 'தப்பினால் தம்பிரான் புண்ணியம்' என அரசப் படைகள் சிதறியோட இரவிரவாக நிகழ்ந்த சண்டை அதிகாலையுடன் முடிவுக்கு வந்தது. நவம்பர் 6ஆம் நாள் அதிகாலை ஒரு மணிக்குக் கனகராயன்குளம் பெரும் தளமும் அங்கிருந்த பெருந்தொகையான ஆயுதத் தளபாடங்களும் விடுதலைப் புலிகளிடம் கைமாறியது. கனகராயன் குளத்திலிருந்து ஓயாத அலையாகப் புலியணிகள் புளியங்குளம் நோக்கி வீறுநடை போட்டன.

இது இவ்வாறிருக்க, நெடுங்கேணியிலிருந்து நைனாமடு நோக்கி முன்னேறிச் சென்ற புலிகளின் படைத்தொகுதி, அங்கு எதிரிப் படைகளின் ஆவேசமான எதிர்ப்பைச் சந்தித்தது. நைனாமடு வீழ்ச்சியடைந்ததால் இராணுவத்தின் கடைசி நிலையான புளியங்குளப் படைத் தளத்திற்குப் பேராபத்து எழலாம் என அஞ்சிய படைத் தலைமை நைனாமடுவிற்பாதுகாப்பைப்

பலப்படுத்தியிருந்தது. உலகத்தையே திகைப்பூட்டிய போரியற் சாதனைகளைப் படைத்துச் செல்லும் புலிப்படை, இராணுவத்தின் எதிர்ப்பைத் துச்சமாக எண்ணிப் போரிட்டது. நைனாமடுப் படைத் தளத்தைத் தகர்த்தெறிந்த புலிப்படை, நைனாமடு, மதியாமடுப் பகுதிகளை அன்றைய நாளே (நவம்பர் 5ஆம் நாள்) தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வந்தது. இதனையடுத்து, மறுநாள் அதிகாலை இப்படை அணிகள் புளியங்குளம் நோக்கி நகர்ந்தன.

நவம்பர் 6ஆம் நாட் காலை, புளியங்குளம் படை முகாம் விடுதலைப் புலிகளின் இரு முனைத் தாக்குதலுக்கு இலக்காகியது. நைனாமடுவிலிருந்து முன்னேறிய புலியணிகளும் கனகராயன் குளத்திலிருந்து முன்னேறிய அணிகளும் ஒன்றிணைந்து பெரும் தாக்குதலை நிகழ்த்திப் புளியங்குளத்தை அன்றைய தினமே கைப்பற்றினர். புளியங்குளத்தை மீட்டதுடன் புலிப்படை நின்றுவிடவில்லை. அங்கிருந்து மேற்கே, கண்டி வீதியால் முன்னேறிப் பனிக்க நீராவி, பன்றிக்கெய்தகுளம் போன்ற பகுதிகளையும் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வந்த எமது போராளிகள் ஓமந்தைக்குச் சமீபமாகத் தமது எல்லைக் காவல்நிலைகளைப் பலப்படுத்தினர்.

இது இவ்வாறிருக்க, அன்றைய நாளே (நவம்பர் 6ஆம் நாள்) மணலாற்றுப் பிரதேசத்தில் ஒதியமலையில் நிலைகொண்டிருந்த எமது படையணிகள், சிலோன் தியேட்டர், கென்பாம், தனிக்கல், அளவெட்டிக் குளம், வசாவிளான் குளம், பப்பாசிக் குளம் ஆகிய பகுதிகளை எதிரியிடமிருந்து மீட்டெடுத்தன. பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ் விவசாயிகளிடமிருந்து பறித்தெடுக்கப்பட்ட இந்நிலங்களை மீட்டெடுத்துத் தலைவர் பிரபாகரனின் விருப்பை நிறைவு செய்தனர் புலி வீரர்கள்.

(ஓயாத அலைகள் மூன்றின் இரண்டாம் கட்டப் போர் நடவடிக்கையாக, 'போர் முழக்கம்' (ரணகோச) என்ற பெயரில், மன்னார்-பூநகரிப் பாதையிற் சிறீலங்கா இராணுவம் கைப்பற்றிய பிரதேசங்களை, நவம்பர் 18-20 வரை நிகழ்ந்த சமரில் எமது படையணிகள் மீட்டெடுத்தன).

ஓயாத அலை மூன்று என்ற குறியீட்டுப் பெயருடன் நிகழ்ந்த வன்னிப் பெரும் சமரின் முழுப் பரிமாணத்தையும் சிங்கள அரசினாலும் இராணுவத் தலைமையினாலும் சரிவரக் கிரகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இருபதாயிரம் இராணுவத்தினர் ஐந்நூறு சதுர மைல் பாதுகாப்பு வலயத்தில், கெட்டியாகக் கட்டிக் காத்த பெரும் படைத் தளங்கள் புலிகளின் புயல்வேகத் தாக்குதலில்

ஒவ்வொன்றாகச் சில நாட்களில் நிலைகுலைந்து வீழ்ந்த விசித்திரத்தை அவர்களாற் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நம்ப முடியாதது ஒன்று நடந்து விட்டது போலச் சிங்கள அதிகார வர்க்கம் திகைத்து நின்றது.

இரண்டரை ஆண்டுக் காலமாகப் பகீரத முயற்சி எடுத்து, பல்லாயிரம் படையினரைப் பலிகொடுத்து, அங்குலம் அங்குலமாக இரத்தம் சிந்திக் கைப்பற்றிய பிரதேசங்களும் ஆக்கிரமித்த அந்த நிலத்தில் கட்டி எழுப்பப்பட்ட பாதுகாப்புக் கோட்டைகளும் ஐந்தே நாட்களில் பேரலையால் அடித்துச் செல்லப்பட்ட மண்வீடுகள் போன்று கரைந்து அழிந்து போனது சிங்களத் தேசத்திற்கு அதிர்ச்சியையும் ஏக்கத்தையும் கொடுத்தன. உலக விடுதலை வரலாற்றில் என்றுமே நிகழாத இந்தப் புதுமையான இராணுவச் சாதனையையும் அதனால் விளைந்த விபரீதமான பின்னடைவையும் வர்ணிப்பதற்குச் சரியான சொற்பதங்கள் கிடையாது ஊடக உலகம் தடுமாறியது.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தால் இந்த மாபெரும் இராணுவச் சாதனையை எப்படி நிலைநாட்ட முடிந்தது என்ற கேள்வியையே ஊடகங்கள் எழுப்பின. யாழ்ப்பாணச் சமரில் தோற்கடிக்கப்பட்டு, வன்னிக் காடுகளிற் பின்வாங்கிய ஒரு சிறிய கெரில்லா இயக்கம் எவ்விதம் இத்தகைய பூதாகார வளர்ச்சியையும் இராட்சதப் பலத்தையும் பெற்றது என்பதை இராணுவ ஆய்வாளர்களால் விளக்க முடியவில்லை. புலிகளின் வளர்ச்சியைச் சரிவர எடைபோடத் தவறிய இவர்கள், இராணுவத் தளர்ச்சியையே இந்தப் பாரிய பின்னடைவுக்குக் காரணமாகக் காட்டினர். பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக முடிவின்றி, பயனின்றி, அர்த்தமின்றித் தொடரும் இந்த யுத்தத்தில் வெற்றி நிச்சயமற்றதாகவும் சாவு நிஜமானதாகவும் மாறியுள்ளதால் சிங்கள ஆயுதப் படைகள் மனம் முறிந்து, ஊக்கமிழந்து, போராடும் உறுதி தளர்ந்து போயுள்ளதாக இவர்கள் விளக்கமளித்தனர். இந்த வன்னிப் பெரும் சமர் பற்றிப் பல பரிமாணங்களில் பல ஆய்வுகள் முன்வைக்கப்பட்ட போதும் உண்மையைச் சிங்கள தேசம் புரிந்துகொண்டது. அதாவது, விடுதலைப் புலிகளைப் போரில் வெற்றி கொள்வது இலகுவான காரியமன்று என்பதைச் சிங்கள மக்கள் உணரத் தொடங்கினர்.

ஓயாத அலை மூன்று படை நடவடிக்கையிற் களப்பலியான இராணுவத்தினரின் தொகையை எவராலுமே சரியாக மதிப்பிட முடியவில்லை. இரண்டாயிரம் வரையான படையினர் பலியாகி இருக்கலாமெனப் புலிகள் தரப்பு மதிப்பிட்டது. மூவாயிரத்திற்கும்

மேற்பட்ட இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டுள்ளதாக எதிர்கட்சியாகிய ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பாராளுமன்றத்திற்குரலெழுப்பியது. தணிக்கைத் திரையால் உண்மையை மூடி மறைத்தது அரசாங்கம். 110 பேர் மட்டுமே கொல்லப்பட்டதாக முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைக்க முயன்ற அரசின் கேலிக் கூத்தை எவருமே நம்பவில்லை.

தமிழீழ மண்மீட்புப் போரில், ஓயாத அலைகள் மூன்று வரலாறு காணாத போரியற் சாதனையைப் படைத்தது. சிங்களக் குடியேற்றம் விழுங்கிய மணலாற்று மண் உட்பட வன்னியின் பெரு நிலங்கள் விடுதலைப் புலிகளின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. இந்தப் பெரு வெற்றியின் பயனாக, படைச் சம வலு புலிகளுக்குச் சாதகமாகத் திரும்பியது. தலைவர் பிரபாகரனின் நேர்த்தியான நெறிப்படுத்தலும் களத் தளபதிகளின் நிதானமான மதிநுட்பமான வழி நடத்தலும் அணித் தலைவர்களும் புலிப் போராளிகளினதும் அபாரமான சாதனைகளும் ஒன்றிணைந்ததாக எமது போரியல் வரலாற்றில் ஒரு புதிய, புரட்சிகரமான அத்தியாயம் படைக்கப்பட்டது.

ஆணையிறவு முற்றுகைச் சமர்

ஓயாத அலைகள் மூன்றின் நான்காவது கட்டமாக அமைந்த ஆணையிறவுச் சமரானது வன்னிப் பெரும் சமர்களுக்கு எல்லாம் சிகரமாக அமைந்தது. ஆணையிறவுப் பெருந்தளத்தின் புவியியற் கட்டமைவு, அதன் படைவலு, ஆயுதவலு, அதன் கேந்திர முக்கியத்துவம் ஆகியனவற்றை நன்கு பரிசீலனை செய்து ஒரு நுட்பமான தாக்குதல் திட்டத்தை வகுத்தார் தலைவர் பிரபாகரன். மூலோபாயம், வியூக அமைவு, படை நகர்வு எல்லாற்றிலுமே இத்திட்டம் வித்தியாசமானது; புதுமையானது. ஆணையிறவுச் சமரை ஒரு முற்றுகைச் சமராகவே நெறிப்படுத்தினார் பிரபாகரன்.

ஒருபுறம் கடலும் மறுபுறம் நீரேரிகளும் இன்னொரு புறத்தில் தரையும் சதுப்பு நிலங்களுமான புவியியல் அமைப்பைக் கொண்ட ஆணையிறவுப் படைமுகாம், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும் வன்னியையும் துண்டித்து வைத்திருக்கும் தடை முகாமாகவே இயங்கி வந்தது. வட தமிழீழத்தின் தொண்டை முள்ளாகவும் யாழ்ப்பாணத்தின் சிறை வாசலாகவும் செயற்பட்டு வந்த இப்படைத் தளத்தை அழித்தொழிக்க 1991ஆம் ஆண்டு எமது இயக்கம் மேற்கொண்ட வலிந்து தாக்குதல் நடவடிக்கை வெற்றியளிக்க வில்லை. வெற்றிலைக்கேணியிற் பெரியதொரு மீட்புப் படையைத் தரையிறக்கி ஆணையிறவைத் தக்க வைத்துக்கொண்டது சிங்கள

அரசு. அந்தத் தாக்குதல் நடவடிக்கையை அடுத்து, ஆணையிறவுப் படை முகாம் படிப்படியாகப் பல பிரதேசங்களைக் கபளீகரம் செய்தது; இதன்மூலம் அதன் நிலப்பரப்பு விரிவாக்கப்பட்டதுடன் பாதுகாப்பும் பலப்படுத்தப்பட்டது. பரந்தனிலிருந்து பளை வரை கண்டி வீதியை விழுங்கியபடி நீட்சி பெற்று, வெற்றிலைக்கேணி, கட்டைக்காடு, உடுத்துறை, முள்ளியான் போன்ற தென்கிழக்குக் கரையோரப் பகுதிகளையும் வடக்கே புல்லாவெளியையும் உள்ளடக்கியதாக, ஒரு பரந்த பிரதேசத்தில், இயக்கச்சியிலும் ஆணையிறவிலும் இரு பெரும் படைமுகாம்களையும் கரையோரத் தளங்களையும் பல்வேறு சிறு முகாம்களையும் கடினமாகக் கட்டப்பட்ட காவல் அரண்களையும் கொண்டதான ஒரு பிரமாண்டமான கூட்டுப் படைத் தளத்தொகுதியாக (A Massive Military Complex) ஆணையிறவு விளங்கியது.

ஓயாத அலைகளாக வன்னிப் பெரும் சமர்களில் திகைப்பூட்டும் போரியற் சாதனைகளைப் படைத்த பிரபாகரனுக்கு ஆணையிறவுப் படைத்தளம் ஒரு சவாலாக அமைந்தது. யாழ்ப்பாண மீட்புக்குத் தடைக் கல்லாக விளங்கிய இப்படைத் தளத்தைத் தகர்த்தெறியும் தந்திரோபாயத்தைக் கொண்ட தாக்குதல் திட்டத்தை அவர் வரைந்தார். ஆணையிறவு மீதான முந்திய தாக்குதல் திட்டம் பிசகிய காரணங்களை ஆய்வுசெய்து பார்த்ததில் அவருக்கு ஓர் உண்மை புலனாகியது. ஆணையிறவைக் கைப்பற்றுவதாயின் கடற்படையின் கடலாதிக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதோடு, தென்கிழக்காகவுள்ள பிரதேசங்களையும் எமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதை அவர் உணர்ந்து கொண்டார். இதன் அடிப்படையில் ஒரு புதுமையான முற்றுகைச் சமருக்கான போர்த் திட்டத்தை வகுத்தார் பிரபாகரன்.

இத்திட்டத்திற்கு அமைவாக ஓயாத அலைகள் மூன்றின் மூன்றாம் கட்டம் முடுக்கிவிடப்பட்டது. 1999ஆம் ஆண்டு 10ஆம் நாள் இருட்பொழுதில், விடுதலைப் புலிகளின் தாக்குதல் அணிகள் கட்டைக்காடு, புல்லாவெளி ஆகிய படைமுகாம்களின் முன்னணிக் காவல் அரண்களை அழித்து முன்னேறின. பல மணி நேரமாக நடைபெற்ற கடும் மோதலின் பின்பு இப்படை முகாம்கள் புலிகளின் வசம் வீழ்ந்தன. இதனையடுத்து, வெற்றிலைக்கேணித் தளம் எமது போராளிகளின் தாக்குதலுக்கு இலக்காகியது. தரை வழியாகப் புலிகளின் ஒரு பெரும் படையணியும் கடல் வழியாகக் கடற்புலிகளின் தாக்குதல் அணியுமாகக் கூட்டிணைந்து வெற்றிலைக்கேணிப் படைத் தளம் மீது உக்கிரமான தாக்குதலைத்

தொடுத்தன. வெற்றிலைக்கேணிப் படையினர் அபாய அறிவிப்பு விடுத்ததைத் தொடர்ந்து சிறீலங்காக் கடற்படை அவ்விடத்திற்கு விரைந்தது. ஒரு கட்டளைக் கப்பலும் எட்டு டோறாப் பிரங்கிப் படகுகளும் களத்திற் குதித்தன. போர் விமானங்கள் குண்டுபொழியத் தரையிலும் கடலிலும் மூர்க்கமான சண்டை தொடர்ந்தது. கொந்தளித்த கடலில், சக்தி வாய்ந்த கடற்கலங்களுக்கு எதிராக வீராவேசத்துடன் போரிட்டனர் கடற்புலிகள். இறுதியில் வெற்றிலைக்கேணிக்கு மீட்பு உதவி செய்ய முடியாது கடற்படைக் கலங்கள் பின்வாங்கின. தனிமைப்படுத்தப்பட்ட வெற்றிலைக்கேணித் தளம் டிசம்பர் 11ஆம் நாள் பிற்பகல் புலிப் படை வீரர்களிடம் வீழ்ந்தது. வெற்றிலைக்கேணியின் வீழ்ச்சியுடன் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் கரையோரக் கடலாதிக்கம் கடற்புலிகளின் கைக்கு வந்தது. வெற்றிலைக்கேணியைக் கைப்பற்றியதை அடுத்து, முள்ளியான், புல்லாவெளி, ஆழியவளை ஆகிய இடங்களில் அமைந்திருந்த சிங்கள இராணுவத்தின் படை முகாம்களை அழித்து அப்பிரதேசங்களைத் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வந்தனர் புலிப் படை வீரர்கள். இப்பிரதேசங்கள் கைப்பற்றப்பட்டதை அடுத்து, ஆனையிறவின் தென்கிழக்குப் பாதுகாப்பு வலயம் விடுதலைப் புலிகளின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்தது. அத்துடன் வெற்றிலைக்கேணிக் கடல் தளத்தைப் பறிகொடுத்ததால் கடல்வழி விநியோகத்தையும் ஆனையிறவுப் பெருந்தளம் இழந்தது.

பிரபாகரனின் தாக்குதல் திட்டத்தின் முதற்கட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவெய்தியது. ஆனையிறவின் பாதுகாப்புத் தூண்களாக, அதன் தென்கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் அமைந்திருந்த படைத் தளங்களைத் தாக்கியழித்து அப்பகுதிகளை கைப்பற்றிக் கொண்டதால், முற்றுகைத் திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சம் நிறைவடைந்தது. அடுத்த கட்டமாக, ஆனையிறவின் பலம்பொருந்திய முன்கவசக் கோட்டைகளாக அமைந்திருந்த பரந்தன், உமையாள்புரம், பிரிகேட் படைத் தளங்களைத் தாக்கியழிப்பதுதான் பிரபாகரனின் திட்டமாக இருந்தது. இச்சமர் முனைக்கான கட்டளைத் தளபதியாகக் கேணல் தீபன் நியமிக்கப்பட்டார்.

1999ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 16ஆம் நாள் பரந்தன் - உமையாள்புரம் சமர் வெடித்தது. பிரங்கி, மோட்டார் அணிகளின் சூட்டாதரவுடன், சார்ள்ஸ் அன்ரனிச் சிறப்புப் படையணியும் மாலதி படையணியும் இணைந்த படைத் தொகுதி, இந்த முனைகளில் நேராக ஏ9 வீதியூடாகவும் பக்கவாட்டாகப் பரந்தன் - முல்லை வீதியூடாகவும் முன்னேறின. பகல் ஒரு மணிக்கு ஆரம்பமாகிய

சண்டை அடுத்த நாட் காலை வரை ஓயாது மும்முரமாகத் தொடர்ந்தது. எதிரிப் படையணிகளும் தமது நிலைகளிலிருந்து மூர்க்கமாகப் போரிட்டன. மரபுவழி ஆயுதங்களைக் கச்சிதமாகக் கையாண்டு, வீராவேசத்துடன் முன்னேறிப் போராடிய எமது வீரர்களிடம் பரந்தனிலிருந்த இரு பிரதான படைத் தளங்கள் வீழ்ச்சியடைந்தன. இப்படைத் தளங்களிலிருந்து தப்பியோடிய படையினர் பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலையில் அமையப் பெற்றிருந்த பிரிகேட் தலைமைத் தளத்தில் தஞ்சமடைந்தனர். புலிகளின் படையணிகள் முன்னேறி வருவதை அறிந்து அச்சமடைந்த ஆனையிறவு இராணுவத்தினர் மேலதிகத் துணைப் படைகளையும் இங்கு அனுப்பியிருந்தனர். படைப் பலம் பெற்ற பிரிகேட் தளம் புலிகளுடன் மும்முரமாகப் பொருதியது. டிசம்பர் 20 ஆம் நாள் வரை பயங்கரச் சண்டை தொடர்ந்தது. இறுதியில், எமது வீரர்களின் துணிவுக்கும் தளராத உறுதிக்கும் போராற்றலுக்கும் அரசப் படையினரால் முகம் கொடுக்க முடியவில்லை. பிரிகேட் தலைமைத் தளம் புலிகளிடம் வீழ்ந்தது. இறந்தவர்கள் போக, எஞ்சியோர் உமையாள்புரம் நோக்கிச் சிதறியோடினர்.

டிசம்பர் 27 ஆம் நாள், மீண்டும் சமர் வெடித்தது. விடுதலைப் புலிகளின் படையணிகள் மும்முனைகளிலிருந்தும் உமையாள்புரம் பிரிகேட் தலைமையகம் நோக்கி முன்னேறின. ஆனையிறவின் முன்னரங்கப் பாதுகாப்புக் கவசமான தளத்திலிருந்து புலிப் படையின் வருகைக்காக அங்கலாய்ப்புடன் காத்திருந்த அரசப் படையணிகள் மிக மூர்க்கமாகச் சண்டையிற் குதித்தன. இரு தரப்பும் விடாப் பிடியாக ஆவேசத்துடன் போரிட்டன. இறுதியிற் புலிகளின் வீரமே சமரின் முடிவை நிர்ணயித்தது. உமையாள்புரம் எமது வீரர்கள் வசம் வீழ்ந்தது. ஓயாத அலைகள் மூன்றின் மூன்றாம் கட்டம் நிறைவு பெற்றது. ஆனையிறவு முற்றுகைச் சமருக்காகத் தலைவர் பிரபாகரன் வகுத்த திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சம் வெற்றிகரமாக நிறைவடைந்தது. விடுதலைப் புலிகளின் குறட்டு வியூகப் பொறிக்குள் ஆனையிறவுப் படைத் தளம் படிப்படியாக வீழ்ந்து கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்துடனான விநியோகத் தொப்புட்கொடியாக இனி மிஞ்சி இருப்பது ஏ9 கண்டி நெடுஞ்சாலைதான். அந்த விநியோகப் பாதையை விடுதலைப் புலிகளால் நெருங்க முடியாது என நம்பிக்கையுடன் இருந்தது சிங்கள இராணுவத் தலைமை. இந்த நம்பிக்கையை உடைத்தெறியும் வகையில் ஒரு திகைப்பூட்டும் மூலோபாய நகர்வைத் திட்டமிட்டார் பிரபாகரன். உலகப் போரியல் நிபுணர்களையே வியப்பில் ஆழ்த்திய

இப்படை நகர்வுக்கு ஓயாத அலைகள் மூன்று கட்டம் 4 எனப் பெயரிடப்பட்டது. இதன் மூலோபாயக் குறிக்கோள் ஆனையிறவுக் கூட்டுப் படைத்தளத்தை முற்றுகையிட்டு, இதற்கான விநியோகத்தைத் துண்டித்து, அதனைத் தாக்கியழிப்பதாகும்.

2000 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 26 ஆம் நாள் பிற்பகல், ஆனையிறவு இறுதிச் சமருக்கான நகர்வு ஆரம்பமானது. கனரக ஆயுதங்களைத் தரித்த வண்ணமும் கட்டி இழுத்த வண்ணமும் விடுதலைப் புலிகளின் படை அணிகள் ஆனையிறவுக்குத் தென்கிழக்கிலுள்ள கட்டைக்காடு, வெற்றிலைக்கேணி, ஆழிவளை ஆகிய கடலோரப் பிரதேசங்களை வந்தடைகின்றன. பெண்களும் ஆண்களுமாகப் பல்வேறு படையணிகளைச் சேர்ந்த பல்லாயிரம் போராளிகளும் அவர்களது கட்டளைத் தளபதிகளும் அணித் தலைவர்களும் ஒன்றாக அணிதிரண்டு, எமது போரியல் வரலாற்றில் மகத்தான சாதனையாகப் பதிவாகப் போகும் தரையிறக்கத்திற்குத் தயாராகினர். அந்த வரலாற்றுத் தரையிறக்கத்தைச் சாதித்து முடிக்கும் பெரும் பொறுப்பைச் சுமந்தபடி கடற்புலிகளின் சிறப்புத் தளபதி கேணல் சூசையும் கடற்புலிகளின் தாக்குதல் அணிகளும் படகுத் தொகுதிகளுமாக அங்கு வந்து சேர்ந்தன. ஆனையிறவுச் சமரின் ஒருங்கிணைப்புத் தளபதி கேணல் பானுவும் அங்கு வந்தடைந்தார்.

பொழுது சாய்ந்து இருள் படியும் நேரம். பெரும் கடலில் எதிரியுடன் பொருதித் தரையிறக்கத்திற்குப் பங்கம் நிகழாது பார்த்துக் கொள்ளக் கடற்புலிகளின் தாக்குதல் அணிகள் கடலில் இறங்கின. அவற்றைத் தொடர்ந்து அணி அணியாகப் படகுகளில் புலிகளின் போரணிகள் புறப்பட்டன. ஒரு மணி நேரம் வரை புலி வீரர்களைச் சுமந்து சென்ற படகுகள், இருளில் அமைதியாக நகர்ந்து சென்றன. அவ்வேளை தாளையடித் தளத்தில் இயங்கிய 'ரேடார்' மூலம், கடலில் எமது படை நகர்வை எதிரி கண்டு கொண்டான். கடலிற் பயங்கரச் சண்டை வெடித்தன.

உயரக் கடலிற் சிறீலங்காக் கடற்படையின் கட்டளைத் தாய்க் கப்பல் வழிநடத்த 16 டோறாப் பீரங்கிப் படகுகள் கடற்சமரிற் களமிறங்கின. எதிரியின் பீரங்கிப் படகுகள் முன்னேறி, தரையிறக்கப் படகுகளைத் தாக்க விடாதவாறு வியூகம் அமைத்து, கடற்புலிகளின் தாக்குதல் அணிகள் போரிட்டன. கடலைப் பிளந்து, சுற்றிச் சுழன்று, மிக நுட்பமாக வீரமுடன் களமாடிய எமது கடற்புலிகள், போராளிகள் பயணித்த படகுகளை எதிரியின் கலங்கள் நெருங்காதவாறு வீரச்சமர் புரிந்தனர். தரையிறங்குப் படகுகள் தாளையடி படைத்தளத்தை அண்மித்தபோது தரையிலிருந்தும்

மேலே உயரக் கடலிலிருந்தும் தாக்குதல் தீவிரமடைந்தது. இருளையும் கிழித்துக் கொண்டு தீப்பந்தங்களாக வானிலிருந்து நெருப்பு மழை பெய்தது. அந்த அக்கினிக் கடலை நீந்திக் கடந்து கொண்டிருந்தன எமது போராளிகளின் படகுகள்.

விடியல் நேரம். கடற்புலிகளின் கவசத்துடன் தரையிறக்கம் வெற்றிகரமாக முடிவுற்றது. பல ஆயிரம் போராளிகளை இரவிரவாகச் சுமந்து வந்த படகுத் தொகுதிகள் குடாரப்புவில் தரைதட்டின. தமிழீழ விடுதலைப் போரியல் வரலாற்றில் ஒரு மகத்தான சரித்திரச் சாதனையாக இந்தத் தரையிறக்கம் அமைந்தது. உலகப் போரியல் வரலாற்றிலும் இப்படியானதொரு திகைப்பூட்டும் வீரச் சாதனையை எந்த ஒரு விடுதலை இயக்கமும் படைத்து விடவில்லை.

பிரபாகரனின் நுட்பமான போர்த்திட்டத்திற்கு அமையத் தரையிறங்கிய படையணிகளின் ஒரு தொகுதி மூத்த தளபதி கேணல் பால்ராஜின் தலைமையில் கண்டி வீதிவரை நகர்ந்து நிலையெடுத்தது. இப்படைத் தொகுதி பின்னர் இரு அணிகளாகப் பிரிந்து, ஆனையிறவை நோக்கியும் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கியும் இரு தரப்பு அரண்களை அமைத்து ஏ-9 நெடுஞ்சாலையைத் துண்டித்தது. முகமாலைக்குச் சமீபமாக, இத்தாவிற் பகுதியில் நான்கு கிலோமீற்றர் தூரமும் ஒன்றரைக் கிலோ மீற்றர் அகலமுமான சிறிய நிலப்பரப்பில், உள் தடுப்பு வெளித் தடுப்பு அரண்களை நிறுவி, சிங்கள இராணுவத்தின் பிரதான விநியோகப் பாதையைத் துண்டித்து எதிரியோடு மோதும் பொருது களத்தை அமைத்தனர் புலிப்படை வீரர்கள். கேணல் பால்ராஜின் வழி நடத்தலில், தளபதி லெப்.கேணல் ராஜன் தலைமையிற் சார்ள்ஸ் அன்ரனிச் சிறப்புப் படையணி, கேணல் விதுசாவின் தலைமையில் மாலதி படையணி, கேணல் துர்க்காவின் தலைமையில் சோதியா படையணி ஆகிய புலிகளின் படைப் பிரிவுகள் வரலாற்றிற் பதிவாகப் போகும் இத்தாவிற் சமருக்குத் தயாராகி நின்றனர். இது இவ்வாறிருக்க, குடாரப்புவில் தரை இறங்கிய ஆண், பெண் அணிகளைக் கொண்ட கடற்புலிகளின் படையணிகள் கேணல் தீபனின் வழிநடத்தலில், லெப்.கேணல் விநோத்தின் தலைமையில் தாளையடி-செம்பியன்பற்றுப் படைத் தளத்தை தாக்கியழிக்கும் சண்டைக்குத் தயாராகின. சிறீலங்கா இராணுவத்தின் 53ஆவது டிவிசன் சிறப்புப் படையணிகளைக் கொண்டதும் வலுவான இறுக்கமான பாதுகாப்பு அரண்களைக் கொண்டதுமான இப்படைத் தளம் தாக்கியழிக்கப்பட்டால்தான் தரையிறங்கிய புலிப் படையணிகளுக்குத் தரை மார்க்கமான விநியோகம் சாத்தியமாகும்.

பிரபாகரனின் போர்த் திட்டத்தின்படி இப்படை முகாமைக் கைப்பற்றுவதன் அவசியத்தைக் கேணல் தீபன் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். எனவே, தரையிறங்கிய அன்று (மார்ச் 27ஆம் நாள்) காலையே புலிகளின் போரணிகள் இப்படை முகாம் மீது உக்கிரமான சண்டையைத் தொடுத்தன. உறுதியான பாதுகாப்பு அரண்களையும் கட்டடத் தொகுதிகளையும் பின்பலமாகக் கொண்ட இராணுவத்தினர் கடும் எதிர்த் தாக்குதலை நடத்தி, நாம் கைப்பற்றிய பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதியை மீண்டும் தம் வசப்படுத்தினர். சண்டையை இடைநிறுத்தி, அடுத்த கட்டத் தாக்குதலைப் புதிய தந்திரோபாய நகர்வுடனும் போர் உத்திகளுடனும் ஒழுங்கமைத்தார் கேணல் தீபன். 29ஆம் நாள் அதிகாலை 3 மணிக்குப் புலிகளின் படையணிகள் இரு முனைகளில் மூர்க்கமாக மோதி முன்னேறின. புலிப் படையின் வீராவேசத் தாக்குதலுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாத எதிரிப் படைகள் பின்வாங்கிச் சிதறி ஓடின. செம்பியன்பற்று, மருதங்கேணிப் பகுதிகள் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. தரையிறங்கிய எமது படையணிகளுக்குத் தரைவழி விநியோகம் சாத்தியமாயிற்று.

இதற்கிடையில், தரையிறங்கிய கரும்புலிப் படையணி ஒன்று, 27ஆம் நாள் இரவோடு இரவாகப் பளைவரை நகர்ந்து சென்று, அங்கு அமையப் பெற்றிருந்த எதிரியின் பீரங்கித் தளங்களைத் தகர்த்து அழித்தது. திடீரென, எதிர்பார்க்காதவாறு பீரங்கித் தளங்கள் அழிக்கப்பட்டுப் பீரங்கிச் சூட்டாதரவு முடக்கப் பட்டதால் எதிரியின் தாக்குதற் சக்தி ஓரளவுக்கேனும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது.

தாளையடி-செம்பியன்பற்றுப் படைத்தளம் விடுதலைப் புலி வீரர்களிடம் வீழ்ச்சியடைந்த செய்தியால் ஏக்கமடைந்த சிங்களப் படைத் தலைமை, புலியணிகள் இத்தாவில் வரை முன்னேறிக் கண்டி வீதியைத் துண்டித்து அங்கு நிலையெடுத்திருப்பதை அறிந்து திகிலடைந்தது. ஆனையிறவின் விநியோக ஆணியேர் அறுபட்டிருப்பது இராணுவத் தலைமைக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. பிரமாண்டமான ஆனையிறவுக் கூட்டுப் படைத் தளமும் அங்கு நிலைகொண்டிருக்கும் பன்னீராயிரம் படை வீரர்களும் சுற்றி வளைக்கப்பட்டு, முற்றுகைக்கு ஆளாகி, விநியோகப் பாதை துண்டிக்கப்பட்டு, தனிமைப்படுத்தப்பட்டு நிற்கும் பேராபத்தைச் சிங்கள அரசு உணர்ந்து கொண்டது. எப்படியாவது, எந்த வழியிலாவது அரசுப் படைகளின் முழுமையான படை வலுவையும் பயன்படுத்திப் புலிகளின் முற்றுகைச் சமரை முறியடிப்பதென சிங்கள அரசும் படைத்துறைத்

தலைமையும் முடிவு எடுத்தன. இந்த முடிவை உடனடியாகச் செயற்படுத்துவதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதற்கமைய, இத்தாவிலில் எமது போராளிகள் நிலையெடுத்த இரண்டாவது நாள் (மார்ச் 28ஆம் நாள்), மாலை நான்கு மணியளவிற்கு சார்ள்ஸ் அன்ரனிச் சிறப்புப் படையணி நிலையெடுத்திருந்த கண்டி நெடுஞ்சாலைப் பகுதியிற் சிங்களப் படையணிகள் தாக்குதலைத் தொடுத்தன. ஆனையிறவுப் பெருந் தளத்திலிருந்து முன்னேறி வந்த இராணுவத்தினர் டாங்கிகள், கவச வாகனங்கள் சகிதம் மூன்று முனைகளில் எமது முன்னணிப் பாதுகாப்பு அரண்களை உடைத்து எமது பாதுகாப்பு வலயத்தினுள் நுழைந்தனர். எதிரியின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த எமது படையணிகள், எதிரியைத் திகைப்பூட்டும் வகையில் தீரமுடன் களமாடினார்கள். இரவு 11 மணிவரை கடும் சண்டை தொடர்ந்தது. இறுதியில், எதிரிப் படையணிகள் இழப்புகளுடன் விரட்டியடிக்கப்பட்டன. இத்தாவிற்கு பகுதியில் எமது படைப் பலத்தையும் சுடுகலச் சக்தியையும் மனோதிடத்தையும் கணிப்பீடு செய்து பார்க்கவே இந்த ஊடுருவல் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. எமது போர் வலுவை மதிப்பீடு செய்து கொண்ட சிங்கள இராணுவம் பெரும் எடுப்பிலான படை நடவடிக்கைகளுக்குத் திட்டமிட்டது.

விமானங்கள் குண்டுபொழிய, பீரங்கி, மோட்டார்ச் சூட்டாதரவுடன், டாங்கிகள் கவச வாகனங்கள் சகிதம் பெரும் எடுப்பில் மார்ச் 30ஆம் நாளன்று சிங்கள இராணுவம் மேற்கொண்ட தீவிரமான தாக்குதலுக்கு இம்முறையும் சார்ள்ஸ் அன்ரனிச் சிறப்புப் படை முகம் கொடுத்தது. எமது போர் வியூகத்தை உடைத்து, பாதை மறிப்பை முறியடிக்கச் சிங்களப் படையணிகள் வெறிகொண்டு போராடின. அன்று காலை 6:30 மணிக்கு ஆரம்பமாகிய சண்டை முன்னிரவு 7 மணிவரை நீடித்தது. ஒரு பகல் பூராக முக்கி முக்கிப் போரடியும் பிடித்த ஒரு காவலரணைக் கூட தக்க வைக்க முடியாது பெரும் இழப்புக்களுடன் பின்வாங்கியது சிங்களப் படை.

மார்ச் 31ஆம் நாள், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து டாங்கிகள், கவச வாகனங்களுடன் முன்னேறி வந்த எதிரிப் படைகளைக் கண்டி வீதியில் வைத்து வழி மறித்தனர் சோதியா படையணிப் போராளிகள். பல மணி நேரமாக நடைபெற்ற உக்கிரமான சண்டையின் பின்பு, சிங்களப் படையணிகளைப் பின்வாங்கி ஓடச் செய்தனர் எமது பெண் போராளிகள்.

புலிப் படையணிகளின் உடைக்க முடியாத உறுதியும் எதற்குமே அஞ்சாத துணிவும் அபாரமான போர்த் திறனும்

சிங்களப் படைகளைத் திணறடித்தன. ஆயினும் இந்த முற்றுக்கைச் சமரை முறியடிக்காது போனால் ஆணையிறவு வீழ்ச்சியடைந்து யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பேராபத்து எழலாம் என இராணுவம் அஞ்சியது. எனவே, என்ன விலை கொடுத்தும் இத்தாவிற் சமரில் புலிகளின் முதுகெலும்பை முறித்து, முற்றுக்கையையும் உடைத்துவிட சிங்களப் படைத் தலைமை உறுதி பூண்டது. ஏப்ரல் 2ஆம் நாளன்று ஒரு புதிய தந்திரோபாய நகர்வுடன் தனது அசுர பலத்தைப் பிரயோகித்துப் புலிகளுடன் பொருதியது சிங்களப் படை. ஆணையிறவிலிருந்து ஒரு படைத் தொகுதியும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இன்னொரு படைப் பிரிவுமாக ஒரே சமயத்தில் இத்தாவிலில் அமைந்த புலிகளின் வலயத்தை உடைக்க முயன்றன. என்றுமில்லாதவாறு இத்தாவிற் சண்டை உக்கிரம் அடைந்தது. சண்டையின் உச்சக் கட்டத்தில், நீரேரிப் பகுதி ஊடாகப் புலிகளின் முன்னணிப் பாதுகாப்பு அரண்களை உடைத்து, ஊடறுத்து, உள் நுழைந்தன சிங்களப் படைகள். டாங்கிகள், கவச வாகனங்கள் சகிதம் இத்தாவில் வலயத்திற்குட் புகுந்த அரசப் படையணிகள் எமது போரணிகளின் ஒரு பகுதியைச் சுற்றி வளைத்து முற்றுக்கையிட முனைந்தன. எதிரியின் தந்திரோபாய நகர்வை ஊகித்தறிந்த எமது வீரர்கள் மயிர்க்கூச்செறியும் சண்டைகளை நிகழ்த்தி எதிரியின் திட்டத்தை முறியடித்தனர். எமது படைகளை முற்றுக்கையிட முனைந்த எதிரி எமது படைகளின் முற்றுக்கைக்குட் சிக்கிக் கொண்டு அங்கலாய்த்தான். எதிரியின் கவச வாகனங்கள் திசை தெரியாது அங்குமிங்கும் அலைந்து திரிந்தன. குழு மாடுகளாகப் பற்றைகளை உழுது திரிந்த டாங்கிகளை எமது கவச எதிர்ப்பு அணிகளின் உந்துகணைச் செலுத்திகள் தாக்கி அழித்தன. அன்றைய நாட் கடும் சமரில் எமது ஆண், பெண் போராளி அணிகளின் அபாரமான போராற்றலைக் கண்டு எதிரிப் படைகள் திகைப்படைந்தன. அன்று நண்பகல் 12 மணிக்குத் தொடங்கிய சமர் இரவு வரை நீடித்தது. பல நூற்றுக்கணக்கான படையினரின் உடல்கள் அங்குமிங்குமாக அப்பிரதேசம் எங்கும் சிதறிக் கிடந்தன. எஞ்சிய படையணிகள் இரவின் இருளில் தலைகுனிவுடன் தலைமறைவாகின.

தமது முயற்சிகள் முறியடிக்கப்பட்டுப் பெரும் உயிர்ச் சேதத்தைச் சந்தித்தபோதும் இராணுவத் தலைமை, விடுதலைப் புலிகளை வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்ற வெறியிலும் குருட்டு நம்பிக்கையிலும் தனது படை நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்தது. ஏப்ரல் 4ஆம் நாள் மீண்டும் இத்தாவிலிற் புலிகளின் நிலைகள் மீது ஆக்ரோசமான தாக்குதலைத் தொடர்ந்தது. கடைசி முயற்சி போன்று ஆணையிறவுப் படை முகாமிலிருந்தும் யாழ்ப்பாணத்தி

லிருந்தும் படையணிகளை நகர்த்தி ஒரே நேரத்தில் இத்தாவில் மீது படையெடுப்பை நிகழ்த்தியது. ஆனையிறவிலிருந்து முன்னேறிய பிரதான படையணியைக் கேணல் விதுஷாவின் தலைமையிலான மாலதி படையணியைச் சேர்ந்த போராளிகள் எதிர்கொண்டு தாக்கினர். இது எதிரியின் ஆறாவது தடையுடைப்புப் போர் நடவடிக்கையாகும். ஏற்கனவே நிகழ்ந்த தாக்குதல்களினாற் புலிப்படை ஆட்பலத்தை இழந்து, மனோபலம் குன்றி, பலவீனம் அடைந்திருக்கலாமென எதிரி தவறாக மதிப்பீடு செய்திருந்தான். அந்தப் போலி நம்பிக்கையுடன் பொருதிய எதிரிக்குப் பேரதிர்ச்சி காத்திருந்தது. பீரங்கி, மோட்டார்ச் சூட்டாதரவுடன் முன்னேறிய எதிரிப் படைகளைச் சுற்றி வளைத்து வீராவேசத்துடன் எமது முன்னணிக் காப்பரண்களைத் தகர்த்து இரு முனைகளில் போரிட்டனர் பெண்புலி வீரர்கள். முன்னேறிய இராணுவத்தினரை ஒரு முற்றுகைப் பொறி வியூகத்திற்குட் சிக்க வைத்துக் களமாடிய எமது போராளிகளின் போர்த் திறனும் துணிச்சலும் எதிரியைத் திகைப்பில் ஆழ்த்தின. காலை தொடங்கி இரவு வரை நீடித்த அக்கொடும் சமரில் இரு தரப்பிலிருந்தும் கொட்டப்பட்ட குண்டுகள் இத்தாவிற் பகுதியை அதிரவைத்தன. இறுதியிற் பலத்த உயிரிழப்புடன் சிங்களப் படையணிகள் பின்வாங்கின. அன்றைய நாள் வாங்கிக் கட்டிய அந்தப் பலத்த அடி ஐந்து நாட்களுக்கு எதிரியை ஓய்வெடுக்கச் செய்தது.

தோல்விக்கு மேல் தோல்வியாகத் தொடர்ந்து வரும் பின்னடைவுகளைச் சிங்களப் படைத்துறைத் தலைமையாற் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தினுள் தரையிறங்கி ஊடுருவிய புலிப் படையணிகள் இத்தாவில் என்ற சிறு கிராமத்தில், நான்கு கிலோ மீற்றர் நீளமும் ஒன்றரைக் கிலோ மீற்றர் அகலமுமான ஒரு துண்டு நிலத்தில், நாற்கூட்ட வடிவமான பாதுகாப்புப் 'பெட்டி' அமைத்து, அதற்குள் இருந்தபடியே அசுர பலத்துடன் இராணுவம் ஏவிவிட்ட மூர்க்கத்தனமான தாக்குதல்களை வெற்றிகரமாக முறியடித்து வரும் அதிசயத்தைப் படைத்துறைத் தலைமையால் நம்ப முடியவில்லை. இந்தப் பின்னடைவுகளுக்குப் புலிகளின் வீரத்தையும் போர்த் திறனையும் காரணமாகக் கற்பிக்க விரும்பாத படைத் தலைமை, தனது தாக்குதல் தளபதிகளின் கோழைத்தனத்தால் விளைந்த விளையெனத் தப்பாகக் கணக்கிட்டது. இதனால் களநிலைத் தளபதிகளை மாற்றியமைத்து, புதிய தாக்குதல் திட்டங்களை வகுத்து, பெரும் படை திரட்டி, ஏப்ரல் 10ஆம் நாளன்று இத்தாவில் மீது படையெடுத்தது சிங்கள இராணுவம்.

ஆட்பலத்தையும் படைக்கல வலுவையும் அணிசேர்த்த இராணுவத்தினர் இதுவரை பிரயோகிக்காத பெரும் பலத்துடன், கொடிகாமத்திலிருந்து முன்னேறி இத்தாவிலில் அமைந்த எமது நிலைகள் மீது மும்முனைத் தாக்குதலைத் தொடுத்தனர். அன்று காலை 6:30 மணியளவிற் பீரங்கிகளின் முழக்கத்துடன் சமர்க் களம் திறந்தது. கண்டி வீதியோரமாக ஒரு முனையில் முன்னேற முயன்ற இராணுவத்தைக் கேணல் துர்க்கா தலைமையிலான சோதியா படையணி எதிர்கொண்டது. அடுத்த இரு முனைகளிலும் சார்ள்ஸ் அன்ரனிச் சிறப்புப் படையணிகள் சிங்களப் படைகளுடன் மோதின. இதுவரை காணாத ஒரு கொடூரமான சமரை அன்றுதான் இத்தாவில் மண் கண்டு கொண்டது. மூலை முடுக்கெல்லாம் வீழ்ந்து வெடித்த குண்டு மழைக்குள் நின்றபடி, இரும்பு யானைகளிற் சவாரி வந்த சிங்களத் துருப்புகளை அசாத்தியமான துணிவுடன் எமது ஆண், பெண் போராளிகள் எதிர்த்துப் போராடினார்கள். புலிகளின் வீரத்திற்குப் பறைசாற்றும் - மயிர்க்கூச்செறியும் பல நிகழ்வுகளும் இச்சமரில் இடம்பெற்றன. எமது நிலைகளை எதிரி கைப்பற்றுவதும் பின்பு பின்வாங்கி ஓடுவதும் மீண்டும் முயல்வதும் அது முறியடிக்கப்படுவதுமாகச் சிங்களப் படைகள் மேற்கொண்ட பகீரத முயற்சிகளை எல்லாம் புலிப் படைகள் முறியடித்தன. காலை தொடங்கிய சமர் நள்ளரிவு வரை கிட்டத்தட்ட 18 மணி நேரம் வரை நீடித்தது. எதிரி தனது முழுப் பலத்தைப் பிரயோகித்தும் புலிகளின் பாதுகாப்புப் 'பெட்டியை' அசைத்து விட முடியவில்லை. மறுநாட் காலை இராணுவம் மேற்கொண்ட இன்னொரு முயற்சியையும் எமது போராளிகள் வெற்றிகரமாக முறியடித்தனர். சிங்கள இராணுவத்தின் ஆணவம் இத்தாவில் மண்ணில் உடைத்தெறியப்பட்டது. ஆட்பலத்தையும் ஆயுத பலத்தையும் விட ஆண்ம பலமே வெற்றியை நிர்ணயிக்கும் சக்தி என்பதை இத்தாவிற் சமர் மூலம் எதிரிக்கு உணர்த்தினர் எமது வீரர்கள். நெஞ்சுரத்தின் நினைவழியாக் காவியமாக இத்தாவிற் கள மண்ணில் ஒரு சரித்திரத்தைப் படைத்தார்கள் எமது மண்ணின் புதல்வர்களும் புதல்விகளும்.

இத்தாவிற் சமர் ஆனையிறவின் தலைவிதியை நிர்ணயித்தது. இத்தாவிலில் எட்டுத் தடவைகள் பலப் பரீட்சைகள் நடத்தி, பெருந்தொகையில் உயிரிழப்பையும் ஆயுத தளபாட அழிவையும் சந்தித்து, மனம் தளர்ந்த சிங்களப் படைகள் முடங்கிய களப் புறநிலையைக் கருத்தில் எடுத்த தலைவர் பிரபாகரன், ஆனையிறவுப் பிரதான முகாம் மீதான தாக்குதலுக்கு உத்தரவிட்டார். தலைவரின் உத்தரவுக்காகத் தயார் நிலையிற் காத்திருந்த புலிப் படை அணிகள் கேணல் தீபனின் வழிநடத்தலில் ஆனையிறவுப் படைத் தளம்

மீதான இறுதித் தாக்குதலைத் தொடுத்தனர். ஏப்ரல் 18ஆம் நாட் பிற்பகல் முகாவிற் பகுதியில் தொடங்கிய சமர், சிங்கள இராணுவத்தின் வலுவான எதிர்ப்புக்களையும் முறியடித்துச் சில நாட்களில் ஆனையிறவின் சுற்றுப் புறப் பிரதேசங்களைப் புலிகள் வசமாக்கியது. ஏப்ரல் 22ஆம் திகதி முற்றுகைச் சமரின் இறுதி நாளன்று, ஆனையிறவின் அனைத்துப் பாதைகளையும் அடைத்து மூடி, இயக்கச்சித் தளம் மீது புலிப் படை பாய்ந்து முன்னேறியது. சரணடைவது அல்லது தப்பியோடுவது என்ற சங்கடமான தெரிவுக்குத் தள்ளப்பட்ட சிங்கள இராணுவம் தப்பியோட முடிவெடுத்தது. பாதைகள் மூடப்பட்ட நிலையிற் கிளாலி நீரேரி ஊடாகவும் நீரேரிக் கரை வழியாகவும் சிதறி ஓடிய இராணுவம் மீது படகுகளில் இருந்தும் தரையில் இருந்தும் எமது போராளிகள் தாக்குதலை நிகழ்த்தினர். பிணமாக விழுந்தவர்களையும் காயமடைந்து கதறியவர்களையும் விட்டு விட்டு, ஏனைய படையினர் தலைதெறிக்கத் தப்பி ஓடிப் பிழைத்தனர். அன்று, ஆனையிறவுக் கூட்டுப் படைத் தளம் விடுதலைப் புலி வீரர்களிடம் வீழ்ச்சியடைந்தது. பிரபாகரனின் தாக்குதல் திட்டத்தின் மூலோபாயக் குறிக்கோள் நிறைவு பெற்றது. தமிழீழ விடுதலைப் பாதையில் அமைந்திருந்த தடைக் கல் உடைத்தெறியப்பட்டது. ஆணவம் பிடித்த சிங்கள இராணுவம் அவமானத்துடன் தலைகுனிய, புலிகளின் போராற்றல் கண்டு உலகம் வியப்படைந்தது. 2000 ஆண்டு, ஏப்ரல் 23ஆம் நாள் காலை ஒன்பது மணியளவில் ஆனையிறவு மீட்கப்பட்ட வெற்றிச் சின்னமாக, அங்குப் புலிக் கொடி ஏற்றப்பட்டது. வரலாற்றுப் புகழீட்டிய ஆனையிறவுச் சமரின் ஒருங்கிணைப்புக் கட்டளைத் தளபதி கேணல் பானு, சமர் முனைத் தளபதிகளும் புடை சூழத் தமிழீழத் தேசியக் கொடியை ஏற்றி வைத்தார்.

எவராலும் வெற்றி கொள்ள முடியாத பலம் பெற்றது என அமெரிக்க இராணுவ நிபுணர்களாற் கருதப்பட்ட ஆனையிறவுக் கூட்டுப் படைத் தளம் விடுதலைப் புலிகளிடம் வீழ்ச்சியடைந்தமை தமிழீழப் போரியல் வரலாற்றில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆனையிறவிற்புலிகள் ஈட்டிய வெற்றியுடன் படை வலு மேலாதிக்கத்தைச் சிறீலங்கா இராணுவம் இழந்தது. இராணுவச் சமச்சீர்வலு நிலையை (Balance of Military Power) விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் பெற்றுக்கொண்டது.

நோர்வேயின் சமாதான முயற்சி

1998ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில், சிறுநீரக வியாதியால் நான் கடும் சுகவீனமுற்று வன்னியிலிருந்த வேளையில், என்னைச்

சிகிச்சைக்காக வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி வைக்க நோர்வே அரசாங்கமும் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கமும் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பயனளிக்கவில்லை. விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப் பீடத்திடம் ஏற்க முடியாத கடும் நிபந்தனைகளை விதித்து, ஜனாதிபதி சந்திரிகாவும் வெளிவிவகார அமைச்சர் கதிர்காமரும் எனது வெளியுலகப் பயணத்திற்கு முட்டுக்கட்டை போட்டனர். சந்திரிகா அரசின் மனிதாபிமானமற்ற போக்கினால் சினமடைந்த தலைவர் பிரபாகரன், எமது இயக்கத்தின் கப்பல் சேவை மூலமாக, இரகசியமாக என்னையும் எனது துணைவியாரையும் தாய்லாந்திற்கு அனுப்பி வைத்தார். தாய்லாந்தின் தலைநகரான பாங்கொக்கில் அவசர சிகிச்சை பெற்ற நான், எனது பிரித்தானியக் கடவுச் சீட்டைப் புதுப்பித்துக் கொண்டு 1999 மே மாதம் லண்டன் வந்து சேர்ந்தேன். இந்தத் தகவல்கள் எனது மனைவி எழுதிய 'சுதந்திர வேட்கை' எனும் நூலில் விபரமாகத் தரப்படுகின்றன.

நாங்கள் லண்டன் வந்து சேர்ந்ததும் நோர்வேச் சமாதானத் தூதுவர்கள் எம்முடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். நோர்வேயின் முன்னாள் உதவி வெளிவிவகார அமைச்சர் திரு.வேகர் ஸ்ரோமன், திரு.எரிக் சுல்கைம், கொழும்புக்கான நோர்வேயின் முன்னாள் தூதுவர் திரு.ஜோன் வெஸ்ட்பேர்க் ஆகியோர் லண்டனிலுள்ள எமது இல்லத்திற்கு அடிக்கடி வருகை தந்து எமது விடுதலைப் போராட்டம் பற்றியும் எமது இயக்கத்தின் கொள்கை, இலட்சியம் பற்றியும் சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கான வாய்ப்புகள் பற்றியும் எம்முடன் கலந்துரையாடுவதுண்டு. சமாதான முன்னெடுப்புகளுக்கு நோர்வே அரசு அனுசரணை வழங்கத் தயாராக இருப்பதாகவும் இதற்கு ஜனாதிபதி சந்திரிகா இணங்கியிருப்பதாகவும் இவர்கள் எம்மிடம் தெரிவித்தனர். சந்திரிகா அரசானது தனது கடும்போக்கான இராணுவ அணுகுமுறையைக் கைவிட்டு, தமிழர் தாயகத்தில் இயல்பு நிலையையும் சமாதானச் சூழ்நிலையையும் ஏற்படுத்தினாலேயே பேச்சுக்கள் நிகழ்வது சாத்தியமாகும் என நான் நோர்வேத் தூதுவர்களிடம் விளக்கினேன். இதற்கிடையில் நோர்வே அரசாங்கத்தின் உதவியுடன், ஒஸ்ஸோ நகரிலுள்ள அரச மருத்துவமனையில் எனக்குச் சிறுநீரக மாற்றுச் சிகிச்சை நிகழ்ந்தது. இதனையடுத்து, நான் ஒஸ்ஸோவில் தங்கியிருந்த வேளை, நோர்வேயின் முன்னாள் வெளிவிவகார அமைச்சர் திரு.வெலிபேர்க்கும் திரு.எரிக் சுல்கைமும் என்னைச் சந்தித்துத் தலைவர் பிரபாகரனை நோர்வே அரசுப் பிரதிநிதிகள் சந்திக்க

விரும்புவதாகவும் அதற்கான ஏற்பாடுகளை ஒழுங்கு செய்து தருமாறும் வேண்டினர். நான் உடனடியாகவே பிரபாகரனுடன் தொடர்பு கொண்டு நோர்வே அரசின் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தேன். அதற்கு அவர் இணக்கம் தெரிவித்தார்.

2000 ஆம் ஆண்டு, அக்டோபர் 31ஆம் நாள், தலைவர் பிரபாகரனுக்கும் நோர்வேச் சமாதானத் தூதுவர்களும் மத்தியிலான சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. வன்னிப் பிராந்தியத்தின் மையத்தில் அமைந்திருந்த மல்லாவியில் நிகழ்ந்த இச் சந்திப்பில், நோர்வே அரசு சார்பில் நோர்வேயின் விசேட தூதுவர் திரு. எரிக் சுல்கைம், கொழும்புக்கான நோர்வே தூதுவர் திரு. ஜோன் வெஸ்ட்போர்க், நோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சின் நிர்வாக அலுவலர் சிறீமதி ஜெர்ஸ்டி ரோம்ஸ்டல் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். பிரபாகரனுக்கு உதவியாக, வீரச்சாவடைந்த கேணல் சங்கரும் அரசியல் துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. தமிழ்ச்செல்வனும் இச்சந்திப்பில் பங்குபற்றினர்.

தமிழ்த் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்குச் சமரசப் பேச்சுக்கள் மூலம் ஓர் அரசியல் தீர்வை எட்டுவதற்கு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தயாராக இருக்கிறது என நோர்வேத் தூதுவர்களிடம் பிரபாகரன் விளக்கினார். ஆனால் சந்திரிகாவின் அரசாங்கமோ இராணுவ வழிமுறையைக் கையாண்டு, யுத்தத்தைத் தீவிரப்படுத்தி, தமிழர் தாயகத்தை அடிமை கொள்வதிலேயே முனைப்பாக இருக்கிறது என்பதையும் விளக்கினார். புலிகள் இயக்கம் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் அமர்வதற்கான ஏது நிலைகள் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்தபோது, படிப்படியாகச் சுமுக நிலையை உருவாக்கி, மக்களை இயல்பு வாழ்வுக்குத் திரும்ப வைப்பது ஓர் இன்றியமையாத கோரிக்கையாக இருக்கும் என்பதனை வலியுறுத்திய பிரபாகரன், ஒரு யுத்தச் சூழ்நிலைக்குள் தமிழ் மக்கள் சிக்குண்டிருக்கும் போது, எத்தகைய பேச்சுக்களிலும் ஈடுபட விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தயாராக இல்லை என்பதையும் தெளிவுபடுத்தினார். சுமுக நிலையை மீள உருவாக்குதல் எனும் போது, முழுமையான ஒரு போர் நிறுத்தத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருதல், தமிழர் தாயகத்தின் மீது திணிக்கப்பட்டிருக்கும் பொருளாதாரத் தடையை முழுமையாக நீக்குதல், சாதாரண, அன்றாட வாழ்வுக்கு மக்களை மீளக் கொண்டு வருதல் என்பவை நிகழ வேண்டும் என்பதை அவர் மேலும் விளக்கினார். இன வேறுபாடுகளைக் களைந்து, நாட்டில் அமைதிச் சூழலை ஏற்படுத்துவதற்கு சந்திரிகா அம்மையார் நேர்மையாகவே உள்ளார் எனின், யுத்தத்தைத் தொடரும் எண்ணத்தை அவர் முழுமையாகக்

கைவிட வேண்டும் என்றும் பிரபாகரன் குறிப்பிட்டார். வன்னியிலிருந்து திரும்பிய நோர்வேச் சமரசக் குழு, ஜனாதிபதி சந்திரிகாவைக் கொழும்பில் சந்தித்து, திருபிரபாகரனின் கருத்தையும் நிலைப்பாட்டையும் தெரிவித்த போது, பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்பாக போர் நெருக்கடியைத் தளர்த்தும் யோசனைக்கு அவர் சாதகமான பதிலை அளிக்கவில்லை.

விடுதலைப் புலிகளின் தலைவருக்கும் நோர்வே அரசின் சமாதானத் தூதர்களுக்கும் இடையிலான சந்திப்பைத் தொடர்ந்து, நோர்வேயின் வெளிவிவகாரத் துணை மந்திரி திரு.நேமன்ட் ஜோன்சன், திருபிரபாகரனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். சாதாரண மக்கள் அனுபவித்து வரும் துன்பங்களைத் தளர்த்தி, ஒரு மனிதாபிமானச் சூழலை உருவாக்குவதற்கு ஏதுவான அம்சங்கள் அடங்கிய 'புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை' என்ற வடிவிலான ஒரு யோசனைத் திட்ட வரைவைப் பிரச்சினைக்குரிய இரு தரப்பிடமும் சமர்ப்பிக்க நோர்வே அரசு எடுத்திருக்கும் தீர்மானத்தைத் திரு.நேமன்ட் ஜோன்சன் அந்தக் கடிதம் மூலம் தெரிவித்திருந்தார். நவம்பர் 2000 இல் வழங்கப்பட்ட அந்தக் கடிதம் பின்வருமாறு தெரிவிக்கின்றது:-

அன்புக்குரிய திருபிரபாகரன் அவர்கட்கு,

சிநீலங்கா ஜனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் கௌரவ ஜனாதிபதி மற்றும் சிநீலங்கா அரசின் வெளிவிவகார அமைச்சர் ஆகியோருடன் ஒரு புறமும், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அதிகாரபூர்வப் பிரதிநிதி திரு.அன்ரன் பாலசிங்கத்துடன் இன்னொரு புறமும் நோர்வே அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் கடந்த 18 மாதங்களாகத் தொடர்ச்சியான தொடர்பில் இருந்து வருகின்றார்கள். அண்மையில், விடுதலைப் புலிகளின் தலைவராகிய தங்களையும் அவர்கள் சந்தித்திருக்கிறார்கள்.

சிநீலங்காவில் நீண்ட காலமாக இருந்து வரும் பிரச்சினைக்குத் தீர்வொன்றினை எட்டுவதற்கு ஏதுவாக, நேரடிப் பேச்சுக்களை நிகழ்த்துவதற்கான சாத்தியப்பாடுகளைக் கண்டறிவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட தரப்புகளுக்கு உதவுவதற்காகவே நோர்வே அரசாங்கம் இந்தத் தொடர்புகளைப் பேணி வருகின்றது.

இந்தத் தொடர்புகளின் வாயிலாகவும் கௌரவ ஜனாதிபதியுடனும் தங்களுடனுமான அண்மைய உரையாடல்கள் வாயிலாகவும் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வொன்றினைக் காணக் கூடிய பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பிப்பதற் சிறீலங்கா அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் ஈடுபாட்டோடு இருக்கின்றன என்று நோர்வே அரசு கருதுகிறது.

மனிதாபிமான நடவடிக்கைகளுக்கான புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கைத் திட்ட வரைபு ஒன்றை இரு தரப்பிடமும் சமர்ப்பிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என ஆழமான பரிசீலனைக்குப் பின்பு நோர்வே அரசாங்கம் கருதுகின்றது. இத்திட்டம் இரு தரப்பினராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுமானால், சமூகச் சூழலை முன்னேற்றி, பொதுமக்கள் அனுபவித்து வரும் துன்பங்களை அகற்றுவதுடன், சமர்ப்பு பேச்சுக்களுக்கு ஊக்கமளிக்கக் கூடிய புறநிலைகளையும் இது தோற்றுவிக்கும் என நம்பலாம்.

தங்கள் உண்மையுள்ள,

றேமன்ட் ஜோன்சன்.

'மனிதாபிமானப் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை' என்ற தலைப்பைக் கொண்ட இத் திட்ட வரைபு ஆவணங்களின் பிரதிகளைச் சிறீலங்கா அரசாங்கத்திடமும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திடமும் நோர்வே அரசு கையளித்தது. 'அமைதியான தீர்வுக்கு இட்டுச் செல்லும் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்துவதற்கான சமூகச் சூழ்நிலையை உருவாக்கவும் மனிதாபிமான நிலைமையை மேம்பாடு செய்யவும் இன நெருக்கடியால் மக்களுக்கு உருவான துன்பங்களைத் துடைக்கவும் வழிகோலுவதே இப்புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையின் நோக்கமாகும்' என இந்த ஆவணம் பிரகடனப்படுத்தியது. நோர்வேயின் அந்தத் திட்ட வரைபு, பின்வரும் நடவடிக்கைகளைச் சமநேரத்தில் எடுக்குமாறு இரு தரப்பையும் வேண்டிக் கொண்டது.

அ) போருபகரணங்கள் அல்லாத பொருட்கள் வன்னிக்கு அனுப்பப்படுவதை உறுதிப்படுத்துதல்: மடு ஊடான பாதை வழியாகப் பொருட்கள் தாராளமாக,

அனுப்பப்படுவதற்கு வழிவகை செய்வதுடன், ஏ-9 நெடுஞ்சாலையில் வவுனியாவுக்கு வடக்கே - புதிய பாதை ஒன்றைத் திறந்து, இரு பாதைகள் வழியாகவும் பொருட்களைத் தாமதமின்றி அனுமதிக்கச் சிறீலங்கா அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யும். போர்ப் பயன்பாட்டுக்கு அல்லாத பொருட்கள் வன்னிக்கு அனுப்பப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதுடன், அவை சாதாரண பொது மக்களைச் சென்றடைவதையும் புலிகள் இயக்கம் மேற்பார்வை செய்யும்.

ஆ) பொது மக்களை இலக்கு வைக்கும் தாக்குதல்களைத் தவிர்த்தல்: கொலைகள், குண்டுத் தாக்குதல்கள், நாச வேலைகள், அரசியற் குழுக்களையோ தனி நபர்களையோ மிரட்டும் வன்முறைகள் போன்ற அனைத்துச் செயற்பாடுகளும் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையை மீறும் செயல்களாகக் கொள்ளப்படும்.

நோர்வே தயாரித்த அந்தப் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை வரைபானது, பொருட்கள் தடையின்றி எடுத்துச் செல்லப்படுவதைக் கண்காணிப்பதற்கு ஒரு சர்வதேச மனிதாபிமானக் கண்காணிப்புக் குழுவை உருவாக்கும் யோசனையையும் முன்வைத்தது.

புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கைத் திட்ட வரைபின் யோசனைகளைத் தாங்கள் முழுமனதோடு பரிசீலித்து வருவதாகப் புலிகள் இயக்கம் நோர்வே அரசிற்கு அறிவித்தது. 2000 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 27 ஆம் திகதி தனது வருடாந்த மாவீரர் நாள் உரையில் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்ட தலைவர் திருபிரபாகரன், 'போர் நெருக்கடி தளர்ந்து இயல்பு நிலை தோன்றுவதற்கு இரு தரப்பிலிருந்தும் நம்பிக்கையை வளர்க்கும் நல்லெண்ண நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டுமென நோர்வே அரசாங்கம் யோசனைகளைத் தெரிவித்திருக்கின்றது. இதனை நாம் ஆர்வமாகப் பரிசீலித்து வருகின்றோம். எமது மக்கள் அனுபவிக்கும் துன்பச்சுமை குறைந்து, பரஸ்பர நல்லெண்ணம் நிலவும் சமாதானச் சூழல் தோன்றுவதற்கான ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை நாம் வரவேற்கிறோம். அதற்கான முன்முயற்சிகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுமானால், நாமும் நல்ல முடிவுகளை எடுப்போம்' என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்.

ஆனால், நோர்வேயின் முயற்சிகளுக்குப் பதிலளிப்பதைச் சந்திரிகா அரசாங்கம் தாமதப்படுத்தியது. அதே வேளை, நோர்வே

அரசாங்கத்திற்கும் சர்வதேசச் சமூகத்திற்கும் பேச்சுவார்த்தை மூலம் சமாதானத் தீர்வு காண்பதில் தமக்கிருக்கும் நேர்மையான ஈடுபாட்டையும் மனப்பூர்வமான விருப்பத்தையும் காட்டுவதற்காக, விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம், ஒரு ஆச்சரியமூட்டும் நகர்வாக, ஒரு தலைப்பட்சமான ஒரு மாத காலப் போர் நிறுத்தம் ஒன்றை 2000 ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 24ஆம் திகதி நள்ளிரவிலிருந்து அறிவித்தது. சமாதான முயற்சிகளுக்குத் துணையாகப் புலிகள் இயக்கம் எடுத்த ஒரு நல்லெண்ண நடவடிக்கை அது. இது பற்றிப் புலிகளின் செய்திக் குறிப்பு இவ்வாறு தெரிவிக்கின்றது:

‘2000 ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 24ஆம் நாளிலிருந்து, 2001 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 24ஆம் நாள் வரை சிறீலங்கா ஆயுதப் படைகளுக்கு எதிரான அனைத்துப் பகை நடவடிக்கைகளையும் நிறுத்தி வைக்குமாறு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவரும் பிரதம இராணுவத் தளபதியுமான திரு.வேபிரபாகரன் தமிழீழத் தேசிய இராணுவத்தின் சகல படையணிகளுக்கும் உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளார்.

நத்தார், புது வருடம், தைப்பொங்கல் ஆகிய திருநாட்கள் நிகழப் போகும் பண்டிகைக் காலத்தில் அமைதி பேணுமாறு சிறீலங்கா அரசாங்கம் தனது ஆயுதப் படைகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் நாம் ஒருதலைப்பட்சமாக இப்போர் நிறுத்தத்தை அறிவிக்கிறோம். சமாதானத்திலும் பேச்சுக்கள் மூலமான அரசியல் தீர்விலும் எமக்குள்ள நேர்மையான, ஆழமான அபிலாசையைக் குறிக்கும் நல்லெண்ண வெளிப்பாடாகவே எமது போர் நிறுத்த முடிவைக் கருதவேண்டும். யுத்த நெருக்கடியைத் தணித்து, இயல்பான நல்லெண்ணச் சூழ்நிலையை உருவாக்க இடமளிக்கும் நோக்குடனேயே நாம் அமைதி பேணத் தீர்மானித்தோம்.

எமது படையணிகளுக்கு எதிரான போர் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி, பரஸ்பர நம்பிக்கையை வளர்க்கும் நடவடிக்கையாக நோர்வேயின் புரிந்துணர்வுத் திட்ட யோசனைகளை நடைமுறைப் படுத்தச் சிறீலங்கா அரசு முன்வருமானால், நிலையான போர் நிறுத்தத்திற்கும் நேரடிப் பேச்சுக்களுக்கும் வழிகோலும் நல்லெண்ணப் புறநிலையை உருவாக்கும் பொருட்டு அமைதி பேணும் காலத்தை மேலும் நீடிக்க விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தயாராக இருக்கிறது.’

விடுதலைப் புலிகளின் நல்லெண்ணைச் சமிக் கையைச் சிறீலங்கா அரசாங்கம் நிராகரித்தது, 2000 ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 23 ஆம் நாள், ஜனாதிபதியின் செயலகம் வெளியிட்ட அறிக்கையில், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராக அரசுப் படைகளின் தாக்குதல் நடவடிக்கைகள் தொடரும் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டது. போர் ஓய்வுக்கான புலிகளின் பிரகடனத்தை நிராகரித்ததுடன், சமரச் பேச்சுக்களுக்கு முன்னதாக நல்லெண்ணைச் சமிக் கைகள் அவசியமில்லை எனவும் அவ்வறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டது.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்னதாகப் போருக்கு ஓய்வு கொடுத்து, அமைதி பேணுவது அவசியமில்லை என்பதே சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் கண்டிப்பான நிலைப்பாடாக இருந்தது. பேச்சுக்கள் ஆரம்பமாகி, ஒரு திருப்திகரமான முன்னேற்றத்தை எட்டிய நிலையிலேயே பகை நிறுத்தம் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யலாமென அரசாங்கத்தின் அறிக்கை தெளிவுபடுத்தியது. இன்னொரு வகையிற் சொல்வதாயின் சந்திரிகாவின் அரசாங்கம் இராணுவ அணுகுமுறையைக் கைவிடத் தயாராக இல்லை. ஒருபுறம் சமரசப் பேச்சுக்களை நடத்திக் கொண்டு, மறுபுறம் புலிகளுக்கு எதிரான போர் நடவடிக்கைகளைத் தொடர்வதையே சந்திரிகா விரும்பினார். ஜனாதிபதி சந்திரிகாவின் நிலைப்பாட்டை விடுதலைப் புலிகள் ஏற்கமறுத்தனர். சண்டையையும் செய்துகொண்டு சமரசத்திலும் ஈடுபட விடுதலைப் புலிகள் தயாராக இல்லை. இரு தரப்பினருக்கும் மத்தியில் நிலவிய இந்த முரண்பாடு நோர்வேயின் சமாதான முன் முயற்சிகளுக்கு முட்டுக்கட்டை போட்டது.

அந்த வரலாற்றுக் கால கட்டத்தில், சிறீலங்காவின் படைத்துறை ஒரு பாரதூரமான நெருக்கடியை எதிர்கொண்டு நின்றது. பல ஆயிரக்கணக்கான படையினரின் உயிர்களைப் பலிகொடுத்து, வன்னிப் பெரும் சமர்களிற் பாரிய பின்னடைவுகளை இராணுவம் சந்திக்க நேர்ந்தது. 'ஓயாத அலைகள்' என்ற குறியீட்டுப் பெயருடன், விடுதலைப் புலிகள் தொடர்ச்சியாக ஏவிவிட்ட வலிந்து தாக்குதற் படை நடவடிக்கைகள், வெற்றி கொள்ள முடியாத இரும்புக் கோட்டைகள், என இராணுவத்தாற் கருதப்பட்ட படைத் தளங்கள் எல்லாவற்றையுமே தகர்த்தெறிந்தன. வன்னிப் படையெடுப்பில் தொடர்ச்சியாக விளைந்த நாசகரமான தோல்விகளும் ஈற்றில் ஆணையிறவுப் படைத் தளத்தின் வீழ்ச்சியும் சிறீலங்காத் தரைப் படையின் போரிடும் வல்லமையை மோசமாகச் சீரழித்திருந்தன. ஆனால் மறுபுறத்தில், விடுதலைப் புலிகளைப் பொறுத்த வரையிற் சிங்களத்தின் வன்னிப் படையெடுப்பை முறியடித்தமையும் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த படைத்

தளங்களையும் பட்டணங்களையும் கைப்பற்றியமையும் தமிழீழப் போரரங்கின் இராணுவச் சமநிலையிற் புலிகளை மேலோங்க வைத்த அபாரமான போரியற் சாதனைகளாகும்.

இந்தத் தொடர்ச்சியான போர்க்கள வெற்றிகளை அடிக்கற்களாக இட்டுக் கட்டியெழுப்பப்பட்ட மிக உறுதியான இராணுவப் பலத்தில் இருந்த வண்ணமே, 2000ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் நத்தார் பண்டிகையை முன்னிட்டு - ஒருதலைப் பட்சமான போர் நிறுத்தத்தை விடுதலைப் புலிகள் பிரகடனம் செய்தனர். அத்தோடு, யாழ்க் குடாவையும் மன்னார்த் தீவுப் பகுதியையும் தவிர, வட பிராந்தியத்தின் முழு நிலப்பரப்பிலும் கிழக்குப் பிராந்தியத்தின் மிகப் பெரும் நிலப்பரப்பிலும் விடுதலைப் புலிகள் தங்கள் நிர்வாகக் கட்டமைப்பை நிறுவியிருந்தனர். இவ்வாறாக, ஒரு பலமான இராணுவ மேலாதிக்க நிலையில் இருந்தவாறும் தமிழர் தாயகத்தின் பெரும்பரப்பில் ஒரு நிழல் அரசாங்கத்தை நிர்வகித்தவாறுமே சமரச அரசியற் பேச்சு மேசையில் அமர்வதில் தமக்கிருக்கும் ஆர்வத்தைப் புலிகள் குறிப்புணர்த்தினர். ஆனால் பிரபாகரனின் சமாதானத்திற்கான அழைப்பைச் சந்திரிகா அம்மையார் நிராகரித்தார். சந்திரிகா அம்மையாரிடம் கபடமான உள்நோக்கங்கள் இருப்பதாகப் புலிகளை அது கருத வைத்தது. புலிகளின் போரிடும் வல்லமையைத் தகர்த்த பின்னரே அவர்களைப் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் சந்திப்பது என்ற தனது 'சமாதானத்திற்கான போர்' மூலோபாயத் திட்டத்தைக் கைவிட அவர் தயாராக இல்லை. ஏற்கனவே சந்தித்திருந்த அவமானகரமான இராணுவத் தோல்விகளிலிருந்து பாடங்களைக் கற்காமல் சந்திரிகா அம்மையாரும் அவரது போர்த்துறை அதிபதிகளும் ஆணையிறவை மீளக் கைப்பற்றும் ஒரு பாரிய அதிரடிப் படையெடுப்பிற்குத் திட்டம் தீட்டினர்.

ஆனால், புலிகளின் தலைமையோ சந்திரிகா அம்மையார் சாதகமாகப் பதிலளிப்பார் என்ற நம்பிக்கையுடன், சிங்களப் படையினரின் அதிதீவிரமான ஆத்திரமூட்டும் செயற்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் - தமது ஒரு தலைப்பட்சமான யுத்த நிறுத்தத்தை நான்கு தடவைகளாக நீடித்து, நான்கு மாதங்கள் கடைப்பிடித்தது. ஆனால், சமாதானத்திற்கான வழியைத் தேர்வு செய்வதற்கு மாறாக, சிறீலங்கா அரசு ஒரு கடும் போக்கு நிலைப்பாட்டையே எடுக்கின்றது என்பது ஐயமறத் தெளிவாகிய போது, தங்களது ஒருதலைப்பட்சமான போர் ஓய்வுப் பிரகடனத்தை 2001, ஏப்ரல் 24ஆம் நாள் நள்ளிரவிலிருந்து மீளப் பெற புலிகள் இயக்கம் தீர்மானித்தது. வன்னியில் - தமது தலைமையகச் செயலகத்திலிருந்து வெளியிட்ட அதிகாரபூர்வமான அறிக்கையில் அவர்கள் பின்வருமாக விளக்கினர்:

'சிநீலங்கா அரசாங்கமானது எமது சமாதான முயற்சிக்கு ஆக்கபூர்வமான பதில்தர மறுப்பதுடன், தரையாலும் கடலாலும் ஆகாயத்தில் இருந்தும் தாக்குதல்களைத் தீவிரப்படுத்தி, எமது தரப்பிற் பெரும் உயிர்ச் சேதத்தை விளைவித்துக் கடும் போக்கைக் கடைப்பிடித்ததால், நாம் இந்த வேதனைக்குரிய முடிவை எடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டோம். பதில் தாக்குதல் நடவடிக்கைகளை எடுக்காது, சுயமான முறையில் நாம் அமைதியைப் பேணியதால் எதிரியின் இராணுவத் தாக்குதல் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவது இயலாத காரியமாயிற்று. எமது ஒருதலைப்பட்சமான போர் நிறுத்தத்தை எதிரிப் படைகள் தமக்குச் சாதமாகப் பயன்படுத்தி வரும் ஆபத்தான சூழ்நிலையில் நாம் தொடர்ந்து அமைதி பேணி வருவது சாத்தியமற்றது.

கடந்த நான்கு மாத காலமாகச் சுயமாக நாம் செய்து கொண்ட போர் நிறுத்தத்தின் போது, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரதேசங்களை இழந்து இராணுவ ரீதியான பின்னடைவுகளை நாம் சந்தித்ததுடன் கணிசமான உயிரிழப்பையும் சந்தித்தோம். போராளிகள் 160 பேரை நாம் பலி கொடுத்ததுடன் 400 பேருக்குக் காயம் ஏற்பட்டது. முல்லைத்தீவிலும் திருகோணமலையிலு முள்ள கரையோரக் கிராமங்கள் தொடர்ச்சியான, தீவிரமான விமானக் குண்டு வீச்சுகளுக்கு இலக்காகியதாற் பெருமளவு உயிரிழப்பு ஏற்பட்ட தோடு, சொத்துகளுக்கும் பெரும் சேதம் ஏற்பட்டது. நாம் போர்நிறுத்தத்தைக் கண்டிப்பான முறையில் இறுக்கமாகப் பேணி வந்ததால் எமது போராளிகளுக்கு ஆத்திரமூட்டி அவர்களை விரக்தி கொள்ளச் செய்யும் நோக்கத்துடன் அரச ஆயுதப் படைகள் தொடர்ச்சியான பகை நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். அத்தோடு இக்கால கட்டத்தில், சிநீலங்கா அரசானது நாசகார ஆயுதங்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ததுடன், ஒரு பாரிய போர் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் தனது ஆயுதப் படைகளை நவீன மயப்படுத்திப்

பலப்படுத்தி வந்துள்ளது. ஆனால் எம்மைப் பொறுத்த வரை, நோர்வே அரசாங்கத்தின் சமாதான முயற்சிகளுக்கு நாம் முழு ஒத்துழைப்பையும் வழங்கி வருகிறோம். சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கான ஒரு நல்லெண்ணச் சூழ்நிலையை உருவாக்கும் நோக்குடனேயே கடந்த நான்கு மாதங்களாக நாம் அமைதி பேணினோம்.

சிநீலங்கா அரசாங்கமானது எமது ஆக்கபூர்வமான நல்லெண்ண நோக்கத்தின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறியதால் எமது அமைதி முயற்சி அர்த்தமற்றதாகியது. இதனால் தன்னிச்சையாக நாம் பிரகடனம் செய்த போர் நிறுத்தத்தைக் கைவிட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட பொழுதும், சமாதானத்திலும் சிக்கலான இனப் பிரச்சினைக்கு அமைதி வழியில் தீர்வு காணும் மார்க்கத்திலும் நாம் உறுதி கொண்டு நிற்கின்றோம். தமிழ்த் தேசிய நெருக்கடிக்கு அமைதி வழியில் தீர்வு காண நோர்வே அரசாங்கம் விடா முயற்சியுடன் மேற்கொண்டு வரும் முயற்சிக்கு எமது விடுதலை இயக்கம் தொடர்ந்தும் உன்னதமான தனது முழு ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் நல்கி வரும்.

தீச்சுவாலை: ஒரு தீர்க்கமான சமர்

புலிகளின் நான்கு மாத காலப் போர் நிறுத்தம் முடிவுக்கு வந்த சில மணி நேரங்களுக்குள்ளேயே, யாழ்க் குடாநாட்டின் தென் முனையிலிருந்த புலிகளின் முன்னரங்கப் போர் அரண்களை நோக்கிப் பாரிய அதிரடிப் படையெடுப்பு ஒன்றை சிங்களத் துருப்புக்கள் தொடுத்தனர். சிநீலங்காவின் நன்கு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட முப்படையினரும், நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட போர்த்திட்டத்தோடு இந்தத் தாக்குதற் படையெடுப்பிற்காகக் குவிக்கப்பட்டிருந்தனர். ஏப்ரல் 25ஆம் திகதி அதிகாலைப் பொழுதில், சிநீலங்காத் தரைப் படையின் 52, 53, 55 சிறப்புத் தாக்குதல் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டாயிரம் படையினர், கிளாலி - முகமாலை - நாகர்கோவில் நெடுங்கோட்டில் இருந்த புலிகளின் முன்னிலை அரண்கள் மீது அகோரமான ஒரு பன்முனைத் தாக்குதலோடு பாய்ந்தனர். நெடுந்தார மற்றும் குறுந்தாரக் கனரகப் பீரங்கிகளும் பல்குழற் கணை ஏவிகள், கவசப் பீரங்கி வண்டிகள் ஆகியவையும் பொழிந்த குண்டு மழை சகிதம் முன்னேறி நகர்ந்த தரைப் படையினருக்குத் துணையாக, வான்படைப் போருர்திகளும் கடற்படைப் பீரங்கிக் கலங்களும்

புலிகளின் அரண்களைச் சல்லடையாக்கின. சிங்களச் சேனை மூர்க்கத்தனமாகப் பயன்படுத்திய அந்தப் பிரமாண்டமான சுடுகலச் சக்திக்குப் பொருத்தமாகத் 'தீச்சவாலை' என்று அந்த அதிரடிப் படையெடுப்புக்குப் பெயரிட்டனர். பிரதிப் பாதுகாப்பு மந்திரி அனுருத்த ரத்வத்தையும் முப்படைகளினது தலைமைத் தளபதிகளும் பலாலிக் கட்டளைப் பீடத்தில் நிலைகொண்டு 'தீச்சவாலை'ப் படையினரை ஒருங்கிணைத்து வழிநடாத்தினர். தலைமைத் தளபதிகளை நேரடிக் கட்டளைப் பீடத்தில் இறக்கியதிலிருந்தே, இந்தப் படையெடுப்பு நடவடிக்கைக்கு அரசு எத்தகைய முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தது என்பது தெளிவாகின்றது. ஆனையிறவை மீளக் கைப்பற்றுவதே அந்த நடவடிக்கையின் மூலோபாய இலக்கு. அந்த இலக்கை அடையும் வெற்றியிற் கொண்டிருந்த ஆணித்தரமான நம்பிக்கையால் இந்த வெற்றிகரமான சண்டையை அறிவிக்கவெனக் கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு செய்தியாளர் குழுவையும் அரசு இறக்கியிருந்தது.

சமரின் ஆரம்பத்தில், சில மணி நேரங்கள் நிகழ்ந்த மிகக் கடுமையான, நெருக்கமான சண்டையின் பின், புலிகளின் முன்னரங்க அரண் வரிசையில் ஆறு பிரதான உடைப்புக்களை ஏற்படுத்திச் சிறீலங்காப் படையினர், புலிகளின் வலயத்திற்குள் ஒன்றரை கிலோ மீற்றர் தூரம் வரை முன்னேறியிருந்தனர். ஆனால், இந்தப் படையெடுப்பை எதிர்பார்த்து ஏற்கனவே காத்திருந்த பெரும் சமர்க் களங்களிற் புடம் போட்டு எடுக்கப்பட்ட ஆண், பெண் போராளிகளைக் கொண்ட புலிகளின் அதி தேர்ந்த போரணிகள், முன்னேறி நுழையும் எதிரிப் படையினர் மீதான முறியடிப்புத் தாக்குதல்களுக்கு வியூகம் வகுத்துக் காத்திருந்தன. மாதக்கணக்கான போர் நிறுத்தக் காலத்தில் அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்த புலிகளின் போராளிகள், அபாரமான போர்த் திட்டம் ஒன்றை வரைந்து, பொறி வைத்துக் காத்திருந்தனர். முன்னேறி நகரும் சிங்களத் துருப்புக்களுக்கு வழிவிட்டு, சில பகுதிகளில் விலகி, உருமறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் கண்ணி வெடி வயல்களுக்குள் அவர்களைக் கவர்ந்திழுத்து, அந்தப் பொறி வலயத்திற்குள் அவர்கள் சிக்குண்ட பின், கனரக மற்றும் சிறுரக பீரங்கிகள் கொண்டு அவர்களைத் தாக்கிச் சிதைக்கும் மிக நுட்பமான போர்த் திட்டம் அது. தலைவர் பிரபாகரனின் நெறிப்படுத்தலில், வட பிராந்தியக் கட்டளைத் தளபதி கேணல் தீபனின் நேரடிக் கண்காணிப்பின் கீழ் இப்புதுமையான போர் வியூகம் அமைக்கப்பட்டது. இவ் வியூகத்தினுள் ஏராளமான

கண்ணிவெடிகளும் பொறி வெடிகளும் விதைக்கப்பட்டிருந்தன. அச்சொட்டான எறிகணைத் தாக்குதலை நிகழ்த்தும் வகையில் பீரங்கி, மோட்டார்ப் படையணிகளும் தயார் நிலையில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. முன்னணிக் காவலரண் வரிசைகள் மூன்று பாதுகாப்பு வலயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அதற்கான களத் தளபதிகளும் போரணியினரும் நிலையெடுத்து நின்றனர். கிளாலிப் பகுதி, முகமாலைப் பகுதி, கண்டல் பகுதி ஆகிய மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்த எமது முன்னணிக் காவலரண் தொடரில், முறையே சோதியா படையணி, சார்ள்ஸ் அன்ரனிச் சிறப்புப்படையணி, மாலதி படையணி ஆகியன நிலை கொண்டிருந்தன. சமர் தொடங்கியதும் இப்போர்த் திட்டத்திற்கு அமைவாக, தமது முன்னணி நிலைகளை உடைத்து, எதிரிப் படைகள் உள்நுழைவதற்கு ஏதுவாக, குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளிலிருந்து தமது அடுத்த நிலை அரண் வரிசைக்குப் புலிப் போராளிகள் தந்திரோபாயமாகப் பின்வாங்கினர்.

பெருத்த எதிர்ப்பேதும் இல்லாமல், சில மணி நேரங்களுக்குள் னேயே, 8 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவைக் கைப்பற்றிய வெற்றிக் களிப்போடு, முன்னாலே விரிந்து கிடந்த பேரழிவின் கோரம் அறியாமல், நேரே முன்னேறிய சிங்களப் படையினர், புலிகளின் பொறிக்குட் சென்று வசமாகச் சிக்கினர். அப்படி அவர்கள் சிக்கியிருக்க, முற்றிலும் எதிர்பாராத விதமாக, ஆட்டிலெறிப் பீரங்கிகள், கனரக எறிகணை செலுத்திகள், பல்குழற் பீரங்கிகள் என்பன குண்டு மழையைப் பொழிய, அவர்களைச் சுற்றி வளைத்த புலிப் போரணிகள் ஆக்ரோசமான தாக்குதலைத் தொடுத்தன. பீதியில் கலங்கித் திகிலடைந்த 'தீச்சவாலை'ப் படையினர், செய்வதறியாது திகைத்து, கண்ணி வெடி வயற்பொறிக்குட் சிதறி ஓடினர். அந்தக் கொலைக் களத்திற்குட் சிக்குண்ட நூற்றுக் கணக்கான சிறீலங்காப் படையினருக்கு அது ஒரு கோர நாளாக விடிந்தது.

முகமாலை முனையில், யாழ்ப்பாண நெடுஞ்சாலையின் இரு புறமும் கதை இவ்வாறு இருக்க, கிளாலி, நாகர்கோவில் ஆகிய முனைகளில் நெருக்கமாக நடந்து கொண்டிருந்த உக்கிரமான சண்டைகளில் இறந்தும் காயப்பட்டும் வீழ்ந்த நூற்றுக்கணக்கான சிங்களத் துருப்புக்கள் களத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அதே சமநேரத்தில் புலிகளின் முன்னரங்க நிலைகளை மேவிக் கடந்து, அவற்றுக்குப் பின்னால் புலிகளின் பிரதேசத்திற்குள் துருப்புக்களைத் தரையிறக்க முனைந்த சிறீலங்காக்க

கடற்படையின் போர்க் கலங்களை, நாகர்கோவிற் கடலிலும் கிளாலி நிரேரியிலும் எதிர்கொண்ட கடற்புலிகளின் சண்டைப் படகுகள் ஆக்ரோசமாக முறியடித்துத் துரத்தின. தரையாலும் கடலாலும் எடுக்கப்பட்ட முன்னேற்ற முயற்சிகளை முறியடித்த புலிகளின் சண்டையணிகள் முதலாம் நாள் சண்டைகளின் முடிவில் கிளாலி, நாகர்கோவில் முனைகளில் எதிரியை அவனது பழைய நிலைகளுக்கே விரட்டியடித்தன. இரண்டாம் நாள் காலை யாழ்ப்பாண நெடுஞ்சாலையின் இருபுறமும் முன்னேறி, முகமாலையில் வலுவாக அரணிட்டு நிலைகொண்டிருந்த சிறீலங்காப் படையினரைச் சூழ வளைத்த விடுதலைப் புலிகள் உக்கிரமான தாக்குதலைத் தொடுத்தனர். கடும் சண்டை வெடித்தது. எங்கும் நகர முடியாதவாறு இறுக வளைத்துத் தாக்கப்பட்ட படையினர் மீது புலிகளின் 'கிட்டு' மற்றும் 'குட்டிசிறி' பீரங்கிப் படையணிகள் சரமாரியான குண்டு மழையைப் பொழிந்தன.

மூன்றே நாளில் நொறுக்கிச் சிதைப்பட்டு முன்னேற்ற முயற்சிகளில் மூக்குடைபட்ட சிறீலங்காப் படையின் தாக்குதற் பிரிவுகள், தமது பழைய நிலைகளுக்கே விரட்டியடிக்கப்பட்டன. ஆகக் குறைந்தது - அறுநூறு துருப்புக்கள் கொல்லப்பட, மிதிவெடிப் பொறிகளுக்குட் சிக்குண்டு கால்களை இழந்த நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் உட்பட, இரண்டாயிரத்து இருநூறு துருப்புக்கள் காயமுற்றனர். விடுதலைப் புலிகளின் தரப்பில் ஆண்களும் பெண்களுமாக - 141 போராளிகள் உயிரிழந்தனர்.

பலாலிக்கான பயணிகளுக்கான அனைத்து விமான சேவைகளையும் உடனடியாக இரத்துச் செய்த அரசாங்கம் மேலதிக வானூர்திகளையும் வரவழைத்துப் படுகாயமடைந்த தனது பெருந்தொகையான சிப்பாய்களைக் கொழும்பு, அநுராதபுரம் மற்றும் வவுனியா பிரதான வைத்தியசாலைகளுக்கு ஏற்றிப் பறிக்க அவசர ஏற்பாட்டினைச் செய்தது. வெற்றிச் செய்தியை அறிவிக்கவெனப் பலாலியிற் குவிக்கப்பட்டிருந்த செய்தியாளர்கள், அறிவிக்கப்படாத இடங்களை நோக்கி அவசர அவசரமாக நகர்த்தப்பட்ட, கொல்லப்பட்ட மற்றும் காயமடைந்த படையினரின் தொகையை வைத்தே - அந்த மாபெரும் இராணுவத் தோல்வியின் பரிமாணத்தைத் தங்கள் கண்கொண்டு கண்டனர். ஒரு போர்த்துறை ஆய்வாளர் தனது கட்டுரையின் தலைப்பிலேயே கேள்வியெழுப்பினார், "தீச்சுவாலை பற்றியெரியத் தவறியது ஏன்?"

தமிழ்ப் புலிகளுக்கு எதிராகச் சிறீலங்காப் படையினரால் எடுக்கப்பட்ட கடைசிப் படையெடுப்பு இந்தத் 'தீச்சுவாலை

நடவடிக்கை. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளைத் தாக்குதல் மற்றும் தற்காப்பு முறைகளில் அசாத்தியமான போரனுபவம் மிக்க வெல்வதற்குரிய ஒரு போர்ப் படை என நிரூபித்த ஒரு தீர்க்கமான சமர் அது.

இந்த மிகக் கேவலமான இராணுவத் தோல்விக்குப் பின்னர், தனது இராணுவ வழிமுறைக் கொள்கையைக் கைவிட வேண்டிய நிலைக்குச் சந்திரிகா அரசாங்கம் தள்ளப்பட்டது. இருந்த போதும், நோர்வே அரசால் முன்வைக்கப்பட்டிருந்த புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கைக்கான நகல் திட்டத்தைச் சாதகமாகப் பரிசீலிக்கவோ விடுதலைப் புலிகளுடன் சமர்ப் பேச்சுக்களை நிபந்தனையற்றுத் தொடக்கவோ அது விரும்பவில்லை. இத்தகைய சூழ்நிலையில்தான், மிகப் பாரதூரமான பின் விளைவுகளை ஏற்படுத்திய, ஒரு பேரழிவைச் சிறீலங்கா அரசாங்கம் சந்தித்தது.

விமானத் தளம் தாக்கி அழிப்பு

2001 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 24ஆம் நாள், 1983 ஆம் ஆண்டின் தமிழின அழிப்பு நிகழ்வுகளை நினைவுபடுத்துகின்ற நாளில், 15 கரும்புலி வீரர்கள் கொண்ட புலிகளின் சிறப்பு அதிரடித் தாக்குதலணி ஒன்று, கொழும்பின் புறநகர்ப் பகுதியிற் சிறீலங்காவின் அதியுச்சப் பாதுகாப்பு வலயத் தொகுதி ஒன்றைத் தாக்கித் துவம்சம் செய்தது. தலைநகர் கொழும்பிலிருந்து 20 மைல் வடக்கே கட்டுநாயக்காவில் அமைந்திருந்த சிறீலங்கா வான்ப்படையின் பிரமாண்டமான தலைமைத் தளமும் அதனை ஒட்டியிருந்த சிறீலங்காவின் ஒரேயொரு சர்வதேச விமான நிலையமுமே இத்தாக்குதலின் இலக்காக அமைந்தன.

நீண்ட காலமாகத் திரட்டப்பட்ட புலனாய்வுத் தரவுகள் மற்றும் வேவுத் தகவல்களின் அடிப்படையில் மிகவும் துல்லியமாகத் தீட்டப்பட்ட பிரமிப்பூட்டும் ஒரு தாக்குதல் திட்டத்துடன் களம் இறங்கினர் கரும் புலிகள். பல வருடப் பயிற்சி அனுபவம் பெற்ற புலனாய்வுத்துறைக் கரும்புலி அணியுடன், மூத்த தளபதி கேணல் கூடாபி அவர்களின் 'தேசத்தின் புயல்கள்' கரும்புலிப் படையணியைச் சேர்ந்த வீரர்கள் சிலரும் இணைந்து, ஆறு மாத கால விசேட கடும் பயிற்சியின் பின் களம் குதித்தனர். இத்தாக்குதல் நடவடிக்கை புலனாய்வுத்துறையின் மூத்த உறுப்பினர் கண்ணன் தலைமையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவர் பல கள முனைகளைக் கண்ட வீரர். சிறந்த அணித் தலைவராகச் செயற்பட்டு வீர சாதனைகள் படைத்தவர். கட்டுநாயக்காத் தாக்குதலின் திட்டமிடல் தொடங்கி கள நடவடிக்கையிலும் இவரது பங்கு முக்கியமானது.

இக்கரும்புலித் தாக்குதல் அணிக்குப் பல்பரிமாணப் போரியற் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. இரவு நேரத் துப்பாக்கிச் சூட்டுப் பயிற்சி, இரவின் இருளில் நகரும் பயிற்சி, நவீன ரக ஆயுதங்கள், இலத்திரனியற் கருவிகளைக் கையாளும் பயிற்சி, தானியங்கி மற்றும் நேரக் கணிப்புக் குண்டுகளைப் பற்றிய விசேட பயிற்சி எனப் பலரகப் பயிற்சிகள் இத்தாக்குதல் அணிக்கு வழங்கப்பட்டன.

தாக்குதலுக்குக் குறிப்பிட்ட நாளுக்கு முன்னராகவே கட்டுநாயக்கா விமானத் தளத்தை அண்மித்த பகுதிக்குச் சென்றடைந்த எமது போராளிகள் தாக்குதல் நாளுக்கு முதல்நாள் இரவு தமது இரகசிய நகர்வு மூலமாக இறுகப் பாதுகாக்கப்பட்ட விமானப் படைத் தளத்தினுள் ஊடுருவினர். சரியாக 25 கிலோவிலிருந்து 37 கிலோ வரையான எடையுள்ள ஆயுதங்கள், வெடிபொருட்களையும் போராளிகள் ஒவ்வொருவரும் காவிச் சென்றனர். புலிகளின் இராணுவச் சீருடை பூண்டு, இலகு இயந்திரத் துப்பாக்கிகள், RPG உந்துகணை செலுத்திகள், 40 MM எறிகுண்டு செலுத்தி, தானியங்கிக் குண்டுகள், நேரக் கணிப்புக் குண்டுகள், கையெறி குண்டுகள், இரவுப் பார்வைச் சாதனங்கள், ஒலியடக்க இயந்திரத் துப்பாக்கி, T-56 - 2 ரகத் துப்பாக்கிகள், மற்றும் மேற்படி ஆயுதங்களுக்கான ஆயிரக்கணக்கான ரவைகள் ஆகியவற்றுடன் பூரணமாக ஆயுதம் தரித்த புலிகளின் அதிரடியணி, தமிழீழ நேரப்படி சரியாக காலை 3:20 மணிக்குத் தாக்குதலை ஆரம்பித்தது. நடந்து கொண்டிருப்பதைக் கிரகித்துக் கொள்வதற்கே போதிய அவகாசமில்லாமற் சிங்களப் படை திகைத்து நிற்க, சில நிமிடங்களுக்குள்ளேயே அவர்களது வான்படைக் கலங்களை நொறுக்கிப் பலத்த நாசத்தை விளைவித்தனர் புலிகள். இஸ்ரேலியத் தயாரிப்பு ஒலிமிசை வேக உந்து விசை Kfir போர் விமானங்கள் 2, ரஷ்யத் தயாரிப்பான Mi 24 தாக்குதல் வானூர்தி 1, Mi 17 தாக்குதல் வானூர்திகள் 2, சீனத் தயாரிப்பான 3 நவீன பயிற்சி விமானங்கள் என்பன அழிக்கப்பட்டன. இந்த வான்படைக் கலங்கள் தீயிலே வெந்து உருகிக் கொண்டிருக்க, புலி வீரர்களுக்கும் சிறீலங்கா வான்படையினருக்கும் இடையில் கடும் சண்டை மூண்டது.

நாலாபுறமும் எதிரிப் படைகளாற் சூழப்பட்டு மூர்க்கமான தாக்குதலுக்கு இலக்கான போதும் பதட்டமின்றி, நிதானமாக நின்று, புலி அணியை வழிநடத்திய கண்ணன், தமது போர்த்திறனால் விமானப் படையினருக்கு உச்ச இழப்பை ஏற்படுத்தினார். விமானத் தளச் சண்டையில் நான்கு கரும்புலி வீரர்கள் வீரச் சாவைத் தழுவிக்கொண்டனர். சண்டை தொடங்கி ஒரு மணி

நேரத்தின் பின்பு, அருகிலிருந்த பண்டாரநாயக்காச் சர்வதேச விமான நிலைய வளாகத்திற்குட் புலிகளின் தாக்குதல் அணி ஊடுருவியது. விமானங்களிலிருந்தும் விமான நிலைய வளாகத்தினுள்ளிருந்தும் பொதுமக்கள் பாதுகாப்பாக விலகிச் செல்ல அவகாசமளித்த புலி வீரர்கள் பயணிகள் விமானங்களையும் எண்ணெய்க் குதங்களையும் தாக்கி அழித்தனர். A330, A340 ரகங்களைச் சேர்ந்த நவீன விமானங்கள் உட்படச் 'சிறீலங்கன் எயர்லைன்ஸ்' நிறுவனத்துக்குச் சொந்தமான மூன்று விமானங்கள் அழிக்கப்பட, இன்னும் மூன்று பலத்த சேதத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டன. ஒட்டுமொத்தமாக - இராணுவ மற்றும் பயணிகள் விமானங்களை பதினொன்றை அழித்த புலிகள், இந்தத் தாக்குதலில் இன்னும் மூன்று பயணிகள் விமானங்களைப் பலத்த சேதத்திற்கு உள்ளாக்கினர். நீண்ட நேரமாகக் களத்தில் நின்று பிடித்து, பலத்த நாசத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்த புலிகளின் தாக்குதலினால் அதிர்ச்சியடைந்த அரசாங்கம் மேலதிகத் துருப்புக்களை கட்டுநாயக்காவுக்கு அனுப்பி வைக்க, விமான நிலையம் ஒரு சமர்க்களமாக மாறியது. அதிகாலை முதல் காலை ஏழு மணிவரை நடைபெற்ற கடும் மோதல்களின் பின்னர், புலிகளின் தாக்குதல் அணியிடமிருந்த ஆயுத வெடிப்பொருட்கள் தீர்ந்து போன நிலையிற் சண்டை முடிவுக்கு வந்தது. சிலர் தாக்குதலிற் களப் பலியாக, வேறு சிலர் தமது வெடிகுண்டு அங்கியை வெடிக்க வைத்து வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொண்டனர். தாக்குதல் தளபதி கண்ணன் உட்பட 14 கரும்புலி வீரர்கள் இத் தாக்குதலில் உயிர் நீத்தனர். தாக்குதல் அணியின் முக்கிய உறுப்பினர் ஒருவரான முகிலன் களத்திலிருந்து மீண்டு தலைமையகம் சென்றடைந்தார்.

ஓர் அரசாங்கத்துடன் எதிர்த்துப் போராடும் ஒரு விடுதலை இயக்கம் என்ற வகையில், விடுதலைப் புலிகள், இராணுவ மற்றும் பொருளாதார இலக்குகளுடன் இந்தத் தாக்குதலுக்குத் திட்டமிட்டிருந்தனர். இராணுவ ரீதியாக, உந்துவிசைப் போர் விமானங்களும் தாக்குதல் உலங்கு வானூர்திகளும் போரரங்குகளிற் பலத்த உயிர் ஆபத்தை விளைவிப்பனவாக இருந்தன. அத்தோடு, 'பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர்' என்ற போர்வையிற் சாதாரண பொதுமக்களை இலக்கு வைத்துத் தாக்குவதற்கும் சிறீலங்கா அரசு தனது வான் படையைத் தாராளமாகப் பயன்படுத்தி வந்தது. அது மட்டுமல்லாது, ஒரு கவலைக்குரிய விடயம் என்னவென்றால் எதிரியிடமிருந்து வான் வழியாக எதிர்கொண்ட ஆபத்தை கட்டுப்படுத்தும் அளவுக்கு போதுமான படைக்கல வசதிகளையும்

விடுதலைப் புலிகள் கொண்டிருக்கவில்லை. அதனால், சிறீலங்கா வான்ப்படையின் இந்தப் பாதக வலிமையை மட்டுப்படுத்துவதற்காக, அதன் தலைமைத் தளம் மீது ஒரு தரைவழித் தாக்குதலைத் தொடுக்கப் புலிகளின் தலைமை தீர்மானித்தது. அதற்கான திட்டத்தையும் மிக நுட்பமாக வரைந்திருந்தது. கட்டுநாயக்காச் சர்வதேச விமான நிலையம், புலிகளின் கணிப்பில் ஒரு தவிர்க்க முடியாத பொருளாதார இலக்காகும். சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் சொத்துக்களை நிர்மூலம் செய்வதன் மூலம் நாட்டில் ஒரு பாரதூரமான பொருளாதாரத் தாக்கத்தை விளைவிப்பது புலிகளின் நோக்கம். சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான இராணுவ மற்றும் பயணிகள் விமானங்களை அழித்து, 500 கோடி டொலர்கள் பெறுமதியான உடனடி இழப்பை ஏற்படுத்தியதன் மூலம், புலிகளின் இந்தத் தாக்குதல் தனது மூலோபாய இலக்கை முழுமையாக எய்தி விட்டிருந்தது.

இந்தத் தாக்குதலில், மிகவும் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய புலிகளின் சாதூர்யம் என்னவெனில், எந்தவொரு வெளிநாட்டு உல்லாசப் பிரயாணியோ பொதுத் தனிநபரோ கொல்லப்படுவதையோ காயத்துக்கேனும் உள்ளாவதையோ தவிர்த்ததுதான். விமான நிலைய வளாகத்திலும் கட்டிடங்களுக்கும் சிறீலங்கா படையினருடன் கடும் சண்டையில் ஈடுபட்ட போதும், பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படுவதைப் புலிகள் மிகத் திறம்படத் தவிர்த்திருந்தனர்.

எதிர்பார்க்கப்பட்டதைப் போலவே - விமான நிலையம் மற்றும் வான்படைத்தளம் மீதான இந்தத் தாக்குதலானது, மிக மோசமான ஒரு பாதிப்பை ஏற்படுத்தி, சிறீலங்காவின் பொருளாதாரத்தையே முடக்கியது. தேசிய வருமானத்தின் ஒரு பிரதான கொடையாளியான, நாட்டின் உல்லாசப் பிரயாணத் துறையை அது செயலிழக்கச் செய்தது. விமான நிலைய வளாகத்திற்குள் நிகழ்ந்த கடும் சண்டையும் அந்தத் தாக்குதலின் இராணுவப் பரிமாணம் சர்வதேசச் செய்தியூடகங்களிற் பெற்ற பரவலான முக்கியத்துவமும் வெளிநாட்டவர்களின் உல்லாச வருகையைத் தடுத்தது. நீண்டுகொண்டிருந்த போரினால் வர்த்தகத்துறை ஏற்கனவே நம்பிகையிழந்து போயிருந்த ஒரு புறச் சூழலில், இந்தத் தாக்குதல் வெளிநாட்டு முதலீட்டின் மீதும் பாரிய பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது. இலங்கை மத்திய வங்கியின் 2001ஆம் ஆண்டின் நிதியறிக்கை, 'உயர்ந்து செல்லும் பணவீக்கத்தாலும் தாழ்ந்து செல்லும் உலகப் பொருளாதாரத்துடனான சமநிலையாலும் 1948 இதற்குப் பின் - சுதந்திரச் சிறீலங்காவில்

ஏற்பட்ட மிகப் பாரிய பொருளாதார வீழ்ச்சி என விளக்கி, 1.4% எதிர்மறை நிகர வளர்ச்சியை அறிவித்தது. இவ்வாறாக, நாட்டுப் பொருளாதாரத்தின் அதிர்ச்சியளிக்கும் நிலைமையை விளக்கிய மத்திய வங்கியின் அந்த ஆண்டறிக்கை, சிறீலங்காப் பொருளாதாரத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சி, நாட்டில் 'சமாதானத்தை நிலை நாட்டுவதிலேயே தங்கியுள்ளது' என்று குறிப்பிட்டது. அந்த ஆண்டறிக்கையின் குறிப்பு இவ்வாறாக உள்ளது:

“நாட்டில் சமாதானத்தை நிலை நாட்டுவதிலேயே பொருளாதார முன்னேற்றம் நிச்சயமாகத் தங்கியுள்ளது. நீண்டு செல்லும் போரானது, மனித வள மற்றும் பொருள் வள வகைகளில், நாட்டின் பொருளாதாரத்தை விழுங்கிச் செல்கின்றது. மேலும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான ஏது நிலைகளை அது கடுமையாகப் பாதித்து விட்டது. பொருளாதார ரீதியாக, இந்த நீண்ட போரின் சுமையைத் தாங்கிக் கொள்ளக் கூடிய சக்தியை நாடு இழந்தே விட்டது. அதனால், பிரச்சினைக்கு விரைந்து தீர்வு காண்பது அத்தியாவசியமானது”!

கொழும்பிற் புதிய ஆட்சியமைப்பு

சந்திரிகா அரசாங்கமானது அரசியல், இராணுவ, பொருளாதார ரீதியாகப் பெரும் நெருக்கடிக்கு முகம் கொடுத்து நின்றது. 'சமாதானத்திற்கான யுத்தம்' என்ற சந்திரிகாவின் கோட்பாட்டைப் புலிகள் இயக்கம் தனது போர் வலுவால் தவிடு பொடியாக்கியது. இராணுவ அணுகுமுறையால் அரைகுறையான அரசியல் தீர்வு ஒன்றை தமிழ் மக்கள் மீது திணித்துவிடலாம் என்ற சிங்கள மேலாண்மைவாதிகளின் கற்பனைக் கோட்டையும் இடிந்து போனது. வன்னிப் பெரும் சமர்களிற் புலிகள் ஈட்டிய திகைப்பூட்டும் சாதனைகளும் சிறீலங்காவின் படைத்துறை சந்தித்த பேரிழப்புகளும் இராணுவத்தின் முதுகெலும்பை முறித்து, மீள முடியாதவாறு முடக்கின. இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்த பின்பு முதல் தடவையாக, தமிழர் மீதான இராணுவ மேலாதிக்க வலுவைச் சிறீலங்கா அரசு இழந்தது. விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு இராணுவச் சமபலத்தை வென்றெடுத்ததுடன் தமிழர் தாயகத்தின் எழுபது விகித நிலப்பரப்பை மீட்டெடுத்து அங்கு தமது ஆட்சியதிகாரத்தை நிலைநாட்டியது. புலிப் படையானது எவராலும் வெற்றி கொள்ள முடியாத ஒரு போராட்டச் சக்தி என்பதைச் சிங்கள அரசும் அதற்கு இராணுவ ரீதியாக முண்டு கொடுத்த

உலக நாடுகளும் உணர்ந்து கொண்டன. எல்லாவற்றிற்கும் சிகரம் வைத்தது போன்று கட்டுநாயாக்காவில் விழுந்த மரண அடி, வான் படையின் சிறகுகளைக் கத்தரித்து விட்டதுடன் சிறீலங்காவின் பொருளாதாரத்தைச் செயலிழக்கச் செய்து முடக்கியது.

மீள முடியாத பெரும் நெருக்கடியைச் சந்தித்து நின்ற சந்திரிகாவின் அரசுக்குப் பலிகளுடன் சமரசம் செய்து, தமிழரின் தேசியப் பிரச்சினைக்கு அமைதி வழியில் தீர்வு காண முயற்சிப்பதைத் தவிர வேறு மார்க்கம் இருக்கவில்லை. இதனையே மேற்குலக எஜமான்களும் சந்திரிகா அரசுக்குப் போதிக்கத் தொடங்கினர். பலிகளின் போர்வலு இறுதியில் இராணுவத்தின் ஆணவத்தைப் பணியவைத்து, சிங்களத்தைச் சமாதான வழிக்குத் தள்ளியது. இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் பலிகளின் சமாதானக் கதவைத் தட்டிப் பார்க்க விரும்பினார் சந்திரிகா. அம்மையாரின் சொல் வழிக்கு அமைய, அவரது ஆலோசகரும் வெளிவிவகார அமைச்சருமான லக்ஷ்மன் கதிர்காமர் கொழும்பிலுள்ள நோர்வேத் தூதுவர் ஜோன் வெஸ்ட்போர்க்கை அணுகி, சமாதான முயற்சியை மீளத் தொடங்கும் சாத்தியம் பற்றி வினவினார். பலிகளுடன் மோதி மூக்குடைபட்டு வருகிறார் கதிர்காமர் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட நோர்வேத் தூதுவர். 'சமாதானத்திற் பலிகள் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சந்திரிகா அரசின் நேர்மையில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கவில்லை' என்பதை இராஜதந்திர மென்மொழியில் வெளிநாட்டு மந்திரிக்குக் குத்தலாகச் சொன்னாராம். நான்கு மாதங்களாகப் போருக்கு ஓய்வு கொடுத்த பிரபாகரன் அமைதித் தவம் இருந்து ஏமாந்து போன தருணத்திற் பலிகள் மீது 'அக்கினிச் சுவாலையை' ஏவி விட்டதால், விடுதலைப் பலிகளின் தலைமைக்குச் சந்திரிகா அரசு மீது நம்பிக்கை செத்துப் போனதாக நோர்வேத் தூதுவர் விளக்கினாராம். பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கு விடுதலைப் பலிகள் இப்போது சில முன்கோரிக்கை களை முன்வைக்கிறார்கள் என்று கூறிய நோர்வே இராஜதந்திரி, தமிழ் மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டிருக்கும் பொருளாதாரத் தடையை முற்றாக நீக்கி, பயங்கரவாத முத்திரை குத்திப் பலிகள் இயக்கம் மீது அரசு விதித்த தடையை அகற்றி, இரு தரப்பும் இணங்கிய ஒரு நிலையான போர் நிறுத்தம் பிரகடனம் செய்த சமரச சூழ்நிலையில்தான் பலிகள் பேச்சுக்கு வருவார்கள் எனத் தெளிவுபடுத்தினார். சமரசப் பேச்சுக்களுக்கு விடுதலைப் பலிகள் முன்னிபந்தனைகள் விதிக்கிறார்கள் எனக் கதிர்காமர் இச்சந்திப்பின் கருத்தாடல் பற்றி அம்மையாருக்கு வியாக்கியானம் அளிக்க, நிபந்தனைகள் எதையுமே ஏற்க முடியாதெனச் சமாதானக் கதவை மூடினார் சந்திரிகா.

இந்தக் கால கட்டத்தில், 2001 செப்டம்பரில் - நோர்வேயின் தொழிற் கட்சி அரசாங்கம் தமது ஆட்சியைத் துறந்ததால், மரபுவாத மற்றும் கிறிஸ்தவ ஜனநாயகவாதிகளின் ஒரு புதிய அரசாங்கம் அமைப்பதற்கு வழிவிட்டது. திரு.கே.எம்.பொண்டவிக் புதிய நோர்வே அரசாங்கத்தின் பிரதமராகப் பொறுப்பு ஏற்றார். திரு.ஜான் பீற்றர்சன் அதன் வெளிவிவகார அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார். திரு.விடார் ஹெல்கிசன் வெளிவிவகாரத் துணை மந்திரியாக அமர்த்தப்பட்டதுடன், இலங்கைச் சமரச முயற்சிகளுக்கான பொறுப்புக்களும் அவரிடம் வழங்கப்பட்டன. இலங்கை விவகாரத்திற்கான சிறப்புத் தூதுவராக திரு.எரிக் கல்லைம் தொடர்ந்தும் பணியேற்றார். இலங்கை இன நெருக்கடிக்குச் சமரசத் தீர்வு காண எடுக்கப்படும் முயற்சிகளின் சம்பந்தப்பட்ட தரப்புக்களிடையே அனுசரணையாளராகத் தொடர்ந்தும் செயற்பட நோர்வேயின் புதிய அரசாங்கம் உறுதியளித்தது.

2001 ஆவது வருடம் டிசம்பர் 5ஆம் நாள், சிறீலங்காவும் ஒரு பாராளுமன்றத் தேர்தலைச் சந்தித்தது. தமிழரின் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு ஒரு சமரசத் தீர்வு காண்பது, நாட்டின் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவது என்பனவே தேர்தற் பிரச்சாரத்தின் மையக் கருத்துகளாக அமைந்தன. திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் தலைமையிலான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, சமாதானத்தை நிலைநாட்டவும் விடுதலைப் புலிகளுடன் சமரசப் பேச்சுக்களை நடத்தவும் சிங்கள மக்களிடம் ஓர் ஆணையைக் கேட்டது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் 2001ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல் விஞ்ஞாபனம் தெரிவித்ததாவது:

“சமாதானமே எமது முதன்மை இலட்சியம். சமாதானத்தின் பால் நின்று, சமாதானத்திற்காக மட்டுமே நாம் உழைப்போம். தேசியப் பிரச்சினைக் கான எமது தீர்வு யோசனையை, இத்தனை வருடங்களாக எமது எதிர்த்தரப்பினர் மிக மோசமாகவும் தயவற்ற முறையிலும் திரிவுபடுத்திக் காட்டிவிட்டார்கள். நாங்கள் யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து நாட்டில் ஐக்கியத்தைக் கட்டி யெழுப்புவோம். பிரச்சினையில் தொடர்புபட்ட அனைத்துத் தரப்பினராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப் படத்தக்க அரசியல் தீர்வு ஒன்றை, பிளவுபடாத சிறீலங்காவின் ஒருமைப்பாட்டிற்குள் நாம் ஏற்படுத்து வோம். அதற்கான முயற்சிகளை நாம் இதயபூர்வ மாகவும் திறந்த மனத்துடனும் முன்னெடுப்போம்...”

நாம் ஆட்சியமைத்தவுடன் - எல்லோருக்கும் ஒரு பரந்த தளத்தில் அரசியல் தீர்வை அடைவதற்காக - அனைத்து அரசியற் கட்சிகளுடனும் மத பீடங்களுடனும் சமூக அமைப்புகளுடனும் நாங்கள் கலந்துரையாடல்களை முன்னெடுப்போம். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளையும் நாம் அந்தச் சமரச முயற்சிகளில் ஈடுபடுத்துவோம்.

எல்லாச் சமூகங்களினதும் பெரும்பான்மையினரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் ஓர் அரசியல் தீர்வை அடையாதவரை, அரசியலமைப்பில் எத்தகைய ஒரு சட்டத் திருத்தத்தையும் கொண்டு வருவதற்கான யோசனையை நாம் முன்வைக்கப் போவதில்லை.

வடகிழக்கு மாகாணத்திற்கு ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பு நிறுவப்படும்.

போரினால் இடம்பெயர்ந்து, நிர்க்கதி நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ள மக்களின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கென ஒரு சுதந்திர ஆணைக் குழுவை நாம் நியமிப்போம்.

உணர்வுபூர்வமான இந்த விடயம், சமூகத்தின் அனைத்துத் தரப்பினராலும் முழு மனத்தோடு ஆராயப்பட வேண்டும். உணவு, மருத்துவம் மற்றும் இன்னபிற அத்தியாவசியத் தேவைகளின் பற்றாக்குறைக்குட் சிக்குண்டு, வடகிழக்கில், வாழும் மக்கள் நாளாந்தம் பட்டுவரும் தாங்கொணாத் துன்பத்தினை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். தங்கள் உறவினர், நண்பர்களிடம் விஜயம் செய்யும் சாதாரணப் பயணிகள் எதிர்கொள்கின்ற இடர்ப்பாடுகளையும் நாம் புரிந்து கொள்கின்றோம். நாம் ஆட்சியமைத்தவுடன், அவர்களது வாழ்விற்கு சமூக நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கான உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வோம்”.

சமாதானம் என்பது, தென்னிலங்கைத் தேர்தற் களத்தின் அரசியற் சக்திகளுக்கிடையே - அதனை ஆதரித்தவர்களுக்கும் எதிர்த்த பேரினவாதிகளுக்கும் இடையே முதன்மை விவாதப் பொருளாக உருவாகிவிட்டிருந்தது. இதனை உணர்ந்து கொண்ட புலிகளின் தலைவர் திரு. பிரபாகரன் அவர்கள் 2001 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 27 அன்று தனது வருடாந்த மாவீரர் நாள் உரையில்,

“போர் வெறி கொண்ட இனவாதச் சக்திகளை” அடையாளம் கண்டு நிராகரிக்குமாறு சிங்கள மக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். நிலைமையை அவர் பின்வருமாறு விளக்கினார்:

“இலங்கையின் முதன்மையான பிரச்சினையாக முனைப்புற்று நிற்கும் தமிழரின் தேசிய இனச் சிக்கலானது, சமாதானம், போர் என்ற இரு முரண்பட்ட துருவங்களில் அரசியற் சக்திகளை ஈர்த்து வருகின்றது. சமாதானம் வேண்டி நிற்கும் சக்திகளுக்கும் சமாதானத்திற்கு எதிரான தீவிரவாதச் சக்திகளுக்கும் மத்தியிலான போட்டியாக இந்தத் தேர்தல் நடக்கின்றது. எனவே, எதிர்காலத்தில் இத் தீவில் சமாதானம் நிலவ வேண்டுமா போர் தொடர வேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் பொறுப்புப் பொதுமக்களிடம் விடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் மக்களுக்கு நீதி கிடைக்காதவரை, அவர்களது அரசியல் அபிலாசைகள் நிறைவேறாதவரை இத்தீவில் சமாதானமும் இன ஒத்திசைவும் பொருளாதார மேம்பாடும் ஏற்படப் போவதில்லை என்பதைச் சிங்கள மக்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

நாம் சிங்கள மக்களுக்கு விரோதிகள் அல்லர். எமது போராட்டமும் சிங்கள மக்களுக்கு எதிரானது அன்று. சிங்கள இனவாத அரசியல்வாதிகளின் அடக்குமுறைக் கொள்கை காரணமாகவே தமிழ், சிங்கள இனங்கள் மத்தியில் முரண்பாடு எழுந்து போராக வெடிக்கின்றது. ஆயுத பலத்தினால் எமது மக்களை அடிமை கொள்ள முனையும் அரசுக்கும் அரசுப் படைகளுக்கும் எதிராகவே நாம் போர் புரிந்து வருகின்றோம். இந்தப் போரானது தமிழ் மக்களை மட்டுமன்றிச் சிங்கள மக்களையும் ஆழமாகப் பாதித்து வருகின்றது என்பது எமக்குத் தெரியும். போர் வெறி கொண்ட அதிகார வர்க்கத்தின் அடக்குமுறைக் கொள்கையால் பல்லாயிரக்கணக்கான அப்பாவிச் சிங்கள இளைஞர்களும் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்டு வருகின்றார்கள். அது மட்டுமன்றி, இந்தப் போரினால் எழும் பொருளாதாரப் பழுவைச் சிங்கள மக்களே சுமக்க வேண்டியுள்ளது என்பதும் எமக்குத் தெரியும். எனவே, இக்கொடிய போருக்கு முடிவு கட்டி, நிரந்தரச் சமாதானத்தை

நிலைநாட்டுவதாயின், போர் வெறி கொண்ட இனவாதச் சக்திகளை இனங்கண்டு ஒதுக்கி விடுவதோடு, தமிழ் மக்களுக்கு நீதி வழங்கவும் சிங்கள மக்கள் முன்வர வேண்டும்.

தமிழ்த் தேசிய இனச் சிக்கலுக்குச் சமரத் தீர்வு கண்டு, சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான அமோக ஆணையைப் பெற்று, அந்தப் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வெற்றியீட்ட, திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்கா நாட்டின் புதிய பிரதமராகப் பதவிப் பிரமாணம் செய்துகொண்டார். அவ்வாறு பதவியேற்றுக் கொண்டவுடன், நோர்வேத் தூதுவர் திரு.வெஸ்ட்போர்க்கைச் சந்தித்து, விடுதலைப் புலிகளுடன் சமரசப் பேச்சுக்களில் ஈடுபடுத்துவதற்கான தனது அரசாங்கத்தின் விருப்பத்தைத் தெரியப்படுத்தினார். அனுசரணைப் பணியைத் தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துத் தனது அரசுக்கும் புலிகள் இயக்கத்திற்கும் இடையில் பேச்சுக்களை நிகழ்த்துவதற்கான முயற்சியினை ஆரம்பிக்குமாறு நோர்வே அரசாங்கத்தை வேண்டிக் கொண்டார். அத்தோடு நோர்வேத் தூதுவர் ஊடாகப் புலிகளின் தலைமைக்கு அனுப்பி வைத்த ஒரு தகவலில், தமிழ் மக்களின் குறைகளைத் தீர்த்து, அவர்கள் நிம்மதியான வாழ்வுக்கு மீளத் திரும்புவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளைத் தனது அரசாங்கம் விரைந்து மேற்கொள்ளும் என்றும் திரு.ரணில் தெரிவித்திருந்தார்.

இந்தப் புதிய அரசாங்கத்திற்குத் தமது நல்லெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தும் முகமாக, 2001ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 24ஆம் திகதி நள்ளிரவு முதல், ஒரு மாத கால யுத்த நிறுத்தம் ஒன்றை ஒருதலைப்பட்சமாக அறிவித்த புலிகள் இயக்கம், அதற்குச் சாதகமாகப் பதிலளிக்குமாறு ரணிலின் ஆட்சியிடம் கோரியது. இந்த முடிவைப் புலிகள் இயக்கம் பின்வருமாறு அறிவித்தது:

“சமாதானமும் இன ஒற்றுமையும் ஏற்பட வேண்டும் எனக் கடந்த பொதுத் தேர்தலில் தமிழ் மக்களும் சிங்கள மக்களும் கூட்டாக ஆணை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இதனால் ஊக்கமளிக்கப்பட்ட விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப்பீடம், நத்தார், புதுவருடம், தைப்பொங்கல் ஆகிய பண்டிகை நாட்களில் அமைதி நிலவும் வகையில், ஒரு மாத காலத்திற்கு ஒரு தலைப்பட்சமாகப் போர் நிறுத்தம் செய்யத் தீர்மானித்துள்ளது. எமது இந்த நல்லெண்ண நடவடிக்கைக்குச் சாதகமான பதிலளித்து, இக்கால

கட்டத்தில் அமைதி பேணுமாறு தனது ஆயுதப் படைகளுக்குச் சிறீலங்கா அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்கும் என நாம் நம்புகிறோம். சமாதானத்திலும் பேச்சுக்கள் வாயிலான தீர்விலும் எமக்குள்ள நேர்மையான ஆவலைப் பிரதிபலிக்கும் நல்லெண்ண நடவடிக்கையாகவே எமது போர் நிறுத்த அறிவித்தல் களைக் கருத வேண்டும். இந்த அமைதிச் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி, எமது மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டிருக்கும் பொருளாதார முற்றுகையையும் ஏனைய தடைகளையும் நீக்கி, இயல்புநிலையைத் தோற்றுவிக்கப் புதிய அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை எடுக்குமென நாம் நம்புகிறோம்.

எமது நல்லெண்ணச் சமிக்கையை ஏற்று, எமது படையணிகளுக்கு எதிரான போர் நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதுடன் பொருளாதாரத் தடைகளையும் நீக்க உடன் நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்குமானால், போர் நெருக்கடியைத் தணித்து, சமரசச் சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் நோக்குடன் நாம் போர் நிறுத்தத்தை மேலும் நீடிப்பது பற்றிப் பரிசீலனை செய்வோம்.”

புலிகளின் இந்த ஒருதலைப்பட்சமான போர் ஓய்வுப் பிரகடனத்திற்கு ஆதரவாகப் பதிலளித்த புதிய அரசாங்கம், டிசம்பர் 24ஆம் திகதி நள்ளிரவிலிருந்து தாமும் ஒரு போர் ஓய்வைப் பிரகடனப்படுத்தியிருந்த போதும், அரசுக் கட்டுப்பாட்டிலிருக்கும் தமிழர் பிரதேசங்களில் இராணுவ நடவடிக்கைகளைத் தொடர, அரசுப் படைகளுக்கும் சிறீலங்காக் காவல்துறையினருக்கும் உத்தரவிட்டிருந்தது. அத்தோடு, “ஆயுதங்கள் வெடிப் பொருட்கள் போர்த் தளபாடங்கள் என்பவற்றை நாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்படுவதைத் தடுப்பதற்கான” கடற்படையினரின் கடல் நடவடிக்கைகள் தொடரும் என்றும் அரசாங்கம் அறிவித்தது. அரசாங்கப் படைகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த இவ்வாறான கட்டளைகளும் அறிவுறுத்தல்களும் புலிகளின் தலைமைக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கவில்லை. இந்த விவகாரத்தினால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகளைப் பற்றி என்னுடன் கலந்துரையாடிய திருபிரபாகரன், நோர்வேத் தரப்பினருடாகப் புதிய அரசாங்கத்திடம் தனது அதிருப்தியை தெரிவிக்குமாறு என்னிடம் கேட்டுக்கொண்டார். அதன்படி, திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்குத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டிய அந்தத் தகவல்களைத் திரு.எரிக் சுல்கைம் அவர்களுக்கு, 2001ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 27இல் நான் கீழுள்ளவாறு எழுதினேன்:

“போர் நிறுத்தத்தைக் கடைப்பிடிப்பது குறித்து சிறீலங்காவின் படைத்துறைத் தலைமை, தனது ஆயுதப் படைகளுக்கு வழங்கியுள்ள வழிமுறை உத்தரவிற் காணப்படும் சில அம்சங்கள் தொடர்பாக விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் திரு.பிரபாகரன் அதிருப்தி அடைந்துள்ளார். இதனைச் சிறீலங்காவின் அரசுத் தலைமைக்குத் தங்கள் மூலம் தெரியப்படுத்துமாறு என்னைக் கேட்டுள்ளார். தமிழ் மக்களின் சுதந்திரமான நடமாட்டங்களுக்குத் தொடர்ந்து விதிக்கப்படும் கட்டுப்பாடுகளாலும் வட-கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பிலுள்ள பிரதேசங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ள எண்ணற்ற சோதனைச் சாவடிகள் மற்றும் தடை அரண்களாலும் சாதாரண பொதுமக்கள் கடுமையான தொல்லை களுக்கு உள்ளாகின்றார்கள் என்று அவர் கருதுகின்றார். சுற்றி வளைப்புக்களையும் தேடுதல் நடவடிக்கைகளையும் தொடர்வதற்கு எடுக்கப் பட்டிருக்கும் முடிவானது - போர் நெருக்கடியைத் தணித்து, சுமுக நிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்கு எவ்வகையிலும் உதவப் போவதில்லை என்பதுடன், மோதல் நிலையை உருவாக்கக் கூடிய சம்பவங்கள் நிகழ்வதற்கே அது தூண்டுதலாக அமைந்து விடும் என்பதும் அவரது வாதம். மேலும், எத்தகைய சூழ்நிலையிலும் சிறீலங்காக் கடற்படையினரின் திட்டமிட்ட தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாக்கப்படு மிடத்து, ஒரு தற்காப்பு நடவடிக்கையாகக் கடற்புலிகள் திருப்பித் தாக்குவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளவும் திரு.பிரபாகரன் விரும்புகின்றார். கடற்புலித் தளங்கள் மீது வான் வழியாகவோ கடல் வழியாகவோ தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுப் பலத்த சேதங்கள் உண்டுபண்ணப்படுமிடத்து, போர் ஓய்வை மீறும் ஒரு யுத்த நடவடிக்கையாகவே அவை கொள்ளப்படும் என்றும் அவர் தெரிவிக்கின்றார்.”

கொழும்பிற்கான நோர்வேத் தூதுவர் ஊடாகத் திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட, திரு.பிரபாகரனின் இந்தச் செய்திக்கான பதில் உடனடியாகவே கிடைத்தது. தமிழர் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற் பிரதம மந்திரி முழு மனத்துடனும் நேர்மையுடனும் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளார் என்று அரசாங்கத்தின்

அந்தப் பதிலில் வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது. அத்தோடு, இரு தரப்பினரும் தனித்தனியாக ஒருதலைப்பட்ச யுத்தநிறுத்த அறிவிப்புக்களை விடுப்பதற்குப் பதிலாக, இரு தரப்பினரும் பரஸ்பரம் இணங்கும் ஒரு போர் நிறுத்த உடன்படிக்கைக்கான நெறிமுறைகளை வரைவதில் அரசாங்கம் ஆர்வப்படுகின்றது என்றும் அதில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. புலிகள் இயக்கத்தின் தலைமைக்கு எழுதப்பட்ட அந்தப் பதிலில் மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்ததாவது:

“போர் நிறுத்த உடன்பாட்டைச் செயற்படுத்துவது சம்பந்தமாகச் சில முக்கிய விடயங்கள் குறித்துச் சிறீலங்கா அரசாங்கம் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புடன் அவசரமாகக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டியுள்ளது.

தற்போதுள்ள போர் நிறுத்தமானது இரு தரப்பும் இணங்கிச் செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்பாடு இல்லை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இரு தரப்பினரும் வெவ்வேறாக, ஒருதலைப் பட்சமான முறையிற் செய்துள்ள போர் நிறுத்தத்தின் விளைவாகவே இன்றைய கள யதார்த்தம் உள்ளது. இக்கள நிலைமை தப்பிப்பிராயங்களையும் பட்ட நிலையையும் உருவாக்கலாம். எனவே இரு தரப்பினரும் நிதானத்தைக் கடைப்பிடித்து, தேவை ஏற்படும் பொழுது பரஸ்பரம் ஒத்துழைப்பது அவசியமாகும்.

இவ்வாறான சூழ்நிலையில், தப்பிப்பிராயத்தைத் தவிர்க்கும் நோக்குடன், இரு தரப்பினரும் உடனடியாகவே கள நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி, போர் நிறுத்தத்தின் அதிகார வரம்புகள், மற்றும் அதிற் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விதிமுறைகள் குறித்து அவசர இணக்கப்பாட்டுக்கு வருவது பொருத்தமானதாகும்.”

பரஸ்பரமாக இணங்கப்பட்ட போர் நிறுத்தம்

இரு தரப்பும் இணங்கிய ஒரு போர் நிறுத்தம் உருவாக்கப்பட வேண்டிய இன்றியமையாத தேவையை ஏற்றுக்கொண்ட புலிகளின் தலைமை, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட போர்நிறுத்த உடன்படிக்கை ஒன்றுக்குரிய அதிகாரங்கள், கட்டுப்பாடுகள், வரையறைகள் தொடர்பாகக் கலந்துரையாடுவதற்குத் தாம் தயாராக இருப்பதாக நோர்வே அரசாங்கத்திற்கு அறிவித்தது. அத்தோடு, பரஸ்பர

இணக்கப்பாட்டுடன் கூடிய போர் நிறுத்தம் ஒன்றை உருவாக்கும் வேலைத் திட்டத்திற்கான தமது தரப்பின் யோசனை வரைபு ஒன்றை அரசாங்கத் தரப்பினரின் பரிசீலனைக்குச் சமர்ப்பிக்க இருப்பதாகவும் நோர்வேத் தரப்பினரிடம் தெரிவித்தது. மேலும் இரு தரப்பினருமாகச் சேர்ந்து நோர்வேயின் துணையுடன் ஒரு பொதுப் போர் நிறுத்த ஒழுங்கமைப்பை உருவாக்கும் வரைக்கும் சுற்றி வளைப்பு, தேடுதல், கைது மற்றும் கள நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் அரசாங்கம் இடைநிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்றும் புலிகள் யோசனை தெரிவித்தனர். அத்தோடு, தமிழ் மக்கள் எதிர்கொண்டு நின்ற அநீதியை நீக்குவதிலும் சமத்துவமின்மையை அகற்றுவதிலும் புதிய அரசாங்கம் இதய சுத்தியுடன் இருக்கின்றதென்றால், தென்னிலங்கைச் சிங்களவர்களால் இலகுவிற்பெறக் கூடிய அத்தியாவசியப் பொருட்கள் அனைத்தையும் வடகிழக்குத் தமிழ் மக்களுக்கும் இலகுவில் பெறக்கூடியதாக அரசு உறுதி செய்ய வேண்டும் என்றும் புலிகள் இயக்கம் வாதிட்டது.

புலிகளின் இந்தக் கோரிக்கை பிரதமர் மந்திரிக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டவுடன், பதில் நடவடிக்கைக் காலம் தாழ்த்தாது எடுக்கப்பட்டது. சுற்றிவளைப்புக்கள், தேடுதல் மற்றும் கைது நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் அரசாங்கம் இடைநிறுத்தம் செய்கின்றது என்று நோர்வேத் தரப்பினர் எமக்கு அறியத் தந்தனர். அத்தோடு, நோர்வேயின் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கைத் திட்ட வரைவில் உள்ளதன் படி, 2002 ஜனவரி 15ஆம் திகதியிலிருந்து, பொருளாதாரத் தடையை நீக்கி, அத்தியாவசியப் பொருட்கள் அனைத்தும் தமிழ்ப் பகுதிகளுக்குத் தாராளமாக எடுத்துச் செல்லப்பட அனுமதிக்கப்படும் எனவும் அரசு உறுதியளித்தது.

இதேவேளையில், சமாதான முன்னெடுப்பு மற்றும் சமரசப் பேச்சுக்களுக்குப் பொறுப்பாக, அரசியலமைப்புத்துறை அமைச்சர் பேராசிரியர் ஜி.எல்.பீரிஸ், பொருண்மிய மறுசீரமைப்புத்துறை அமைச்சர் திருமிலிந்த மொறகொட ஆகியோரின் தலைமையில் ஓர் உயர்மட்டக் குழுவைத் திருரணில் விக்கிரமசிங்கா நியமித்தார். அது மட்டுமன்றி, சீனாவுக்கான சிறீலங்காவின் தூதுவர் திரு.பேர்னாட் குணத்திலகா தலைமையில் ஒரு சமாதானச் செயலகத்தினையும் அவர் நிறுவியதுடன், அனுசரணையாளர் பணியைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளுமாறு நோர்வே அரசாங்கத்தைக் கோரி, பிரதமர் திரு.பொண்டேவிக் அவர்களுக்கும் எழுதினார். இதேபோன்ற ஒரு கோரிக்கையை உத்தியோகபூர்வமாக விடுக்குமாறு புலிகள் இயக்கமும் கேட்கப்பட்டதையடுத்து, திரு.பிரபாகரன் 2002 ஜனவரி 1ஆம் திகதி, திரு.பொண்டேவிக் அவர்களுக்குப் பின்வருமாறு எழுதினார்:-

அன்புக்குரிய பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு,

இலங்கையின் தமிழ்த் தேசிய இனச்சிக்கலுக்குச் சமரச அரசியல் தீர்வு ஒன்றைக் காண்பிப்பதற்காக, கடந்த இரண்டரை வருடங்களாகத் தாங்கள் எடுத்துவரும் அயராத முயற்சிகளுக்கும் தாங்கள் வழங்கி வரும் ஒப்பற்ற உதவிகளுக்குமாக, முதற்கண் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளை நோர்வே அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றோம். அத்தோடு, மிக நுட்பமாகக் கையாளப்பட வேண்டிய இந்தச் சமாதான முயற்சிகளில், எத்தகையை ஊறுபாடும் நேர்ந்து விடாமற் குறிக்கோளை அடைவதில் தாங்கள் காட்டிவரும் நடுநிலை தவறாத பண்பைக் கண்டு நான் வியக்கிறேன். தங்களது இத்தகைய அற்புதமான அணுகுமுறை கண்டு, தமிழீழத்தில் வாழும் தமிழ் மக்கள் மட்டுமன்றி, உலகமெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் நன்றியுணர்வோடு மகிழ்வடைகின்றார்கள்.

இனச் சிக்கலுக்கு ஒரு நிரந்தரமான தீர்வைக் கண்டு, ஒரு நிலையான சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதில் தங்களது அனுசரணைப் பணியைத் தொடர்ந்தும் ஆற்றி, சம்பந்தப்பட்ட தரப்புகளுக்கு உதவியாய் இருக்குமாறு தங்களை வேண்டியே நான் இந்த மடலை உங்களுக்கு எழுதுகின்றேன்.

வேபிரபாகரன்,
தலைவர்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

நோர்வேயின் பிரதம மந்திரி இவ்வாறு பதிலளித்தார்:-

அன்புக்குரிய திருபிரபாகரன் அவர்களுக்கு,

ஜனவரி 1ஆம் திகதி அன்று அனுப்பியிருந்த கடிதத்தில் தாங்கள் கேட்டிருந்ததற்கு அமைய, இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கு அமைதியான அரசியல் தீர்வு காணும் முயற்சியிற் சம்பந்தப்பட்ட தரப்புக்களை ஒருங்கிணைக்கும் அனுசரணைப் பணியில் ஈடுபடுவதில் எனது அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும் உறுதிப்பாட்டைத் தங்களுக்கு உறுதி செய்ய விரும்புகின்றேன்.

சமரச முயற்சியில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் ஆக்கபூர்வமான அணுகுமுறையையிட்டு நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைவதுடன், இரு தரப்புக்களுக்கும் இடையிற் புத்துயிர் அடைந்து வரும் பரஸ்பர நம்பிக்கையானது, சமாதானத்தை அடைவதற்கான வழிகளை இலகுவாக்கும் எனவும் நாங்கள் நம்புகின்றோம்.

அமைதி முயற்சிக்கான, நோர்வேயினது அனுசரணைப் பணியின் பொறுப்புக்களை, எனது வெளிவிவகார அமைச்சர் திரு.ஜான் பீட்டர்சன் அவர்களிடமும் அவரது துணை மந்திரி திரு.விடார் ஹெல்கிசன் அவர்களிடமும் ஒப்படைத்திருக்கிறேன். சமரச முன்னெடுப்பின் நடவடிக்கைகளை அவர்கள் நாளாந்தம் கவனித்துக் கொள்வார்கள்.

சமரசப் பேச்சுக்கள் வெற்றிகரமாக நிகழ எனது நல்வாழ்த்துக்கள்.

கே.எம்.பொண்டேவிக்,
பிரதம மந்திரி.

இரு தரப்பினராலும் வெவ்வேறாக ஒரு தலைப்பட்சமாக அறிவிக்கப்பட்ட போர் நிறுத்தங்களை ஒருமுகப்படுத்தி, இரு தரப்பினரும் இணங்கக் கூடிய ஒரு விரிவான பொதுக் கட்டமைப்பைக் கொண்ட போர் ஓய்வு உடன்பாடு ஒன்றைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பை நோர்வே அனுசரணையாளர் எடுத்தனர். இது சம்பந்தமாகத் தங்களது யோசனைகளைச் சமர்ப்பிக்குமாறு இரு தரப்பினரையும் (சிறீலங்கா அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளும்) நோர்வே கேட்டுக்கொண்டது. போர் நிறுத்த உடன்பாட்டின் நடைமுறை விதிகள் அடங்கிய எமது யோசனைகளை, எனது விடுதலை இயக்கம் 2002, ஜனவரி 7ஆம் நாளன்று திரு.விடார் ஹெல்கிசனிடம் சமர்ப்பித்தது. இரு தரப்பினரிடமிருந்தும் யோசனைகளைப் பெற்றுக்கொண்ட பின்னர், இரு தரப்பினரும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு பொதுக் கட்டமைப்பை உருவாக்கும் மிகவும் சிரமமான பணியை மேற்கொண்டது நோர்வே அரசு.

இரு தரப்பும் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஓர் ஆவணத்தைத் தயாரிப்பதற்காக நோர்வேயின் சமாதானத் தூதுவர்களான திரு.விடார் ஹெல்கிசன், திரு.ஜோன் வெஸ்ட்போர்க், திரு.எரிக்

சுல்கைம், சிறீமதி ஜெர்ஸ்டி ரொம்ஸ்டால் ஆகியோர் லண்டனில் என்னுடனும் கொழும்பிற் சிறீலங்கா அரசுப் பிரதிநிதிகளுடனும் பல சுற்றுக் கலந்துரையாடல்களை நிகழ்த்தினர். 2002ஆம் ஆண்டு, ஜனவரி-பெப்ரவரி மாதங்களில் தலைவர் பிரபாகரனுடன் பல தடவைகள் தொடர்பு கொண்ட நான், அவருடன் கலந்தாலோசித்து, அவரிடமிருந்து பல திருத்தங்களையும் மாற்றங்களையும் யோசனைகளையும் பெற்று எமது தரப்பு ஆவணத்தை முழுமைப்படுத்தி நோர்வே அரசிடம் கையளித்தேன். நீண்ட வரலாற்றுப் பகைமையுடைய இரு தரப்பினரும் இணக்கக் கூடிய ஒரு போர் நிறுத்த ஆவணத்தைத் தயார்செய்து முழுமைப் படுத்துவதில், நோர்வே அனுசரணையாளர்கள் கடைப்பிடித்த பொறுமையான, விடா முயற்சியான, மதிநுட்பமான பணியை நான் பாராட்ட வேண்டும்.

2002 பெப்ரவரி 22ஆம் நாளன்று, விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் திரு.வே.பிரபாகரன் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தத்தில் முதலிற் கைச்சாத்திட்டார். இதனையடுத்து, சிறீலங்காப் பிரதமர் திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்காவும் அந்த ஆவணத்திற் கைச்சாத்திட்டார். அதே சமயம், நோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சர் திரு.ஜான் பீட்டர்சன், உதவி மந்திரி திரு.விடார் ஹெல்கிசன் ஆகியோர் ஒஸ்லோவில் ஊடகவியலாளர் மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டுவித்து, இந்தப் போர் நிறுத்தப் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையை உலகிற்குப் பகிரங்கப்படுத்தினார். இச்செய்தியாளர் மாநாட்டில் திரு.ஜான் பீட்டர்சன் இந்த உடன்படிக்கையின் நோக்கம் பற்றிக் கீழ்க் கண்டவாறு விளங்கப்படுத்தினார்:-

“அறுபதாயிரம் மக்களைப் பலிகொண்டு, பரந்துபட்ட அளவில் மனித அவலங்களுக்குக் காரணமாயிருந்த இன நெருக்கடிக்குச் சமரசப் பேச்சுக்கள் மூலம் தீர்வு காண்பதே இரு தரப்பினரதும் இறுதி இலட்சியமாகும்.

இந்த அதிகாரபூர்வமான போர்நிறுத்த உடன்பாட்டின் மூலம், பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதற்கு இரு தரப்பினரும் உறுதியுண்டுள்ளனர். இலங்கைக் குடிமக்களின் வாழ்வில் - அவர்கள் சிங்களவர், தமிழர் முஸ்லிம்கள் அல்லது வேறு இனத்தவராயினும் சரி - இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்க இரு தரப்பினரும் இணக்கம் தெரிவித்துள்ளனர். இந்தப் போர்நிறுத்த அமுலாக்கத்தை நேரடியாக மேற்பார்வை செய்யக்கூடிய, நோர்வேயின்

தலைமையிலான ஒரு சர்வதேசப் போர்நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவை ஏற்றுக் கொள்ளவும் அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

இந்தப் போர்நிறுத்த உடன்படிக்கையை இறுதி செய்வதில் இரண்டு தரப்பினருமே துணிவான முடிவுகளை எடுத்தனர். சமாதானத்தை எட்டுவதிலும் அவர்கள் தொடர்ந்தும் துணிவான முடிவுகளை எடுப்பார்கள் என்பதற்கு இப்போர் நிறுத்த உடன்பாடு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக அமைகிறது. அரசியல் தீர்வை நோக்கிய ஒரு நீண்ட பாதையில் அவர்கள் பயணிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். அந்தப் பயணம் இலகுவாக இருக்கப் போவதில்லை. அவர்கள் துணிவோடும் திடசங்கற்பத்துடனும் பயணிக்க வேண்டி இருக்கும். அவர்கள் நெருக்கடிகளுக்கும் சவால்களுக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டி ஏற்படும். அவர்கள் கடினமான முடிவுகளை எடுக்க வேண்டி இருக்கும். ஆனால், இரத்தக் களரியான சமர்க்களங்களைவிடத் துன்பகரமானதாக எதுவுமே இருக்கப் போவதில்லை. அத்தோடு, சமாதானத்தையும் நல்வாழ்வையும் விடச் சிறந்த பெறுபேறாக வேறு எதுவுமே இருக்கப் போவதில்லை.

அமைதியை நோக்கிய நெடும் பயணத்திற் செல்லவிருக்கும் இலங்கை வாழ் மக்களுக்கும் அவர்களது தலைவர்களுக்கும் சர்வதேசச் சமூகத்தின் ஒத்தாசை அவசியமானது. சமாதானத்திற்கும் இன ஒற்றுமைக்கும் சர்வதேச உலகின் அரசியல் ஆதரவையும் நிதி உதவியையும் பெற்றுக் கொடுக்க அது வாய்ப்பளிக்கும். சவால்கள் மிகுந்த இந்த முயற்சியிற் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருக்கு நோர்வே எப்பொழுதும் தோள் கொடுத்து நிற்கும்.

நான் இப்பொழுது இப்புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை பற்றிப் மேலதிக விபரங்கள் சிலவற்றைத் தருகிறேன்.

முதலாவதாக, இந்த உடன்படிக்கை சகல போர் நடவடிக்கைகளையும் முழுமையாக நிறுத்திக் கொள்ளுதல், இரு தரப்புப் படைகளையும் பிரித்து வைத்தல், இரு தரப்பிலும் ஆயுதம் தரிக்காத ஆட்களின் நடமாட்டச் சுதந்திரத்தை அதிகரித்தல் என்பன உட்படக் கடைப் பிடிக்க வேண்டிய போர் நிறுத்த விதிமுறைகளை விபரிக்கிறது.

இரண்டாவதாக, பொது மக்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை நிறுத்தி, இராணுவப் பயன்பாட்டுப் பொருட்கள் அல்லாத சகல அத்தியாவசியப் பொருட்களையும் தங்குதடையின்றி விநியோகிப்பதற்கு அனுமதி வழங்கி, நெடுஞ்சாலைகளையும் புகையிரதப் பாதைகளையும் திறந்து, மீன்பிடித் தடைகளைப் படிப்படியாக அகற்றி, இலங்கை வாழ் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மற்றும் சகல இன மக்களதும் வாழ்வில் இயல்பு நிலைமைத் தோற்றுவிக்கும் நடவடிக்கைகள் பற்றியது.

மூன்றாவது, நோர்வேயின் தலைமையிலான ஒரு சர்வதேசக் கண்காணிப்புக் குழு பற்றியது. இரு தரப்பினராலும் இணக்கம் காணப்பட்ட போர் நிறுத்தக் கடப்பாடுகளை இக்கண்காணிப்புக் குழு நேரடியாகத் தலத்திற்குச் சென்று மேற்பார்வையிடும்.”

விடுதலைப் புலிகளுக்கும் சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் கைச்சாத்திடப்பட்ட இந்த நிரந்தரப் போர்நிறுத்த உடன்படிக்கையை அனைத்துலக சமூகம் வரவேற்றது. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஜப்பான், இந்தியா ஆகிய நாடுகள் இரண்டு தரப்பினரையும் வாழ்த்தியதுடன், தமிழ்த் தேசிய இனச்சிக்கலுக்கு சமரசத் தீர்வு காணுமாறு வேண்டின. ஆனால், இந்தச் சமாதான முயற்சிகளை உலகம் பாராட்டிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், சிறீலங்காவின் ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கா அம்மையாரோ, இந்த உடன்படிக்கையால் தான் “அதிர்ச்சியும் ஏமாற்றமும்” அடைந்திருப்பதாகச் சொன்னார். தன்னுடைய “முன் அனுமதி”யைப் பெறாமல் இந்தப் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையிற் கைச்சாத்திட்டதானது “ஒரு சனநாயக விரோதச் செயல்” என்று கண்டித்து, பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்காவைத் தாக்கினார். இந்த உடன்படிக்கையிலுள்ள குறிப்பிட்ட சில பகுதிகள் “நாட்டின் இறைமையையும் தேசியப் பாதுகாப்பையும் விட்டுக் கொடுத்து விட்டன” என அவர் வாதிட்டார். ‘தமிழ்நெற்’ இணையத் தளத்திற்கு வழங்கிய ஒரு நேர்காணலில் அவரது விமர்சனத்திற்கு நான் பின்வருமாறு பதிலளித்தேன்:

“இந்தப் போர் நிறுத்த உடன்பாட்டில் உள்ள விதிகள் இலங்கைத் தீவின் இறையாண்மைக்கும், தேசியப் பாதுகாப்புக்கும் பங்கம் விளைவித்திருப்பதாக ஜனாதிபதி சந்திரிகா முன்வைத்துள்ள வாதம் போலியானது, ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது.

‘முன்னணிப் பாதுகாப்பு நிலைகள்’, ‘எல்லைக் கோடுகள்’ ‘கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்கள்’, ‘கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேச எல்லையிலுள்ள சோதனைச் சாவடிகள்’ போன்ற சொற்பதங்களும் கருத்தாக்கங்களும் கள யதார்த்த மெய்யுண்மைகளைப் பிரதிபலிப்பனவாகும். இரு தரப்பினரதும் பரிசீலனையுடன் இணக்கப்பாட்டுடனுமே இந்தக் கருத்தாக்கங்கள் வகுக்கப்பட்டன. இச்சொற் பதங்கள் உணர்ச்சியைத் தூண்டி விட்டு, பிராந்தியத்தின் கட்டுக்கோப்பான உறுதிநிலையைச் சீர்குலைத்துவிடும் என்பதும், இப்பிரச்சினையைக் காஷ்மீர் நெருக்கடியுடன் தொடர்புபடுத்துவதும் அபத்தமானதும் கேலிக் கூத்தானதுமாகும். கள யதார்த்த நிலையை ஏற்றுக் கொண்டாலேயே ஒரு விரிவான போர்நிறுத்த ஆவணத்தையும் கண்காணிப்பு வழிமுறைகளையும் உருவாக்க முடியும். தமிழ்ப் பகுதிகளில், பல இடங்களில் இரு தரப்புப் படையணிகளும் ஒன்றை ஒன்று எதிர்கொண்டு நிற்கின்றன. யுத்த மீறல்களைக் கண்காணிப்பதாயின், இரு தரப்புப் படைகளும் நிலைகொண்டு நிற்கும் பிரதேசங்களையும் அவற்றின் எல்லைக் கோடுகளையும் கண்காணிப்பாளர்கள் நிர்ணயித்துக் கொள்வது அவசியமாகிறது. அப்படிச் செய்தால்தான் போர் நிறுத்த மீறல்களைக் கண்காணிக்கும் வழிமுறைகளை வரையறுப்பது சாத்தியமாகும். புகழ்பெற்ற சர்வதேசக் கண்காணிப்பாளர்களால் வகுக்கப்பட்ட அடிப்படையான போர்நிறுத்த நடைமுறைகளை, இலங்கையின் இறையாண்மையைப் பங்கப்படுத்தும் விவகாரமாகக் கருதுவது அசட்டுத்தனமானது, நகைப்புக்கிடமானது.”²

பிரபாகரனுடனான வன்னிச் சந்திப்பு

இந்தப் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, அதன் அலகுகளை நடை முறைப்படுத்துவதில் தடங்கல்களும் தாமதங்களும் எழுந்தன. எனவே, இந்த விவகாரத்தை நாம் நோர்வே அனுசரணையாளர்களின் கவனத்திற்கு எடுத்துச்சென்றோம். அப்போது, அதி முக்கியத்துவம் மிக்க இந்த விவகாரத்திற்குத் தீர்வு காண்பதற்குச் சிறீலங்கா அரசாங்கத்துடன் நேரடியாகக் கலந்துரையாடுவதே பொருத்தமான மார்க்கமாக இருக்கும் என்று அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினர். அதனால்,

முடிந்தளவு விரைவாகப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்குமாறு அவர்கள் யோசனை தெரிவித்தனர். அப்போது, நேரடிப் பேச்சுத் தொடர்பான விடயங்களை ஆழமாகவும் விரிவாகவும் கலந்தாலோசிக்கும் பொருட்டு, தலைவர் பிரபாகரனை நான் சந்திக்க வேண்டியிருந்ததன் அவசியத்தை நோர்வேத் தரப்பினரிடம் வலியுறுத்தினேன். பேச்சுக்கான திகதி, பேசுவதற்கான இடம், பேசப்பட வேண்டிய விடயங்கள் உட்பட ஏனைய முக்கிய விவகாரங்கள் தொடர்பான அவரது கருத்துக்களைப் பெற்று, தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. அத்தோடு, சிறீலங்காவின் தலைநகர் கொழும்பில் பேச்சுக்களை நிகழ்த்துவதற்கு, பாதுகாப்புக் காரணங்களை முன்னிட்டுப் புலிகள் இயக்கம் இணங்காது என்பதை நோர்வேத் தரப்பினருக்குத் கெளிவு படுத்தியதுடன், பேச்சு நடக்கும் இடம், சிறீலங்கா அல்லாமல் வேறு ஏதாவது ஒரு நட்பு நாடாகவே இருக்க வேண்டும் என்றும் நான் யோசனை தெரிவித்தேன். சமரச முன்னெடுப்பு முயற்சியின் பல முக்கிய விவகாரங்கள் தொடர்பாகத் திரு. பிரபாகரனுடன் நேரடியாகக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டிய தேவை இருந்ததால், நானும் அடேலும் வன்னிக்குச் சென்று அவரைச் சந்திப்பதற்கான பயணத்தை ஏற்பாடு செய்து தருமாறு நோர்வே அனுசரணையாளர்களிடம் நான் கேட்டேன். போர் நிறுத்தம் ஒன்று அமுலிலிருந்த போதும் கூட, சிறீலங்கா அரசாங்கத்திலோ அதன் படைகளிலோ போதுமான அளவுக்கு எமக்கு நம்பிக்கை வளர்ந்திருக்காத ஒரு சூழலில், கொழும்புக்கு ஊடாகப் பயணிப்பது உசிதமான எண்ணமாக எமக்குத் தோன்றவில்லை. அதன் காரணமாகச் சிறீலங்காவின் சர்வதேச விமான நிலையத்தையும் வன்னிக்கான தரைப் பாதைகளையும் தவிர்த்து, மாலைதீவினூடாக ஒரு நீண்ட சுற்றுப் பாதையினை நோர்வேத் தரப்பினர் ஒழுங்கு செய்தனர். "பயங்கரவாத"த் தலைவர்களைத் தனது நாட்டிற்குள் அனுமதிப்பது தொடர்பில் மாலைதீவு அரசாங்கத்திற்குத் தயக்கங்கள் இருந்த போதும் - தனது விமான விடுதியில் நாம் ஓர் இரவு தங்குவதற்கு விரிவான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுடன் இடமளித்ததுடன், தனது நாட்டுக் கடல் விமானத்தை எமது பயணத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கும், தனது வான் பரப்பினூடாக நாம் பயணிப்பதற்கும் அது தாராண்மையோடு அனுமதியளித்திருந்தது. அத்தோடு - இந்தப் பயணத் திட்டம் பற்றிச் சிறீலங்கா அரசாங்கத்துடன் ஆலோசிக்கப்பட்டு, அதன் ஒத்தாசையும் பெறப்பட்டிருந்தது.

இந்தத் திட்டத்திற்கு அமைவாகத் திரு.எரிக் சுல்கைம் அவர்களும் அவரது இரண்டு மெய்ப்பாதுகாவலர்களும் லண்டன்

விமான நிலையத்தில் எங்களைச் சந்தித்து அழைத்துச் செல்ல, மார்ச் 24ஆம் திகதி நாங்கள் மாலைதீவுத் தலைநகரில் தரையிறங்கினோம். கொழும்பு நோர்வேத் தூதரகத்திலிருந்து திரு.ஜோன் வெஸ்ட்பேர்க், திரு.தோமஸ், சிறீமதி ஜெர்ஸரி ரோம்ஸ்டல் ஆகியோர் எங்களைச் சந்திப்பதற்காக அங்கு வந்திருந்தனர். வன்னியை நோக்கிய இறுதிக் கட்டப் பயணத்தில் எம்மை அழைத்துச் செல்வதற்காகத் திரு.தோமஸ் அவர்களை விட்டுவிட்டு, திரு. எரிக் சுல்கைம், திரு.ஜோன் வெஸ்ட்பேர்க் ஆகியோர் அன்று மாலையே கொழும்பு திரும்பினர். சிங்கள இனவாதிகள் கருதியதைப் போல, நாட்டிற்குள் நாங்கள் சட்டவிரோதமாக நுழையவில்லை. ஏற்கனவே செய்யப்பட்டிருந்த முன்னேற்பாடுகளின்படி, குடிவரவுத் திணைக்கள அதிகாரிகளிடமிருந்து நுழைவு அனுமதியை நாம் முற்கூட்டியே பெற்றிருந்ததுடன், ஒரு மாத காலம் அங்குத் தங்கியிருப்பதற்கு நாம் அனுமதியளிக்கப்பட்டிருந்தோம்.

மாலைதீவிலிருந்து வன்னிக்குச் சென்று திரும்பும் எட்டு மணித்தியாலத்திற்கும் அதிகமான பயண நேரத் தூரத்தைத் தொடர்ந்து பறப்பதற்கு அமைவாக, நாம் பயணிக்கவிருந்த கடல் விமானத்திற் சில மாற்றியமைப்புக்கள் செய்யப்பட வேண்டியிருந்தன. அதன்படிக்கு, நோர்வே அரசு வாடகைக்கு அமர்த்தியிருந்த இரட்டை இயந்திரக் கடல் விமானத்தின் பயணிகள் இருக்கைகள் அகற்றப்பட்டு, அந்த இடத்தில், மேலதிக எண்ணெய் எடுத்துச் செல்வதற்காகப் பெரிய எண்ணெய்தாங்கி ஒன்று பொருத்தப்பட்டிருந்தது. திரு.தோமஸ் அவர்களுக்காகச் சிறிய ஒரு ஜன்னலோர இருக்கை ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததுடன், விமானத்தின் பிற்பகுதியில், விமான எண்ணெய்த் தாங்கியின் பின்புறமாக இரண்டு இருக்கைகள் எமக்காக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன. அந்த விமானத்தின் இரண்டு கனேடிய ஓட்டிகளும் மிகுந்த உபசரிப்போடு எம்மைக் கவனித்துக் கொண்டார்கள். குறிப்பாக, என்னுடைய செளகரியத்தை உறுதி செய்வதில் அதிக அக்கறை எடுத்திருந்ததுடன், எமக்குத் தேவையான உணவு மற்றும் குடிபானங்களைப் பிரத்தியேகமாகத் தயாரித்தும் ஒழுங்கு செய்திருந்தார்கள்.

பயணம் ஆரம்பித்து அதிக நேரமில்லை. கீழே அகன்று விரிந்து கிடந்த இந்து சமுத்திரத்தின் மேலே, ஆயிரம் அடி உயரத்தில் நாம் பறந்து கொண்டிருந்தபோது, திடீரென, விமான எண்ணெயின் குமட்டுகிற மணம் காற்றிலே மிதந்து எங்கள் மூக்கைத் துளைத்தது. அருகிலே அமர்ந்திருந்த அடேல் கீழே குனிந்து பார்த்த போது, தனது காலுக்குக் கீழே இருந்த தளத்தில்

எண்ணெய் உயர்ந்து கொண்டிருந்ததைக் கவனித்து விட்டார். எமக்கு முன்னாலே இருந்த தாங்கியிலிருந்து எண்ணெய் வழிந்து கொண்டிருந்தது. விடயத்தை நாம் உதவி விமானியிடம் தெரிவித்த போது - எண்ணெய்த் தாங்கிக்கு இடையே தன்னை நசித்து, சிரமப்பட்டு நகர்ந்து, கசிவிடத்தை அடைந்து, அதன் சில நட்டுக்களை இறுக்கி, வெளியேற்றத்தை நிறுத்தி - பயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை என்பதை அவர் மீள உறுதி செய்தார்.

அசைய வழியேதுமற்று, கீழே நாற்புறமும் பரந்து கிடந்த கடலைத் தவிரப் பார்ப்பதற்கு வேறெதுவும் இன்றி, அந்தச் சிறிய கடல் விமானத்தின் பின் மூலைக்குள் அடைபட்டுக் கிடந்த போது, அந்த நான்கு மணி நேரப் பயணம், சகிக்க முடியாததாக இருந்தபோதும், மன்னார்க் கரையின் நீலக்கடல் கீழே தென்பட்டு, விமானி மெல்லத் திரும்பி நாங்கள் அண்மித்து விட்டோம் என்பதைக் குறிப்பாலுணர்த்தியபோது, ஓர் இனம்புரியாத பூரிப்பு என்னைச் சிலிர்த்திட வைத்தது.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர், மிகக் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டு, வன்னியைவிட்டு நான் புறப்பட்ட அந்த நாள் அப்போது என் நினைவில் வந்தது. எப்போதாவது நான் வன்னிக்குத் திரும்புவேன் என்று, அதுவும் உயிரோடு திரும்புவேன் என்று, அப்போது நான் கற்பனை செய்துகூடப் பார்த்திருக்கவில்லை. விமானத்தின் உயரம் மெல்ல மெல்லக் குறைந்து, வன்னியின் மிகப் பெரிய நீர்ப்பாசனக் குளமான இரணைமடுவில் அது இறங்கியபோது, ஜன்னற் கண்ணாடி வழியாக வெளியே கூர்ந்து பார்த்து, தெரிந்த முகங்களைத் தேடினேன். சிரித்த முகத்தோடு நின்ற எங்களின் நெடுங்கால நண்பனும் கடற்புலிகளின் தளபதியுமான சூசையைக் கண்டேன். நாம் பயணித்த அந்தக் கடல் விமானம் இறங்குவதற்கான ஒழுங்குபடுத்தல்களுக்கும் விமானத்திலிருந்து எம்மைக் கரைக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கும் அவர்தான் பொறுப்பு. விமானம் இறங்குவதற்குப் போதுமான ஆழமுடையதாக அவர் ஏற்கனவே இனம்கண்டு அடையாளப் படுத்தியிருந்த பாதுகாப்பான நீர்ப் பகுதியில் விமானம் இறங்கி நிலைகொண்டது. சூசையோடு, திரு.நடேசன் - தமிழீழக் காவல்துறையின் பொறுப்பாளர், திரு.தமிழ்ச்செல்வன் - புலிகளின் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் ஆகியோர் ஒரு சிறிய மிதவைப் படகில் எம்மிடம் வந்து விமானத்திலிருந்து நாம் இறங்குவதற்கு உதவினர்.

தாயகத் தேசத்தில் மீண்டும் நான், அதுவும் உயிரோடு; அடைந்த மகிழ்வுக்கு அளவேயில்லை. மிதவைப் படகு கரையை

அடைந்தபோது ஓர் எதிர்பாராத ஆச்சிரியம் எமக்குக் காத்திருந்தது. தலைவர் பிரபாகரனை அங்குக் கண்டேன். அது பூரிப்பின் இரட்டிப்பு. கைகொடுத்து உதவி என்னைக் கரையேற்றினார். அவரோடு அவரது துணைவி மதிவதனி, ஏனைய மூத்த தோழர்கள், பழைய நண்பர்கள், எல்லோரும் காத்திருந்து எம்மை இன் முகத்தோடு வரவேற்றனர். எல்லோரையும் சந்தித்து வாழ்த்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்ட பின்னர், எமக்காக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த பிரத்தியேகத் தங்குமிடத்தை நோக்கி நாம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம். அங்கே, பிரபாகரனும் நானும் மந்திராலோசனைகளை ஆரம்பித்தோம்.

மறுநாள், நோர்வேப் பிரதிநிதிகள் குழு பிரபாகரனைச் சந்தித்தது. திரு.எரிக் சுல்கைம், திரு.ஜோன் வெஸ்ட்பேர்க் ஆகியோருடன், போர்நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவின் தலைவர் ஜெனரல் ரோண்ட் பூரகோவ்டே அவர்களும், கண்காணிப்புக் குழுவைச் சேர்ந்த பின்லாந்து நாட்டு அலுவலர் ஒருவரும் அந்தக் குழுவில் இடம்பெற்றிருந்தனர். பிரபாகரனுக்கு உதவியாக, நானும் திரு.தமிழ்ச்செல்வனும் அடேலும் அந்தச் சந்திப்பிற் கலந்து கொண்டோம்.

யாழ்ப்பாண நெடுஞ்சாலையின் வட முனையை, ஏப்ரல் 8ஆம் திகதியிலிருந்து திறந்து விடுவதற்குச் சிறீலங்கா அரசாங்கம் இணங்கியிருப்பதாக நோர்வேப் பிரதிநிதிகள் எமக்கு அறியத்தந்தனர். எனினும் போர்நிறுத்த உடன்படிக்கையில் இணக்கம் காணப்பட்ட விதிகளையும் கடப்பாடுகளையும் செயற்படுத்துவதிற் காட்டப்பட்டுவந்த தாமதங்கள் குறித்துத் தனது ஆழமான விசனத்தை திரு.பிரபாகரன் அச்சந்திப்பின் போது வெளிப்படுத்தினார். உடன்படிக்கை விதிகளை நடைமுறைப் படுத்தும் பிரச்சினைகள் நேரடிப் பேச்சுக்களின் போது கலந்துரையாடித் தீர்வு காணப்படவேண்டும் எனத் தெரிவித்த திரு.சுல்கைம், நேரடிப் பேச்சுக்கள் விரைவாகத் தொடங்க வேண்டுமென வற்புறுத்தினார்.

சமாதானப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர், தமது விடுதலை இயக்கம் மீது சிறீலங்கா அரசினால் விதிக்கப்பட்ட தடை அகற்றப்பட வேண்டுமெனப் புலிகளின் பிரதிநிதிகள் முன்னி பந்தனை விதித்தனர். பேச்சுக்களில் ஈடுபடுவதற்கு முன்னர் விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையை நீக்குவது குறித்துத் திருரணில் விக்கிரமசிங்காவின் அரசு சாதகமாகப் பரிசீலனை செய்து வருவதாக நோர்வேத் தரப்பினர் தெரியப்படுத்தினர். புலிகள் மீதான தடையை நீக்குமாறு வலியுறுத்தவும் பேச்சுக்களுக்கான நிகழ்ச்சி நிரல்

தயாரிப்பது பற்றி இரு தரப்பினருடனும் கலந்துரையாடவும் ஏப்ரல் மாதத்தில் நோர்வே உதவி வெளிவிவகார அமைச்சர் திருவிடார் ஹெல்கிசன் கொழும்புக்கும் கிளிநொச்சிக்கும் வருகை தரவுள்ளார் என்றும் நோர்வேப் பிரதிநிதிகள் தெரிவித்தனர்.

வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பை யாழ்க் குடாநாட்டோடு இணைக்கும் யாழ்ப்பாண நெடுஞ்சாலையைத் திறக்கும் தனது வாக்குறுதியை அரசாங்கம் நிறைவேற்றியது. யாழ்க் குடாநாட்டின் தென்கோடியிலிருந்த எல்லை நகரான முகமாலையில் நடந்த அந்த வைபவத்தில் ஜெனரல் பூரகோவ்டே இரண்டு தரப்புப் படைகளினது தளபதிகளையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். கேணல் தீபன், கேணல் பானு ஆகியோர் புலிகள் இயக்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த, மேஜர் ஜெனரல் விஜேசூரியா சிறீலங்காப் படையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். பாதை திறக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, புலிகள் அரசியல்துறையைச் சேர்ந்த பதினைந்து போராளிகள், வெற்றிப் பெருமிதத்தோடு கூடிய பெருந்திரளான மக்களின் ஆர்ப்பரித்த வரவேற்போடு, அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த யாழ்க் குடாநாட்டிற்குள் நுழைந்தனர்.

நாங்கள் வன்னியில் தங்கியிருந்த காலத்தில் நடந்த, அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வாக, ஏப்ரல் 10ஆம் திகதி அன்று திருபிரபாகரன் அனைத்துலக ஊடகவியலாளரைச் சந்தித்தார். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் புலிகளின் தலைவர் பங்கேற்ற அந்த முதலாவது ஊடகவியலாளர் மாநாட்டிற்கு, படப்பிடிப்பாளர்கள் உட்பட நானூறுக்கும் மேற்பட்ட செய்தியாளர்கள் வருகை தந்திருந்தனர். அந்த மாநாட்டிற்கு பிரபாகரனிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளையும் அவற்றுக்கான அவரது பதில்களையும் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கும் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கும் நான் மொழியாக்கம் செய்ததுடன் இயக்கத்தின் தத்துவாசிரியர் என்ற வகையில் அவரது பதில்களை விரிவாக்கம் செய்து, தேவையானவற்றுக்குக் கூடுதல் விளக்கங்களும் அளித்தேன்.

நோர்வே அரசாங்கம் முன்னெடுத்த அமைதி முயற்சிகள் பற்றியும் சமரச முன்னெடுப்பில் தனது இயக்கத்தின் நிலைப்பாடு பற்றியும் தரைவர் பிரபாகரன் அங்கு விரிவாக விளக்கினார். சமாதானத்தை உருவாக்குவதில் புலிகள் இயக்கம் ஆத்மார்த்தமான ஈடுபாடும் ஆணித்தரமான உறுதிப்பாடும் கொண்டுள்ளது என்று தெரிவித்த அவர், அமைதி முயற்சியில் ஏற்பட்டு வந்த முன்னேற்றங்கள் தொடர்பாகத் தனது திருப்தியையும் வெளிப்படுத்தினார். மேலும், தமிழ் மக்களிடத்திற் சுமுக

நிலையையும் நல்லெண்ணத்தையும் வளர்த்தெடுப்பதில் திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்கா எடுத்து வந்த துணிவான நடவடிக்கைகளுக்காக அவரைப் பாராட்டினார். அதேவேளையில், ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் பாராளுமன்ற அரசாங்கம் பலமற்றதாகவும் உறுதியற்றதாகவும் இருப்பதுடன், தமிழ்த் தேசிய இனச் சிக்கலுக்கு நிரந்தரத் தீர்வு ஒன்றைக் காணுவதற்குத் தேவையான நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் அற்றதாகவும் இருப்பதாகத் திரு.பிரபாகரன் தெரிவித்தார்.

“தமிழரின் இனப் பிரச்சினையின் அடிப்படைகளை ஆழமாகப் பரிசீலனை செய்து, ஒரு நிரந்தரத் தீர்வை வழங்குவதற்கு திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்காவால் முடியுமென நாம் கருதவில்லை. ஏனென்றால், முழுமையான நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் அனைத்தும் சனாதிபதியிடம் முடங்கிப்போய்க் கிடக்கின்றன. அதன் காரணமாகவே, வட-கிழக்கிற்கென, விடுதலைப் புலிகள் பங்கேற்கக் கூடியதான ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பை நிறுவ வேண்டுமென நாம் கேட்டுக் கொண்டோம்” என்றும் திருபிரபாகரன் விளக்கினார். மேலும் அரசியற் பேச்சுக்கள் மூலமாக அமைதித் தீர்வு ஒன்றைக் காண்பதில் புலிகள் இயக்கம் இதயசுத்தியுடன் செயற்படவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டையும் அமெரிக்கா தலைமையில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் ‘பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான உலகப் போர்’ காரணமாகப் புலிகள் அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கின்றார்கள் என்ற வாதத்தையும் திருபிரபாகரன் அடியோடு நிராகரித்தார். அமெரிக்காவின் உலக வணிக மையக் கட்டிடங்கள் தகர்க்கப்படுவதற்கு முன்னரே, அதாவது 2001 செப்டம்பர் 11ஆம் திகதிக்கு முன்னரே, சமாதானத்திற்கான ஓர் அழைப்பாகப் புலிகள் இயக்கம் ஒருதலைப்பட்டசமான போர்நிறுத்தத்தை அறிவித்து, அதனை நான்கு மாதங்கள் வரை நீடித்து அமைதி பேணியதாக அவர் நினைவூட்டினார். நோர்வேயின் அமைதித் தூதுவர் எரிக் சுல்கைமை 2000ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதத்திற் சந்தித்து, சமாதானத்தையும் சமரசத் தீர்வையும் புலிகள் இயக்கம் வேண்டி நிற்கின்றது என அவரிடம் பிரபாகரன் தெரிவித்தார். அத்தோடு, நோர்வேயின் அனுசரணையுடன் முன்னெடுக்கப்படும் இந்தச் சமரச முயற்சிகள் வெற்றியடையும் என்றும் அவர் நம்பிக்கை தெரிவித்தார்.

ஏப்ரல் 17ஆம் திகதி, திருவிடார் ஹெல்கிசன் தலைமையில், திரு.எரிக் சுல்கைம், திரு.ஜோன் வெஸ்ட்போர்க், சிறீமதி ஜெர்ஸ்ரி ரோம்ஸ்டல் ஆகியோர் கொண்ட நோர்வேப் பிரதிநிதிகள் குழு கிளிநொச்சியிலிருக்கும், புலிகளின் அரசியற்றுறை நடுவப்

பணியகத்திற் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனைச் சந்தித்தது. நானும் தமிழ்ச்செல்வனும் அடேலும் தலைவருக்கு உதவியாக அந்தச் சந்திப்பிற் கலந்துகொண்டோம். பேச்சுக்களை நிகழ்த்துவதற்குத் தனது நாட்டில் இடமளிக்கத் தாய்லாந்து அரசாங்கம் தயாராய் உள்ளது என்ற தகவலைத் திரு.ஹெல்கிசன் தெரிவித்தார். இருந்தபோதும், புலிகள் இயக்கத்தின் மீதான தடை நீக்கப்படாதவரை, நேரடிப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்குப் புலிகள் இயக்கம் இணங்காது என்பதைத் தலைவர் பிரபாகரன் உறுதிபடத் தெரிவித்தார். அத்துடன் போர்நிறுத்த உடன்படிக்கையிலுள்ள கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதில் அரசாங்கம் காட்டிவரும் தாமதம் தொடர்பான தமது ஏமாற்றத்தையும் வெளிப்படுத்தினார். மீள் பிடிப்பதற்குக் கடலில் இடப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடுகளை நீக்குதல், ஆயுதம் தரிக்காத புலிகளின் அரசியற் போராளிகள் அரசுக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளுக்குள் செல்வதை அனுமதித்தல், பொதுக் கட்டிடங்களிலிருந்து அரசுத் துருப்புக்களை மீளப் பெறுதல் போன்றவை அரசாங்கத்தால் முழுமையாகச் செயற்படுத்தப் படவில்லை என்பதைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகள் சுட்டிக்காட்டினர். இந்த விவகாரத்தை, தான் அரசுத் தரப்பினரின் கவனத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதாக திரு.ஹெல்கிசன் உறுதியளித்தார்.

கொழும்பு திரும்பிய பின்னர், மறுநாள், ஏப்ரல் 18ஆம் திகதி சனாதிபதி சந்திரிகாவைச் சந்தித்த நோர்வேப் பிரதிநிதிகள் புலிகளின் தலைவருடன் தாம் கலந்தாராய்ந்த விடயங்கள் பற்றிய விபரங்களைத் தெரிவித்தனர். அத்தோடு, தாய்லாந்திற் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாகப் புலிகள் இயக்கம் மீதான அரசாங்கத்தின் தடை நீக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தினர். ஆனால், சந்திரிகா அம்மையாரோ தடை நீக்கம் தொடர்பான விவகாரத்தில் கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்ததுடன், சமரசப் பேச்சுக்களுக்குக் கால வரம்பு ஒன்றை நிர்ணயித்தாக வேண்டும் எனவும் வற்புறுத்தினார். ஆனால், அந்தச் சந்திப்பு ஆக்கபூர்வமானதாக அமைந்ததாகப் பின்னர் செய்தி வெளியிட்ட அரசு ஊடகங்கள் தெரிவித்தன. சமரச வழிகள் மூலம் இனப் பிரச்சினைக்கு ஓர் அரசியல் தீர்வைக் காணும் முயற்சிகளுக்குத் தனது ஒத்துழைப்பு எப்போதுமே இருக்குமென நோர்வேத் தூதுவர்களிடம் சனாதிபதி சந்திரிகா வாக்குறுதி அளித்திருப்பதாக அறிவித்தன.

இத்தகைய ஓர் அரசியல் சூழ்நிலையில், சமரசப் பேச்சுக்கள் விரைவில் ஆரம்பித்துவிடும் என்ற திடமான நம்பிக்கையுடன் ஹெல்கிசனும் சுல்கைமும் ஒஸ்லோவுக்குப் புறப்பட்டுவிட, ஒரு

வாரத்தின் பின்னர் அடேலும் நானும் வன்னியிலிருந்து லண்டனுக்குப் புறப்படுவதற்குத் தயாரானோம். திரு. பிரபாகரனுடனான எனது அரசியற் கலந்தாய்வுகள் எல்லாம் நல்லபடியாக நிறைவாகிவிட்டிருந்தன. இப்போது, போர்நிறுத்த நெறிமுறைகளைச் செம்மையாக நிறைவேற்றி, புலிகள் இயக்கத்தின் மீதான தடையையும் நீக்கிச் சமரசப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கு உகந்த புறச்சூழலை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தின் கைகளிலேயே இருந்தது.

அன்று காலை, ஏப்ரல் 24ஆம் திகதி, எங்களை வழியனுப்பி வைப்பதற்காக திருபிரபாகரன் எங்கள் இடத்திற்கு வந்தார். அவரது முகத்தில் கலவரம் தென்பட்டது. அவர் அமைதியிழந்தவராகக் காணப்பட்டார். நான் கேள்விக் குறியோடு அவரை நோக்கினேன். சிறீலங்காக் கடற்படையினருக்கும் கடற்புலிகளின் அணி ஒன்றுக்குமிடையில், மோதல் ஏற்படக்கூடிய விபரீதச் சம்பவம் ஒன்று கடலில் உருவாகி இருப்பதாக அவர் தகவல் தந்தார். அப்படி ஏதாவது நடந்து, நிலைமை மோசடைந்தால், சமாதான முயற்சிகள் பாதிப்படையலாம் என நாங்கள் கவலைப்பட ஆரம்பித்தோம். எது எப்படியிருந்தாலும், அந்தச் சூழ்நிலையில் என்னால் செய்யக்கூடியதாகப் பெரிதாக ஒன்றுமே இருக்கவில்லை. நிலைமையைத் தனது பூரண கட்டுப்பாட்டிற்குள் பிரபாகரன் வைத்திருந்ததால், தவறாக ஏதும் நேர்ந்து விடாது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது.

எங்களை வழியனுப்பி வைப்பதற்காக இரணைமடுக் குளக்கரையில் எல்லோரும் கூடியிருந்தனர். சிறீமதி ஜெர்ஸ்ரி ரோம்ஸ்டல் அவர்களும் எங்களை அழைத்துச் செல்வதற்காக அங்குக் காத்திருந்தார். நான்கு வாரங்களுக்கு முன்னர் எங்களை வரவேற்கும்போது குடிகொண்டிருந்த உவகைக்குப் பதிலாக, இப்போது அங்கு துயரமே கவிந்திருந்தது. எங்களது நண்பர்களும் போராளிகளும் தமக்குள் மெதுவாக அளவளாவிக்கொண்டிருந்தனர். 'நாளை என்ன நடக்கும்' என்பதும் நிச்சயமற்றதாகவே இருந்தது.

திருகோணமலைக் கடலிற் பாரிய முறுகல் நிலை தோன்றியிருந்த அந்த நேரத்தில், முன்னாலேயே மையம் கொண்டிருந்த புயலைப் பற்றி எதுவுமே அறியாதவர்களாக - மன்னார்க் கடல் திசையால் பறந்து வந்த கனேடிய விமானிகள், சரியான நேரத்திற்கு இரணைமடுக் குளத்தில் விமானத்தை இறக்கினர்.

கரைக்கு வந்த விமானிகள் உரிய நேரத்தில் மாலைதீவைச் சென்றடைந்துவிட வேண்டும் என்பதனால், நாம் முடிந்தளவு விரைவாக அங்கிருந்து புறப்பட்டாக வேண்டும் என்று யோசனை தெரிவித்தனர். அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கும் ஆலோசனைக்கும் அமைவாக உடனடியாகவே மிதவைப் படகுகளில் ஏறி, விமானத்தை அடைந்து, நாம் அங்கிருந்து புறப்பட்டோம். நாம் பயணித்த விமானம் எந்த வான்பாதையாற் செல்லவிருக்கிறது என்பது பற்றி எமக்கு எதுவுமே தெரியாது. விமானம் வானத்தில் எழுந்த பின்னரே, பாதுகாப்புக் காரணங்களை முன்னிட்டுத் தாங்கள் கிழக்கு நோக்கி, திருகோணமலைக் கடலுக்கு மேலாகப் பறந்து இலங்கையின் தென்முனையைச் சுற்றிக் கொண்டு மாலைதீவை அடைய இருக்கின்றோம் என்றும் அதன் காரணமாக இந்தப் பயணம் நீண்ட நேரம் பிடிக்கப் போவதாகவும் விமானிகள் எம்மிடம் கூறினர். இந்திய வான்ப்படையின் கண்காணிப்புக்கு ஆளாகாது, இந்திய வான்வெளியைத் தவிர்த்து நீண்டதொரு சுற்றுப் பயணத்தில் விமானம் சென்றுகொண்டிருந்தது. எதற்காக இப்படி ஒளிந்து ஓட வேண்டும் என நான் அந்தக் கனேடிய விமானியிடம் கேட்டபோது, “எமது போக்குவரத்தை இந்திய வான்படை அவதானிக்கிறது. ஏனென்று தெரியவில்லை” என்று மட்டும் சொன்னார். இந்திய அச்சுறுத்தல் ஒருபுறமிருக்க, நாம் பறந்து சென்ற கிழக்குக் கடற்பரப்பில் இன்னொரு விபரீதச் சம்பவம் கட்டவிழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

இரணைமடுவிலிருந்து எங்களைச் சுமந்து சென்ற கடல் விமானம் கிழக்கு நோக்கிப் பறந்து கொண்டிருந்த பொழுது, எத்தகைய ஆபத்தை நோக்கி நாம் சென்று கொண்டிருந்தோம் என்பது பற்றியோ கபடமற்ற நோக்கத்துடன் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்த அந்தப் பயணம் ஓர் இராணுவ விவகாரமாக மாறிச் செய்தியூடகங்களில் ஒரு சர்ச்சைப் புயலாக வீசப் போகின்றது என்பது பற்றியோ எதுவும் அறியாதவர்களாக நாம் இருந்தோம்.

தரையைக் கடந்து நாங்கள் கடலுக்கு மேலாகப் பறக்கத் தொடங்கியபோது, கீழே படகுகளின் நடமாட்டங்களை அவதானித்தோம். அவை என்ன வகையான படகுகள் என்பது பற்றியோ அவை யாருக்குச் சொந்தமானவை என்பது பற்றியோ எமக்கு எதுவுமே தெரிந்திருக்கவில்லை. உண்மையில் எந்தக் கடற்பகுதிக்கு மேலாக நாம் பறந்து கொண்டிருந்தோம் என்பதனையும் அறியாதவர்களாகவே இருந்தோம். ஆனால், திருக்கோணமலைத் துறைமுகத்திற்கு அருகே, கடற்புலிகளுக்கும் சிறீலங்காக் கடற்படையினருக்கும் இடையில் முறுகல் ஏற்பட்டுக்

கொதிநிலையின் உச்சத்திலிருந்த கடற்பகுதிக்கு மேலாகவே நாங்கள் அப்போது பறந்திருக்கிறோம் என்பது பின்னர் தெரியவந்தது. கடற்புலிகளின் படகுத் தொகுதி ஒன்றை நடுக்கடலிலே சுற்றி வளைத்திருந்த சிறீலங்கா கடற்படையின் போர்க் கலங்கள், அடுத்த கட்ட நடவடிக்கை பற்றிய தமது தளபதிகளது உத்தரவுக்காக அப்போது காத்திருந்தனவாம். அந்த நேரத்தில் பறந்து வந்து கொண்டிருந்த எங்களது விமானம், அந்தப் பிரதேசத்தின் மேலாகத் தனது உயரத்தை திடீரெனக் குறைத்து நூறு அடிகள் உயரத்திற்கு தாழ்ந்து, கடலிலே இறங்கிவிடப் போவது போன்ற ஒரு தோற்றப்பாட்டை ஏற்படுத்தியதாகப் பின்பு குற்றஞ்சாட்டப் பட்டது. சிறீலங்காவுக்குச் சென்று திரும்பிய எங்களது பயணங்கள் உச்ச இரகசியமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டதால், அந்தப் பிராந்தியத்தில் எமது விமானத்தின் பிரசன்னம் பற்றிச் சிறீலங்கா வான்ப்படையினதோ கடற்படையினதோ உயர்பீடங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

கடற்சமர் வெடிக்கக்கூடிய ஒரு போர் நெருக்கடிச் சூழலில், ஓர் அந்நிய விமானம் கடற்படைக் கலங்களுக்கு மேலாகத் தாழ்ப் பறந்தது கடற்படையினருக்குப் பதட்டத்தைக் கொடுத்தது. இந்த அசாதாரண நிகழ்வைக் கடற்படை வான்படைக்கு அறிவித்தது. சிறீலங்காவின் வான்பரப்பினுள் அரவமற்று ஊடுருவிப் பறந்து கொண்டிருந்த அந்த 'அடையாளம்' தெரியாத விமானத்தைச் சுட்டு வீழ்த்துவதற்காகத் தமது ஜெட் போர் விமானங்களை உசார் நிலையில் வைத்துவிட்டு, பாதுகாப்பு அமைச்சிடம் வான்படை அதிகாரிகள் அறிவித்தபோதுதான் உண்மைநிலை அவர்களுக்குத் தெரியவந்தது.

இலங்கை அரசின் அனுமதியுடனேயே அந்த விமானம் பாலசிங்கம் தம்பதிகளை ஏற்றிச் செல்கின்றது என்ற தகவல் தெரிந்ததும் போர் விமானங்களின் பறப்பை ரத்துச் செய்தது வான்படை. இந்த அபாயச் சூழல் பற்றி எதுவுமே அறியாதவர்களாக, அந்தச் சிறிய விமானத்தின் மூலைக்குள் முடங்கியிருந்து ஐந்து மணி நேர அவலப் பயணத்தில் நாம் சென்று கொண்டிருந்தோம்.

சூரியன்மறைந்து கொண்டிருந்த அந்திப் பொழுதில், அழகிய மாலைதீவின் இறங்குதுறையை எங்களது விமானம் அடைந்தது. கால்களை நீட்டி இடைக்கிடை சோம்பல் முறித்ததையும் சற்று நேரம் பின்னாலே சாய்ந்து அயர்ந்ததையும் தவிர, அந்த ஐந்து மணி நேரத்தில் என்னால் வேறெங்கும் அசைய முடியவில்லை.

மாலைதீவிற்குப் போய்ச் சேர்ந்த பின்னர் தான், எமது பயணம் கிளப்பிவிட்டிருந்த சர்ச்சை பற்றியும் பேரபாய நிகழ்வு ஒன்றிலிருந்து நாம் அரும்பொட்டில் தப்பித்து வந்திருந்த அதிசயம் பற்றியும் நோர்வே அதிகாரிகள் எம்மிடம் விபரம் கூறினர்.

வழமையாகவே புலிகள் சம்பந்தப்பட்ட சிறு விவகாரங்களையும் பூதாசுரமாக மிகைப்படுத்திப் பரபரப்பை ஏற்படுத்தும் கொழும்புப் பத்திரிகைகளுக்கு இந்த விமானச் சம்பவம் தெரியவந்ததும் அதற்குக் 'கை, கால் வைத்து'த் திரிபுபடுத்திப் பெரிதுபடுத்தின. எமது விமானப் பறப்பை திருகோணமலைக் கடற்சம்பவத்துடன் தொடர்புபடுத்தி, அந்தக் கடற்சம்பவத்தைக் கண்காணிக்கும் நோக்குடனேயே பாலசிங்கத்தின் அறிவுறுத்தலின் பேரில் அந்த விமானம் கடற்படைக் கலங்களுக்கு மேலாகத் தாழ்ப் பறந்து சென்றது என்று 'சண்டே ரைம்ஸ்' வாரப் பத்திரிகை மிகைப்படுத்தி எழுதியது. இந்த விவகாரத்தில் நோர்வே அரசும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகச் சிங்கள பத்திரிகைகள் வீண்பழி சுமத்தின. இதன் காரணமாக, கொழும்பிலுள்ள நோர்வேத் தூதரகம் நிலைமையை விளக்கி ஒரு மறுப்பறிக்கையை வெளியிட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கையை இங்குத் தருகிறோம்.

“திரு.அன்ரன் பாலசிங்கம், திருமதி அடேல் பாலசிங்கம் ஆகியோரைச் சிறீலங்காவிலிருந்து அழைத்துச் சென்ற வான்கலம், திரு.பாலசிங்கம் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு ஏற்பத் தனது பயணப் பாதையைத் தேர்வு செய்திருந்தது எனப் பல செய்தியூடகங்கள் குறிப்பிட்டிருந்ததை, நோர்வே அரசாங்கத்தின் கொழும்புத் தூதுவரகம் அவதானித் திருக்கின்றது. இது தொடர்பாகப் பின்வரும் தகவல்களைத் தருவது பொருத்தமானதாக இருக்கும் எனத் தூதுவரகம் கருதுகின்றது.

• சம்பந்தப்பட்ட அந்த வான்கலம், சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் உடன்பாட்டுடன் நோர்வேத் தூதுவரகத்தினால் வாடகைக்கு அமர்த்தப் பட்டிருந்தது.

• அந்த விமானம் சார்ந்த அனைத்து ஏற்பாடுகளுமே, மாலைதீவு அரசாங்கம், சிறீலங்கா அரசாங்கம், மற்றும் இந்தியத் தூதுவரகம் ஆகியவற்றினது பொருத்தமான அதிகாரிகள் மத்தியில் தெளிவாக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த விவகாரத்தில் விடுதலைப் புலிகள் தொடர்புபட்டிருக்கவில்லை என்பதுடன், விமானம் இறங்கும் நேரம் மாத்திரம்

அவர்கட்கு அறிவிக்கப்பட்டு, விமானம் இறங்கி ஏறுவதற்கு ஏற்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்து தருமாறு மாத்திரமே கேட்கப்பட்டிருந்தனர்.

• சிறீலங்காவிற்குட் பிரவேசித்து, பின்பு வெளியேறும் தனது பயண வழி பற்றிய எந்த விபரத்தையும் விமானி வழங்கியிருக்கவில்லை. ஆனால், சிறீலங்காவிற்குள் வந்து போய் விடுவதற்கான நேர வரையறை ஒன்றைச் சிறீலங்கா அரசாங்கம் விமானிக்கு வழங்கியிருந்தது.

• நோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சின் பிரதிநிதி ஒருவர் உட்பட, விமானத்தில் பயணித்தவர்கள் எவருமே, விமானம் புறப்படுகின்ற வரை அதன் பயணப் பாதை பற்றி எதுவும் அறிந்திருக்கவில்லை. கிழக்குக் கரை வழியாகத் திரும்பிச் செல்வதற்குத் தாம் வான் வழியைத் தேர்வு செய்துள்ளதாகவும் சிறீலங்காவின் கிழக்குக் கடற்கரைக்கு மேலாகப் பறந்து, தெற்கே காலியை அண்மித்த பின்பு, அங்கிருந்து மாலைதீவை நோக்கிச் செல்லவுள்ளதாகவும் விமானம் பறக்கத் தொடங்கிய பின்னரே பயணிகளிடத்தில் விமானி தெரிவித்துள்ளார்.

திருகோணமலைக்குக் கிழக்கே, சிறீலங்காக் கடற்படையினருக்கும் புலிகளுக்கும் இடையில் பதற்ற நிலை தோன்றியிருந்த கடற்பகுதிக்கு மேலாக அந்த விமானத்தின் பாதை அமைந்து விட்டிருந்தது வருத்தத்திற்குரிய ஒரு விடயம் தான். ஆனாலும், அந்த இரண்டு சம்பவங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று எவ்வகையிலும் தொடர்புடையவை அல்ல. சிறீலங்காவிலிருந்து வெளியே சென்ற அந்த விமானத்தின் பயண வழி அதன் விமானியால் மட்டுமே தனியாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது.”

நோர்வேத் தூதரகம் வெளியிட்ட அறிக்கையின் பின்பு, இந்தக் கடல் விமானம் பற்றிய சர்ச்சை அடங்கிப் போனது.

சிறீலங்கா அமைச்சருடனான சந்திப்பு

தமிழர் தாயகத்தில் எழுந்த கொந்தளிப்பான களநிலை காரணமாக 2002ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதக் கடைசிப் பகுதியில் தாய்லாந்திற் சமரசப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்கலாமென நோர்வே அரசு வகுத்த திட்டம் நிறைவு எய்தவில்லை. தமிழ் மக்கள் மீதான

இறுக்கமான ஆக்கிரமிப்புப் பிடியைத் தளர்த்திவிடச் சிங்கள இராணுவம் விரும்பவில்லை. போர் நிறுத்த உடன்பாட்டுக் கடப்பாடுகளையும் நிறைவேற்ற இராணுவத்தினர் மறுத்தனர். சிறீலங்காக் கடற்படை பகையுணர்வுடன் செயற்பட்டது. மீன்பிடி மீதான கட்டுப்பாடுகளையும் தடைகளையும் அகற்ற மறுத்த கடற்படையினர் கடற்புலிகளுடன் மோதுவதற்கு முனைப்புற்று நின்றனர். சிங்கள ஆயுதப் படைகளின் பகைமையான போக்கும் போர்நிறுத்தக் கடப்பாடுகளை நிறைவு செய்ய அவை மறுத்து வந்தமையும் சமாதானப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதில் தாமதத்தை ஏற்படுத்தின. 2002 ஜூன் மாதம் 5ஆம் நாள், லண்டன் ஆங்கில வார ஏடான 'தமிழ் கார்டியன்' பத்திரிகைக்கு நான் வழங்கிய செவ்வியில், அன்றைய கள நிலைமையைக் கீழ்க் கண்டவாறு விளக்கியிருந்தேன்.

“போர் நடவடிக்கைகளுக்கு முற்றுப் புள்ளிவைத்து அமைதிப் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்கான ஒரு சமரசச் சூழ்நிலையை உருவாக்குவதே போர் நிறுத்தத்தின் பிரதான நோக்கமாகும். யுத்தத்தினால் சிதைவுற்ற தமிழர் தாயகத்தில், போர் நெருக்கடியைத் தணித்து, இயல்புநிலையை நிலைநாட்டும் நோக்குடனேயே போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்திற் சில விதிமுறைகளும் நல்லெண்ண நடவடிக்கைகளும் பிரகடனம் செய்யப் பட்டன. மிக இறுக்கமான இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின் கீழ்த் திணிக்கப்பட்ட அடக்குமுறையான நடவடிக்கைகளை அகற்றி, தமிழ் மக்களின் வாழ்நிலையை வளம்பெறச் செய்வதும் போர் ஓய்வு உடன் படிக்கையின் இலட்சியமாகும்.

போர் நிறுத்த உடன்பாட்டில் உள்ள விதிகளும் கடப்பாடுகளும் முழுமையாக நிறைவு செய்யப் படவில்லை. அத்துடன் தமிழ்ப் பகுதிகளில் இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் நல்லெண்ண நடவடிக்கைகளும் செயற்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, இந்த உடன்படிக்கையிற் கைச்சாத்திட்ட ஒரு தரப்பினர் என்ற ரீதியில் நாம் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறோம். உடன்பாட்டில் தெரிவிக்கப் பட்ட கால வரம்பையும் மீறிச் சிங்கள ஆயுதப் படையினர் தொடர்ந்தும் பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், கோவில்கள், பொதுக் கட்டடங்கள் என்பவற்றை ஆக்கிரமித்து நிற்கின்றனர். தமிழ் மக்களின்

வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்த புனிதத் தலங்களான இந்துக் கோவில்கள் அமைந்திருக்கும் பிரதேசங்களிலிருந்து வெளியேற இராஜாவம் மறுத்து வருகின்றது. இதனால், சமாதான வழிமுறையில் தமிழ் மக்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை இடிந்து வருகிறது.

சன நெருக்கடி நிறைந்த தமிழ் நகரங்களிலும் பட்டினங்களிலும் தடைகளையும் சோதனைச் சாவடிகளையும் நீக்குவதற்கு ஆயுதப் படைகள் மறுத்து வருகின்றன. அத்துடன் பொதுமக்களையும் மிரட்டி, துன்புறுத்தி வருகின்றன. இவை போர் நிறுத்த விதிகளை மீறும் செயல்களாகும். கிழக்கு மாகாணத்தில் எமது போராளிகள் மீதும் பொது மக்கள் மீதும் ஆயுதப் படையினர் வன்முறையைப் பிரயோகித்த சம்பவங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன.

ஆயுதம் தரிக்காத எமது போராளிகள் அரசியல் வேலைகளில் ஈடுபடுவதற்காக வடகிழக்கில் சுதந்திரமாக நடமாடலாம் எனப் போர் நிறுத்த உடன்பாட்டில் இணக்கம் காணப்பட்டிருக்கின்றது. ஆயினும், 35,000 மக்கள் வாழும் யாழ்ப்பாணத் தீவகத்தில் எமது போராளிகளின் சுதந்திர நடமாட்டத்திற்கு ஆயுதப் படையினர் இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளனர். இதேபோன்று, சிறீலங்காக் கடற்படையினரும் 90 நாட்கள் கால வரம்பு கடந்தபோதும் மீன்பிடிக்கான தடைகளை நீக்க மறுத்து வருகின்றனர். இதனால் எமது மீனவச் சமூகத்தினர் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாகி வருகின்றனர். சுருக்கமாகச் சொல்லப் போனால் சிறீலங்காவின் ஆயுதப் படையினர் போர் நிறுத்த உடன்பாட்டைச் செம்மையாகச் செயற்படுத்துவதற்கு ஒத்துழைக்க மறுப்பதுடன், எமது போராளிகள் பொதுமக்களுடன் பகைமையோடு கடும் போக்கைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்.

போர்நிறுத்த விதிகள், கடப்பாடுகள் நிறைவு செய்யப்படாத காரணத்தினாலேயே சமரசப் பேச்சுக்களைத் தொடங்குவதில் தாமதம் ஏற்பட்டு வருகிறது. போர் ஓய்வு உடன்பாடு சரிவர நிறைவு செய்யப்பட்டுத் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் நெருக்கடி நிலை தணிந்து இயல்பு நிலை தோன்றினாலேயே அமைதிப் பேச்சுக்கான நல்லெண்ணைச் சூழ்நிலை உருவாகும்.

அரசியற் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்கு அமைதி நிலைபேணும் உறுதியான அத்திவாரமாகப் போர் நிறுத்தம் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதே எமது நிலைப்பாடாகும். போர் நெருக்கடியைத் தணித்து, அமைதி நிலையைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்பதில் சிறீலங்கா அரசாங்கம் ஆர்வமும் அக்கறையும் காட்டா திருப்பது எமக்குக் கவலையையும் ஏமாற்றத்தையும் கொடுக்கிறது. இதனாற் சமாதான மார்க்கத்தில் எமது மக்களுக்கு இருந்த நம்பிக்கையும் தளர்ந்து வருகிறது.”

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் மீதான தடையை நீக்குவதற்கு உருப்படியான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டியதும் சமாதானப் பேச்சுக்களின் தாமதத்திற்கு இன்னொரு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. தமது உண்மையான, சட்ட ரீதியான பிரதிநிதிகளாக விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமே பேச்சுக்களின் பங்குகொள்ள வேண்டும் என விரும்பிய தமிழ் மக்கள், புலிகள் மீதான தடை நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையில் ஒன்றிணைந்த தேசமாக ஒன்றுபட்டு நின்றனர். அத்துடன் விடுதலைப் புலிகளும் தடை செய்யப்பட்ட, சட்ட விரோத அமைப்பாகப் பேச்சுக்களில் கலந்து கொள்ள விரும்பவில்லை. புலிகள் மீதான தடையை நீக்குவதைப் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கா விரும்பியபோதும் அவரது கடும்போக்கான அமைச்சர்கள் சிலர் அதனை விரும்பவில்லை. பேச்சுக்கள் திருப்திகரமான முறையில் முன்னேற்றம் கண்ட வேளையிலேயே தடை நீக்கம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது இவர்களது கருத்து.

வடகிழக்கிலுள்ள சிக்கலான கள நிலைவரம் பற்றியும் தடை நீக்கப் பிரச்சினையில் இரு தரப்பினரதும் நிலைப்பாடு பற்றியும் நோர்வேச் சமாதான தூதுவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தார்கள். சமாதானப் பேச்சுக்களை முன்னெடுக்க முடியாத ஒரு முடக்க நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாகவே அவர்கள் கருதினார்கள். இந்த சூழ்நிலையில்தான் 2002ஆம் ஆண்டு, ஜூலை 15இல், நோர்வே உதவி வெளிவிவகார மந்திரி திரு.ஹெல்கிசன், திரு.எரிக் கல்கைம், நோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சைச் சேர்ந்த திருமதி லீசா கோல்டன் ஆகியோர் லண்டனில் என்னைச் சந்தித்தனர். தாய்லாந்து நாட்டிற் சமாதானப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் பற்றித் திரு.ஹெல்கிசன் என்னிடம் வினவினார். விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடை அகற்றப்படுவதுடன் போர் நிறுத்த விதிகளும் கடப்பாடுகளும் சீரிய முறையில் நிறைவு

செய்யப்பட்டால் அன்றிப் பேச்சுக்களை தொடங்குவது சாத்தியமில்லை என்று நான் விளக்கினேன். இந்த விவகாரத்தை ரணில் விக்கிரமசிங்கா அரசுடன் பேசி, சீக்கிரமே ஒரு சாதகமான முடிவு எடுப்பதாக ஹெல்கிசன் உறுதியளித்தார். அமைதிப் பேச்சுக்களுக்குப் பொறுப்பான ஒரு மூத்த அமைச்சரான திரு.மிலின்டா மொரகொட லண்டனுக்கு வரவிருப்பதாகவும் அவரைச் சந்தித்து விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாட்டை விளக்கமாகக் கூறும்படியும் அவர் கேட்டுக்கொண்டார். நான் அதற்கு இணங்கினேன். இந்தச் சந்திப்பு, 2002ஆம் ஆண்டு ஜூலையில், லண்டனிலுள்ள நோர்வேத் தூதுவரது இல்லத்தில் நிகழ்ந்தது. திருவிடார் ஹெல்கிசன் இந்தச் சந்திப்பிற் கலந்து கொண்டார். எனக்கு உதவியாக எனது மனைவி அடேலும் பங்குபற்றினார். சிறீலங்கா அமைச்சர் ஒருவருக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதி ஒருவருக்கும் மத்தியில் நிகழ்ந்த முதற் சந்திப்பு இதுவாகும். கள நிலைவரம் பற்றியும் சமாதானப் பேச்சுக்கள் பற்றியும் எமது இயக்கத்தின் நிலைப்பாட்டை நான் எடுத்துக் கூற, பொறுமையாகச் செவிமடுத்தார் மொரகொட போர் நெருக்கடியைத் தணித்து, இயல்புநிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்கு, இராணுவத்தினதும் கடற்படையினரதும் பகைமையான கடும்போக்கு முட்டுக்கட்டையாக அமைந்திருக்கிறது என நான் விளக்கினேன். எமது விடுதலை இயக்கம் பேச்சுக்களிற் பங்கு கொள்வதாயின், அரசாங்கம் விதித்த தடை அகற்றப்படுதல் அவசியமெனவும் சுட்டிக்காட்டினேன். தமிழ் மக்களின் சட்டரீதியான, அதிகாரபூர்வமான பிரதிநிதிகளாகவும் சமத்துவப் பங்காளிகளாகவுமே விடுதலைப் புலிகள் பேச்சுக்களில் பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்ற நியாயப்பாட்டை அமைச்சர் மொரகொட ஏற்றுக்கொண்டார். வெகு சீக்கிரமே ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் அரசு எமது இயக்கம் மீதான தடையை நீக்கிவிடுமென அவர் உறுதியளித்தார். கள நிலைமையை நேரிற் கண்டறிவதற்காகத் தமிழ்ப் பகுதிகளுக்கு ஒரு சுற்றுப் பயணத்தை மேற்கொள்ள விரும்புவதாகவும் அவர் தெரிவித்தார். ஆக்கபூர்வமாக அமைந்த அந்தச் சந்திப்பு இரு மணிநேரம் வரை நீடித்தது. ஆகஸ்ட் மாதம் நடுப் பகுதியில் மீண்டும் ஒஸ்லோ நகரிற் சந்திப்பதற்கு நாம் இணங்கினோம்.

இந்தச் சந்திப்பை அடுத்து, தலைவர் பிரபாகரனுடன் தொடர்பு கொண்ட நான், சிறீலங்கா அமைச்சருடன் நிகழ்ந்த கலந்துரையாடலின் உள்ளடக்கத்தை விபரமாகக் கூறினேன். எமது இயக்கம் மீதான தடையை நீக்குவதோடு, தமிழ் மக்களின் ஏகப்

பிரதிநிதிகளாக எமது அமைப்பை அங்கீகரித்துப் பேச்சுக்களை நடத்த ரணிலின் ஆட்சிப்பீடம் தயாராக இருப்பதாகவும் பிரபாகரனிடம் கூறினேன். போர் நிறுத்த ஒப்பந்தக் கடப்பாடுகளைக் கடைப்பிடிக்காது சிங்கள ஆயுதப் படைகள் காட்டும் கடும் போக்குக் குறித்துத் திரு.மொரகொட எவ்வித உறுதிமொழியையும் தரவில்லை என்பதையும் ஆயுதப் படைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் ரணில் அரசிடம் இருக்கவில்லை என்பதையும் அவருக்கு விளக்கினேன். அரசியல் தெளிவுடைய யதார்த்தவாதி என்பதால், ரணிலுக்கும் சந்திரிகாவுக்கும் மத்தியிலான அதிகாரப் போட்டி பற்றியும் பிணக்குப் பற்றியும் பிரபாகரனாற் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. போர்நிறுத்த உடன்பாட்டு விதிகள் சீரிய முறையில் நடைமுறையாக வேண்டும் என ரணில் விக்கிரமசிங்கா விரும்பிய போதும் அதற்கான அதிகாரம் அவரிடம் இருக்கவில்லை. சந்திரிகாவுடனான பகையுணர்வு கூர்மையடைந்து இருந்ததால், இராணுவ விவகாரத்தில் ஜனாதிபதியின் ஒத்துழைப்பையும் அவராற் பெறமுடியவில்லை. இந்தச் சிக்கலையும் ரணிலின் இயலாத்தன்மையையும் பிரபாகரன் நன்கறிவார். விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையை அரசாங்கம் அகற்றிவிட்டால் தாய்லாந்தில் சமாதானப் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்கு இணக்கம் தெரிவித்த பிரபாகரன், போர் நிறுத்த உடன்பாட்டின் நடைமுறைப் பிரச்சினைகள் குறித்துப் பேச்சு மேசையிற் பேசலாம் எனவும் தெரிவித்தார். தடை நீக்கம் நடைபெறும் பட்சத்தில், செப்டெம்பர் நடுப் பகுதியில் தாய்லாந்திற் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்கலாமெனவும் பிரபாகரன் தெரிவித்தார்.

நோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சர் திரு.ஜான் பீட்டர்சன் அவர்களின் அழைப்பை ஏற்று, ஆகஸ்ட் நடுப் பகுதியில் நானும் அடேலும் ஒஸ்லோ நகர் சென்றபோது அங்கு அமைச்சர் மிலிந்த மொரகொடவை மீண்டும் சந்தித்தோம். நோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சுக் காரியாலயத்தில் நிகழ்ந்த இந்தச் சந்திப்பின்போது, சிறீலங்காச் சமாதான செயலகத்தின் பணிப்பாளர் திரு.பேனார்ட் குணதிலகாவும் கலந்துகொண்டார். நோர்வேத் தரப்பில் திருவிடார் ஹெல்கிசன், திரு.எரிக் சுல்கைம், திரு.ஜோன் வெஸ்ட்பேர்க், திருமதி லீசா கோல்டன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடை நீக்கம் செய்யப்படுவதை அடுத்து, 2002ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் நடுப்பகுதியில் தாய்லாந்திற் சமாதானப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதென இச்சந்திப்பில் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. பேச்சுக்கள் நிகழும் திகதியையும் மற்றும் விபரங்களையும் நோர்வே அரசு அறிவிக்குமென நோர்வேப் பிரதிநிதிகள் தெரிவித்தனர். போர்

நிறுத்த உடன்பாட்டு விதிகளை நிறைவு செய்தல், இடம்பெயர்ந்த மக்களை மீள்குடியேற்றம் செய்தல் போன்ற பிரச்சினைகளும் இச்சந்திப்பின்போது விவாதிக்கப்பட்டன. நோர்வே வெளிவிவகார மந்திரி திருபீட்டர்சன், விடுதலைப் புலிகளைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய என்னையும் அடேலையும் சிறீலங்காப் பிரதிநிதிகளையும் தனித்தனியே சந்தித்து, பேச்சுக்கள் வெற்றிபெற தனது அரசாங்கத்தின் ஆசியைத் தெரிவித்தார்.

ஒஸ்லோவில் நிகழ்ந்த இந்தச் சந்திப்பைத் தொடர்ந்து, செப்டெம்பர் 6ஆம் நாள். அதாவது சமாதானப் பேச்சுக்கள் தொடங்குவதற்குப் பத்து நாட்களுக்கு முன்னராக, விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடை நீக்கப்படுமென ரணிலின் அரசு அறிவித்தது. இதற்கு அமைய, செப்டெம்பர் 5ஆம் நாள் நள்ளிரவு, பாதுகாப்பு அமைச்சர் திரு.திலக் மாறப்பன விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையை நீக்கும் வர்த்தமானிப் பிரகடனத்தை வெளியிட்டார்.

இது இவ்வாறிருக்க, விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்கும் சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கும் மத்தியில் அதிகாரபூர்வமான முதற்கட்டப் பேச்சுக்கள் தாய்லாந்திலுள்ள சற்றாகீப் கடற்படைத் தளத்தில் 2002ஆம் ஆண்டு 16-18ஆம் திகதி வரை நடைபெறுமென நோர்வே அரசாங்கம் அறிவித்தது. இரு தரப்பினரும் நான்கு பிரதிநிதிகள் கொண்ட குழுக்களாக நோர்வேச் சமாதானத் தூதுவர்களின் அனுசரணையுடன் பேச்சுக்களைத் தொடங்கு வார்கள் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது.

சமாதானப் பேச்சுக்களின் அங்குரார்ப்பணம்

2002, செப்டெம்பர், 16ஆம் நாள். தாய்லாந்தின் தலைநகரான பாங்கொக்கிலிருந்து 50. கிலோ மீற்றர் தொலைவிலுள்ள ஜொம் தைம் என்ற பட்டினத்தில் அமைந்திருந்த 'அம்பாசிடர் சிற்றி' என்ற பிரபல ஐந்து நட்சத்திர விடுதியை நாம் சென்றடைந்தபோது, உலக ஊடகவியலாளர், இராஜதந்திரிகள், தாய்லாந்து அரசு அதிகாரிகள், பாதுகாப்புப் படையினரென அங்குப் பெருந்திரளா னோர் திரண்டு நின்றனர். அமைதி முயற்சி ஒன்றின் மீது அனைத்துலகச் சமூகத்திற்கு இருந்த எதிர்பார்ப்பையும் நல்லெண்ண உணர்வையும் அந்த விடுதியின் வாசலில் குழுமி நின்றோரின் ஆர்வத்திலும் ஆர்ப்பரிப்பிலும் காணக் கூடியதாக இருந்தது.

விடுதியின் வாசலில் எம்மை வரவேற்ற தாய்லாந்தின் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள், விடுதியின் நடைக்கூடம் வழியாக எம்மை அழைத்துச் சென்று ஓய்வறை ஒன்றில் தங்க வைத்தனர். இன்னோர் ஓய்வறையிற் சிறீலங்காவின் அரசுத் தரப்புப் பிரதிநிதிகளான

பேராசிரியர் ஜீ.எல்.பீரிஸ், திரு.மிலிந்த மொரகொட, திரு.ரவூவ் ஹக்கீம், திரு.பெர்னாட் குணதிலக்கா ஆகியோரும் அவர்களது உதவியாளர்களும் தங்கியிருந்தனர். விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகளாக என்னோடு எமது இயக்கத்தின் சட்ட ஆலோசகர் திரு.விஸ்வநாதன் உருத்திரகுமாரன், பொருளாதார அபிவிருத்தி நிபுணர் திரு.ஜே மகேஸ்வரன், எமது பேச்சுக் குழுச் செயலாளராக எனது மனைவி அடேல் பாலசிங்கம் ஆகியோர் அங்கிருந்தனர். தேநீர் விருந்துபசாரத்தின் பின்பு, அங்குரார்ப்பணக் கூட்டம் நிகழ்விருந்த மண்டபத்திற்கு நாங்களும் சிறீலங்காப் பிரதிநிதிகளும் நோர்வே அனுசரணையாளர்களும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம். நாம் அங்குச் சென்றபோது, பத்திரிகையாளர்கள், படப்பிடிப்பாளர்கள், வெளிநாட்டு இராஜதந்திரிகள், தாய்லாந்து அரச அதிகாரிகள் ஆகியோரால் மண்டபமே நிறைந்து வழிந்தது. மண்டப மேடையில், பல வர்ணப் பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த நீள் மேசையில் இரு தரப்புப் பிரதிநிதிகளும் அக்கம் பக்கமாக அமர்ந்து கொள்ள, நடுநிலையாளராக, நோர்வே உதவி வெளிவிவகார அமைச்சர் திரு.விடார் ஹெல்கிசன் நடுவில் உட்கார்ந்தார்.

ஆசியாவின் மிக நீண்ட இன நெருக்கடியிலும் மிகக் கோரமான யுத்தத்திலும் சிக்குண்டு நிற்கும் இரு தேசங்களின் பிரதிநிதிகள், சமாதான இலட்சியத்தை அடைய ஒரு வெளிநாட்டு அரங்கில் ஒன்று கூடி இருப்பதைக் காணவும் இரு தரப்பு தலைமைப் பிரதிநிதிகளும் எத்தகைய கருத்தை வெளியிடவுள்ளனர் என்பதை அறிந்து கொள்ளவும் அங்குக் கூடியிருந்த பத்திரிகையாளரும் இராஜதந்திரிகளும் மிகவும் ஆவலாக இருந்தனர். சிறீலங்கா அரசும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளும் பல தடவைகள் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சந்தித்துப் பேசியுள்ளனர். ஆனால் இதுவே முதல் தடவையாகத் தென்னாசியப் பிராந்தியத்திற்கு அப்பால், தாய்லாந்தில், ஒரு சர்வதேச அரங்கில் இரு தரப்பினரும் சமாதானப் பேச்சுக்களிற் பங்கு கொள்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அங்குரார்ப்பண வைபவத்தில் உரையாற்றிய நோர்வேயின் விசேட தூதுவர் திரு.எரிக் சுல்கைம், இரு தரப்புப் பிரதிநிதிகளையும் அறிமுகம் செய்தார். நீண்ட காலப் பகைவர்களான இரு தரப்பினரையும் ஒரு சமாதான மேடையில் ஒன்று சேர்த்து வைப்பதில் நோர்வேயின் இராஜரீக முனைப்பு வெற்றிகண்டுள்ளதாகக் கூறிய அவர், பேச்சுக்கள் சுமுகமாக முன்னேறத் தனது நல்லாசியைத் தெரிவித்தார்.

இதனையடுத்து, தாய்லாந்தின் வெளிவிவகார அமைச்சின் நிரந்தரச் செயலர் திரு.ரெச் பூனக், அதிகாரபூர்வமாகச் சமாதானப் பேச்சுக்களை ஆரம்பித்து வைத்தார். இரு தரப்புப் பிரதிநிதிகளையும் வரவேற்றுப் பேசிய அவர், சமாதானப் பேச்சுக்கள் வெற்றிகரமாக முன்னேறி, சர்வதேச உலகம் எதிர்பார்ப்பது போன்று, அமைதிக்கும் இன ஒற்றுமைக்கும் வழிகோலுமென நம்பிக்கை தெரிவித்தார்.

சிநீலங்காவின் பேச்சுக் குழுத் தலைவர் பேராசிரியர் ஜீ.எல்.பீரிஸ் தனது உரையில், அமைதி வழியில் இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பது சம்பந்தமான ரணில் விக்கிரமசிங்கா அரசின் கொள்கை நிலைப்பாட்டைத் தெளிவுபடுத்தினார். இன நெருக்கடி காரணமாக, கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கைத் தீவு பூராகவும் பேரழிவுகள் ஏற்பட்டதாகக் கூறிய பேராசிரியர் பீரிஸ், இலங்கை வாழ் மக்கள் தமது வாழ்க்கையைச் சீரமைத்து, ஓர் அமைதியான, வளமான, நீதியான நாடொன்றைக் கட்டியெழுப்பும் வகையில் ஓர் அரிய வரலாற்றுச் சந்தர்ப்பமாக இந்தச் சமாதான முயற்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தார். இன நெருக்கடியின் தீர்வுக்கு, போரை ஒரு வழிமுறையாகத் தனது அரசாங்கம் கையாளப் போவதில்லை என உறுதிபடக் கூறிய அவர், பிரச்சினையிற் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் பகைமையையும் சந்தேகங்களையும் மறந்து, பேச்சுக்கள் வெற்றிகரமாக முன்னேற்றம் காண ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார்.

விடுதலைப் புலிகளின் பேச்சுக் குழுத் தலைவர் என்ற ரீதியில், அடுத்ததாக நான் உரையாற்றினேன். சமாதான முயற்சிக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி, தனது நாட்டில் சமரசப் பேச்சுக்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்ததற்காகத் தாய்லாந்து அரசாங்கத்தைத் தமிழீழ மக்களின் சார்பிற் பாராட்டிய நான், அவர்களது விருந்தோம்பற் பண்பையும் மெச்சினேன். ஆயுதப் போருக்கு ஓய்வு கொடுத்து, அமைதிச் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, இன நெருக்கடியோடு சம்பந்தப்பட்ட இரு பிரதான தரப்பினரான விடுதலைப் புலிகளையும் சிநீலங்கா அரசாங்கத்தையும் சமாதான முயற்சியில் ஈடுபடச் செய்வதற்கு நீண்ட காலமாக, விடா முயற்சியின் அயராது உழைத்து அரும் பணியாற்றிய நோர்வே அரசாங்கத்தையும் தமிழ் மக்கள் சார்பிற் பாராட்டினேன். சில நிமிடங்களை மட்டும் கொண்ட வரையறுக்கப்பட்ட கால வரம்புக்குள் உரையாற்ற நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதால் இனப் பிரச்சினையின் வரலாற்றையும் அதன் ஆழமான பரிணாமங்களையும் என்னால் அங்கு விபரித்துக் கூற முடியவில்லை. தேசியச் சுயநிர்ணயத்திற்கான தமிழ் மக்களது விடுதலைப் போராட்டம்

ஒரு நீண்ட, சிக்கலான வரலாற்றைக் கொண்டது எனக் கூறிய நான், இதில் இருபது ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக ஒரு கொடும் யுத்தத்தை எமது மக்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டி இருந்தது என விளக்கினேன்.

“போர் நிறுத்தம் செய்து, சமாதானப் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்கு விடுதலைப் புலிகளின் தலைமை விருப்பம் தெரிவித்த வேளைகளில், முந்திய அரசாங்கம் எமது இயக்கத்தின் நல்லெண்ணச் சமிக் கைகளை நிராகரித்ததுடன் போரைத் தீவிரமாக முடுக்கிவிட்டால் தமிழர் தரப்பிற் பாரிய உயிர்ச் சேதமும் பொருள் நாசமும் ஏற்பட்டது. யுத்தம் மூலம் சமாதானத்தை எட்டலாம் என்றும் இராணுவ வழிமுறையால் அரசியல் தீர்வை அடையலாம் என்றும் ஓர் அபத்தமான தத்துவத்துடன் முன்னைய அரசாங்கம் கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்தது. இந்தக் குன்றுபடியான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்ததால் முழு நாட்டையுமே ஒரு சமூகப் பொருளாதாரப் பேரழிவுக்கு இட்டுச் சென்றது முன்னைய அரசு.

மூர்க்கமான யுத்தத்திற்கு முகம்கொடுத்த, தமிழர் களதும் முஸ்லிம்களதும் வரலாற்றுத் தாயகத்தில் இப்பொழுதுதான் மெல்ல மெல்ல அமைதியும் இயல்பு நிலையும் தோன்றி வருகிறது. வட மாகாணமே, இந்த யுத்தத்தின் மிகக் கொடூரமான விளைவுகளுக்கு இலக்காகியது. இங்குதான் பொதுக் கட்டுமானங்கள் அனைத்தும் சிதைவுக்குள்ளாயின. இங்குதான் பல்லாயிரக் கணக்கில் பொதுமக்கள் கொல்லப் பட்டனர். இங்குதான் பத்து இலட்சம் மக்கள் வரை இடம்பெயர்வைச் சந்தித்தனர். கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, எமது மக்கள் மீது திணிக்கப் பட்ட பொருளாதாரத் தடைகள் காரணமாக அவர் களது சமூக, பொருளாதார வாழ்வு பாரதூரமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பொருளாதார நெருக்குவாரத்தினால் எமது மக்கள் ஏழ்மைக்கும் இழிநிலைக்கும் ஆளாகியுள்ளனர். இவ்விதம், போரினாலும் அரசு ஒடுக்குமுறையாலும் பாதிக்கப் பட்டுள்ள எமது மக்களுக்கு அவசர நிவாரண உதவி தேவைப்படுகிறது.

பாரிய அளவில் புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாணம், மீள் குடியேற்றத் திட்டங்கள் என்பவற்றை ஆரம்பிக்க உடன் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். சர்வதேசச் சமூகத்தின் உதவியும் ஆதரவும் இன்றி, பிரமாண்டமான இப்பணியை நிறைவு செய்ய முடியாது. இனப் பிரச்சினைக்கு அமைதி வழியில் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என ஆவல் தெரிவிக்கும் உலக நாடுகள், வட கிழக்கில் போராற் சீரழிந்த பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்பத் தாராள மனத்துடன் உதவிகளை வழங்க முன்வர வேண்டும். சமாதான வழிமுறையை முன்னெடுத்துப் பலப் படுத்துவதாயின் போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வை வளப்படுத்தி, இயல்பு நிலையைக் கட்டியெழுப்புவது அவசியமாகும்.

இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பது, அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வது போன்ற சிக்கலான பிரச்சினைகளுக்கு அப்பால், முதலில் எமது மக்களின் அவசரமான, ஜீவாதாரத் தேவைகளுக்கு நிவாரணம் வழங்கப்பட வேண்டும். துன்பப்படும் மக்கள் சமுதாயத்தின் பொருளாதார மேம்பாட்டை உதாசீனம் செய்து சமாதானத்தை முன்னெடுப்பது சாத்தியமன்று. பிரமாதமான முன்னேற்றம் கண்ட தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் பொருளாதார வடிவங்கள் போன்று ('புலிப்' பொருளாதார வடிவங்கள் போன்று) இலங்கையின் பொருளாதார தையும் கட்டி வளர்க்க வேண்டும் எனச் சிங்கள அரசுத் தலைமை விரும்புகிறது. இந்த அபிலாசையை நாம் ஆதரிக்கிறோம். இவ்விதமான அபிலாசை வெற்றி பெற வேண்டுமாயின் நாட்டின் பொருளாதார மீள்கட்டுமான முயற்சியில் விடுதலைப் புலிகளையும் சமத்துவப் பங்குதாரராக அரவணைத்துக் கொள்வது அவசியம். விடுதலைப் புலிகள் தமிழ் மக்களின் உண்மையான, சட்ட ரீதியான பிரதிநிதிகளாவர். யுத்தம் நிகழ்ந்த மிக நெருக்கடியான, கொந்தளிப்பான கால கட்டங்களில் நாம் எமது மக்களுடன் வாழ்ந்து அவர்களுக்காகப் போராடி, அவர்களது துன்ப துயரங்களிற் பங்குகொண்டோம். தமிழ் மக்கள்

எதிர்கொள்ளும் சமூக, பொருளாதாரத் தேவைகளின் முழுப் பரிமாணத்தையும் நாம் நன்கறிவோம். கடந்த பத்து ஆண்டு காலமாக நாம் எமது கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் ஒரு திறமையான நிர்வாகக் கட்டமைப்பை உருவாக்கி, சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டி, சமூக நல்வாழ்வையும் பேணி வருகிறோம். எனவேதான், வடகிழக்கின் நிர்வாகத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தலையான, முக்கிய பங்கு வகிப்பது அவசியமாகிறது.

நீதியும் சுதந்திரமும் நிலவும் சமாதானமே எமது மக்களின் ஆழமான அபிலாசையாகும். சுயநிர்ணய உரிமையுடன், ஏனையோருடன் கூடி வாழும் நிரந்தரச் சமாதானத்தையே எமது மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அமைதி, அரசியல் உறுதி, இன ஐக்கியம் ஆகிய அத்திவாரங்கள் மீதே இலங்கைத் தீவின் பொருளாதாரச் சுபீட்சத்தைக் கட்டி எழுப்ப முடியும். இத்தீவில் வாழும் சகல இன மக்களின் வாழ்வையும் வளம்பெறச் செய்யும் இலட்சியத்துடன், சமாதான அரங்கில் இந்த அத்திவாரங்களைப் பலமாகக் கட்டியெழுப்ப நேர்மையுடனும் நம்பிக்கையுடனும் நாம் முயற்சிப்போமாக”

என்று எனது சிற்றுரையை முடித்துக்கொண்டேன்.

திருவிடார் ஹெல்கிசன் தனது முடிவுரையில், பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதற்குச் சர்வதேச சமூகத்தின் நிதியுதவியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். அரசியல் மட்டத்தில் சமாதானப் பேச்சுக்கள் நடைபெறும் அதேவேளை, சமாதானத்தின் பெறுபேறுகள் சாதாரண மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். இன நெருக்கடியிற் சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்பினரும் அமைதி வழியிலான சமரசத் தீர்வில் உறுதியூண்டு நிற்பதைப் பாராட்டிய திரு.ஹெல்கிசன் சமாதான முன்னெடுப்புகள் நீண்டதாகவும் மிகவும் சிக்கலானதாகவும் அமையலாம் என்றும் கூறினார்.

முதலாவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சு

அங்குரார்ப்பண நிகழ்வு முடிவடைந்ததும் நாங்கள் அந்த விடுதியிலிருந்து சற்றாகீப் கடற்படைத் தளத்திற்குப் புறப்பட்டோம். பிரமாண்டமானதாக அமையப் பெற்ற அப் படைத் தளத்தின்

மையப் பகுதியில், மிகப் பாதுகாப்பான சூழலில், எமது தங்கும் இல்லங்கள் இருந்தன. மொத்தமாக ஐந்து பெரிய தனி வீடுகள். அவற்றில் இரண்டு, இரண்டாக அரசுப் பிரதிநிதிகளுக்கும் எமக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. மற்றது நோர்வே இராஜதந்திரிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது. பண்பாக விருந்தோம்பும் சமையற்காரர்கள் உட்படச் சகல வசதிகளையும் இத்தங்கும் இல்லங்களில் தாய்லாந்து அரசு ஒழுங்கு செய்திருந்தது. தங்கும் இல்லங்களில் இருந்து சொற்பத் தூரத்தில், ஒரு மலைக் குன்றின் மீது அமையப் பெற்றிருந்த தாய்லாந்துக் கடற்படைத் தளபதியின் விருந்தினர் விடுதியிற் பேச்சுக்கள் நடைபெறவிருந்தன.

2002, செப்டெம்பர் மாலை நேரம். நாங்கள் எமது தங்கும் இல்லங்களிலிருந்து இரண்டு கிலோ மீற்றர் தொலைவிலிருந்த விருந்தினர் விடுதிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம். அன்றைய நாள் மாலை சரியாக நான்கு மணிக்கு, விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் மத்தியிலான முதலாவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சு ஆரம்பமானது.

பிரதம அனுசரணையாளரான திரு.விடார் ஹெல்கிசன் பேச்சுக்குத் தலைமை வகித்தார். இரு தரப்புப் பேச்சுக் குழுத் தலைவர்களும் மற்றைய பிரதிநிதிகளும் பேச்சு மேசையில், ஒருவரை ஒருவர் முகம் கொடுத்து எதிரெதிரே அமர்ந்திருந்தனர். பேச்சுக் குழுப் பிரதிநிதிகளுக்குப் பின்புறமாக, பேச்சுக் குழுக்களுக்கு உதவியாளராக நிபுணர்களும் அரசு அதிகாரிகளும் வீற்றிருந்தனர். எரிக் சுல்கைம், ஜோன் வெஸ்ட்போர்க், லீசா கோல்டன், தோமஸ் ஆகியோர் பிரதம அனுசரணையாளருக்கு உதவியாக, அவருக்கு அக்கம் பக்கமாக அமர்ந்திருந்தனர். அதிகாரபூர்வமாகப் பேச்சுக்களை ஆரம்பித்து வைத்த திரு.ஹெல்கிசன், பேச்சுக்களின் நடைமுறைபற்றி விளக்கினார். பேச்சுக்களின் நெறிமுறை, நிகழ்ச்சி நிரல் தயாரித்தல், தீர்மானங்களைப் பதிவு செய்தல், ஊடகவியலாளரைக் கையாளுதல் போன்ற நடைமுறைகள் பற்றி ஹெல்கிசன் முன்வைத்த விளக்கங்களை இரு தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொண்ட போதும் பேச்சு விதிகளும் நியமங்களும் இறுக்கமாக அமையக் கூடாது என்பதை நான் வலியுறுத்தினேன். பேச்சுக்களுக்கு வரம்புகளிட்டுக் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது என்ற எனது கருத்தைப் பேராசிரியர் பீரிஸ் ஆதரித்தார். பேச்சு நடைமுறைகள் இறுக்கப்படாது நெகிழ்வாக இருந்தாலேயே சுதந்திரமாகக் கருத்தாடுவது சாத்தியம் என்றார் அவர்.

பேச்சுவார்த்தைக்கெனச் செம்மையாக நெறிப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரலோ மூலோபாய அணுகுமுறையோ இருக்கவில்லை.

இரு தரப்பினரும் தமது சொந்த நிகழ்ச்சி நிரல்களையும் விருப்புக்களையும் குறிக்கோள்களையும் கொண்டிருந்தனர். சமாதானப் பேச்சுக்கள் சம்பந்தமாக, வழமையாக நாம் கடைப்பிடிக்கும் அணுகுமுறையையும் அதற்கான நியாயப் பாட்டையும் நான் விளக்கிக் கூறினேன்.

தமிழரின் மிகவும் சிக்கல் நிறைந்த தேசியப் பிரச்சினையை இரு மட்டங்களில், இரு பரிமாணங்களில் அணுகலாம். ஒன்று, தமிழ் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் அவசர, ஜீவாதார, மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகள், இரண்டாவது, இன நெருக்கடிக்கு மூலமான அடிப்படைப் பிரச்சினைகள். இந்த இரு பரிமாண அணுகுமுறையானது எமது மக்களின் யதார்த்த வாழ்நிலை மெய்ம்மையுடன் ஒத்திசைவானதாக அமையப் பெற்றிருக்கிறது. இரு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக, இடைவிடாது தொடர்ந்த கொடிய யுத்தத்தின் விளைவாக எமது மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் படிப்படியாகப் படுமோசமடைந்து பாரிய மனிதாபிமான நெருக்கடியாக விஸ்வரூபம் பெற்றுள்ளது. ஆகவேதான், இனப் பிரச்சினையின் மிகச் சிக்கலான அடிப்படைகள் பற்றி ஆழமாக அலசிப் பார்ப்பதற்கு முன்பாக, எமது மக்களின் உடனடியாக, அவசர வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட வேண்டுமென நாம் எப்பொழுதுமே வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். இதன் அடிப்படையிலேயே சமாதானப் பேச்சுக்கள் கட்டம் கட்டமாக அமைய வேண்டும் என்றும் ஆரம்பக் கட்டப் பேச்சுக்களில் எமது மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு முதன்மை கொடுக்க வேண்டும் என்றும் எமது இயக்கம் வாதாடி வந்துள்ளது. இப்படியான அணுகுமுறையையே தற்போதைய பேச்சுக்களிலும் கடைப்பிடிப்பது அவசியமென நான் வலியுறுத்தினேன். சிறீலங்காப் பிரதிநிதிகளும் எதுவித ஆட்சேபமும் இன்றி, எமது நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டனர். இதன்படி, எமது மக்களின் மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகளுக்கு முதன்மை கொடுத்து, பேச்சுக்களைக் கட்டம் கட்டமாக முன்னெடுப்பதென இரு தரப்பிலும் இணக்கம் காணப்பட்டது.

சமாதானப் பேச்சுக்களைக் கட்டம் கட்டமாக முன்னகர்த்திச் செல்வதாயின் போர் நிறுத்த உடன்பாட்டை நிலைப்படுத்திப் பலப்படுத்துவதோடு, தமிழ் மக்களின் அவசர வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு ஒரு பொருத்தமான நிர்வாகக் கட்டமைப்பு அத்தியாவசியமானது. போர்நிறுத்த உடன்பாடு என்ற அத்திவாரத்தின் மீதே சமாதான முயற்சிகள் முழுமையாகத் தங்கி

நின்றன. அத்துடன் இந்தப் போர் ஒய்வு உடன்பாடானது இரு தரப்பினரதும் படைப் பலச் சம வலுவிற் கட்டப்பட்டிருந்தது. போர் நிறுத்த உடன்பாட்டைச் சீரான முறையிற் செயற்படுத்துவதிலேயே போர் நெருக்கடியைத் தணித்து, மக்களது வாழ்வில் இயல்புநிலையைத் தோற்றுவிப்பது சாத்தியமாகும். சமாதான முயற்சிகளை மேம்படுத்துவதற்கு, போர் நிறுத்த உடன்பாட்டைப் பலப்படுத்துவது அவசியமென வாதாடிய நான், அரசுப் படைகளின் பகைமையான கடும்போக்கு, போர் நிறுத்த உடன்பாட்டிற்குப் பெரும் அச்சுறுத்தலாக எழுந்துள்ளதெனச் சுட்டிக்காட்டினேன். போர் நிறுத்த உடன்பாட்டின் முக்கிய விதிகளையும் கடப்பாடுகளையும் நிறைவு செய்ய மறுத்துவரும் சிறீலங்கா இராணுவம், தொடர்ந்தும் வீடுகள், பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், கோவில்கள், விடுதிகள் என்ற ரீதியில் எமது நகரங்கள், பட்டினங்களிலுள்ள பொதுக் கட்டிடங்களை ஆக்கிரமித்து நிற்கின்றன. இதனால் தமது சொந்த வீடுகள், கிராமங்களிலிருந்து இடம்பெயர்ந்துள்ள மக்கள், துன்பம் நிறைந்த அவல வாழ்க்கையை எதிர்கொண்டு சீரழிந்து நிற்கின்றனர். உயர்பாதுகாப்பு வலயம் என்ற சாக்கில், தமிழ்த் தாயகத்தின் வளம்மிகு நிலங்களையும் பழம் பெரும் கிராமங்களையும் ஆக்கிரமித்து நிற்கும் இராணுவம், எமது மக்களின் வாழும் சுதந்திரத்தையும் வீடு திரும்பும் உரிமையையும் மறுத்து வருகிறது எனக் குற்றம் சாட்டினேன். அரசு ஆயுதப் படைகள் ஆக்கிரமித்து நிற்கும் பொது இடங்களைக் குறித்துக் காட்டும் வரைபடங்கள் உட்பட வேறு பல தகவல்கள் அடங்கிய ஆவணங்களையும் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளிடம் நாம் ஒப்படைத்தோம். உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் பற்றியும் இடம்பெயர்ந்த மக்களின் பிரச்சினைகள் பற்றியும் ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க ஒரு கூட்டுக் குழுவை நியமிக்கலாமென அமைச்சர் மிலிந்த மொரகொட யோசனை தெரிவித்தார்.

கூட்டுக் குழுக்களை அமைத்து ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதை விடுத்து, ஓர் இடைக்கால நிர்வாகச் சபையை நிறுவும் அவசியத்தை நான் வலியுறுத்தினேன். எமது மக்களின் மீள் குடியேற்றம். புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாணம் போன்ற முக்கிய பிரச்சினைகளைக் கையாள்வதற்கு ஒரு நிறுவனக் கட்டமைப்பு அவசியம். விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்குப் பிரதான பங்கு வழங்கி, பொருத்தமான அதிகாரங்களுடன் வடகிழக்கில் ஓர் இடைக்கால நிர்வாகச் சபை அமைவதன் அவசியத்தை எடுத்து விளக்கிய நான், எமது அமைப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இத்தகைய ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பை நிறுவுவதற்கு இந்திய அரசு முன்வந்தது என்ற

வரலாற்றையும் நான் சுட்டிக்காட்டினேன். வடகிழக்கில் ஓர் இடைக்கால நிர்வாகச் சபை நிறுவப்படுமென ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததை நினைவுபடுத்தியதுடன், இந்த யோசனைக்குச் சிங்கள மக்கள் ஆணை வழங்கியுள்ளதால் இப்படியான ஒரு நிறுவனத்தை வெகுவிரைவில் நிறுவிவிடத் திருரணில் விக்கிரமசிங்காவுக்கு ஒரு கடப்பாடு உண்டு என்பதை வலியுறுத்தினேன்.

புனர்வாழ்வு, அபிவிருத்தி போன்ற விடயங்களைக் கையாளுவதற்குப் போதுமான அதிகாரங்களைக் கொண்ட ஒரு பரந்த நிர்வாகக் கட்டமைப்பை நிறுவுவதில் எழக்கூடிய அரசியலமைப்புச் சிக்கல்கள் பற்றி ஒரு நீண்ட விளக்கம் அளித்தார் பேராசிரியர் பீரிஸ். சிறீலங்காவின் அரசியல் யாப்பு ஓர் இறுக்கமான, நெகிழ்வற்ற சட்டவமைப்பாக இருப்பதால், பரந்துபட்ட அதிகாரத்துடன் ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பை உருவாக்க அரசியலைப்பு இடமளிக்காது என்பதுதான் பேராசிரியர் பீரிஸின் மையமான வாதமாக அமைந்தது. அப்படித்தான் ஓர் இடைக்கால நிர்வாகச் சபையை நிறுவினாலும் அது இலங்கையின் அரசியலமைப்பை மீறுவதாக அமையுமென்றும் அதற்கு ஜனாதிபதியும் பிரதம நீதியரசரும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள் என்றும் பீரிஸ் விளக்கினார். எனவே, இப்படியான ஒரு பயனற்ற முயற்சியில் நாம் இறங்கினால், ஜனாதிபதியை இவ்விவகாரத்தில் தலையிடச் செய்து பேச்சுக்களைக் குழப்ப அவருக்கு நாம் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கிக் கொடுப்பதாக அமையும் என்றார் பேராசிரியர். அரசியலமைப்புச் சிக்கல்களுக்குப் பரிகாரம் கண்டு, ஒரு பொருத்தமான நிர்வாகக் கட்டமைப்பை உருவாக்கும் வழிவகைகளை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்குப் போதுமான அவகாசம் தரும்படி பேராசிரியர் பீரிஸ் என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார். அத்துடன் ஒரு புதிய யோசனையையும் தெரிவித்தார். ஓர் இடைக்கால நிர்வாகச் சபைக்கு மூலக்கரு போன்று, ஒரு தற்காலிக அமைப்பை உருவாக்கி, படிப்படியாக அதற்கு நிர்வாக அதிகாரங்களை வழங்கி, காலப்போக்கில் அதனை ஒரு முறையான நிர்வாகக் கட்டமைப்பாக முழுமைபெறச் செய்யலாம் என்றார் பேராசிரியர்.

இடைக்கால நிர்வாகச் சபை நிறுவப்படாது போனால், அல்லது நிறுவுவதில் தாமதம் ஏற்பட்டால் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் மிகவும் ஏமாற்றமடைவார் என்றும் சமாதானப் பேச்சுக்களில் அவருக்குள்ள நம்பிக்கை இடிந்து போகும் என்றும் நான் அரசுப் பிரதிநிதிகளுக்கு எடுத்துக் கூறினேன். இடைக்கால நிர்வாகச் சபையை நிறுவுவதை தாமதப்படுத்துவது அரசாங்கத்தின் நோக்கமன்று எனக் கூறிய பேராசிரியர் பீரிஸ்,

தற்காலிகமாக ஒரு மாற்று நிர்வாக ஒழுங்கை உருவாக்கி, புனர்வாழ்வு, புனர் நிர்மாண வேலைகளைத் துரிதப்படுத்துவதே அரசாங்கத்தின் குறிக்கோள் என்றார். நீண்ட நேரமாகத் தொடர்ந்த வாதப் பிரதிவாதங்களின் பின்னர், மனிதாபிமான, புனர்மைப்புத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கு ஒரு கூட்டுச் செயலணியை நிறுவ இரு தரப்பிலும் இணக்கம் காணப்பட்டது. விடுதலைப் புலிகளும் சிறீலங்கா அரசும் சமபங்காளிகளாக இணைந்து செயலாற்றுவதென்றும், வடகிழக்கில் அவசர மனிதாபிமானப் பணிகளை இனங்கண்டு, நிதியொதுக்கி, மேற்பார்வை செய்யும் வேலைகளை இச்செயலணி மேற்கொள்ளும் எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

விடுதலைப் புலிகளின் பேச்சுக் குழுத் தலைவர் என்ற ரீதியில், வடகிழக்கில் ஓர் இடைக்கால நிர்வாகச் சபையை நிறுவுவதற்கு ரணிலின் அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டியமை எனக்கு ஆழமான ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்தது. இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பு ஒன்றை நிறுவுவதிலுள்ள அரசியலமைப்புச் சிக்கல்கள் மிகத் துல்லியமாகவும் தர்க்கீகமாகவும் விளக்கியிருந்தார் பீரிஸ். இலங்கை அரசியல் யாப்பில் நிபுணத்துவம் பெற்ற அறிவுஜீவி என்பதால் அவரது வாதங்களில் நியாயம் இருக்கத்தான் செய்தது. என்றாலும் அவர் கொடுத்த விளக்கங்களிலிருந்து ஓர் உண்மை எனக்குப் புலனாகியது. அதாவது ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் அரசிடம் எவ்வித உருப்படியான நிறைவேற்று அதிகாரங்களும் இருக்கவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. தமிழரின் இனப் பிரச்சினைக்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வைக் காணும் அதிகாரம் ரணிலின் அரசாங்கத்திடம் இருக்கவில்லை என்பது எமக்கு ஏற்கனவே தெரிந்த விடயம். அதனால்தான் நாம் இடைக்கால நிர்வாகக் கோரிக்கையை முன்வைத்தோம். ஆனால், இப்பொழுது பேராசிரியரின் வியாக்கியானங்களைப் பரிசீலித்துப் பார்த்த பொழுது, ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பை நிறுவும் அதிகாரம் கூட அரசுக்கு இருக்கவில்லை என்பது புலனாகியது. மிகவும் வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களுடன் பரிந்துரைக்கப்பட்ட 'கூட்டுச் செயலணிக்கு' நாம் இணங்கியபோதும் அதன் செயல்திறனில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கவில்லை.

முதற்கட்டச் சுற்றுப் பேச்சின் முதல் நாட் கருத்தாடலின் பெறுபேறாக ரணிலின் அரசாங்கம் எதிர்கொண்டு நிற்கும் பிரச்சினைகள் எமக்குப் புரிந்தன. தமிழரின் பிரச்சினைகளைக் கையாள்வதில், இரு துருவங்களிலிருந்து அரசாங்கம் முட்டுக் கட்டைகளைச் சந்தித்தது. ஒன்று, சிறீலங்காவின் அரசியல் யாப்பு.

மற்றையது, ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறை. மிகவும் இறுக்கமான, நெகிழ்வற்ற சட்ட விதிகள் ஆழுவேர் பதித்து நிற்கும் சிறீலங்காவின் அரசியலமைப்பில், கணிசமான அதிகாரப் பரவலாக்கத்திற்கோ அதிகாரப் பகிர்வுக்கோ இடைவெளி இருக்கவில்லை. இந்த அரசியல் யாப்பின் அதிகார எல்லைக்குள் நின்று ஆட்சி செலுத்தும் எந்த ஓர் அரசாங்கமும் தமிழரின் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான, அல்லது இடைக்காலத் தீர்வு எதனையும், உருப்படியான அதிகாரப் பகிர்வுடன் காண முயல்வது சாத்தியமற்றது. அடுத்தது, ஜனாதிபதியின் ஆட்சிமுறை. சகல நிர்வாக ஆட்சியதிகாரங்களையும் தன்மீது குவித்து வைத்திருக்கும் ஜனாதிபதி சந்திரிகா, தனிப்பட்ட முறையிலும் வரலாற்று ரீதியாகவும் ரணில் விக்கிரமசிங்காவுடன் ஆழமான பகையுணர்வு கொண்டிருந்தார். போர் நிறுத்த உடன்பாட்டையும் சமாதானப் பேச்சுக்களையும் வன்மையாக எதிர்த்த ஜனாதிபதி, ரணிலின் ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பதற்கு நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார். இப்படியாக, இரு துருவ இடர்ப்பாட்டுக்குட் சிக்குப்பட்டு அதிகாரமற்ற ஆட்சியை நடத்தி வந்த ரணில் விக்கிரமசிங்கா எமது மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பார் என்பதில் எமக்கு நம்பிக்கை இருக்கவில்லை. இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்புக் கோரிக்கையில் நாம் இறுக்கமாக நின்றால், குறைந்த ஆயுளுடன் தமது அரசாங்கம் கவிழ்க்கப்படுமென அன்றைய நாள் பேச்சின்போது பரிதாபமாக இரங்கினார் பேராசிரியர். பேச்சுக்கள் மூலம் உருப்படியான பலனெதுவும் கிட்டப் போவதில்லை என்பது எனக்கும் பிரபாகரனுக்கும் ஆரம்பத்திலிருந்தே தெரியும். அதிகாரமற்ற ஆட்சியை நடத்தும் விக்கிரமசிங்காவினால் எமது மக்களின் பிரச்சினைகள் தீரப் போவதில்லை எனச் சில மாதங்களுக்கு முன்பு கிளிநொச்சியில் நடைபெற்ற சர்வதேச ஊடகவியலாளர் மாநாட்டிற் பிரபாகரன் பகிரங்கமாகவே தெரிவித்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தச் சமரசப் பேச்சுக்களின் ஆக்கபூர்வமான அம்சம் என்னவென்றால், தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளைச் சர்வதேச அரங்கிற் கொண்டு செல்வதற்கு இதுவொரு நல்ல வாய்ப்பாக அமைந்ததுதான்.

மூன்று நாட்களாகத் தொடர்ந்த பேச்சுக்களிற் பல தரப்பட்ட பிரச்சினைகள் விவாதிக்கப்பட்டன. உயர்பாதுகாப்பு வலயங்கள், கண்ணிவெடி அகற்றுதல், இடம்பெயர்ந்தோரைக் குடியமர்த்தல், காணாமற் போனவர்களின் கதி, மீன்படித் தடைகள், அரசியற் கைதிகள், பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம், புனர்வாழ்வு, புனர்மைப்பு, அபிவிருத்தி, போர் நிறுத்த மீறல்கள், முஸ்லிம் மக்களது

பிரச்சினைகள் - இப்படியாகப் பல பிரச்சினைகள் பற்றிக் கலந்துரையாடல்கள் நிகழ்ந்தன. திரு.ரவூவ் ஹக்கீம் அரசப் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டபோதும் சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் என்ற ரீதியில் முஸ்லிம் மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் விவாதத்திற்கு வந்த சமயங்களில் அவர் முஸ்லிம்களின் நலன்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கத் தவறவில்லை.

தமிழ் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பல முக்கிய பிரச்சினைகள் எழுப்பப்பட்ட பொழுதெல்லாம், அவற்றிற்குக் கூட்டுக் குழுக்கள் அமைக்க வேண்டுமென அமைச்சர் மிலிந்த மொரகொட ஆலோசனை தெரிவித்தார். சில கூட்டுக் குழுக்கள் நிறுவப்படுவதற்கு நாம் இணங்கியபோதும், இக்குழுக்களால் உருப்படியான பயனெதுவும் ஏற்படப் போவதில்லை என்பதை அரசப் பிரதிநிதிகளிடம் பகிரங்கமாக எடுத்துச் சொன்னோம். உப-குழுக்கள், கூட்டுக் குழுக்களை நிறுவுவது என்பது பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காது இழுத்தடிப்பதற்குச் சிறீலங்கா ஆட்சியாளர்கள் காலம் காலமாகக் கையாண்டு வரும் ஒரு தந்திரோபாயம் என்பதையும் இதனால் ஊழல்கள் புரையோடிய பல நிர்வாக அமைப்புகள் உருவாகி, செயலிழந்து கிடக்கின்றன என்பதையும் மிலிந்த மொரகொடவுக்கு உறைக்கும்படி கூட்டிக்காட்டினோம்.

முதலாவது கூட்டச் சுற்றுப் பேச்சில் பிரமாதமான சாதனைகள் எதுவும் ஈட்டப்படவில்லை என்ற போதும், பகையுறவு கொண்ட இரு தரப்பினரும் கலந்துரையாடி, பேசிப் பழகி, புரிந்துணர்வையும் நல்லுறவையும் வளர்த்துக் கொள்ள இது களம் அமைத்துக் கொடுத்தது எனலாம். கலந்துரையாடலின் போது கசப்பான வார்த்தைப் பிரயோகங்களோ பகையுணர்வோ எழவில்லை. தமிழீழக் களத்தில் நிகழ்ந்த சில பாரதூரமான சம்பவங்களையும் சுமுகமாகப் பேசித் தீர்க்க முடிந்தது. இரு தரப்பினர் மத்தியிலும் நல்லுறவைப் பேணி, நல்லெண்ணத்தை வளர்ப்பதில் நோர்வே அனுசரணையாளர்கள் ஆக்கபூர்வமான பங்கை வகித்தனர். பேச்சுக்களுக்கு தலைமை வகித்த நோர்வே வெளிவிவகாரப் பிரதி அமைச்சர் ஹெல்கிசன், நடுநிலைப் பண்பு வழுவாது, இரு தரப்பினரையும் சமத்துவமாக அணுகி, கருத்தாடல்களைச் செவ்வனவே நகர்த்திச் சென்றார்.

முதற்கூட்டப் பேச்சுக்கள் முடிவுற்றதை அடுத்து, அக்டோபர் நடுப்பகுதியில், திரு.பிரபாகரணையும் மற்றும் மூத்த தலைவர் களையும் தளபதிகளையும் சந்தித்து, தாய்லாந்துப் பேச்சுக்கள் பற்றி விளக்கம் அளிப்பதற்காக நானும் எனது மனைவி அடேலும்

வன்னிக்குச் சென்றோம். சற்றாகீப் கடற்படைத் தளத்தில் நிகழ்ந்த பேச்சுக்களின் விபரங்களை அறிவதற்குத் திரு.பிரபாகரன் ஆவலாக இருந்தார்.

இடைக் கால நிர்வாகச் சபையை நிறுவுவதில் எழக் கூடிய அரசியல் யாப்புச் சிக்கல்கள் குறித்துப் பேராசிரியர் பீரிஸ் முன்வைத்த விவாதங்களையும் கருத்துக்களையும் விபரமாகப் பிரபாகரனிடம் விளக்கிக் கூறினேன். ஒரு புறத்தில், நெகிழ்த்த முடியாத, இறுக்கமான அரசியலமைப்பும் மறுபுறத்தில் பகைமையும் கடும்போக்குமுடைய ஜனாதிபதியுமாக இரு புற நெருக்குவாரத்தில் திணறும் ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் அரசினால் உருப்படியான அதிகாரங்களுடன் இடைக்கால நிர்வாகச் சபையை நிறுவுவது முடியாத காரியம் என்பதைத் தலைவருக்குத் தெளிவுபடுத்தினேன். இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பின் கருமூலமாக, ஒரு தற்காலிக ஒழுங்காக, கூட்டுச் செயலணி என்ற பெயரில் அதிகாரமற்ற அமைப்பு ஒன்றை மட்டுமே அரசினால் முன்வைக்க முடிந்தது என்றும் தெரிவித்தேன். ரணிலின் அரசுக்கும் ஜனாதிபதிக்கும் மத்தியிலான பகை முரண்பாடு முற்றி வருவதாகவும் விடுதலைப் புலிகளுக்கு உருப்படியான நிர்வாக அதிகாரங்களை வழங்க ரணில் முன்வந்தால் அவரது பாராளுமன்ற ஆட்சியைக் கலைத்துவிட அம்மையார் கங்கணம் கட்டி நிற்பதாகவும் பேராசிரியர் பீரிஸ் அச்சம் தெரிவித்ததாகவும் அவரிடம் கூறினேன். ரணில் எதிர்கொண்டு நிற்கும் அரசியல் நெருக்கடிபற்றியும் சந்திரி காவுடனான அதிகாரப் போட்டி பற்றியும் பிரபாகரன் மிகவும் தெளிவாக இருந்தார்.

கூட்டுச் செயலணி பற்றி அவர் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. கூட்டணிகள், குழுக்கள் மூலம் உருப்படியான பயன் எதுவும் கிட்டப் போவதில்லை என்பது அவருக்கு நன்கு தெரியும். ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பு உடனடியாக நிறுவப்படாது போனால் தமிழ் மக்களின் அவசர மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகள் தீர்வு காணாது இழுபடப் போகின்றன எனக் கவலைப்பட்டார் பிரபாகரன். தென்னிலங்கை அரசியல் அரங்கில் முரண்பாடும் மோதலும் தலைதூக்கி நிற்பதால் சிங்களத் தேசமே பிளவடைந்து கிடக்கிறது. இதனால் நிலையான, பலமான அரசு உருவாக்கம் பெறவில்லை. இந்த யதார்த்தப் புறநிலை காரணமாக, போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட எமது மக்களுக்குச் சமாதானத்தின் பலாபலன் கிட்டமுடியாது இருப்பது குறித்தும் பிரபாகரன் வேதனையடைந்தார். இப்படியான சூழலில், பேச்சுக்களைத் தொடர்வதில் அர்த்தமில்லை என்பது எமக்குத் தெரியாததல்ல.

பேச்சுக்களின் ஆக்கபூர்வமான அம்சம் என்னவென்றால், எமது மக்களின் பிரச்சினை சர்வதேச மயப்பட்டு வருவதுதான் என்பதைப் பிரபாகரனுக்குச் சுட்டிக்காட்டினேன். சமாதான வழிமுறையில் எமக்குள்ள நேர்மையான உறுதிப்பாட்டையும் அதேசமயம் தமிழ் மக்கள் எதிர்கொண்டு நிற்கும் பூதாகர மனிதாபிமான பிரச்சினைகளை உதாசீனம் செய்து சிங்கள ஆளும் வர்க்கம் அதிகாரப் போட்டியில் இழுப்பறிபடுவதையும் உலக நாடுகள் கண்டறிந்து கொள்வதற்குச் சமாதான அரங்கை நாம் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் அவருக்கு விளக்கினேன்.

விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப்பீடத்துடன் வன்னியில் நாம் மந்திராலோசனை நடத்தி வந்த வேளையில், அக்டோபர் 20ஆம் நாளன்று, விடார் ஹெல்கிசனும் எரிக் சுல்கைமும் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தனர். அக்டோபர் 22ஆம் நாள் காலை தலைவர் பிரபாகரனைச் சந்திப்பதற்காக அவர்கள் இருவரும் கிளிநொச்சிக்கு வருகை தந்தனர். அவர்களுடன் கொழும்புத் தூதுவர் திரு.ஜோன் வெஸ்ட்போர்க், திரு.தோமஸ் ஆகியோரும் வந்தனர். இந்தச் சந்திப்பிற் பிரபாகரனுக்கு உதவியாக நானும் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் தமிழ்ச்செல்வனும் எனது மனைவி அடேலும் கலந்து கொண்டோம்.

தமிழ் மக்கள் எதிர்கொண்டு நிற்கும் மிகத் துயரமான அவல நிலைபற்றி நோர்வேச் சமாதானத் தூதுவர்களுக்குப் பிரபாகரன் எடுத்து விளக்கினார். போர் நிறுத்தம் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்ததே தவிர, உண்மையான சமாதானத்தையோ அமைதியான வாழ்வையோ வழமையான இயல்பு நிலையையோ தேவையான நிவாரணத்தையோ கொண்டு வரத் தவறிவிட்டது என்றார் பிரபாகரன். போர் நிறுத்த உடன்பாட்டின் கூப்பாடுகளை நிறைவு செய்ய அரசுப் படைகள் தொடர்ந்து மறுத்து வருகின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்டிய அவர், இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின் நெருக்குவாரத்தால் எமது மக்கள் திணறித் துன்பப்படுவதாகக் கூறினார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தமதுசொந்த இருப்பிடங்களுக்குச் செல்ல முடியாது அகதி முகாம்களில் தாங்கொணாத் துன்பங்களை அனுபவித்து வருவதாகக் கூறிய பிரபாகரன், பல்லாயிரக்கணக்கான இம்மக்களின் பாரிய மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகளுக்கு உடனடித் தீர்வு காண்பதில் நோர்வே அரசுக்கும் மற்றும் உலக நாடுகளுக்கும் ஒரு தார்மீகக் கடமையுண்டு என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

பிரபாகரனது கருத்துக்களுக்குப் பதிலளித்த திரு.ஹெல்கிசன், போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் புனர்வாழ்விற்கும் புனர்

நிர்மாணத்திற்கும் சர்வதேசச் சமூகத்திடமிருந்து நிதி திரட்டுவதற்கு கடும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றார். இது சம்பந்தமாக நவம்பர் 25ஆம் நாள் ஒஸ்லோ நகரில் உதவி வழங்கும் நாடுகளின் மாநாடு ஒன்றை நோர்வே அரசாங்கம் கூட்டவிருக்கிறது என்ற தகவலையும் தெரிவித்தார். மனிதாபிமானப் பணிகளுக்கும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும் நிதியைப் பெற்று, வேலைகளைத் துரிதப்படுத்தக் 'கூட்டுச் செயலணி' போன்ற கட்டமைப்பு அவசியமானது என்பதையும் திரு.ஹெல்கிசன் வலியுறுத்தினார்.

நோர்வே உதவி அமைச்சருக்குப் பதிலளித்த தலைவர் பிரபாகரன் ரணிலுக்கும் சந்திரிகாவுக்கும் மத்தியிலான அதிகாரப் போட்டியும் முரண்பாடும் நாளுக்கு நாள் கூர்மையடைந்து வருவதாகவும் இதனாற் சமாதான முயற்சிக்குப் பங்கம் ஏற்படலாமென்றும் கூறினார். கொழும்பு அரசியல் நெருக்கடியை அடக்கி வாசித்த ஹெல்கிசன், ரணிலுக்குப் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை இருப்பதால் அவரது அரசை எவராலும் அசைக்க முடியாது என்றார். பிரபாகரனின் நக்கலான புன்சிரிப்பில் நர்த்தனமாடிய அர்த்தங்களை என்னாற் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

இரண்டாவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்கள்

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்கும் சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கும் மத்தியிலான இரண்டாம் கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்கள், 2002 அக்டோபர் 31 இலிருந்து நவம்பர் 3ஆம் திகதி வரை, பாங்கொக் நகரிலிருந்து 30 கிலோ மீற்றர் தொலைவிலுள்ள பிரபல உல்லாசப் பயணிகள் விடுதியான 'றோஸ் கார்டனில்' இடம்பெற்றன. விடுதலைப் புலிகளின் சார்பில், பிரதான பேச்சுக் குழுவின் புதிய பிரதிநிதிகளாக அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு.தமிழ்ச்செல்வனும் மட்டு.அம்பாறை முன்னாள் விசேட தளபதியான திரு.முரளிதரனும் (சுருணா) இணைந்து கொண்டனர். திரு.உருத்திரகுமாரனும் கலாநிதி மகேஸ்வரனும் நிபுணத்துவ ஆலோசகர்களாகக் கலந்துகொண்டனர். அரசுத் தரப்புப் பிரதிநிதிகள் குழுவில் மாற்றம் நிகழவில்லை. சிறீலங்காவின் பாதுகாப்புச் செயலர் திரு. ஒஸ்ரின் பெர்னாண்டோ, சிறீலங்கா இராணுவத்தைச் சேர்ந்த மேஜர் ஜெனரல் சாந்தா கொட்டேகொட, சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸைச் சேர்ந்த திரு.அஸீஸ் ஆகியோர் அரசுத் தரப்பு நிபுணத்துவ ஆலோசகர்களாகக் கலந்துகொண்டனர்.

இரண்டாம் கட்டப் பேச்சுக்களை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசிய பேராசிரியர் பீரிஸ், பேச்சுக்களின் முன்னேற்றம் குறித்துச் சர்வதேசச் சமூகம் திருப்தியடைந்து இருப்பதாகவும் சமாதான முயற்சிக்கு உலக நாடுகளின் முழு ஆதரவும் அணி திரண்டு வருவதாகவும் தெரிவித்தார். சமாதான முன்னெடுப்புகளுக்கு உலகத்தின் நல்லாதரவு இருப்பதால், சமாதான வழிமுறையை மேலும் பலப்படுத்துவது அவசியமெனவும் திரு.பீரிஸ் வேண்டுகொண்டார். கிழக்கு மாகாணத்தில், குறிப்பாக வாழைச்சேனை மூதூர் பகுதிகளிற் சில வன்முறைச் சம்பவங்கள் இடம்பெற்றதாகவும் அவற்றின் விளைவாக தமிழ் - முஸ்லிம் கலவரங்கள் வெடித்துள்ளதாகவும் நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்த அவசர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம் மக்களின் அவலநிலை குறித்துக் கவலை தெரிவித்த திரு.ஹக்கீம், வாழைச்சேனையில் நிகழ்ந்த வன்முறைச் சம்பவம் இனக் கலவரமாக மாறியதற்கு விடுதலைப் புலிகள் மீது பழி சுமத்தினார். கிழக்கு மாகாணத்தில் விடுதலைப் புலிகளுக்கு இஸ்லாமிய சமூகத்தவருக்கும் மத்தியில் நல்லுறவையும் ஒத்துழைப்பையும் வேண்டிய அவர், காணித் தகராறுகள் போன்ற முக்கிய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என வற்புறுத்தினார்.

விடுதலைப் புலிகள் சார்பிற் கிழக்கு மாகாணப் பிரச்சினைகள் குறித்து சுருத்துத் தெரிவித்த நான், தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் நல்லுறவைப் பேணவும் அப்பகுதியில் பாதுகாப்பு நிலைவரத்தைச் சீரடையச் செய்யவும் எமது இயக்கத்தின் தலைமை ஏற்கனவே ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளதாகத் தெரிவித்தேன். இவ்வாண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில், கிளிநொச்சியில் நிகழ்ந்த முக்கிய சந்திப்பின்போது விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனும் சிறீலங்காவின் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு.ஹக்கீமும் ஒரு புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திடப் பட்டதை எமது இயக்கத்தின் நல்லெண்ண முயற்சிக்கு உதாரணமாகச் சுட்டிக்காட்டினேன். முஸ்லிம் மக்களோடு அன்பாகவும் பண்பாகவும் சகோதரத்துவ உணர்வுடனும் உறவாட வேண்டுமெனப் புலிகளின் தலைமை எமது போராளிகளுக்குக் கண்டிப்பான அறிவுறுத்தல் விடுத்துள்ளது என்பதையும் தெரியப்படுத்தினேன். சிறீலங்கா இராணுவப் புலனாய்வுத்

துறையுடன் இணைந்து செயற்படும் தமிழ் ஆயுதக் குழுக்கள், புலிகள் என்ற பெயரில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக வன்முறைச் சம்பவங்களில் ஈடுபட்டு, இனக் கலவரத்தைத் தூண்டி வருவதாகவும் நான் அரசுப் பிரதிநிதிகளுக்கு சுட்டிக்காட்டினேன். கிழக்கில் அமைதியையும் இயல்பு நிலையையும் தோற்றுவிக்கச் சிறீலங்காக்கண் காணிப்பு குழுவினர் ஆக்கமான பங்கு வகிக்க வேண்டுமெனவும் நான் யோசனை தெரிவித்தேன். அன்றைய முழு நாள் விவாதங்களையடுத்துக் கிழக்கு மாகாணப் பாதுகாப்பு நிலைவரம் சம்பந்தமாக இரு தரப்பினரின் இணக்கப்பாட்டுடன் கீழ்க் கண்ட தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டன.

- சிறீலங்காக்கண் காணிப்புக் குழுவின உள்நூர்க் கமிட்டிகளை மீளமைத்து விரிவாக்குதல்.

- மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில் மேலதிகச் செயலகங்களை நிறுவுமாறு சிறீலங்காக்கண் காணிப்பு குழுவிடம் கோருதல்.

- பாதுகாப்பு நிலைவரத்தைச் சீர்செய்யும் நோக்குடன் விடுதலைப் புலிகளின் களத் தளபதிகளுக்கும் அரசுப் படைத் தளபதிகளுக்கும் மத்தியில் நேரடித் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தல்.

- விடுதலைப் புலிகளின் களத் தளபதிகளுக்கும் முஸ்லிம் அரசியல் தலைவர்களுக்கும் மத்தியில் அடிக்கடி கலந்துரையாடல்களை ஒழுங்கு செய்தல்.

- உள்நூர்த் தகராறுகளைத் தீர்த்து, இன ஒற்றுமையை மேம்பாடு செய்யும் நோக்குடன் சமாதானக் குழுக்களை நியமித்தல்.

அடுத்த இரு நாட்களாக (நவம்பர் முதலாம் இரண்டாம் திகதிகளில்) நடைபெற்ற பேச்சுக்களின் போது இரு தரப்புப் பேச்சுக் குழுக்களினதும் ஆணையின் கீழ்ச் சில முக்கிய விவகாரங்கள் சம்பந்தமாக உப-குழுக்களை நியமிப்பதென முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இந்தக் குழுக்கள் தனித்து, சுதந்திரமாக இயங்கும். எனினும் அவற்றின் செயற்பாட்டு முன்னேற்ற அறிக்கைகள் சுற்றுப் பேச்சுக்களின் போது சமர்ப்பிக்கப் படவேண்டும். நீண்ட நேரமாக நீடித்த விவாதங்களின் பின்பு, மூன்று முக்கிய விவகாரங்கள் தொடர்பாக மூன்று உப-குழுக்களை நிறுவுவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அவை வருமாறு:

1. உடனடி மனிதாபிமான, புனர்வாழ்வுத் தேவைகளுக்கான உப-குழு
2. போர் நெருக்கடியைத் தணித்து, இயல்பு நிலையை உருவாக்குவதற்கான உப-குழு
3. அரசியல் விவகார உப-குழு.

பொருளாதாரச் சீர்திருத்த அமைச்சர் மிலிந்த மொரகொடவின் யோசனைக்கு அமையவே இந்த உப-குழுக்கள் பேச்சுக் குழுக்களின் மேற்பார்வையின் கீழ் நிறுவப்பட்டன.

அரசியலமைப்பின் அதிகார வியூகத்திற்குட் சிக்காமல் செயற்படுவதற்கே இந்த உப-குழு யோசனையைத் தான் முன்வைத்ததாகத் திரு.மொரகொட வாதித்தார்.

'சிரான்' எனப்படும், உடனடி மனிதாபிமான, புனர்வாழ்வுத் தேவைகளுக்கான (sub-Committee for Immediate humanitarian and Rehabilitation Needs-Slu;RN) உப-குழுவானது, முதற்கட்டச் சுற்றுப் பேச்சில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட கூட்டுச் செயலணிக்குப் பதிலாக அமைக்கப்பட்டது. இந்த உப-குழுவின் செயற்பாடு வருமாறு:

- போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் மனிதாபிமான, புனர்வாழ்வுத் தேவைகளை இனங்கண்டு, அத்தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் செயற்றிட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தல். இடம்பெயர்ந்த மக்களை மீள் குடியேற்றம் செய்தல், மனிதாபிமான அடிப்படையிற் கண்ணிவெடிகளை அகற்றுதல் போன்ற விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல்.

- முன்னுரிமை வழங்கப்பட்ட திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்வது பற்றித் தீர்மானித்தல்.

- முன்னுரிமை வழங்கப்பட்ட திட்டங்களைச் செயற்படுத்தப் பொருத்தமான நிறுவனங்களைத் தெரிவுசெய்தல்.

வடகிழக்குப் புனர்நிர்மாண நிதி (North East Reconstruction Fund-NERF) என்ற நிதியம் மூலமாகப் பெறப்படும் நிதியிலிருந்தே இந்த உப-குழுவின் வேலைத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படும். சர்வதேசக் கடனுதவி வழங்கும் ஒரு நிறுவனம் இந்த நிதியின் வைப்புகமாக இயங்கும்.

'சிரான்' அமைப்பின் நிர்வாகத் தலைமையகத்தைக் கிளிநொச்சியிலுள்ள அரசாங்க அதிபர் காரியாலயத்தில் செயற்படுத்துவதென இரு தரப்பினரும் இணக்கம் கண்டனர். விடுதலைப் புலிகள் சார்பில் நால்வரும் அரசாங்கத்தின் சார்பில் நால்வருமாக எட்டுப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட நிர்வாக சபை ஒன்றை நியமிக்கவும் முடிவாகியது. இரு தரப்பினரின் பேச்சுக் குழுவினரின் பிரதிநிதி ஒருவர் நிர்வாகச் சபையில், அந்தந்தத் தரப்புக்குத் தலைமை வகிப்பார். கீழ்க் கண்டோரைச் 'சிரான்' நிர்வாகச் சபைக்கு நியமிப்பதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

விடுதலைப் புலிகளின் அங்கத்தவர்கள்

திரு.தமிழ்ச்செல்வன்,
அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர்.

திரு.பூவண்ணன்,
பொறுப்பாளர்,
தமிழீழ நிர்வாக சேவை.

திரு.வே.பாலகுமாரன்,
புலிகளின் மூத்த உறுப்பினர்.

திரு.ஜே.மகேஸ்வரன்,
பொருளாதார அபிவிருத்தி நிபுணர்.

சிறீலங்கா அரசாங்க அங்கத்தவர்கள்

திரு.பெர்னாட் குணத்திலகா,
பணிப்பாளர் நாயகம்,
சிறீலங்கா சமாதானச் செயலகம்.

திரு.எம்.டி.எ.பீரிஸ்,
பொருளாதாரச் சீரமைப்பு அமைச்சின் ஆலோசகர்.

திரு.எம்.ஐ.எம்.ராபீக்,
திட்ட அமைச்சின் மேலதிகச் செயலர்,
முஸ்லிம் பிரதிநிதி.

போர் நெருக்கடியைத் தணித்து இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்கான உபகுழு (Sub-Committee on De-Escalation and Normalisation) ஒன்றையும் நிறுவ இரு தரப்பினர் மத்தியிலும் இணக்கம் காணப்பட்டது. உயர்பாதுகாப்பு வலயம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள், இடம்பெயர்ந்த மக்களை மீள்குடியேற்றம் செய்தல்,

தனியார் சொத்துடைமைகளை மீளப்பெறுதல் போன்ற விவகாரங்களை இந்த உப-குழு கையாளும். இரு தரப்பைச் சேர்ந்த தளபதிகளும் உயர் அதிகாரிகளும் உப குழுவில் அங்கம் வகிப்பர். இரு தரப்பினரது பேச்சுக் குழுவிலுள்ள உறுப்பினர் ஒருவர், இக்குழுவில் அவரவரது தரப்பில் அங்கத்துவம் பெறுவர்.

இந்த உப-குழுவில் அங்கம் வகிக்கத் தெரிவு செய்யப்பட்ட புலிகளின் உறுப்பினர்கள் வருமாறு

கேணல் தீபன்,
வட பிராந்தியக் கட்டளைத் தளபதி.

கேணல் கருணா,
மட்டு-அம்பாறை முன்னாற் விசேட தளபதி.

கேணல் ஜெயம்,
மன்னார் மாவட்ட விசேட தளபதி.

திரு. இளம்பரிதி,
யாழ். மாவட்ட அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர்.

கேணல் பதுமன்,
திருகோணமலை முன்னாள் விசேட தளபதி.

திரு. திலக்,
திருகோணமலை முன்னாள் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர்.

திரு. கௌசல்யன்,
மட்டு - அம்பாறை முன்னாள் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர்.

அரசுப் பிரதிநிதிகள்

திரு. ஒஸ்ரின் பெர்னாண்டோ,
செயலர்,
பாதுகாப்பு அமைச்சு.

மேஜர் ஜெனரல் கொட்டே கொட.
ரியர் அட்மிரல் எஸ்.பி.வீரசேகரா.

பிரிகேடியர் எஸ்.ஆர்.பாலசூரியா.
நிமால் லாகே,

காவல்துறை உயரதிகாரி.

காப்டன் கொலிதாக குணதிலகே.

திரு.திவின்தா காலுபானு.

திரு.எம்.ஏ.மஜீத்.

ஆரம்பக் கட்டப் பேச்சுக்களின் போது தமிழர் தாயகத்தில் அமைதியையும் இயல்பு நிலையையும் நிலைநாட்டி, போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் வாழ்நிலையை மேம்பாடு செய்வதற்கு முதன்மை அளிப்பதென இரு தரப்பினரும் முடிவுசெய்தனர். அதேவேளை, சமாதானப் பேச்சுக்களில் தமிழரின் தேசியப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காணும் சிக்கலான அரசியல் விவகாரங்கள் குறித்தும் விவாதிக்க வேண்டும் என்பதையும் ஒத்துக்கொண்டனர். இதன் அடிப்படையில், சட்டம், அரசியலமைப்பு, நிர்வாகம் போன்ற துறைகளை ஆழமாக ஆய்வு செய்வதோடு, உலக இன நெருக்கடிகள், அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட சமாதான முயற்சிகள், அரசு ஆட்சிமுறை வடிவங்கள் என்ற ரீதியில் பல விடயங்களை இரு தரப்பினரும் செம்மையாகப் படித்தறிவது இன்றியமையாதது. உலக அரசியல் முறைமைகளை ஆழமாகக் கற்றறிந்து, அந்த அறிவை எமது அரசியல் தீர்வுக்கு பயன்படுத்தும் குறிக்கோளுடன் அரசியல் விவகார உப-குழு ஒன்றையும் நிறுவுவதற்கு இரு தரப்பினரும் முடிவு செய்தனர். இரு தரப்புப் பேச்சுக் குழுக்களின் தலைவர்களான பேராசிரியர் பீரிஸும் நானும் திரு.ஹக்கீமும் அரசியற் குழுவில் நியமிக்கப்பட்டோம்.

உதவி வழங்கும் நாடுகளின் ஒஸ்லோ மாநாடு

சமாதான முயற்சிக்கு உலக ஆதரவைப் பெறவும் சர்வதேசச் சமூகத்திடமிருந்து அவசர நிதியுதவி திரட்டும் நோக்கத்துடனும் உதவி வழங்கும் நாடுகளின் மாநாடு ஒன்றை நோர்வே அரசு கூட்டியது. இம்மாநாடு 2002 நவம்பர் 25ஆம் நாளன்று, ஒஸ்லோவிலுள்ள ஹால்மன்கோமன் பார்க் விடுதியில் இடம்பெற்றது. ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா, ஆசிய-பசுபிக் பிராந்தியங்களைச் சேர்ந்த 37 நாடுகளிலிருந்து நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பிரதிநிதிகள் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். நோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சர் திரு.ஜான் பீட்டர்சன் இந்த மாநாட்டை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

இந்த மாநாட்டை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசிய திரு.பீட்டர்சன் இலங்கைத் தீவில் சமாதான முயற்சி வெற்றி பெற வேண்டுமாயின், அம்முயற்சிக்கு வெகுசன ஆதரவு இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்றார். "சமாதானத்தின் பெறுபேறுகளைச் சாதாரண மக்கள் தமது நாளாந்த வாழ்வில் அனுபவிக்க வேண்டும். இதற்குச் சர்வதேசச் சமூகத்தின் உதவி அவசியம். அல்லாது போனால் இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை நாம் இழந்து போக நேரிடும்" என்றார் பீட்டர்சன்.

சிறீலங்காவின் பிரதமர் திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்கா தமது உரையில், யுத்தத்தினாற் சிதைந்து போன பொருளாதாரத்தை மீளக் கட்டியெழுப்பச் சர்வதேச சமூகம் இலங்கைக்கு உதவ வேண்டுமென வேண்டுகோள் விடுத்தார். அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில் உருப்படியான முறையில் உலகத்தின் ஆதரவு எமக்கிருந்தால் இலங்கையில் ஒரு நிரந்தரமான சமாதானத்தைக் கட்டி எழுப்ப முடியும் என்றார்.

அமெரிக்க உதவி இராஜாங்க மந்திரி திருரிச்சார்ட் ஆமிட்ரேச் இந்த வைபவத்தில் உரையாற்றும் போது சமாதானத்தையும் நல்லாட்சியையும் மேம்பாடு செய்யும் திட்டங்களுக்குத் தனது நாட்டின் ஆதரவு எப்பொழுதும் உண்டென உறுதியளித்தார்.

திரு.ஆமிட்ரேச் தொடர்ந்து பேசும்போது, 'வன்முறையையும் பிரிவினையையும்' கைவிட வேண்டுமென விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்குக் கோரிக்கை விடுத்தார். "அமைதி வழியில் இன நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காண இணக்கம் தெரிவித்து, விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் அரசியல் நீதியில் உறுதி பூண்டிருப்பது அமெரிக்காவுக்கு நம்பிக்கையைத் தருகிறது. இந்த உறுதிப்பாட்டுக்கு வலுச் சேர்க்கும் வகையில் இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று, பயங்கரவாதத்தையும் வன்முறையையும் கைவிடுவதாக ஒரு பகிரங்கப் பிரகடனத்தை செய்யுமாறு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை நாம் வேண்டிக் கொள்கிறோம். ஒரு தனியரசை அமைப்பதற்கான ஆயுதப் போராட்டத்தைக் கைவிட்டுள்ளதாகச் சிறீலங்கா மக்களுக்கும் சர்வதேசச் சமூகத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்ட வேண்டும்" என்றார் திரு.ஆமிட்ரேச்.

இன நெருக்கடிக்குட் சிக்குண்டு நிற்கும் இரு தரப்பினரையும் சமாதான வழிமுறையைத் தழுவுமாறு ஊக்குவிப்பதற்குக் கூட்டப்பட்ட ஒரு சர்வதேச அரங்கில், தமிழரின் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு இகழ்ச்சியை உண்டுபண்ணும் நோக்கத்துடன், உயர்தர அமெரிக்க அரச அதிகாரி ஆத்திரமூட்டும் வகையில் எமது இயக்கத்தைச் சீண்டியது எனக்குச் சினத்தைக் கொடுத்தது.

ஆயுதப் போராட்டம் பற்றிய அமெரிக்காவின் பார்வை மிகவும் குறுகியது, மேலோட்டமானது என்பது எனக்கு நன்கு தெரியும். அரசியல் வன்முறை பற்றி ஒரு தெளிவற்ற, குளறுபடியான கோட்பாட்டைக் கொண்டுள்ள அமெரிக்க வல்லரசு, உலகெங்கும் தலைவிரித்தாடும் வன்முறை வடிவமான போராட்டங்கள் எல்லாவற்றையுமே பயங்கரவாதப் பூதமாகக் காண்கிறது. அடக்குமுறைக்கும் அரசப் பயங்கரவாதத்திற்கும் எதிராக நிகழ்த்தப்படும் சில போராட்டங்களின் தார்மீக அடிப்படை,

அரசியற் புறநிலை, வரலாற்றுச் சூழ்நிலை ஆகிய முக்கிய அம்சங்கள் இந்த குறுகிய பார்வைக்குள் அடங்குவதில்லை. எனினும், இந்தச் சர்வதேச அரங்கில் ஒரு சர்ச்சையைக் கிளப்பிவிட நான் விரும்பவில்லை. எனது உரையின் போது, பண்பான மொழியில், நாகரீகமான முறையில், எமது மக்களின் போராட்டத் தர்மத்தைச் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறி அவருக்குப் பதிலளிப்பதென முடிவு எடுத்தேன்.

தேநீர் விருந்துபசாரத்தின் பின்னர், ஜப்பான் அரசுப் பிரதிநிதி திரு.யசூசி அகாஸி, ஐரோப்பிய ஒன்றியப் பிரதிநிதி திரு.பீட்டர் ஹன்சன், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் ஆணையாளர் சிறீமதி. மார்கொட் வால்ஸ்ரோம், சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான பிரித்தானிய இராஜாங்க மந்திரி திருமதி.கிளையர் சோட் ஆகியோர் உரைநிகழ்த்தினர். எல்லோருமே சமாதான முயற்சிக்குத் தமது முழு ஆதரவைத் தெரிவித்தனர். இதனையடுத்து நான் உரையாற்றினேன். எனது உரையின் முக்கிய பகுதிகளை மட்டுமே இங்குத் தருகிறேன்:

“இலங்கைத் தீவின் வடகிழக்கில் வாழும் தமிழ் மக்களின் சார்பாக இம் முக்கிய மாநாட்டில் உரைநிகழ்த்த நான் அழைக்கப்பட்டமையை எனக்குக் கிடைத்த கௌரவமாகவே நான் கருதுகிறேன். இந்த மாநாட்டைக் கூட்டியமைக்காக, நோர்வே அரசாங்கத்திற்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட எமது மக்களின் அவசர மனிதாபிமானத் தேவைகளை உதவி வழங்கும் உலக நாடுகளுக்கு எடுத்து விளக்க, இன நெருக்கடியுடன் சம்பந்தப்பட்ட இரு சாரருக்கும் இந்த மாநாடு ஒரு சிறந்த அரங்கமாக அமைந்துள்ளது.

தென் ஆசியாவில் சமாதானமும் அரசியல் உறுதி நிலையும் வளமான வாழ்வும் நிலவ வேண்டுமென அக்கறை கொண்டுள்ள நாடுகளைப் பிரதிநிதப்படுத்தும் நீங்கள், இலங்கையின் வடகிழக்கு மாநிலத்திற் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கை நிலை பற்றியும் அங்குத் தற்போது நிலவும் யதார்த்த மெய்ந்நிலை பற்றியும் அறிந்த கொள்ள ஆவலாக இருப்பீர்கள்.

இரண்டு தசாப்தங்களாக இலங்கைத் தீவைப் பாழ்படுத்திய இனயுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டமையும் களத்தில் ஒரு நிலையான

சமாதானச் சூழ்நிலை நிலைநாட்டப்பட்டமையுமே இந்த அமைதி முயற்சியாற் பெறப்பட்ட மகத்தான சாதனையாகும். போர் நிறுத்த உடன்பாடு செய்து கொள்ளப்பட்டதன் காரணமாக, நெருக்கடியுடன் சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்பினருமே வன்முறையை நிறுத்திக் கொண்டனர். துப்பாக்கிகள் இப்போது மௌனமாகியுள்ளன. போர் நிறுத்த உடன்பாடானது சர்வதேசக் கண்காணிப்பு முறைமையினால் மேற்பார்வை செய்யப்படுவதால் பெரிய அளவிலான யுத்த மீறல்கள் எதுவுமின்றி ஒன்பது மாதங்களுக்கு மேலாக நிலைத்து நீடிக்கிறது. மிகவும் இறுக்கமான இராணுவ ஆக்கிரமிப்பால் ஏற்பட்ட நெருக்கடி நிலையைப் படிப்படியாகத் தணிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மிகவும் கொடூரமான யுத்தத்திற்கு முகம் கொடுத்த வடகிழக்கு மாநிலத்தில் இப்பொழுதுதான் மெல்ல மெல்ல இயல்பு நிலை திரும்பி வரத் தொடங்கியுள்ளது.

சமாதானத்தைப் பலப்படுத்தி, இனப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு காணும் தெளிவான தரிசனத்துடன் சமாதானப் பேச்சுக்கள் முன்னெடுக்கப்படும் இவ்வேளையில், தாம் எதிர்கொள்ளும் அவசர வாழ்நிலைத் தேவைகளுக்குக் கால தாமதமின்றி உடனடியாகப் பரிகாரம் கிட்டுமெனப் போரினால் அவல வாழ்வைத் தழுவி நிற்கும் எமது மக்கள் மத்தியில் எதிர்பார்ப்பும் நம்பிக்கையும் வளர்ந்து வருகிறது. துயருற்று நிற்கும் எமது மக்களுக்குக் காலம் தாழ்த்தாது, பணமாகவும் பொருளாகவும் உருப்படியான உதவிகள் கிடைக்காது போனால் இந்தச் சமாதான முயற்சியிலும் பேச்சுக்களிலும் அவர்கள் எவ்வித அர்த்தத்தையும் கண்டு கொள்ளப் போவதில்லை. தமிழர் தாயகத்தைச் சீரழித்துச் சிதைத்துவிட்ட இந்தக் கோரமான கொடும் யுத்தம் பெரும் இடர்ப்பாடுகளையும் பாரிய மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகளையும் உருவாக்கியது. எமது மக்களின் இந்தத் துன்ப துயரங்களுக்குப் பரிகாரம் காணாது அவர்களது மனிதாபிமானத் தேவைகளை நிறைவு செய்யாது போனால் சமாதான முயற்சியில் அவர்களுக்கு இருக்கும் நம்பிக்கையும் எதிர்பார்ப்பும் பாரதூரமாகப் பாதிக்கப்படும்.

பயங்கரமான யுத்தத்தின் விளைவாக எமது மக்களுக்கு ஏற்பட்ட பெரும் கேடுகளையும் பேரழிவுகளையும் இங்கு மிகவும் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல வருடங்களாக வன்னி யுத்த பூமியில் வாழ்ந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையில் அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்நிலை யதார்த்தத்தைச் சித்தரித்துக் காட்ட என்னால் முடியும். கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ச்சியாக இடைவெளியின்றி நிகழ்ந்த கோரமான போருக்கு முகம் கொடுத்த யுத்த களமாக இலங்கைத் தீவின் வடகிழக்குப் பிரதேசம் குறிப்பாக வடமாகாணம் விளங்குகிறது. சனநாயக ஆட்சிமுறையிற் பங்குபற்ற அனுமதியாது அரசியல் வாழ்விலிருந்து தமிழ் மக்கள் ஓரம் கட்டி ஒதுக்கப்பட்டதுடன், அரசு அடக்குமுறை களுக்கு ஆளாகியதன் விளைவாகவே இன நெருக்கடி தோற்றம் கொண்டது. வளங்களும் வாய்ப்புக்களும் மறுக்கப்பட்டு எமது மக்களுக்கு இனரீதியாகப் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டது. அடக்குமுறையும் அரசு வன்முறையும் தாங்க முடியாதவாறு தீவிரமடைந்த கட்டத்திலேயே தமிழ் மக்கள் ஆயுதம் தரித்த எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற் குதிக்க நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டார்கள்.

தமிழரின் ஆயுதம் தாங்கிய எதிர்ப்பு இயக்கத்தைப் பூண்டோடு அழித்துத் தமிழர் தாயகத்தை அடிமை கொள்ள உறுதி பூண்ட முன்னைய சிங்கள அரசுகள், பாரிய அளவிற் சுடுகலச் சக்தியைப் பிரயோகித்து, தொடர்ச்சியாக முடிவில்லாமல் பெரும் எடுப்பில் படை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டன. இதனால் ஏற்பட்ட விபரீத விளைவுகள் மிகவும் கோரமானவை. எமது மக்களால் மிகவும் நேசிக்கப்பட்ட வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க புராதன நகரங்கள், பட்டினங்கள், கிராமங்கள் எல்லாமே தரை மட்டமாக்கப்பட்டன. போரினாற் பேரழிவுக்கு ஆளாகிய தமிழரின் சொத்துக்களை அளவிட முடியாது. தமிழ்ப் பகுதிகளிலுள்ள கட்டுமானங்கள் எவ்விதம் இடிந்து சிதைத்து கிடக்கின்றன என்பதையும் இப்பேரழிவின் விசாலமான பரிமாணத்தையும் ஏ - 9 நெடுஞ்சாலை வழியாக வன்னியிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் சென்றவர்கள் நேரிற்

கண்டிருக்கலாம். இடிந்து, கருகிச் சிதைந்த கோலத்திற் காட்சி தரும் இந்தப் பேய் நகரங்களைப் பார்க்கும் போது இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் கோரமான அழிவுக் காட்சிகள் சிலருக்கு நினைவுக்கு வரலாம். இந்த யுத்தத்தினால் பெருந்தொகையில் அப்பாவிக்குடிமக்கள் மாண்டு போயினர். அறுபதாயிரம் அப்பாவி மக்களின் உயிர்களைப் பலிகொண்டது இந்தக் கொடும் போர். நில ஆக்கிரமிப்பு நோக்கம் கொண்ட இந்தப் போரினால் தமது சொந்த மண்ணிலிருந்து, தமது பாரம்பரியக் கிராமங்களிலிருந்து பத்து இலட்சம் மக்கள் வரை இடம்பெயர நேர்ந்தது. பல ஆயிரக்கணக்கானோர் இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் தஞ்சம் புகுந்தனர். ஆக்கிரமிக்கப் பட்ட யாழ்ப்பாணத்தில் இராணுவ அட்டூழியங்கள் தலை விரித்தாடின. பல நூற்றுக்கணக்கானோர் மாயமாக மறைந்து போயினர்.

இப்பொழுது ஆயுதப் போர் முடிவுக்கு வந்துள்ள போதும், போரினால் விளைந்த அவலநிலை தொடர்கிறது. வடகிழக்கில் வாழும் மக்கள் தாங்கொணாத் துன்பத்தை அனுபவித்து வருகின்றனர். இடம்பெயர்ந்தோர் அகதி முகாம்களில் அவலப் படுகிறார்கள். சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்பிய சிலரும் கூரையற்ற இடிந்த வீடுகளிலிருந்து நிவாரண உதவியின்றி இன்னல் அனுபவிக்கின்றனர். தமிழர் தாயகத்தின் சமூக, பொருளாதாரக் கட்டுமானங்கள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டதால் எங்கும் வறுமையும் வேலையில்லாதத் திண்டாட்டமும் தலை விரித்தாடுகிறது. எமது வளமான, செழிப்பான நிலங்கள் கண்ணிவெடி வயல்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. வடக்கில், மக்கள் குடியிருப்புக்களைச் சூழ இருபது இலட்சம் நிலக் கண்ணிவெடிகள் புதைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பேராபத்தின் மத்தியிலேயே எமது மக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். யுத்தத்தின் விளைவுகள் ஒருபுறமும், முந்திய அரசினால் திணிக்கப் பட்ட பொருளாதாரத் தடைகள் இன்னொரு புறமுமாக, தமிழர் தேசத்தின் பொருளாதாரத்திற்கு ஆதாரமான வேளாண்மையும் மீன்பிடித் துறையும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒட்டு மொத்தத்தில் இந்த

யுத்தமானது தமிழரின் தேசிய பொருளாதாரத்தைச் சீரழித்து முடங்கச் செய்துள்ளது. அத்துடன் தமிழரின் சீவியத்தையும் சிதைத்துவிட்டது. எனவே, இந்தப் போருக்கு உண்மையில் பலிக் கடாக்கள் ஆனவர்கள் வடகிழக்கில் வாழும் தமிழ் மக்களே. அவர்கள்தான் உடனடி நிவாரணத்திற்கு அருகதைபெற்றவர்கள்.

சிக்கலான இனப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் கடினமான பேச்சுக்களை நாம் தொடரும் அதே சமயம், போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட எமது மக்களின் புனர்வாழ்வுக்கும் புனர்நிர்மாணத்திற்கும் கணிசமான அளவில் நிதியுதவி வழங்க வேண்டுமெனச் சர்வதேச அரசாங்கங்களை நாம் வேண்டிக்கொள்கிறோம். சமாதானத்தின் பெறுபேறாகக் கால தாமதமின்றி இந்த உதவி எமது மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும். அப்படிச் செய்தாலேயே இந்த சமாதான முயற்சியில் எமது மக்களுக்கு நம்பிக்கை பிறக்கும். அத்துடன் பேச்சுக்களை முன்னெடுக்கக் கூடிய நல்லெண்ணச் சூழ்நிலையும் உருவாகும்.

சமாதானத்திலும் அமைதி வழியிலான தீர்விலும் எமது இயக்கம் உறுதியுண்டு நிற்கிறது என்பதைச் சர்வதேசச் சமூகத்திற்கு நாம் திட்ட வட்டமாகக் கூற விரும்புகிறோம். போர் நிறுத்த உடன்பாட்டில் உறுதிமொழி அளித்தது போன்று நாம் யுத்தத்திலோ வன்முறையிலோ ஈடுபடப் போவதில்லை. சிறீலங்காவின் ஆயுதப் படைகளும் அதே உறுதிப்பாட்டுடன் அமைதி பேணுமென நாம் நம்புகிறோம். யுத்தத்தின் அழிவுச் சக்தி பற்றி இரு தரப்பினர் மத்தியிலும் நல்ல தெளிவு ஏற்பட்டுள்ளது. எமது மக்கள் அரசு அடக்குமுறைக்கு ஆளாக்கப் படாது இருந்தால், எமது மக்களின் ஆவலுக்கும் அபிலாசைகளுக்கும் மதிப்பு அளிக்கப்பட்டால், அவர்களது அரசியற் பிரச்சினை அமைதி வழியில் தீர்க்கப்பட்டால், மீளவும் நாம் வன்முறைப் போராட்டத்திற் குதிப்பதற்கு அவசியமில்லை. இன நெருக்கடிக்கு நிரந்தரத் தீர்வு காணும் வரை, நிரந்தரச் சமாதானம் ஏற்படும் வரை, எம்மால் முடிந்த அளவு ஆயுத மோதல்களைத் தவிர்த்து, அமைதி வழியைத் தழுவுவோம் என உறுதி கூற விரும்புகிறோம்.”

அன்று முழு நாளும் நடைபெற்ற கலந்துரையாடல்களை அடுத்து, உடனடி நிவாரண உதவியாக 7 கோடி அமெரிக்க டொலர்களை உதவியாக வழங்கச் சர்வதேச நாடுகள் வாக்குறுதி அளித்தன. இலங்கையின் சமாதான முயற்சியில் உதவி வழங்கும் நாடுகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நம்பிக்கையின் நல்லெண்ண வெளிப்பாட்டை இது காட்டுவதாக நோர்வே உதவி மந்திரி ஹெல்கிசன் பத்திரிகையாளரிடம் தெரிவித்தார். அதே சமயம், இம்மாநாட்டிற் பங்குகொண்ட நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் வெளியிட்ட கூட்டறிக்கையில், 'வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சமாதான முயற்சிக்கு' தமது நல்லாதரவைத் தெரிவித்தனர்.

இந்த மாநாட்டில், விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் சார்பில் கலாநிதி ஜே.மகேஸ்வரன், தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகப் பொறுப்பாளர் திரு.ரெஜி, ஊடக இணைப்பாளர் திரு.சுதாகரன் ஆகியோருடன் நானும் எனது மனைவி அடேலும் பங்குபற்றினோம். மாநாடு முடிவுற்றதும் அன்று மாலை, சிறீலங்காவின் பிரதம மந்திரி திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்காவை நான் சந்தித்தேன். கொழும்பு அரசியல் நிலைவரம் பற்றியும் தமிழர் தாயகத்தின் கள நிலைவரம் பற்றியும் நான் ரணிலுடன் விபரமாகப் பேசினேன். இந்தச் சந்திப்பில் திரு.விடார் ஹெல்கிசனும் திரு.எரிச் சுல்கைமும் கலந்துகொண்டனர்.

அன்றைய நாள், ஜப்பான் அரசுப் பிரதிநிதி திரு.அகாஷியைச் சந்தித்து உரையாட எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இலங்கையின் சமாதான முயற்சிகளில் பங்குகொள்ள ஜப்பானிய அரசாங்கம் விருப்பம் கொண்டுள்ளதாகத் திரு.அகாஷி என்னிடம் தெரிவித்தார். இலங்கையின் புனர்வாழ்வு, அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு பெருமளவு நிதி திரட்டும் நோக்கத்துடன், 2003ஆம் ஆண்டு மே மாதம் டோக்கியோவில், பெரிய எடுப்பில் உதவி வழங்கும் நாடுகளின் மாநாடு ஒன்றைக் கூட்ட இருப்பதாகவும் அகாஷி தகவல் தெரிவித்தார்.

சமாதான முயற்சியிற் பங்குகொள்வதற்கு ஜப்பான் ஆர்வம் காட்டுவதன் காரணம் என்ன என்று நான் எரிக் சுல்கைமிடம் கேட்டேன். சர்வதேச உறவுகளில் தனது அரசியல் அந்தஸ்தை உயர்த்துவதற்கு ஜப்பான் விரும்புவதாகக் கூறினார் சுல்கைம். "உலக அரங்கில், போர்கள் முடிவுற்று, நெருக்கடிகள் தணியும்போது, போரினால் விளைந்த சிதைவுகளிலிருந்து அந்தந்த நாடுகளைப் பொருளாதார ரீதியில் புனர்நிர்மாணம் செய்வதற்கு ஜப்பான் பெருந்தொகையில் நிதியுதவி வழங்கி வருகிறது. எந்தவித அரசியல் ஆதாயமோ அங்கீகாரமோ இன்றி, தனது தேசிய வருமானத்தை

இவ்விதம் விரயம் செய்வதில் விரக்தியடைந்துள்ள ஜப்பானியர்கள் தமது நிதியுதவிகளுக்கு அரசியல் முக்கியத்துவத்தைப் பெற விரும்புகிறார்கள். இலங்கையைப் பொறுத்த வரை, அந்நாட்டிற்கு ஜப்பானியர்கள் பெருமளவு பொருளாதார உதவிகளை செய்து வருகின்றனர். இப்பொழுது இலங்கையிற் போர் நிறுத்தப்பட்டு, சமாதான முயற்சி முன்னெடுக்கப்படுவதால், இவ்விடயத்தில் தானும் ஒரு முக்கிய அரசியற் பங்கை வகிப்பதற்கு ஜப்பான் விரும்புகிறது” என்று விளக்கினார். எரிக் சுல்கைம்.

ஒஸ்லோவில் நிகழ்ந்த நிதியுதவி மாநாடு இலங்கையின் சமாதான முயற்சியில் ஒரு புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. வெவ்வேறான குறிக்கோள்களையும் நலன்களையும் கொண்ட சக்தி வாய்ந்த சர்வதேச அரசுகள் இலங்கை விவகாரத்தில் கூடுதலாகத் தலையீடு செய்வதற்குச் சமாதான முயற்சி வழிசமைத்துக் கொடுத்தது. ஆரம்பக் கட்டங்களிற் சர்வதேசச் சமூகத்தின் பங்கு மிகவும் வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்தது. அதாவது, புனர்வாழ்வு அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு நிதியுதவி தருவதாக வாக்களித்து, அமைதி வழியில் அரசியல் தீர்வு காணுமாறு நெருக்கடியில் சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்பினரையும் ஊக்கப்படுத்துவதாக அது அமைந்தது. ஒஸ்லோ நிதியுதவி மாநாட்டில் அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம், ஜப்பான் ஆகியன முனைப்பான முன்னணிப் பங்கை வகித்ததுடன், பேச்சுக்களின் முன்னேற்றத்துடனும் நிதியுதவியுடனும் இணைக்கப்பட்டன. ஆயுதப் போராட்டம், பிரிவினைக் கோரிக்கை ஆகியன கைவிடப்படுவதற்குப் பெறுபேறாக நிதியுதவி வழங்க இந்நாடுகள் முன்வந்தன. வெளியுலக வல்லரசுகளின் இத்தலையீட்டுக்கு ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் 'சர்வதேசப் பாதுகாப்பு வலைப் பின்னல்' திட்டம் நல்ல வாய்ப்பாக அமைந்தது. அதன் அடிப்படையிற் சர்வதேசச் சமூகத்தின் தலையீடு பக்கச் சார்பாகத் திரும்பியதுடன், ஒரு சாரார் மீது (விடுதலைப் புலிகள் மீது) அழுத்தம் பிரயோகிக்கவும் இடமளித்தது. அரசியல் தீர்வுக்கான வரம்புகளை வரையறை செய்து, ஒரு தீர்வையும் திணித்து விட உலக நாடுகள் முனைந்தன. இந்தப் போக்கானது சிறீலங்கா அரசுக்குச் சார்பான முறையில், அரசியல் ரீதியான சமநிலையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்த அச்சுறுத்தலை உணர்ந்து கொண்ட விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம், மிகையளவான சர்வதேசத் தலையீடு சமாதான முயற்சியில் எதிர்மறையான தாக்கத்தை விளைவிப்பதாகக் கண்டித்தது. அத்துடன் ஒஸ்லோ நிதியுதவி மாநாடு, ஜப்பானுக்கு ஒரு முக்கிய பங்கை வகிக்க வாய்ப்பளித்த அதே சமயம், தென் ஆசியப் பிராந்தியத்தில் கேந்திர, புவியியல் நலன்களைக் கொண்டிருக்கும் இந்திய வல்லரசை ஓரம்

கட்டவும் வழி செய்தது. ஒஸ்லோ மாநாட்டின் இன்னொரு குறைபாடு என்னவென்றால், நிதியுதவிகளை ஆக்கபூர்வமாகப் பயன்படுத்தும் ஒரு நிர்வாக நிறுவனக் கட்டமைப்பை உருவாக்குவதற்கு முன்னர், நிதியுதவிக்கு உலக நாடுகளிலிருந்து உறுதி மொழியைப் பெற்றுக்கொண்டதுதான்.

மூன்றாம் கட்ட சுற்றுப் பேச்சு

மூன்றாம் கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்களுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னராக, 2002 நவம்பர் 27ஆம் நாள், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் திருபிரபாகரன், தனது வருடாந்த மாவீரர் நாள் உரையில், தமிழ்த் தேசியப் பிரச்சினை குறித்து ஒரு முக்கிய கொள்கைப் பிரகடனத்தை வெளியிட்டார். பிரபாகரன் கூறியதாவது:-

“ஐ.நா. சாசனத்திலும் பிரகடனங்களிலும் குறிப்பிடப்படும் சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாட்டை மையப் பொருளாகக் கொண்டே எமது போராட்ட இலட்சியம் நெறிப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, சுயநிர்ணய உரிமைக்கான எமது போராட்ட இலட்சியத்தில் நாம் உறுதி பூண்டு நிற்கிறோம். தமிழர் தாயகம், தமிழர் தேசியம், தமிழரின் சுயநிர்ணய உரிமை ஆகியனவையே எமது அரசியல் இலட்சியத்தின் அடிப்படைகள். திம்புலிருந்து தாய்லாந்து வரை இந்த அடிப்படைகளையே நாம் வலியுறுத்தி வருகின்றோம். இம்மூலக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே தமிழரின் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப்பட வேண்டும்” என்பது எமது நிலைப்பாடு.

தனித்துவமான ஒரு மொழி, பண்பாடு, வரலாறு நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு தாயக நிலம், இன அடையாள உணர்வு போன்ற பண்புகளை உடையவர்கள் என்பதால், எமது மக்கள் ஒரு தேசிய இனமாக, ஒரு மக்கள் சமூகமாக அமைந்துள்ளனர். ஒரு தனித்துவமான மக்கள் சமூகம் என்ற ரீதியில் எமது மக்கள் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு உரித்தானவர்கள். சுயநிர்ணய உரிமை என்பது உள்ளக, வெளியக அம்சங்களைக் கொண்டது. உள்ளகச் சுயநிர்ணயம் என்பது ஒரு மக்கள் சமூகத்தின் பிரதேசச் சுயாட்சி உரிமையை வலியுறுத்துகின்றது.

தமிழ் மக்கள் தமது சொந்த மண்ணில், வரலாற்று ரீதியாக வாழ்ந்து வந்த பாரம்பரிய மண்ணில், அந்நியச் சக்திகளின் ஆதிக்கம், தலையீடு இன்றிச் சுதந்திரமாக, கௌரவமாக வாழ விரும்புகின்றார்கள். தமது மொழியை வளர்த்து, தமது பண்பாட்டைப் பேணி, தமது பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தி, தமது இன அடையாளத்தைப் பாதுகாத்து வாழ விரும்புகின்றார்கள். தமது தாயக மண்ணில், தம்மைத் தாமே ஆளும் சுயாட்சி உரிமையோடு வாழ விரும்புகின்றார்கள். இதுவே எமது மக்களின் அரசியல் அபிலாசை. உள்ளகச் சுயநிர்ணயத்தின் அர்த்த பரிமாணம் இதிலேதான் அடங்கியிருக்கிறது. உள்ளகச் சுயநிர்ணயக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், எமது தாயக நிலத்தில், எமது மக்கள் தம்மைத் தாமே ஆளக்கூடிய பூரண சுயாட்சி அதிகாரத்துடன் ஒரு தீர்வு முன்வைக்கப்பட்டால், நாம் அத்திட்டத்தைச் சாதகமாகப் பரிசீலனை செய்வோம். அதேவேளை, எமது மக்களுக்கு உரித்தான உள்ளகச் சுயநிர்ணயம் மறுக்கப்பட்டு, பிரதேசச் சுயாட்சி உரிமை நிராகரிக்கப்பட்டால் நாம் பிரிந்து சென்று தனியரசு அமைப்பதைத் தவிர எமக்கு வேறு வழியில்லை.”

தமிழ்த் தாயகத்திற் பூரண சுயாட்சி அதிகாரத்துடன் ஒரு தீர்வு முன்வைக்கப்பட்டால் அதனைப் பரிசீலனை செய்ய விடுதலைப் புலிகள் தயாராக இருப்பதாகத் தலைவர் பிரபாகரன் விடுத்த அறிவிப்பு, மூன்றாம் கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்கள், 2002 டிசம்பர் 2-5ஆம் நாட்கள் வரை ஒஸ்லோவிலுள்ள எஸ்.ஏ.எஸ் பிளாசா விடுதியில் நடைபெற்றன.

விடுதலைப் புலிகள் தரப்புப் பிரதிநிதிகள் குழுவில் மாற்றம் இருக்கவில்லை. அரசுப் பிரதிநிதிகள் தரப்பில் திருவால் ஹக்கீம் பங்குகொள்ளவில்லை. உட்கட்சித் தகராறு மோசமடைந்ததால், ஒஸ்லோ வந்திறங்கிய திருஹக்கீம் அன்றைய தினமே அவசரமாகக் கொழும்பு திரும்பினார். சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆலோசகரான திரு.எம்.ஐ.எம்.மொகுதீன் பேச்சுக்களின் போது முஸ்லிம்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார்.

நெருக்கடியைத் தணித்து, இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் உப-குழு பற்றிய விடயம் பேச்சுக்களில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட போது, தமிழர் தாயகத்தைக் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை ஆக்கிரமித்து நிற்கும் சிறீலங்கா இராணுவத்தினரது விட்டுக்

கொடாத கடும்போக்கினால் நெருக்கடிநிலை தீவிரமாகி வருவதாக நான் கண்டனம் தெரிவித்தேன். சிங்கள இராணுவம் தமிழ்க் குடிமக்களுடன் பகையுணர்வுடன் நடந்து கொள்வதாகக் குற்றம் சாட்டிய நான், போர் நிறுத்த உடன்பாட்டுக்கு விரோதமாக அரச ஆயுதப் படைகள் தொடர்ந்தும் பொதுக் கட்டடங்களையும் தனியார் சொத்துக்களையும் விவசாய நிலங்களையும் ஆக்கிரமித்து நிற்பதாகச் சுட்டிக் காட்டினேன். இராணுவத்தின் இக்கடும்போக்குக் காரணமாக, இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தங்களது சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்ப முடியாத பேரவல நிலை தொடர்வதால், நெருக்கடியைத் தணிக்கும் இந்த உப-குழுவை இயக்குவதில் எவ்வித அர்த்தமும் இராதினப் புலிகளின் தலைமை கருதுவதாகக் கூறினேன். எனக்குப் பதிலளித்த பாதுகாப்புச் செயலர் திரு.ஓஸ்ரின் பெர்னாண்டோ, சிறீலங்காவின் ஆயுதப் படைகள் மாற்று இடங்களுக்கு மாறிச் செல்வதற்குக் கால அவகாசம் பிடிக்குமென ஒரு நொண்டிச் சாட்டை முன்வைத்தார்.

கண்ணி வெடிகளை அகற்றும் பிரச்சினை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபோது, 'ஓட்டாவா உடன்பாட்டில் (கண்ணிவெடி அகற்றும் சர்வதேச ஒப்பந்தம்)' சிறீலங்கா அரசாங்கம் கைச்சாத்திட விரும்புவதாகத் தெரிவித்த பேராசிரியர் பிரீஸ், விடுதலைப் புலிகள் இவ்வுடன்பாட்டிற் கைச்சாத்திட இணங்காது போனால் ஒருதலைப்பட்சமாகத் தமது அரசும் கைச்சாத்திட முடியாது என்றார். எமது கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தின் பாதுகாப்புப் பற்றிய காரணங்களுக்காகத் தற்போதைக்கு இந்த ஒப்பந்தத்திற் கைச்சாத்திடப் பிரபாகரன் விரும்பவில்லை என்பதை விளக்கினேன். நெருக்கடி நிலைமை தணிந்து இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்கச் சிறீலங்கா இராணுவம் உருப்படியான நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் மட்டுமே இவ் விடயம் பற்றிப் பரிசீலிக்க முடியுமெனத் திரு.பிரபாகரன் சமீபத்தில் விடார் ஹெல்கிசனிடம் கூறியதையும் நான் சுட்டிக்காட்டினேன். கண்ணிவெடி அகற்றுவதற்கென விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் ஒரு கட்டமைப்பை உருவாக்கி, இடம்பெயர்ந்தோரை மீளக் குடியேற்றும் குறிக்கோளுடன் வன்னியிற் பெருமளவு நிலப்பரப்பிற் கண்ணிவெடிகளை அகற்றியுள்ளதாகவும் நான் தெரிவித்தேன்.

உடனடி மனிதாபிமானப் புனர்வாழ்வுத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் நோக்கில் நிறுவப்பட்ட உப-குழுவான 'சிரான்' செயற்படுவதிற் கால தாமதம் ஏற்பட்டு வருவதாகத் திரு.தமிழ்ச்செல்வன் கூறினார். வடகிழக்கில் மனிதாபிமானப்

பணிகளைத் துரித கதியில் நடைமுறைப்படுத்தும் அவசியத்தைத் திரு.மகேஸ்வரன் வலியுறுத்தினார். இந்தக் குறிக்கோளுடன் வடகிழக்குப் புனர்நிர்மாண நிதியத்தை வெகுவிரைவில் நிறுவுவதென இரு தரப்பினர் மத்தியிலும் இணக்கம் காணப் பட்டது.

சமாதான முயற்சியிற் பெண்களின் பங்கு பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. சமாதானப் பேச்சுக்களிற் பெண்ணியப் பிரச்சினைகளை உள்ளடக்குவது பற்றி ஆராய்வதற்காகப் பெண்களுக்கான உப-குழு ஒன்றை அமைப்பதென முடிவெடுக்கப் பட்டது.

போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட சிறார்களது வாழ்நிலையை மேம்பாடு செய்வது பற்றியும் விவாதிக்கப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கும் நோக்கத்துடன் ஐ.நா. சிறுவர் நிதியத்துடன் (யூனிசெவ்) பங்குதாரராக இணைந்து செயற்றிட்டம் ஒன்றை உருவாக்குவதெனவும் முடிவாகியது.

சமஷ்டி வடிவங்களை ஆய்வு செய்வது

உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாட்டின் அடிப் படையில் ஒரு சமஷ்டித் தீர்வை ஆராய்வதென இந்தக் கட்டப் பேச்சுக்களின் போது இரு தரப்பினர் மத்தியிலும் இணக்கம் காணப்பட்டது. இந்த முடிவை ஒரு பெரிய திருப்பமாகவும் கொள்கை மாற்றமாகவும் சில ஊடகங்கள் சித்திரிக்க முயன்றன. விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் வெளியகச் சுயநிர்ணய உரிமையையும் பிரிவினையையும் கைவிட்டு விட்டதாகவும் அரசியல் ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் தவறாக எடை போடப்பட்டது. 'ஓஸ்லோ பிரகடனம்' என முக்கியத்துவம் பெற்ற இச்சர்ச்சைக்குரிய விடயம் குறித்து எமது இயக்கத்தின் நிலைப்பாட்டை இங்குத் தெளிவுபடுத்துவது அவசியமாகிறது.

முதலாவதாக நாம் தெளிவுபடுத்த விரும்புவது என்ன வென்றால், 'ஓஸ்லோ பிரகடனம்' என்ற தலைப்பில் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரகடனம் எதுவும் இல்லை என்பதுதான். சமஷ்டி அரசியலமைப்பு வடிவங்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பது என்ற முடிவு, ஓஸ்லோ பேச்சுக்களின் முடிவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானங்களின் பதிவேட்டில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பதிவேட்டு அறிக்கையில் இரு தரப்புப் பேச்சுக் குழுத் தலைவர்களும் கைச்சாத்திட்டுள்ளனர். நோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சு வெளியிட்ட பத்திரிகை அறிக்கையிலும் இத்தீர்மானம் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

இரண்டாவதாக, விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் திருபிரபாகரன் மாவீரர் தின உரையில் அறிவித்த கொள்கைப் பிரகடனத்திற்கு இசைவாகவே இத்தீர்மானம் மேற்கொள்ளப் பட்டது. உள்ளக, வெளியக அம்சங்களைக் கொண்ட சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாட்டின் கட்டமைப்பு வரம்புக்கு உட்பட்டதாகவே பிரபாகரன் தனது சொற்பதங்களையும் கருத்துருவங்களையும் கையாளுவதுண்டு. ஒரு தனித்துவமான மக்கள் சமுதாயம் என்ற ரீதியில், தமிழ் மக்கள் உள்ளக, வெளியக அம்சங்களைக் கொண்ட சுயநிர்ணய உரிமைக்கு உரித்தானவர்கள். உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில், தமிழ் மக்கள் தம்மைத் தாமே ஆளக்கூடிய பிரதேச சுயாட்சிக்கு உரித்தானவர்கள் என்று தெளிவுபடக் கூறியிருக்கிறார் பிரபாகரன். “உள்ளகச் சுயநிர்ணயக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், எமது தாயக நிலத்தில், எமது மக்கள் தம்மைத் தாமே ஆளக் கூடிய பூரண சுயாட்சி அதிகாரத்துடன் ஒரு தீர்வு முன்வைக்கப்பட்டால் நாம் அத்திட்டத்தைச் சாதகமாகப் பரிசீலனை செய்வோம்.” என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்கிறார் பிரபாகரன். அதேவேளை, எமது மக்களுக்கு உரித்தான உள்ளகச் சுயநிர்ணயம் மறுக்கப்பட்டு, பிரதேசச் சுயாட்சி உரிமை நிராகரிக்கப்பட்டால் நாம் பிரிந்து சென்று தனியரசு அமைப்பதைத் தவிர எமக்கு வேறு வழியில்லை” என்றும் அவர் உறுதிபடச் சொல்கிறார். இதிலிருந்து ஒரு விடயம் தெட்டத் தெளிவாகிறது. அதாவது, பிரிந்து சென்று தனியரசு அமைக்கும் வெளியகச் சுயநிர்ணய உரிமையைப் பிரபாகரன் தனது கடைசியான, இறுதித் தீர்வாகக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது வெளிப்படை. இதிலிருந்து நாம் ஒன்றைத் தெளிவுறப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அது என்னவென்றால், புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன், சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாட்டின் உள்ளகம், வெளியகம் என்ற இரு அம்சங்களையும் சர்வதேசச் சட்டங்களுக்கு இசைவாக நுட்பமாகக் கையாளுகிறார் என்பதுதான். பிரபாகரனின் இந்த நிலைப்பாட்டைப் பத்திரிகையாளர் மகாநாடுகளிலும் சொற்பொழிவுகளிலும் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறேன். சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிய எமது நிலைப்பாடு எவ்விதம் ஐ.நா.பிரகடனங்களுக்கும் சர்வதேசச் சட்டத்திற்கும் இசைவான முறையில் அமைந்துள்ளது என்பதை ஆழமாக அலசுவதற்கு முன்பாக, சமஷ்டி அரசியலமைப்பின் அடிப்படையில் ஒரு தீர்வை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு நாம் எதற்காக இணங்கினோம் என்ற பின்னணியையும் இங்குச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

ஒஸ்லோவில் நிகழ்ந்த மூன்றாம் கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்களின் போது, இரு தரப்பினர்களுக்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்காகக்

கனேடியக் கூட்டாட்சி மன்றத்தைச் சேர்ந்த நிபுணர்கள் குழு ஒன்றும் வந்திருந்தது. இவர்களில் முன்னால் ஒன்றாறியோ பிரதமர் திரு. பொப்ரோய், ரொரன்ரோ பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் டேவிட் கமரோன், மன்ற நிர்வாகிகளில் ஒருவரான திரு.கார்ள் நரன்பேர்க் ஆகியோர் அடங்குவர். இந்த நிபுணர்களுடன் விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகள் இரு சந்திப்பை நிகழ்த்தினார்கள். தலைவர் பிரபாகரனின் மாவீரர் தினக் கொள்கைப் பிரகடனமும் சூறிப்பாக உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாடும் விவாதத்தின் மையக் கருத்துகளாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் தன்னாட்சி அதிகாரங்களைக் கொண்ட பிரதேசச் சுயாட்சி வழங்கப்பட்டால், அதனைப் பரிசீலனை செய்யத் தயாரெனப் பிரபாகரன் கூறியிருக்கிறார் என மாவீரர் தின உரையிலிருந்து சம்பந்தப்பட்ட பந்திகளை வாசித்து நான் விளக்கமளித்தேன். தலைவரது நிலைப்பாட்டை வரவேற்றுப் பேசிய பேராசிரியர் டேவிட் கமரோன், ஆட்சியுரிமை மறுக்கப்பட்டு, ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாகி நிற்கும் மக்கள் இனம் என்ற ரீதியில், தமிழ் மக்கள் உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு உரித்தானவர்கள் என்றும் அவர்களுக்குத் தன்னாட்சி உரிமை கோரும் தகைமையுண்டு என்றும் வாதித்தார். பேராசிரியர் கமரோன் மேலும் பேசுகையில், தன்னாட்சி, பிரதேசச் சுயாட்சி (Self-Government, Regional Autonomy) போன்ற கருத்துருவங்கள் எமது கொள்கை விளக்கப் பிரகடனத்திற் செம்மையாக வரையறுக்கப்பட்டதால், அவை தெளிவற்றவையாக இருப்பதாகக் கூறினார். போராசிரியர் கமரோனின் கருத்தை ஆதரித்துப் பேசிய திரு.பொப் ரேய், நவ உலகின் மெய்யுண்மை களைத் தெளிவாகத் துலக்கிக் காட்டும் கருத்துருவங்களையும் கோட்பாடுகளையும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் உபயோகிப்பது அவசியம் என்றார். எமது கோரிக்கைகளையும் அரசியல் இலட்சியங்களையும் உலகத்தாருக்கு விளங்கப்படுத்தும் போது தெளிவாக வரையறுக்கப்படாத, பூடகமான சொற்பதங்களைப் பயன்படுத்தப்படுவதைத் தவிர்ப்பது சாலச் சிறந்தது என்றார். “சமகால உலகில் நடைமுறையில் இயங்கி வரும் ஆட்சியமைப்பு களைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதாக உங்களது கருத்துக்கள் அமைய வேண்டும். அப்படியென்றால்தான் உங்களது அமைப்பின் கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் மற்றவர்களுக்குத் தெளிவாகப் புலனாவதுடன் சர்வதேச அங்கீகாரத்தையும் பெறும்” என்றார் பொப் ரேய்.

'பிரதேசச் சுயாட்சி' என நாம் பயன்படுத்தும் சொற்பதம் சமஷ்டி வடிவிலான ஆட்சிமுறைக்கு இசைவானதாக இருக்கும் என்று கனடியக் கூட்டாட்சி மன்ற நிபுணர்கள் எமக்கு விளக்கம் தந்தார்கள். பிரதேச மட்டத்திலும் மத்தியிலும், சுயாட்சியும் பகிர்வாட்சியும் இணையும் இரு படிநிலை அரசாட்சிகளைக் கொண்டதாக சமஷ்டி ஆட்சிமுறை அமையுமென்றும் அவர்கள் மேலும் தெளிவுபடுத்தினார்கள். உலகில் நிதர்சன வடிவம் எடுத்துள்ள மெய்யுண்மைகளைச் சிறந்த முறையில் சித்திரித்துக் காட்டும் கருத்துருவங்களைக் கையாளுவதன் அவசியத்தை ஏற்றுக் கொண்ட நான், சமஷ்டி ஆட்சிமுறை பற்றிச் சிங்கள அரசியல்வாதிகள் மிகவும் குளறுபடியான கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறினேன். மாநிலங்களுக்கு இறையாண்மை அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்குப் பதிலாக, அதிகாரப் பரவலாக்கம் பற்றியே அவர்கள் சிந்திப்பதாகச் சுட்டிக் காட்டினேன். சமஷ்டி ஆட்சி முறையில் அதிகாரப் பரவலாக்கம் (Devolution of Power) என்ற பதத்தைப் பயன்படுத்துவது தவறு என்பதை அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டனர். உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில், 'பிரதேசச் சுயாட்சி' என்பதற்குப் பதிலாக, 'சமஷ்டிச் சுயாட்சி' என்ற பதத்தை பயன்படுத்துவது உகந்தது அல்லவா எனக் கனடிய நிபுணர்கள் வினவினார்கள். இது பற்றி ஒரு உறுதியான முடிவு எடுப்பதற்கு முன்னர், தற்போது உலகத்திலுள்ள பல ரகமான சமஷ்டி ஆட்சி வடிவங்களை ஆழமாக ஆய்வு செய்து பார்த்து, எமது பிரத்தியேகச் சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தமான ஆட்சிமுறையை நாம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென நான் விளக்கிக் கூறினேன். கனடியக் கூட்டாட்சி மன்ற நிபுணர்களுடன் நிகழ்த்திய கருத்துரையாடல்களின் அடிப்படையில் தான் பின்பு நானும் பேராசிரியர் பீரிஸுமாகச் சேர்ந்து கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை வரைந்தோம்.

“விடுதலைப் புலிகளின் தலைமை தெரிவித்த ஒரு யோசனைக்கு இசைவாக, உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், தமிழ் பேசும் மக்களின் வரலாற்றுத் தாயகத்தில், ஐக்கியமான இலங்கைக்குள், சமஷ்டி ஆட்சிமுறை தழுவிய தீர்வு ஒன்றை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு இரு தரப்பிலும் இணக்கம் காணப்பட்டது.”

இந்த வரிகளைக் கூர்ந்து கவனிக்குமிடத்து, உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில், சமஷ்டிச் சுயாட்சி வடிவம் தழுவிய தீர்வு ஒன்றை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கே முடிவெடுக்கப் பட்டது என்பது நன்கு புலனாகும். இதனை மேலோட்டமாகப் பார்த்த அரசியல்வாதிகளும் ஆய்வாளர்களும் விடுதலைப் புலிகள்

இயக்கம் ஏதோ சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாட்டைக் கைவிட்டு, சமஷ்டிக்குள் சறுக்கி விழுந்து விட்டதாகத் தவறான வியாக்கியானங்களைக் கொடுக்க முனைந்தனர். தற்கால அரசியல் அறிவுலகிலும் சர்வதேசச் சட்டங்களிலும் சுயநிர்ணய உரிமையின் உள்ளக, வெளியக அம்சங்கள் பற்றிய விவாதங்கள், தீர்மானங்கள் குறித்து ஆழமான பார்வை இல்லாத காரணத்தால் இவர்களிடமிருந்து இத்தகைய தவறான ஆய்வு விமர்சனங்கள் எழுந்தன. ஆகவேதான், சுயநிர்ணய உரிமையின் உள்ளக, வெளியக அம்சங்கள் பற்றிய இன்றைய கருத்தாடல் பற்றியும், இது சம்பந்தப்பட்ட எமது நிலைப்பாடு பற்றியும் இங்குச் சுருக்கமாக விளக்க முனைகிறேன்.

உள்ளக, வெளியகச் சுயநிர்ணய உரிமை

சுயநிர்ணய உரிமை என்பது வளர்ந்து வரும் ஒரு கருத்துருவம்; பரிணாமம் பெற்றுவரும் ஒரு கோட்பாடு. சர்வதேசச் சட்டத்துறையில் புத்தாக்கம் பெற்று வரும் ஒரு விதியாகவும் சர்வதேச மனித உரிமை நியமமாகவும் இது கொள்ளப்படுகிறது.

சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாடானது, ஆரம்பத்தில், மேற்குலக வல்லரசுகளின் குடியேற்றத்திற்கு அடிமைப்படுத்தப்பட்ட நாடுகளின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. பிரத்தியேகமாகக் குடியேற்ற நாட்டு மக்களின் அரசியற் சுதந்திரத்திற்கான தகைமையை நிர்ணயிப்பதற்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்டது. 1970ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்பு இக்கோட்பாடு புத்தாக்கம் கண்டது. இவ்வாண்டிலேயே ஐநாவில் ஒரு புதிய பிரகடனம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 'அரசுகள் மத்தியில் நல்லுறவையும் ஒத்துழைப்பையும் நிலைநாட்டுவது பற்றிய சர்வதேசச் சட்டவிதிகள்' என்ற ஐநா பிரகடனம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இப்பிரகடனத்தில் சுயநிர்ணய உரிமையின் உள்ளக, வெளியக அம்சங்கள் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டு அக்கோட்பாடு புதிய அர்த்தப் பரிமாணங்களைப் பெற்றது. 'சுயநிர்ணயமும் சம உரிமை விதிகளும்' என்ற தலைப்பில் இப்பிரகடனத்திலுள்ள ஒரு விதி கீழ்க் கண்டவாறு கூறுகிறது:

'ஐநா சாசனத்திற் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் சம உரிமைகளும் மக்களது சுயநிர்ணயமும் என்ற விதிக்கு இணங்க, மக்கள் எல்லோரும், வெளிப்புறத் தலையீடு எதுவுமின்றி, தமது அரசியல் தகைமையைச் சுதந்திரமாகத் தீர்மானிப்பதற்கும், தமது பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார வளர்ச்சியைப் பேணுவதற்கும் உரிமை உடையவர்களாவர். இந்தச் சாசனத்தின் கட்டுப்பாடுகளுக்கு அமைய ஒவ்வொரு அரசும் இந்த உரிமைக்கு மதிப்பளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.'

1970ஆம் ஆண்டின் ஐ.நா. பிரகடன விதிகள் சுயநிர்ணய உரிமையின் உள்ளக, வெளியக அம்சங்களைத் தெளிவாக வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன.

சுயநிர்ணய உரிமையானது, வழமையான உள்ளீடாக, அதாவது ஓர் அரசுக் கட்டமைப்புக்கு உட்பட்டதாக நிறைவு பெறவேண்டும். ஐ.நா. சாசனத்தின் விதிகளுக்கு இசைவாக, ஒவ்வொரு அரசும் தனது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட மக்களுக்குச் சம உரிமையையும் சுயநிர்ணய உரிமையையும் வழங்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இதனையே உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமையாக 1970ஆம் ஆண்டுப் பிரகடனம் எடுத்தியம்புகிறது.

சுதந்திரமான, இறையாண்மையுடைய அரசுகளின் பிரதேச ஒருமைப்பாட்டு உரிமையை இப்பிரகடனம் உறுதிப்படுத்துகிறது. அதவேளை, பிரதேச ஒருமைப்பாட்டு உரிமையை வலியுறுத்தும் அரசுகள் சில தகைமைகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்கிறது இப்பிரகடனம். அதாவது, எல்லா மக்களுக்கும் சம உரிமைகளையும் சுயநிர்ணய உரிமையையும் வழங்கி, இன, மத வேறுபாடின்றி அந்நாட்டிலுள்ள மக்கள் சமூகத்தினர் அனைவரையுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஓர் அரசுக்கு மட்டுமே பிரதேச ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்தும் தகுதியும் தகைமையும் உண்டு என்கிறது இப்பிரகடனம்.

கியூபெக் மாநிலத்தின் பிரிவினைப் பிரச்சினை கனடாவின் உயர்நீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்கு எடுத்துச் கொள்ளப்பட்டபோது, 1970ஆம் ஆண்டின் ஐ.நா பிரகடனத்தினதும் மற்றும் சர்வதேச நியமங்களதும் அடிப்படையிலேயே உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பை வழங்கியது. கனடாவின் பிரதேச ஒருமைப்பாட்டிற்கும் கியூபெக் மக்களின் உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமைக்கும் மத்தியிலான உறவு பற்றியதாகவே இத்தீர்ப்பு அமைந்தது:

“இப்போதுள்ள அரசுகள், கனடா உட்பட, தமது பிரதேச ஒருமைப்பாட்டைப் பேண விளைவதற்கும், ஒரு ‘மக்கள் சமூகம்’ தமது சுயநிர்ணய உரிமையை முழுமையாகப் பெற்றுக்கொள்ள முனைவதற்கும் மத்தியில் முரண்பாடு எழுவதற்கு அவசியமில்லை.” எவ்வித பாகுபாடுமின்றி முழு மக்களையும் அல்லது மக்கள் சமூகங்களையும் தனது ஆட்சியமைப்பிற் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, உள்ளீடான ஆட்சி ஒழுங்கில் சுயநிர்ணயத்தின் விதிகளுக்கு ஓர் அரசு மதிப்பளிக்குமானால், சர்வதேசச் சட்டத்திற்கு அமையத் தனது பிரதேச ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கு அந்த அரசுக்கு உரிமையுண்டு.”⁴

1970 ஆம் ஆண்டின் ஐ.நா. பிரகடனத்திலும் கனடா உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பிலும் வெளியகச் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு, அதாவது பிரிந்து சென்று தனியரசை அமைக்கும் உரிமைக்கு இடமளிக்கப்படுகிறது.

“ஓர் அரசின் பிரதேச ஒருமைப்பாட்டு உரிமையை இந்தப் பிரகடனம் உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆனால் ஒரு சிறுபான்மை இன மக்களை அடக்குமுறைக்கு ஆளாக்கும் பொழுது, பிரிவினைக்கு இடமளிக்கும் விதிவிலக்காக, ஓர் அரசு தனது பிரதேச ஒருமைப்பாட்டு உரிமையை இழக்கிறது.”

ஒருதலைப்பட்சமான பிரிவினையைப் பிரகடனம் செய்யும் பிரத்தியேகச் சூழ்நிலை பற்றிக் கனேடிய உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்புக் கீழ்க் கண்டவாறு தெரிவிக்கிறது:

“அரசியற் சுதந்திரத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அல்லது நிறுவிக்கொள்ளும் உரிமையான வெளியகச் சுயநிர்ணய உரிமை இரு வகுப்பினரான மக்களுக்கு (குடியேற்ற ஆட்சியின் கீழுள்ள மக்களுக்கு அல்லது அந்நிய ஆதிக்கத்தின் கீழுள்ள மக்களுக்கு) உரித்தாகும்.

ஏகாதிபத்திய வல்லரசிடமிருந்து உறவை முறித்துக்கொண்டு, தமது சுயநிர்ணய உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்குக் குடியேற்ற நாட்டு மக்களுக்கு உரிமையுண்டு என்பது இப்பொழுது விவாதத்திற்கு இடமற்ற உண்மையாகிவிட்டது.

குடியேற்றத்திற்கு வெளியான சூழ்நிலையை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு மக்கள் சமூகம் அந்நிய அடக்குமுறைக்கும் ஆதிக்கத்திற்கும் சுரண்டல் முறைக்கும் ஆளாகும்பொழுது வெளியகச் சுயநிர்ணய உரிமையை நிலைநாட்டலாம்.

ஒரு தலைப்பட்சமான பிரிவினைக்குச் சுயநிர்ணய உரிமையைப் பயன்படுத்தும் மூன்றாவது சூழ்நிலை பற்றியும் மதியுரைஞர்கள் சிலர் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த மூன்றாவது சூழ்நிலை பற்றிப் பலதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்ட போதும், ஒரு மக்கள் சமூகம் தனது உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமையை அர்த்தபூர்வமான முறையில் அடைவதற்குத் தடை ஏற்படுமானால், இறுதி வழிமுறையாகப் பிரிந்து செல்லும் உரிமையைப் பிரகடனப்படுத்த அம்மக்களுக்கு உரிமையுண்டு”⁶

சுயநிர்ணய உரிமையின் உள்ளக வெளியக அம்சங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று இணையப் பெற்று இருக்கின்றன. மக்களின் சம உரிமைகளையும் சுயநிர்ணய உரிமையையும் உள்ளீடாக நிறைவு செய்வது அரசுகளின் கடப்பாடு என்பதை ஐ.நா. பிரகடனங்கள் வலியுறுத்தியுள்ளதை நாம் பார்த்தோம். ஓர் அரசின் கட்டமைப்புக்கு உள்ளேயே இந்த உரிமைகள் (சம உரிமையும் சுயநிர்ணய உரிமையும்) நிறைவு காணப்பட்டால் மட்டுமே ஓர் அரசானது பிரதேச ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்த முடியும். ஆனால் ஒரு மக்கள் சமூகம் அதன் உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமை மறுக்கப்பட்டு, அரசாட்சியிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டு, அடக்குமுறைகளுக்கு ஆளாகப்பட்டால், அம்மக்களுக்கு வெளியகச் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு, அதாவது பிரிந்து சென்று அரசியல் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டும் உரிமைக்கு உரித்துண்டு. உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமை மறுக்கப்பட்டு, அரசு அடக்குமுறைக்கு ஆளாகும் மக்கள் வெளியகச் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு உரித்தானவர்கள் என்பதை, 1970இன் ஐ.நா.பிரகடனத்தையும் கனேடிய உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பையும் மேற்கோள் காட்டி நிறைவாய்வுப் பிரகரங்கள் வெளியாகியுள்ளன.

சுயநிர்ணய உரிமையின் உள்ளக, வெளியகப் பரிமாணங்களின் உறவுநிலையை ஆதாரமாகக் கொண்டே விடுதலைப் புலிகளின் கொள்கை நிலைப்பாட்டைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

வடகிழக்கு மாநிலத்தில் வாழும் தமிழ் மக்கள் ஒரு தனித்துவமான மக்கள் சமூகமாக அமையப் பெற்றிருக்கிறார்கள். தனித்துவச் சிறப்புடைய மக்கள் என்பதால் அவர்கள், சுயநிர்ணய உரிமையின் உள்ளக, வெளியகக் கூறுகள் இரண்டிற்கும் உரித்தானவர்கள். சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில், அந்நியத் தலையீடு எதுவுமின்றித் தமது அரசியல் தகைமையைத் தாமே சுதந்திரமாக நிர்ணயித்துக் கொள்ளவும், தமது சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார வாழ்வைத் தாமே மேம்பாடு செய்யவும் தமிழ் மக்களுக்கு உரிமையுண்டு.

தமிழ் மக்களின் உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமைக் கோரிக்கையைத் தலைவர் பிரபாகரன், 2002ஆம் ஆண்டு மாவீரர் நாள் உரையில், சிறப்பான முறையில், கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

“தமிழ் மக்கள் தமது சொந்த மண்ணில், வரலாற்று ரீதியாக வாழ்ந்து வரும் பாரம்பரிய மண்ணில், அந்நியச் சக்திகளின் ஆதிக்கம், தலையீடு இன்றி, சுதந்திரமாக, கௌரவமாக வாழ விரும்புகிறார்கள். தமது மொழியை வளர்த்து, தமது பண்பாட்டைப் பேணி, தமது பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தி, தமது இன அடையாளத்தைப்

பாதுகாத்து வாழ விரும்புகிறார்கள். தமது தாயக மண்ணில் தம்மைத் தாமே ஆளும் சுயாட்சி உரிமையோடு வாழ விரும்புகிறார்கள். இதுவே எமது மக்களின் அரசியல் அபிலாசை. உள்ளகச் சுயநிர்ணயத்தின் அர்த்தப் பரிமாணம் இதிலேதான் அடங்கியிருக்கிறது.”

தமிழ் மக்கள், தமது வரலாற்றுத் தாயக மண்ணில், தம்மைத் தாமே ஆளும் தன்னாட்சி அதிகாரத்தை, அதாவது உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமையை வேண்டினார் பிரபாகரன். ஆயினும் அவர், உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமையின் எல்லை வரம்புடன் நின்றுவிடவில்லை. ஐ.நா.பிரகடனத்தில், அரசுகளின் கடப்பாட்டு விதியாக நெறிக்கப்பட்டிருக்கும், ‘சம உரிமைகளையும் சுயநிர்ணயத்தையும்’, பௌத்த-சிங்களப் பேரினவாதச் சகதிக்குள் புதைந்து கிடக்கும் சிங்கள அரசு தமிழர்களுக்கு வழங்கிவிடப் போவதில்லை என்பது பிரபாகரனுக்கு நன்கு தெரியும். ஆகவேதான் அவர் வெளியகச் சுயநிர்ணய உரிமையைப் பிரகடனம் செய்வது பற்றி ஒரு கண்டிப்பான எச்சரிக்கையை விடுக்கிறார். எமது மக்களுக்கு உரித்தான உள்ளகச் சுயநிர்ணய உரிமை மறுக்கப்பட்டு, பிரதேசத் தன்னாட்சி உரிமை நிராகரிக்கப்பட்டால், வெளியகச் சுயநிர்ணய உரிமையைப் பிரகடனம் செய்து பிரிந்து சென்று தனியரசை அமைக்கத் தமிழ் மக்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் அம்மாவீரர் தின உரையில் அவர் அழுத்தம் திருத்தமாக அறைகூவியிருக்கிறார்.

அரசு அடக்குமுறைக்கும் அந்நிய இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கும் எதிரான ஒரு தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துவரும் எமது விடுதலை இயக்கம், தனது அரசியற் கொள்கை நிலைப்பாட்டை, உள்ளக வெளியகக் கூறுகள் இணைந்த சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் நெறிப்படுத்தியிருக்கிறது. சாராம்சத்தில் இந்தக் கொள்கை நிலைப்பாடு, ஐ.நா பிரகடனங்களுக்கும் சர்வதேசச் சட்ட நியமங்களுக்கும் இசைவாகக் கட்டி எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

எமது நியாயமான விடுதலைப் போராட்டத்திற்குச் சர்வதேசச் சமூகத்தின் அங்கீகாரத்தை நாம் பெறுவதாயின், ஐ.நா.சாசனங்களுக்கு இசைவாக எமது போராட்டப் பாதையை நெறிப்படுத்துவது சாலச் சிறந்தது.

உயர் பாதுகாப்பு வலயம் பற்றிய சர்ச்சை

போர் நெருக்கடியைத் தணித்து, இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்கான உப-குழுவின் இரண்டாவது சந்திப்பு, 2002

டிசம்பர் 14ஆம் நாளன்று யாழ்க் குடாநாட்டின் தென் பிராந்திய எல்லைப் பட்டணமாகிய முகமாலையில் நடைபெற்றது. மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினையான உயர் பாதுகாப்பு வலயம் சம்பந்தமாக விடுதலைப் புலிகளும் அரசுப் பிரதிநிதிகளும் ஏழு மணி நேரம் வரை நீண்டதொரு கலந்துரையாடலை நிகழ்த்தினர். குறிப்பாக, மோசமடைந்து வரும் யாழ்ப்பாண நிலைவரம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் எனச் சிறீலங்கா இராணுவம் பிரகடனம் செய்துள்ள பகுதிகளில் இடம்பெயர்ந்துள்ள எமது மக்களை மீளக் குடியேற்றம் செய்யும் அவசியத்தை விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகள் வற்புறுத்தினர். உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் அமைந்திருக்கும் பகுதிகளில் குடிமக்களை மீள்குடியமர்த்தும் திட்டம் ஒன்றை டிசம்பர் 21ஆம் நாளுக்கு முன்னர் தான் சமர்ப்பிக்க இருப்பதாக யாழ்ப்பாணத் தளபதி ஜெனரல் சரத் பொன்சேகா தெரிவித்தார். மீள்குடியேற்றப் பிரச்சினையில் இராணுவத் தரப்பு இறுக்கமான கடும்போக்கைக் கடைப்பிடிப்பதாகவும் தமிழ் மண்ணில் தனது ஆக்கிரமிப்புப் பிடியை இராணுவம் தளர்த்தப் போவதில்லை என்றும் புலிகள் தரப்பில் இந்த உப-குழுவுக்கு தலைமை வகித்த வட பிராந்தியக் கட்டளைத் தளபதி கேணல் தீபன், தலைவர் பிரபாகரனிடம் தெரிவித்திருந்தார்.

ஜெனரல் பொன்சேகா, தான் வாக்குறுதி அளித்தது போல, 2002 டிசம்பர் 20ஆம் நாளன்று, உயர் பாதுகாப்பு வலயம் சம்பந்தமான தமது திட்டத்தை விடுதலைப் புலிகளிடம் சமர்ப்பித்தார். போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழு மூலமாக விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப்பீடத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இத்திட்டம் எமது இயக்கத்திற்குக் கடும் சினத்தை ஏற்படுத்தியதுடன் பெரும் சர்ச்சையையும் தோற்றுவித்தது. இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தமது வீடுகளுக்கும் கிராமங்களுக்கும் சென்று குடியமர்வதானால் 'விடுதலைப் புலிகள் தமது போராளிகளிடமிருந்து ஆயுதங்களைக் களைவதோடு தமது நீள் தூரச் சுடுகலன்களையும் கையளிக்க வேண்டும்' என்ற நிபந்தனையைச் சாரமாகக் கொண்டு பொன்சேகாவின் திட்டம் அமைகிறது. பகை உணர்வுடன் மிகவும் காரமான வார்த்தைப் பிரயோகத்துடன் வரையப்பட்ட அக் கடிதத்தில் விடுதலைப் புலிகளைப் 'பயங்கரவாதிகள்' எனப் பொன்சேகா குறிப்பிட்டிருந்தார். இடம்பெயர்ந்த மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவிட்டால் புலிகள் இயக்கத்திற்கு நற்பெயர் ஏற்பட்டு விடும் எனவும் அவர் ஆதங்கம் தெரிவித்திருந்தார். 'உயர்பாதுகாப்பு வலயப் பகுதிகளில்

இடம்பெயர்ந்தோரைக் குடியமர்த்தினால் அது விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்குப் பெரும் அரசியல் வெற்றியாக முடியும். அது யாழ்ப்பாணத்தின் அரசியற் சூழ்நிலையை விடுதலைப் புலிகளுக்குச் சாதகமாக்கிவிடும் எனவும் அவர் குறிப்பிட்டார். உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களைப் பலவீனப்படுத்தும் எவ்வித நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கக் கூடாதென ஜெனரல் பொன்சேகா அரசாங்கத்தை எச்சரித்தும் இருந்தார்.

யாழ்ப்பாண இராணுவத் தளபதி முன்வைத்த திட்டத்தை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் உடனடியாகவே நிராகரித்தது. டிசம்பர் 26ஆம் நாளன்று, எமது அமைப்பு விடுத்த காரசாரமான அறிக்கையில், இடம்பெயர்ந்த மக்களை மீள்குடியேற்றும் ஒரு மனிதாபிமானப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத கடும் நிபந்தனைகளை விதிக்க முனைவதாக இராணுவத் தலைமை மீது குற்றம் சுமத்தியது.

“ஜெனரல் பொன்சேகாவின் திட்டத்தை ஆழமாகப் பரிசீலித்துப் பார்த்த பொழுது, யாழ்ப்பாண மக்களின் அவசர வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைத் தளர்த்துவதற்குக்கூடச் சிறீலங்கா இராணுவம் தயாராக இல்லை என்பது தெட்டத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. எமது மக்களின் ஜீவாதாரப் பிரச்சினைகளை இரண்டாம் தரமாகச் சிறுமைப்படுத்தித் தனது பாதுகாப்புக்கும், வசதியான வாழ்வுக்குமே இராணுவம் முதன்மை கொடுக்கிறது. கடும்போக்கும் பகையுணர்வும் தொனிக்கும் மொழியில் வரையப்பட்ட இத்திட்டத்தில், தமிழ் மக்களின் அவலமான பிரச்சினைகளை அசட்டை செய்து, விடுதலைப் புலிகளுக்கு அரசியல் அனுகூலம் கிட்டுவதை அனுமதிப்பதா இல்லையா என்ற விடயத்திற்கே முக்கியத்துவம் கொடுப்புகிறது...”

“சிறீலங்கா இராணுவம் சமாதான முயற்சிக்கு எதிரானது என்பது இப்பொழுது தெளிவாகிறது. இன நெருக்கடியைத் தீர்க்கும் சமரச முயற்சிகளுக்குத் தனது கடும்போக்கு, பாரதூரமான எதிர்மறை விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பது இராணுவத்திற்கு நன்கு தெரியும். போர் நிறுத்த உடன்பாட்டுக் கடப்பாடுகளையும் மற்றும் சிறீலங்கா அரசாங்கம் வழங்கிய உறுதி மொழிகளையும் நிறைவு செய்ய மறுத்து வரும் இராணுவம், யாழ்ப்பாண மக்களின் துயர்களைத் துடைப்பதற்கு, ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிபந்தனைகளை முன்வைக்கிறது”

என விடுதலைப் புலிகளின் அறிக்கையில் தெரிவிக்கப் பட்டது.

உயர்பாதுகாப்பு வலயம் சம்பந்தமாக ஜெனரல் பொன்சேகா முன்வைத்த திட்டம் குறித்து ஒரு சர்ச்சை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளை, போர் நிறுத்த உடன்பாட்டின் ஓராண்டு நிறைவை முன்னிட்டுக் கண்காணிப்புக் குழுவின் தலைவர் ஜெனரல் பூரகோவ்டே டிசம்பர் 26ஆம் திகதி ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டார். இந்த அறிக்கையில், பொன்சேகாவின் திட்டத்திற்குச் சார்பான முறையில் அவர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் விடுதலைப் புலிகளுக்குச் சினத்தை மூட்டின. உயர் பாதுகாப்பு வலயம் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கையில் அவர் கீழ்க்கண்டவாறு கூறினார்:

“சமாதானத்தைக் கட்டி எழுப்புவதானால் இரு தரப்புப் படைகளும் உறுதியான நிலையில் வைத்திருக்கப்பட வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தில், உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களைக் கலைத்து, நிலங்களை மீள் குடியேற்றத்திற்கும் வேளாண்மைக்கும் கையளித்தால் அரசாங்கப் படைகளின் பாதுகாப்பும் அவர்களது போராளும் வலுவும் குறையும். படைச் சமவலுவானது போர் நிறுத்த உடன்பாட்டிற்கு அடிப்படையானது. அந்தச் சமவலுவைக் குழப்பினாற் போர் நிறுத்தம் குழம்பும்.”

இந்த அறிக்கையால் ஆத்திரமடைந்த பிரபாகரன், ஜெனரல் பூரகோவ்டேயின் நிலைப்பாட்டைக் கண்டித்து ஓர் அறிக்கை வெளியிடுமாறு என்னைப் பணித்தார். ஜெனரல் பொன்சேகாவின் கடும்போக்கைக் கண்காணிப்புக் குழுத் தலைவர் ஆதரித்ததைத் தொடர்ந்து நெருக்கடியைத் தணித்து இயல்பு நிலையை ஏற்படுத்தும் உப-குழுவைச் செயற்படுத்துவதில் அர்த்தமில்லை என்றும் தெரிவித்தார். இந்த உப-குழுவைக் கலைத்து விடுவது என்ற தனது முடிவை அடுத்த கட்டப் பேச்சின் போது அரசுத் தரப்புக்கு அறிவித்துவிடுமாறும் திரு. பிரபாகரன் என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் பேச்சுக் குழுத் தலைவர் என்ற முறையில் ஜெனரல் பூரகோவ்டேக்கு நான் கீழ்க் கண்டவாறு எழுதினேன்.

“உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள், மீள் குடியேற்றம், போர் நெருக்கடியைத் தணித்தல், இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவித்தல் போன்ற பிரச்சினைகள் குறித்து நேற்றைய தினம் (26 டிசம்பர் 2002) நீங்கள் விடுத்த அறிக்கையைக் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்தோம். போர் நிறுத்த உடன்பாட்டின் கீழ் ஓராண்டு

அமைதிக் காலம் பற்றிய உங்களது மதிப்பீட்டில் சில ஆக்கபூர்வமான அம்சங்கள் இருந்த போதும் யாழ்ப்பாணத்தின் பாதுகாப்பு நிலவரம் பற்றி நீங்கள் கூறிய கருத்துக்களை எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் உள்ளீடாக இடம் பெயர்ந்த நூற்றாயிரக்கணக்கான மக்களை மீள் குடியேற்றும் பிரச்சினையானது இப்பொழுது ஒரு பாரிய மனிதாபிமானப் பிரச்சினையாக விஸ்வரூபம் எடுத்திருப்பதோடு, பேச்சுவார்த்தைகளின் மையப் பிரச்சினையாகவும், வெகுசனப் போராட்டத்தை வெடிக்கச் செய்யும் விடயமாகவும் இருந்து வருகிறது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் 30 விகிதமான நிலப்பரப்பைப் பலவந்தமாக விழுங்கிக் கொண்ட சிறீலங்கா இராணுவம், அந்தப் பகுதிகளை 'உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள்' என உரிமை கொண்டாடுகிறது. இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தமது சொத்துக்களை மீளப் பெறுவதற்குச் சிறீலங்கா இராணுவம் கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பது பாரதூரமான மனித உரிமை மீறல் என்பதை நீங்கள் நன்கறிவீர்கள். அத்தோடு, பொதுக் கட்டிடங்களிலிருந்து விலகாமலும் மீன்பிடித் தடைகளை நீக்காமலும் அரசாங்கப் படைகள் போர் நிறுத்த உடன்பாட்டுக் கடப்பாடுகளை நிறைவு செய்யத் தவறியுள்ளன. இந்தச் சூழ்நிலையில், போர் நெருக்கடியைத் தணிக்கும் விவகாரத்துடன் எமது போராளிகளின் ஆயுதக் களைவைத் தொடர்புபடுத்தி யாழ்ப்பாண இராணுவத் தளபதி ஜெனரல் பொன்சேகா விடுத்த ஆத்திரமூட்டும் அறிக்கையானது சமாதான வழிமுறையில் எமக்கிருந்த நம்பிக்கையை ஆழமாகப் பாதித்ததுடன், பொது மக்களையும் விரக்தியடையச் செய்தது.

எமக்கு ஆழமான ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்த விடயம் என்னவென்றால், பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கண்காணிப்புக்குழுவின் சார்பில், நீங்கள் நியாயப்படுத்தியதுதான். உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களைக் குழப்பினால் அரசுப் படைகளின் பாதுகாப்பும் அவர்களது போராடும் வலுவும்

குறைந்துவிடுமென நீங்கள் மேற்கொண்ட மதிப் பீட்டை எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. சட்ட விரோதமான முறையில், பொதுசனத்தின் சொத்துக்களை ஆக்கிரமித்து நிற்கும் ஆயுதப் படைகளின் அராஜகத்தை உங்களது நிலைப்பாடு நியாயப் படுத்துவதாக அமைகிறது. படைச் சமவலு என்ற உங்களது இராணுவ வாதம், இடம்பெயர்ந்துள்ள சமூகத்தின் மாபெரும் மனிதாபிமானப் பிரச்சினையைச் சிறுமைப்படுத்தி அலட்சியம் செய்வதாக இருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து துருப்புகளை விலகும்படியோ சகல இராணுவ முகாம்களையும் மூடிவிடுமாறோ விடுதலைப் புலிகள் கோரவில்லை. மக்கள் நெருக்கமான பகுதிகளில் இருந்தும், குடியிருப்புகளில் இருந்தும் இராணுவத்தினர் விலக்கப்பட்டு வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டால், இடம்பெயர்ந்த மக்களை மீள்குடியேற்றம் செய்வது வசதியாக இருக்கும் என்பதுதான் எமது நிலைப்பாடு. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் இயங்கும் எமது போராளிகள் ஆயுதம் தரிக்கவில்லை என்பதால், அவர்களால் இராணுவத்திற்கு அச்சுறுத்தல் எழப்போவதில்லை. அத்துடன் படைச் சமவலு குழம்பப் போவதுமில்லை.

எம்மைப் பொறுத்தவரை நெருக்கடியைத் தணித்தல் என்பதும் இயல்பு நிலையை தோற்றுவிப்பது என்பதும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்த விடயங்கள். நெருக்கடியின் தீவிரத்தைக் குறைத்து, பொதுமக்களின் சாதாரண வாழ்வில் இயல்பு நிலையை ஏற்படுத்துவதையே இவை குறிக்கின்றன. எமது மக்கள் தமது சொந்த வீடுகளில், அமைதியாகக் கௌரவமாக வாழும் உரிமையை மறுத்து, தீவிரமான இராணுவ ஆக்கிரமிப்பை ஆதரித்து, நீங்கள் எடுத்துள்ள நிலைப்பாடானது, உங்களது அறிக்கையிற் கூறப்படும் அரசியல், தத்துவார்த்தக் கருத்துக்களுக்கு முற்றிலும் முரணானவையாகும். அப்பாவிப் பொதுமக்களைப் பாதுகாப்புக் கேடயமாகப் பயன்படுத்தும் கபட நோக்குடனேயே இராணுவம் இந்தப் பாதுகாப்பு வலயங்களைச் சனநெரிசலான பகுதிகளில் உருவாக்கியது. இந்த நாசகாரத் திட்டத்தைச் சமவலுக்

கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நியாயப்படுத்த முடியாது.

உயர் பாதுகாப்பு வலயம் சம்பந்தமாக யாழ்ப்பாண இராணுவத் தளபதி எடுத்த கடும் போக்கும் அதனை நியாயப்படுத்தி நீங்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையும் போர் நெருக்கடியைத் தணித்து, இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் உப-குழுவை அர்த்த மற்றதாகவும் அவசியமற்றதாகவும் செய்துவிட்டது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.”

நான்காவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சு

ஒரு நெருக்கடியான அரசியல்-இராணுவப் பின்புலத்தில், நான்காவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சு, தாய்லாந்தில், நக்ரோம் பதம் என்னுமிடத்திலுள்ள நேஸ் கார்டன் விடுதியில், 2003, ஜனவரி 6-9 ஆம் நாட்களில் நடைபெற்றது.

உயர் பாதுகாப்பு வலயம் பற்றிய, ஜெனரல் பொன்சேகாவின் திட்டத்தைச் சிறீலங்கா இராணுவத் தலைமை பத்திரிகைகளுக்குக் கசியச் செய்ததால் ஏற்கனவே ஒரு பெரும் சர்ச்சை எழுந்திருந்தது. இதற்கிடையில், தாய்லாந்துப் பேச்சுக்களுக்குச் சில நாட்களுக்கு முன்னர், சிறீலங்கா இராணுவத் தளபதி ஜெனரல் பிலேகல, ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும் பொழுது, விடுதலைப் புலிகள் தமது களரக ஆயுதங்களைக் கையளித்தால் அன்றி, உயர் பாதுகாப்பு வலயத்திலுள்ள கிராமங்களில் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் குடியமர்த்தப்படமாட்டார்கள் எனப் பகிரங்கமாக அறிவித்தார். இது இவ்வாறிருக்க, எரியும் நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றியதுபோல, ஜெனரல் பொன்சேகாவை, ஜனாதிபதி மாளிகையிற் கௌரவித்த சந்திரிகா குமாரதுங்கா உயர் பாதுகாப்பு வலய விவகாரத்தில் அவர் எடுத்த 'துணிகரமான' முடிவைப் புகழ்ந்துரைத்தார். உயர் பாதுகாப்பு வலயப் பிரச்சினையில் இராணுவம் மேற்கொண்ட கடும் போக்கும் அதற்கு ஜனாதிபதி வழங்கிய ஆதரவும் தமிழர் தாயகத்தில் இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் அவசர மனிதாபிமானத் தேவைக்குப் பெரும் பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது. இந்நிலைமை தொடர்ந்தால், சமாதானப் பேச்சுக்கள் முன்னேறாது முடங்கிவிடுமென நான் கருதினேன். உயர்பாதுகாப்பு வலயப் பிரச்சினையால் சமாதான முயற்சிக்குப் பெரும் நெருக்கடி எழுந்துள்ள நிலையில், அரசுப் பேச்சுக் குழுப்பிரதிநிதிகளும் நோர்வே அனுசரணையாளர்களும் இவ்விவகாரத்தில் எவ்வித கருசனையும் காட்டாது, களிப்புடன் காணப்பட்டது எனக்கு ஒருபுறம் வியப்பையும் எரிச்சலையும் உண்டு பண்ணியது.

பேச்சுக்களை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசிய நான், 'இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு வலயங்களில்' இடம்பெயர்ந்த மக்களை மீள்குடியேற்றம் செய்வதற்கு ஜெனரல் பொன்சேகா விதித்துள்ள 'அபத்தமான, நடைமுறைச் சாத்தியமற்ற' நிபந்தனைகளை வன்மையாகக் கண்டித்தேன். சமாதானச் சூழ்நிலையிலும் தமது சொந்த இருப்பிடங்களுக்குத் திரும்ப முடியாத பெரும் துன்பங்களைச் சும்னது நிற்கும் எமது மக்களின் அவல வாழ்க்கை பற்றி ஒரு நீண்ட விளக்கம் கொடுத்தேன். இடம்பெயர்ந்த மக்களின் உரிமை பற்றிய ஐ.நா. பிரகடனங்களை அப்பட்டமான முறையில் இராணுவம் மீறுவதாகவும் நான் குற்றம் சுமத்தினேன். இராணுவத்தின் இக் கடும்போக்குக் காரணமாக, நெருக்கடியைத் தணித்து, இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் உப-குழு அர்த்தமிழந்து போனதாகவும் கூறினேன். இராணுவத்தின் போக்கு விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைக்கு ஆழமான ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிவித்த நான், இந்த உப-குழு செயலிழந்து செத்துப் போனதாகவே பிரபாகரன் கருதுவதாகவும் அதனைப் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் அறிவிக்கும்படி என்னைப் பணித்ததாகவும் எடுத்துரைத்தேன்.

எனது குற்றச்சாட்டுகளுக்கு அரசுத் தரப்புப் பிரதிநிதிகள் எவருமே பதிலளிக்கவில்லை. பேச்சுக் குழுத் தலைவரான பேராசிரியர் பீரிஸ் தலைகுனிந்தவாறு மௌனத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார். இவர்களது போக்கு எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஒன்று, நான் கூறியவற்றை இவர்கள் பாரதூரமாக எடுக்கவில்லைப் போலும். அல்லது, இந்தப் பாரதூரமான விடயத்தை 'அடக்கி வாசிக்க, விரும்பினார்களோ தெரியவில்லை. அல்லது நான் உணர்ச்சி வசப்பட்டு, ஆத்திரத்துடன் அநாவசியமாகக் கத்துகிறேன் என்று எண்ணினார்களோ தெரியவில்லை. எது எப்படியோ, அவர்களது மௌனம் ரணிலின் அரசாங்கத்தினது இயலாத்தனத்தை வெளிக்காட்டுவது போல எனக்குத் தென்பட்டது. இதற்குள் பேச்சுக்குத் தலைமை வகித்த விடார் ஹெல்கிசன் குறிக்கிட்டார். நிகழ்ச்சி நிரலின்படி இன்று நாம் கலந்துரையாட வேண்டிய விடயம் 'சிரான்' உப-குழு பற்றியதே; நாளை தினமே நெருக்கடி தணிக்கும் உப-குழுப் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்றார். இந்த அலட்சியப் போக்கு எனக்கு எரிச்சலை மூட்டியது. 'செத்துப் போன குழுப்பற்றி நாளைக்கு எதைப் பேசுவது' என்று எனக்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டேன்.

வன்னியில் நடைபெற்ற 'சிரான்' உப-குழுக் கூட்டங்கள் பற்றித் தமிழ்ச்செல்வன் அறிக்கை சமர்ப்பித்தார். உப-குழுவின் செயற்பாடு

மந்த நிலையை அடைந்திருப்பதாகத் தெரிவித்த அவர், மனிதாபிமான, புனர்வாழ்வுச் செயல் திட்டங்களை உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தினார். மனிதாபிமான நிவாரண உதவிகள் மக்களைச் சென்றடையாததால், சமாதான முயற்சியில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இடிந்து வருவதாகவும் தமிழ்ச்செல்வன் தெரிவித்தார். தமிழ் மக்களின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வு மேலும் மேலும் மோசமடைந்து வருவதாகத் தெரிவித்த அவர், துயருறும் மக்கள் விரக்தியின் எல்லைக்குத் தள்ளப்படுவதாகவும் கூறினார். தமிழ்ப் பகுதியில் புனர்வாழ்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் அரச நிறுவனங்களும் நிர்வாக அமைப்புகளும் ஒரே காரியாலயத்தில் முரண்பாடாகச் செயற்பட்டுக் குழப்புவதாகவும் தமிழ்ச்செல்வன் குற்றம் சாட்டினார். நீண்ட நேர விவாதத்தின் பின்பு, அவசர மனிதாபிமான, நிவாரணப் பணிகளில் முக்கிய முடிவுகளை எடுக்கும் பிரதான மைய நிறுவனமாக இனிமேல் 'சிராணை' முன்னெடுப்பது என்றும் இத்துறையில் ஈடுபட்ட ஏனைய நிறுவனங்கள் அனைத்தும் 'சிராணுடன்' இணைந்து செயற்படவேண்டும் என்றும் முடிவெடுக்கப்பட்டது.

அடுத்ததாக, பெண்ணிய விவகாரக் குழுவுக்கு இரு தரப்பிலிருந்தும் ஐந்து பிரதிநிதிகளை நியமிப்பதென முடிவாகியது. விடுதலைப் புலிகள் சார்பில் செல்வி சிவகாமி சுப்பிரமணியம் (தமிழினி), செல்வி ரேணுகா சண்முகராசா, செல்வி மதிமலர் பாலசிங்கம், செல்வி சிறீதேவி சின்னத்தம்பி, செல்வி வசந்தா சோமசுந்தரம், அரசத் தரப்பில் கலாநிதி குமாரி ஜெயவர்த்தனா, காலநிதி தீபிகா உடகம், செல்வி குமுதினி சாமுவேல், செல்வி பைசோன் சகாரியா, கலாநிதி பசீலா ரியா ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டனர்.

அன்றைய நாட் பேச்சுக்கள் முடிந்ததும், மாலை நேரம், நேஸ் கார்டன் விடுதி வரவேற்பு மண்டபத்திற்குச் சென்ற என்னைப் பத்திரிகையாளர்கள் சூழ்ந்து கொண்டனர். யாழ்ப்பாண இராணுவத் தளபதி ஜெனரல் பொன்சேகா உயர் பாதுகாப்பு வலயம் சம்பந்தமாக வெளியிடப்பட்ட சர்ச்சைக்குரிய திட்டம் பற்றியும் நெருக்கடியைத் தணித்து இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் உப-குழுவின் எதிர்காலம் பற்றியும் கேள்விக்கு மேல் கேள்வி எழுப்பினார்கள் பத்திரிகையாளர்கள்.

ஜெனரல் பொன்சேகாவின் திட்டம் 'ஆத்திரமட்டுவதும் நடைமுறைச் சாத்தியமற்றதும்' என எமது இயக்கத்தின் நிலைப்பாட்டை விளக்கினேன். இராணுவத்தின் இக்கடும்

போக்கான நிலைப்பாடு காரணமாக நெருக்கடியைத் தணிக்கும் உப-குழு இனிமேல் இயங்கப் போவதில்லை என்று கூறினேன். மேலும் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில் 'உப-குழு செயலிழந்து செத்துப் போய்விட்டது' என அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னேன். இந்த உப-குழு பற்றி, பத்திரிகையாளர்கள் எதற்காகக் கேள்விக் கணைகளை எறிந்து துளைக்கிறார்கள் என்ற காரணம் எனக்குப் பின்புதான் தெளிவாகியது. பேராசிரியர் பீரிஸ் எனக்கு முன்பாக அதே பத்திரிகையாளர்களைச் சந்தித்துச் செவ்வி வழங்கியிருக்கிறார். ஜெனரல் பொன்சேகாவின் சர்ச்சைக்குரிய திட்டம் பற்றியும் உப-குழுவின் எதிர்காலம் பற்றியும் ஆக்கமாகப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார் உப-குழு செம்மையாகச் செயற்படுவதாகவும் பேச்சுக்கள் நல்லெண்ணத்துடன் முன்னேற்றம் கண்டு வருவதாகவும் புகழ்பாடியிருக்கிறார். பேச்சுக்களை முன் நடத்தும் பேச்சுக் குழுத் தலைவர்களின் முரண்பட்ட நிலைப்பாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த கொழும்புப் பத்திரிகைகள் பேச்சுக்கள் எந்தத் திசையில் செல்வதாகக் கேள்வி எழுப்பி இருந்தன. 'செத்துப்போன உப-குழு உயிரோடு இருப்பதாகக் கதை கட்டுகிறார் பேராசிரியர்' என்ற வாக்கியத்துடன் தலைப்புச் செய்தியைப் பிரசுரித்து இருந்தது ஒரு பிரபலச் சிங்களப் பத்திரிகை. மறுநாட் காலை பேச்சுவார்த்தை மண்டபத்திற்குள் நுழையும் வரை, அன்றைய கொழும்புப் பத்திரிகைகளின் குறும்பு விளையாட்டுப் பற்றி எனக்கோ எமது பிரதிநிதிகள் எவருக்குமோ எதுவுமே தெரியாது.

நானும் எமது குழுவினரும் பேச்சு மண்டபத்தினுள் நுழைந்தபோது, ஒரு சாவு வீட்டுச் சோகத்தில் மூழ்கியவர்கள் போல அரசுப் பிரதிநிதிகளும் அனுசரணையாளர்களும் இருண்ட, வாடிய முகங்களுடன் காணப்பட்டனர். வழமையான புன்முறுவல்களோ கைகுலுக்கல்களோ காலை வணக்க வரவேற்புக்களோ அன்று இடம்பெறவில்லை. எம்மைக் கண்டும் காணாதவர்கள் போல, மண்டபத்தில் ஒரு மூலைக்குள் நின்றபடி ஏதோ குசு குசுத்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். எமக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஏதோ பாரதூரமான சம்பவம் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என நினைத்தோம். அவர்களுக்கு எதிர்த்தாற்போல, மண்டபத்தில் மற்ற மூலைக்குச் சென்று அங்கிருந்த நாற்காலிகளில் அமர்ந்து கொண்டோம். இரு தரப்புக்கும் உறவறுந்த நிலையிற் காலம் கழிந்தது.

சிறிது நேரத்தின் பின்னர், பேராசிரியர் பீரிஸ், திருசுல்கைமையும் அழைத்துக் கொண்டு என்னிடம் வந்தார்.

வழமைக்கு மாறாக, முகத்தைக் கடுகடுப்பாக வைத்துக் கொண்டு, முதல்நாள் மாலை பத்திரிகையாளரிடம் நான் தெரிவித்த கருத்துகள் உண்மைக்கு மாறானவை என ஆட்சேபம் தெரிவித்தார். நெருக்கடி தணிக்கும் உப-குழுச் செயலிழந்து செத்துப் போய்விட்டதாக நான் கொடுத்த தவறான தகவல், தான் கூறிய கருத்துக்களுக்கு முற்றிலும் முரணானதாக அமைந்து விட்டதாக விசனம் தெரிவித்தார். “என்னை ஒரு பொய்யன் என்று அல்லவா கருதப் போகிறார்கள்” என்று கோபத்துடன் கசப்பான சொற்களை அள்ளி வீசினார் பேராசிரியர். நான் திகைத்துப் போனேன். எப்பொழுதுமே என்னுடன் மிகவும் மரியாதையாக, சிரித்த முகத்துடன் பழகும் ஒரு அன்பான, பண்பான, அடக்கமான மனிதர் இவ்விதம் ஆவேசப்படுவது எனக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. இதற்கிடையில் அரசுப் பிரதிநிதிகளும் அனுசரணையாளர்களும் எம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டனர். சமாதான அரங்கு ஒரு சண்டைக் களமாக மாறிக்கொண்டது.

“நான் பத்திரிகையாளருக்கு உண்மையைத்தான் எடுத்துச் சொன்னேன். உயர் பாதுகாப்பு வலயம் சம்பந்தமாக யாழ்ப்பாண இராணுவத் தளபதி விடுத்த கடுமையான, ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிபந்தனையை அடுத்து, நெருக்கடியைத் தணிக்கும் உப - குழுவிலிருந்து விலகிக் கொள்ள எமது தலைமைப்பீடம் முடிவெடுத்துள்ள இந்தத் தகவலைத்தான் நான் பத்திரிகையாளரிடம் கூறினேன். உங்களைப் புண்படுத்தும்படி நான் எதையும் கூறவில்லை. அத்துடன் நீங்கள் முற்கூட்டியே பத்திரிகையாளருக்குச் செவ்வி வழங்கியது பற்றியோ அதில் என்ன கருத்துக்களைத் தெரிவித்தீர்கள் என்பது பற்றியோ எனக்கு எதுவும் தெரியாது.” என்று நான் பேராசிரியரைச் சாந்தப்படுத்த முயன்றேன். அந்த நேரத்தில் திரு.ஹெல்கிசன் குறிக்கிட்டார். “உங்களது தலைமைப்பீடத்தின் முடிவுகளைப் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் அறிவிப்பதுதான் பொருத்தமான நடைமுறை. அதைவிடுத்து நீங்கள் பத்திரிகையாளர்களிடம் அல்லவா அறிவித்தீர்கள்” என்றார் அவர்.

நேற்றுப் பேச்சுவார்த்தை மேசையில், “எமது தலைமையின் முடிவை பல தடவைகள் அழுத்தம் திருத்தமாக நான் அறிவித்தபோது நீங்கள் எவருமே அதைப் பாரதூரமானதாக எடுக்கவில்லை. நான் கூறியவற்றிலும் அக்கறை காட்டவில்லை” என்றேன் நான்.

அரசுப் பேச்சுக் குழுத் தலைவரும் சரி, நோர்வே அனுசரணையாளர் குழுத் தலைவரும் சரி, எனது வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. காரசாரமான விவாதம் தொடர்ந்தது.

உப-குழுவுக்கு மீண்டும் உயிர் கொடுக்க முனைந்தார் ஹெல்கிசன். அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்த நான், “செத்துப் போனதை அடக்கம் செய்வதுதான் பொருத்தமான நடைமுறை” என்றேன் கிண்டலாக. சிறீலங்கா இராணுவத்தின் கடும்போக்கிற்கு ஆட்சேபம் தெரிவிக்கும் நோக்கிலேயே விடுதலைப் புலிகளின் தலைமை இக்குழுவிலிருந்து விலக முடிவெடுத்தது என்றேன். எமது முடிவை நாம் மாற்றப் போவதில்லை என உணர்ந்து கொண்டதும் உணர்ச்சி தணிந்து அமைதியடைந்தனர் அரசுப் பிரதிநிதிகள்.

மீண்டும் பேச்சுக்கள் தொடங்கியதும், போர் நெருக்கடியைத் தணிக்கும் பிரச்சினை குறித்துப் பேசிய நான், எமது மக்களின் பாரிய மனிதாபிமானத் தேவைகளுக்கு மேலாகப் பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகளுக்கே சிறீலங்கா இராணுவத் தலைமையும் ஜனாதிபதியும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாகக் குறிப்பிட்டேன். “உயர் பாதுகாப்பு வலய விவகாரத்தில் ஏற்க முடியாத நிபந்தனைகளை விதித்ததால் பல ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்களின் மீள்குடியேற்றத்திற்கு இராணுவம் முடுவிழா வைத்து விட்டது.

எமது மக்கள் தமது சொந்த இல்லங்களுக்குத் திரும்பிச் செல்ல முடியாத சூழ்நிலையில், உப-குழுக் கூட்டத்தை நடத்துவதில் அர்த்தமில்லை. ஆகவேதான், நாம் இந்த உப-குழுவிலிருந்து விலகுவதற்கு முடிவெடுத்தோம். நாம் விலகிக் கொண்டதால் இந்த உப-குழு செயலிழந்து செத்துவிட்டது என்பதுதான் அர்த்தம்” என்று கூறினேன்.

நாம் அந்த உப-குழுவிலிருந்து விலகுவதெனத் தீர்க்கமாக முடிவெடுத்தது அரசுப் பிரதிநிதிகளுக்கும் நோர்வே அனுசரணையாளர்களுக்கும் ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்தது. இதுவே, முதல் தடவையாகப் பேச்சுவார்த்தைக்கு ஏற்பட்ட பின்னடைவாகும். இந்த உப-குழுச் செயற்படாது முடங்கிப் போனதால் இடம்பெயர்ந்தவர்களை மீள்குடியேற்றும் மாபெரும் மனிதாபிமானப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காண்பது பெரும் சிக்கலாக எழுந்தது.

உயர் பாதுகாப்பு வலயப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண இந்திய இராணுவ நிபுணர் ஒருவரின் உதவியைச் சிறீலங்கா அரசு நாடியுள்ளதாக அமைச்சர் மிலிந்தா மொறகொட தெரிவித்தார். அந்த இந்திய இராணுவ நிபுணர் (ஜெனரல் சத்தீஸ் நம்பியார்) சிறீலங்காப் படையினரின் பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகளையும் இடம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களின் மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகளையும் கருத்தில் எடுத்து, ஒரு திட்டத்தை வரைந்து

தருவாரென திருமொறகொட கூறினார். உயர் பாதுகாப்பு வலயப் பிரதேசங்களில் இடம்பெயர்ந்த மக்களைக் குடியேற்றுவதையும் விடுதலைப் புலிகளின் ஆயுதக் களைவையும் தொடர்புபடுத்தி, எந்த நிபுணர்கள் தெரிவிக்கும் யோசனைகளையோ திட்டங்களையோ விடுதலைப் புலிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை என அமைச்சர் மொறகொடவிற்குக் கண்டிப்பாகத் தெரிவித்தேன்

ஐந்தாவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சு

எனது உடல்நிலை காரணமாக எனக்கு ஓய்வு தேவைப்பட்டதால், நீண்ட பயணத்தையும் நீண்ட பேச்சு நேரத்தையும் குறைத்து, ஜேர்மனியில் பேர்லின் நகரில் இரண்டு நாட்களுக்கு, 2003 பெப்ரவரி 7, 8 ஆம் திகதிகளில் ஐந்தாம் கட்டச் சுற்றுப் பேச்சு நடைபெற்றது.

இது இவ்வாறிருக்க, ஜெனரல் நம்பியாரின் உயர் பாதுகாப்பு வலயம் சம்பந்தமான பூர்வாங்க அறிக்கை கொழும்புப் பத்திரிகைகளிற் பிரசுரமாகியது. 'விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தனது கனரக ஆயுதங்களை நடுநிலை மேற்பார்வையாளரிடம் ஒப்படைத்து, தனது முன்னணி நிலைகளிலிருந்து விலகி, குறிக்கப்பட்ட இடங்களுக்குப் பின்னகர்ந்தால் மட்டுமே, உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களின் பரப்பு எல்லையை மாற்றியமைப்பது பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்' என நம்பியாரின் மதிப்பாய்வில் தெரிவிக்கப்பட்டது. சிறீலங்கா இராணுவம் ஒருதலைப்பட்சமாக நெருக்கடி தணிக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதை ஜெனரல் நம்பியார் விரும்பவில்லை. தனது இறுதி அறிக்கையில் இவ்விடயத்தை அவர் நன்கு தெளிவுபடுத்துகிறார். "சிறீலங்கா இராணுவம் உயர் பாதுகாப்பு வலயத்தையோ முன்னணிப் பாதுகாப்பு நிலைகளையோ கலைப்பதாயின், விடுதலைப் புலிகளும் அதே நேரத்தில், தமது இராணுவச் செயற்பாட்டுத் தளங்களைக் கலைக்க வேண்டும்" என்று யோசனை தெரிவித்தார்.

உயர் பாதுகாப்பு வலயம் சம்பந்தமாக ஜெனரல் நம்பியார் தெரிவித்த பரிந்துரைகளை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் நிராகரித்தது. நம்பியாரின் யோசனைகள் குறித்து, 'தமிழ் கார்டியன்' பத்திரிகைக்கு நான் வழங்கிய செவ்வியில் கீழ்க் கண்டவாறு தெரிவித்தேன்:

"அரசுப் படைகளின் பாதுகாப்பிற்கு அதீத முக்கியத்துவம் கொடுத்து அகதிகளைக் குடியமர்த்தும் மனிதாபிமானப் பிரச்சினையை, படைச் சமவலு என்ற இராணுவப் பிரச்சினையுடன் தொடர்புபடுத்துகிறார் ஜெனரல் நம்பியார். இந்த யோசனையானது ஜெனரல்

பொன்சேகாவினதும் கண்காணிப்புக் குழுத்தலைவர் ஜெனரல் பூரகோவ்டேயினதும் சர்ச்சைக்குரிய கருத்துக்களுக்கு இசைவாக இருப்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இடம்பெயர்ந்த மக்களும் அகதிகளும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள தமது இல்லங்களுக்குத் திரும்பிச் செல்லும் விவகாரத்தை எமது படைகளுடன் தொடர்புபடுத்தி, வன்னியின் காட்டுப் பாசறைகளுக்குள் முடங்கியிருக்கும். எமது போரணிகளைக் கலைத்து விடும்படி கோருவது மிகவும் அபத்தமானதும் கேலிக் கூத்தானதுமாகும். இடம்பெயர்ந்த மக்களை மீள்குடியேற்றம் செய்வதற்கு வசதியாகப் படைகளின் பாதுகாப்பு ஒழுங்குகளை மேற்கொள்வது சிறீலங்கா அரசின் கடமையாகும். தனது கேந்திர, பாதுகாப்பு நிலைவரம் குறித்து, சிறீலங்கா அரசானது எந்தவொரு சர்வதேச நிபுணரிடமும் ஆலோசனையைப் பெறுவது பற்றி எமக்கு ஆட்சேபனையில்லை. ஆனால் அகதிகளை மீள் குடியேற்றம் செய்வதற்கு விடுதலைப் புலிகளின் ஆயுதக் களைவை நிபந்தனையாக முன்வைப்பதை நாம் வன்மையாக எதிர்த்தே தீருவோம்.”⁸

பெர்லின் நகரிலுள்ள நோர்வேத் தூதரகத்திற் பேச்சுக்கள் ஆரம்பமாகிய சில மணி நேரத்தின் பின்பு, வன்னியிலிருந்து ஓர் அவசரச் செய்தி எனக்குக் கிடைத்தது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு அப்பால், நெடுந்தீவுக்கு அருகில் சிறீலங்காக் கடற்படையினர் கடற்புலிப் படகு ஒன்றைக் கைப்பற்றி, கடற்படைத் தளத்திற்குக் கட்டி இழுத்துச் செல்வதாக அத்தகவல் கூறியது. கண்காணிப்புக் குழுத் தலைவர் ஜெனரல் பூரகோவ்டேக்கு இச்சம்பவம் உடன் அறிவிக்கப்பட்டது. இதற்கிடையில், என்னுடன் தொடர்பு கொண்ட கடற்புலிகளின் சிறப்புத் தளபதி கேணல் சூசை, கடற்படை கைப்பற்றிய படகில் போராளிகள் மூவர் இருப்பதாகவும் படகு கடற்படைத் தளத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டால் அவர்கள் தற்கொலை செய்யத் துணிந்துள்ளதாகவும் கூறினார். உடனடியாகக் கடற்படைத் தலைமையுடன் தொடர்பு கொண்டு பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணுமாறு நான் பேராசிரியர் பீரிஸையும் மிலிண்டா மொறகொடவையும் கேட்டுக்கொண்டேன். என்னுடன் மீண்டும் தொடர்பு கொண்ட சூசை, தனக்கும் கடற்புலிப் படகுக்கும் திடீரெனத் தொடர்பு அறுந்து போனதாகச் சொன்னார். பாதுகாப்பு அமைச்சரையும் கடற்படைத் தளபதியையும் தொடர்புகொள்ள மிலிண்டா மொறகொட முயன்று கொண்டிருந்தார். கடலில் ஒரு

பாரதூரமான சம்பவத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு எல்லோரும் முயன்று கொண்டிருந்த வேளையில் ஜெனரல் பூரகோவ்டே என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு சோகமான தகவலைத் தெரிவித்தார். கடற்புலிப் படகு குண்டு வைத்துத் தகர்க்கப்பட்டுள்ளதாகவும் கடற்புலிப் போராளிகள் மூவரும் தற்கொலை செய்து கொண்டதாகவும் ஜெனரல் பூரகோவ்டே கூறினார். இத்துன்பியல் நிகழ்வு பற்றிய விவாதத்துடன் பேச்சுக்கள் மீள ஆரம்பித்தன.

நெடுந்தீவுப் படகுச் சம்பவம் குறித்து எமது இயக்கத்தின் சார்பில் நான் கடுமையான ஆட்சேபம் தெரிவித்தேன். போர் நிறுத்த உடன்பாட்டு விதிகளின்படி சிறீலங்காக் கடற்படை கடற்புலிகளுடன் மோதல்களைத் தவிர்க்க வேண்டுமெனத் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதியை மீறி எமது படகு ஒன்றைக் கடற்படை கைப்பற்றியமை பாரதூரமான போர் நிறுத்த மீறல் என நான் குற்றம் சாட்டினேன். சிறீலங்காக் கடற்படை பகைமை உணர்வுடன் கடற்புலிகளுடன் மோதுவதற்கு வெறிகொண்டு அலைகிறது. கடற்புலிகளின் நடமாட்டச் சுதந்திரத்திற்கு இடமளித்துக் கடற்படையினரை கட்டுப் பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கத் தவறினால் கடலில் மோதல்கள் நிகழ்வது தவிர்க்க முடியாதது ஆகிவிடும். இது சமாதானப் பேச்சுக்களுக்குப் பெரும் குந்தகத்தை ஏற்படுத்துமென எச்சரித்தேன்.

கடலில் மோதல்களைத் தவிர்க்கும் நோக்குடன் சில பாதுகாப்பு ஒழுங்குகளை வகுப்பதற்கு அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளும் கண்காணிப்புக் குழு அதிகாரிகளுமாக இணைந்து கலந்தாலோசித்து முடிவுகளை எடுக்க வேண்டுமென இரு தரப்பிலும் இணக்கம் காணப்பட்டது.

'சிரான்' உப-குழுவின் செயற்பாட்ட அறிக்கை ஒன்றைத் திரு.பேர்னாட் குணத்திலகா சமர்ப்பித்தார். தமிழ் மக்களின் மனிதாபிமான, புனர்வாழ்வுத் திட்டங்களைத் துரித கெதியில் நடைமுறைப்படுத்துமாறு திரு.தமிழ்ச்செல்வனும் திருமகேஸ்வரனும் வலியுறுத்தினர். வடகிழக்கு நிவாரண நிதியின் வைப்புகமாகச் செயற்பட உலக வங்கி இணங்கியிருப்பதாகவும் இது சம்பந்தமாக வெகு சீக்கிரத்தில் ஓர் உடன்பாடு செய்யப்படும் என்றும் திரு.குணத்திலகா தெரிவித்தார். தமிழ் மக்களின் உடனடி மனிதாபிமானத் தேவைகளை நிறைவு செய்ய அவசரமான நிதியை ஒதுக்கீடு செய்யுமாறு உதவி வழங்கும் நாடுகளைக் கோருவதென இரு தரப்பும் முடிவெடுத்தது.

அடுத்ததாக, வயது குறைந்த சிறுவர்களைப் படைத்துறையில் இணைத்துக் கொள்வதாக விடுதலைப் புலிகள் மீது சுமத்தப்பட்ட

குற்றச்சாட்டு விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இந்தக் குற்றச்சாட்டைத் திட்டவாட்டமாக நிராகரித்த திரு.தமிழ்ச்செல்வன், பல்வேறு அனாதை இல்லங்களிலும் சிறுவர் நலன்புரி நிலையங்களிலும் பல ஆயிரக்கணக்கான சிறுவர்களை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் பராமரித்து வருவதாகக் கூறினார். “போரினால் ஏற்பட்ட பொருளாதாரச் சீரழிவும் ஏழ்மையும் வறுமையும் காரணமாகப் பெருந்தொகையான சிறுவர்கள் ஏதிலிகளாக, அனாதைகளாக வாழ வழியின்றி விடுதலைப் புலிகளிடம் தஞ்சம் கோரி வருகிறார்கள். இவர்களை அரவணைத்து நாம் பராமரித்து வருகிறோம். இச்சிறாரைப் பராமரித்து அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்கு எமது விடுதலை இயக்கம் கோடிக் கணக்கில் செலவு செய்து வருகிறது” என்றார் தமிழ்ச்செல்வன். 18 வயதுக்கு உட்பட சிறுவர்களை இயக்கம் இணைத்துக் கொள்வதில்லை எனத் தெரிவித்த அவர், சமீபத்தில், வயது குறைந்தவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக, 350 சிறுவர்களைப் பெற்றோரிடம் ஒப்படைத்ததாகக் கூறினார். போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கும் நோக்கில் ஐ.நா. சிறுவர் நிதியத்துடன் இணைந்து ஒரு செயற்றிட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த விடுதலைப் புலிகள் இணங்கினர்.

பெர்லின் பேச்சுக்கள் முடிவடைந்த சில வாரங்களின் பின்னர், பேச்சுக்களின் முன்னேற்றம் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதற்காக என்னையும் எனது மனைவி அடேலையும் வன்னிக்கு அழைத்தார் பிரபாகரன். 2003 மார்ச் 2ஆம் நாள் நாம் வன்னியைச் சென்றடைந்தோம். நாம் வன்னியில் பிரபாகரனுடனும் ஏனைய தலைவர்கள், தளபதிகளுடனும் மந்திராலோசனை நிகழ்த்தி வந்த வேளையில் சிறீலங்காக் கண்காணிப்புக் குழுவின் புதிய தலைவராகப் பொறுப்பேற்ற ஜெனரல் ரெலெவ்சனும் ஓய்வு பெற்றுச் செல்லும் ஜெனரல் பூரகோவ்டேயும் பிரபாகரனைச் சந்திப்பதற்காகக் கிளிநொச்சி வந்தனர். மார்ச் 5ஆம் நாள் நிகழ்ந்த இச்சந்திப்பில் பிரபாகரனுக்கு உதவியாக நானும் தமிழ்ச்செல்வனும் அடேலும் கலந்து கொண்டோம்.

கருத்தாடலைத் தொடக்கி வைத்துப் பேசிய பிரபாகரன், கடற்புலிகள் மீதும் தமிழ் மீனவர்கள் மீதும் சிறீலங்காக் கடற்படையினர் கட்டவிழ்த்து விடும் பகை நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதற்கு உருப்படியான நடைமுறைகள் எதுவும் இருக்கவில்லை எனக் கவலை தெரிவித்தார். போர் நிறுத்த உடன்பாடு காரணமாக, கடற்புலி அணிகளின் நடமாட்டச் சுதந்திரம் பெரிதாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் கூறினார். பல

கோடி டொலர்கள் பணத்தைக் கொட்டி, சிறீலங்கா அரசு தனது ஆயுதப் படைகளை நவீனமயப்படுத்தி வருவதாகத் தெரிவித்த பிரபாகரன், விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புத் தனது படை வலுவைக் கட்டியெழுப்ப முடியாதிருப்பதாக விசனப்பட்டார்.

“ஜெனரல் பூரகோவ்டே வரித்துள்ள கோட்பாட்டின் பிரகாரம், படை வலுச் சமநிலையானது போர்நிறுத்த உடன்பாட்டைப் பேணுவதற்கு ஆதாரமானது. அப்படி இருக்கும் பொழுது, சிறீலங்கா அரசு தனது படைப் பலத்தைப் பெரிதாக வளர்த்துக் கொண்டு, எமது கடற்படையை நடமாட விடாது தடுத்து, எமது பலத்தை முடக்கிவிட முயல்வதால் இராணுவச் சமபலம் அரசாங்கத்திற்குச் சார்பாக மாறிவருகிறது. இராணுவச் சமவலுப் பாதிக்கப்பட்டால் போர் நிறுத்த உடன்பாடும் பாதிக்கப்படும்” என்றார் பிரபாகரன். புலிகளின் தலைவர் கூறுவதில் நியாயப்பாடு உண்டு என்பது ஜெனரல் பூரகோவ்டேக்குத் தெரியும். தனது தத்துவத்தை மேற்கோள் காட்டி, தனக்கே குட்டு விடுகிறார் என்பதும் அவருக்குப் புரியும். எதற்கு வீணாக வம்பில் மாட்டிக் கொள்ளுவான் என எண்ணினாரோ தெரியவில்லை, புன்முறுவலுடன் மௌனமாக இருந்தார். பிரபாகரன் தொடர்ந்து பேசுகையில், கடற்புலிகளின் நடமாட்டச் சுதந்திரத்தை உறுதி செய்யாதமை போர் நிறுத்த உடன்பாட்டிலுள்ள பெரும் குறை என்றார். கண்காணிப்புக் குழுவின் புதிய தலைவர் ஜெனரல் ரெலெவ்சன் பேசுகையில், கடற்படைத் தலைமைப் பீடத்துடன் தொடர்பு கொண்டு கடலில் மோதல்கள் நிகழாத வண்ணம் புதிய பாதுகாப்பு ஒழுங்குகளைச் செய்யத் தான் முயற்சிப்பதாகப் பிரபாகரனுக்கு வாக்குறுதி அளித்தார்.

கண்காணிப்புக் குழுத் தளபதிகளுடன் நாம் கருத்தாடலில் ஈடுபட்ட வேளையில், கிளிநொச்சிச் சமாதானச் செயலகக் காரியாலயத்தில், பெண்ணிய விவகாரம் சம்பந்தமான உபகுழக் கூட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. இரண்டு நாட்களாக (மார்ச் 5, 6 ஆம் நாட்கள்) நடைபெற்ற இக்கூட்ட முடிவில் வெளியிடப்பட்ட பத்திரிகை அறிக்கையிலிருந்து சில முக்கிய பகுதிகளை இங்குப் பிரசுரிக்கிறோம்.

“இரு தரப்புப் பிரதிநிதிகளினதும் கலந்துரை யாடல் ஆக்கபூர்வமானதாக அமைந்தது. சமாதான முயற்சியின் இக்கால கட்டத்தில் பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. போரின் விளைவாக, குறிப்பாகப் போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட

பிரதேசங்களில், பரந்துபட்ட அளவில், ஆழமான முறையில் பெண்ணினம் தாங்கொணாத் துயருக்கு ஆளாகியது என்பதை இந்த உப-குழு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். சமாதான முன்னெடுப்புக்களிற் பெண்ணியப் பார்வையைப் பிரதிபலிக்க வேண்டுமென்ற உறுதிப்பாட்டுடன், கீழ்க் கண்ட பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்துவதென உப-குழு உறுப்பினர்கள் தீர்மானித்தனர்.

- சமாதான வழிமுறையைப் பேணுதல்
- மீள்குடியேற்றம்
- தனிப்பட்ட பாதுகாப்பு
- கட்டுமானங்களும் சேவைகளும்
- வாழ்க்கைத் தரமும் தொழில் வாய்ப்பும்
- அரசியற் பிரதிநிதித்துவம்
- இன இணக்கப்பாடு

பெண்ணிய விவகார உப-குழு தனது அறிக்கைகளைப் பேச்சுவார்த்தைச் சுற்றுத் தொடர்க் கூட்டத்திற் சமர்ப்பிக்கும். அத்துடன் சமாதானத்தை முன்னெடுக்கும் ஏனைய உப-குழுக்களுடனும் அமைப்புகளுடனும் ஒன்றிணைந்து பணிபுரியும். பெண்கள் தொடர்பான விவகாரங்களைப் பேச்சுவார்த்தை நிகழ்ச்சி நிரலில் உட்படுத்தவும் முயற்சி எடுக்கும். மற்றைய உப-குழுக்களுக்கும் அமைப்புகளுக்கும்மாசுப் பெண்ணியம் பற்றிய ஒரு வழிகாட்டியையும் தயாரிக்கும்.

பெண்ணிய விவகாரக் குழு தனது தலைமைக் காரியாலயத்தைக் கிளிநொச்சியில் நிறுவும். கொழும்பிலும் ஒரு காரியாலயம் திறக்கப்படும். இவ்விரண்டு செயலகங்களும் இணைந்து செயற்படும்.

2003, ஏப்ரல் 4ஆம் 5ஆம் நாட்களில் அடுத்த கூட்டத்தைக் கிளிநொச்சியில் நடத்தவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

பெண்ணிய விவகார உப-குழுக் கூட்டத்தில் இரு தரப்பிலிருந்தும் கலந்து கொண்ட உறுப்பினர்கள் விபரம் வருமாறு:

சிறீலங்கா அரசுத் தரப்பு:

- கலாநிதி குமாரி ஜெயவர்த்தனா
- கலாநிதி தீபிகா உடகம
- கலாநிதி பசீலா ரியாஸ்
- செல்வி குமுதினி சாமுவேல்
- செல்வி பசுன் சாகரியா

விடுதலைப் புலிகள் தரப்பு:

செல்வி தமிழினி சுப்பிரமணியம்
செல்வி காயா சோமசுந்தரம்
செல்வி பிரிமிலா சோசுந்தரம்
திருமதி சுதாமதி சண்முகராசா
செல்வி யாழிசை பாலசிங்கம்

கடலில் நிகழ்ந்த பாரதூரமான சம்பவம்

2003, மார்ச் 10 ஆம் நாள் நண்பகல். நாம் தலைவர் பிரபாகரனுடன் மதிய உணவு அருந்திக் கொண்டிருந்த சமயம், அங்கு அவசரமாக வருகை தந்த கடற்புலிகளின் சிறப்புத் தளபதி கேணல் சூசை ஒரு முக்கிய தகவலை வெளியிட்டார். திருகோணமலைக்கு 220 கடல் மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள சர்வதேசக் கடலிற் சென்று கொண்டிருக்கும் எமது வர்த்தகக் கப்பல் ஒன்றைச் சிறீலங்காக் கடற்படையின் பீரங்கிப் படகுகள் பின் தொடர்வதாகக் கூறினார் சூசை. இந்த விடயத்தை உடனடியாகக் கண்காணிப்புக் குழுத் தலைவர் ஜெனரல் ரெலெவ்சனுக்குத் தெரியப்படுத்துமாறு பிரபாகரன் என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார். நான் உடனடியாகவே ஜெனரல் ரெலெவ்சனுடன் தொடர்பு கொண்டு விடயத்தைக் கூறினேன். எமது கப்பல் சர்வதேசக் கடலிற் சென்று கொண்டிருப்பதால் எவ்வித பிரச்சினையும் எழப்போவதில்லை என்றும் எம்மைப் பதட்டப்படவேண்டாம் என்றும் உறுதியளித்தார் ரெலெவ்சன்.

சரியாக ஒரு மணி நேரத்தின் பின்பு மீண்டும் அவசரமாக அங்கு வந்தார் சூசை. அவரது 'பேய் அறைந்த' முகத்தைப் பார்த்ததுமே ஏதோ பாரதூரமான அசம்பாவிதச் சம்பவம் நிகழ்ந்தது போலத் தெரிந்தது. கடற்படையின் பீரங்கிப் படகுகள் எமது கப்பல் மீது தாக்குதல் நடத்தியதாகவும், கப்பல் தீப்பற்றி எரிந்து கடலில் மூழ்கிவிட்டதாகவும், கப்டன் உட்படக் கடற்புலிப் போராளிகள் பதினொருவர் உயிரிழந்திருப்பதாகவும் சம்பவத்தை விபரித்தார் சூசை. கோபத்தினால் பிரபாகரனின் முகம் சிவந்தது. திடீரென எழுந்து, அங்கிருந்து தனது பாசறைக்கு விரைந்து சென்றார் பிரபாகரன். அவருக்குப் பின்னால் ஓடிச் சென்றார் கடற்புலித் தளபதி. சமாதானப் பேச்சுக்கு முடிவு காலம் வந்துவிட்டது என எண்ணிக் கொண்டேன் நான்.

நான் எண்ணியது போலவே நிலைமை மோசமாகியது. அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களிற் பணியாற்றிய அரசியற் போராளிகள் அனைவரையும் உடனடியாக வன்னிக் களம்

திரும்புமாறு தலைமைப்பீடம் உத்தரவு பிறப்பித்திருப்பதாகப் பின்பு எனக்குத் தெரிய வந்தது. அன்று மாலை சூசை எனது இருப்பிடத்திற்கு வந்தார். கடற்புலிப் படையணிகள் உசார் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், எமது நடமாட்டத்திற்கு கடற்படையினர் குறிக்கிட்டால் அவர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்துமாறு தலைமைப்பீடம் பணித்து இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார். யுத்தம் வெடிப்பதற்கான ஆபத்தான சூழ்நிலை உருவாகி வருகிறது என்பதை என்னால் ஊகிக்க முடிந்தது.

அன்று பொழுதுசாயும் வேளை பிரபாகரன் எனது வீட்டுக்கு வந்தார். ஆத்திரம் அடக்கி அமைதியாக இருந்தார். அவருடன் தனியே பேசும்பொழுது சர்ச்சைக்குரிய கடற்பிரச்சினையைத் தொட்டேன். கடலில் நிகழ்ந்த துன்பியற் சம்பவத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு, நாமாகப் போரைத் தொடங்கக் கூடாது என்றேன். சிறீலங்காக் கடற்படை எம்மை ஆத்திரமூட்டிப் போருக்கு இழுக்க முனைகிறது. இவர்களின் பொறிக்குள் நாம் வீழ்ந்துவிடக் கூடாது என்றேன். அரசாங்கம் இரட்டை வேடம் பூண்டு ஏமாற்றுவித்தை காட்டுகிறது என்றார் பிரபாகரன். ஒருபுறம் சமாதானம் பேசிக் கொண்டு, மறுபுறம் போருக்கான புறநிலையை உண்டுபண்ணும் இந்த அரசாங்கத்தை நம்ப முடியாது என்றார். இந்தக் கடற் சம்பவத்திற்கும் விக்கிரமசிங்காவின் நிர்வாகத்திற்கும் எவ்வித தொடர்பும் இருக்கவில்லை எனத் தெரிவித்த நான், சிங்களக் கடற்படை ஜனாதிபதியின் தலைமையின் கீழ்த் தன்னிச்சையாகச் செயற்படுகிறது என்றேன். சமாதான முயற்சியைக் குழப்பி விடும் நோக்கத்துடன், கடற்படையினர் ஆத்திரமூட்டும் பகை நடவடிக்கையில் இறங்கி, எம்மைப் போரிற் குதிக்க வைப்பதற்குத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுகின்றனர் என விளக்கினேன். நிர்வாக ஆட்சியதிகாரம் அனைத்துமே ஜனாதிபதியின் கையிலேதான் இருக்கிறது. சிறீலங்காவின் ஆயுதப் படைகளைத் கட்டுப்படுத்தும் எந்த அதிகாரமும் விக்கிரமசிங்காவிடமோ அவரது அமைச்சர் களிடமோ இருக்கவில்லை. இப்படியான சூழ்நிலையில் நாம் மிகவும் கவனமாகவும் நிதானமாகவும் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் இரு தரப்பினரின் நடவடிக்கைகளையும் சர்வதேசச் சமூகம் உன்னிப்பாக அவதானித்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்று கூறினேன். பிரபாகரன் சிறிது நேரம் ஆழமாகச் சிந்தித்தார். நான் கூறியதன் நியாயப்பாட்டை அவர் புரிந்திருக்க வேண்டும்.

இந்தக் கடற் சம்பவம் தொடர்பாக, அரசாங்கத்திற்குக் கடும் ஆட்சேபம் தெரிவிப்பதென முடிவாயிற்று. பாதுகாப்பு அமைச்சர் திரு.திலக் மாறப்பனவுக்குத் திரு.தமிழ்ச்செல்வன் எழுதிய கண்டனக்

குறிப்பில், கடற் சம்பவத்தைப் பாரதூரமான ஒரு போர் நிறுத்த மீறலாகச் சாடினார். அக்கடிதக் குறிப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டதாவது:

“இந்தச் சம்பவத்தை ஒரு பாரதூரமான போர்நிறுத்த மீறலாகவே நாம் கருதுகிறோம். எமது கப்பல் எவ்வித சட்டவிரோத நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடவில்லை. அத்துடன், சிறீலங்காக் கடற்படையின் அதிகாரத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சர்வதேசக் கடற் பிராந்தியத்தில் இச்சம்பவம் நிகழ்ந்திருக்கிறது. எவ்வித ஆத்திரமூட்டும் தூண்டுதலுமின்றி எமது வர்த்தகக் கப்பல் இடைமறித்துத் தாக்கப்பட்டது. இந்தச் சம்பவம் தொடங்கியதிலிருந்தே நாம் கண்காணிப்புக் குழுவைத் தொடர்பு கொண்டு எமது ஆட்சேபத்தைத் தெரிவித்தோம். சிறீலங்காக் கடற்படையின் அதிகாரத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சர்வதேசக் கடற் பரப்பில் எமது கப்பல் சென்று கொண்டிருப்பதைக் கவனத்தில் எடுத்த ஜெனரல் ரெலெவ்சன், தனது செல்வாக்கைப் பிரயோகித்து மோதல் நிகழாது பார்த்துக் கொள்வதாக உறுதியளித்திருந்தார்.

சிறீலங்காக் கடற்படை, தாக்குதல் நிகழ்த்தியதன் விளைவாக எமது கப்பல் தீப்பற்றி எரிந்து மூழ்கியது. கப்பலின் கப்டன் உட்பட எமது போராளிகள் பதினொரு பேர் இச்சம்பவத்தில் உயிரிழந்தனர். இந்தப் பாரதூரமான சம்பவம் முயற்சிக்குப் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துமென நாம் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறோம். போர் நிறுத்த உடன்பாடு நடைமுறையில் இருந்தபோதும் சிறீலங்காக் கடற் படையானது சமீப காலமாக விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராகப் பல்வேறு ஆத்திரமூட்டும் செயல்களில் ஈடுபட்டு வருகிறது என்பதையும் நாம் உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறோம். இவ்விடயத்தில் எமது ஆழ்ந்த அதிருப்தியை உங்களது அரசாங்கத்திற்கு தெரியப்படுத்தவும்.”

2003, மார்ச் 12ஆம் நாள். அன்றைய தினம் பல முக்கியஸ்தர்கள் கிளிநொச்சிக்கு வருகை தர இருந்தனர். கனடியக் கூட்டாட்சி மன்றத்தைச் சேர்ந்த திரு.பொப் ரேய், பேராசிரியர் டேவிட் கமரோன், செல்வி பிரியா சூட் ஆகியோர் அன்று காலை என்னைச் சந்தித்தனர். எமது இயக்கத்தின் அரசியல் விவகாரக் குழுவை

அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தேன். கிளிநொச்சியிலுள்ள சமாதானச் செயலகத்தில், அரச ஆட்சியமைப்புகள் பற்றி அன்று முழு நாளும் கனடிய நிபுணர்கள் எமது அரசியற் போராளிகளுக்குக் கருத்தரங்கு நடத்துவதற்கு ஏற்பாடாகியிருந்தது. இந்தக் கருத்தரங்கு ஒரு புறம் நடந்து கொண்டிருக்க, மனித உரிமைகள் சம்பந்தமான சர்வதேச நிபுணரான திரு. ஐயன் மார்டினை அரசியல் தலைமையகத்தில் நான் சந்தித்துப் பேசினேன். இந்தச் சந்திப்பின்போது, தமிழீழக் காவல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. நடேசனையும் நீதி நிர்வாகத்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. பரராஜசிங்கத்தையும் நான் திருமார்டினுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தேன். அவர்கள் பின்பு திரு. மார்டினைத் தமது தலைமையகங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று தமது துறைகளின் செயற்பாடுகள் பற்றி விபரமாக விளக்கங்களை அளித்தனர்.

அன்றைய தினம் பிற்பகல், கண்காணிப்புக் குழுத் தலைவர் ஜெனரல் ரெலெவ்சன், கடற் சம்பவம் தொடர்பாக எமது இயக்கத்தின் நிலைப்பாட்டை அறிந்து கொள்வதற்காகக் கிளிநொச்சி வந்திருந்தார். நானும் தமிழ்ச்செல்வனும் அடேலுமாக அவரைச் சந்தித்து, கடலில் நிகழ்ந்த சம்பவத்தை விபரமாகக் கூறினோம். சர்வதேசக் கடலில், வர்த்தகப் பயணத்தில் சென்று கொண்டிருந்த எமது வாணிபக் கப்பலைத் தடுத்து நிறுத்தித் தாக்கி அழிக்கச் சிறீலங்காக் கடற்படைக்கு எவ்வித அதிகாரமும் இல்லை என நான் வாதித்தேன். எமது கப்பல் ஆயுதங்களை ஏற்றிச் சென்றதாகவும் சிறீலங்காக் கலன்களை நோக்கிச் சுட்டதாகவும் அரசுத் தரப்பில் தெரிவிக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை அபாண்டமான பொய்கள் என நாம் நிராகரித்தோம்.

விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராகக் கடற்படை எவ்வித படை நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடக் கூடாதெனப் போர் நிறுத்த ஒப்பந்த விதிகள் வலியுறுத்துவதைச் சுட்டிக் காட்டிய நான், இந்த முக்கிய கடப்பாட்டைக் கடற்படையினர் கடைப்பிடிப்பது அவசியமென எடுத்துரைத்தேன். சிறீலங்காக் கடற்படை, சர்வதேசக் கடற் சட்டங்களை மேற்கோள்காட்டித் தனது நடவடிக்கையை நியாயப்படுத்த முனைவதாகக் கூறிய ஜெனரல் ரெலெவ்சன், கடற் சம்பவத்தைத் தமது குழுவினர் நேரடியாகக் கண்காணிக்க முடியாது போனதால், இச்சம்பவம் குறித்துத் தீர்ப்பளிக்க இயலாது என்றார். எனினும், எதிர்காலத்தில் இது போன்ற சம்பவங்கள் நிகழாத வண்ணம், சில பாதுகாப்பு ஒழுங்குமுறைகளை வகுப்பதற்குத் தாம் முயற்சி எடுப்பதாக உறுதியளித்தார்.

மறுநாள் (மார்ச் 13) காலை நோர்வே அனுசரணையாளர் குழுவொன்று கிளிநொச்சிக்கு வருகை தந்தது. திரு.விடார் ஹெல்கிசன், திரு.ஜோன் வெஸ்ட்பேக், திரு.ஹான்ஸ் பிரட்ஸ்கார் (புதிய நோர்வே தூதுவர்) திருமதி.லீசா கோல்டன், திரு.தோமஸ் ஆகியோர், கடற் சம்பவம் குறித்து எமது நிலைப்பாட்டை அறிந்து செல்ல வந்திருந்தனர். கிளிநொச்சி, சமாதானச் செயலகத்தில் நிகழ்ந்த இச் சந்திப்பில் என்னுடன் தமிழ்ச்செல்வனும் அடேலும் கலந்துகொண்டனர்.

சர்வதேசக் கடலில் நிகழ்ந்த இச்சம்பவத்தை விபரமாக விளக்கிக் கூறிய நான், கடற் படையினரின் ஆத்திரமூட்டும் அடாவடித்தனங்களாற் சமாதான முயற்சிக்கு ஆபத்து எழலாம் என்றேன். கண்காணிப்புக் குழுவினர் இச்சம்பவத்தை விசாரணை செய்து வருவதாகக் கூறிய திரு.ஹெல்கிசன், மேற்கொண்டு இது போன்ற சம்பவங்கள் நிகழாதவாறு, பாதுகாப்பு நடைமுறைகளை வகுப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுபட்டு வருவதாகக் கூறினார். ஜப்பானில் நடக்கவுள்ள அடுத்த கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்களின் போது, சமாதான முயற்சியின் முன்னேற்றம் குறித்து, தான் ஒரு முழுமையான மறுபரிசீலனை செய்யவிருப்பதாக ஹெல்கிசன் கூறினார். சமாதான முன்னெடுப்பில் அரசியல், மனிதாபிமான, பாதுகாப்பு அம்சங்கள் ஒரே நேரத்தில் ஒன்றாக முன்னகர்த்தப்பட வேண்டும் என்றார் அவர்.

ஆறாவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சு

விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் மத்தியிலான ஆறாவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சு, 2003 மார்ச் 18-19 ஆம் நாட்களில், ஜப்பானில், அழகிய மலைப் பிரதேசமான ஹக்கோன் என்னுமிடத்திலுள்ள பிரின்ஸ் விடுதியில் நடைபெற்றது.

முதல் நாட் பேச்சுக்களில் கடற் சம்பவத்திற்கு முதன்மை அளிக்கப்பட்டது. விவாதத்தைத் தொடக்கி வைத்துப் பேசிய நான், எமது இயக்கத்தின் கடுமையான ஆட்சேபத்தை அதிகாரபூர்வமான முறையில் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்தேன். போர் நிறுத்த ஒப்பந்தத்தின் ஒரு பாரதூரமான மீறலாக இச்சம்பவத்தைச் சித்திரித்துக் காட்டி, இந்த ஆத்திரமூட்டும் நடவடிக்கைக்கு எமது இயக்கம் பதிலடி கொடுத்திருந்தால் அது ஒரு யுத்தமாக வெடித்து, சமாதானத்தின் கதவுகளை இறுக மூடியிருக்குமெனச் சுட்டிக்காட்டினேன். சர்வதேசக் கடற்சட்டம் என்ற திரைக்குப் பின்னால் ஒளிந்து நின்று அடாவடித்தனம் புரிவதைக் கைவிட்டு, போர் நிறுத்த உடன்பாட்டு விதிகளின்படி செம்மையாக

ஒழுக்குமாறு கடற்படையினரைப் பணிக்கும்படி நான் அரசுப் பிரதிநிதிகளிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தேன். எமது வணிகக் கப்பல் மீது தாக்குதலை மேற்கொள்வதற்கு முன்னர், கண்காணிப்புக் குழுவுக்கு எதுவுமே அறிவிக்காதது கடற்படையினர் இழைத்த மாபெரும் தவறு எனவும் நான் கண்டித்தேன். எமது கப்பல் ஆயுதக் கடத்தலில் ஈடுபட்டிருப்பதாக அரசுத் தரப்பால் முன்வைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டு அபத்தமானதும் ஆதாரமற்றதும் என நிராகரித்தேன்.

அமைதி உடன்பாடு சீர்குலையாது இருப்பதற்குப் படைச் சமவலு பேணப்படுவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்திய நான், சிறீலங்காவின் பாதுகாப்புத் துறை பல கோடி டாலர்களைச் செலவழித்துத் தனது இராணுவ இயந்திரத்தைப் பலப்படுத்தி வருவதாகக் கூறினேன். இதனால், படைச் சமவலு அரசாங்கத்திற்குச் சார்பாகத் திரும்பி வருகிறது. இந்தப் போக்குத் தொடர்ந்தாற் சமாதான உடன்படிக்கை உடைந்து போகும் ஆபத்து எழலாம் எனவும் எச்சரித்தேன். போர் நெருக்கடியைத் தணித்து, இயல்பு நிலையை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் எந்தவித உருப்படியான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கவில்லை என எமது இயக்கத்தின் தலைவர் திரு. பிரபாகரன் கருதுகிறார். அரசாங்கத்தின் அசட்டைப் போக்குக் காரணமாகத் தமிழர் தாயகத்திற் கள நிலைமை உறுதியற்றுக் கொந்தளிப்பானதாக மாறி வருகிறது என அவர் எண்ணுகிறார் என்றேன். பாதுகாப்பு நிலைமையைச் சீர்செய்யவும் கடலில் இத்தகைய சம்பவங்களைத் தவிர்க்கவும், அரசும் விடுதலைப் புலிகளும் கடற்படையும் கண்காணிப்புக் குழுவுமாக ஒன்று கூடி, கலந்தாலோசித்துப் பாதுகாப்பு நடைமுறைத் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும் என நான் யோசனை தெரிவித்தேன்.

எனது குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதிலளித்துப் பேசிய அரசு தரப்பின் பிரதிநிதிகள் குழுத் தலைவர் பேராசிரியர் பீரிஸ், கடலில் உயிரிழந்த போராளிகளுக்குத் தனது இரங்கலைத் தெரிவித்தார். அதே சமயம், கடற்படையின் நடவடிக்கை சர்வதேசக் கடற் சட்டங்களுக்கு இசைவாக அமைந்ததாக நியாயப்படுத்த முனைந்தார். தாக்குதலுக்கு இலக்கான கப்பலிற் கொடி பறக்கவில்லை என்றும் அழைப்புக்குப் பதில் கொடுக்கவில்லை என்றும் அப்படியான கப்பல்களைச் சர்வதேசக் கடற்குற்றச் சட்டத்தின் கீழ் மறித்து விசாரிப்பதற்கு உரிமையுண்டு எனவும் வாதாடினார். எனினும் நடந்து முடிந்த ஒரு சம்பவத்தை மீள்பரிசீலனை செய்வதை விடுத்து, மேற்கொண்டு இப்படியான சம்பவங்கள் நடைபெறாது தடுக்க உருப்படியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றார் அவர். போர் நிறுத்தம் சம்பந்தப்பட்ட சகல தரப்பினரும் ஒன்று கூடி, கடலில்

நிலைமையைச் சீர்செய்யும் வகையில், பாதுகாப்பு ஒழுங்குவிதிகளை வகுப்பதென முடிவெடுக்கப்பட்டது. இரு தரப்பினரும் ஒன்றிணைந்து போர் நிறுத்த உடன்பாட்டை வலுப்படுத்துவதெனவும் போர் நிறுத்த மீறல் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்க கண்காணிப்புக் குழுவினருக்குக் கூடுதல் அதிகாரங்களை வழங்குவதெனவும் இரு தரப்பினர் மத்தியிலும் இணக்கம் காணப்பட்டது.

ஜப்பானின் விசேடப் பிரதிநிதி திருயசுசி அகாஷி, மறுநாள் அமர்வுக்குத் தலைமை வகித்தார். சிரான் உப-குழுவின் செயற்பாட்டு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்துப் பேசிய திருதமிழ்ச்செல்வன், உப-குழுவின் மந்தப் போக்குக் குறித்துத் தனது ஆழமான அதிருப்தியை வெளியிட்டார். சிரான் உப - அமைப்புகளுக்கு இன்னும் பிரதிநிதிகளை நியமிக்காது அரசாங்கம் இழுத்தடிப்புச் செய்கிறது என்றும் அரச நிர்வாக அமைப்புகளின் ஒத்துழையாமை உப-குழுவின் இயக்கத்தை முடக்கி வைத்திருக்கிறதென்றும் குற்றம்சாட்டிய தமிழ்ச்செல்வன், பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் அவசர மனிதாபிமானத் தேவைகளை இனம்கண்டு, உருப்படியான வேலைத் திட்டங்களைச் சிரான் சமர்ப்பித்த போதும், அவற்றை நிறைவு செய்ய அரசாங்கம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை என விசனப்பட்டார். தமிழ்ச்செல்வன் மேலும் பேசுகையில் உயர்பாதுகாப்பு வலய விவகாரத்தில் இராணுவத் தலைமைப்பீடம் எடுத்துள்ள அநீதியான கடும்போக்குக் காரணமாக, இடம்பெயர்ந்த மக்களின் அவசர மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க முடியாத ஒரு நெருக்கடி நிலை உருவாகியுள்ளதாகத் தெரிவித்தார்.

அன்று பிற்பகல் நடைபெற்ற அமர்வில், சர்வதேச மனித உரிமை நிபுணரான திரு.ஐயன் மார்ட்டின் சமர்ப்பித்த அறிக்கை மீது விவாதம் நடைபெற்றது. மனித உரிமைகளும் மனிதாபிமான விழுமியங்களும் உள்ளடங்கிய ஒரு பிரகடனத்தைத் தயாரித்து, அடுத்த கட்டச் சுற்றுப் பேச்சில் சமர்ப்பிக்குமாறு திரு. மார்ட்டின் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்.

அரசியல் விவகாரம் பற்றிய விவாதத்தில் நான் பேசும் பொழுது, புலிகளின் அரசியல் விவகாரக் குழு இருபத்தொரு முக்கிய உறுப்பினரைக் கொண்டதாக விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது எனத் தெரிவித்தேன். இந்த அரசியல் விவகாரக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு, குறிப்பாக ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து, சமஷ்டி முறை உட்பட உலக அரசியலமைப்பு வடிவங்களை ஆழமாகக் கற்றறிவதற்குத் தீர்மானித்திருக்கின்றனர் எனக் கூறினேன்.

மூன்றாம் நாள் அமர்வை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசிய திரு.ஹெல்கிசன், கடந்த ஆறு மாதங்களாக நிகழ்ந்த ஆறு சுற்றுப் பேச்சுக்கள் பற்றி ஒரு மீளாய்வு செய்தார். அரசியல், மனிதாபிமானம், பாதுகாப்பு என்ற ரீதியில், முப்பரிமாண அணுகுமுறையிற் சமாதான முன்னெடுப்பை ஆய்வு செய்த அவர், அரசியல் மட்டத்தில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் மனிதாபிமான, பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகளில் ஏற்படவில்லை என்பதை ஒத்துக் கொண்டார். உயர் பாதுகாப்பு வலயப் பிரச்சினை ஒரு பாரதூரமான சிக்கலாக மாறியுள்ளதை ஏற்றுக்கொண்ட அவர், இடம்பெயர்ந்த மக்களின் மீள்குடியேற்றத்திற்கு இப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படுவது அவசியம் என்றார். ஏழாவது கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்களை, ஏப்ரல் இறுதியில் தாய்லாந்தில் நடத்துவதென முடிவெடுக்கப்பட்டது.

பேச்சுக்களை இடைநிறுத்தப் புலிகள் முடிவு

ஆறு கட்டங்களாக நீடித்த சமாதானப் பேச்சுக்களின் பலாபலன்கள் குறித்து நோர்வேயின் பிரதம அனுசரணையாளர் ஹெல்கிசன் மீளாய்வு செய்தது போலவே விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையும் பேச்சுக்கள் பற்றி ஒரு திறனாய்வு செய்தது. தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளைச் சரியாக இனம் கண்டு, பரஸ்பர நல்லுறவுடன் இரு தரப்பும் மனம் திறந்து கருத்தாடக் கூடிய ஒரு நல்லெண்ணச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது மட்டுமே பேச்சுக்களின் ஓர் ஆக்கமான அம்சம் எனலாம். பேச்சுக்கள் தொடர்ந்த வேளையிற் படுபாதகமான சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தபோதும் இரு தரப்பினரும் நிதானமாகப் பிரச்சினையை அணுகித் தீர்த்துக் கொண்டதால் பேச்சுக்கள் முறிந்து போய் முடங்குவது தவிர்க்கப்பட்டது. இந்த ஆக்கபூர்வமான அம்சத்தைத் தவிர, இப் பேச்சுக்கள் மூலம், எமது மக்களின் அவலமான பிரச்சினைகள் எதுவும் தீர்க்கப்பட்டு, பிரமாதமான சாதனை எதுவும் செய்யப்படவில்லை. ஒவ்வொரு கட்டச் சுற்றுப் பேச்சிலும், பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றிக் கருத்தாடல்கள், விவாதங்கள் நிகழ்ந்து கூட்டாக முடிவுகளும், தீர்மானங்களும் எடுக்கப்பட்டு, அவை எல்லாம் எழுத்தில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டனவே தவிர, செயலில் நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை. யுத்தத்தாற் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் மிகவும் அவலமான மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகளைப் புறம் தள்ளி, அரசுத் தரப்பும் சரி, அனுசரணையாளரும் சரி, அரசியல் விவகாரத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அதில் முன்னேற்றம் காணவே முனைப்பாக நின்றனர். இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக, முடிவில்லாது

தொடர்ந்த கொடும் யுத்தத்தினாற் சிதைந்து போன வாழ்க்கையிலிருந்து சுபீட்சம் கிட்டுமென ஏங்கி நின்ற எமது மக்களுக்குச் சமாதானப் பேச்சுக்களினால் பயனெதுவும் கிட்டவில்லை. இதனால் எமது மக்களுக்கு விரக்தி மேலோங்கி, சமாதான முயற்சியில் இருந்த நம்பிக்கை இடிந்து போனது. எல்லோரையும் விடத் தமது சொந்த மண்ணிலிருந்து வேரறுந்து, நிற்கதியாக நின்ற இடம்பெயர்ந்த மக்களின் அவல வாழ்வில் மீண்டும் இருள் சூழ்ந்து கொண்டது. எமது தாயக நிலத்தில் தனது ஆக்கிரமிப்புப் பிடியைத் தளரவிடாது இறுக்கிய இராணுவத்தினரின் மனிதாபிமானமற்ற கடும் போக்கினால் அம்மக்களது மீள்குடியேற்றம் மேலும் சிக்கலடைந்தது. அத்தோடு போர் நெருக்கடியைத் தணித்து, இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் குறிக்கோளுக்கும் சாவு மணி அடிக்கப்பட்டது. அதிகாரமின்றி, நிதியின்றி, நிர்வாகத் திறமையின்றிச் சிரான் அமைப்பும் செயலிழந்து முடங்கிப் போனது. இதேவேளை, தென்னிலங்கையின் பொருளாதாரத்தைச் சீரமைத்துக் கட்டியெழுப்புவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, விக்கிரமசிங்கா அரசு உலக நாடுகளிடம் நிதி உதவியை வேண்டி நின்றது. அத்துடன், விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை அரசியல், இராணுவ ரீதியாக முடக்கும் சர்வதேசச் சதிவலைப் பின்னல் என்ற நாசகாரத் திட்டத்தைக் கட்டி எழுப்புவதிலும் விக்கிரமசிங்காவும். அவரது தோழரான மிலிந்த மொரகொடவும் அமெரிக்காவுடன் இணைந்து அந்தரங்கமாகச் செயற்பட்டனர். இப்படியான ஒரு சூழ்நிலையில், பேச்சுக்களைக் கட்டம் கட்டமாக முன்னகர்த்தி, முதற்கட்டப் பேச்சுக்களில் எமது மக்களின் அவசர, மனிதாபிமான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்துத் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்ற எமது தந்திரோபாய அணுகுமுறையை விக்கிரமசிங்கா அரசு முற்றாக அசட்டை செய்தது.

இப்படியாகச் சமாதானப் பேச்சுக்கள் குறித்து எமது விடுதலை இயக்கத்திலும் மக்கள் மத்தியிலும் ஆழமான விரக்தியும் ஏமாற்றமும் நம்பிக்கையீனமும் வேர்விட்டு வளர்ந்து வந்த வேளையில், விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பை ஓரம் கட்டிவிட்டு, 2003 ஏப்ரல் 14, 15ஆம் திகதிகளில், அமெரிக்காவின் தலைமையில் வாஷிங்டனில் உதவி வழங்கும் நாடுகளின் சர்வதேச மாநாடு ஒன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. ஜப்பானில் நடைபெற்ற பேச்சுக்களின் போது, இம்மாநாடு பற்றிய தகவலைத் திரு.மொரகொட எனக்கு முதன்முதலாகத் தெரிவித்தார். 2003 ஜூன் மாதம் ஜப்பானில் நடைபெறவிருக்கும் உதவி வழங்கும் நாடுகளின் மாநாட்டுக்கான

'ஒரு பூர்வாங்கச் சந்திப்பாகவே' வாஷிங்டன் கூட்டம் நடைபெறுவதாக 'அடக்கி வாசிக்க' முயன்றார் மொரகொட. நான் அப்பொழுதே அவரிடம் கடும் ஆட்சேபம் தெரிவித்ததுடன், உதவி கோரும் சர்வதேச மாநாடுகளில் சிறீலங்கா அரசும் விடுதலைப் புலிகளும் சமத்துவமான பங்காளிகளாகக் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற உடன்பாட்டை இது மீறுவதாகச் சுட்டிக் காட்டினேன். விடுதலைப் புலிகளை ஓரம் கட்டும் இந்நடவடிக்கை, சமாதான முயற்சிக்குப் பாரதூரமான பங்கத்தை விளைவிக்கும் என்றும் நான் அவரை எச்சரித்தேன்.

உதவி வழங்கும் நாடுகளின் முக்கிய மாநாடு ஒன்று வாஷிங்டனில் நடைபெறவுள்ளது என்பதையும், தடை செய்யப்பட்ட அமைப்பு என்பதால் எமது பிரதிநிதிகள் அம்மா நாட்டிற்கு அழைக்கப்படவில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்தபோது, பிரபாகரனும் ஏனைய மூத்த தலைவர்களும் ஆத்திரமும் கவலையும் அடைந்தனர். தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் விடுதலை அமைப்பு என்ற ரீதியிலும் சிறீலங்கா அரசுடன் சம பங்காளியாகப் பேச்சுக்களை நடத்திவரும் ஒரு தரப்பு என்ற ரீதியிலும் வாஷிங்டன் மாநாட்டில் எமது இயக்கம் ஒதுக்கப்பட்டதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அவமானத்திற்குரிய விடயமாகக் கருதினார் பிரபாகரன்.

வாஷிங்டன் மாநாட்டில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் புறம் தள்ளப்பட்டதைக் கண்டித்துக் கிளிநொச்சியிலுள்ள எமது அரசியல் தலைமையகம், 2003 ஏப்ரல் 4ஆம் திகதி ஒரு அதிகாரபூர்வமான அறிக்கையை வெளியிட்டது. இந்த அறிக்கை வருமாறு:-

"வடகிழக்கில் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கும் புனர் வாழ்வு, புனர் நிர்மாண வேலைத் திட்டங்களுக்கு ஆதரவாக, ஏப்ரல் 4ஆம் வாஷிங்டனில் நடைபெறவிருக்கும் சர்வதேச மாநாட்டில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் புறந்தள்ளப் பட்டதால் நாம் ஏமாற்றம் அடைந்துள்ளோம்.

வடகிழக்கில் மேற்கொள்ளப்படும் புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாணத் திட்டங்களுக்குச் சர்வதேச நிதியுதவிகளை அணிதிரட்டும் முயற்சிகளில், சிறீலங்கா அரசும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் கூட்டாகச் சேர்ந்து சமத்துவப் பங்காளிகளாகச் செயற்பட வேண்டுமென நோர்வேயின் அனுசரணையுடன்

நடைபெறும் சமாதானப் பேச்சுக்களின் ஆரம்பக் கட்டத்திலிருந்தே முடிவு செய்திருந்தோம். சமத்துவப் பங்காளிகள் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே, மனிதாபிமான - புனர்வாழ்வுத் தேவைகளைக் கவனிப்பதற்காக நிறுவப்பட்ட 'சிரான்' உப-குழு அமையப் பெற்றது என்பதையும் நாம் இங்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம். இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலேதான், 2002 நவம்பர் 25ஆம் திகதி ஒஸ்லோவில் நடைபெற்ற சர்வதேச மாநாடு வெற்றிகரமாக அரங்கேற்றப்பட்டது. அம்மாநாட்டில், அவசரத் தேவைகளுக்கான நிதி உதவிகளுக்கு உறுதி வழங்கப்பட்ட போதும், போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பகுதிகளின் புனர்நிர்மாணத்திற்குப் பெருமளவில் நிதி திரட்டும் குறிக்கோளுடன் பெரும் எடுப்பிலான ஒரு சர்வதேச மாநாடு எதிர்வரும் ஜூன் மாதம் ஜப்பானில் நடைபெறவிருக்கிறது.

இதற்கிடையில் விடுதலைப் புலிகளை ஓரம் கட்டி, இக்கூட்டு முயற்சியைப் பாழடித்ததுடன், சிறீலங்கா அரசுக்கு முதன்மை கொடுக்கும் வகையில் ஏப்ரல் 14ஆம் திகதி ஒரு பூர்வாங்க மாநாட்டை அமெரிக்கா கூட்டுவது எமக்குக் கவலையைத் தருகிறது. தமிழ்ப் பகுதிகளில் நடைபெறவிருக்கும் புனர்நிர்மாண முயற்சிகளில் விடுதலைப் புலிகள் புறம் தள்ளப்படுவது சமாதான முன்னெடுப்புக்கான நல்லெண்ணத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படுத்தும். சமாதானப் பாதையிலும் புனர்நிர்மாணக் குறிக்கோளிலும் எமக்குள்ள நம்பிக்கையையும் இது பாதிக்கும். அமெரிக்காவின் இந்த நடவடிக்கை எமக்குக் கவலையையும் ஏமாற்றத்தையும் தருகிறது.”

விடுதலைப் புலிகளின் இந்த ஆட்சேபக் குறிப்புக்குச் சிறீலங்கா அரசாங்கம் பதிலளிக்காது மௌனம் சாதித்தது. ஜப்பானில் நடைபெறவிருந்த சர்வதேச மாநாட்டுக்கு முன்னேற்பாடான ஒரு முக்கிய கூட்டத்தில் நாம் புறந்தள்ளப்பட்டதாலும் அதற்கு நாம் தெரிவித்த ஆட்சேபத்தை அரசு அசட்டை செய்ததாலும் ஏமாற்றமடைந்த நாம், எமது எதிர்ப்பை உணர்த்தும் வகையில் ஜப்பான் சர்வதேச மாநாட்டிற் பங்குகொள்வதை மீள்பரிசீலனை செய்யப் போவதாக அறிவித்தோம். 2003, ஏப்ரல் 12ஆம் நாள், விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப்பீடம் விடுத்த அதிகாரபூர்வமான

அறிக்கையில், “ஐப்பானில் நடைபெறவிருக்கும் சர்வதேச மாநாட்டுக்கு ஆதரவாகவும் ஆயத்தங்களைச் செய்யவும் வாஷிங்டனில் நடைபெறவுள்ள முக்கிய பூர்வாங்க மாநாட்டில் எமது அதிகாரபூர்வமான பிரதிநிதிகள் பங்குகொள்ள முடியாது புறம் தள்ளப்பட்டதை ஆட்சேபிக்கும் வகையில், டோக்கியோ மாநாட்டிற் பங்குபற்றுவதென்ற முடிவை எமது இயக்கம் மீள்பரிசீலனை செய்யும்” என அறிவித்தது.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் ஆட்சேபம் தெரிவித்தபோதும், வாஷிங்டன் மாநாடு, ஏப்ரல் 14ஆம் நாள் அமெரிக்க இராஜாங்க அமைச்சர் திருரிச்சார்ட் ஆமிட்டேச் தலைமையில் நடைபெற்றது. 21 நாடுகளைச் சேர்ந்த மூத்த இராஜதந்திரிகளும் 16 சர்வதேச நிறுவனங்களும் இம்மாநாட்டில் பங்குகொண்டன. அமெரிக்காவின் இந்தியத் தூதுவர், இந்திய அரசு சார்பிற் கலந்து கொண்டார். ஓஸ்லோச் சர்வதேச மாநாட்டிற் கீழ்நிலை அதிகாரி ஒருவரை (ஓஸ்லோ இந்தியத் தூதரகத்தின் மூன்றாவது செயலர்) அனுப்பிவைத்த இந்திய அரசு, வாஷிங்டன் மாநாட்டிற்கு மூத்த இராஜதந்திரி ஒருவரை அனுப்பி வைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கை விவகாரத்தில் அமெரிக்காவின் தலையீடு அதிகரித்து வருகிறது என்பதை வாஷிங்டன் மாநாடு கோடிட்டுக் காட்டியது.

சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் குழுவுக்குப் பொருளாதாரச் சீர்திருத்த அமைச்சர் மிலிந்தா மொரகொட தலைமை வகித்தார். இம்மாநாட்டில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் புறம் தள்ளப்பட்டதற்கு விளக்கம் அளித்துப் பேசிய திருரிச்சார்ட் ஆமிட்டேச், “எமது கொள்கை தெட்டத்தெளிவானது. விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமானது சொல்லிலும் செயலிலும் ஐயப்பாட்டுக்கு இடமின்றி, பயங்கரவாதத்தைக் கைவிட வேண்டும்” என்றார்.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் எதுவுமின்றி தேக்க நிலை அடைந்திருந்தது. எமது மக்களின் பாரிய சமூகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளும் தீர்வின்றி இழுபட்டன. இந்தச் சூழ்நிலையால் விரக்தியும் வெறுப்பும் அடைந்திருந்த விடுதலைப் புலிகளுக்குப் புதிதாக இன்னொரு சிக்கலும் ஏற்பட்டது. சமாதான முயற்சியிற் சர்வதேச நாடுகளின் குறுக்கீடும், மிகையான தலையீடும் புதிய பிரச்சினைகளை எமது இயக்கத்திற்குத் தோற்றுவித்தன. சமாதானத்தின் சர்வதேசக் காவலர்கள் என்ற பாத்திரத்தைத் தாங்கி வந்த உலக நாடுகள் பொருளாதார உதவிகளுக்கு நிபந்தனையாக அரசியல் அழுத்தத்தை எம்மீது பிரயோகிக்க முனைந்தன. சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் தேசிய நலன்களை மேம்பாடு செய்வதாக உலக நாடுகளின் தலையீடு

அமைந்ததால், இன நெருக்கடியிற் சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்பினர் மத்தியிலும் நிலவிய அதிகாரச் சமநிலையும் ஆழமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. அரசு என்ற ரீதியிலும் உலக அரசுகளின் கூட்டமைப்பிற் சட்டரீதியான அங்கீகாரம் பெற்ற உறுப்பினர் என்ற ரீதியிலும் சர்வதேசத் தலையீடு சிறீலங்காவுக்கு அனுகூலமாகவும் அரசற்ற (Non - State) அமைப்பு என்பதால் எமக்குப் பாதகமாகவும் அமைந்தது. நாசகாரச் சூழ்ச்சிகள் நிலவும் அரசுகளது சர்வதேசக் கூட்டமைப்பின் சதிவலைப் பின்னலிற் சிக்குண்டு நசங்குவதை எமது இயக்கம் விரும்பவில்லை. பலம் பொருந்திய இந்தச் சர்வதேசச் சக்திகளின் பொறியில் விழுந்து விடாது சுதந்திரமாகச் செயற்படவே நாம் விரும்பினோம். ஆகவே, அன்றைய அரசியலின் வளர்ச்சிப் போக்கினை ஆழமாகப் பரிசீலனை செய்த எமது தலைமைப்பீடம் பேச்சுக்களை இடைநிறுத்துவது என்றும் டோக்கியோ சர்வதேச மாநாட்டில் பங்கு கொள்வதில்லை என்றும் தீர்க்கமான முடிவுகளை எடுத்தது. விடுதலைப் புலிகளது தலைமைப் பீடத்தின் முடிவை, பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்காவுக்கு அறிவிக்குமாறு திரு.பிரபாகரன் என்னை வேண்டிக்கொண்டார். இதன்படி, விடுதலைப் புலிகளின் பேச்சுக் குழுத் தலைவர் என்ற ரீதியில், 2003 ஏப்ரல் 21ஆம் திகதி, பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்காவுக்கு எமது நிலைப்பாட்டை விபரமாக விளங்கப்படுத்திக் கீழ்க்கண்ட கடிதத்தை நான் எழுதினேன்:

“அன்புள்ள பிரதம மந்திரி அவர்கட்கு,

எமது தலைமைப்பீடத்தின் அறிவுறுத்தலுக்கு அமைய, நடந்து கொண்டிருக்கும் சமாதானப் பேச்சுக்கள் குறித்து எமது அமைப்பின் ஆழ்ந்த அதிருப்தியையும் ஏமாற்றத்தையும் உங்களது அவசர கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

சமாதானத்திற்கு அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தக்கூடிய சில வன்முறைச் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த போதும் ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாகப் போர் நிறுத்த உடன்பாடு நடைமுறையில் இருந்து வருவதையும், ஆறு கட்டச் சுற்றுப் பேச்சுக்கள் இரு தரப்பினர் மத்தியிலும் வெற்றிகரமாக நடந்து முடிந்ததையும் நீங்கள் நன்கறிவீர்கள். அமைதி வழி வாயிலாக இனப் பிரச்சினைக்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வு காணப்பட வேண்டுமென இரு தரப்பினர் மத்தியிலும் நேர்மையான, உறுதியான நிலைப்பாடு இருந்ததன்

ஆக்க விளைவு காரணமாகவே போர் நிறுத்தம் நிலையானதாகவும் சமாதானப் பேச்சுக்கள் முன்னேற்றகரமானவையாகவும் அமைந்தன என்பதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள்.

நல்லெண்ண உறவும் வெளிப்படையான மனந்திறந்த கலந்துரையாடலும் அனுசரணையாளரின் சாதாரியமான வழிநடத்தலும் பேச்சுக்களில் ஈடுபட்டோர் மத்தியில் நம்பிக்கையை வளர்த்துப் பேச்சுக்களை முன்னெடுக்க உதவின. சமத்துவமான கூட்டுப் பங்காண்மையின் அடிப்படையில், பேச்சுக் குழுக்கள் சில முக்கிய உப-குழுக்களை நிறுவ முடிந்தது. சிறீலங்கா அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் ஒன்றாக இணைந்து சம பங்காளிகளாகவே சர்வதேசச் சமூகத்தை அணுகுவதென ஆரம்பக் கட்டப் பேச்சுக்களில் இணக்கப்பாடு காணப்பட்டது. 2002 நவம்பர் 25ஆம் நாள் நிகழ்ந்த ஒஸ்லோ உதவி மாநாடு இக் கூட்டு முயற்சிக்கு ஒரு சிறந்த அரங்காக அமைந்தது.

வடகிழக்கிற் போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் வழங்கி, இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிப்பதில், சர்வதேச உதவியைப் பெற்றுக் கொள்ள விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் நேர்மையுடனும் நல்லெண்ணத்துடனும் செயற்பட்டுச் சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கு முழு ஆதரவையும் நல்கியது. கூட்டு விண்ணப்பங்களும் வேலைத் திட்டங்களும் தயாரிக்கும் வேளைகளில், இதுவரை காலம் நாம் அரசாங்கத்துடன் இணைந்தே செயற்பட்டிருக்கிறோம். இப்படியாக நாம் நம்பகமாகவும் நல்லெண்ணத்துடனும் செயற்படும்போது, பொருளாதார உதவி நாடிச் சர்வதேசச் சமூகத்தை அணுகிய வேளை உங்களது அரசாங்கம் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தைப் புறம் தள்ளியது. ஜூன் மாதம் ஜப்பானில் நடைபெற இருக்கும் உதவி வழங்கும் நாடுகளின் சர்வதேச மாநாட்டுக்கு முன்னோடியாக, வாஷிங்டனில் ஏப்ரல் 14ஆம் திகதி நிகழ்ந்த முக்கிய சர்வதேச மாநாட்டையே நாம் இங்குக் குறிப்பிடுகிறோம். சமாதான முயற்சியின் பிரதான பங்காளியும் தமிழ் மக்களின் உண்மையான பிரதிநிதியுமான

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை, தமிழர் தேசத்தின் சமூக, பொருளாதார மேம்பாடு சம்பந்தமான முக்கிய கலந்துரையாடலிலிருந்து ஓரம் கட்டியமையைப் பாரதூரமான நம்பிக்கைத் துரோகமாகவே நாம் கருதுகிறோம். ஒரு தடை செய்யப்பட்ட இயக்கத்தின் பிரதிநிதிகளைத் தனது நாட்டுக்கு அழைப்பதில் அமெரிக்காவுக்குச் சட்டச் சிக்கல்கள் உள்ளதென்பதை உங்களது அரசாங்கமும் நோர்வே அனுசரணையாளரும் நன்கறிவர். அப்படியான சூழ்நிலையில், இந்த முக்கியமான பூர்வாங்க உதவி மாநாட்டை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் பங்குபற்றுவதற்கு வாய்ப்பாக வேறொர் இடத்தைத் தெரிவு செய்திருக்கலாம். உங்களது அரசாங்கம் இவ்வாறு செய்யாத காரணத்தினால், வேண்டுமென்றே நாம் புறந்தள்ளப்பட்டிருக்கலாம் என்ற சந்தேகம் எமக்கு எழுகிறது. இவ்விதம் எமது இயக்கம் ஓரம் கட்டப்பட்டதாற் சமாதான வழிமுறையில் எமது மக்களுக்கு இருந்த நம்பிக்கை பாரதூரமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உங்களது அரசாங்கம் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றதை அடுத்து எமது இயக்கத்துடன் போர் நிறுத்த உடன்பாடு செய்து, இருபது ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்த கொடிய யுத்தத்திற்கு முடிவு கொண்டு வந்தபோது மக்கள் மத்தியில் கணிசமான நம்பிக்கையும் எதிர்பார்ப்பும் தலைதூக்கின என்பது உங்களுக்கு நன்கு தெரியும். இதனையடுத்து நோர்வேயின் அனுசரணையுடன் நேரடிப் பேச்சுக்கள் ஆரம்பமான பொழுது எதிர்பார்ப்புகள் மேலும் அதிகரித்தன. போர் நெருக்கடியால் இடம்பெயர்ந்து அகதி முகாம்களில் அல்லற்படும் பத்து இலட்சம் மக்களின் அவசரமான, உடனடியான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குச் சமாதானப் பேச்சுக்கள் மூலம் தீர்வு கிட்டும் என்ற நம்பிக்கையும் அப்பொழுது சுடர்விட்டு எரிந்தது.

தமிழர்களது வீடுகள், பாடசாலைகள், வழிபாட்டுத்தலங்கள், பொதுக் கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றை ஆக்கிரமித்து நிற்கும் ஆயுதப் படைகள் அவற்றிலிருந்து விலக வேண்டுமென்னும் முக்கிய

விதிகள் போர் நிறுத்த உடன்பாட்டில் அடங்கியுள்ளன. இதற்காக விதிக்கப்பட்ட கால வரம்பும் இப்போது கடந்து விட்டது. அப்படியிருந்தும், கள நிலையில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. இடம்பெயர்ந்த மக்களின் அவல வாழ்க்கைபற்றி ஒவ்வொரு கட்டச் சுற்றுப் பேச்சிலும் நாம் தொடர்ச்சியாக இப்பிரச்சினையை எழுப்பி வந்தோம். இடம்பெயர்ந்த மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்படுமென அரசுப் பிரதிநிதிகள் அளித்த வாக்குறுதிகள் எல்லாம் அர்த்தமற்றதாய்ப் பயனற்றுப் போயின. எமது மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் சமஷ்டிச் சுயாட்சி வடிவங்களை ஆராய்வதென எடுத்த தீர்மானம் போன்ற சில விடயங்களில் மட்டுமே பேச்சுக்களில் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. ஆனால், போர் நிறுத்த உடன்பாட்டிலுள்ள இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் கடப்பாடுகளை உங்களது அரசாங்கம் நிறைவு செய்யத் தவறியதால், எமது மக்களின் இடர்பாடுகளைத் தீர்ப்பதில் முன்னேற்றம் எதுவும் காணப்படவில்லை. இதனால் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஆழமான விரக்தி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமது தாங்கொணாத் துயரங்களை எல்லாம் இந்தச் சமாதான முயற்சி துடைத்து விடும் என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த இடம்பெயர்ந்த மக்களின் நம்பிக்கைகள் இப்பொழுது இடிந்து போய் விட்டன.

துப்பாக்கிகள் மௌனமாகிவிட்டதால் ஓர் அமைதி நிலவுகிறதே தவிர, தமிழ்ப் பகுதிகளில் இன்னும் உண்மையான இயல்பு நிலை தோன்றவில்லை. எமது மக்களின் நடமாட்டச் சுதந்திரத்தைத் திணறடித்தவாறு பல ஆயிரக்கணக்கான அரசுப் படைகள் எமது நகரங்களையும் பட்டினங்களையும் மக்கள் குடியிருப்புப் பிரதேசங்களையும் தொடர்ந்தும் ஆக்கிரமித்து நிற்கின்றன. தமிழர் மண்ணில், குறிப்பாகச் சனநெருக்கடி நிறைந்த யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில், பெரும் ஆக்கிரமிப்புப் படைகளைக் குவித்து, சமாதானக் காலத்திலும் எமது மக்கள் தமது சொந்த வீடுகளுக்குத் திரும்பிச் செல்லும் உரிமையை மறுப்பது நியாயமற்ற அநீதியான செயலாகும்.

வாஷிங்டனில் நிகழ்ந்த முக்கிய சர்வதேச மாநாட்டிலிருந்து விடுதலைப் புலிகள் புறந்தள்ளப்

பட்டது, போர்நிறுத்த உடன்பாட்டு விதிகளையும் கடப்பாடுகளையும் நிறைவு செய்யத் தவறியது, இடம்பெயர்ந்த பல்லாயிரம் மக்களை அவல வாழ்வில் அல்லற்பட வைத்தது, தமிழரின் நகரங்களையும் குடியிருப்புகளையும் தொடர்ந்தும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் அடக்கி ஆள எத்தனிப்பது, அரசின் பொருளாதாரத் திட்டங்களிலிருந்து வட்கிழக்கில் வாழும் தமிழர்களை ஓரம் கட்டி ஒதுக்கியது - இவை எல்லாம் சமாதான முயற்சியில் தமிழ் மக்களுக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைக்கும் இருந்து வந்த நம்பிக்கையைப் பாழடித்து விட்டன. இந்தச் சூழ்நிலையில் இப்போதைக்கு, சமாதானப் பேச்சுக்களிற் பங்கு பற்றுவதை இடைநிறுத்துவதென விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப் பீடம் தீர்மானித்துள்ளது. அத்துடன் ஜப்பானில் நடைபெறவிருக்கும் உதவி வழங்கும் நாடுகளின் சர்வதேச மாநாட்டிலும் எமது இயக்கம் பங்குபற்றாது. வேதனைக்குரிய இம்முடிவை எடுப்பதற்கு நாம் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட போதும், அமைதி வழியில் இனப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண நாம் உறுதியூண்டு நிற்கிறோம். போர் நிறுத்த உடன்பாட்டின் இயல்பு நிலையை உருவாக்கும் விதிகளைக் கால தாமதமின்றி நிறைவேற்றி, இடம்பெயர்ந்த மக்களின் மீள்குடியேற்றத்தை அனுமதித்துச் சமாதான முயற்சியில் தமிழ் மக்களுக்கு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துமாறு நாம் உங்களது அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்கிறோம். போரினாற் சிதைந்து போன தமிழர் தேசத்தை மீளக் கட்டி எழுப்பும் வகையில், தேசியப் பொருளாதார அபிவிருத்திக் கொள்கையையும் மாற்றியமைக்குமாறு நாம் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.”

மறுநாளே திருவிக்கிரமசிங்கா எனது கடிதத்திற்குப் பதில் எழுதியிருந்தார். கடிதத்தின் உள்ளடக்கத்தைத் தான் கவனத்தில் எடுத்துள்ளதாகவும் விரைவில் விரிவான பதில் எழுதுவதாகவும் தெரிவித்திருந்தார். இதற்கிடையில், 2003 ஏப்ரல் கடைசியில் நடைபெறவிருந்த சிரான் உப-குழுக் கூட்டத்தையும் ஒத்தி வைப்பதென விடுதலைப் புலிகள் முடிவெடுத்தனர்.

2003, ஏப்ரல் 23ஆம் திகதி, அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு.தமிழ்ச்செல்வன், கொழும்புச் சமாதானச் செயலகப் பணிப்பாளர் திரு.பேனார்ட் குணத்திலக்காவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இந்த ஒத்தி வைக்கும் முடிவை அறிவித்தார். "சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையிற் பங்குகொள்வதை இடைநிறுத்த எமது இயக்கத் தலைமைப்பீடம் முடிவெடுத்துள்ளமைக்கு அமைய, அவசர மனிதாபிமான, புனர்வாழ்வுத் தேவைகளுக்கான (சிரான்) உப-குழுவின் கூட்டத்தை ஒத்தி வைக்க விரும்புகிறோம். அடுத்த கூட்டத்திற்கான திகதியை நிர்ணயிப்பதற்கு முன்னர், பிரதமர் திரு.விக்கிரமசிங்காவுக்குத் திரு.பாலசிங்கம் வரைந்த கடிதத்தில் எழுப்பப்பட்டுள்ள பிரச்சினைகள் குறித்து எவ்வித நடவடிக்கைகளை உங்களது அரசாங்கம் எடுக்கவிருக்கிறது என்பதை எமது தலைமை பொறுத்திருந்து பார்க்க முடிவு செய்திருக்கிறது. இடம்பெயர்ந்த மக்களையும் அகதிகளையும் மீள்குடியேற்றம் செய்து அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்கு அவசர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நீங்கள் நன்கறிவீர்கள். வடகிழக்கில், மனிதாபிமான புனர்வாழ்வுத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தும் வகையில் உப-குழுவின் முன்னைய கூட்டங்களில் எடுத்த தீர்மானங்களை உடனடியாக நிறைவு செய்யுமாறு உங்களது அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்கிறோம்" எனத் தமிழ்ச்செல்வன் தனது கடிதத்திற் குறிப்பிட்டார்.

பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்காவிடமிருந்து நாம் பதிவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், இலங்கைக்கான அமெரிக்கத் தூதுவர் திரு.ஆஸ்லி வில்ஸ், பிரதமருக்கு நான் எழுதிய கடிதத்தைக் கண்டித்து ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டார். 'ரொயிட்டர்' செய்தி நிறுவனத்திற்கு அவர் வழங்கிய செவ்வியில், விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் 'பேச்சிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்யாமல்' தொடர்ந்தும் பேச்சுக்கள் வாயிலாகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முயன்றிருக்க வேண்டும் எனக் கருத்து வெளியிட்டார். விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் சர்வதேசச் சமூகத்தின் அங்கீகாரத்தையும் மதிப்பையும் பெறுவதாயின் 'பயங்கரவாதத்தையும் வன்முறையையும்' கைவிட வேண்டும் என வற்புறுத்தினார். பெரும் படை அணிகளையும் ஆயுதங்களையும் வைத்திருப்பதால் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க முடியாது என்றும் அது நெருக்கடியை நீடிக்கவே செய்யும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

ஆத்திரமூட்டும் இக்கண்டன அறிக்கைக்குத் தகுந்த பதில் அளிக்க வேண்டும் என விரும்பிய நான், 2003 ஏப்ரல் 25ஆம்

நாள், 'தமிழ் நெட்' இணையத் தளத்திற்கு வழங்கிய செவ்வியில், எமது இயக்கத்தின் நிலைப்பாட்டைக் கீழ்க் கண்டவாறு விளக்கினேன்:

“பேச்சுக்களிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்யாமல், பிரச்சினைகளைப் பேசித் தீர்க்க வேண்டும் என்பதே அமெரிக்கத் தூதுவர் திரு.வில்லின் மையக் கருத்தாகும். எமது நிலைப்பாடு குறித்து இதில் ஒரு தப்பிப்பிராயமும் இருக்கிறது. நாங்கள் பேச்சுக்களை முறித்துக் கொள்ளவும் இல்லை; பேச்சுக்களிலிருந்து வெளியேறிவிடவும் இல்லை. போர் ஓய்வு உடன்பாட்டுக்கு ஏற்ப இயல்பு நிலையைத் தோற்று விப்பது சம்பந்தமான முக்கிய முடிவுகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கத்திற்குக் கால அவகாசம் அளிக்கும் வகையில் நாம் தற்காலிகமாகப் பேச்சுக்களை இடைநிறுத்தி வைக்கவே முடிவு செய்திருக்கிறோம். நாம் பேச்சுக்களைத் துண்டித்து விடவும் இல்லை பேச்சுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவும் இல்லை. தமிழ் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் அவசர மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்குக் கால இடைவெளியை வேண்டுமென்றே நாம் அரசாங்கத்திற்கு வழங்கியிருக்கிறோம். எமது மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுவதன் அவசியத்தையும் வாக்குறுதிகள், தீர்மானங்கள், கடப்பாடுகளை நிறைவு செய்யவேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையும் அரசுக்கு உணர்த்தி அழுத்தம் கொடுப்பதற்கே இம்முடிவை நாம் எடுத்தோம்.

‘பயங்கரவாதத்தையும் வன்முறையையும் நாம் கைவிட வேண்டும்’ என திரு. வில்ஸ் மட்டுமன்றி திரு. ஆமிட்டேச்சும் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறார். நாம் எப்பொழுது போர் நிறுத்த உடன்பாட்டிற் கைச்சாத்து இட்டோமோ அன்றிலிருந்து ஆயுத வன்முறையைக் கைவிட்டிருக்கிறோம் என்பதை அமெரிக்கர்கள் நன்கு அறிவார்கள். எமது மண்ணையும் மக்களையும் பாதுகாக்க நாம் இராணுவக் கட்டமைப்பை வைத்திருக்கிறோம். இன நெருக்கடிக்கு இன்னும் தீர்வு காணப்படவில்லை. அத்துடன் தமிழர் நிலங்கள் மீது சிங்கள இராணுவ ஆக்கிரமிப்புத் தொடர்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில்

ஆயுதக் களைவு என்ற பிரச்சினை பற்றிய பேச்சுக்கே இடமில்லை. விடுதலைப் புலிகள் ஆயுதம் தரித்த படையணிகளை வைத்திருப்பதால் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க முடியாது என்றும் அது நெருக்கடியை நீடிக்கச் செய்யும் என்றும் திருவில்ஸ் முன்வைக்கும் வாதத்தைப் பெரும்பான்மையான எமது மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். பல தசாப்தங்களாக நீடித்த அரசப் பயங்கரவாதத்தையும் ஒடுக்குமுறையையும் எதிர்கொண்ட கசப்பான வரலாற்று அனுபவம் எமது மக்களுக்கு உண்டு. தமது வாழும் உரிமையை நிலைநாட்டும் இறுதி நடவடிக்கையாகவே அவர்கள் ஆயுதம் ஏந்திப் போராட முடிவு எடுத்தனர். அரச ஒடுக்குமுறையும் அதற்குச் சவாலாக எழுந்த ஆயுத எதிர்ப்பு முறையும் தோல்வியில் முடிந்த பேச்சுக்களும் நம்பிக்கைத் துரோகங்களுமாக மிக நெருக்கடியான காலங்களை நீந்திக் கடந்த எமது மக்களுக்குத் தமது பாதுகாப்பான வாழ்க்கை குறித்து இன்னமும் அச்சமும் அங்கலாய்ப்பும் இருக்கவே செய்கின்றன. எனவே, தமிழ் மக்கள் அரசியற் சுயாட்சியை மட்டும் கோர வில்லை. தமது வரலாற்றுத் தாயகத்தில் நிம்மதியாக, சுதந்திரமாக, கௌரவமாக வாழும் வகையில் ஒரு பாதுகாப்புக் கட்டமைப்பையும் வேண்டி நிற்கிறார்கள். அரசப் பயங்கரவாதமாகவும் வன்முறையாகவும் கட்டவிழ்ந்த இன அழிப்பு ஒடுக்குமுறையை எதிர்கொண்ட எமது மக்களின் அச்சங்களையும் அபிலாசைகளையும் அமெரிக்கர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என நாம் நம்புகிறோம்.”

எனது கடிதத்திற்குப் பதிலளித்து, 2003 ஏப்ரல் 29ஆம் திகதி பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கா பதிற் கடிதம் எழுதியிருந்தார். அதில், விடுதலைப் புலிகளின் காத்திரமான குற்றச்சாட்டுகள் எதற்குமே உருப்படையான பதில் தரப்படவில்லை. அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாட்டை நியாயப்படுத்தும் நழுவற் போக்கான கடிதமாகவே அது அமைந்தது. வாஷிங்டன் மாநாட்டை ஒரு முக்கியமற்ற பூர்வாங்கக் கருத்தரங்காகச் சிறுமைப்படுத்திக் காட்டி, புலிகள் மீது தடை இருப்பது காரணமாகவே எம்மை அமெரிக்காவுக்கு அழைக்க முடியவில்லை என்றும் இதற்கு அரசாங்கம் மீது பழிகமத்த முடியாது என்றும் அவர் வாதாடினார். போர்நிறுத்த உடன்பாடு

விதிகள் நிறைவு செய்யப்படாததை ஏற்றுக்கொண்ட அவர், “போர் நிறுத்த உடன்பாட்டு விதிகளும் கடப்பாடுகளும் இன்னும் முற்றாகச் செயற்படுத்தப்படவில்லை என்று நீங்கள் கூறுவதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இரு தரப்புமாக அவற்றை நிறைவு செய்ய உறுதி பூணவேண்டும் என்பதே எமது கருத்தாகும்.” என்று பூடகமாகப் பதிலளித்தார். இடம்பெயர்ந்த மக்களின் மீள்குடியேற்றம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, “உள்ளீடாக இடம்பெயர்ந்த மக்களின் பிரச்சினைகளை விரைவில் தீர்த்து வைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்னுரிமை கொடுத்திருக்கிறது” என்ற ஒரு நொண்டிச் சாட்டை முன்வைத்துச் சமாளிக்க முனைந்தார் ரணில். பிரதமரின் கடிதத்தில் உருப்படியாக எதுவுமே இருக்கவில்லை. விடுதலைப் புலிகள் எழுப்பிய முக்கிய பிரச்சினைகள் எதற்குமே அவர் திருப்திகரமாகப் பதிலளிக்கவில்லை.

இடைக்கால நிர்வாகம் பற்றிக் கோரிக்கை

பேச்சுக்களிற் பங்குகொள்வதை இடைநிறுத்தவும் டோக்கியோச் சர்வதேச மாநாட்டைப் பகிஸ்கரிக்கவும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் எடுத்த முடிவு சில இராஜதந்திர நகர்வுகளுக்கு வழி வகுத்தது. விடுதலைப் புலிகளை மீளவும் பேச்சுக்களிற் பங்கு கொள்ளச் செய்யவும் டோக்கியோ மாநாட்டுக்கு அழைக்கவும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. இந்த முயற்சியில் ஜப்பானிய அரசு கூடிய ஆர்வம் காட்டியது.

விடுதலைப் புலிகளின் முடிவு சம்பந்தமாகச் சர்வதேச இராஜதந்திர வட்டாரங்கள் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்களைத் தலைவர் பிரபாகரனுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக நானும் அடேலும் 2003 மே மாதம் 6ஆம் திகதி கிளிநொச்சி வந்தடைந்தோம். இதற்கு முதல் நாளே (5ஆம் திகதி) ஜப்பானின் விசேடத் தூதுவர் திரு.யசுசி அகாஷியும் நோர்வே உதவி வெளிவிவகார மந்திரி திரு.விடார் ஹெல்கிசனும் கொழும்பு வந்து சேர்ந்தனர். 7ஆம் திகதியன்று திரு. அகாஷி கிளிநொச்சிக்கு வருகை தந்து பிரபாகரனைச் சந்திக்க ஏற்பாடாகியிருந்தது.

எதிர்பார்த்தது போல 7ஆம் திகதி காலை, திரு. அகாஷியும் அவரது பிரதிநிதிகள் குழுவும் கிளிநொச்சிக்கு வந்தனர். திரு. பிரபாகரனுக்கு உதவியாக நானும் தமிழ்ச்செல்வனும் திரு. மகேஸ்ரவனும் அடேலும் இச்சந்திப்பிற் கலந்து கொண்டோம். டோக்கியோ சர்வதேச மாநாட்டின் முக்கியத்துவத்தையும் அதில் விடுதலைப் புலிகள் பங்கு கொள்ளும் அவசியத்தையும் திரு. அகாஷி வலியுறுத்தினார். தமிழர் தாயகத்தில், போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட எமது மக்களின், குறிப்பாக இடம்பெயர்ந்து தமது இல்லங்களுக்கு

திரும்ப முடியாது அவலப்படும் மக்களின் துன்ப துயரங்களை விபரித்துக் கூறிய பிரபாகரன், சமாதானப் பேச்சுக்களால் எமது மக்களுக்கு எவ்வித பயனும் ஏற்படவில்லை என்றார். கொடுத்த வாக்குறுதிகளையும் எடுத்த தீர்மானங்களையும் நிறைவுசெய்து எமது மக்களின் அவசர மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகளைத் திரு. விக்கிரமசிங்காவின் அரசு தீர்த்து வைக்கும் வரை விடுதலைப் புலிகள் பேச்சுக்களிலோ சர்வதேச மாநாடுகளிலோ பங்கு கொள்ளப்போவதில்லை என உறுதிபடக் கூறினார் பிரபாகரன்.

தனது முயற்சி பலிக்கவில்லை என்ற ஆதங்கத்துடன் வெறும் கையுடன் திரும்பினார் அகாஷி. ஆனால் வெளிநாட்டு இராஜதந்திர அழுத்தம் அத்துடன் நின்றுவிடவில்லை. மே மாத நடுப் பகுதியில், பிரபாகரனைச் சந்திப்பதற்காக நோர்வே வெளிவிவகார மந்திரி திரு.ஜான் பீட்டர்சன் கிளிநொச்சி வரவிருப்பதாக எமக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. பிரபாகரனுக்கு உதவியாகப் பீட்டர்சன் அவர்களை நான் சந்திக்க இருந்த சமயத்தில் திடீரென எனக்குக் கடும் சுகவீனம் ஏற்பட்டது. நீண்ட தூரப் பயணங்களும் கடும் வேலைப் பளுவும் தூக்கமற்ற அலைச்சலுமாக உடல் நிலை மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. எனக்கு ஓய்வு அவசியமென மருத்துவர்கள் ஆலோசனை கூறினார்கள். கடுமையான சுகவீனத்துடன் நான் வன்னியில் தங்கியிருப்பதைப் பிரபாகரன் விரும்பவில்லை. எனது சிக்கலான சிறுநீரக நோய்க்கு வன்னியில் மருத்துவ வசதிகள் இல்லாததால் உடனடியாக லண்டனுக்குச் சென்று சிகிச்சை பெற்று ஓய்வு எடுப்பதையே பிரபாகரன் விரும்பினார். அதனால் மே மாதம் 11ஆம் நாள் நாம் அவசரமாக லண்டன் திரும்பினோம்.

நோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சர் திருபீட்டர்சன், உதவி அமைச்சர் திரு.ஹெல்கிசன், கொழும்பிலுள்ள நோர்வேத் தூதுவர் திரு.ஜோன் வெஸ்ட்போக் ஆகியோர் மே மாதம் 15ஆம் நாள் கிளிநொச்சிக்கு வருகை தந்து திரு.பிரபாகரனைச் சந்தித்தனர். இச்சந்திப்பிற் புலிகளின் தலைவருக்கு உதவியாகத் திரு.தமிழ்ச் செல்வன், சட்ட ஆலோசகர் திரு.உருத்திரகுமாரன், பொருளாதார அபிவிருத்தி நிபுணர் கலாநிதி மகேஸ்வரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். இன நெருக்கடியிற் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு தரப்பினர் என்பதாலும் உதவி வழங்கும் நாடுகளின் முக்கிய மாநாட்டில் வடகிழக்கின் புனர்வாழ்வுக்கும் அபிவிருத்திக்குமாகப் பெருமளவில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படவிருப்பதாலும் டோக்கியோ மாநாட்டில் விடுதலைப் புலிகள் பங்குகொள்வது அவசியமெனத் திருபீட்டர்சன் எவ்வளவோ வலியுறுத்தியும் திரு.பிரபாகரன் தனது

நிலைப்பாட்டிலிருந்து நெகிழ்ந்து கொடுக்கவில்லை. சமாதானப் பேச்சுக்களை மீள ஆரம்பிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் பற்றி நோர்வே அரசுப் பிரதிநிதிகள் பிரபாகரனிடம் விசாரித்தனர். தமிழர் தாயகத்தில் புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாண, அபிவிருத்தி வேலைகளைச் சிறப்பான முறையிற் செயற்படுத்தக் கணிசமான அதிகாரங்களைக் கொண்ட ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பு அவசியமென்பதைப் பிரபாகரன் வலியுறுத்தினார். விடுதலைப் புலிகளைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் இடைக்கால நிர்வாக சபை வரைவு ஒன்றை விக்கிரமசிங்காவின் அரசு சமர்ப்பித்தால் அதன் அடிப்படையில் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்கலாமெனப் பிரபாகரன் உறுதியளித்தார்.

நான் லண்டனில் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் மே 17 ஆம் நாள், கிளிநொச்சிக்கு மீண்டும் விஜயத்தை மேற்கொண்ட திரு.ஹெல்கிசன், ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்புச் சம்பந்தமாக, இரண்டு பக்க வரைவு ஒன்றைத் தமிழ்ச்செல்வனிடம் சமர்ப்பித்தார். லண்டனில் எனக்கும் ஒரு பிரதியை நோர்வே அரசு அனுப்பியிருந்தது. அந்த வரைவைப் படித்துப் பதில் அனுப்புமாறு பிரபாகரன் என்னைப் பணித்தார். அந்த வரைவில் பிரமாதமாக எதுவுமே இருக்கவில்லை. சிரான் உபகுழுவுக்கு, வரையறுக்கப்பட்ட சில அதிகாரங்களைச் சிபாரிசு செய்வதாக அந்த வரைவு அமைந்தது. அதனை அடிப்படையாக வைத்துப் பேசி, ஒரு கட்டமைப்பைப் படிப்படியாக உருவாக்கலாமெனவும் யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. 2003, மே மாதம் 21ஆம் திகதி திரு.ஹெல்கிசனுக்கு, இயக்கத்தின் சார்பில் நான் எழுதிய பதிலில் அந்த நகல் திட்டத்தை நிராகரித்தேன். “வட கிழக்கில் மனிதாபிமான, அபிவிருத்திப் பணிகளைத் துரித கதியிற் செயற்படுத்தவல்லதும், போதுமான நிர்வாக அதிகாரங்களையும், சட்டத் தகைமையையும் கொண்டுள்ளதுமான ஒரு புதுமையான கட்டமைப்பையே பிரபாகரன் விரும்புகிறார். இதனையே அவர் உங்களது வெளிவிவகார அமைச்சரிடம் தெரிவித்தார்...” எனக் குறிப்பிட்ட நான், “நீங்கள் சமர்ப்பித்த வரைவு அவரது எதிர்பார்ப்பு எதனையுமே திருப்தி செய்வதாக இல்லை” என விளக்கியிருந்தேன். எமது தலைவரின் எதிர்பார்ப்புக்கு அமைவாக ஓர் உருப்படியான திட்டத்தை ரணில் விக்கிரம சிங்காவின் அரசாங்கம் முன்வைக்குமானால், அதன் அடிப்படையில் பேச்சுக்களை மீளத் தொடங்குவது பற்றிப் பரிசீலனை செய்வோம் எனவும் எனது கடிதத்தின் முடிவுரையில் ஹெல்கிசனுக்குத் தெரிவித்தேன்.

2003 மே மாதம் 28ஆம் நாள், திருரணில் விக்கிரமசிங்கா, நோர்வே அனுசரணையாளர்கள் மூலம், புதிய யோசனைகள் அடங்கிய திட்டம் ஒன்றை விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப்பீடத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருந்தார். அதனைப் படித்துப் பார்த்துப் பதிலளிக்கும் பொறுப்பு எனக்கு வழங்கப்பட்டது. ரணிலின் திட்ட வரைவிலும் பிரபாகரன் விரும்பியது போன்று, உருப்படியான நிர்வாக அதிகாரங்கள் எதுவும் இருக்கவில்லை. வடகிழக்கு அபிவிருத்திக்கான ஒரு ஆலோசனைச் சபை போன்றே அதன் கட்டமைப்பு அமையப் பெற்றிருந்தது. மே மாதம் 30ஆம் நாள், பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்காவுக்கு நான் எழுதிய பதிக் கடிதத்தில் அவரது திட்ட வரைவிலுள்ள குறைபாடுகளை விபரமாக விமர்சித்து அதனை ஏற்க முடியாதென நிராகரித்தேன்.

“உங்களது யோசனைகளை ஆழமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்த போது எமக்கு ஒரு புறம் ஏமாற்றமும் மறுபுறம் ஆச்சரியமும் ஏற்பட்டன. விடுதலைப் புலிகளின் தலைமை தெரிவித்த யோசனைக்கு அமைவாக ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்புத் திட்டத்தை நீங்கள் முன்வைக்கவில்லை. மாறாக, மிகவும் வரையறுக்கப்பட்ட நிர்வாக அதிகாரங்களைக் கொண்டதாக, அபிவிருத்தி சம்பந்தப்பட்ட அமைப்பையே நீங்கள் சிபாரிசு செய்துள்ளீர்கள். அதிலும் விடுதலைப் புலிகளுக்கான பங்கு தெளிவாக நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. வேண்டுமென்றே, அவ்விடயம் தெளிவற்றதாக விடப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் கோரியதும், நீங்கள் கொடுத்ததும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட யோசனைத் திட்டங்களாகும். அபிவிருத்தி சம்பந்தப்பட்ட ஓர் அமைப்பை முன்மொழிந்ததன் மூலம் நாம் கோரிய இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பை நீங்கள் நிராகரித்து விட்டதாகவே நாம் கருதுவோம். உங்களது அரசியலமைப்புக்குள் தஞ்சம் எடுத்துள்ள நீங்கள், தமிழ் மக்களுக்கு ஓர் இடைக்கால ஒழுங்குகைத்தானும் வழங்குவதற்கு மறுக்கின்றீர்கள். நாட்டின் சட்டம், ஒழுங்கிற்கு அமையவே உங்களது அரசாங்கம் செயற்பட முடியுமென நீங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். பழிவாங்கத் துடிக்கும் ஜனாதிபதியின் பகைமை ஒரு புறமும் நெகிழ்த்த முடியாத இறுக்கமான அரசியல் யாப்பு மறுபுறமுமாக,

இரண்டுக்கும் நடுவிற் சிக்குண்டு தொங்கும் வலுவிழந்த உங்களது அரசாங்கத்தின் நிலைமையை நாம் நன்கறிவோம். அரசியல் அமைப்பே உறுதி தளர்ந்து ஆட்டம் காணும் நிலையில் இருக்கும் போது, உங்களது நிர்வாகமும் அதிகாரமற்றதாக இயலாத நிலையில் இருக்கும் போது, தமிழரின் இனப் பிரச்சினைக்கு இடைக்காலத் தீர்வோ நிரந்தரத் தீர்வோ காண்பது முடியாத காரியம் என்பதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள். அரசியலமைப்பு முட்டுக் கட்டைகளைக் காரணமாகக் காட்டி உங்களது அரசாங்கம் எதையுமே செய்ய முடியாதென முடங்கிப்போனால் துன்பங்களைச் சமந்து நிற்கும் எமது மக்கள் எவ்வளவு காலத்திற்குப் பொறுமை காப்பது? எமது மக்களுக்கு உரித்தான அரசியல் உரிமைகளை மறுப்பதிற் சிங்கள ஆளும் வர்க்கங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று பொருதி, வெறித்தனமாகப் போராடி வந்த வேளை, எமது மக்கள் அரை நூற்றாண்டுக் காலத்திற்கு மேலாகப் பொறுத்திருக்கவில்லையா?"

என்று எனது கடிதத்தில் சுட்டிக் காட்டினேன்.

2003 ஜூன் முதலாம் திகதி, பிரதமர் ரணில் விக்கரமசிங்கா எனது கடிதத்திற்கு எழுதிய விபரமான பதிலில் தமது யோசனைத் திட்டத்தை நியாயப்படுத்த முனைந்தார். அரசாங்கம் முன்மொழிந்த அபிவிருத்திச் சபைக் கட்டமைப்பில், செயல் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான போதுமான அதிகாரங்கள் இருப்பதாக வாதாடினார். அதன் கட்டுமானத்தை மேலும் விரிவாக்கம் செய்வது குறித்து இரு தரப்பும் பேச்சுக்களை நடத்தலாமென்றும் யோசனை தெரிவித்தார். ஒட்டுமொத்தத்தில், அவரது பதிற் கடிதத்தில் உருப்படியான புதிய யோசனைகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. இதனை அவருக்குத் தெளிவுபடுத்தி, ஜூன் மாதம் நாலாம் திகதி இன்னொரு கடிதத்தையும் நான் எழுத வேண்டியிருந்தது.

திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் யோசனைத் திட்டங்களையும் அவரது கடிதங்களின் உள்ளடக்கத்தையும் கவனமாகப் பரிசீலித்துப் பார்த்த பொழுது எமக்கு ஓர் உண்மை புலனாகியது. அதாவது, உருப்படியான அரசியல் அதிகாரங்களைக் கொண்டதாகச் செயல்திறனுடன் இயங்கக் கூடிய ஒரு புதுமையான இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பை விக்கிரமசிங்காவின் அரசாங்கத்தால் உருவாக்க முடியாது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொண்டோம். சர்வ அதிகாரங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும்

ஜனாதிபதியின் தலையீட்டுக்குப் பயந்து, சிறீலங்காவின் அரசியல் யாப்பு என்ற இருட்டறைக்குள் நின்று தடுமாறிக் கொண்டிருந்ததால் ரணிலின் ஆட்சிப் பீடத்தால் புதுமையாகச் சிந்திக்கவோ துணிந்து செயற்படவோ முடியவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் திருவிக்கிரமசிங்காவுடன் தொடர்ந்து கருத்துப் போர் நடத்துவதில் அர்த்தமில்லை என எமக்குத் தோன்றியது.

சமாதானப் பேச்சுக்களை நாம் இடைநிறுத்தம் செய்ததும், டோக்கியோ மாநாட்டைப் பகிஸ்கரிப்பதும், ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் இடைக்கால யோசனைகளை நிராகரித்து வந்ததும், சமாதான முயற்சியில் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆர்வமில்லை என்ற ஒரு தவறான, எதிர்மறையான கருத்தைச் சர்வதேச இராஜதந்திர வட்டாரங்களிற் பரப்புமென்ற அச்சம் எமக்கு எழுந்தது. இப்படியான தவறான எண்ணத்தை முறியடிப்பதாயின், அரசாங்கத்திடமிருந்து யோசனைகளை நாடி நிற்காமல், ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்கான உருப்படியான திட்டத்தை நாமாகவே வரைந்து அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பிப்பதே சாலச் சிறந்ததெனப் பிரபாகரன் தீர்மானித்தார். புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்திலுள்ள தலைசிறந்த அரசியலைப்பு நிபுணர்கள், கல்விமாண்களை அணிசேர்த்து நல்லதொரு யோசனைத் திட்டத்தை வரைவதெனவும் அவர் முடிவெடுத்தார். இதற்கான மாநாடு ஒன்றை கூடிய விரைவில் ஐரோப்பாவில் கூட்டுவதெனவும் முடிவாகியது.

இது இவ்வாறிருக்க, 2003 ஜூன் 9,10 ஆம் நாட்களில், உதவி வழங்கும் நாடுகளின் சர்வதேச மாநாடு டோக்கியோ நகரில் இடம்பெற்றது. 51 நாடுகளையும் 22 சர்வதேச நிறுவனங்களையும் சேர்ந்த அமைச்சர்களும் பிரதிநிதிகளும் இம் மாநாட்டில் பங்குகொண்டனர்.

ஜப்பான் பிரதமர் திரு.கொய்சுமி, சிறீலங்காவின் பிரதமர் திரு.விக்கிரமசிங்கா ஆகியோர் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினர். அமெரிக்கா, ஜப்பான், ஐரோப்பிய ஒன்றியம், நோர்வே ஆகிய நாடுகள் இணைத் தலைமைகளாக அம்மாநாட்டிற் கலந்து கொண்டன. நான்கு ஆண்டு காலத்திற்குச் சிறீலங்காவின் புனர்நிர்மாணத்திற்கும் அபிவிருத்திக்குமாக 4.5 பில்லியன் டொலர்களை உதவியாக வழங்க அம் மாநாட்டில் உறுதியளிக்கப்பட்டது.

அம்மாநாட்டின் முடிவில், 'சிறீலங்காவின் புனர்நிர்மாண, அபிவிருத்திக்கான டோக்கியோ பிரகடனம்' என்ற ஆவணம் வெளியிடப்பட்டது. வெளிநாட்டு நிதி உதவியையும் பேச்சுக்களின்

முன்னேற்றத்தையும் இணைக்கும் அம்சமே இப் பிரகடனத்தின் மையக் கோட்பாடாக அமைந்தது. பிரகடனத்தின் 18ஆவது பந்தி இதனை நன்கு தெளிவுபடுத்தியது.

“ஓஸ்லோவில் இரு தரப்பினரும் இணங்கிய இலட்சியத்தை நிறைவு செய்யும் வகையில், பேச்சுக்களில் ஏற்படும் முன்னேற்றத்துடன் உதவி வழங்கும் நாடுகளின் நிதியுதவியும் இணைந்ததாக அமைய வேண்டும். புனர்நிர்மாண, அபிவிருத்தி வேலைகளைக் கையாளுவதற்கு உகந்ததான ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பை உருவாக்கச் சிறீலங்கா அரசும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளும் விரைவிற் பேச்சுக்களில் ஈடுபடுவதை இம்மாநாடு விரும்புகிறது” என இப்பந்தியில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசியல் தீர்வு எட்டப்படும் ஒரு பொருத்தமான தருணத்தில், படிப்படியாக நெருக்கடியைத் தணிப்பது பற்றியும் ஆயுதக் கையளிப்புப் பற்றியும் சிறீலங்கா அரசும் விடுதலைப் புலிகளும் ஓர் இணக்கப்பாட்டுக்கு வரவேண்டும் என்றும் இப்பந்தியிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

2003, ஜூன் 23ஆம் நாள், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைச் செயலகம் வெளியிட்ட அதிகாரபூர்வமான அறிக்கையில், டோக்கியோ மாநாட்டுப் பிரகடனத்தை நிராகரித்தது. இப்பிரகடனம் எந்த வகையிலும் எம்மைக் கட்டுப்படுத்தாது என விடுதலைப் புலிகள் திட்டவாட்டமாக அறிவித்தனர்.

“டோக்கியோப் பிரகடனத்திலுள்ள தீர்மானங்கள், யோசனைகள் குறித்து எம்முடன் கலந்தாலோசிக்கப்படவில்லை. கொழும்பு அரசாங்கமானது, அனுசரணையாளரினதும் தனது நேச நாடுகளினதும் உதவியுடன் தயாரித்த இத் தந்திரோபாய ஆவணம் வாயிலாகத் தனது தனிப்பட்ட திட்டத்தை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் மீது திணிக்க முயல்கிறது. இதனை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது” என்று எமது இயக்கத்தின் அறிக்கையிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

இனப் பிரச்சினையானது இரு தரப்பினராலும் தீர்த்து வைக்கப்படவேண்டிய உள்நாட்டு அரசியல் விவகாரம் என்றும், இதில் எமது பிராந்தியத்திற்கு அப்பாலுள்ள வெளிநாட்டுச் சக்திகளை அநாவசியமாகத் தலையீடு செய்ய அனுமதித்தமைக்கு விக்கிரமசிங்கா அரசைப் புலிகளின் அறிக்கை கடுமையாகச் சாடியது.

அரசியலிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் தெளிவான கொள்கை எதுவுமற்ற சிந்தனை வறட்சி காரணமாக, தனது அரசியல், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ரணிலின்

அரசாங்கம் சர்வதேச உலகத்திடம் சரணாகதி அடைந்துள்ளதாகவும் விடுதலைப் புலிகள் கண்டனம் தெரிவித்தனர். இந்த நிலைப்பாடு காரணமாக, சமாதான முயற்சியானது மூன்றாம் தரப்பு அனுசரணையாளரிடம் இருந்து, பலம் பொருந்திய வெளிநாட்டுச் சக்திகள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சர்வதேச நடுவர் அரங்கிற்கு கைம்மாறி இருப்பதாகக் குற்றம் சுமத்திய விடுதலைப் புலிகள், இது பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என எச்சரித்தனர்.

இது இவ்வாறிருக்க, ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பை வரைவதற்காக விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் திரு.பிரபாகரன் ஓர் அரசியலமைப்பு விவகாரக் குழுவை நியமித்தார். இக்குழுவிற்கு சிங்கப்பூர்த் தேசியப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் சொர்ணராஜா, முன்னாள் சட்டவாளர்நாயகம் திரு.சிவா பசுபதி, விடுதலைப் புலிகளின் சட்ட ஆலோசகர் திரு.உருத்திரகுமாரன், சிட்னிப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் கலாநிதி மனுவேல்பிள்ளை போல் டொமினிக், மலேசியாத் தேசியப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் இராமசாமி, சட்ட நிபுணர் திரு.விஸ்வேந்திரன் பொருளாதார அபிவிருத்தித்துறை நிபுணர் கலாநிதி. மகேஸ்வரன் ஆகியோர் அடங்குவர். 2003, ஆகஸ்ட் இறுதிப் பகுதியில் பாரிஸ் நகரில் சந்தித்த இந்த அரசியலமைப்பு நிபுணர்கள் குழு, வடகிழக்கிற்கான ஓர் இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார சபைத் திட்டத்தை உருவாக்கியது. (பின்சேர்க்கை இணைப்பில் இதன் விபரம் தரப்பட்டுள்ளது.)

இந்த இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார சபை (Interim Self-Governing Authority) ஒரு புதுமையான நிர்வாகக் கட்டமைப்பாக உருவாக்கப்பட்டது. உருப்படியான அதிகாரங்களைக் கொண்டதாகவும் மீள்குடியேற்றம், புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மானம், அபிவிருத்தி ஆகிய வேலைகளைத் திறம்படச் செயற்படுத்தும் நிர்வாக வலுவுடையதாகவும் இது அமையப்பெற்றது. இந்த யோசனைத் திட்டம், விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப் பீடத்தினது அங்கீகாரத்தைப் பெற்றதை அடுத்து, நோர்வே அனுசரணையாளர்கள் மூலம் 2003, நவம்பர் முதலாம் திகதி விக்கிரமசிங்காவின் அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. எமது யோசனைத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுச் சரியாக நான்கு நாட்களுக்குப் பின்னர், மூன்று முக்கிய அமைச்சர்களைப் பதவி நீக்கி, ஜனாதிபதி சந்திரிகா, விக்கிரமசிங்காவின் நிர்வாகம் மீது பழிதீர்த்துக் கொண்டார். பாதுகாப்பு அமைச்சர் திரு.திலக் மாறப்பன, உள்விவகார மந்திரி திரு.ஜோன் அமரதுங்கா, ஊடக அமைச்சர் திரு.யக்ஜீர் ஆகியோரே பதவி பறிக்கப்பட்டவர்களாவர்.

2004, பெப்ரவரி 7 ஆம் நாளன்று ஒரு விசேட வர்த்தமானி அறிவிப்பு மூலம் பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்தார் ஜனாதிபதி. இந்த இறுதி நடவடிக்கையுடன் ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது.

சமாதானப் பேச்சுக்கள் பற்றி ஒரு மதிப்பாய்வு

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கும் ரணில் விக்கிரமசிங்கா அரசாங்கத்திற்கும் மத்தியில் நிகழ்ந்த பேச்சுவார்த்தை மீள முடியாதவாறு முறிந்து விடவும் இல்லை. போர் வெடிக்கவுமில்லை. விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம், ஒரு நோக்கத்துடன், பேச்சுக்களை இடைநிறுத்தி வைத்தது. போராற் சிதைவுற்ற தமிழர் தாயகத்தில் புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மான வேலைகளைத் திறம்படச் செய்து முடிக்கும் நிர்வாக அதிகாரத்துடன், ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பை உருவாக்குவதற்கு, கால இடைவெளியையும் சந்தர்ப்பத்தையும் வழங்கும் நோக்குடனேயே எமது இயக்கம் இந்த முடிவை எடுத்தது. அரசாங்கம் சமர்ப்பித்த யோசனைகள் எமக்குத் திருப்தி அளிக்காத காரணத்தினால், பேச்சுக்களை மீள ஆரம்பிப்பதற்கு அடிப்படையாக, 'இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார சபை' என்ற திட்டத்தை எமது இயக்கம் சமர்ப்பித்தது. இவ்வேளையில் தான் ஜனாதிபதி சந்திரிகா இவ்விடயத்தில் திடீரெனத் தலையிட்டு, விக்கிரமசிங்காவின் அரசாங்கத்தைச் செயலிழக்கச் செய்தார். தனது ஆட்சி அதிகாரத்தை நிலைப்படுத்தி வலுப்படுத்தும் தனிப்பட்ட அரசியற் காரணங்களுக்காகவே ஜனாதிபதி தலையிட்டார். இடைக்கால நிர்வாகம் என்ற பெயரிற் சிறீலங்காவின் இறையாண்மையை விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் தாரை வார்த்துக் கொடுக்க முனைகிறது என வாதித்து அவர் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தனது தலையீட்டை நியாயப்படுத்தவும் முனைந்தார். பாராளுமன்றக் கலைப்பின் பின்பு நிகழ்ந்த பொதுத் தேர்தலில், தீவிர இனவாத சக்தியான ஜனதா விழுக்கி பெரமுனவுடன் (ஜே.வி.பி) இணைந்து தேர்தலில் வெற்றி பெற்றார் சந்திரிகா. இதன் மூலம், நிறைவேற்று அதிகாரத்துடன் சட்டவாக்க அதிகாரமும் அவரது கைக்குட் சிக்கியது. இப்படியாக, இரண்டு பிரதான அரசியல் கட்சிகளான ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கும் மத்தியில் நிகழ்ந்த அதிகாரப் போரின் விளைவாக எமது இடைக்கால நிர்வாகத் திட்டம் களப்பலியாகியது.

அரை குறையான நிர்வாக அதிகாரத்துடன் இயங்கிய பாதுகாப்பு, உள்துறை அமைச்சுகளை விக்கிரமசிங்காவின் ஆட்சியமைப்பிலிருந்து ஜனாதிபதி சந்திரிகா பறித்தெடுத்த

நாளன்று (4 நவம்பர் 2003), எமது இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார சபைத் திட்டத்தைச் சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி வன்மையாகக் கண்டித்து ஓர் அதிகாரபூர்வமான அறிக்கையை வெளியிட்டது. இந்தக் கண்டன அறிக்கையின் சிருஷ்டி கர்த்தா திருகதிர்காமர் என்பது பின்பு தெரியவந்தது. “விடுதலைப் புலிகளின் இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார சபைத் திட்டமானது, எதிர்காலத்தில் இறையாண்மையுடைய ஒரு தனியரசை நிறுவும் சட்ட ரீதியான அத்திவாரமாக அமைகிறது. இந்த யோசனைகள் சிறீலங்காகக் குடியரசின் இறையாண்மையைப் பறிப்பதுடன் அரசியலமைப்பையும் மீறுகின்றன” எனக் கதிர்காமர் வரைந்து கொடுத்த அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டது.

தேர்தலின் பின்பு தனது ஆட்சியதிகாரத்தை வலுப்படுத்திக் கொண்ட சந்திரிகா அம்மையார், விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்க வேண்டிய சர்வதேச நெருக்குவாரத்திற்குள் தள்ளப்பட்டதால், புலிகளுக்கு எதிரான கண்டனத் தொனியைத் தணித்துக் கொண்டார். எமது இடைக்கால நிர்வாக யோசனையையும் அவர் எடுத்த எடுப்பில் தூக்கி எறியவில்லை. எந்த வடிவிலான இடைக்கால நிர்வாகத் திட்டமும், நிரந்தரத் தீர்வின் இணைபிரியாத அங்கமாக அமைய வேண்டும் எனத் தனது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொண்டார். இதன் அடிப்படையில், இடைக்காலத் தீர்வு பற்றியும் நிரந்தரத் தீர்வு பற்றியும் ஒரே சமயத்திற் பேச்சுக்களில் கலந்து கொள்ள விடுதலைப் புலிகளுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். ஓர் இடைக்கால நிர்வாகத் திட்டத்தை உள்ளடக்கியதாக அமையப் பெற்ற தனது அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்த யோசனைகளின் (2000 ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது) அடிப்படையில், சமாதானப் பேச்சுக்களை மீளத் தொடங்கலாம் எனவும் ஜனாதிபதி சந்திரிகா அறிவித்தார். அரசியலமைப்பைச் சீரமைப்பதிற் சந்திரிகா ஆர்வம் காட்டுவதிலும் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. தனது பதவிக்காலம் நிறைவு காண்பதுடன் ஜனாதிபதி ஆட்சி முறையைக் கலைத்து, பிரித்தானிய வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறைமையில், பாராளுமன்ற ஆட்சியை வலுப்படுத்தி, பிரதம மந்திரிப் பதவியில் மீண்டும் ஆட்சிப்பீடம் ஏறவேண்டும் என்ற ஓர் அந்தரங்கத் திட்டமும் அவரிடம் இருக்கிறது. ஆகவே, சமாதான முயற்சியை அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்துடன் தொடர்புபடுத்தி, யாப்பை மாற்றி அமைப்பதன் வாயிலாகத் தனது அந்தரங்க அபிலாசையை நிறைவு செய்யலாமென அவர் கருதினார்.

தமிழரின் இனப் பிரச்சினையை மையமாக வைத்தே சிங்கள ஆளும் வர்க்கங்கள் காலம் காலமாகத் தமக்கிடையே அதிகாரப்

போர்களை நடத்தி வந்திருக்கின்றன. இப்போர்கள் மூலமே தமது அரசியல் அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் நிலைப்படுத்திப் பலப்படுத்த முனைந்துள்ளன. இந்த அதிகாரப் போர்களாலும் அவற்றின் விளைவாகத் தமிழரின் இனப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாது மேலும் மேலும் சிக்கலடைந்த காரணத்தாலுமே சமாதான முயற்சிகள் காலம் காலமாகத் தோல்வியில் முடிந்தன. இன நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு, ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, ஜனதா விழுக்கி பெரமுன (ஜே.வி.பி) போன்ற பிரதான சிங்களக் கட்சிகளிடம் தெளிவானதும் உருப்படியானதும் ஆழமான தரிசனத்துடன் நெறிக்கப்பட்டதுமான ஒரு தீர்வுத்திட்டம் அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, என்றும் சரி இருக்கவில்லை. தமிழ்த் தேசியப் பிரச்சினையின் அடிப்படைகள் என்ன என்பதையும், மூல காரணங்கள் என்ன என்பதையும் சிங்கள அரசியல் உலகம் அறியாததன்று. தமிழர் தாயகம், தமிழர் தேசியம், தமிழர் சுயநிர்ணயம் என்ற அடிப்படைகளைத் திம்புக் கோட்பாடுகளாகத் தமிழர் தரப்பு ஏற்கனவே பிரகடனம் செய்துள்ளது. எந்தவொரு சிங்களக் கட்சியும் இதுவரை காலமும் இந்த அடிப்படைகளை, இந்த மூலக் கோட்பாடுகளை நியாயமான முறையில், புறநிலை நோக்குடன் ஆழமாக அலசிப் பார்க்க முன்வரவில்லை. இன நெருக்கடி சம்பந்தமாக, ஒரு தெளிவான, முற்போக்கான கொள்கை இல்லாமை, ஒரு தீர்வுத் திட்டம் குறித்துச் சிங்கள அரசியல் உலகில் ஒத்திசைவும் ஒருமைப்பாடும் இல்லாமை, சிங்கள அரசியல் தலைவர்களிடையே தமிழரின் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்ற திடமான உறுதிப்பாடு இல்லாமை - ஆகியவையே சமாதான முயற்சிகள் தோற்றுப் போனமைக்குக் காரணங்களாகும்.

நோர்வேயின் அனுசரணையுடன் நடைபெற்ற பேச்சுக்கள் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே, ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் ஆட்சி அதிகாரம் ஒரு நிலையற்ற அத்திவாரத்திற் கட்டப்பட்டிருப்பதை நாம் உணர்ந்தோம். கொழும்பில் இரண்டு ஆட்சி முறைமைகள் இருந்தன. சட்டவாக்க அதிகாரம் கொண்ட பாராளுமன்ற ஆட்சியும் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி ஆட்சியும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டு முறுகி நின்றதால் அரசுக் கட்டமைப்பு உறுதி குன்றித் தளர்ந்து இருந்தது. பிளவுபட்டு ஆட்டம் கண்ட இந்த ஆட்சியமைப்பில் ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் அரசியல் அதிகாரம் மிகவும் வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்தது. அத்துடன் ஜனாதிபதியுடன் அவர் கொண்டிருந்த பகையுறவு அவரது நிலையை மேலும் பலவீனப்படுத்தியது. ஜனாதிபதியிடமே சகல நிர்வாக அதிகாரங்களும் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. ஆயுதப் படைகளும் அவரது முழுக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்கின.

இப்படியான சர்வ அதிகாரமும் படைத்த அரசுத் தலைவருடன் முரண்பட்டு நின்றதால் விக்கிரமசிங்காவின் நிர்வாகம் பல்வேறு முட்டுக் கட்டைகளை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. போர்நிறுத்த ஒப்பந்த விதிகளையும் கடப்பாடுகளையும் நிறைவு செய்வதில் இராணுவம் ஒத்துழைக்க மறுத்தது. தமது எஜமானாகிய ஜனாதிபதி சந்திரிகா கைச்சாத்திடாத ஒப்பந்த விதிகளை இராணுவம் வேண்டுமென்றே அசட்டை செய்தது. சில முக்கிய பிரச்சினைகளில், உதாரணமாக உயர் பாதுகாப்பு வலயப் பிரச்சினைகளில், இராணுவத்தினர் கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்த போது ஜனாதிபதி, படையினரின் பக்கம் சார்ந்து நின்றதுடன் அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கவும் செய்தார். கடற்படையின் அட்டகாசத்தை விக்கிரமசிங்காவாற் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. கடற்படைத் தளபதி சந்திரிகாவின் கையாளாகச் செயற்பட்டார். விக்கிரமசிங்காவின் நிர்வாகத்திற்குச் சிங்கள ஆயுதப் படைகள் மீது அதிகாரப் பிடி இல்லாததால், அமைதி உடன்பாட்டைச் செம்மையாகச் செயற்படுத்த முடியவில்லை. இதனால், பேச்சுக்களின் முக்கிய குறிக்கோளாகிய இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் இலட்சியத்தில் ரணிலின் அரசாங்கம் தோல்வியை எதிர்கொண்டது. அரசாங்கத்துடன் ஆயுதப் படைகள் ஒத்துழைக்க மறுத்துக் கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்ததால், பேச்சுக்களின் பயனாக நிறுவப்பட்ட இரு முக்கிய உப-குழுக்கள் (போர் நெருக்கடியைத் தணித்து இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் உப-குழு (Sub-Committee on De-Escalation and Normalisation) அவசர மனிதாபிமான புனர்வாழ்வுத் தேவைகளுக்கான உப-குழு (Sub-Committee for Immediate Humanitarian and Rehabilitation Needs)) செயலிழந்து முடங்கின. இது பேச்சுக்களுக்கு ஏற்பட்ட பெரும் பின்னடைவாகும். இந்தப் பின்னடைவால், விடுதலைப் புலிகளுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் சமாதான முயற்சியில் இருந்த நம்பிக்கை இடிந்து போயிற்று.

சிநீலங்காவின் இறுக்கமான, நெகிழ்வற்ற அரசியல் யாப்புப் பேச்சுக்கள் முன்னேறுவதற்கு முட்டுக் கட்டையாக விளங்கியது. இந்த அரசியலமைப்பின் சட்ட வரம்புச் சுவருக்கு உள்ளேயே விக்கிரமசிங்காவின் அரசு தஞ்சம் புகுந்தது நின்றதால், புதுமையாக, புரட்சிகரமாகச் சிந்தித்துச் செயற்பட முடியவில்லை. சிநீலங்காவின் அரசியலமைப்புச் சட்ட விதிகளைக் 'கரைத்துக் குடித்த' நிபுணராக இருந்தபோதும், அதன் எல்லைச் சுவர்களை உடைத்து வெளிவரும் ஆற்றலும் துணிவும் பேராசிரியர் பீரிஸுக்கு இருக்கவில்லை. அரசு குழுப் பிரதிநிதிகள் யாராவது புதிதாக யோசனைகள் தெரிவித்த போதெல்லாம், உடனே தலையிட்டு அது அரசியலமைப்புக்கு

முரணானது என வாதத்திற் குதித்து விடுவார் பேராசிரியர். ஓர் இடைக்கால நிர்வாக அமைப்பைக் கட்டியெழுப்ப அரசியலமைப்பு வரம்புக்குள் நிரப்பிடம் இல்லை என அவர் வாதாடுவார். சட்டத் துறையில் விற்பன்னராக இருந்தபோதும், 'நாட்டின் சட்டத்திற்கு' குருட்டுத்தனமாகத் தலைவணங்கும் அவரது போக்குக் காரணமாகப் பேச்சுக்கள் முன்னகராது முடக்கம் கண்டன. சிறிய அளவிலேதானும் அரக்கவோ நகர்த்தவோ நெகிழ்த்தவோ முடியாத சட்ட அடைப்புக்குட் சிறைப்பட்டுக் கிடந்தால் தமிழரின் பிரச்சினைக்கு இடைக்காலத் தீர்வோ நிரந்தரத் தீர்வோ காண முடியாதென நான் பல தடவைகள் பேராசிரியருடன் கருத்துப் போர் நடத்த வேண்டியிருந்தது.

அதிகார வறுமையாற் பீடிக்கப்பட்டிருந்த விக்கிரமசிங்காவின் அரசு தமிழரின் இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப் போவதில்லை என்பது எமக்குத் தெரியாததன்று. தமிழ் மக்களுக்கு அவர்களது தாயகத்தில் சுயாட்சி வழங்கக் கூடிய நிறைவேற்றுச் சட்டவாக்க அதிகாரம் அரசிடம் இருக்கவில்லை. அதற்கான இடைவெளியும் அரசியல் யாப்பில் இருக்கவில்லை, அதனாலேதான், எமது மக்களின் அவசர வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கும் மனிதாபிமானத் தேவைகளுக்குமாவது இப்பேச்சுக்கள் மூலம் பரிகாரம் தேடமுனைந்தோம். இதற்கு அமையவே பேச்சுக்கான தந்திரோபாயத்தையும் நிகழ்ச்சி நிரலையும் வகுத்தோம். கட்டம் கட்டமாகப் பேச்சுக்களை முன்னகர்த்திச் செல்வது என்பதும் ஆரம்பக் கட்டப் பேச்சுக்களில் எமது மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கண்டு, அவர்களது சமூக வாழ்வில் இயல்பு நிலையைத் தோற்ற வைப்பது என்பதுமே எமது குறிக்கோளாக அமைந்தன. ஆனால் இதைக்கூட விக்கிரமசிங்கா அரசினாற் சாதிக்க முடியவில்லை. ஆனால் அரசாங்கமோ தனது இயலாமையையும் கையாலாகாத்தனத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தது. பேச்சுக்கள் தோல்வியை நோக்கி நகர்வதைக் கண்டு கொள்ள மறுத்தது. எமது மக்களின் சாதாரண வாழ்க்கைத் தேவைகளையே நிறைவு செய்ய முடியாது திணறிய அரசு, அரசியல் மட்டத்தில் ஏதோ சாதனை செய்தது போலச் சிங்கள மக்களையும் சர்வதேசச் சமூகத்தையும் ஏமாற்ற முனைந்தது. இந்த ஏமாற்று நாடகத்தை அரங்கேற்றுவதற்கு நோர்வே அனுசரணையாளர்களும் அரசாங்கத்திற்கு முண்டு கொடுத்து நின்றனர். சமஷ்டிச் சுயாட்சி அரசமைப்பு வடிவங்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பதென்ற முடிவை, 'ஓஸ்லோப் பிரகடனம்' எனப் பிரமாதப்படுத்தி, அதனை ஓர் அரசியல் திருப்பமாகப் பெரிதுபடுத்தியது விக்கிரமசிங்கா அரசு.

அத்துடன் விடுதலைப் புலிகள் பங்குகொள்ளாத டோக்கியோ மாநாட்டுப் பிரகடனத்தையும் தான் ஈட்டிய அரசியல் வெற்றியாகப் புகழ்ந்துரைத்தது. சமாதானப் பேச்சுக்களை அரங்கேற்றுவதற்கணிசமான காலத்தைச் செலவு செய்து, கடும் முயற்சிகளை எடுத்த நோர்வே அனுசரணையாளரும் சமாதான முயற்சி வெற்றிப் பாதையில் வீறு நடைபோடுவதாக நம்பிக்கையூட்டும் செய்திகளையே வெளியிட்டு வந்தனர்.

சமாதானப் பேச்சுக்களின் போது நோர்வே அரசுப் பிரதிநிதிகள், தமது மத்தியஸ்துவப் பணியைத் திறம்படச் செய்தனர். நடுநிலைப் பண்பை நேர்மையுடன் பேணினர். பகையுணர்வும் விரோதப் போக்கும் தலைதூக்காத வண்ணம் இரு தரப்பினர் மத்தியிலும் பரஸ்பரம் நல்லெண்ணத்தையும் நல்லுறவையும் பேணி வளர்க்க உதவினர். தர்க்கீகமான வாதங்களையும் கருத்தாடல் களையும் ஊக்குவித்து, பரஸ்பர புரிந்துணர்வை ஆழமாக்க உதவினர். இவ்விதம் மிகவும் நுட்பமாகப் பேச்சுக்களை வழிநடத்திச் சென்ற நோர்வே இராஜதந்திரம் படிப்படியாகச் சர்வதேச நாடுகளின் மேலதிகத் தலையீட்டுக்கு இடைவெளியை அனுமதித்துத் தவறிழைத்தது. பலம் பொருந்திய நாடுகளின் தனிப்பட்ட புவியியல்-கேந்திர அபிலாசைகளும் அதிகார வீச்சுக்களும் பேச்சிற் பங்கு கொண்ட இரு தரப்பினரது அதிகாரச் சமவலு உறவிற் பாதிப்பை ஏற்படுத்தின. உலக அரசுகளின் கூட்டணியான சர்வதேசச் சமூகம், சிறீலங்கா அரசின் நலன்களுக்குச் சார்பாக நின்றது. இதனால் சமவலு உறவுநிலை எமக்குப் பாதகமாக அமைந்தது. உதவி வழங்கும் சர்வதேச நாடுகள், சிறீலங்கா அரசின் தூண்டுதல் காரணமாக, அரசியல் தீர்வுக்கு வரம்புகளைத் திணிக்கத் துணிந்தன. இத்தலையீடானது, எமது அரசியல் தகைமையையும் தலைவிதியையும் நாமே நிர்ணயித்துக் கொள்ளும் எமது சுயாதீன உரிமையைப் பாதித்தது. சர்வதேசச் சமூகத்தின் தலையீட்டு நெருக்குவாரத்தின் மூலம் புலிகளைக் கட்டுப்படுத்தி அமுக்கும் (Containment) தனது அந்தரங்கத் திட்டத்தையே 'சர்வதேசப் பாதுகாப்பு வலைப் பின்னல்' என ரணில் விக்கிரமசிங்கா கூறிவந்தார். சமாதானத்தின் பெயரால், சர்வதேச நாடுகளின் ஒத்துழைப்புடன் விக்கிரமசிங்கா அரசு விரித்து வைத்த சர்வதேசச் சதிவலைப் பொறிக்குட் சிக்கிவிடாது இருப்பதில் எமது இயக்கத் தலைமை மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருந்தது. சமாதானப் பேச்சுக்களை எமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி, தமிழரின் தேசிய இனப் பிரச்சினையைச் சர்வதேச மயப்படுத்துவதில் நாம் வெற்றிகண்டோம். அதேவேளை, எமது மக்களின் விடுதலைப்

போராட்ட இலட்சியத்திற் சர்வதேசச் சக்திகள் குறிக்கிட்டு, தலையீடு செய்வதை நாம் வன்மையாக எதிர்த்தோம். மூன்றாம் தரப்பு அனுசரணையாளரின் மத்தியஸ்தத்துடன், எமது மக்களின் பிரச்சினையை நேர்மையுடன் பேசித் தீர்க்கும் பக்குவமும் அதிகாரமும் அற்ற விக்கிரமசிங்காவின் நிர்வாகம், அமெரிக்காவின் தலைமையிலான உலக நாடுகளை அணிசேர்த்து, புலிகளைப் பொறியிட முனைந்ததும் பேச்சுக்கள் முடங்கிப் போனதற்கு இன்னொரு காரணமாகும்.

எமது மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைக்கோ இனப் பிரச்சினைக்கோ தீர்வு காணும் முயற்சியில் நோர்வேயின் சமாதான முயற்சி எந்தவொரு சாதனையையும் நிலைநாட்டவில்லை என்பது உண்மைதான். எனினும் நோர்வேயின் இராஜரீக முயற்சி காரணமாக நீண்ட காலப் போருக்கு ஓய்வு கொடுக்கப்பட்டதும் ஒரு தசாப்தத்திற்கு மேல் நீடித்த பொருளாதாரத் தடைகள் நீக்கப்பட்டதும் ஆக்க பூர்வமான அம்சங்கள் எனலாம். போர் நிறுத்த உடன்பாட்டு விதிகளையும் கடப்பாடுகளையும் நிறைவு செய்ய மறுத்து, எமது மக்களின் வாழ்விடங்களை ஆக்கிரமித்து நின்று, ஆயுதப் படைகள் புரிந்து வரும் அநீதியால் அமைதி உடன்பாட்டின் அடித்தளமே ஆட்டம் கண்டு வருகிறது. போர் நிறுத்தத்தின் அத்திவாரத்திலேயே சமாதானம் கட்டி எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அத்திவாரம் இடிந்து போவதைத் தவிர்த்து, அதனைப் பலமாகக் கட்டி எழுப்புவதிலேயே சமாதானத்தின் எதிர்காலம் தங்கியிருக்கிறது.

இலங்கைத் தீவில், சமாதானத்திற்கு விரோதமாக இயங்கும் சக்திகள் எவை என்பதைச் சர்வதேச உலகம் இன்று நன்கறியும். இந்தச் சக்திகள் பல முனைகளிலிருந்து, பல வழிகளைக் கையாண்டு அமைதியைக் குலைக்க முனைகின்றன. சமாதானத்திற்கு விரோதமான இந்தச் சக்திகள் ஏவிவிடும் வன்முறைப் புயலுக்கும் நிழல் யுத்தத்திற்கும் முகம் கொடுத்து, பொறுமையுடன் அமைதி காத்து வருகிறது விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம். இந்தச் சமாதானச் சூழல் நீடித்து நிலைத்து, தமிழரின் இனப் பிரச்சினைக்கு அமைதி வழியில் தீர்வு ஏற்படுமா? அல்லது போர் வெடித்துத் தமிழ் மக்களை, அவர்களது சுயநிர்ணயத்தின் இறுதிக் கட்டத் தெரிவான தனியரசுப் பாதையில் தள்ளிவிடுமா? தமிழர் தேசத்தின் எதிர்கால அரசியல் வரலாறு எந்தத் திசையிற் செல்லும் என்பதைச் சிங்களத் தேசத்தின் இனவாதச் சக்திகளே இறுதியாகத் தீர்மானிக்கும் என்பதை உறுதியாகச் சொல்லலாம்.

சிறுபான்மை இன மக்களை அடக்குமுறைக்கு ஆளாக்கும் பொழுது, பிரிவினைக்கு இடமளிக்கும் விதிவிலக்காக, ஓர் அரசு தனது பிரதேச ஒருமைப்பாட்டு உரிமையை இழக்கிறது.

- 1970இல் ஐ.நா. பிரகடனம் மற்றும் கனடா உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பு

சமாதானத்தை நான் ஆத்மபூர்வமாக விரும்புகின்றேன்.
எனது மக்கள் நிம்மதியாக, சமாதானமாக, கௌரவமாக
வாழ வேண்டும் என்பதே எனது ஆன்மிக இலட்சியம்.

- வே.பிரபாகரன்

ISBN : 978-93-80369-39-6

9 789380 369396

தொடர்பு
வெளியீடு